II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2020/776

2020 m. birželio 12 d.

kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės austoms ir (arba) siūtoms stiklo pluošto medžiagoms nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/492, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės austoms ir (arba) siūtoms stiklo pluošto medžiagoms nustatomi galutiniai antidempingo muitai

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių [1] (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 15 straipsnį ir 24 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

(1) 2019 m. gegužės 16 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi pagrindinio reglamento 10 straipsniu, inicijavo antisubsidijų tyrimą dėl į Sąjungą importuojamų tam tikrų Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – KLR) ir Egipto (toliau – nagrinėjamosios šalys) kilmės austų ir (arba) siūtų stiklo pluošto medžiagų (toliau – SPM). 2019 m. gegužės 16 d. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie inicijavimą [2] (toliau – pranešimas apie inicijavimą).

(2) Komisija tyrimą inicijavo gavusi skundą, kurį gamintojų, kurie pagamina daugiau nei 25 % visų tam tikrų austų ir (arba) siūtų stiklo pluošto medžiagų Sąjungoje, vardu 2019 m. balandžio 1 d. pateikė „Tech-Fab Europe“ (toliau – skundo pateikėjas). Skunde pateikta pakankamai subsidijavimo ir jo daromos žalos įrodymų, pagrindžiančių tyrimo inicijavimą.

(3) Komisija, prieš inicijuodama antisubsidijų tyrimą, pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 7 dalį Kinijos Vyriausybei [3] ir Egipto Vyriausybei [4] pranešė gavusi tinkamai pagrįstą skundą ir pakvietė Kinijos ir Egipto Vyriausybes dalyvauti konsultacijose. Konsultacijos su Kinijos ir Egipto Vyriausybėmis surengtos 2019 m. gegužės 13 d. Vis dėlto abipusiškai sutarto sprendimo priimti nepavyko.

---

[1] OL L 176, 2016 6 30, p. 55.

[2] Pranešimas apie antisubsidijų tyrimo dėl tam tikrų importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės austų ir (arba) siūtų stiklo pluošto medžiagų inicijavimą (OL C 167, 2019 5 16, p. 11).

[3] Šiame reglamente terminas Kinijos Vyriausybė vartojamas plačiąja prasme ir apima Valstybės tarybą, taip pat visas centro, regionų ar vietos lygmens ministerijas, departamentus, agentūras ir administracijas.

[4] Šiame reglamente terminas Egipto Vyriausybė vartojamas plačiąja prasme ir apima visas centro, regionų ar vietos lygmens ministerijas, departamentus, agentūras ir administracijas.

(4) 2019 m. vasario 21 d. Komisija inicijavo atskirą antidempingo tyrimą dėl to paties KLR ir Egipto kilmės produkto ([5]) (toliau – atskiras antidempingo tyrimas). 2020 m. balandžio 7 d. Komisija nustatė galutinius antidempingo muitus importuojamam KLR ir Egipto kilmės nagrinėjamajam produktui ([6]) (toliau – galutinis antidempingo reglamentas). Per šį antisubsidijų tyrimą ir atskirą antidempingo tyrimą atlikta žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų analizė yra *mutatis mutandis* vienoda, nes Sąjungos pramonės apibrėžtis, atrinkti Sąjungos gamintojai, nagrinėjamasis laikotarpis ir tiriamasis laikotarpis abiejuose tyrimuose buvo tokie patys.

1.1.1. *Kinijos Vyriausybės pastabos dėl inicijavimo*

(5) Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad tyrimas neturėtų būti inicijuojamas, nes skundas neatitiko įrodymų rinkimo reikalavimų, nustatytų PPO sutarties dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių (toliau – SKP sutartis) 11 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 dalyje. Kinijos Vyriausybės teigimu, įrodymai dėl kompensuotinų subsidijų, žalos, taip pat subsidijuojamo importo ir žalos priežastinio ryšio buvo nepakankami.

(6) Komisija tvirtinimą atmetė. Skunde pateikti įrodymai buvo skundo pateikėjo tuo etapu pagrįstai turima informacija. Kaip matyti iš memorandumo dėl įrodymų pakankamumo, kuriame pateikiamas Komisijos atliktas visų Komisijos turimų įrodymų, susijusių su Kinijos Liaudies Respublika ir Egiptu, vertinimas ir kuriuo remdamasi Komisija inicijavo tyrimą, inicijavimo etapu turėta pakankamai įrodymų, kad įtariamos subsidijos buvo kompensuotinos, atsižvelgiant į tai, kad jos iš tiesų buvo teikiamos, ir į jų dydį bei pobūdį. Skunde taip pat pateikta pakankamai įrodymų, kad dėl subsidijuojamo importo Sąjungos pramonei buvo padaryta žala.

(7) Tiksliau per konsultacijas prieš tyrimo inicijavimą Kinijos Vyriausybė nurodė, kad skunde pateiktos nuorodos į Kinijos planus, programas ar rekomendacijas nėra aktualios, nes šie planai, programos ar rekomendacijos nėra privalomi ir kad SPM pramonė neminima nei Kinijos 13-ajame penkmečio plane, nei 13-ajame statybinių medžiagų pramonės penkmečio plane (2016–2020 m.). Po tyrimo inicijavimo Kinijos Vyriausybė taip pat pastebėjo, kad SPM nėra įtrauktos į dokumentą „Pagaminta Kinijoje 2025“. Komisija pažymėjo, kad Kinijos Vyriausybė sutinka, kad esama tokių planų, programų ar rekomendacijų, tačiau nesutinka, kad jie yra privalomi ar kad jie taikomi SPM pramonei. Be to, Komisija pastebėjo, kad skunde pateikta įrodymų, jog keliuose Vyriausybės dokumentuose minimos „naujos medžiagos“, o 13-ajame statybinių medžiagų pramonės penkmečio plane (2016–2020 m.) minimos „stiklo pagrindu pagamintos medžiagos“. Kinijos Vyriausybė nepateikė jokių įrodymų, kad šie teiginiai netaikomi nagrinėjamajam produktui.

(8) Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad nei Kinijos eksporto ir kredito draudimo korporacija („Sinosure“), nei valstybės komerciniai bankai nėra valstybinės institucijos ir kad Kinijos Vyriausybė privatiems bankams neteikia pavedimų ar nurodymų. Komisija pažymėjo, kad šis tvirtinimas yra susijęs su jau nurodytu pirmiau ir kad skunde, be kita ko, minimas Kinijos bankininkystės įstatymas, o Kinijos Vyriausybė neginčija, kad jis yra Kinijos teisės aktas. Komisija taip pat pažymėjo, kad neseniai atliktuose ES antisubsidijų tyrimuose šiuo klausimu padarytos skirtingos išvados ([7]).

([5]) Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl tam tikrų importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės austų ir (arba) siūtų stiklo pluošto medžiagų inicijavimą (OL C 68, 2019 2 21, p. 29).

([6]) 2020 m. balandžio 1 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/492, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės austoms ir (arba) siūtoms stiklo pluošto medžiagoms nustatomi galutiniai antidempingo muitai (OL L 108, 2020 4 6, p. 1).

([7]) 2017 m. birželio 8 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/969, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai ir kuriuo iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 146, 2017 6 9, p. 17) (toliau – plokščių karštojo valcavimo produktų byla), 2018 m. lapkričio 9 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/1690, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės naujoms ar restauruotoms guminėms pneumatinėms padangoms, naudojamoms autobusams arba sunkvežimiams, kurių apkrovos indeksas didesnis kaip 121, nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/1579, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės naujoms ar restauruotoms guminėms pneumatinėms padangoms, naudojamoms autobusams arba sunkvežimiams, kurių apkrovos indeksas didesnis kaip 121, nustatomas galutinis antidempingo muitas bei laikinojo muito galutinis surinkimas ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/163 (OL L 283, 2018 11 12, p. 1) (toliau – padangų byla) ir 2019 m. sausio 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/72, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės elektriniams dviračiams nustatomas galutinis kompensacinis muitas (OL L 16, 2019 1 18, p. 5) (toliau – elektrinių dviračių byla).

(9) Be to, Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad eksporto pirkėjų kreditai teikiami užsienio bendrovėms, todėl Kinijos SPM gamintojai jais nesinaudoja. Tačiau Komisija nustatė, kad teikiama nauda gali pasinaudoti Kinijos SPM gamintojai, kuriems priklauso tos užsienio bendrovės.

(10) Kinijos Vyriausybė nurodė, kad mokesčių schema, susijusi su pagreitintu įrangos, kurią aukštųjų technologijų įmonės naudoja aukštųjų technologijų plėtrai ir gamybai, nusidėvėjimu, taip pat kai kurios iš minėtų dotacijų programų buvo nutrauktos. Komisija atsižvelgė į šią pastabą, tačiau pažymėjo, kad ji netaikoma visoms skunde minėtoms programoms ar visų lygių (nacionalinėms, regionų ar vietos) Vyriausybės institucijoms. Be to, pagal mokesčių schemą, susijusią su pagreitintu nusidėvėjimu, tiriamuoju laikotarpiu gali būti vis dar teikiama nauda, kaip antai susijusios įrangos nusidėvėjimas naudojimo laikotarpiu.

(11) Inicijavus tyrimą Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad skundo pateikėjas nenustatė sąlygų, kuriomis paskoloms ir žemės naudojimo teisėms turėtų būti taikomas už šalies ribų nustatytas lyginamasis dydis. Tačiau Komisija nustatė, kad skunde pateikti įtarimai paremti neseniai atliktais ES antisubsidijų tyrimais, kuriuose tuo klausimu padaryta išvada, kad atsižvelgiant į KLR vyraujančias sąlygas reikia nustatyti išorinius lyginamuosius dydžius ([8]).

(12) Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad skunde nepateikta pakankamai įrodymų, nes jis daugiausia pagrįstas ankstesniais ES reglamentais, susijusiais su kitokiomis produkto apibrėžtosiomis sritimis. Tačiau Komisija pažymėjo, kad per ankstesnius ir naujausius antisubsidijų tyrimus nustatyti faktai yra susiję su tomis pačiomis įtariamomis subsidijų programomis, kurios yra nurodytos skunde. Inicijavus tyrimą Kinijos Vyriausybė taip pat nurodė, kad 2016–2018 m. finansų sektoriuje būta esminių pokyčių ir reformų, todėl skundas negalėjo būti grindžiamas ankstesne padėtimi. Tačiau Komisija pastebėjo, kad skundo pateikėjas skunde taip pat pateikė papildomų įrodymų, kad tos subsidijų programos toliau taikomos ir iš esmės nėra pakeistos. Komisija taip pat priminė, kad Kinijos Vyriausybė nepateikė įrodymų, paneigiančių atitinkamų programų tęstinumą. Taigi inicijavimo etapu iš turimų įrodymų buvo galima matyti, kad nagrinėjamos subsidijų programos iš esmės nepasikeitė. Galiausiai tai buvo patvirtinta ir šiame tyrime.

(13) Kinijos Vyriausybė dėl įvairių subsidijų taip pat tvirtino, kad pareiškėjas nepateikė įrodymų dėl suteiktos naudos ir subsidijų konkretumo. Komisijos nuomone, skundo pateikėjas pateikė pakankamai įrodymų dėl suteiktos naudos ir subsidijų konkretumo, kurie jam buvo pagrįstai prieinami. Bet kuriuo atveju Komisija išnagrinėjo skunde pateiktus įrodymus ir memorandume dėl įrodymų pakankamumo, kuris į nekonfidencialią bylą įtrauktas inicijuojant tyrimą, ir pateikė visų susijusių elementų vertinimą. Po inicijavimo Kinijos Vyriausybė pakartojo savo pastabas, tačiau nepateikė jokių papildomų įrodymų.

(14) Todėl Komisija padarė išvadą, kad skunde pateikta pakankamai įrodymų, iš kurių matyti, kad Kinijos Vyriausybė, kaip įtariama, vykdė subsidijavimą.

(15) Galiausiai tyrimo išskirtinis elementas yra tai, kad įtariamas subsidijavimas Egipte yra susijęs su dviem bendrovėmis Kinijos ir Egipto Sueco ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonoje (toliau – SETC zona), t. y. specialioje ekonominėje zonoje, kurią kartu įsteigė KLR ir Egiptas – dvi skunde nurodytos šalys. Komisija pareiškė ketinanti ištirti visas subsidijas, kurias šios bendrovės gavo SETC zonoje, nepriklausomai nuo jų šaltinio.

(16) Per konsultacijas prieš tyrimo inicijavimą Kinijos Vyriausybė nurodė, kad skundo pateikėjas neturėjo teisinio pagrindo įtraukti Kinijos Vyriausybę į skundą dėl Egipto kilmės ar iš Egipto eksportuojamo nagrinėjamojo produkto. Komisija atkreipė dėmesį į Kinijos Vyriausybės pastabas, tačiau vis tiek manė, kad yra pakankamai įrodymų pradėti tyrimą dėl įtariamų kompensuotinų subsidijų, suteiktų bendrovėms SETC zonoje, nepriklausomai nuo jų šaltinio.

([8]) Ten pat.

(17) Inicijavus tyrimą Kinijos Vyriausybė teigė, kad nustatant Sąjungos suvartojimą importo iš KLR duomenys koreguoti neteisingai, palyginti su importo iš kitų trečiųjų šalių, pavyzdžiui, Rusijos, duomenų koregavimu. Kinijos Vyriausybė taip pat tvirtino, kad Komisija neatliko šių koregavimų kryžminės patikros. Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad nėra informacijos apie tai, kas sudaro rinkos informaciją ir (arba) rinkos tyrimus, į kuriuos atsižvelgta koreguojant importo duomenis.

(18) Be to, kaip nurodyta 937 konstatuojamojoje dalyje, skundo pateikėjui atlikus importo analizę pagal KN, importo duomenys taip pat buvo įvertinti remiantis TARIC lygmens importo statistiniais duomenimis, sutikrinti su kitais šaltiniais ir prireikus pakoreguoti. Kalbant apie Rusiją, importo duomenys buvo sutikrinti ir pakoreguoti remiantis importo duomenimis, gautais iš SPM gamintojų, susijusių su Sąjungos gamintojais, kurie buvo vieninteliai žinomi SPM gamintojai Rusijoje. Nustatyta, kad ši metodika yra pagrįsta, todėl galima tiksliai apskaičiuoti nagrinėjamojo produkto importą iš Rusijos. Taip pat per tyrimą, kaip paaiškinta 937 konstatuojamojoje dalyje, Komisija Eurostato TARIC lygmens duomenis sutikrino su duomenimis, kuriuos pateikė žinomi KLR gamintojai, apie save pranešę per atranką. Bendradarbiaujančių Kinijos eksportuojančių gamintojų nurodyta SPM eksporto apimtis sudarė visą Eurostato pagal atitinkamus TARIC kodus užregistruotą importą, todėl visas eksportas buvo laikomas nagrinėjamojo produkto eksportu. Galiausiai, priešingai nei tvirtino Kinijos Vyriausybė, skunde paaiškinta, kaip importo duomenims koreguoti buvo naudojama rinkos informacija ir (arba) rinkos tyrimai. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(19) Pastabose dėl inicijavimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad SPM rinka yra segmentuota ir kiekvieno segmento kainų intervalai yra labai skirtingi. Kinijos Vyriausybė teigė, kad trijų pagrindinių rūšių produktai – austi pusverpaliai (toliau – AP), megztos nerangytų gijų medžiagos (toliau – NGM) ir sudėtinės medžiagos (toliau – SM) – yra skirtingos sudėties produktai, kurių gamybos etapai ir (arba) procesai skiriasi, todėl skiriasi jų gamybos sąnaudos ir pardavimo kainos. Be to, skiriasi šių trijų rūšių produktų fizinės ir techninės savybės, taigi ir galutinė naudojimo paskirtis. Kinijos Vyriausybės teigimu, kainų palyginimas / priverstinio kainų mažinimo vertinimas, taip pat skunde pateiktas, kaip įtariama, žalingo importo iš Kinijos poveikio vertinimas suvestiniu lygmeniu yra klaidinantys ir nepakankami, nes faktiškai nevertintas Kinijos ir Sąjungos gamintojų veikimo kiekviename produkto segmente mastas, t. y. apimtis ir rinkos dalis.

(20) Komisijos nuomone, Kinijos Vyriausybė nepateikė jokių įrodymų šiems tvirtinimams pagrįsti. Inicijavimo metu skundo pateikėjas pateikė pakankamai tiriamojo produkto sąnaudų ir kainų įrodymų. Tai, kad egzistuoja skirtingų rūšių produktai, kurių gamybos procesai, sąnaudos ir pardavimo kainos gali skirtis, savaime nereiškia, kad rinka yra segmentuota. Pažymima, kad pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 dalį skundo pateikėjas turi pateikti pagrįstai turimą informaciją. Kadangi Kinijoje gaminamų tam tikrų rūšių produktų sąnaudos ir kainos pagal savo pobūdį yra konfidencialios ir skundo pateikėjas jų neturi, Komisija nusprendė, kad skunde pateikta pakankamai informacijos, kurią skundo pateikėjas pagrįstai turėjo, kad būtų galima inicijuoti tyrimą.

(21) Be to, iš Komisijos per tyrimą surinktos ir gautos informacijos matyti, kad Sąjungos SPM rinka nėra segmentuota. Tvirtinimas, kad skiriasi trijų rūšių produktų – AP, NGM ir SM – fizinės ir techninės savybės, taigi ir galutinė naudojimo paskirtis, yra faktiškai neteisingas. Kaip paaiškinta skunde ir 129–138 konstatuojamosiose dalyse ir Kinijos Vyriausybei neužginčijus, nagrinėjamasis produktas naudojamas kompozitinių medžiagų pramonėje termoplastinėms ir termoreaktyviosioms dervoms sutvirtinti. Jų naudojimas dažnai dubliuojasi; pasirinktas medžiagos tipas priklausys nuo paviršiaus išvaizdos, dervos srauto, įtempimo, kuris bus reikalingas galutiniam produktui, ir naudojimo metodo. Tam tikrų rūšių produktai yra ypač tinkami uždaroms liejimo gamybos technologijoms arba rankiniam liejimui.

(22) Pagrindinės šių trijų rūšių produktų naudojimo paskirtys ir besidubliuojančios paskirtys: AP naudojami termoreaktyviosioms paskirtims, ypač rankiniam liejimui, jūriniams produktams (laivų korpusams ir deniams), transporto priemonių kėbulo plokštėms (pvz., sunkvežimiams, traukiniams), vėjo jėgainių mentėms, vamzdžiams ir rezervuarams. NGM naudojamos jūriniams produktams (laivų korpusams ir deniams), transporto priemonių kėbulams ir plokštėms (pvz., sunkvežimiams, traukiniams), vėjo jėgainių mentėms ir kabinoms, slidėms ir snieglentėms, vamzdžiams ir rezervuarams gaminti. SM naudojamos uždaroms transporto priemonių kėbulų ir plokščių liejimo formoms, jūriniams produktams (laivų korpusams ir deniams), vėjo jėgainių kabinoms ir laisvalaikio transporto priemonėms.

(23) Galiausiai Komisija pažymi, kad nėra neįprasta, kad yra skirtingų nagrinėjamojo produkto rūšių, kurios skiriasi pagal sąnaudų struktūrą ir kainas. Būtent dėl šios priežasties Komisija renka duomenis remdamasi išsamia produktų rūšių klasifikacija. Pagal šią klasifikaciją, išskyrus medžiagos formas, produktas skirstomas pagal pardavimo formatą, naudojamo stiklo rūšis, ploto svorį ir pusverpalių tankį. Priverstinis kainų mažinimas apskaičiuotas remiantis kiekvienos rūšies produkto palyginimu, todėl į visas šias savybes buvo atsižvelgta lyginant iš KLR importuojamas SPM su Sąjungos gamintojų SPM. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(24) Savo pastabose dėl inicijavimo Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad dideli SPM importo iš skirtingų šaltinių kainų skirtumai taip pat aiškiai rodo, kad skirtingų rūšių produktų Sąjungos rinka yra segmentuota, o importas iš skirtingų šalių yra skirtas skirtingiems rinkos segmentams.

(25) Kaip paaiškinta pirmiau, remiantis Komisijos per tyrimą surinkta informacija patvirtinta, kad Sąjungos SPM rinka nėra segmentuota. Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad Kinijos eksportuojantys gamintojai ir Egipto eksportuojantys gamintojai eksportuoja ne visiškai skirtingų formų SPM. KLR ir Egipto eksportuojančių gamintojų parduodami produktai atitiko maždaug 90 %. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(26) Savo pastabose dėl inicijavimo Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad skunde pateiktas Kinijos importo kainų palyginimas ir priverstinio kainų mažinimo skaičiavimas buvo pagrįsti nepalyginamais ir atsitiktinai surinktais duomenimis, kurie buvo neteisingai pakoreguoti.

(27) Kaip minėta pirmiau, pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kokius įrodymus skundo pateikėjas turi pateikti skunde. Taigi, nors informacija turi būti pakankama, ji taip pat turi būti pagrįstai prieinama skundo pateikėjui. Kadangi informacija apie sąnaudas ir kainas pagal pobūdį yra konfidenciali, inicijavimo etapu skundo pateikėjas pagrįstai neturėjo tikslių duomenų apie trečiųjų šalių bendrovių eksportuojamų kiekvienos rūšies produktų sąnaudas ir kainas. Vis dėlto buvo manoma, kad pateiktos informacijos pakanka tyrimui inicijuoti, nes ji buvo pagrįsta Eurostato turimais importo iš Kinijos kainų statistiniais duomenimis.

(28) Komisija taip pat pažymėjo, kad, kaip nurodyta 965 konstatuojamojoje dalyje, skaičiuojant priverstinį kainų mažinimą per tyrimą daugiausia buvo remiamasi faktiniais išsamiais atrinktų Sąjungos gamintojų ir eksportuojančių gamintojų duomenimis, kuriais buvo patvirtinti skunde pateikti Eurostato statistiniais duomenimis pagrįsti įtarimai dėl priverstinio kainų mažinimo. Todėl šis argumentas taip pat laikytas ginčijamu, kiek jis susijęs su tyrime naudotais duomenimis.

(29) Pastabose dėl inicijavimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad dėl SPM importo iš Kinijos nebuvo daromas spaudimas kainoms. Šis teiginys nebuvo pagrįstas jokiais įrodymais.

(30) Priešingai, skunde pateikta informacijos apie subsidijuojamo importo poveikį panašaus produkto kainoms Sąjungos rinkoje ir jo poveikį Sąjungos pramonei, kuri laikyta pakankama tyrimui inicijuoti. Iš skunde pateiktų įrodymų matyti, kad tiek dėl Egipto, tiek dėl Kinijos importo kainų buvo priverstinai gerokai mažinamos Sąjungos kainos.

(31) Be to, šis teiginys yra faktiškai klaidingas. Kaip Komisija nustatė per tyrimą ir kaip paaiškinta 966 konstatuojamojoje dalyje, atrinkti Kinijos eksportuojantys gamintojai per TL priverstinai labai mažino Sąjungos pramonės kainas. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(32) Pastabose dėl inicijavimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad žalos analizei atlikti šiuo atveju bendras importo iš Kinijos ir Egipto vertinimas būtų nepagrįstas. Taip yra todėl, kad konkurencijos tarp importo iš šių šalių ir konkurencijos tarp importo iš šių šalių ir Sąjungos pramonės gaminamo ir Sąjungos rinkoje parduodamo panašaus produkto sąlygos labai skiriasi. Kinijos Vyriausybė teigė, kad Kinijos SPM nekonkuruoja su Egipto SPM, nes i) SPM importo iš Egipto beveik nebuvo iki 2017 m.; ii) SPM importo iš Kinijos ir Egipto tendencijos buvo visiškai priešingos; iii) importo iš Egipto kainos skiriasi ir iv) remiantis skundo pateikėjo skaičiavimais, iš Egipto importuojamos tik NGM, todėl jos nekonkuruoja su Sąjungos ir Kinijos SPM, parduodamomis Sąjungos rinkoje.

(33) Pirmiausia Komisija pastebėjo, kad skunde pateikta pakankamai įrodymų, kad nagrinėjamojo produkto importas buvo subsidijuojamas, o importo apimtis buvo didelė ir darė žalą Sąjungos pramonei. Jame taip pat pateikta informacijos, susijusios su bendru importo iš abiejų nagrinėjamųjų šalių vertinimu (visų pirma tai, kad apskaičiuotos kiekvienos šalies subsidijavimo sumos nėra *de minimis* ([9]), kad importo iš kiekvienos šalies apimtis yra didelė ([10]) ir kad nagrinėjamosios šalys konkuruoja tarpusavyje, su panašiu produktu ir trečiosiomis šalimis, ir kad šių šalių eksportuojami produktai pasižymi tomis pačiomis savybėmis ir jų galutinė naudojimo paskirtis yra ta pati kaip ir panašaus produkto ([11])), kurios pakako, kad inicijavimo etapu būtų įvykdyta įrodymų pateikimo prievolė. Šie įrodymai buvo toliau analizuojami atliekant tyrimą ir Komisija patvirtino, kad bendro vertinimo sąlygos buvo įvykdytos, kaip išsamiai paaiškinta 947–950 konstatuojamosiose dalyse.

(34) Kinijos Vyriausybė taip pat tvirtino, kad importo iš Kinijos apimtis nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo ir dėl jos negalėjo būti daroma žala Sąjungos gamintojams.

(35) Kaip aptarta pirmiau, skunde pateikta pakankamai įrodymų, kad SPM importas iš Kinijos ir Egipto turėtų būti vertinamas bendrai. Remiantis skunde pateiktais įrodymais, SPM importas iš abiejų šalių konkuruoja tarpusavyje ir su panašiu produktu, taip pat su importu iš trečiųjų šalių. Iš KLR ir Egipto importuojamo produkto savybės ir naudojimo paskirtis yra tokios pačios, jis parduodamas pirkėjams visoje Sąjungoje tiesiogiai konkuruojant su Sąjungos pramonės ir trečiųjų šalių pagamintu SPM.

(36) Pastabose dėl inicijavimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad skundo pateikėjas nepateikė patikimų visos Sąjungos pramonės duomenų, nes skundo nepateikusių bendrovių duomenys buvo nepatikimi. Be to, skundo pateikėjas nepateikė informacijos apie kelis žalos rodiklius.

(37) Kinijos Vyriausybė nepaaiškino, kodėl duomenys buvo nepatikimi. Skundo pateikėjas taip pat neturėjo konfidencialios informacijos apie skundo nepateikusių Sąjungos gamintojų pardavimo ir gamybos duomenis. Todėl skundo pateikėjas pateikė skaičiavimus, kurie buvo laikomi pagrįstais ir pakankamai tiksliais ir atitiko pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 dalį. Siekiant pateikti pakankamai žalos įrodymų, nėra privaloma pateikti duomenų apie visus pagrindinio reglamento 8 straipsnio 4 dalyje minimus žalos rodiklius, taip pat neturi visi žalos rodikliai blogėti.

(38) Komisija pažymėjo, kad per tyrimą atrinkus Sąjungos gamintojus buvo atrinktas didžiausias skundo nepateikęs gamintojas, kuris leido Komisijai sutikrinti skundo pateikėjo pateiktus makroekonominius duomenis. Be to, atlikdama tyrimą Komisija atsižvelgė į visus susijusius žalos rodiklius. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(39) Pastabose dėl inicijavimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Sąjungos gamintojams žala nedaroma, ypač dėl importo iš Kinijos. Kinijos Vyriausybės teigimu, nuo 2015 m. iki skundo TL Sąjungos pramonė veikė pelningai ir iš esmės visų žalos rodiklių raida buvo teigiama arba stabili.

(40) Iš skundo duomenų aiškiai matyti, kad Sąjungos pramonei materialinė žala padaryta dėl didelio subsidijuojamo SPM importo iš nagrinėjamųjų šalių daryto priverstinio kainų mažinimo. Sąjungos pramonės gamyba, pardavimas ir rinkos dalis labai sumažėjo. Skundo pateikėjai buvo priversti mažinti investicijas ir užimtumą. Skundui pritariančių Sąjungos gamintojų atsargos padidėjo, o jų pelningumas sumažėjo.

(41) Komisija pažymėjo, kad atliekant tyrimą iš žalos rodiklių, nustatytų remiantis atrinktų Sąjungos gamintojų pateiktais faktiniais patikrintais duomenimis, buvo matyti, kad dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių padaryta materialinė žala. Kinijos Vyriausybė savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo ([12]) pateikė pastabų dėl šių rodiklių. Šios pastabos aptariamos šio reglamento 5.4 skirsnyje.

([9]) Skundo suvestinės redakcijos 6 skirsnio priedai.
([10]) Skundo suvestinės redakcijos 349–352 konstatuojamųjų dalių priedai.
([11]) Skundo suvestinės redakcijos 4 skirsnio priedai.
([12]) „Galutinis faktų atskleidimas“ šiame dokumente yra „galutinis faktų atskleidimas“.

(42) Pastabose dėl inicijavimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Sąjungos pramonė patyrė žalą dėl susijusio importo iš trečiųjų šalių ir sumažėjusios paklausos Sąjungos rinkoje.

(43) Komisija su tuo nesutiko. Skunde įrodyta, kad dėl mažos susijusio importo iš trečiųjų šalių apimties šis importas negalėjo padaryti materialinės žalos. Skundo pateikėjo atlikta žalos rodiklių analizė taip pat parodė, kad žalos negalima paaiškinti sumažėjusia paklausa Sąjungos rinkoje, nes iš prarastos rinkos dalies matyti, kad jo pardavimo sumažėjimas akivaizdžiai buvo didesnis nei suvartojimo sumažėjimas.

(44) Skundo pateikėjas pateikė pakankamai importo iš nagrinėjamųjų šalių ir žalos priežastinio ryšio įrodymų. Be to, skundo pateikėjas nagrinėjo kitas galimas žalos priežastis, kaip antai Sąjungos gamintojų veiklą, Sąjungos gamintojų eksportą ir importą iš kitų trečiųjų šalių.

(45) Atliekant tyrimą importas iš trečiųjų šalių ir paklausos Sąjungos rinkoje sumažėjimas nagrinėti 6.2 skirsnyje. Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė su pastabomis dėl inicijavimo naujų argumentų nepateikė. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(46) Pastabose dėl inicijavimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad vertikaliai integruoti Sąjungos gamintojai patyrė žalą dėl sąnaudų, susijusių su „atgaline integracija“, ir dėl „žemynkryptės integracijos“ sumažėjusių galimybių parduoti produktus atviroje rinkoje.

(47) Inicijuojant tyrimą nebuvo jokios informacijos apie akivaizdžiai nepalankią Sąjungos pramonės konkurencinę padėtį. Sąjungos gamintojai daugiausia nėra vertikaliai integruoti.

(48) Komisija pažymėjo, kad atlikus tyrimą nebuvo nustatyta neįprastų sąnaudų dėl vertikalios integracijos. Be to, visi atrinkti Sąjungos gamintojai produktą daugiausia pardavė nesusijusiems pirkėjams. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(49) Pastabose dėl inicijavimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad skirtingos skundo pateikėjo ir skundo nepateikusių gamintojų pardavimo tendencijos nuo 2015 m. iki skundo TL rodo, kad šios gamintojų grupės tarpusavyje konkuruoja dėl pardavimo ir pirkėjų. Taigi skundą pateikusių gamintojų pardavimo ir rinkos dalies sumažėjimas skundo nepateikusių gamintojų naudai taip pat buvo tikėtina priežastis, dėl kurios skundą pateikę gamintojai prarado pardavimo apimtį ir negalėjo padidinti kainų per skundo TL.

(50) Konkurencija tarp Sąjungos gamintojų yra laisvosios rinkos pasekmė ir paprastai tai yra prielaida (nebent, pvz., yra įrodymų, kad vykdoma antikonkurencinė veikla, o taip nėra), o ne žalą pagrindžiantis veiksnys. Taigi Sąjungos rinkoje konkuruoja ne tik skundą pateikę ir jo nepateikę Sąjungos gamintojai, bet ir patys skundą pateikę Sąjungos gamintojai tarpusavyje. Taigi negali būti laikoma, kad dėl to subsidijuojamo importo ir visos Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos priežastinis ryšys silpnėtų. Išvados dėl materialinės žalos, įvertintos remiantis tinkamai atrinktomis bendrovėmis, grindžiamos visos pramonės vertinimu, įskaitant skundo pateikėjų ir skundo nepateikusių bendrovių duomenis (mikro ir makro duomenis).

(51) Atliekant tyrimą, kaip nurodyta 2019 m. birželio 21 d. pranešime byloje, skirtoje suinteresuotosioms šalims susipažinti, dėl galutinės Sąjungos gamintojų atrankos, atrinkti tiek skundą pateikę, tiek jo nepateikę Sąjungos gamintojai. Be to, žala nustatyta ne tik skundą pateikusiems Sąjungos gamintojams, bet ir visai Sąjungos pramonei. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(52) Galiausiai po inicijavimo pateiktose pastabose Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad pagrindinė informacija, kaip antai skundui pritariantys gamintojai ir pagrindiniai su žala susiję duomenys, laikyta pernelyg konfidencialia. Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad dėl to ji negalėjo tinkamai paneigti skundo pateikėjo tvirtinimų dėl žalos.

(53) Komisija laikėsi nuomonės, kad skundo suinteresuotosioms šalims susipažinti pateiktoje bylos versijoje buvo pateikti visi esminiai įrodymai ir nekonfidencialios duomenų, kurie laikyti konfidencialiais, santraukos, kad suinteresuotosios šalys galėtų naudotis savo teisėmis į gynybą viso tyrimo metu. Primenama, kad pagal pagrindinio reglamento 29 straipsnį leidžiama saugoti konfidencialią informaciją, jei jos atskleidimas suteiktų didelį konkurencinį pranašumą konkurentui arba labai neigiamai paveiktų informaciją suteikusįjį asmenį arba asmenį, iš kurio šis gavo informaciją. Todėl šie Kinijos Vyriausybės tvirtinimai buvo atmesti.

1.1.2. *Egipto Vyriausybės pastabos dėl inicijavimo*

(54) Egipto Vyriausybė tvirtino, kad tyrimas neturėtų būti inicijuojamas, nes skundas neatitiko įrodymų rinkimo reikalavimų, nustatytų PPO sutarties dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių 11 straipsnio 2 dalyje ir pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 dalyje. Egipto Vyriausybės teigimu, įrodymai dėl kompensuotinų subsidijų, žalos, taip pat dėl subsidijuojamo importo ir žalos priežastinio ryšio buvo nepakankami. Komisija šį tvirtinimą atmetė dėl tų pačių priežasčių, kurios nurodytos 6 konstatuojamojoje dalyje.

(55) Per konsultacijas prieš tyrimo inicijavimą Egipto Vyriausybė nurodė, kad skundo pateikėjas nepateikė įrodymų, kad Egipto Vyriausybė, kaip įtariama, teiktų lengvatines paskolas. Tačiau, atsižvelgdama į skunde pateiktų įrodymų visumą, visų pirma į Kinijos ir Egipto susitarimus, taip pat į šių susitarimų tikslus, Komisija mano, kad skundo pateikėjas pateikė pakankamai įrodymų, kurie jam buvo pagrįstai prieinami ir iš kurių matyti, kad subsidijų skyrimą per lengvatinį skolinimą galima priskirti Egipto Vyriausybei.

(56) Be to, Egipto Vyriausybė tvirtino, kad įtariamos mokesčių lengvatos iš teisės aktų buvo išbrauktos 2015 m. ir kad skundo pateikėjas nepateikė įrodymų, kad jos toliau taikomos vykdomiems projektams. Tačiau Komisija nustatė, kad skundo pateikėjas pateikė pakankamai įrodymų dėl tokių mokesčių lengvatų tęstinumo, kurie jam buvo pagrįstai prieinami.

(57) Egipto Vyriausybė taip pat teigė, kad atsisakymas išieškoti žaliavų importo muitus nėra subsidija, jei šie importuoti produktai yra reeksportuojami tokiame pačiame būvyje arba perdirbti į tolesnės gamybos grandies produktus. Komisija pripažino, kad tik permokėti atsisakyti išieškoti žaliavų importo muitai yra kompensuotina subsidija ir tam skyrė ypatingą dėmesį per tyrimą. Komisija taip pat atkreipė dėmesį, kad Egipto Vyriausybės pastaba netaikoma gamybos įrangai.

(58) Egipto Vyriausybė tvirtino, kad skundo pateikėjas nepateikė įrodymų dėl naudos skiriant žemę už mažesnį nei pakankamą atlygį. Tačiau Komisija nustatė, kad skundo pateikėjas pateikė pakankamai įrodymų dėl suteiktos naudos, kurie jam buvo pagrįstai prieinami.

(59) Galiausiai Egipto Vyriausybė nurodė, kad skundo pateikėjas nepateikė įrodymų dėl subsidijos konkretumo tiekiant elektros energiją už mažesnį nei pakankamą atlygį, nes subsidija nėra konkreti, jei ją galima gauti remiantis objektyviomis sąlygomis. Komisija pažymėjo, kad per konsultacijas prieš tyrimo inicijavimą Egipto Vyriausybė nepateikė tokių objektyvių sąlygų įrodymų.

(60) Todėl Komisija padarė išvadą, kad skunde pateikta pakankamai įrodymų tyrimui dėl įtariamų kompensuotinų subsidijų, kurias tiesiogiai arba netiesiogiai teikia Egipto Vyriausybė, pradėti.

1.1.3. *Pastabos dėl atskiro antidempingo tyrimo*

(61) Po galutinio faktų atskleidimo „Yuntianhua“ grupė tvirtino, kad gamybos veiksnių pakeitimas atliekant atskirą antidempingo tyrimą yra netinkamas, ir paprašė Komisijos apskaičiuoti grupės eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumą nesiremiant 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([13]) (toliau – pagrindinis antidempingo reglamentas) 2 straipsnio 6a dalimi. „Yuntianhua“ grupės teigimu, atlikus antisubsidijų tyrimą nenustatyta jokių įrodymų, kad SPM gamybos ištekliai būtų tiekiami už mažesnį nei pakankamą atlygį. Ji taip pat teigė, kad antisubsidijų tyrime buvo pripažinta, jog SPM gamybos ištekliai buvo perkami neiškraipytomis rinkos vertėmis, nes apskaičiuojant subsidijų naudą buvo naudojama gamybos išteklių ir žaliavų tiekėjų apyvarta.

([13]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21.

(62) Pirma, Komisija pažymėjo, kad pastabos dėl atskirame antidempingo tyrime naudoto skaičiavimo ir metodikos nepatenka į šio tyrimo aprėptį. Todėl pastabos dėl metodikos, taikytos dempingui nustatyti, turėtų būti teikiamos atliekant minėtą tyrimą.

(63) Antra, atlikus tyrimą, kaip aprašyta 3 skirsnyje, nustatyta, kad pagrindiniai eksportuojančių gamintojų tiekėjai daug naudojosi Vyriausybės subsidijomis. Komisija priminė, kad susijusių bendrovių, tiekiančių gamybos išteklius ir žaliavas, apyvartos naudojimas nereiškia, kad sutinkama su neiškraipytomis tų tiekėjų rinkos vertėmis. Priešingai, apyvarta yra paskirstymo raktas, kuris leidžia patikimai paskirstyti nustatytas subsidijas, kuriomis pasinaudojo eksportuojantys gamintojai.

(64) Galiausiai Komisija pažymėjo, kad pagal pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 6a dalį padarytos išvados yra susijusios su dideliais iškraipymais, kai kainoms ar sąnaudoms poveikį daro didelis valstybės kišimasis. Atsižvelgiant į tai, įvairūs elementai nagrinėjami kompleksiškai. Todėl tai, kad atliekant antidempingo tyrimą pagal 2 straipsnio 6a dalį nėra remiamasi žaliavų ar nagrinėjamojo produkto subsidijavimo įrodymais, nėra kliūtis Komisijai atskirai ir pagal pagrindiniame reglamente nustatytas taikomas taisykles ištirti, ar vykdomas subsidijavimas. Todėl „Yuntianhua“ grupės argumentai buvo atmesti.

(65) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo „Yuntianhua“ grupė tvirtino, kad atskleidus faktus pateikti nauji nustatyti faktai dėl: i) to, kad SPM rinka nėra segmentuota; ii) fizinių ir techninių produkto savybių; iii) sąnaudų ir kainos struktūros; iv) dvigubo skaičiavimo dėl lygiagretaus antidempingo ir antisubsidijų muitų nustatymo, kuris daro poveikį 2020 m. balandžio 7 d. nustatytų galutinių antidempingo muitų lygiui, ir v) to, kad atliekant antidempingo tyrimą nustatytas šios šalies dempingo skirtumas buvo neteisingas ir turėtų būti sumažintas visa KLR nustatyta subsidijavimo suma, kad būtų išvengta dvigubo skaičiavimo. Šie elementai nebuvo įtraukti į lygiagretaus antidempingo tyrimo galutinį faktų atskleidimą, kuriame nėra šių esminių išvadų ir aplinkybių. Todėl, šios šalies teigimu, galutinis Antidempingo reglamentas (ES) 2020/492 yra akivaizdžiai nepagrįstas ir neteisėtas, o Antidempingo reglamente (ES) 2020/492 nurodytas 64,7 % dempingo skirtumas yra neteisingas.

(66) Komisija iš pradžių pažymėjo, kad šio tyrimo papildomo galutinio faktų atskleidimo dokumente pateikti paaiškinimai yra atsakymai į šalių pastabas, gautas po to faktų atskleidimo, todėl juose pateikta daugiau informacijos apie Komisijos nustatytus faktus. Todėl tai nėra nauji nustatyti faktai, o tik atsakymai į suinteresuotųjų šalių pastabas.

(67) Be to, dėl šios šalies pateiktų i–iii punktų, t. y. to, kad SPM rinka nėra segmentuota, produkto savybių ir sąnaudų bei kainų struktūros, Komisija pažymėjo, kad papildomo faktų atskleidimo dokumente pateiktomis pastabomis dėl šių trijų punktų buvo siekiama atsakyti į naujus šalių pateiktus tvirtinimus. Šie nauji tvirtinimai buvo pateikti tik atliekant šį antisubsidijų tyrimą. Vienintelis per antidempingo tyrimą pateiktas tvirtinimas dėl segmentuotos rinkos buvo apie tai, kad Sąjungos gamintojai gamina tik konkretiems pirkėjams skirtus PĮG produktus ir kad PĮG segmentui neturėtų būti nustatytos jokios priemonės. Į šiuos argumentus visiškai atsakyta antidempingo reglamento 409 konstatuojamojoje dalyje ([14]). Todėl Komisija negalėjo į šias naujas pastabas atsakyti antidempingo tyrimo faktų atskleidimo dokumente. Galutiniame antidempingo reglamente buvo pateikti visi esminiai nustatyti faktai ir aplinkybės, kuriais remdamasi Komisija priėmė su tuo tyrimu susijusį sprendimą ir visiškai atsakė į visus per tą tyrimą pateiktus argumentus. Per antisubsidijų tyrimą nustatyti faktai nedaro poveikio galutiniame antidempingo reglamente pateiktam pagrindimui.

(68) Be to, iš esmės šie punktai neturi jokios įtakos nei antidempingo, nei antisubsidijų tyrimo išvadoms ir jų nekeičia. Todėl šie punktai nedaro jokio poveikio šį tvirtinimą pateikusios šalies ar kitų šalių padėčiai. Nepaisant to, Komisija nusprendė suteikti šalims papildomą galimybę pateikti pastabų dėl šių punktų. Iš tiesų, nors jos pačios nepasiūlė jokių pakeitimų (taigi Komisija iš esmės nebuvo įpareigota į juos atsakyti papildomo faktų atskleidimo dokumente, o tik galutiniame reglamente), jie buvo įtraukti į papildomo galutinio faktų atskleidimo dokumentą. Dėl visų šių priežasčių šie tvirtinimai buvo atmesti.

([14]) OL L 108, 2020 4 6, p. 67.

(69) Bet kuriuo atveju per abu šiuos tyrimus nustatyti faktai neprieštarauja vieni kitiems. Vienintelis skirtumas yra tai, kad šalys turėjo galimybę teikti pastabas vėlesniu etapu ir pateikė papildomų pastabų šiame tyrime. Komisija privalėjo atsakyti į šias pastabas ir tai padarė šiame reglamente.

(70) Kalbant konkrečiai apie du paskutinius punktus, t. y. 67 konstatuojamojoje dalyje nurodytus iv ir v punktus dėl galimo dvigubo skaičiavimo ir dempingo skirtumo, Komisija į juos atsakė toliau. Pirma, kaip jau paaiškinta atsakant į šalių pastabas dėl galutinio per šį tyrimą nustatytų faktų atskleidimo, konkrečiai 1137 konstatuojamojoje dalyje, Komisija visapusiškai išnagrinėjo galimą dvigubo skaičiavimo klausimą ir suteikė visoms šalims pakankamai galimybių pateikti pastabų atliekant šį tyrimą. Ji negalėjo to padaryti tuo metu vykusio antidempingo tyrimo kontekste. Antra, Komisija pažymi, kad per atskirus antidempingo ir antisubsidijų tyrimus dėl tos pačios kilmės šalies to paties produkto, kai kompensaciniai muitai nustatomi vėliau nei antidempingo muitai, nėra kitos išeities, kaip tik iš dalies pakeisti pirmiau nustatytus antidempingo muitus. Tai turi būti padaryta siekiant atsižvelgti į naujus kompensacinius muitus, kartu siekiant išvengti dvigubo skaičiavimo ir laikytis mažesnio muito taisyklės, jei taikoma ir tinkama. Šiuo tikslu šiais atvejais teisinis metodas yra nustatyti atitinkamus kompensacinius muitus ir tuo pačiu metu tuo pačiu reglamentu atitinkamai iš dalies pakeisti atitinkamus taikomus antidempingo muitus. Todėl, priešingai nei teigia ši šalis, Antidempingo reglamentas (ES) 2020/492 nėra akivaizdžiai nepagrįstas ir neteisėtas. Į atitinkamus vertinimus ir tvirtinimus buvo visapusiškai atsakyta šiame reglamente, kuris taip pat yra galutinio antidempingo reglamento dalinio pakeitimo pagrindas. Kadangi atitinkamas „Yuntianhua“ grupei taikomas antidempingo muitas taip pat atitinkamai keičiamas pagal šį reglamentą, kaip paaiškinta 8 skirsnyje, šios šalies tvirtinimas, kad jai Reglamentu (ES) 2020/492 nustatyto antidempingo muito dydis yra neteisingas, taip pat yra tiek faktiškai, tiek teisiškai klaidingas. Dėl visų šių priežasčių „Yuntianhua“ grupės tvirtinimai atmesti.

1.2. **Importo registracija**

(71) 2019 m. liepos 31 d. skundo pateikėjas pateikė prašymą pagal pagrindinio reglamento 24 straipsnio 5 dalį registruoti importuojamas nagrinėjamųjų šalių kilmės SPM. 2019 m. lapkričio 21 d. skundo pateikėjas iš naujo pateikė prašymą registruoti pagal pagrindinio reglamento 24 straipsnio 5 dalį, kartu su atnaujintais importo duomenimis.

(72) Remiantis pagrindinio reglamento 24 straipsnio 5 dalimi, reikalavimas registruoti importuojamą nagrinėjamąjį produktą nustatomas siekiant užtikrinti, kad, jei atlikus tyrimą būtų nustatyta faktų, dėl kurių būtų nustatyti galutiniai kompensaciniai muitai, juos, jei tenkinamos būtinos sąlygos, pagal taikytinas teisės nuostatas registruotam importuojamam produktui būtų galima taikyti atgaline data.

(73) Atsakydamos į prašymą registruoti, suinteresuotosios šalys pateikė pastabų, į kurias Komisija atsakė registracijos reglamente. Komisija turėjo pakankamai importuojamo produkto registraciją pagrindžiančių įrodymų.

(74) 2020 m. sausio 21 d. Komisija paskelbė Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2020/44 (toliau – registracijos reglamentas) ([15]), kuriuo nustatė reikalavimą nuo 2020 m. sausio 22 d. registruoti importuojamas KLR ir Egipto kilmės SPM.

1.3. **Produkto apibrėžtosios srities patikslinimas**

(75) Per tyrimą paaiškėjo, kad kai kurie ekonominės veiklos vykdytojai galbūt apie save nepranešė dėl to, kad neteisingai suprato tiriamojo produkto apibrėžtį. Dėl šios priežasties 2019 m. rugsėjo 18 d. Komisija pranešimu (toliau – tikslinamasis pranešimas) ([16]) patikslino pranešime apie inicijavimą pateiktą produkto apibrėžtosios srities aprašymo formuluotę. Tikslinamajame pranešime šalims suteikta galimybė per nustatytą terminą pranešti apie save ir paprašyti klausimyno, jei jos to pageidauja. Nė viena suinteresuotoji šalis nepateikė pastabų dėl tikslinamojo pranešimo ir nepaprašė klausimyno.

([15]) 2020 m. sausio 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/44, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti tam tikras importuojamas Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės austas ir (arba) siūtas stiklo pluošto medžiagas (OL L 16, 2020 1 21, p. 1).

([16]) Pranešimas, kuriuo patikslinami pranešimai apie antidempingo ir antisubsidijų tyrimų dėl tam tikrų importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės austų ir (arba) siūtų stiklo pluošto medžiagų inicijavimą (OL C 314, 2019 9 18, p. 6).

(76) Paskelbus tikslinamąjį pranešimą ir atliekant vėlesnį tyrimą patvirtinta, kad nebuvo nė vieno ekonominės veiklos vykdytojo, kuris apie save nepranešė dėl to, kad galbūt neteisingai suprato pranešime apie inicijavimą pateiktos nagrinėjamojo produkto apibrėžties.

1.4. **Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis**

(77) Atliekant subsidijavimo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2018 m. sausio 1 d. – 2018 m. gruodžio 31 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL). Tiriant žalai svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2015 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

(78) Šio antisubsidijų tyrimo ir 4 konstatuojamojoje dalyje nurodyto antidempingo tyrimo tiriamasis ir nagrinėjamasis laikotarpiai yra tie patys.

1.5. **Suinteresuotosios šalys**

(79) Pranešime apie inicijavimą suinteresuotosios šalys paragintos susisiekti su Komisija, kad galėtų dalyvauti tyrime. Be to, Komisija konkrečiai pranešė skundo pateikėjui, Kinijos Vyriausybei, Egipto Vyriausybei, kitiems žinomiems Sąjungos gamintojams, žinomiems eksportuojantiems gamintojams, žinomiems importuotojams ir naudotojams apie tyrimo inicijavimą ir paragino juos dalyvauti.

(80) Suinteresuotosios šalys turėjo galimybę teikti pastabas dėl tyrimo inicijavimo ir pateikti prašymą išklausyti dalyvaujant Komisijai ir (arba) prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui. „Yuntianhua“ grupė paprašė surengti klausymą dalyvaujant bylas nagrinėjančiam pareigūnui, kad galėtų išsakyti pastabas, susijusias su atsakymo į raštą dėl informacijos neišsamumo terminu. Bendrovė tvirtino, kad ji nepastebėjo rašto dėl informacijos neišsamumo, nes jos IT serveris Komisijos e. laišką per klaidą priskyrė brukalams, ir paprašė 18 dienų pratęsti terminą. Bylas nagrinėjantis pareigūnas paragino Komisiją terminą pratęsti 6 dienomis.

(81) Kaip minėta 1.3 skirsnyje, atlikdama tyrimą Komisija patikslino produkto apibrėžtąją sritį ir sudarė galimybę suinteresuotosioms šalims, susijusioms su šiuo patikslinimu arba galbūt nepranešusioms apie save, nes manė, jog nėra susijusios su tyrimu, per nustatytą terminą pranešti apie save ir paprašyti klausimyno. Apie save nepranešė jokia papildoma šalis.

1.6. **Atranka**

(82) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė, kad pagal pagrindinio reglamento 27 straipsnį gali vykdyti suinteresuotųjų šalių atranką.

1.6.1. *Sąjungos gamintojų atranka*

(83) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė, kad ji nusprendė sumažinti tirtinų Sąjungos gamintojų skaičių iki pagrįsto skaičiaus, atlikdama atranką. Ji papildė, kad preliminariai atrinko Sąjungos gamintojus remdamasi nurodyta panašaus produkto gamybos apimtimi Sąjungoje nuo 2017 m. spalio mėn. iki 2018 m. rugsėjo mėn. ir atsižvelgdama į geografinį pasiskirstymą. Atrinkti keturi Sąjungos gamintojai, kurie pagamina daugiau nei 40 % visų apskaičiuotų SPM Sąjungoje. Nė viena suinteresuotoji šalis nepateikė pastabų, todėl preliminariai atrinktos bendrovės buvo patvirtintos. Atrinktos bendrovės yra tipiškos Sąjungos pramonės bendrovės.

1.6.2. *Importuotojų atranka*

(84) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka yra būtina (o jei būtina – kad galėtų atrinkti bendroves), Komisija paprašė nesusijusių importuotojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją.

(85) Tik vienas nesusijęs importuotojas („Euroresins UK Ltd.“) pateikė prašomą informaciją ir sutiko, kad gali būti atrenkamas. Atsižvelgdama į nedidelį bendradarbiaujančių importuotojų skaičių Komisija nusprendė, kad atranka nebūtina.

1.6.3. *KLR eksportuojančių gamintojų atranka*

(86) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka būtina (o jei būtina – kad galėtų atrinkti bendroves), Komisija paprašė visų žinomų KLR eksportuojančių gamintojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją. Be to, Komisija paprašė Kinijos Liaudies Respublikos atstovybės Europos Sąjungoje nurodyti kitus eksportuojančius gamintojus, jei tokių yra, kurie galbūt norėtų dalyvauti tyrime, ir (arba) su jais susisiekti.

(87) Aštuoni KLR eksportuojantys gamintojai arba eksportuojančių gamintojų grupės pateikė prašomą informaciją ir sutiko, kad gali būti atrenkami. Pagal pagrindinio reglamento 27 straipsnio 1 dalį Komisija pagal didžiausią tipišką eksporto į Sąjungą apimtį, kurią galima pagrįstai ištirti per turimą laiką, atrinko dvi eksportuojančių gamintojų grupes. Atrinktoms eksportuojančių gamintojų grupėms tiriamuoju laikotarpiu teko daugiau nei 79 % nurodyto SPM eksporto iš KLR į Sąjungą.

(88) Atrinkti šie eksportuojantys gamintojai arba eksportuojančių gamintojų grupės:

— „China National Building Materials Group“ (toliau – CNBM grupė), įskaitant

  — „Jushi Group Co. Ltd“ (toliau – „Jushi“ arba „Jushi China“),

  — „Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd“ (toliau – „Hengshi“),

  — „Taishan Fiberglass Inc“ (toliau – „Taishan“);

— „Yuntianhua Group“ (toliau – „Yuntianhua“ grupė), įskaitant:

  — „PGTEX China Co. Ltd“ (toliau – PGTEX),

  — „Chongqing Tenways Material Corp.“ (toliau – CTM).

(89) Pagal pagrindinio reglamento 27 straipsnio 2 dalį dėl atrinktų bendrovių konsultuotasi su visais žinomais susijusiais eksportuojančiais gamintojais ir KLR valdžios institucijomis.

(90) Pastabų dėl atrinktų bendrovių pateikė du CNBM grupei priklausantys atrinkti eksportuojantys gamintojai – „Jushi“ ir „Hengshi“. „Jushi“ ir „Hengshi“ neginčijo fakto, kad jie yra susijusios bendrovės, tačiau šie gamintojai tvirtino, kad jie nėra susiję su „Taishan“. „Jushi“ tvirtino, kad Komisija negali automatiškai remtis 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 ([17]) (toliau – Sąjungos muitinės kodekso įgyvendinimo aktas) 127 straipsnio 1 dalies d ar f punktu ir laikyti „Hengshi“, „Jushi“ ir „Taishan“ vienu subjektu. Šiam tvirtinimui paremti „Jushi“ nurodė PPO kolegijos ataskaitą byloje „Korea – Certain Paper“ ([18]) ir Šanchajaus vertybinių popierių biržos gaires dėl biržinių bendrovių susijusių sandorių.

(91) Šie gamintojai pabrėžė, kad i) jie neturėjo bendrų tiesiogiai valdomų akcijų; ii) jų valdybų nariai nesutapo; iii) „Hengshi“ / „Jushi“ ir „Taishan“ neturėjo susijusių sandorių ir iv) jie buvo konkurentai rinkoje.

(92) Po atrankos procedūros, 2019 m. lapkričio 13 d. buvo surengtas klausymas su „Taishan“, per kurį vėl buvo išsakyti pirmiau minėti argumentai.

(93) Per tyrimą nustatyta, kad „China National Building Material“ (toliau – CNBM) yra Kinijos valstybės įmonė, kurios 41,27 % tiesiogiai ir netiesiogiai priklauso CNBM patronuojančiajai bendrovei, kuri savo ruožtu visiškai priklauso Valstybės tarybos valstybės turto priežiūros ir administravimo komisijai (toliau – SASAC). CNBM valdo 26,97 % „China Jushi Co., Ltd.“ (toliau – „China Jushi“), kuri yra vienintelis „Jushi“ akcininkas, akcijų ([19]).

(94) 2017 m. rugsėjo mėn. CNBM su „Sinoma“ sudarė susijungimo susitarimą ([20]), kuris buvo aprobuotas 2018 m. gegužės mėn. „Sinoma“ per savo patronuojamąją bendrovę „Sinoma Science & Technology Co.“ buvo „Taishan“ savininkė. Po susijungimo „Sinoma“ susijungė su CNBM ir buvo jos perimta. Todėl CNBM priklauso 26,97 % „China Jushi“ (vienintelės „Jushi“ akcininkės) ir 60,24 % „Sinoma Science & Technology Co., Ltd.“ (vienintelės „Taishan“ akcininkės) akcijų.

([17]) 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015 12 29, p. 558).

([18]) 2005 m. spalio 28 d. WT/DS312/R.

([19]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (paskutinį kartą žiūrėta 2019 m. lapkričio 20 d.).

([20]) https://www1.hkexnews.hk/listedco/listconews/sehk/2017/0908/ltn20170908865.pdf (paskutinį kartą žiūrėta 2019 m. lapkričio 20 d.).

(95) Muitinės kodekso įgyvendinimo akto 127 straipsnio 1 dalies d punkte nustatyta, kad du asmenys laikomi susijusiais, jeigu: trečiasis asmuo yra tiesioginis arba netiesioginis abiejų šių asmenų 5 % įstatinio kapitalo arba akcijų su balso teise savininkas, valdytojas arba turėtojas. CNBM priklauso 26,97 % „China Jushi“ (vienintelės „Jushi“ akcininkės) ir 60,24 % „Sinoma Science & Technology Co., Ltd.“ (vienintelės „Taishan“ akcininkės) akcijų. Todėl nustatyta, kad bendrovės yra susijusios.

(96) Be to, remiantis Kinijos brokerių bendrovės „Guotai Junan Securities“ parengta 2019 m. bendrovės ataskaita ([21]), nuo 2017 m. CNBM reorganizavo savo veikiančius subjektus, kad sustiprintų regioninį koordinavimą ir panaikintų horizontaliąją konkurenciją tarp biržinių patronuojamųjų bendrovių. Be to, CNBM ketina iki 2020 m. išspręsti horizontaliosios konkurencijos klausimus. Remiantis ataskaitoje pateikta viešai prieinama informacija, CNBM planavo pradėti šį procesą konsoliduodama savo stiklo pluošto verslą turto injekcijomis tarp „China Jushi“ ir „Sinoma Science & Technology“ (vienintelės „Taishan“ akcininkės). Taigi per tyrimą surinkti įrodymai nepatvirtina bendrovių argumento, kad bendras akcijų paketas neturi praktinio poveikio ir kad bendrovės veikia savarankiškai. Priešingai, iš šių įrodymų matyti, kad, be paprasto akcijų turėjimo (kurio pakaktų padaryti išvadą, kad bendrovės yra susijusios), trys bendrovės taip pat gali daryti reikšmingą įtaką vienos kitų verslo sprendimams ir kad jų kontroliuojančioji bendrovė (CNBM) siekia bent jau koordinuoti, o gal net integruoti jų veiklą („išspręsti horizontaliosios konkurencijos klausimus“). Tai reiškia, kad bet kurios iš šių bendrovių gautos subsidijos gali būti vienodai naudojamos nagrinėjamojo produkto naudai. Todėl Komisija atmetė tvirtinimą, kad priimant išvadą tris bendroves laikyti susijusiomis neatsižvelgta į faktines ir ekonomines realijas.

(97) Dėl argumento, kad apskaičiuodama nagrinėjamajam produktui suteiktų subsidijų sumą Komisija negalėjo „Hengshi“, „Jushi“ ir „Taishan“ laikyti viena grupe, Komisija priminė, kad siekdama užtikrinti veiksmingą priemonių vykdymą, visų pirma išvengti eksporto nukreipimo per susijusią bendrovę, kuriai nustatytas mažiausias muitas, Komisija pagal įprastą praktiką, remdamasi Sąjungos muitinės kodekso įgyvendinimo akto 127 straipsnyje nustatytais kriterijais, nustato eksportuojančių gamintojų ryšį. Apie tai pranešime apie inicijavimą jau tyrimo pradžioje buvo aiškiai pranešta visoms šalims. Be to, nuoroda į Sąjungos muitinės kodekso įgyvendinimo akto 127 straipsnį yra aiškiai pateikta pagrindinio antidempingo reglamento ([22]) 2 straipsnio 1 dalyje ir Komisija turėtų vienodai vertinti šalis tiek antidempingo, tiek antisubsidijų bylose ([23]). Be to, pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalį subsidijavimo suma skaičiuojama už į Sąjungą eksportuoto subsidijuoto produkto vienetą. Kompensuotinų subsidijų sumos skaičiavimas remiantis į Sąjungą eksportuojamu nagrinėjamuoju produktu reiškia, kad jei bendrovės yra susijusios, o pinigai yra pakeičiami, jos gali šias lengvatas naudoti nagrinėjamajam produktui vienodai, taigi ir nepriklausomai nuo konkretaus eksportuojančio gamintojo. Šiuo atveju, kadangi „Henghsi“, „Jushi“ ir „Taishan“ gamina ir eksportuoja nagrinėjamąjį produktą, nustatant joms suteiktų kompensuotinų subsidijų sumą reikėtų atsižvelgti į tai, kad dėl jų ryšio jos gali nukreipti šią naudą nagrinėjamajam produktui, kuris yra eksportuojamas į Sąjungą, taip, kaip jos mano esant tinkama. Todėl tiems eksportuojantiems gamintojams suteikta nauda, susijusi su nagrinėjamuoju produktu, turėtų būti nustatyta kaip viena bendra suma grupei.

(98) Galiausiai 90 konstatuojamojoje dalyje „Jushi“ nurodyta PPO byla ([24]) neparemia bendrovės tvirtinimo. Iš tiesų, priešingai, nei siekia įrodyti „Jushi“, PPO kolegija toje byloje patvirtino, kad, siekiant nustatyti dempingą antidempingo tyrimuose, PPO susitarimo dėl antidempingo 6 straipsnio 10 dalies taisyklė (pagal kurią dempingo skirtumas turėtų būti apskaičiuotas kiekvienam eksportuojančiam gamintojui) nebūtinai užkerta kelią tam, kad atskiri juridiniai subjektai būtų laikomi vienu eksportuotoju ar gamintoju. Kolegija pažymėjo, kad tai būtų įmanoma,

([21]) https://img3.gelonghui.com/pdf/3a1a2-2862061c-769f-43a8-823e-ebbf7ac6de94.pdf (p. 4, paskutinį kartą žiūrėta 2019 m. lapkričio 20 d.).

([22]) 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016 6 30, p. 21).

([23]) Remiantis deklaracija dėl ginčų sprendimo pagal Sutartį dėl 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo arba SKP sutarties V dalį. Taip pat žr. DS 427 WT/DS427/RW „China anti-dumping CVD measure on broilers“ – 7.1 punkte pateikiama tos deklaracijos citata. Komisija mano, kad ji turėtų kiek įmanoma užtikrinti nuoseklius lygiagrečių antidempingo ir antisubsidijų tyrimų rezultatus (taip pat žr. Apeliacinio komiteto ataskaitos „Mexico – Definitive Anti-Dumping Measures on Beef and Rice“ (WT/DS295/AB/R) 295 punktą).

([24]) 2005 m. spalio 28 d. WT/DS312/R.

„jei atitinkamų bendrovių struktūriniai ir prekybiniai ryšiai būtų pakankamai glaudūs, kad jas būtų galima laikyti vienu eksportuotoju“ ([25]). Taikydama šią nuostatą kolegija nenustatė kriterijų, kuriuos tyrimą atliekančios institucijos privalo taikyti vertindamos, ar bendrovės yra susijusios. Kolegija tik išnagrinėjo konkrečius elementus (pavyzdžiui, akcijų paketą, direktorių valdybą, pardavimo kanalus), kuriais toje byloje naudojosi tyrimą atliekanti institucija. Bylos „EC – Fasteners“ Apeliacinis komitetas patvirtino galimybę tam tikrą skaičių eksportuotojų laikyti vienu subjektu ir išvardijo elementus, kurie galėtų būti reikšmingi, kaip antai: i) eksportuotojų korporatyvūs ir struktūriniai ryšiai – bendra kontrolė, akcijų paketas ir valdymas; ii) valstybės ir eksportuotojų korporatyvūs ir struktūriniai ryšiai – bendra kontrolė, akcijų paketas ir valdymas, ir iii) valstybės kontrolė ar reikšminga įtaka kainodarai ir produkcijai ([26]). Šiuo atžvilgiu, remiantis teisinėmis ir faktinėmis šios bylos aplinkybėmis, neginčijama, kad esama „Jushi“, „Hengshi“ ir „Taishan“ korporatyvių ryšių.

(99) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad šio tyrimo tikslais šios bendrovės yra susijusios, todėl visi su tuo susiję tvirtinimai buvo atmesti.

(100) Po galutinio faktų atskleidimo „Taishan“ nesutiko, kad jai būtų taikomas kompensacinis muitas kartu su „Hengshi“ / „Jushi“. Ši suinteresuotoji šalis tvirtino, kad bendras galutinis akcininkas CNBM vykdė tik labai ribotą „Jushi“ arba „Hengshi“ verslo ir veiklos sprendimų kontrolę. Pakartota, kad „Taishan“ ir „Hengshi“ / „Jushi“ rinkoje buvo konkurentės, ir pažymėta, kad anksčiau pateikta įrodymų šiems tvirtinimams pagrįsti. „Taishan“ pasiūlė įsipareigojimą raštu, kuriuo būtų veiksmingai nutraukti bet kokie prekybiniai ryšiai tarp „Taishan“ ir „Hengshi“ / „Jushi“, todėl per „Taishan“ nebūtų galima nukreipti jokio „Hengshi“ / „Jushi“ SPM eksporto į Sąjungą.

(101) Kaip aprašyta 96 konstatuojamojoje dalyje, atlikus tyrimą nustatyta, kad per savo bendrus akcininkus visos trys bendrovės gali daryti didelę įtaką vienos kitų verslo sprendimams. Iš turimų įrodymų matyti, kad bendrovės šiuo metu konsoliduoja ir koordinuoja stiklo pluošto operacijas. Nebuvo pateikta jokios naujos informacijos ar įrodymų, kuriais remiantis būtų galima paneigti šias išvadas. Iš tiesų „Taishan“ neginčijo savo pagrindinio akcininko planų konsoliduoti stiklo pluošto verslą. Tokie planai aiškiai prieštarauja bet kokiam įsipareigojimui nutraukti „Taishan“ ir „Hengshi“ / „Jushi“ prekybinius ryšius. Be to, neturėdama pozicijos dėl to, ar Komisija galėtų priimti tokį įsipareigojimą, bendrovė akivaizdžiai negali prisiimti jokio įsipareigojimo be galutinių ją kontroliuojančių subjektų patvirtinimo. Todėl „Taishan“ tvirtinimai ir prašymas dėl įsipareigojimo buvo atmesti.

(102) Po galutinio faktų atskleidimo CNBM grupė teigė, kad susijusio prekiautojo „Jushi Hong Kong Co. Ltd.“ gautų subsidijų negalima laikyti kompensuotinomis, nes bendrovė buvo įsisteigusi Honkonge, o ne Kinijoje. Honkongas yra nepriklausomas PPO narys, todėl pagal PPO teisę ir Sąjungos prekybos apsaugos tyrimų tikslais laikomas nepriklausoma jurisdikcija. Kadangi dabartiniai antisubsidijų tyrimai nebuvo inicijuoti dėl Honkongo, neturėtų būti atsižvelgiama į jokias subsidijas, kurias, kaip įtariama, gavo „Jushi Hong Kong“. Komisija pažymėjo, kad CNBM grupė neginčijo Komisijos išvadų dėl šio susijusio prekiautojo subsidijavimo. Nepriklausomai nuo Honkongo statuso šiame tyrime, tikrasis bendrovės „Jushi Hong Kong“ veiklos ir kontrolės centras iš tikrųjų buvo žemyninėje Kinijoje. Kaip teigė pati bendrovė, *„„Jushi Hong Kong“ iš tiesų yra priedangos įmonė, kurioje nėra darbuotojų, kuri neturi žemės, fizinio biuro ir naudos, kuri nesinaudoja nei mokesčių programomis, nei dotacijomis“*. Apskaitos įrašus saugojo „Jushi Group Co. Ltd.“, kurioje taip pat dirbo patikrinimui reikalingi darbuotojai, o nagrinėjamajam produktui naudingas subsidijas suteikė Kinijos subjektai. Be to, kaip patvirtino Apeliacinis komitetas byloje „United States – Anti-Dumping and Countervailing Measures on Large Residential Washers from Korea“, apskaičiuojant subsidijavimo *ad valorem* sumą gali būti svarbios subsidijos, suteiktos gavėjui ne subsidijuojančioje valstybėje narėje, o kitose šalyse ([27]). Todėl bendrovės tvirtinimas buvo atmestas.

([25]) 2005 m. spalio 28 d. WT/DS312/R, 7.162 punktas.

([26]) 2011 m. liepos 15 d. WT/DS397AB/R, 376 punktas. Ta pati formuluotė pakartota pagrindinio antidempingo reglamento 9 straipsnio 5 dalies antroje pastraipoje.

([27]) Apeliacinio komiteto ataskaita byloje „United States – Anti-Dumping and Countervailing Measures on Large Residential Washers from Korea“ (WT/DS464/AB/R), 2016 m. rugsėjo 7 d., 5.298 punktas.

(103) Po galutinio faktų atskleidimo „Yuntianhua“ grupė tvirtino, kad jos subsidijų skirtumas buvo pernelyg padidintas pridėjus subsidijas bendrovėms, kurios netiekė gamybos išteklių nagrinėjamajam produktui gaminti, todėl paprašė, kad apskaičiuojant kompensacinį muitą nebūtų atsižvelgiama į šių bendrovių subsidijas.

(104) Pagrindinio reglamento 1 straipsnyje nustatyta, kad kompensacinis muitas gali būti nustatytas siekiant kompensuoti subsidiją, tiesiogiai ar netiesiogiai suteiktą bet kurio produkto, kurio išleidimas į laisvą apyvartą Sąjungoje daro žalą, gamybai, eksportui ar vežimui. Komisija turi įrodymų, kad į tyrimą įtrauktos bendrovės, kurių gautos subsidijos turėjo reikšmės nustatant muitą visai grupei, tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvavo teikdamos paslaugas, tiekdamos gamybos išteklius, medžiagas ar turtą, kurie buvo naudojami nagrinėjamajam produktui gaminti, kaip aprašyta pagrindinio reglamento 1 straipsnyje. Šiuo atžvilgiu „Yuntianhua“ grupės pastabos nebuvo pagrįstos konkrečiais įrodymais.

(105) Vis dėlto Komisija pastebėjo, kad vienos iš susijusių bendrovių, kurios subsidijos buvo laikytos kompensuotinomis, iš pradžių buvo paprašyta dalyvauti tyrime, nes ji nuomojo mašinas vienam iš eksportuojančių gamintojų. Tačiau gavusi pastabų Komisija peržiūrėjo paskirstymo raktą, susijusį su bendrovės išperkamosios nuomos veikla, kuri buvo susijusi su nagrinėjamuoju produktu. Kadangi nauda, kurią būtų galima suteikti vykdant išperkamosios nuomos veiklą, buvo laikoma nereikšminga, Komisija nusprendė į ją neatsižvelgti.

1.7. **Individualus nagrinėjimas**

(106) Penki Kinijos eksportuojantys gamintojai, kurie grąžino atrankos formą, pranešė Komisijai apie savo ketinimą prašyti individualaus nagrinėjimo pagal pagrindinio reglamento 27 straipsnio 3 dalį. Komisijos klausimynus internete buvo galima rasti nuo inicijavimo dienos. Be to, Komisija neatrinktiems eksportuojantiems gamintojams pranešė, kad, jei jie norėtų individualaus nagrinėjimo, jie turėtų pateikti klausimyno atsakymus. Tačiau klausimyno atsakymų nepateikė nė viena bendrovė. Todėl individualaus nagrinėjimo nebuvo įmanoma atlikti.

1.8. **Egipto bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai**

(107) Pranešime apie inicijavimą Komisija paragino visus Egipto eksportuojančius gamintojus su ja susisiekti. Apie save pranešė du susiję eksportuojantys gamintojai, kurių eksportas sudaro 100 % eksporto į Sąjungą ir kurie pagamina 100 % visų SPM Egipte:

— „Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E“ (toliau – „Jushi Egypt“), „The third Sector of North-West Gulf of Suez Economic Zone“, Egiptas,

— „Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E“ (toliau – „Hengshi Egypt“), „The third Sector of North-West Gulf of Suez Economic Zone“, Egiptas.

1.9. **Klausimyno atsakymai ir tikrinamieji vizitai**

(108) Sąjungos gamintojams, importuotojams, naudotojams ir KLR ir Egipto eksportuojantiems gamintojams skirti klausimynai internete ([28]) buvo paskelbti inicijavimo dieną.

(109) Klausimyno atsakymus Komisija gavo iš dviejų atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų grupių, dviejų Egipto eksportuojančių gamintojų, keturių atrinktų Sąjungos gamintojų, penkių naudotojų ir vieno nesusijusio importuotojo. Nė vienas iš neatrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų klausimyno atsakymų nepateikė.

(110) Be to, Komisija nusiuntė klausimyną Kinijos Vyriausybei ir Egipto Vyriausybei. Į Kinijos Vyriausybei skirtą klausimyną buvo įtraukti specialūs klausimynai, skirti „China Development Bank“ (toliau – CDB), „Export Import Bank of China“ (toliau – EXIM) ir „Sinosure“. Tos finansų įstaigos buvo konkrečiai nurodytos skunde kaip valstybinės institucijos arba institucijos, kurios Vyriausybės pavedimu ar nurodymu teikia subsidijas. Be to, Kinijos Vyriausybės buvo paprašyta perduoti specialų finansų įstaigoms skirtą klausimyną kitoms finansų įstaigoms, kurios teikia paskolas arba eksporto kreditus atrinktoms bendrovėms arba jų pirkėjams. Kad būtų patogiau administraciniu požiūriu, Kinijos Vyriausybės taip pat buvo paprašyta surinkti visus tų finansų įstaigų atsakymus ir išsiųsti juos tiesiogiai Komisijai.

([28]) http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2398

(111) Į Egipto Vyriausybei skirtą klausimyną buvo įtraukti specialūs klausimynai, skirti Egipto nacionaliniam bankui, „Ahli Bank“ ir „Bank Misr“. Tos finansų įstaigos buvo konkrečiai nurodytos skunde kaip valstybinės institucijos arba institucijos, kurios Vyriausybės pavedimu ar nurodymu teikia subsidijas. Be to, kad būtų patogiau administraciniu požiūriu, Egipto Vyriausybės buvo paprašyta perduoti specialų finansų įstaigoms skirtą klausimyną kitoms finansų įstaigoms, kurios teikia paskolas arba eksporto kreditus atrinktoms bendrovėms. Į Egipto Vyriausybei skirtą klausimyną buvo įtraukti ir specialūs klausimynai, skirti „Egypt-TEDA Investment Company“ (toliau – „Egypt TEDA“) ir „Egyptian Chinese JV Company for Investment“ (toliau – ECCI), kurios skunde nurodytos kaip valstybės įmonės, veikiančios SETC zonoje. Egipto Vyriausybės taip pat buvo paprašyta surinkti visus tų finansų įstaigų ir kitų subjektų atsakymus ir išsiųsti juos tiesiogiai Komisijai.

(112) Komisija gavo klausimyno atsakymus iš Kinijos Vyriausybės, į kuriuos buvo įtraukti EXIM ir „Sinosure“ atsakymai į specialius klausimynus, ir iš Egipto Vyriausybės, į kuriuos buvo įtraukti Egipto nacionalinio banko, „Bank Misr“ ir „Egypt TEDA“ atsakymai į specialius klausimynus.

(113) Nedarydama poveikio pagrindinio reglamento 28 straipsnio taikymui, Komisija rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą ir kurią šalys pateikė laiku išvadoms dėl subsidijų, jų daromos žalos ir Sąjungos interesų padaryti. Kinijos prekybos ministerijos patalpose surengtas tikrinamasis vizitas, kurį atliekant taip pat dalyvavo kitų susijusių ministerijų tarnautojai. Be to, vykdant šį tikrinamąjį vizitą dalyvavo EXIM, CDB ir „Sinosure“ atstovai.

(114) Tikrinamasis vizitas taip pat buvo surengtas „Egypt TEDA“ patalpose ir šių Egipto Vyriausybės institucijų patalpose:

— „General Authority for Investment“ (toliau – GAFI), Kairas, Egiptas,

— Sueco kanalo ekonominės zonos bendroji administracija, Sueco kanalo ekonominė zona, Egiptas,

— „Egypt Gas Holding“ (toliau – EGAS), Kairas, Egiptas,

— „Egyptian Electric Utility and Consumer Protection Regulatory Agency“ (toliau – „EgyptERA“), Kairas, Egiptas.

(115) Be to, pagal pagrindinio reglamento 26 straipsnį Komisija tikrinamuosius vizitus surengė šių bendrovių patalpose:

Sąjungos gamintojai:

— „European Owens Corning Fiberglas, Sprl“ (toliau – OC),

— „Chomarat Textiles Industries S.A.S.“ (toliau – „Chomarat“),

— „Saertex GmbH & Co. KG“ (toliau – „Saertex“),

— „Ahlstrom-Munksjö Glassfibre Oy“ (toliau – „Ahlstrom“);

atrinkti KLR gamintojai ([29]):

— „China National Building Materials Group“ (toliau – CNBM grupė):

— „Jushi Group Co., Ltd“, Tongsiangas, KLR,

— „Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co., Ltd“, Tongsiangas, KLR,

— „China Jushi Co., Ltd.“, Tongsiangas, KLR,

— „Jushi Group Hong Kong Co., Limited“, Tongsiangas, KLR,

— „Tongxiang Leishi Mineral Powder Co., Ltd.“, Tongsiangas, KLR,

— „Tongxiang Jinshi Precious Metal Equipment Co., Ltd.“, Tongsiangas, KLR,

([29]) Į šį sąrašą įtraukti eksportuojantys gamintojai ir kiti susiję tos pačios grupės subjektai, nepriklausomai nuo to, ar jie gamina nagrinėjamąjį produktą.

— „Huajin Capital Limited“, Honkongas, KLR,

— „Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co., Ltd.“, Honkongas, KLR,

— „Taishan Fiberglass Inc.“, Taianas, KLR,

— „China National Building Material Group finance Co., Ltd“, Pekinas, KLR,

— „Sinoma Science & Technology Co., Ltd“, Pekinas ir Nandzingas, KLR,

— „Huatai Non-Metallic Powder Co., Ltd“, Taianas, KLR,

— „Taian Antai Gas Co., Ltd“, Taianas, KLR,

— „Taishan Fiberglass Zoucheng Co., Ltd“, Dzoučengas, KLR,

— „Sinoma Jinjing Fiber Glass (Zibo) Co., Ltd“, Dzibo, KLR,

— „Shandong Linyi Shanqi Mining Co., Ltd“, Sunzu miesto stotis, PRC,

— „Yuntianhua Group“ (toliau – „Yuntianhua“ grupė),

— „PGTEX China Co., Ltd.“, Čangdžou, KLR,

— „Chongqing Tenways Material Corp. Ltd“, Čongčingas, KLR,

— „Chongqing Polycomp International Corporation (CPIC)“, Čongčingas, PRC,

— „CPIC International Co., Limited (CPIC HK)“, Čongčingas, PRC,

— „Changzhou Diba Textile Machinery Co., Ltd.“, Čangdžou, KLR,

— „Changzhou Newtry Co., Ltd.“, Čangdžou, KLR,

— „Chongqing Tianze New Material Co., Ltd.“, Čongčingas, KLR,

— „Wenzhou Jinhui Nonmetallic Mining Co., Ltd.“, Čongčingas, KLR,

— „Chongqing Yuanjia Mining Co., Ltd. (Chongqing Wingreat)“, Čongčingas, KLR,

— „Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd.“, Kunmingas, KLR,

— „Yunnan Yuntianhua Financial Co., Ltd.“, Kunmingas, KLR;

Egipto eksportuojantys gamintojai:

— „Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E“, Suecas,

— „Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.“, Suecas;

naudotojai:

— „Siemens Gamesa Renewable Energy GmbH&Co KG“ (toliau – SGRE),

— „Vestas Wind Systems A/S“ (toliau – „Vestas“).

(116) Dėl COVID-19 plitimo grėsmės ir priemonių, kurių buvo imtasi kovojant su protrūkiu ([30]), Komisija negalėjo patikrinti duomenų, kuriuos pateikė kelios bendrovės, priklausančios vieno iš KLR įsikūrusių eksportuojančių gamintojų grupei. Atsižvelgdama į tai, kad ši nenumatyta padėtis susiklostė labai vėlyvu tyrimo etapu ir kad nebuvo jokio kito sprendimo, Komisija išimties tvarka naudojo šių bendrovių pateiktą informaciją subsidijai apskaičiuoti, kuri buvo patikrinta remiantis turima informacija.

1.10. **Laikinųjų priemonių nenustatymas ir tolesnė procedūra**

(117) 2020 m. sausio 24 d. pagal pagrindinio reglamento 29a straipsnio 2 dalį Komisija pranešė suinteresuotosioms šalims, kad ketina nenustatyti laikinųjų priemonių ir tęsti tyrimą.

(118) Komisija toliau rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą galutinėms išvadoms padaryti.

([30]) Žr. pranešimą byloje dėl koronaviruso protrūkio padarinių antidempingo ir antisubsidijų tyrimams, nuoroda t20.001353.

1.11. **Galutinis faktų atskleidimas**

(119) 2020 m. vasario 27 d. Komisija visoms šalims pranešė apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ji ketina nustatyti galutinį antisubsidijų muitą į Sąjungą importuojamam nagrinėjamajam produktui (toliau – galutinis faktų atskleidimas).

(120) Visoms šalims buvo nustatytas 15 dienų terminas, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo. Kelios suinteresuotosios šalys paprašė pratęsti terminą. Komisija leido toms šalims teikti pastabas iki 2020 m. kovo 20 d. ir kovo 23 d. Suinteresuotosios šalys turėjo galimybę teikti pastabas dėl tyrimo inicijavimo ir pateikti prašymą išklausyti dalyvaujant Komisijai ir (arba) prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui.

(121) Vykdant atskirą antidempingo tyrimą 2019 m. gruodžio 19 d. šalims buvo pateiktas galutinio faktų atskleidimo dokumentas, kuriame nurodyti esminiai faktai ir aplinkybės, kuriais remdamasi Komisija ketino nustatyti galutinį antidempingo muitą į Sąjungą importuojamam nagrinėjamajam produktui. Be to, 2020 m. vasario 10 d. suinteresuotosioms šalims buvo pateiktas papildomo faktų atskleidimo dokumentas.

(122) Šiame reglamente Komisija atsakė į pastabas, pateiktas per antisubsidijų tyrimą. Į pastabas, pateiktas atliekant atskirą antidempingo tyrimą, šiame reglamente neatsakyta, nebent šalys aiškiai nurodė, kad pastabos pateiktos dėl abiejų tyrimų.

(123) Po galutinio faktų atskleidimo nė viena šalis nepateikė prašymo išklausyti dalyvaujant bylas nagrinėjančiam pareigūnui.

(124) Be to, 2020 m. balandžio 17 d. suinteresuotosios šalys gavo papildomo galutinio faktų atskleidimo dokumentą, dėl kurio pastabas galėjo teikti iki 2020 m. balandžio 22 d. (toliau – papildomas galutinis faktų atskleidimas).

(125) 2020 m. balandžio 24 d. suinteresuotosios šalys gavo antrą papildomo galutinio faktų atskleidimo dokumentą, dėl kurio pastabas galėjo teikti iki 2020 m. balandžio 27 d. (toliau – antras papildomas galutinis faktų atskleidimas).

(126) Komisija surengė klausymus su Sąjungos pramone, eksportuojančiais gamintojais „Jushi" / „Hengshi China", Egipto eksportuojančiais gamintojais „Jushi" / „Hengshi Egypt" ir Egipto Vyriausybe.

2. NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

2.1. **Nagrinėjamasis produktas**

(127) Nagrinėjamasis produktas ([31]) yra KLR ir Egipto kilmės *medžiagos iš austų ir (arba) ištisinėmis gijomis siūtų stiklo pluošto pusverpalių ir (arba) verpalų su kitais elementais ar be jų, išskyrus įmirkytus ar iš anksto įmirkytus produktus ir tinklines medžiagas, kurių akučių ilgis ir plotis didesnis nei 1,8 mm ir svoris didesnis nei 35 g/m^2* (toliau – SPM), kurių KN kodai šiuo metu yra ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 ir ex 7019 90 00 (TARIC kodai 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 ir 7019 90 00 80) (toliau – nagrinėjamasis produktas).

(128) SPM naudojamos įvairiais tikslais, pavyzdžiui, gaminant vėjo jėgainių mentes ir laivus, sunkvežimius ir sporto įrangą, taip pat vamzdynų rekonstrukcijos sistemose.

2.2. **Panašus produktas**

(129) Atlikus tyrimą nustatyta, kad tokias pačias pagrindines fizines, chemines ir technines savybes ir tokią pačią pagrindinę naudojimo paskirtį turi šie produktai:

— nagrinėjamasis produktas,

— nagrinėjamųjų šalių vidaus rinkoje gaminamas ir parduodamas produktas ir

— Sąjungoje Sąjungos pramonės gaminamas ir parduodamas produktas.

(130) Todėl Komisija nusprendė, kad šie produktai yra panašūs produktai, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio c punkte.

([31]) Kaip patikslinta tikslinamajame pranešime.

2.3. **Tvirtinimai dėl produkto apibrėžtosios srities**

(131) Vienas eksportuojantis gamintojas ir Egipto Arabų Respublikos prekybos ministerija tvirtino, kad iš anksto supjaustytų SPM rinkiniai neturėtų būti įtraukti į tyrimo aprėptį. Buvo teigiama, kad iš anksto supjaustytų SPM rinkiniai yra tolesnės gamybos grandies produktas, naudojamas papildomais gamybos etapais, be to, skiriasi jo fizinės savybės – jis yra daug mažesnis. Skiriasi jo formos ir pakuotės, jį sudaro keli mažesni sudygsniuoti medžiagų gabalai. Be to, tvirtinta, kad pašalinus rinkinius nekiltų priemonių vengimo rizikos, nes pjaustymo procesas yra negrįžtamas ir produkto negalima pakeisti nesupjaustytomis SPM.

(132) Skundo pateikėjas teigė, kad iš anksto supjaustytų SPM rinkinių ir nesupjaustytų SPM pagrindinės savybės ir galutinė paskirtis yra tokios pačios. Kadangi SPM yra armavimo medžiagos, pjaustymas pagal formą yra būtinas, kad produktas atitiktų armuotino produkto formą, tačiau tai nepakeičia jo pagrindinių savybių. Pjaustymą gali atlikti SPM gamintojas, nepriklausomas pramoninis pjaustytojas arba pats vartotojas. Tai paprastas ir pigus procesas. Skundo pateikėjas taip pat teigė, kad naudotojai nemano, jog iš anksto supjaustytos SPM skiriasi nuo kitų SPM, nes SPM paprastai gaminamos pagal naudotojų specifikacijas. Jei dėl pjaustymo proceso pasikeistų SPM savybės, konkrečiam pirkėjui jos taptų nenaudotinos.

(133) Atlikus tyrimą nustatyta, kad išankstinio pjaustymo ir rinkinių ruošimo procesai nekeičia pagrindinių fizikinių, techninių ar cheminių SPM savybių arba pagrindinės galutinės paskirties. Abiejų produktų pirkėjai iš esmės yra tie patys, be to, abu produktai parduodami tais pačiais platinimo kanalais.

(134) Atlikus tyrimą taip pat patvirtinta, kad daugeliu atvejų SPM gaminamos pagal užsakymą ir pirkėjų specifikacijas. Iš anksto supjaustytų SPM rinkiniai yra tik papildoma pirkėjo užsakymo specifikacija. Tai, kad iš anksto supjaustytų SPM rinkiniai pateikiami skirtingose pakuotėse, taip pat neturi įtakos jų savybėms. Kadangi SPM vis dažniau užsakomos iš anksto supjaustytų SPM rinkinių forma ir vis dažniau naudojamasi išorės rinkinių ruošėjų paslaugomis, kiltų didelė priemonių vengimo rizika, jei iš anksto supjaustytos SPM nebūtų įtrauktos į tyrimo aprėptį. Todėl Komisija padarė išvadą, kad iš anksto supjaustytų SPM negalima neįtraukti į tyrimo aprėptį.

(135) Kitas eksportuojantis gamintojas teigė, kad į tyrimo aprėptį nereikėtų įtraukti stiklo pluošto verpalų. Šis eksportuojantis gamintojas teigė, kad stiklo pluošto verpalai nebuvo aiškiai paminėti klausimyne, skunde arba pranešime apie inicijavimą, o tai rodo, kad jie nepatenka į produkto apibrėžtąją sritį. Be to, jis teigė, kad iš verpalų pagamintos SPM negalėtų būti klasifikuojamos pagal produkto kontrolės numerio (toliau – PKN) charakteristikas, kad iš verpalų pagamintos SPM būtų importuojamos pagal kitus KN kodus nei nurodytieji skunde ir kad stiklo pluošto verpalams taip pat nebūtų taikomos priemonės, kituose tyrimuose nustatytos stiklo pluošto pusverpaliams.

(136) Skundo pateikėjas ir kitas Sąjungos gamintojas (ne skundo šalis) teigė, kad į tyrimo aprėptį turėtų būti įtrauktos tik SPM, pagamintos iš nesuktųjų arba labai mažai suktų stiklo pluošto verpalų, o suktieji verpalai galėtų būti neįtraukti į tyrimo aprėptį. Skundo pateikėjas teigė, kad nesuktiesiems arba labai mažai suktiems stiklo pluošto verpalams būdingos tos pačios stiklo pluošto pusverpalių, kuriuos sudaro nesuktųjų gijų arba sruogų pluoštas, savybės, jie taip pat naudojami tiems patiems tikslams kaip ir pusverpaliai, paprastai yra 13–24 mikrometrų skersmens ir yra 300–4 800 teksų.

(137) Dėl SPM iš stiklo pluošto verpalų įtraukimo, pranešime apie inicijavimą tiriamasis produktas apibrėžtas kaip *„medžiagos iš austų ir (arba) ištisinėmis gijomis siūtų stiklo pluošto pusverpalių ir (arba) verpalų, […]“* ([32]). Atlikus tyrimą nustatyta, kad nesuktiesiems arba labai mažai suktiems stiklo pluošto verpalams būdingos tos pačios pagrindinės savybės kaip ir stiklo pluošto pusverpaliams, kuriuos sudaro nesuktųjų gijų arba sruogų pluoštas, be to, jie naudojami tiems patiems tikslams. Abu produktai paprastai yra 13–24 mikrometrų skersmens ir 300–4 800 teksų. Taigi, būtų netikslinga šių rūšių produktų neįtraukti į tyrimo aprėptį.

([32]) Tikslinamuoju pranešimu patikslintas pranešimas apie inicijavimą.

(138) Dėl SPM, gaminamų daugiausia iš suktųjų stiklo pluošto verpalų, Komisija pažymi, kad šis produktas, pasižymintis kitokiomis pagrindinėmis savybėmis ir naudojamas kitokiai galutinei paskirčiai, pvz., spausdintinėms plokštėms, niekada nebuvo priskiriamas nagrinėjamajam produktui. Komisija aiškiai patikslino šį aspektą tikslinamajame pranešime.

3. SUBSIDIJAVIMAS. KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA

3.1. Įžanga. Vyriausybės planai, projektai ir kiti dokumentai

(139) Prieš analizuodama įtariamą subsidijavimą subsidijomis arba subsidijų programomis, Komisija įvertino Vyriausybės planus, projektus ir kitus dokumentus, kurie buvo susiję su keliomis subsidijomis arba subsidijų programomis. Ji nustatė, kad, dėl toliau išdėstytų priežasčių, visomis vertinamomis subsidijomis arba subsidijų programomis įgyvendinami Kinijos Vyriausybės centriniu lygmeniu nustatytų planų skatinti SPM pramonę tikslai.

(140) 12-ajame KLR nacionalinės ekonominės ir socialinės plėtros penkmečio plane (toliau – 12-asis penkmečio planas) pabrėžiama naujų medžiagų pramonės, įskaitant SPM, kaip „strateginės besiformuojančios pramonės“ svarba ir nurodoma, kad ji turėtų tapti „pirmaujančia pramonės šaka“, jai teikiant visapusišką politinę paramą ir taikant gaires ([33]). Be to, pagal 13-ąjį KLR nacionalinės ekonominės ir socialinės plėtros penkmečio planą (toliau – 13-asis penkmečio planas), kuris apima 2016–2020 m. laikotarpį, siekiama toliau plėtoti naujų medžiagų pramonę stiprinant mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą bei didinant gamybos pramonės inovacinius pajėgumus ([34]).

(141) 13-ajame penkmečio plane pabrėžiama Kinijos Vyriausybės strateginė pagrindinių pramonės šakų tobulinimo ir skatinimo vizija. Jame pabrėžiama technologinių inovacijų svarba KLR ekonominei plėtrai ir tolesnė žaliojo vystymosi principų svarba. Remiantis to plano 5 skyriumi, viena svarbiausių plėtros krypčių – skatinti tradicinės pramonės struktūros modernizavimą, kaip nurodyta ir 12-ajame penkmečio plane. 22 skyriuje toliau plėtojama ši idėja ir aiškinama KLR tradicinės pramonės modernizavimo strategija skatinant jos technologinius pokyčius. Šiuo požiūriu 13-ajame penkmečio plane nurodyta, kad bendrovėms bus teikiama parama siekiant *„visapusiškos pažangos tokiose srityse kaip produktų technologija, pramonės įranga, aplinkos apsauga ir energijos vartojimo efektyvumas*“.

(142) 13-ajame penkmečio plane naujos medžiagos minimos keliose vietose: *„sparčiau sieksime proveržio kurdami pagrindines technologijas tokiose srityse kaip kitos kartos informacija ir ryšiai, nauja energija, naujos medžiagos […]*“ ([35]). Be to, plane numatyta, kad bus vykdomi projektai, susiję su pagrindinių naujų medžiagų moksliniais tyrimais, plėtra ir taikymu ([36]).

(143) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė pakartojo savo pagrindinę poziciją dėl Kinijos penkerių metų planų ir tvirtino, kad jie yra ne įpareigojantys arba teisiškai privalomi, o tik rekomendaciniai dokumentai, nes juose nėra faktinių teisinių nuostatų, sankcijų ar taikymo taisyklių. Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad 12-asis penkmečio planas nebetaikomas, o net jei 13-asis penkmečio planas būtų teisiškai privalomas, *quod non*, jame SPM neminimos. Be to, nors plane minimos „naujos medžiagos“, šis terminas jame neapibrėžtas. Galiausiai, 13-asis penkmečio planas nėra skirtas nei SPM pramonei, nei „naujų medžiagų pramonei“, o apima beveik visą ekonomiką.

(144) Komisija su šia pozicija nesutinka. 13-ojo penkmečio plano 17 skyriuje teigiama: *„nacionalinės plėtros strategijai ir planui teks pagrindinis ir saistantis vaidmuo“*. Taigi, tame plane pateikiami ne paprasčiausiai bendro pobūdžio raginantys teiginiai, o vartojamos formuluotės, iš kurių matyti, kad dokumentas yra privalomas.

(145) Nors 12-asis penkmečio planas nebetaikomas, jame pradėta akcentuoti, kokia svarbi yra naujų medžiagų pramonė kaip strateginė besiformuojanti pramonė, kurios tolesnis plėtojimas vykdomas pagal 13-ąjį penkmečio planą. Kaip nurodyta 148 ir 149 konstatuojamosiose dalyse, SPM pramonė priklauso naujų medžiagų pramonei. Kaip minėta 141 konstatuojamojoje dalyje, 13-ajame penkmečio plane pabrėžiama Kinijos Vyriausybės strateginė pagrindinių pramonės šakų tobulinimo ir skatinimo vizija, taigi jame prioritetas teikiamas tam tikriems sektoriams ir technologijoms, įskaitant SPM.

([33]) Žr. 12-ąjį penkmečio planą, p. 9.
([34]) Žr. 13-ąjį penkmečio planą, p. 23 ir 24.
([35]) Žr. Kinijos Liaudies Respublikos 13-ojo ekonominės ir socialinės plėtros penkmečio plano II dalies 6 skyriaus 1 skirsnį.
([36]) Ten pat, II dalies 6 skyriaus 4 skirsnis.

(146) Todėl šie Kinijos Vyriausybės tvirtinimai buvo atmesti.

(147) Naujų medžiagų pramonė yra skatinamoji pramonė ir pagal iniciatyvą „Pagaminta Kinijoje 2025“ ([37]), todėl ji atitinka reikalavimus gauti didelį valstybės finansavimą. Įsteigtas ne vienas fondas siekiant paremti iniciatyvą „Pagaminta Kinijoje 2025“, taigi netiesiogiai ir SPM pramonę, pavyzdžiui, Nacionalinis integrinių grandynų fondas, Pažangiosios gamybos fondas ir Besiformuojančių pramonės šakų investicijų fondas ([38]).

(148) Be to, SPM dažnai vadinamos „naujomis medžiagomis“. Iniciatyvos „Pagaminta Kinijoje 2025“ veiksmų gairėse ([39]) išvardyti 10 strateginių sektorių, kurie Kinijos Vyriausybei yra pagrindinės pramonės šakos. 9 sektoriuje aprašomos „naujos medžiagos“ ir jų pakategorės, įskaitant pažangiąsias pagrindines medžiagas (9.1 punktas) ir pagrindines strategines medžiagas (9.2 punktas), prie jų priskiriant padidinto atsparumo pluoštus ir kompozitines medžiagas, naujas energetines medžiagas ([40]). Taigi naujoms medžiagoms taikomi tame dokumente išvardyti paramos mechanizmai, įskaitant, be kita ko, finansinės paramos politiką, finansinę ir mokesčių politiką, Valstybės tarybos priežiūrą ir paramą ([41]).

(149) Be to, be iniciatyvos „Pagaminta Kinijoje 2025“ veiksmų gairių, 2016 m. lapkričio mėn. 10 strateginių sektorių sąrašas buvo pakeistas į Keturių pagrindinių sričių katalogą, kurį paskelbė Nacionalinis gamybos strategijos patariamasis komitetas (toliau – NMSAC) – Nacionalinės vadovaujančios mažosios grupės nacionalinės gamybos galios kūrimo klausimais patariamoji grupė. Šiame kataloge kiekvienas iš 10 strateginių sektorių padalyti į keturis skyrius: i) esminės pagrindinės atsarginės dalys, ii) esminės pagrindinės medžiagos, iii) pažangūs esminiai procesai ir (arba) technologijos ir iv) pramonės technologijų platformos. Stiklo pluoštas priskirtas 7 sektoriui: elektros įranga, II punktas – esminė pagrindinė medžiaga: 16 papunktis – stiklo pluošto izoliacinės plokštės, ir 9 sektoriui: naujos medžiagos, II punktas – esminės pagrindinės medžiagos: 10 papunktis – padidinto atsparumo pluoštai, monomerai ir kompozitinės medžiagos, ir 24 papunktis – stiklo pagrindu pagamintos medžiagos.

(150) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad SPM nėra minimos iniciatyvoje „Pagaminta Kinijoje 2025“, kuri plačiai taikoma visuose ekonomikos sektoriuose, ir kad ši iniciatyva nėra privaloma, o yra tik rekomendacija.

(151) Šiuo atžvilgiu Komisija kartoja, kad iniciatyva „Pagaminta Kinijoje 2025“ aiškiai skirta naujų medžiagų pramonei, kuriai priskiriama ir SPM pramonė, kaip jau buvo įrodyta. Pagal šią iniciatyvą numatyta strateginė parama ir garantijos, be kita ko, stiprinant finansinės paramos politiką ir didinant paramą fiskalinei mokesčių politikai. Pavyzdžiui, pagal iniciatyvą aiškiai numatyta *„didinti paramą naujos kartos informacinėms technologijoms, aukštos kokybės įrangai, naujoms medžiagoms ir t. t.“*

(152) Iniciatyvoje „Pagaminta Kinijoje 2025“ teigiama, kad tai yra *„pirmųjų gamybos galios strategijos įgyvendinimo dešimties metų veiksmų programa“* ir joje nustatytos aiškios strateginės politikos kryptys ir tikslai. Pagal iniciatyvą „Pagaminta Kinijoje 2025“ taip pat numatyta, kad *„įvairūs regionai parengs konkrečią įgyvendinimo programą ir tobulins politikos priemones, kad užtikrintų įvairių užduočių įgyvendinimą“*, ir teigiama, kad *„Pramonės ir informacijos ministerija kartu su atitinkamais departamentais stiprins stebėjimo analizę, priežiūrą ir nurodymus bei laiku praneš Valstybės tarybai apie svarbius įvykius“*. Be to, iniciatyva „Pagaminta Kinijoje 2025“ remiama tokiomis įgyvendinimo priemonėmis kaip iniciatyvos „Pagaminta Kinijoje 2025“ veiksmų gairės ir „Pramonės ir informacinių technologijų ministerijos bendrosios administracijos pranešimas dėl 2017 m. pramonės pertvarkymo ir modernizavimo („Pagaminta Kinijoje 2025“) finansavimo vadovo paskelbimo“ ([42]), kuriame numatytos lėšos tam tikriems bendradarbiaujantiems SPM eksportuojantiems gamintojams. Be to, 153 konstatuojamojoje dalyje nurodytas statybinių medžiagų pramonės plėtros planas (2016–2020 m.) *„yra parengtas remiantis Kinijos Liaudies Respublikos 13-ojo nacionalinės ekonomikos ir socialinės plėtros penkmečio plano gairėmis ir strategija „Pagaminta Kinijoje 2025““*. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, atrodo, kad iniciatyva „Pagaminta Kinijoje 2025“ nėra tik rekomendacija. Priešingai, atrodo, kad ji yra *de facto* privaloma ir yra jau iš esmės įgyvendinta. Todėl šie Kinijos Vyriausybės tvirtinimai buvo atmesti.

([37]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm
([38]) Žr. JAV ir Kinijos ekonomikos ir saugumo peržiūros komisijos 13-ąjį penkmečio planą, p. 12.
([39]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf
([40]) Žr. iniciatyvos „Pagaminta Kinijoje 2025“ veiksmų gaires, p. 142 ir 152.
([41]) Žr. iniciatyvos „Pagaminta Kinijoje 2025“ 4 skyrių „Strateginė parama ir pasiūla“.
([42]) http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n3757016/c5657745/content.html

(153) Be to, SPM pramonė taip pat skatinama pagal 2016–2020 m. statybinių medžiagų pramonės plėtros planą. Šiame plane raginama optimizuoti pramonės struktūrą, be kita ko, vystant besiformuojančias pramonės šakas, pavyzdžiui, stiklo pagrindu pagamintų medžiagų, pramoninės keramikos, intraokulinių lęšių, padidinto atsparumo pluoštų ir kompozitų, grafeno ir modifikuotų medžiagų pramonės šakas. Tai turi būti pasiekta vykdant Vyriausybės finansavimo, mokesčių, finansų, kainodaros, energetikos ir aplinkos apsaugos politiką, taip pat įvairiomis priemonėmis, įskaitant skolinimą, remiant kapitalą, kad jis galėtų būti naudojamas statybinių medžiagų įmonių susijungimuose, įsigijimuose ir restruktūrizavime ([43]).

(154) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad statybinių medžiagų pramonės plėtros planas taikomas visoms statybinėms medžiagoms, taigi ir visuose ekonomikos sektoriuose. Be to, šis planas susijęs tik su bendra informacija apie Vyriausybės politiką.

(155) Statybinių medžiagų pramonės plėtros plane numatytos konkrečios priemonės, skirtos statybinių medžiagų pramonei, kuriai priskiriama SPM pramonė, kaip paaiškinta 166 konstatuojamojoje dalyje. Todėl Komisija nesutinka su Kinijos Vyriausybės teiginiu, kad jis taikomas visuose ekonomikos sektoriuose.

(156) Nors statybinių medžiagų pramonės plėtros planas gali būti tik rekomendacinis dokumentas, kaip minėta 152 konstatuojamojoje dalyje, juo įgyvendinamas 13-asis penkmečio planas ir strategija „Pagaminta Kinijoje 2025“. Juo siekiama „*skatinti statybinių medžiagų pramonės pertvarkymą ir modernizavimą, palengvinti statybinių medžiagų pramonės perėjimą nuo didelės pramonės prie galingos pramonės ir užtikrinti tvarų vystymąsi 13-ojo penkmečio plano laikotarpiu*“, be to, jame nustatyti aiškūs uždaviniai ir projektai, kad apibrėžtu konkrečiu penkerių metų laikotarpiu būtų pasiekti nustatyti tikslai ([44]). Todėl galima ginčytis dėl jo grynai rekomendacinio pobūdžio, ypač nagrinėjant jį platesniame kontekste.

(157) SPM pramonei taip pat taikomas Kinijos pramonės ir informacinių technologijų ministerijos (toliau – MIIT) paskelbtas Pažangiosios gamybos plėtros planas (2016–2020 m.), kuriame nustatyta 10 pagrindinių užduočių, kuriomis siekiama sutrumpinti produktų kūrimo ciklą, padidinti gamybos efektyvumą, pagerinti produktų kokybę, sumažinti veiklos sąnaudas, išteklius ir energijos suvartojimą ir paspartinti pažangiosios gamybos plėtrą. 2018 m. Valstybės taryba paskelbė apie Kinijos planus išplėsti išmaniosios gamybos programą, tais pačiais metais įtraukiant apie 100 bandomųjų projektų, ir, remiantis viešai prieinama informacija, vienas iš bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų, „Taishan Fiberglass, Inc.“, 2015 m. MIIT buvo įtrauktas į pažangiosios gamybos įmonių sąrašą ([45]).

(158) Kinijos Vyriausybės teigimu, Pažangiosios gamybos plėtros planas (2016–2020 m.) nėra aktualus, nes jis skirtas ne tik SPM pramonei, o visai gamybos pramonei. Be to, Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad planas nėra privalomas dokumentas, o tik rekomendacija.

(159) Pažangiosios gamybos plėtros planas (2016–2020 m.) yra „*parengtas remiantis Kinijos Liaudies Respublikos 13-ojo nacionalinės ekonomikos ir socialinės plėtros penkmečio plano gairėmis ir strategija „Pagaminta Kinijoje 2025““* ([46]). Todėl juo įgyvendinama šiuose dokumentuose nustatyta strategija. Kaip jau paaiškinta pirmiau, 13-asis penkmečio planas ir strategija „Pagaminta Kinijoje 2025“ konkrečiai skirti tam tikroms pramonės šakoms, tarp kurių yra ir SPM pramonė kaip naujų medžiagų pramonės dalis. Be to, daugeliu atvejų Pažangiosios gamybos plėtros plane kalbama apie dešimt pagrindinių strategijos „Pagaminta Kinijoje 2025“ sričių. Visų pirma 6 specialiojoje skiltyje „Pagrindinės srities pažangioji transformacija“ numatyta, kad „*dėl naujos kartos informacinių technologijų, (…) naujų medžiagų, (…) statybinių medžiagų (…) skatinamas intensyvus įmonių pažangių ir skaitmeninių technologijų taikymas mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros bei projektavimo, gamybos, logistikos ir sandėliavimo, eksploatavimo ir valdymo, garantinio aptarnavimo ir kitose svarbiose srityse*“. Todėl Pažangiosios gamybos plėtros planas (2016–2020 m.) yra konkrečiai skirtas pagrindinėms strategijoje „Pagaminta Kinijoje 2025“ išvardytoms pramonės šakoms ir apima, be kita ko, naujų medžiagų ir statybinių medžiagų sektorius, kuriems priklauso SPM pramonė.

([43]) Žr. 2016–2020 m. statybinių medžiagų pramonės plėtros planą.
([44]) Žr. 2016–2020 m. statybinių medžiagų pramonės plėtros planą.
([45]) „Taishan Fiberglass, Inc.“ svetainė.
([46]) Žr. Pažangiosios gamybos plėtros planą (2016–2020 m.).

(160) Komisija taip pat pažymi, kad Pažangiosios gamybos plėtros plane (2016–2020 m.) vartojamos formuluotės rodo, kad dokumentas yra privalomas. Visų pirma II skirsnio III dalyje „Plėtros tikslai“ nustatyta, kad „*iki 2025 m. turi būti įgyvendinta dviejų etapų strategija pažangiosios gamybos plėtrai skatinti: pirmasis etapas – iki 2020 m. bus akivaizdžiai sustiprintas pažangiosios gamybos plėtros pagrindas ir rėmimo pajėgumai, pagrindinėje tradicinės gamybos pramonės srityje bus iš esmės įgyvendinta skaitmeninė gamyba, o pagrindinės pramonės pažangiosios transformacijos sąlygos ir pagrindas bus akivaizdžiai patobulinti; antrasis etapas – iki 2025 m. bus iš esmės sukurta paramos pažangiajai gamybai sistema, o pažangioji transformacija iš pradžių įgyvendinta pagrindiniame pramonės sektoriuje*“. Be to, V skirsnyje „Rengimas ir įgyvendinimas“ nustatyta, kad „*Pramonės ir informacinių technologijų ministerija ir Finansų ministerija yra atsakingos už plano rengimą ir įgyvendinimą, lyderystės stiprinimą, atsakingą organizavimą, savalaikį problemų, su kuriomis susiduriama įgyvendinant planą, sprendimą, įvairių užduočių ir priemonių įgyvendinimo skatinimą*“ ir kad „*kompetentingi pramonės, informacinių technologijų ir finansų departamentai įvairiuose regionuose greitai parengia su planu susijusią įgyvendinimo schemą, įgyvendina atitinkamą paramos politiką ir pagal jiems priskirtą atsakomybės sritį atlieka informavimo darbą*“. Todėl Komisija padarė išvadą, kad Pažangiosios gamybos plėtros plane aiškiai apibrėžti tikslai, kurie susijusioms bendrovėms yra privalomi.

(161) Remiantis aprašytais nustatytais faktais Kinijos Vyriausybės tvirtinimai atmesti.

(162) Be to, Kinijos aukštųjų technologijų produktų eksporto kataloge, kurį parengė Mokslo ir technologijų ministerija, Užsienio prekybos ministerija ir Bendroji muitinės administracija, 8 kategorijose išvardyta 1900 aukštųjų technologijų produktų, kuriems Kinijos Vyriausybė taiko lengvatinę eksporto politiką. Viena kategorijų yra naujų medžiagų kategorija, kuriai priskiriamos SPM ([47]). Be to, Kinijos aukštųjų technologijų produktų kataloge, kurį parengė Mokslo ir technologijų ministerija, Finansų ministerija ir Valstybinės mokesčių administracija, nurodomos 11 sričių, tarp kurių yra „naujų medžiagų kategorija“. Be to, pagal KLR mokslo ir technologijų pažangos įstatymą aukštųjų technologijų plėtros zonose įsisteigusioms aukštųjų technologijų įmonėms gali būti taikomos lengvatinės politikos priemonės, be kita ko: i) 15 % įmonių pelno mokesčio tarifas vietoje įprasto 25 % tarifo; ii) jei eksportuojamų produktų produkcijos vertė siekia 70 % bendros tų metų vertės, įmonių pajamų mokesčio tarifas toliau mažinamas iki 10 %; iii) naujai įsteigtos aukštųjų technologijų įmonės pirmuosius dvejus metus nuo gamybos pradžios atleidžiamos nuo įmonių pajamų mokesčio; iv) naujai įsteigtos aukštųjų technologijų įmonės atleidžiamos nuo statybos mokesčio; v) naujų technologijų kūrimo, gamybos ir eksploatavimo pastatams MTP žemė neapmokestinama; vi) įrangai, kurią aukštųjų technologijų įmonės naudoja aukštųjų technologijų gamybai ir plėtrai, taikomas spartesnis nusidėvėjimas; vii) aukštųjų technologijų įmonių pagamintiems eksportuojamiems produktams netaikomi eksporto tarifai, išskyrus tuos, kuriuos riboja valstybė arba kurie taikomi konkretiems produktams ir t. t. ([48])

(163) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad Kinijos aukštųjų technologijų produktų katalogas, kartu su KLR mokslo ir technologijų pažangos įstatymu, nėra skirtas tik tam tikroms pramonės šakoms, nes šiuose dokumentuose nustatyti objektyvūs teisės pasinaudoti kriterijai, kurie taikomi automatiškai.

(164) Šiuo atžvilgiu, kaip jau minėta 162 konstatuojamojoje dalyje, Kinijos aukštųjų technologijų produktų eksporto katalogas apima 8 kategorijų aukštųjų technologijų produktus, įskaitant „naujas medžiagas“. Komisija taip pat pažymi, kad Kinijos aukštųjų technologijų produktų kataloge nurodyta 11 sričių, įskaitant „*6. Naujos medžiagos*“. Atsižvelgiant į tai, kad abu katalogai apima tik tam tikrą skaičių sričių, negalima daryti išvados, kad jie taikomi visoms pramonės šakoms. Todėl Kinijos Vyriausybės tvirtinimas buvo atmestas.

(165) Laikinųjų nuostatų dėl pramoninės struktūros koregavimo skatinimo (2005 m. Valstybės tarybos sprendimas Nr. 40) (toliau – Sprendimas Nr. 40) III skyriuje minimas „Pramonės restruktūrizavimo žinynas“, kurį sudaro trys kategorijos: skatinamieji projektai, ribojamieji projektai ir pašalinti projektai. Pagal sprendimo XVII straipsnį, jei „*investicinis projektas priklauso skatinamųjų projektų kategorijai, jis nagrinėjamas, patvirtinamas ir registruojamas pagal*

([47]) Nacionalinių aukštųjų technologijų pramonės plėtros zonų lengvatinė politika, p. 12–14.
([48]) Nacionalinių aukštųjų technologijų pramonės plėtros zonų lengvatinė politika, p. 1.

atitinkamus nacionalinius investicijų teisės aktus; visos finansų įstaigos teikia kreditinę paramą pagal kreditų teikimo principus; automatinė įranga, importuojama už visą investicijų sumą, išskyrus prekes, įtrauktas į Finansų ministerijos išleistą Vidaus investicijų projektams importuojamų prekių, neatleidžiamų nuo muito, sąrašą (iš dalies pakeistą 2000 m.), gali būti atleista nuo importo muito ir su importu susijusio pridėtinės vertės mokesčio, išskyrus atvejus, kai išleidžiami nauji teisės aktai dėl nuo muito neatleidžiamo investicinių projektų turinio. Kita skatinamiesiems pramonės projektams taikoma palanki politika įgyvendinama laikantis susijusių nacionalinių teisės aktų“.

(166) Pramonės restruktūrizavimo žinyno (2011 m. leidimas) (2013 m. pakeitimai) ([49]) I kategorijai „Skatinimas“ priskiriama:

„*XII. Statybinės medžiagos:*

[…]

6. *Technologijų plėtra ir nešarminio stiklo pluošto gijų tempimo krosnių ir padidinto atsparumo stiklo pluošto bei produktų gamyba – metinis našumas 50 000 tonų.*“

(167) Kinijos Vyriausybės teigimu, Sprendimas Nr. 40 skirtas ne konkrečiai įmonei ar pramonės šakai, kaip reikalaujama SKP sutarties 2.1 straipsnyje, o tam tikriems skatinamiesiems projektams. Be to, Sprendimas Nr. 40 nėra privalomas. Kinijos Vyriausybė patvirtino, kad Komisijos nurodytas Pramonės restruktūrizavimo žinynas nėra aktualus, nes Komisija nurodo šio žinyno 2011 m. versiją, kurios galiojimas jau baigėsi. Kinijos Vyriausybės teigimu, naujojoje šio žinyno versijoje SPM neminimos.

(168) Pirma, Komisija pažymi, kad ji nurodė „Pramonės restruktūrizavimo žinyną (2011 m. leidimas) (2013 m. pakeitimai)“, todėl ji rėmėsi ne 2011 m., o 2013 m. iš dalies pakeista versija. Komisijos žiniomis, naujausias žinyno pakeitimas buvo patvirtintas 2019 m. rugpjūčio 27 d. Kinijos Liaudies Respublikos nacionalinės plėtros ir reformų komisijos dekretu Nr. 29, kuris įsigaliojo 2020 m. sausio 1 d. ([50]) Šiuo naujuoju Pramonės restruktūrizavimo žinynu (2019 m. leidimas) iš tiesų buvo panaikintas Pramonės restruktūrizavimo žinynas (2011 m. leidimas) (pakeitimai). Tačiau jis buvo priimtas ir įsigaliojo pasibaigus tiriamajam laikotarpiui. Todėl tiriamuoju laikotarpiu buvo taikomas Pramonės restruktūrizavimo žinynas (2011 m. leidimas) (2013 pakeitimai). Bet kuriuo atveju, priešingai, nei teigia Kinijos Vyriausybė, Pramonės restruktūrizavimo žinyno 2019 m. leidime SPM nurodytos I skirsnyje „Skatinamosios pramonės šakos“:

„*XII. Statybinės medžiagos*

[…]

6. *[…] Technologijų plėtra ir padidinto atsparumo stiklo pluošto ir stiklo pluošto produktų, kaip antai skaidaus, netaisyklingo skerspjūvio produktų gamyba*“.

(169) Antra, Komisija nesutinka su tuo, kad Sprendimas Nr. 40 nėra privalomas. Iš tiesų, Sprendime Nr. 40 nustatytos laikinosios taisyklės, kuriomis skatinamas pramonės restruktūrizavimas, ir daroma nuoroda į „*Pramonės restruktūrizavimo žinyną*“, kuriame apibrėžiamos trys kategorijos: skatinamieji projektai, ribojamieji projektai ir pašalinti projektai. Tačiau Sprendimo Nr. 40 XVII straipsnyje nustatyta, kad investiciniai projektai privalomai laikomi skatinamaisiais projektais, pvz., „*visos finansų įstaigos teikia kreditinę paramą pagal kreditų teikimo principus*“, „*pagal*

([49]) 2011 m. kovo 27 d. Nacionalinės plėtros ir reformų komisijos įsakymu Nr. 9 išleistas Pramonės restruktūrizavimo žinynas (2011 m. leidimas) (2013 m. pakeitimai), iš dalies pakeistas pagal Nacionalinės plėtros ir reformų komisijos sprendimą dėl Pramonės restruktūrizavimo žinyno tam tikrų sąlygų pakeitimo (2011 m. leidimas), paskelbtas 2013 m. vasario 16 d. Nacionalinės plėtros ir reformų komisijos įsakymu Nr. 21.

([50]) http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf

atitinkamus nacionalinės teisės aktus įgyvendinamos kitos skatinamiesiems pramonės projektams palankios politikos priemonės“. Be to, XXI straipsnyje nustatyta, kad „*atitinkamos lengvatinės politikos priemonės, įgyvendinamos pagal Pramonės šakų, produktų ir technologijų, kurias šiuo metu specialiai skatina valstybė (iš dalies pakeista 2000 m.) kategoriją, koreguojamos, kad būtų įgyvendinamos atsižvelgiant į Pramonės restruktūrizavimo žinyną*“. Todėl Sprendimas Nr. 40 šiuo atžvilgiu yra privalomas. Pramonės restruktūrizavimo žinyno I kategorijoje „Skatinimas“ išvardyti tam tikro skaičiaus pramonės šakų tam tikri projektai. Kaip paaiškinta 166 konstatuojamojoje dalyje, jis apima statybinių medžiagų pramonę ir konkrečius projektus, susijusius su SPM pramone. Todėl Sprendime Nr. 40, kuris skaitomas kartu su Pramonės restruktūrizavimo žinynu, numatyta tam tikrus projektus laikyti tam tikrų skatinamųjų pramonės šakų projektais. Todėl, nors šie dokumentai susiję su konkrečiais projektais, juose pirmiausia nurodomos konkrečios skatinamosios pramonės šakos, o vėliau tam tikri šių pramonės šakų projektai, kuriems galėtų būti taikomas Sprendime Nr. 40 numatytas lengvatinis režimas. Todėl Komisija atmetė Kinijos Vyriausybės tvirtinimus.

(170) Be to, SPM įtrauktos į 2016–2020 m. statybinių medžiagų pramonės plėtros planą ([51]), kuriame, be kita ko, numatytas statybinių medžiagų pramonės perėjimas nuo didelės pramonės prie stiprios pramonės. Jame taip pat numatytas statybos sektoriaus struktūrų optimizavimas, pagrindinių medžiagų tiekimo saugumo didinimas, pramonės koncentracijos lygio didinimas ir tarptautinio konkurencingumo stiprinimas. Plane numatyti kiekybiniai plėtros tikslai, Vyriausybės vykdoma gamybos pajėgumų kontrolė, išsamūs gamybos tikslai, geografinis pramonės šakų pasiskirstymas tarp KLR provincijų, tiekimo saugumas, konkrečių pramonės šakų plėtra, Vyriausybės vykdoma kontrolė ir įtaka įmonėms bei pramonės rėmimo priemonės ([52]). Tai rodo, kad valstybė aktyviai dalyvauja stiklo pluošto pramonėje ir į ją kišasi.

(171) 13-asis pluoštinių ir kompozitinių medžiagų pramonės penkmečio planas ([53]) – tai planas, konkrečiai skirtas pluoštinių medžiagų pramonei. Jame aiškiai nurodoma sektoriaus plėtra, pavyzdžiui, III.3 skirsnyje nustatytas tikslas:

(172) „*Siekiant palaikyti sveiką ir stabilią pluoštinių ir kompozitinių medžiagų pramonės plėtrą, aktyviai integruoti ir atnaujinti pramonės grandinės pradinę ir galutinę grandis: skatinti didelio masto tvenkinių ir krosnių įmones nenutrūkstamai įgyvendinti į pasaulinį lygį orientuotą plėtros strategiją ir diegti pasaulinius gamybos pajėgumų modelius. Tuo remiantis: – užtikrinti, kad vidaus stiklo pluošto gamybos apimties augimo tempo kontrolė būtų palyginti nedidelė; – kartu sumažinti vidaus stiklo pluošto ir produktų eksporto santykį; – aktyviai koreguoti produkto struktūrą; […] – aktyviai koreguoti produkto struktūrą ir orientuoti įmones į diferencijuotą plėtrą, aktyviai plėtoti nuodugnų stiklo pluošto produktų perdirbimą, plėsti pluoštinių ir kompozitinių medžiagų produktų rinką vidutinio ir aukšto lygio naudojimo srityse ir gerinti produkto kokybę bei didinti pridėtinę vertę. Užtikrinti, kad pagrindinės veiklos pajamų pluoštinių ir kompozitinių medžiagų sektoriuje metinis augimo tempas būtų maždaug 5–6 procentiniais punktais didesnis nei nacionalinis BVP augimo tempas, t. y. 2020 m. bendros didesnių nei nustatyto dydžio įmonių pajamos sieks 500 mlrd. juanių, tiksliau bus dvigubai didesnės, palyginti su padėtimi 12-ojo penkmečio plano laikotarpio pabaigoje.*“ ([54])

(173) Be to, to plano IV.3.4 skirsnyje nustatytas įmonių ir visos pramonės Vyriausybės gairių pagrindas:

(174) „Gairės, kaip įvairių rūšių įmonėms dalyvauti diferencijuotuose veiksmuose, atsižvelgiant į jų individualius pranašumus ir konkrečius rinkos segmentus. Visų pirma būtina orientuoti mažąsias ir vidutines įmones, kad jos galėtų sekti augimo keliu, t. y. užpildyti konkrečias spragas, kad mažosios įmonės papildytų didžiąsias, ir laikyti

([51]) 2016–2020 m. statybinių medžiagų pramonės plėtros planas, Pramonės ir informacinių technologijų ministerija, GXBG [2016] Nr. 315.
([52]) Ataskaitos 12.3.1.4 skyrius, p. 283–286.
([53]) 13-asis pluoštinių ir kompozitinių medžiagų pramonės penkmečio planas, kurį 2015 m. birželio 2 d. paskelbė Kinijos stiklo pluošto pramonės asociacija ir Kinijos kompozitinių medžiagų asociacija.
([54]) Ten pat, III.3 skirsnis.

specializaciją keliu į sėkmę. Dėl diferencijuotų veiksmų išvengiama didelių įmonių konkurencijos pagal mastą ir konkurencijos tarp panašių įmonių, taip panaikinant pigios konkurencijos rinką. Kartu specializuotos gamybos srityje mažosios ir vidutinės įmonės taip pat gali laimėti didelių įmonių pagarbą ir dėmesį, užmegzti glaudžius bendradarbiavimo ryšius su didelėmis įmonėmis ir veiksmingai remti bei skatinti didelių įmonių plėtrą.“

(175) Pramonės asociacijos yra glaudžiai susijusios su valstybe, pirmiausia dėl svarbaus KKP vaidmens tose asociacijose ([55]). Iš to plano IV.3.6 skirsnio nuostatų taip pat matyti, kad valstybė kišasi į pluoštų gamybą, įskaitant SPM sektorių:

„*[Asociacija]*

— *padeda Vyriausybei tinkamai parengti ir įgyvendinti pramonės politiką, užtikrinti tinkamą sektoriaus plėtrą;*

— *užtikrina veiksmingą patekimo į stiklo pluošto sektorių ir jo valdymo sistemos įgyvendinimą ir kartu apsvarsto galimybę sukurti ir įgyvendinti kompozitinių medžiagų sektoriui skirtą patekimo į sektorių ir jo valdymo sistemą;*

— *kuria ir įgyvendina sektorių ir patekimo į sektorių valdymo sistemas, siekiant*

— *veiksmingai sumažinti* dubliavimąsi,

— *didina įmonių sąmoningumą savidrausmės srityje ir gerina sektoriaus perspektyvas,*

— *skatina pasenusių gamybos pajėgumų šalinimą ir sektoriaus transformaciją ir modernizavimą,*

— *užtikrina pagrįstą ir drausmingą konkurenciją ir tinkamą sektoriaus plėtrą;*

— *atsižvelgia į sektoriaus plėtros poreikius, siekia parengti skatinamąją politiką ir priemones, vadovauja tinkamai sektoriaus plėtrai;*

— *aktyviai siekia gauti giluminio apdorojimo stiklo pluošto produktams taikomą eksporto mokesčio grąžinimą ir vadovauja tinkamai giluminio apdorojimo stiklo pluošto pramonės plėtrai;*

— *aktyviai siekia, kad būtų nustatyti ir gerinami pluoštinėms ir kompozitinėms medžiagoms taikomų importo ir eksporto mokesčių tarifai, kad būtų skatinamas didelės pridėtinės vertės kompozitinių medžiagų produktų eksporto augimas.*“

(176) KLR aktyviai skatino SPM pramonę įvairiais valdžios lygmenimis. Vienos vietinės iniciatyvos, į kurią įtraukta viena iš atrinktų bendrovių, pavyzdį galima rasti Dziudziango miesto 13-ajame ekonominės ir socialinės plėtros penkmečio plane:

III 2.2 skirsnis. Veiksmingai įgyvendinti strateginių ir besiformuojančių pramonės šakų plėtros planą

— *Naujos medžiagos:*

— *[…]*

— *plėtoti ir remti naujųjų medžiagų pramonės grandinę, skatinti naujųjų medžiagų pramonės branduolių plėtrą;*

— *išnaudoti Dziudziango ekonominės plėtros zoną, Dziudziango Čihu rajono pramoninį parką, Jongsiu Singhuo pramoninį parką ir Lušano pluošto gamybos bazę ir sutelkti dėmesį į organinių naujų silicio medžiagų, stiklo pluošto kompozitinių medžiagų, naujų biopluošto medžiagų, naujų metalo medžiagų ir naujų grafeno medžiagų kūrimą;*

— *[…]*

([55]) Žr. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą dėl didelių Kinijos Liaudies Respublikos ekonomikos iškraipymų prekybos gynimo tyrimų tikslais (2017 m. gruodžio 20 d., SWD(2017) 483 *final*/2), p. 33–34.

— *aktyviai remti JUSHI GROUP, „Shengxiang Electronics“, „Cabot Chemical Industry“ ir kitų pirmaujančių įmonių inovacijomis grindžiamą plėtrą, aktyvų ryšį su rinka, naujų stiklo pluošto ir naujų kompozitinių medžiagų taikymo sričių tyrimą ir plėtojimą siekiant paspartinti stiklo pluošto pramonės transformavimą ir modernizavimą* ([56])."

(177) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad 13-asis pluoštinių ir kompozitinių medžiagų pramonės penkmečio planas ir Dziudziango miesto 13-asis penkmečio planas yra susiję tik su bendra informacija apie Vyriausybės politiką ir nėra tiesiogiai susiję nė su viena iš aptariamų įtariamų subsidijų programų, todėl nėra *„pakankamas įrodymas“*, kad tai yra konkreti subsidija.

(178) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Kaip paaiškinta 171 ir 172 konstatuojamosiose dalyse, 13-asis pluoštinių ir kompozitinių medžiagų pramonės penkmečio planas skirtas būtent pluoštinių medžiagų pramonei ir juo aiškiai skatinama sektoriaus plėtra. NET jei šis dokumentas gali neturėti tiesioginio ryšio su įtariamomis subsidijų programomis, kaip teigia Kinijos Vyriausybė, jame nurodomos konkrečios priemonės, kuriomis skatinama pluoštinų ir kompozitinių medžiagų pramonė. Be to, kaip minėta 176 konstatuojamojoje dalyje, Dziudziango miesto 13-asis ekonominės ir socialinės plėtros penkmečio planas konkrečiai skirtas „Jushi Group“, kuri yra viena iš bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų. Todėl šie dokumentai rodo, kad Kinijos valdžios institucijos subsidijas skiria konkrečiai tam tikrai pramonės šakai, kuriai priklauso ir SPM pramonė, ir tam tikroms šios pramonės šakos bendrovėms. Todėl šie Kinijos Vyriausybės tvirtinimai buvo atmesti.

(179) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, SPM pramonė laikoma pagrindine/strategine pramonės šaka, kurios plėtros Kinijos Vyriausybė aktyviai siekia kaip politinio tikslo.

(180) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė nesutiko su Komisijos vertinimu, kad SPM pramonė yra skatinamoji pramonė, ir teigė, kad Komisijos teiginys, jog SPM pramonė Kinijoje yra skatinamoji pramonė, neįrodo, kad nagrinėjamos priemonės yra konkrečios, kaip apibrėžta SKP sutarties 2 straipsnyje.

(181) Komisija su šiuo Kinijos Vyriausybės teiginiu nesutinka. Iš 140–178 konstatuojamosiose dalyse aprašytų nustatytų faktų matyti, kad SPM pramonė, kaip „statybinių medžiagų“ ir „naujų medžiagų“ pramonės dalis, yra ypač tikslinė ir skatinama taikant įvairias politikos ir reguliavimo priemones ir yra įtraukta į skatinamųjų pramonės šakų žinynus. To, kad šiuose dokumentuose numatytos konkrečios priemonės tam tikroms pramonės šakoms, įskaitant SPM pramonę, pakanka norint įrodyti, kad tos priemonės yra konkrečios, kaip apibrėžta SKP sutarties 2 straipsnyje.

3.2. **Dalinis nebendradarbiavimas ir rėmimasis turimais faktais**

3.2.1. *Pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymas lengvatinio skolinimo ir eksporto kredito draudimo atvejais*

(182) Kad būtų patogiau administraciniu požiūriu, Komisija paprašė Kinijos Vyriausybės nusiųsti specialius klausimynus dviem konkretiems skunde paminėtiems valstybės bankams, „Sinosure“ ir visoms kitoms finansų įstaigoms, kurios teikė paskolas ar eksporto kreditus atrinktoms bendrovėms.

3.2.1.1. Lengvatinis skolinimas

(183) Kinijos Vyriausybė specialius klausimynus iš tiesų persiuntė bankams. 15 bankų filialų patvirtino, kad yra suteikę neapmokėtų paskolų atrinktoms bendrovėms per TL, tačiau klausimyno atsakymų nepateikė. Tik vieno eksportuojančio gamintojo vidaus bankas („CNBM Finance“) ir vienas valstybės bankas („Export-Import Bank of China“) iš tikrųjų atsakė į klausimyno klausimus. CDB neatsakė į klausimyną, tačiau tikrinamojo vizito metu sutiko atsakyti į klausimus.

(184) Kinijos Vyriausybės teigimu, ji neturėjo jokių įgaliojimų prašyti informacijos iš į klausimyną neatsakiusių valstybės bankų, nes jie veikia nepriklausomai nuo Kinijos Vyriausybės.

([56]) Dziudziango miesto 13-asis ekonominės ir socialinės plėtros penkmečio planas.

(185) Komisija su šiuo požiūriu nesutiko. Pirma, kaip supranta Komisija, Kinijos Vyriausybė gali prašyti informacijos iš valstybės valdomų subjektų (kurie gali būti bendrovės arba valstybinės institucijos ir (arba) finansų įstaigos), kurių pagrindinis arba didelis akcijų paketas priklauso Kinijos Vyriausybei. Iš tikrųjų pagal Kinijos Liaudies Respublikos valstybės turto įstatymą ([57]) valstybės turto priežiūros ir administravimo agentūros, kurias įsteigia Valstybės tarybos valstybės turto priežiūros ir administravimo komisija, ir vietos liaudies Vyriausybės atlieka įmonių, į kurias investuoja valstybė, kapitalo dalininkų funkcijas ir pareigas Vyriausybės vardu. Taigi tokios agentūros turi teisę į turto grąžą, dalyvauti priimant svarbius sprendimus ir rinkti įmonių, į kurias investuoja valstybė, vadovus. Be to, pagal pirmiau minėto Valstybės turto įstatymo 17 straipsnį įmonės, į kurias investuoja valstybė, leidžia Vyriausybėms ir atitinkamiems Vyriausybių departamentams ir agentūroms vykdyti priežiūrą ir administravimą, nesipriešina viešajai priežiūrai ir atsiskaito kapitalo dalininkams.

(186) Be to, Kinijos Vyriausybė taip pat tinkamai įgaliota bendrauti su finansų įstaigomis, net kai jos nėra valdomos valstybės, nes visos jos patenka į Kinijos bankų reguliavimo institucijos jurisdikcijos sritį. Pavyzdžiui, pagal Bankų priežiūros įstatymo ([58]) 33 ir 36 straipsnius Kinijos bankininkystės ir draudimo reguliavimo komisija (toliau – CBIRC) yra įgaliota reikalauti, kad visos KLR įsisteigusios finansų įstaigos teiktų informaciją, kaip antai finansines ataskaitas, statistines ataskaitas ir informaciją apie verslo operacijas ir vadovybę. CBIRC taip pat gali nurodyti finansų įstaigoms atskleisti informaciją viešai.

(187) Be to, nors vienintelis bendradarbiaujantis valstybės bankas pateikė tam tikrų bendro pobūdžio paaiškinimų apie jo paskolų patvirtinimo ir rizikos valdymo sistemų veikimą, jis nepateikė konkrečios informacijos, susijusios su atrinktoms bendrovėms suteiktomis paskolomis. Jis teigė, kad privalo laikytis statutinių ir reglamentavimo reikalavimų ir sutarčių sąlygų, susijusių su atrinktų bendrovių informacijos konfidencialumu.

(188) Todėl Komisija prašė atrinktas eksportuojančių gamintojų grupes leisti susipažinti su valstybės ir privačių bankų, kurie suteikė šioms bendrovėms paskolas, turima su konkrečiomis bendrovėmis susijusia informacija. Nors atrinktos bendrovės sutiko leisti susipažinti su jų banko duomenimis, bendradarbiaujantis bankas atsisakė pateikti reikiamą išsamią informaciją.

(189) Galiausiai Komisija gavo duomenų tik apie bendradarbiaujančio valstybės banko organizacinę struktūrą ir nuosavybės teises, o informacijos iš kitų finansų įstaigų, teikusių paskolas atrinktoms bendrovėms, negauta. Be to, nė viena iš finansų įstaigų nepateikė konkrečios informacijos apie atrinktoms eksportuojančių gamintojų grupėms suteiktų paskolų rizikos vertinimą.

(190) Kadangi Komisija neturėjo jokios informacijos apie daugumą valstybės bankų, teikusių paskolas atrinktoms bendrovėms, ir jokios su konkrečiomis bendrovėmis susijusios informacijos apie bendradarbiaujančių bankų suteiktas paskolas, ji nusprendė, kad negavo itin svarbios informacijos apie šį tyrimo aspektą.

(191) Todėl Komisija pranešė Kinijos Vyriausybei, kad nagrinėdama įtariamą subsidijavimą taikant lengvatinį skolinimą ir tokio subsidijavimo mastą jai gali tekti naudotis turimais faktais pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalį.

(192) Atsakydama į Komisijos raštą Kinijos Vyriausybė prieštaravo pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies taikymui. Ji teigė, kad konkreti prašoma informacija nėra reikalinga visų pirma dėl to, kad tyrimas buvo pagrįstas skundu, kuris neatitiko SKP sutarties ir pagrindinio reglamento pakankamų įrodymų rinkimo reikalavimų. Komisija manė, kad skundo įrodymų pakankamumas jau aptartas 1.1.1 skirsnyje, todėl toliau laikėsi savo išvados, kad skunde pateikta pakankamai įrodymų, iš kurių matyti, kad Kinijos Vyriausybė, kaip įtariama, vykdė subsidijavimą.

([57]) 2008 m. spalio 28 d. Kinijos Liaudies Respublikos valstybės turto įstatymas, Kinijos Liaudies Respublikos Prezidento dekretas Nr. 5, 11 ir 12 straipsniai.

([58]) 2006 m. spalio 31 d. Kinijos Liaudies Respublikos bankų sektoriaus reguliavimo ir priežiūros įstatymas, Kinijos Liaudies Respublikos Prezidento įsakymas Nr. 58.

(193) Kinijos Vyriausybė taip pat išreiškė konkretų prieštaravimą dėl pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies taikymo lengvatinio skolinimo atveju. Kinijos Vyriausybė pakartojo, kad neturi įtakos bankams. Kinijos Vyriausybė taip pat manė, kad bendradarbiaudama darė viską, ką galėjo, kad Komisija jai užkrovė nepagrįstą papildomą naštą ir kad trūkstama informacija nėra „reikalinga“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnį, nes ji jau buvo pateikta atsakant į klausimynus. Kinijos Vyriausybė šiuos tvirtinimus pakartojo po galutinio faktų atskleidimo.

(194) Komisija ir toliau laikėsi pozicijos, kad Kinijos Vyriausybė turi teisę prašyti bankų pateikti informaciją dėl 185 ir 186 konstatuojamosiose dalyse paaiškintų priežasčių. Ji pripažino, kad Kinijos Vyriausybė išsiuntė bankams atitinkamus klausimynus ir kad ji gavo prasmingus atsakymus iš vieno valstybės banko. Komisija panaudojo gautą informaciją ir ją papildė turimais faktais, susijusiais tik su trūkstamomis dalimis.

(195) Ta trūkstama informacija daugiausia susijusi su dviem aspektais. Pirma, informacija apie nebendradarbiaujančių bankų nuosavybės ir valdymo struktūrą, kuri buvo būtina Komisijai, kad ji nustatytų, ar tie bankai yra valstybinės institucijos ar ne. Antra, su konkrečiomis bendrovėmis susijusi bendradarbiaujančio banko informacija, pvz., apie banko vidaus paskolų patvirtinimo procesą ir banko atliekamą kreditingumo vertinimą suteikiant paskolas atrinktoms bendrovėms, kuri buvo reikalinga, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnį, siekiant nustatyti, ar paskolos atrinktoms bendrovėms buvo teikiamos lengvatinėmis sąlygomis. Be to, tokius vidaus dokumentus gali pateikti tik bankai ir jie negali būti pateikti kartu su atrinktų bendrovių klausimynų atsakymais.

(196) Kinijos Vyriausybė taip pat tvirtino, kad su konkrečiomis bendrovėmis susijusios informacijos negalėjo pateikti dėl reguliavimo priežasčių. NET jei Komisija būtų turėjusi bendrą raštišką atrinktų bendrovių sutikimą atsisakyti konfidencialumo teisių, Kinijos Vyriausybė būtų maniusi, kad atitinkami bankai arba finansų įstaigos turėtų prašyti šalių aiškaus leidimo dėl kiekvieno konkretaus paskolos sandorio ir kad šiuos leidimus turėtų patikrinti atitinkamos finansų įstaigos.

(197) Tačiau Komisija pažymėjo, kad sutikimo dėl kiekvieno konkretaus banko paskolos sandorio buvo prašoma atskirai iš kiekvienos bendrovės. Komisija manė, kad tokio konkretaus sutikimo turėtų pakakti, kad būtų suteikta galimybė susipažinti su duomenimis, susijusiais su atrinktomis bendrovėmis. Be to, kai kurie bankai iš tikrųjų pateikė bendrovėms suteiktų neapmokėtų paskolų apžvalgą, taip parodydami, kad jiems nebuvo taikomi apribojimai teikti informaciją apie konkrečius sandorius. Tačiau nė vienas iš šių bankų nepateikė jokios informacijos, susijusios su jų atliktu atskleistų sandorių vidaus vertinimu.

(198) Galiausiai Komisija manė, kad Kinijos Vyriausybei neužkrovė nepagrįstos naštos. Iš pat pradžių Komisija į savo tyrimą įtraukė tik tas finansų įstaigas, kurios teikė paskolas atrinktoms bendrovėms. Komisija taip pat neprašė Kinijos Vyriausybės nustatyti tų finansų įstaigų tapatybės, nes bankų pavadinimų ir adresų sąrašas ir prašymas išsiųsti klausimynus buvo pateikti Kinijos Vyriausybei pačioje tyrimo pradžioje, 2019 m. birželio mėn. Kinijos Vyriausybė turėjo daug laiko, kad patenkintų Komisijos prašymą. Tad, Komisijos nuomone, ji padarė viską, kad padėtų Kinijos Vyriausybei įvykdyti užduotis, kurias ji buvo paprašyta įvykdyti.

(199) Todėl Komisija ir toliau tvirtino, kad nagrinėdama įtariamą subsidijavimą taikant lengvatinį skolinimą ir tokio subsidijavimo mastą ji iš dalies turėjo remtis turimais faktais.

3.2.1.2. Eksporto kredito draudimas

(200) „Sinosure“ iš dalies atsakė į atrinktoms bendrovėms pateiktą specialų klausimyną dėl eksporto kredito draudimo. Tiksliau „Sinosure“ nepateikė konkrečios informacijos apie SPM pramonei teikiamą eksporto kredito draudimą ir įmokų dydį arba išsamių duomenų apie eksporto kredito draudimo veiklos pelningumą.

(201) Be to, „Sinosure“ nepateikė prašomų patvirtinamųjų įmonės valdymo dokumentų, kaip antai įstatų, motyvuodama tuo, kad tai konfidenciali informacija.

(202) Neturėdama šios informacijos Komisija nusprendė, kad negavo svarbios su šiuo tyrimo aspektu susijusios informacijos.

(203) Kaip supranta Komisija, Kinijos Vyriausybė gali gauti valstybės valdomų subjektų (kurie gali būti bendrovės arba valstybinės institucijos ir (arba) finansų įstaigos), kurių pagrindinis arba didelis akcijų paketas priklauso Kinijos Vyriausybei, informaciją. Tai pasakytina ir apie „Sinosure“, kuri visiškai priklauso valstybei. Todėl Komisija pranešė Kinijos Vyriausybei, kad nagrinėdama įtariamą subsidijavimą taikant eksporto kredito draudimą ir tokio subsidijavimo mastą jai gali tekti naudotis turimais faktais pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalį.

(204) Atsakydama į Komisijos raštą Kinijos Vyriausybė išreiškė prieštaravimą dėl pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies taikymo eksporto kredito draudimo atveju ir pažymėjo, kad „Sinosure“ pateikė klausimyno atsakymus ir atsakė į Komisijos klausimus atliekant patikrinimą vietoje.

(205) „Sinosure“ iš tikrųjų pateikė klausimyno atsakymus ir jos atstovai dalyvavo atliekant patikrinimą Kinijos Vyriausybės patalpose. Tačiau, kaip minėta 200 ir 201 konstatuojamosiose dalyse, pateikta informacija nebuvo išsami. Pavyzdžiui, „Sinosure“ pateikė bendrus duomenis apie savo pelningumą, bet ne apie trumpalaikės eksporto kredito draudimo veiklos pelningumą. Todėl remdamasi pateikta informacija Komisija negalėjo padaryti išvadų dėl itin svarbių tyrimo dalių, susijusių su eksporto kredito draudimu, t. y. ar „Sinosure“ yra valstybinė institucija ir ar atrinktų bendrovių mokamos įmokos atitinka rinkos sąlygas.

(206) Taigi Komisija padarė išvadą, kad nustatydama faktus, susijusius su eksporto kredito draudimu, ji turėjo iš dalies vadovautis turimais faktais.

3.2.2. *Pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymas „China National Building Materials Group“*

(207) Remiantis eksportuojantiems gamintojams nusiųstu klausimynu dėl subsidijų, kontroliuojančiosios bendrovės privalo pateikti klausimyno A ir E skirsnių atsakymus. Tačiau „China National Building Materials Co. Ltd.“ (toliau – CNBM), pagrindinis eksportuojančių gamintojų „Jushi“, „Hengshi“ ir „Taishan“ savininkas, tokių atsakymų nepateikė.

(208) CNBM nuomone, ji nebuvo susijusi su stiklo pluošto medžiagų verslu ir neturėjo jokių tiesioginių sandorių su eksportuojančiais gamintojais. Tačiau Komisija nustatė, kad vienas iš eksportuojančių gamintojų gerokai padidino kapitalą, kurį finansavo CNBM. Be to, Komisija gavo įrodymų, kad kai kuriems grupės subjektams suteiktos dotacijos buvo pervestos per CNBM banko sąskaitas ir kad kai kurios dotacijos buvo paskirstytos tarp įvairių grupės subjektų per kapitalo rezervo sąskaitas.

(209) Komisija mano, kad negavus patronuojančiosios bendrovės CNBM klausimyno atsakymų neįmanoma nustatyti visos CNBM grupės gautų subsidijų apimties. Tokiomis aplinkybėmis Komisija manė, kad ji negavo ypač svarbios informacijos, susijusios su šiuo tyrimo aspektu.

(210) Todėl Komisija pranešė CNBM grupei, kad nagrinėdama įtariamą subsidijavimą, skirtą CNBM (patronuojančiajai CNBM grupės bendrovei), ir tokio subsidijavimo mastą jai gali tekti naudotis turimais faktais pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalį.

(211) Atsakydama į Komisijos raštą, bendrovė „Jushi“ nesutiko su pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies taikymu (kiek tai susiję su CNBM). „Jushi“ pakartojo, kad CNBM yra ne faktinė „China Jushi“ valdytoja, o investuotoja į nuosavą kapitalą, kad ji nedalyvavo stiklo pluošto medžiagų versle ir neturėjo jokių tiesioginių sandorių su eksportuojančiais gamintojais. Be to, nors CNBM yra pirma pagrindinė „China Jushi“ akcininkė, jos akcijų dalis sudaro tik 26,97 %.

(212) Dėl kapitalo didinimo „Jushi“ teigė, kad CNBM turimų „China Jushi“ akcijų dalis sumažėjo nuo 60,25 % 1998 m. iki 26,97 % TL pabaigoje. Per pastaruosius trejus metus „China Jushi“ įstatinis kapitalas buvo padidintas tik per nuosavus kapitalo rezervus, todėl CNBM akcijų dalis išliko stabili – 26,97 %.

(213) Pirma, Komisija bet kuriuo atveju manė, kad kontroliuojančiosios bendrovės turėtų pateikti klausimyno atsakymus, kad būtų galima nustatyti, ar subsidijos buvo suteiktos patronuojančiosios bendrovės, kuri gali būti susijusi su eksportuojančiu gamintoju, lygmeniu. Be klausimyno atsakymų neįmanoma nustatyti viso su eksportuojančiais gamintojais susijusių subsidijų masto.

(214) Antra, dėl tvirtinimų, susijusių su tuo, kad CNBM yra faktinė „Jushi" valdytoja, Komisija nurodė 93–96 konstatuojamosiose dalyse pateiktus argumentus dėl „Jushi" ir „Taishan" ryšio. Tuo remiantis šie tvirtinimai atmesti.

(215) Trečia, kalbant apie kapitalo didinimą, nors tiesa, kad CNBM akcijų dalis laikui bėgant santykinai sumažėjo, 2010–2018 m. ji faktiškai padidėjo absoliučiaisiais skaičiais.

(216) Galiausiai 208 konstatuojamojoje dalyje minėti aspektai yra susiję ne tik su „Jushi" ir „Hengshi", bet ir su „Taishan". Todėl net jei Komisija priimtų „Jushi" pastabas, tai nepakeistų Komisijos išvadų dėl CNBM grupės.

(217) Taigi Komisija padarė išvadą, kad nustatydama faktus, susijusius su CNBM (patronuojančiąja CNBM grupės bendrove) ji turėjo iš dalies vadovautis turimais faktais.

3.2.3. *Pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymas vienam eksportuojančiam gamintojui (kiek tai susiję su lengvatiniu finansavimu)*

(218) „Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd." laiku nepateikė išsamios informacijos apie lėšas, kurias tam tikri bendrovės akcininkai gavo pagal kitas nuosavo kapitalo priemones.

(219) Nepaisant pakartotinių Komisijos prašymų, per patikrinimą vietoje ir po jo bendrovė nepateikė prašytos informacijos. Todėl Komisija pranešė aptariamai bendrovei, kad ketina savo išvadas iš dalies grįsti turimais faktais (kiek tai susiję su informacija apie kitas nuosavo kapitalo priemones) pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalį. Atsakyme Komisijai bendrovė nurodė, kad dėl oficialaus veiklos sustabdymo Kinijoje paskutinę sausio savaitę ir pirmą vasario savaitę ji negalėjo per nustatytą terminą atsakyti į Komisijos prašymą pateikti informaciją.

(220) Šiuo etapu neturėdama jokių papildomų įrodymų dėl lėšų, gautų pagal 218 konstatuojamojoje dalyje nurodytas kitas nuosavo kapitalo priemones, Komisija ir toliau iš dalies rėmėsi turimais faktais, kad padarytų išvadas dėl šių lėšų, kurias tam tikri bendrovės akcininkai gavo pagal kitas nuosavo kapitalo priemones, kaip išsamiai aprašyta 3.4.3.4 skirsnyje.

3.3. **Šio tyrimo aprėpčiai priskiriamos subsidijos ir subsidijų programos**

(221) Remiantis skunde, pranešime apie inicijavimą ir Komisijos klausimynų atsakymuose pateikta informacija nagrinėtas įtariamas subsidijavimas Kinijos Vyriausybei teikiant tokias subsidijas:

i) lengvatinis finansavimas (pvz., politikos paskolos, kredito linijos, banko akcepto įsakomieji vekseliai, eksporto finansavimas);

ii) lengvatinis eksporto kredito draudimas;

iii) Vyriausybės tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos už mažesnį nei pakankamą atlygį:

— Vyriausybės žemės skyrimas ir žemės naudojimo teisių suteikimas už mažesnį nei pakankamą atlygį,

— Vyriausybės žaliavų tiekimas už mažesnį nei pakankamą atlygį;

iv) negautos pajamos už energijos tiekimą lengvatiniais tarifais ir atleidimo nuo mokesčių ir mokesčių mažinimo programos:

— elektros energijos tiekimas lengvatiniu tarifu,

— įmonių pelno mokesčio (ĮPM) sumažinimas aukštųjų ir naujų technologijų įmonėms,

— ĮPM atskaita moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai,

— atleidimas nuo dividendų tarp kvalifikuotų įmonių rezidenčių,

— atleidimas nuo nekilnojamojo turto ir žemės naudojimo mokesčių arba jų panaikinimas,

— pagreitintas įrangos, kurią naudoja aukštųjų technologijų įmonės, nusidėvėjimas;

v) dotacijų programos:

— dotacijos, susijusios su technologijų modernizavimu arba pertvarkymu, pavyzdžiui, mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros užduočių skatinimas pagal mokslo ir technologijų rėmimo planus, pagrindinių pramonės šakų prisitaikymo, atgaivinimo ir technologijų atnaujinimo skatinimas, pramonės pertvarkymas ir iniciatyvos „Pagaminta Kinijoje 2025“ fondų modernizavimas, dotacijos, susijusios su pažangiąja gamyba,

— aplinkos apsaugos dotacijos, kaip antai specialus energijos taupymo technologijų reformų fondas, švarios gamybos technologijų fondas, aplinkos apsaugos ir išteklių išsaugojimo skatinimo priemonės,

— bendrovių plėtros dotacijos,

— garsių prekių ženklų programos,

— *ad-hoc* subsidijos, kurias teikia savivaldybių arba provincijų valdžios institucijos.

3.4. **Lengvatinis finansavimas**

3.4.1. *Lengvatinį finansavimą teikiančios finansų įstaigos*

(222) Remiantis dviejų atrinktų eksportuojančių gamintojų grupių pateikta informacija, joms finansavimą teikė 36 KLR įsisteigusios finansų įstaigos. Iš tų 36 finansų įstaigų 29 buvo valstybės bankai ([59]). Likusios finansų įstaigos buvo arba privačios (keturios institucijos), arba Komisija negalėjo nustatyti, ar jos yra valstybės, ar privačios (trys institucijos). Tačiau specialų klausimyną užpildė tik vienas valstybės bankas, nepaisant Kinijos Vyriausybei pateikto prašymo, skirto visoms finansų įstaigoms, kurios teikė paskolas atrinktoms bendrovėms.

(223) EXIM teikia nuo eksporto priklausomas paskolas lengvatinėmis palūkanomis Kinijos bendrovėms, gaminančioms naujų ir aukštųjų technologijų produktus ir produktus su vietos intelektinėmis teisėmis, turinčioms nuosavus prekių ženklus, kuriančioms didelės pridėtinės vertės produktus ir programinės įrangos produktus, kuriuos registruoja pramonės ir prekybos sričių valdžios institucijos ([60]). Remiantis Komisijos turima informacija, labai tikėtina, kad Kinijos SPM gamintojai gali gauti į eksportą orientuotas paskolas naujiems ir aukštųjų technologijų produktams ir (arba) nuosaviems prekės ženklams, atsižvelgiant į tai, kad keli gamintojai yra pripažinti „nacionalinėmis aukštųjų technologijų įmonėmis“ arba jiems suteiktas garsaus prekės ženklo, aukščiausio lygio prekės ženklo ir pan. statusas.

(224) Be to, EXIM taip pat padeda eksportuotojams teikdamas eksporto pirkėjų kreditus. Eksporto pirkėjų kreditai teikiami užsienio bendrovėms Kinijos produktų, technologijų ir paslaugų importui finansuoti ([61]).

3.4.1.1. Valstybės bankai, veikiantys kaip valstybinės institucijos

(225) Komisija patikrino, ar valstybės bankai veikė kaip valstybinės institucijos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnyje ir 2 straipsnio b punkte. Šiuo atžvilgiu, ar valstybės įmonė yra valstybinė institucija, nustatoma pagal šiuos kriterijus ([62]): *„Svarbiau ne tai, kaip subjektas naudojasi įgaliojimais vykdyti Vyriausybės funkcijas, o tai, kad šie įgaliojimai jam suteikti. Vyriausybė (siaurąja prasme) gali suteikti subjektams įgaliojimų įvairiais būdais. Todėl norint įrodyti, kad konkrečiam subjektui tokie įgaliojimai suteikti, gali prireikti įvairių įrodymų. Įrodymai, kad subjektas faktiškai vykdo Vyriausybės funkcijas, gali būti laikomi įrodymu, kad jam suteikti ar pavesti Vyriausybės įgaliojimai, ypač jei šie įrodymai patvirtina, kad ši praktika tvari ir sisteminga. Mūsų nuomone, įrodymai, kad Vyriausybė vykdo reikšmingą*

([59]) Dėl bendradarbiaujančių valstybės bankų žr. 3.4.1.2 skirsnį, o dėl nebendradarbiaujančių valstybės bankų pavadinimų ir duomenų – 3.4.1.4 skirsnį.
([60]) „Chinese Export-Import Bank“ 2017 m. metinė ataskaita, p. 5.
([61]) „Chinese Export-Import Bank“, p. 33.
([62]) WT/DS379/AB/R („US – Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China“), 2011 m. kovo 11 d. Apeliacinio komiteto ataskaita, DS 379, 318 punktas. Taip pat žr. WT/DS436/AB/R („US – Carbon Steel (India)“), 2014 m. gruodžio 8 d. Apeliacinio komiteto ataskaitos, 4.9–4.10, 4.17–4.20 dalis ir WT/DS437/AB/R („United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China“), 2014 m. gruodžio 18 d. Apeliacinio komiteto ataskaitos 4.92 dalį.

subjekto arba jo veiklos kontrolę, tam tikromis aplinkybėmis gali būti naudojami kaip įrodymas, kad tas subjektas turi Vyriausybės įgaliojimų ir jais naudojasi Vyriausybės funkcijoms atlikti. Vis dėlto pabrėžiame, kad, išskyrus tuos atvejus, kai įgaliojimai tiesiogiai perduodami teisiniu dokumentu, vien oficialių sąsajų tarp subjekto ir Vyriausybės (siaurąja prasme), tikėtina, nepakaks, kad būtų nustatyta, kad subjektas turi Vyriausybės įgaliojimų. Todėl, pvz., vien tai, kad Vyriausybė yra subjekto didžiausias akcininkas, neįrodo, kad ji vykdo reikšmingą jo veiklos kontrolę, ar kad ji yra suteikusi subjektui Vyriausybės įgaliojimų. Vis dėlto kai kuriais atvejais, jei remiantis įrodymais matyti, kad yra daug oficialių Vyriausybės kontrolės požymių, ir taip pat yra įrodymų, kad tokia kontrolė reikšmingai taikoma, remiantis tokiais įrodymais galima daryti išvadą, kad atitinkamas subjektas naudojasi Vyriausybės įgaliojimais.“

(226) Komisija rinko informaciją apie valstybei priklausančias akcijas ir oficialius Vyriausybės kontrolės požymius valstybės bankuose. Komisija taip pat analizavo, ar kontrolė buvo reikšminga. Tuo tikslu Komisijai teko iš dalies remtis turimais faktais, nes Kinijos Vyriausybė ir valstybės bankai atsisakė pateikti įrodymų, susijusių su sprendimų priėmimo procesu, po kurio buvo taikomas lengvatinis skolinimas.

(227) Siekdama atlikti šią analizę Komisija visų pirma išnagrinėjo informaciją, gautą iš valstybės bankų, kurie užpildė specialų klausimyną ir leido atlikti patikrinimą.

3.4.1.2. Bendradarbiaujantys valstybės bankai

(228) Tik vienas valstybės bankas, t. y. EXIM, pateikė klausimynų atsakymus, kurie patikrinti vietoje.

a) Nuosavybės teisės ir oficialūs Kinijos Vyriausybės kontrolės požymiai

(229) Remdamasi klausimyno atsakymuose pateikta ir per tikrinamąjį vizitą gauta informacija Komisija nustatė, kad Kinijos Vyriausybei priklausė (tiesiogiai arba netiesiogiai) daugiau nei 50 % šios finansų įstaigos akcijų.

(230) Dėl oficialių Vyriausybės kontrolės požymių bendradarbiaujančiame valstybės banke, Komisija banką klasifikavo kaip „pagrindinę valstybės finansų įstaigą“. Tiksliau pranešime „Laikinosios taisyklės dėl pagrindinių valstybės finansų įstaigų stebėtojų tarybų“ nurodyta, kad: *„Pagrindinės valstybės finansų įstaigos, nurodytos šiose taisyklėse, yra valstybės politikos bankai, komerciniai bankai, finansinio turto valdymo įmonės, vertybinių popierių bendrovės, draudimo bendrovės ir t. t. (toliau – valstybės finansų įstaigos), kurių stebėtojų tarybos narius skiria Valstybės taryba“*.

(231) Pagrindinių valstybės finansų įstaigų stebėtojų tarybos nariai skiriami pagal Pagrindinių valstybės finansų įstaigų stebėtojų tarybos laikinąsias taisykles (Valstybės tarybos dekretas Nr. 282). Remdamasi šių laikinųjų taisyklių 3 ir 5 straipsniais Komisija nustatė, kad stebėtojų tarybos narius skiria Valstybės taryba, kuriai jie yra atskaitingi; tai rodo, kad valstybės institucijos kontroliuoja bendradarbiaujančio valstybės banko veiklą. Be šių bendrai taikomų požymių, Komisija nustatė papildomus požymius, susijusius su EXIM.

(232) EXIM buvo įsteigtas ir veikia pagal Valstybės tarybos paskelbtą „Pranešimą dėl „Export-Import Bank of China“ įsteigimo“ ir EXIM įstatus. Pagal EXIM įstatus valstybė tiesiogiai skiria banko vadovybę. Stebėtojų tarybą skiria Valstybės taryba remdamasi Laikinosiomis pagrindinių valstybės finansų įstaigų stebėtojų tarybų taisyklėmis ir kitais įstatymais ir teisės aktais; stebėtojų taryba atskaitinga Valstybės tarybai.

(233) Įstatuose taip pat paminėta, kad EXIM partijos komitetas atlieka pagrindinį vadovaujamą ir politinį vaidmenį užtikrindamas, kad EXIM įgyvendintų partijos ir valstybės politiką ir svarbiausias užduotis. Partijos vadovybė dalyvauja veikloje, susijusioje su visais banko valdymo aspektais.

(234) Įstatuose taip pat nustatyta, kad EXIM siekia remti užsienio prekybos ir ekonominio bendradarbiavimo plėtrą, tarpvalstybines investicijas, Sausumos ir jūros kelių iniciatyvą, bendradarbiavimą tarptautinių pajėgumų ir įrangos gamybos srityse. Jo veiklos sritis apima trumpalaikes, vidutinės trukmės laikotarpio ir ilgalaikes paskolas, patvirtinamas pagal valstybės užsienio prekybos ir investavimo užsienyje politiką, kaip antai eksporto kreditą, importo kreditą, užsienio inžinerijos paskolas, užsienio investicines paskolas, Kinijos Vyriausybės užsienio pagalbos paskolas ir eksporto pirkėjų paskolas.

(235) Komisija taip pat nustatė, kad 2017 m. valstybės finansų įstaigos pakeitė savo įstatus, kad padidintų Kinijos komunistų partijos (toliau – KKP) vaidmenį aukščiausiu bankų sprendimų priėmimo lygmeniu.

(236) Naujuosiuose įstatuose nustatyta, kad:

— direktorių valdybos pirmininkas yra partijos komiteto sekretorius,

— KKP vaidmuo yra užtikrinti, kad bankas įgyvendintų KKP ir valstybės politiką ir gaires, ir vykdyti priežiūrą; KKP taip pat atlieka vadovaujamą ir kontroliuojamą vaidmenį skiriant darbuotojus (įskaitant vyresniąją vadovybę) ir

— direktorių valdyba, priimdama visus svarbius sprendimus, turi atsižvelgti į partijos komiteto nuomones.

(237) Šie įrodymai rodo, kad Vyriausybė vykdė reikšmingą šios įstaigos veiklos kontrolę.

(238) Be to, Komisija paprašė pateikti informacijos apie tai, ar Kinijos Vyriausybė vykdė reikšmingą bendradarbiaujančio valstybės banko veiklos kontrolę, kiek tai susiję su jo skolinimo politika ir rizikos vertinimu, kai jis teikė paskolas SPM pramonei. Šiuo atžvilgiu vadovautasi šiais reguliavimo dokumentais:

— KLR komercinės bankininkystės įstatymo (toliau – Bankininkystės įstatymas) 34 straipsniu,

— Bendrųjų paskolų taisyklių (kurias įgyvendina „People's Bank of China") 15 straipsniu,

— Sprendimu Nr. 40,

— CBIRC įgyvendinimo priemonėmis Kinijos finansuojamų komercinių bankų administracinių licencijų išdavimo srityje (CBIRC įsakymas [2017] Nr. 1),

— CBIRC įgyvendinimo priemonėmis užsienio valstybių finansuojamų bankų administracinių licencijų išdavimo srityje (CBIRC įsakymas [2015] Nr. 4),

— Bankininkystės sektoriaus finansų įstaigų direktorių ir vyresniųjų pareigūnų kvalifikacijų administracinėmis priemonėmis (CBIRC įsakymas [2013] Nr. 3).

(239) Peržiūrėdama tuos reguliavimo dokumentus dėl toliau nurodytų priežasčių Komisija nustatė, kad KLR finansų įstaigos veikia bendroje teisinėje aplinkoje, kurioje joms nurodoma priimant finansinius sprendimus atsižvelgti į Kinijos Vyriausybės pramonės politikos tikslus.

(240) Kalbant apie EXIM, jo viešosios politikos įgaliojimai nustatyti pranešime dėl EXIM įsteigimo ir jo įstatuose.

(241) Apskritai Bankininkystės įstatymo, kuris taikomas visoms Kinijoje veikiančioms finansų įstaigoms, 34 straipsnyje teigiama, kad „*komerciniai bankai vykdo skolinimo veiklą vadovaudamiesi nacionalinės ekonominės ir socialinės plėtros poreikiais ir valstybės pramonės politikos gairėmis*". Nors Bankininkystės įstatymo 4 straipsnyje nustatyta, kad „*komerciniai bankai pagal įstatymus vykdo verslo veiklą jokiam padaliniui ar asmeniui nesikišant. Komerciniai bankai savarankiškai prisiima civilinę atsakomybę už visą savo juridinio asmens turtą*", atlikus tyrimą paaiškėjo, kad Bankininkystės įstatymo 4 straipsnis taikomas atsižvelgiant į to įstatymo 34 straipsnį, t. y. jeigu valstybė patvirtina viešąją politiką, bankai ją įgyvendina ir vykdo valstybės nurodymus.

(242) Be to, Bendrųjų paskolų taisyklių 15 straipsnyje nustatyta, kad: „*remdamiesi valstybės politika atitinkami departamentai gali subsidijuoti paskolų palūkanas, siekdami skatinti tam tikrų pramonės sektorių augimą ir tam tikrų vietovių ekonominę plėtrą*“.

(243) Panašiai, Sprendime Nr. 40 visoms finansų įstaigoms nurodoma teikti kreditinę paramą konkrečiai „skatinamiesiems“ projektams. Kaip jau paaiškinta 3.1 skirsnyje, o tiksliau – 166 konstatuojamojoje dalyje, SPM pramonės projektai priskiriami „skatinamųjų“ kategorijai. Todėl Sprendimu Nr. 40 patvirtinama pirmesnė išvada dėl Bankininkystės įstatymo, kad bankai naudojasi Vyriausybės įgaliojimais vykdydami lengvatinių kreditų teikimo operacijas. Komisija taip pat nustatė, kad CBIRC suteikti platūs įgaliojimai tvirtinti visų KLR įsisteigusių finansų įstaigų (įskaitant privačias ir užsienio finansų įstaigas) visus valdymo aspektus, pavyzdžiui ([63]):

— visų finansų įstaigų vadovų paskyrimo patvirtinimas ir pagrindinės buveinės, ir vietos padalinių lygmenimis. CBIRC patvirtinimas būtinas priimant į darbą visų lygmenų vadovus nuo aukščiausių pareigų iki padalinių vadovų ir net užsienio padaliniuose dirbti skiriamus vadovus ir už pagalbines funkcijas atsakingus vadovus (pvz., IT vadovus) ir

— labai ilgas administracinių patvirtinimų sąrašas, įskaitant padalinių steigimo, naujų veiklos krypčių kūrimo arba naujų produktų pardavimo, banko įstatų pakeitimo, daugiau nei 5 % akcijų pardavimo, kapitalo didinimo, gyvenamosios vietos pakeitimo, organizacinės formos pakeitimo ir kt. patvirtinimus.

(244) Bankininkystės įstatymas yra teisiškai privalomas. Privalomas penkmečio planų ir Sprendimo Nr. 40 pobūdis nustatytas 3.1 skirsnyje. Privalomas CBIRC reguliavimo dokumentų pobūdis nustatytinas pagal jos, kaip bankų reguliavimo institucijos, įgaliojimus. Privalomas kitų dokumentų pobūdis įrodytas į juos įtrauktomis stebėjimo ir vertinimo sąlygomis.

(245) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad nė vieno iš reguliavimo dokumentų, kuriais rėmėsi Komisija, nepakako įrodyti, kad Kinijos Vyriausybė iš tikrųjų vykdė reikšmingą EXIM kontrolę. Tiksliau Kinijos Vyriausybė teigė, kad Kinijos komercinės bankininkystės įstatymo 34 straipsnis yra tik bendro pobūdžio pareiškimas, neturintis jokių praktinių pasekmių. Kinijos Vyriausybė pridūrė, kad 34 straipsnis turėtų būti aiškinamas ne atskirai, o kartu su Bankininkystės įstatymo 4, 5 ir 41 straipsniais, kurie, kaip įtariama yra susiję su banko savarankiškumu ir subjektų, fizinių asmenų ar valstybės kišimosi nebuvimu. Kinijos Vyriausybė taip pat paprašė neatsižvelgti į Bendrųjų paskolų taisyklių 15 straipsnį, nes jis nėra privalomas. Galiausiai Kinijos Vyriausybė teigė, kad Valstybės tarybos sprendimas Nr. 40 nėra privalomas, ir nurodė šio sprendimo 17 straipsnį, pagal kurį visos finansų įstaigos sprendimus dėl skolinimo turi priimti remdamosi rinkos principais.

(246) Komisija pirmiausia priminė, kad, kaip minėta pirmesnėje konstatuojamojoje dalyje, jos nuomone, Bankininkystės įstatymas ir Sprendimas Nr. 40 yra privalomi. Be to, šio tyrimo nustatytais faktais (ir ankstesnių Komisijos tyrimų nustatytais faktais dėl tos pačios subsidijų programos ([64])) nebuvo patvirtintas tvirtinimas, kad bankai neatsižvelgia į Vyriausybės politiką ir planus. Veikiau per tyrimą nustatyta, kad Bendrųjų paskolų taisyklių 15 straipsnis iš tiesų buvo taikomas praktikoje ir kad Bankininkystės įstatymo 4, 5 ir 41 straipsniai taikomi atsižvelgiant į to įstatymo 34 straipsnį, t. y. jeigu valstybė patvirtina viešąją politiką, bankai ją įgyvendina ir vykdo valstybės nurodymus. Šio tyrimo nustatytais faktais negalima paremti tvirtinimo, kad priimdami sprendimus dėl skolinimo bankai neatsižvelgia į Vyriausybės politiką ir planus. Pavyzdžiui, Komisija nustatė, kad eksportuojantys gamintojai dėl lengvatinio skolinimo gauna naudos iš panašių mažų palūkanų normų.

([63]) Remiantis CBIRC įgyvendinimo priemonėmis Kinijos finansuojamų komercinių bankų administracinių licencijų išdavimo srityje (CBIRC įsakymas [2017] Nr. 1), CBIRC įgyvendinimo priemonėmis užsienio valstybių finansuojamų bankų administracinių licencijų išdavimo srityje (CBIRC įsakymas [2015] Nr. 4) ir Bankininkystės sektoriaus finansų įstaigų direktorių ir vyresniųjų pareigūnų kvalifikacijų administracinėmis priemonėmis (CBIRC įsakymas [2013] Nr. 3).

([64]) Žr., pvz., plokščių karštojo valcavimo produktų, padangų ir elektrinių dviračių bylas, nurodytas 7 išnašoje, atitinkamai 3.4.1.1.b, 3.4.1.1.b ir 3.5.1.1 skirsniuose.

(247) Komisija taip pat pažymėjo, kad Valstybės tarybos sprendimu Nr. 40 visoms finansų įstaigoms nurodoma teikti kreditinę paramą tik skatinamiesiems projektams ir žadama įgyvendinti „kitą skatinamųjų projektų lengvatinę politiką“. Remiantis tuo, kas išdėstyta, reikalaujama, kad bankai teiktų kreditinę paramą SPM pramonei. Nors to paties sprendimo 17 straipsnyje taip pat reikalaujama, kad bankai laikytųsi kreditų teikimo principų, Komisija per tyrimą nenustatė, kad praktikoje taip būtų daroma. Todėl Sprendimu Nr. 40 patvirtinta pirmesnė išvada dėl Bankininkystės įstatymo, kad bankai naudojasi Vyriausybės įgaliojimais vykdydami lengvatinių kreditų teikimo operacijas.

(248) Tuo pagrindu Komisija padarė išvadą, kad Kinijos Vyriausybė sukūrė normatyvinį pagrindą, kurio turėjo laikytis Kinijos Vyriausybės paskirti ir jai atskaitingi vadovai ir stebėtojai. Todėl Kinijos Vyriausybė rėmėsi normatyviniu pagrindu, kad vykdytų reikšmingą bendradarbiaujančio valstybės banko veiklos kontrolę, kiek tai susiję su jo paskolomis SPM pramonei.

(249) Komisija taip pat rinko konkrečius įrodymus apie vykdomą reikšmingą kontrolę remdamasi konkrečiomis paskolomis. Per tikrinamąjį vizitą bendradarbiaujantis valstybės bankas tvirtino, kad faktiškai suteikdamas minėtas paskolas jis taikė sudėtingą kredito rizikos vertinimo politiką ir metodus. Tačiau, kaip jau nurodyta 187–190 konstatuojamosiose dalyse, nebuvo pateikta jokių su atrinktomis bendrovėmis susijusių pavyzdžių. Bendradarbiaujantis valstybės bankas dėl reguliavimo sumetimų ir sutarčių sąlygų atsisakė pateikti informaciją, įskaitant jo konkrečius su atrinktomis bendrovėmis susijusius kredito rizikos vertinimus, nors Komisija turėjo raštišką atrinktų bendrovių sutikimą atsisakyti konfidencialumo teisių.

(250) Neturėdama konkrečių kreditingumo vertinimo įrodymų Komisija išnagrinėjo bendrą teisinę aplinką, kaip nurodyta 238–245 konstatuojamosiose dalyse, ir bendradarbiaujančio valstybės banko elgseną, susijusią su atrinktoms bendrovėms suteiktomis paskolomis. Ši elgsena neatitiko šio banko oficialios pozicijos tikrinamojo vizito metu, nes faktiškai jis veikė ne pagal kruopščius rinka grįstus rizikos vertinimus.

(251) Per tikrinamuosius vizitus nustatyta, kad, išskyrus tam tikras paskolas užsienio valiuta, dviem atrinktoms eksportuojančių gamintojų grupėms paskolos suteiktos taikant palūkanų normas, kurios buvo mažesnės arba panašios į „People's Bank of China“ (toliau – PBOC) bazines palūkanų normas, neatsižvelgiant į bendrovių finansinę ir kredito rizikos padėtį. Taigi, paskolos suteiktos mažesnėmis nei rinkos normomis, palyginti su norma, kuri atitinka atrinktų eksportuojančių gamintojų rizikos profilį. Be to, atrinktos bendrovės gavo atnaujinamąsias paskolas, pagal kurias jos gali termino pabaigos dieną nedelsiant pakeisti paskolomis sumokėtą kapitalą nauju kapitalu pagal naujas paskolas.

(252) Komisija taip pat nustatė, kad bendradarbiaujantis valstybės bankas į nacionalinį centrinį kreditų registrą ne visada įtraukdavo paskolas, apie kurias turėjo pranešti kaip apie „neįprastas“ paskolas. Prievolė pranešti apie tokias „neįprastas“ paskolas visų pirma taikoma tuomet, kai paskolos buvo restruktūrizuotos, kai skolininkas nevykdė mokėjimo įsipareigojimų arba kai buvo suteiktos atnaujinamosios paskolos. Tokie atvejai nustatyti dviem atrinktiems eksportuojantiems gamintojams. Pagal CBIRC „Rizika grįsto paskolų klasifikavimo gaires“ visi šie atvejai turėjo būti įtraukti į centrinį kreditų registrą. Finansų įstaigoms nepranešus iškraipoma centriniame kreditų registre nurodyta bendrovės kredito padėtis, nes registras neatspindi tikrojo bendrovės kreditingumo. Todėl, net jei finansų įstaiga taikytų rinka grindžiamą rizikos vertinimą, ji tai darytų remdamasi netikslia informacija.

(253) Taigi Komisija padarė išvadą, kad Kinijos Vyriausybė vykdė reikšmingą bendradarbiaujančio valstybės banko veiklos kontrolę, kiek tai susiję su jo skolinimo SPM pramonei politika ir rizikos vertinimu.

3.4.1.3. Išvada dėl bendradarbiaujančių finansų įstaigų

(254) Komisija nustatė, kad bendradarbiaujanti valstybės finansų įstaiga įgyvendino pirmiau nurodytą teisinę sistemą vykdydama Vyriausybės funkcijas SPM sektoriuje. Taigi ji vykdė valstybinės institucijos funkcijas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punkte kartu su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu, bei pagal atitinkamą PPO teismo praktiką.

3.4.1.4. Nebendradarbiaujantys valstybės bankai

(255) Kaip nurodyta 3.2 skirsnyje, nė vienas iš kitų valstybės bankų, kurie teikė paskolas atrinktoms bendrovėms, specialaus klausimyno neužpildė. CDB neatsakė į klausimyną, tačiau tikrinamojo vizito MOFCOM patalpose metu sutiko atsakyti į klausimus. Per šį vizitą CDB pareiškė, kad pareiškimai, kuriuos ji padarė per ankstesnį 2012 m. ES antisubsidijų tyrimą, vis dar galioja ir kad nuo to laiko didelių pokyčių neįvyko. CDB nepateikė jokios papildomos išsamios informacijos apie savo valdymo struktūrą, rizikos vertinimą ar pavyzdžių, susijusių su konkrečiomis paskolomis SPM pramonei.

(256) Todėl atsižvelgdama į 182–199 konstatuojamosiose dalyse padarytas išvadas Komisija nusprendė naudotis turimais faktais, kad nustatytų, ar šie valstybės bankai gali būti laikomi valstybinėmis institucijomis.

(257) Per ankstesnius antisubsidijų tyrimus ([65]) Komisija nustatė, kad toliau išvardyti bankai, kurie teikė paskolas per aptariamus tyrimus atrinktoms eksportuojančių gamintojų grupėms, iš dalies arba visiškai priklausė pačiai valstybei arba valstybės valdomiems juridiniams asmenims: „China Development Bank“, „China Construction Bank“, „Industrial and Commercial Bank of China“, „Bank of Communications“, „China Everbright Bank“, „Postal Savings Bank“, „China Merchants Bank“, „Shanghai Pudong Development Bank“, „China Industrial Bank“, „Shenyang Rural Commercial Bank“, „Bank of Shanghai“, „Ningbo Bank“, „China CITIC Bank“, „China Guangfa Bank“, „China Bohai Bank“, „Huaxia Bank“, „Hankou Bank“, „Hubei Bank“, „Huishang Bank“, „Dongying Bank“, „Bank of Tianjin“, „Bank of Kunlun“, „Shanghai Rural Commercial Bank“, „China Industrial International Trust Limited“, „Daye Trust Co., Ltd.“ ir „Sinotruk Finance Co., Ltd.“ Kadangi nebuvo pateikta kitokios informacijos, Komisija padarė tokią pačią išvadą ir per šį tyrimą.

(258) Remdamasi viešai pateikiama informacija, kaip antai banko svetaine, metinėmis ataskaitomis, banko kataloguose arba internete pateikta informacija, Komisija taip pat nustatė, kad toliau nurodyti bankai, kurie teikė paskolas arba finansinę nuomą dviem atrinktoms eksportuojančių gamintojų grupėms, iš dalies arba visiškai priklausė pačiai valstybei arba valstybės valdomiems juridiniams asmenims.

Banko pavadinimas	Informacija apie nuosavybės struktūrą
Hangzhou Bank	„Hangzhou Finance Bureau“ yra faktinis banko valdytojas
Zheshang Bank	Bent 37 % akcijų priklauso vietos valdžios institucijoms ir valstybės valdomiems subjektams
Qilu Bank	Bent 36 % akcijų priklauso vietos valdžios institucijoms ir valstybės valdomiems subjektams
Fudian Bank	Iš esmės priklauso valstybei, akcijų turi daug valstybės valdomų subjektų ir su Kunmingo vietos valdžios institucijomis susijusių subjektų
Suzhou Bank	Daugiausia priklauso valstybei, akcijų turi daug valstybės valdomų subjektų ir su Sudžou vietos valdžios institucijomis susijusių subjektų
Bank of Jiangsu	Bent 32 % akcijų priklauso valstybės valdomiems subjektams
China Merchants Bank Financial Leasing Co., Ltd.	„China Merchants Bank“ patronuojamoji įmonė, dėl kurios per antisubsidijų tyrimą dėl plokščių karštojo valcavimo produktų ([1]) buvo nustatyta, kad ją valdo valstybė

([65]) Žr. 7 išnašoje nurodytų plokščių karštojo valcavimo produktų ir padangų bylų atitinkamai 132 ir 211 konstatuojamąsias dalis.

Banko pavadinimas	Informacija apie nuosavybės struktūrą
Chongqing Rural Commercial Bank	Bent 23 % akcijų priklauso valstybės valdomiems subjektams
China Technology Financial Leasing Co., Ltd.	Įsteigtas Prekybos ministerijos ir vadovaujamas „Chongqing Science and Technology Research Institute“
Chongqing Yinhai Leasing Co., Ltd.	Priklauso „Chongqing SASAC“

([1]) Žr. 7 išnašoje nurodytų plokščių karštojo valcavimo produktų ir padangų bylų 132 konstatuojamąją dalį.

(259) Neturėdama susijusių finansų įstaigų pateiktos konkrečios informacijos, kuri būtų priešinga, Komisija Kinijos Vyriausybės nuosavybės teises ir kontrolę taip pat nustatė remdamasi oficialiais požymiais dėl tų pačių priežasčių, kurios išdėstytos 3.4.1.2 skirsnyje. Tiksliau remiantis turimais faktais, nebendradarbiaujančių valstybės bankų, taip pat kaip ir bendradarbiaujančio valstybės banko atveju, vadovus ir stebėtojus skiria Kinijos Vyriausybė ir jie yra jai atskaitingi.

(260) Dėl vykdomos reikšmingos kontrolės Komisija manė, kad nustatyti faktai dėl bendradarbiaujančios finansų įstaigos gali būti laikomi tipiškais taip pat ir nebendradarbiaujančių valstybės finansų įstaigų atžvilgiu. Normatyvinis pagrindas, išnagrinėtas 3.4.1.2 skirsnyje, vienodai taikomas abiem atvejais. Nesant priešingų įrodymų, remiantis turimais faktais, taip pat kaip ir bendradarbiaujančio valstybės banko atveju, nėra konkrečių kreditingumo vertinimo įrodymų, tad 3.4.1.2 skirsnyje pateikta analizė dėl normatyvinio pagrindo konkretaus taikymo vienodai taikoma ir šiuo atveju.

(261) Be to, Komisija pastebėjo, kad daugumoje paskolų sutarčių, kurias Komisija gavo iš atrinktų bendrovių, nurodytos panašios sąlygos, o sutarta skolinimo norma buvo panaši ir iš dalies sutapo su bendradarbiaujančio valstybės banko nurodyta norma.

(262) Todėl Komisija padarė išvadą, kad dėl bendradarbiaujančio valstybės banko nustatyti faktai yra pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnį turimi faktai, kuriais remiantis galima įvertinti kitus valstybės bankus, nes paskolų sąlygos ir skolinimo normos buvo panašios.

(263) Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad kiti valstybės bankai, kurie teikia paskolas atrinktoms bendrovėms, yra valstybinės institucijos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punktą kartu su 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu.

(264) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad siekdama nustatyti, ar nebendradarbiaujantys valstybės bankai veikė kaip valstybinės institucijos, Komisija rėmėsi tik ankstesniais tyrimais ir oficialios kontrolės požymiais. Kiekvienas bankas atskirai neanalizuotas. Be to, kadangi EXIM yra politikos bankas, jo padėtis negalėjo atitikti komercinių bankų.

(265) Šiuo atžvilgiu Komisija priminė, kad kitiems valstybės bankams nebendradarbiaujant Komisija turėjo remtis turimais faktais. Komisija padarė išvadą, kad ankstesnių tyrimų informacija kartu su oficialiais kontrolės požymiais ir per patį tyrimą nustatytais faktais dėl EXIM ir dėl faktinių bankų veiksmų eksportuojančių gamintojų atžvilgiu šiuo atveju yra geriausi turimi faktai. Bet kuriuo atveju Kinijos Vyriausybė nepateikė jokių įrodymų ar argumentų, kuriais būtų paneigti Komisijos nustatyti faktai, kad kiti valstybės bankai, kurie teikia paskolas atrinktoms bendrovėms, yra valstybinės institucijos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punktą kartu su 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu. Tad Komisija nepakeitė savo nuomonės.

3.4.1.5. Išvada dėl valstybės finansų įstaigų

(266) Atsižvelgdama į minėtas aplinkybes Komisija nustatė, kad visos Kinijos valstybės finansų įstaigos, kurios teikė paskolas ar finansinę nuomą dviem atrinktoms bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų grupėms, yra valstybinės institucijos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punktą kartu su 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu.

(267) Be to, net jei valstybės bankai nebūtų laikomi valstybinėmis institucijomis, Komisija nustatė, kad dėl tų pačių 269–272 konstatuojamosiose dalyse išdėstytų priežasčių būtų laikoma, kad jie Kinijos Vyriausybės pavedimu ar nurodymu atlieka funkcijas, kurios paprastai pavedamos Vyriausybei, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje. Todėl jų veikla būtų priskiriama Kinijos Vyriausybės veiklai bet kuriuo atveju.

3.4.1.6. Pavedimas ar nurodymas privačioms finansų įstaigoms

(268) Tuomet Komisija išnagrinėjo likusias finansų įstaigas. Dėl toliau išvardytų finansų įstaigų, remiantis per ankstesnius antisubsidijų tyrimus ([66]) nustatytais faktais ir viešai prieinama informacija, buvo padaryta išvada, kad jos yra privačios: „China Minsheng Bank“, „Sumitomo Mitsui Banking (China) Co., Ltd“, „Standard Chartered Bank“, „Ping An Bank“. Kadangi nebuvo bendradarbiaujama ir neturėdama pakankamos viešai prieinamos informacijos Komisija negalėjo nustatyti, ar šios finansų įstaigos yra valstybės, ar privačios: „Chongqing Runyin Financial Leasing Co., Ltd.“, „Wuxi International Platinum Co., Ltd.“, „Liangjiang Financial Leasing Co., Ltd.“, „Taian Bank and Taian Daiyue Rural Commercial Bank Co., Ltd“. Laikydamasi konservatyvaus požiūrio Komisija šias įstaigas analizavo kaip privačias finansų įstaigas ir toliau jos vadinamos privačiomis finansų įstaigomis. Komisija analizavo, ar Kinijos Vyriausybė pavedė arba nurodė šioms finansų įstaigoms teikti subsidijas SPM sektoriui, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje.

(269) PPO apeliacinio komiteto nuomone, „pavedimą“ Vyriausybė duoda tada, kai įpareigoja privatų subjektą, o „nurodymą“ – kai Vyriausybė pasinaudoja savo galiomis prieš privatų subjektą ([67]). Abiem atvejais skirdama finansinį indėlį Vyriausybė naudojasi privačiu subjektu kaip tarpininku ir *„daugeliu atveju tikėtina, kad privačiam subjektui gali būti pavedama ar nurodoma su tam tikra grasinimo arba raginimo forma“* ([68]). Kartu pagal iv dalį narės negali nustatyti kompensacinių priemonių produktams *„kai Vyriausybė tik vykdo savo bendro reglamentavimo įgaliojimus“* ([69]) arba kai valstybės kišimasis *„gali arba negali turėti tam tikrų rezultatų pagal esamas aplinkybes ir laisvu rinkos dalyvių pasirinkimu“* ([70]). Priešingai, pavedimas ar nurodymas reiškia *„aktyvesnį Vyriausybės vaidmenį nei vien tik veiksmų skatinimą“* ([71]).

(270) Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad su pramone susijęs pirmiau minėtas normatyvinis pagrindas, nurodytas 238–245 konstatuojamosiose dalyse, taikomas visoms KLR finansų įstaigoms, įskaitant privačias finansų įstaigas. Pavyzdžiui, Bankininkystės įstatymas ir įvairūs CBIRC įsakymai aprėpia visus Kinijos finansuojamus ir užsienio investicijų bankus, kuriuos valdo CBIRC.

(271) Be to, atlikus tikrinamuosius vizitus atrinktose bendrovėse nustatyta, kad daugumoje paskolų sutarčių, kurias Komisija gavo iš atrinktų bendrovių, nurodytos panašios sąlygos, o privačių finansų įstaigų nurodyta skolinimo norma buvo panaši ir iš dalies sutapo su valstybei priklausančių finansų įstaigų nurodyta norma.

(272) Privačioms finansų įstaigoms nepateikus kitokios informacijos Komisija padarė išvadą, kad, kiek tai susiję su SPM pramone, visos Kinijoje veikiančios finansų įstaigos (įskaitant privačias finansų įstaigas), kurių priežiūrą atlieka CBIRC, valstybės pavedimu ir nurodymu, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunkčio pirmoje įtraukoje, turėjo vykdyti Vyriausybės politiką ir teikti SPM pramonei paskolas lengvatinėmis palūkanų normomis.

([66]) Žr. 7 išnašoje nurodytas plokščių karštojo valcavimo produktų ir padangų bylas.
([67]) WT/DS/296 (DS296 „United States – Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMS) from Korea“), 2005 m. vasario 21 d. Apeliacinio komiteto ataskaita, 116 punktas.
([68]) Apeliacinio komiteto ataskaita DS 296, 116 punktas.
([69]) Apeliacinio komiteto ataskaita DS 296, 115 punktas.
([70]) Apeliacinio komiteto ataskaita DS 296, 114 punktas, kuriame pritariama kolegijos ataskaitos DS 194 8.31 punktui.
([71]) Apeliacinio komiteto ataskaita DS 296, 115 punktas.

(273) Po galutinio faktų atskleidimo viena iš šalių tvirtino, kad tai, jog kiekviena atrinkta bendrovių grupė tiriamuoju laikotarpiu naudojosi skirtingų rūšių paskolomis arba finansine nuoma ir kad skyrėsi, pvz., terminas, užstatas, garantijos ir kitos susijusios sąlygos, kaip nurodyta 281 konstatuojamojoje dalyje, rodo, kad jos nevykdė valstybės pavedimų ar nurodymų. Ši šalis taip pat teigė, kad privačių ir valstybės bankų palūkanų normų sutapimas parodė, kad valstybės bankai teikė paskolas rinkos sąlygomis, o ne atvirkščiai. Komisija taip pat bandė perkelti prievolę įrodyti ir nurodė, kad jos išvados taikytos „*iš privačių finansų įstaigų negavus kitokios informacijos*“. Tačiau Komisija pirmiausia turėtų nustatyti *prima facie* bylą.

(274) Atsakydama į šiuos tvirtinimus Komisija priminė, kad kitiems bankams nebendradarbiaujant Komisija turėjo remtis apie privačius bankus turimais faktais. Taigi ji neperkėlė prievolės įrodyti. Be to, kadangi bendradarbiavo tik vienas valstybės bankas, Komisija naudojosi bendradarbiaujančios šalies, kuri buvo laikoma valstybine institucija, pateikta informacija, kad palygintų ją su nebendradarbiaujančių privačių bankų siūlytomis sąlygomis. Tai, kad palūkanų normos sutapo, rodo, kad privatūs bankai taip pat teikė paskolas žemesnėmis nei rinkos normomis, o ne atvirkščiai. Priimti šalies argumentaciją reikštų padaryti išvadą, kad informacija, pagrįsta turimais faktais, yra patikimesnė nei išvados, pagrįstos patikrinta informacija. Tai, kad tiriamuoju laikotarpiu bendrovės naudojosi skirtingų rūšių paskolomis su skirtingomis sąlygomis, to nekeičia. Bet kuriuo atveju šalis nepateikė jokių įrodymų ar argumentų, paneigiančių Komisijos nustatytus faktus. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(275) Be to, visiems bankams Kinijoje taikomas normatyvinis pagrindas yra daug platesnis nei 238 konstatuojamojoje dalyje nurodyti du teisės aktai, taikomi CBIRC, – visas reguliuojamųjų dokumentų rinkinys yra teisiškai privalomas, kaip paaiškinta 244 konstatuojamojoje dalyje, tad visi šie dokumentai yra daugiau nei vien skatinamieji. Be to, per tikrinamuosius vizitus atrinktose bendrovėse nebuvo pastebėta jokių reikšmingų skirtumų tarp paskolų sąlygų arba normų, kurias siūlė privačios finansų įstaigos, ir tų, kurias siūlė valstybei priklausančios finansų įstaigos.

(276) Po faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad teisės aktai, kuriais remiasi Komisija, yra tik rekomendacinio pobūdžio, o vien tik rekomendacinio Vyriausybės vaidmens nepakanka, kad būtų nustatytas pavedimo ar nurodymo faktas. Šiomis aplinkybėmis Kinijos Vyriausybė pabrėžė, kad Bankininkystės įstatymo 34 straipsnis yra tik bendro pobūdžio pareiškimas, neturintis jokių praktinių pasekmių.

(277) Bendrųjų paskolų taisyklių 15 straipsnis taip pat nėra privalomas, o tik leidžia finansų įstaigoms atsižvelgti į valstybės politiką. Sprendimas Nr. 40 taip pat nėra privalomas dokumentas ir juo finansų įstaigos aiškiai įpareigojamos finansinę paramą teikti „pagal kreditų teikimo principus“.

(278) Komisija su šia nuomone nesutiko, nes visiems Kinijos bankams taikomas normatyvinis pagrindas yra teisiškai privalomas, kaip paaiškinta 244 konstatuojamojoje dalyje, todėl šie dokumentai yra daugiau nei vien Vyriausybės skatinamojo ar rekomendacinio pobūdžio aktai. Dėl Sprendimo Nr. 40 Komisija 247 konstatuojamojoje dalyje jau nustatė, kad Sprendimu Nr. 40 visoms finansų įstaigoms nurodoma teikti kreditinę paramą tik skatinamiesiems projektams, nors to paties sprendimo 17 straipsnyje taip pat reikalaujama, kad bankai laikytųsi kreditų teikimo principų. Tad Komisija nepakeitė savo nuomonės.

3.4.1.7. Kredito reitingai

(279) Per ankstesnius antisubsidijų tyrimus Komisija jau nustatė, kad Kinijos bendrovėms priskiriami vidaus kredito reitingai nepatikimi, remiantis Tarptautinio valiutos fondo paskelbtu tyrimu ([72]), kuriame parodyti tarptautinės ir Kinijos kredito reitingų sistemų skirtumai, ir per tyrimą dėl atrinktų bendrovių nustatytais faktais. Iš tiesų, TVF teigimu, vietos reitingų agentūros daugiau nei 90 % Kinijos obligacijų suteikia AA–AAA reitingus. Tai nepalygintina

([72]) TVF darbinis dokumentas „Resolving China's Corporate Debt Problem“, Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Dziangjanas, 2016 m. spalio mėn., WP/16/203.

su kitomis rinkomis, kaip antai ES arba JAV. Pavyzdžiui, JAV rinkoje tokį aukščiausią reitingą turi mažiau nei 2 % įmonių. Tad Kinijos kredito reitingų agentūros itin linkusios priskirti aukščiausius reitingus pagal reitingų skalę. Jos taiko labai plačias reitingų skales ir yra linkusios sujungti obligacijas, kurioms būdinga labai skirtinga įsipareigojimų neįvykdymo rizika, į vieną didelę reitingo kategoriją ([73]).

(280) Be to, užsienio reitingų agentūros, kaip antai „Standard and Poor's" ir „Moody's" paprastai taiko didesnį emitento bazinį kredito reitingą atsižvelgdamos į įmonės strateginę svarbą Kinijos Vyriausybei ir bet kokios numanomos garantijos reikšmingumą reitinguojant užsienyje išleistas Kinijos obligacijas ([74]). „Fitch", pavyzdžiui, kai taikytina, aiškiai nurodo, kad tokios garantijos yra pagrindinis lemiamas veiksnys, pagal kurį nustatomi Kinijos bendrovių kredito reitingai ([75]).

(281) Komisija taip pat gavo papildomos informacijos, kuria papildė tą analizę. Pirma, Komisija nustatė, kad valstybė gali daryti tam tikrą įtaką kredito reitingų rinkai. Remiantis dviem 2016 m. paskelbtais tyrimais, Kinijos rinkoje veiklą vykdė apie 12 kredito reitingų agentūrų, kurių dauguma priklauso valstybei. Iš viso 60 % visų Kinijos reitinguojamų įmonių obligacijų reitingą nustatė valstybės kredito reitingų agentūra ([76]).

(282) Kinijos Vyriausybė patvirtino, kad tiriamuoju laikotarpiu Kinijos obligacijų rinkoje veiklą vykdė 15 kredito reitingų agentūrų, įskaitant 12 vietos reitingų agentūrų, kaip antai „Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co., Ltd", „Dagong Global Credit Rating Co., Ltd", „Golden Credit Rating International Co., Ltd", „China Bond Rating Co., Ltd", „CSCI Pengyuan Credit Rating Co., Ltd", „Fareast Credit Rating Co., Ltd", „China Chengxin Securities Rating Co., Ltd", „United Credit Ratings Co., Ltd", „Shanghai Credit Information Services Co., Ltd", „China Securities Index Co., Ltd", „Beijing North Joint Credit Evaluation Co., Ltd" ir „Sichuan Dapu Credit Rating Limited Company". Dauguma vietos reitingų agentūrų buvo valstybės agentūros. Taip pat veikė 3 Kinijos ir užsienio bendrosios kredito reitingų agentūros, tiksliau „China Lianhe Credit Rating Co. Ltd", „S&P Global China Rating" ir „China Chengxin International Credit Rating Co., Ltd".

(283) Antra, į Kinijos kredito reitingų rinką neįmanoma laisvai patekti. Tai iš esmės uždara rinka, nes reitingų agentūras prieš joms pradedant vykdyti veiklą turi patvirtinti Kinijos vertybinių popierių reguliavimo komisija (toliau – CSRC) arba PBOC ([77]). 2017 m. viduryje PBOC paskelbė, kad užsienio kredito reitingų agentūroms bus leidžiama tam tikromis sąlygomis skirti kredito reitingus dalyje vidaus obligacijų rinkos. Tačiau tiriamuoju laikotarpiu dar nebuvo pripažinta nė viena užsienio kredito reitingų agentūra ([78]). Vis dėlto per tą laiką užsienio agentūros įsteigė bendrąsias įmones su kai kuriomis vietos kredito reitingų agentūromis, kurios skiria kredito reitingus vidaus rinkoje išleidžiamoms obligacijoms. Tačiau tie reitingai skiriami pagal Kinijos reitingų skales, tad jų faktiškai negalima palyginti su tarptautiniais reitingais, kaip paaiškinta pirmiau.

([73]) M. Livingston, W. P. H. Poon ir L. Zhou (2017). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, „Journal of Banking & Finance", p. 24.

([74]) A. H. Price, T. C. Brightbill, R. E. DeFrancesco, S. J. Claeys, A. Teslik ir U. Neelakantan (2017). *China's broken promises: why it is not a market-economy*, Wiley Rein LLP, p. 68.

([75]) Dėl konkrečių pavyzdžių žr. „Reuters" (2016), *Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final 'A-'* https://www.reuters.com/article/idUSFit982112 (žiūrėta 2017 m. spalio 21 d.).

([76]) Lin, L. W. ir Milhaupt, C. J. (2016), *Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market. Columbia Law and Economics Working Paper* Nr. 543, p. 20; Livingstone, M. Poon, W.P.H. ir Zhou, L. (2017). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, „Journal of Banking & Finance", p. 9.

([77]) Žr. Kinijos vertybinių popierių reguliavimo komisijos patvirtintas Laikinąsias kredito reitingo veiklos vertybinių popierių rinkoje administravimo priemones, Kinijos vertybinių popierių reguliavimo komisijos įsakymas [2007] Nr. 50, 2007 m. rugpjūčio 24 d., „People's Bank of China" pranešimą apie „China Cheng Xin Securities Rating Co. Ltd." ir kitų įmonių obligacijų kredito reitingų veiklą vykdančių įstaigų kvalifikaciją, Yinfa [1997] Nr. 547, 1997 m. gruodžio 16 d., ir „People's Bank of China" ir Kinijos vertybinių popierių reguliavimo komisijos pranešimą Nr. 14 [2018] dėl problemų, susijusių su Kredito reitingų agentūrų obligacijų reitingavimo paslaugų teikimu tarpbankinių obligacijų rinkoje ir vertybinių popierių obligacijų rinkoje.

([78]) Žr. 2017 m. liepos 1 d. įsigaliojusį PBOC pranešimą apie su kredito reitingų agentūrų tarpbankinių obligacijų rinkoje vykdoma kredito reitingo veikla susijusias problemas.

(284) Galiausiai neseniai PBOC atliktame tyrime patvirtinami Komisijos nustatyti faktai ir išvadose teigiama, kad *„jei užsienio obligacijų investicijų lygis nustatomas pagal tarptautinį BBB ir aukštesnį reitingą, vidaus investicijų į obligacijas reitingas gali būti AA ir aukštesnis, atsižvelgiant į vidutinio vidaus reitingo ir 6 ar daugiau punktų tarptautinio reitingo skirtumą“* ([79]).

(285) Atsižvelgdama į 279–284 konstatuojamosiose dalyse aprašytą situaciją Komisija padarė išvadą, kad Kinijos kredito reitingai nėra patikimas pagrindinio turto kredito rizikos įvertinimas. Tuo remdamasi, net jeigu Kinijos reitingų agentūra kai kurioms atrinktoms bendrovėms suteikė gerą kredito reitingą, Komisija padarė išvadą, kad tie reitingai nėra patikimi. Tie reitingai taip pat buvo iškraipyti dėl politikos tikslų skatinti pagrindines strategines pramonės šakas, kaip antai SPM.

3.4.2. *Lengvatinis finansavimas. Paskolos*

3.4.2.1. Atnaujinamosios paskolos

(286) Remiantis per plokščių karštojo valcavimo produktų ir padangų tyrimus nustatytais faktais ([80]), atnaujinamosios paskolos – tai paskolos, kurias gavusi bendrovė gali pakeisti kapitalą, grąžinamą už paskolas termino pabaigos dieną, nauju kapitalu iš naujų paskolų. Atnaujinamosios paskolos paprastai liudija apie skolininko trumpalaikio likvidumo problemas ir dėl jų paskolas suteikiantys bankams tenka didesnė rizika. Todėl tam tikros bendrovės atnaujinamosios paskolos buvo laikomos požymiu, kad bendrovės finansinė padėtis buvo blogesnė, nei matyti iš pirmo žvilgsnio iš finansinių ataskaitų, ir kad buvo kilusi papildoma rizika, susijusi su trumpalaikėmis likvidumo problemomis.

(287) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad atnaujinamosios paskolos nebūtinai yra likvidumo problemų požymis. Tai aišku iš pirmaujančių Europos bankų svetainių. Pavyzdžiui, atnaujinamosios kredito linijos ir paskolos yra įprastinės bankų, tokių kaip ING ([81]) ir „BNP Paribas“ ([82]), veiklos dalis ir nėra susijusios su didesnėmis palūkanų normomis.

(288) Komisija nesutiko su Kinijos Vyriausybės vertinimu. Pačios Kinijos valdžios institucijos atnaujinamąsias paskolas laiko papildomu kredito rizikos veiksniu. Kaip nurodyta CBRC rizika grįsto paskolų klasifikavimo gairėse, atnaujinamosios paskolos turėtų būti nurodytos bent kaip „susijusios“ paskolos ([83]). Šiai kategorijai priskiriama paskola reiškia, kad net jei paskolos gavėjas gali dabar sumokėti pagrindinę paskolos sumą ir palūkanas, yra tam tikrų veiksnių, kurie gali neigiamai paveikti paskolos grąžinimą.

(289) Atnaujinamieji kreditai iš tiesų egzistuoja Europoje, tačiau jų sąlygos labai skiriasi nuo Kinijos atnaujinamųjų paskolų sąlygų. Atnaujinamieji kreditai Sąjungoje iš esmės yra kreditų linijos su iš anksto nustatyta maksimalia suma, kuri gali būti atsiimama ir grąžinama per kelis kartus per iš anksto nustatytą laikotarpį. Be to, tokie kreditai susiję su papildomomis išlaidomis, nesvarbu, ar tai būtų sutartinė marža, pridedama prie įprastų trumpalaikių rinkos normų ([84]), ar iš anksto nustatytas valdymo mokestis. Be to, Kinijos Vyriausybės pateiktas „BNP Paribas“ pavyzdys taip pat buvo susijęs su mokesčiu už nepanaudotą kapitalą kredito laikotarpiu.

(290) Kita vertus, per tikrinamuosius vizitus nustatytos Kinijos atrinktų bendrovių atnaujinamųjų paskolų sąlygos nesiskyrė nuo kitų trumpalaikių paskolų sąlygų. Jos nebuvo įvardytos kaip kredito linija ar atnaujinamasis kreditas ir su jomis nebuvo taikomi jokie papildomi mokesčiai ar maržos. Iš pirmo žvilgsnio jos atrodė kaip įprastos trumpalaikės paskolos. Tačiau kartais paskolos paskirtis buvo „paskolų grąžinimas“. Be to, per tikrinamąjį vizitą patikrinus

([79]) PBOC darbinis dokumentas Nr. 2017/5, 2017 m. gegužės 25 d., p. 28.
([80]) Žr. 7 išnašoje nurodytų plokščių karštojo valcavimo produktų (152–242 konstatuojamosios dalys) ir padangų (243–294 konstatuojamosios dalys) bylas.
([81]) https://www.ing.com.tr/en/for-your-business/loans/other-cash-loans/revolving-loan
([82]) https://companies.bnpparibasfortis.be/en/solution?n=revolving-credit
([83]) CBRC rizika grįsto paskolų klasifikavimo gairių X straipsnio II punktas.
([84]) Tą patvirtina ir Kinijos Vyriausybės šiuo klausimu pateiktas „BNP Paribas“ pavyzdys.

tokių paskolų grąžinimą paaiškėjo, kad kapitalo suma iš tikrųjų buvo grąžinta naujomis paskolomis, kurios buvo gautos iš to paties banko už tą pačią sumą savaitę iki ar po pirminės paskolos termino pabaigos dienos. Tada Komisija išplėtė savo analizę, nagrinėjo kitas paskolų lentelėje nurodytas paskolas ir daugeliu atvejų nustatė kitas paskolas su tokiomis pačiomis savybėmis. Dėl visų šių priežasčių Komisija laikosi savo pozicijos dėl atnaujinamųjų paskolų.

3.4.2.2. Finansavimas siekiant restruktūrizuoti ilgalaikę skolą

(291) Atlikdama tyrimą Komisija nustatė, kad tam tikros atrinktos bendrovės išleido obligacijas, skirtas skolos (tiksliau paskolos) grąžinimui. Komisija nustatė, kad restruktūrizuodamos savo skolą pagal šią priemonę kai kurios bendrovės gali pertvarkyti ir atidėti savo įsipareigojimus, taip pat gauti lėšų, be kurių negalėtų įvykdyti savo įsipareigojimų grąžinti skolą, o tai rodo, kad kyla sunkumų gauti lėšų.

(292) Obligacijų naudojimas šiam tikslui kelia susirūpinimą dėl konkrečios bendrovės galimybių padengti savo skolas, todėl kyla abejonių ne tik dėl jos trumpalaikio likvidumo, bet ir dėl ilgalaikio mokumo. Todėl tam tikros bendrovės obligacijos, išleistos siekiant grąžinti paskolas, buvo laikomos požymiu, kad bendrovės finansinė padėtis buvo blogesnė, nei matyti iš pirmo žvilgsnio iš finansinių ataskaitų, ir kad yra papildoma rizika, susijusi su trumpalaikiu ir ilgalaikiu finansavimu.

3.4.2.3. Konkrečios subsidijos

(293) Kaip nurodyta 238–245 konstatuojamosiose dalyse, finansų įstaigų paskolų teikimas lengvatinėmis palūkanų normomis SPM sektoriui reglamentuojamas keliais teisiniais dokumentais, kurie yra konkrečiai skirti šio sektoriaus bendrovėms. Iš tų dokumentų matyti, kad finansų įstaigos teikia lengvatines paskolas tik tam tikriems Kinijos Vyriausybės politiką vykdantiems pramonės sektoriams ir (arba) bendrovėms.

(294) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė nesutiko su išvadomis, kad lengvatinis skolinimas yra konkreti subsidija. Kinijos Vyriausybės teigimu, Bankininkystės įstatymo 4 ir 34 straipsniuose tik nustatytos bendrosios komercinių bankų veiklos gairės ir nenurodyta, kurioms bendrovėms ar pramonės šakoms turėtų būti teikiamos paskolos. Be to, Bendrųjų paskolų taisyklių 15 straipsnyje nėra aiškiai ir nedviprasmiškai nustatyta, kad šią konkrečią subsidiją gali gauti tik SPM sektoriaus bendrovės. Sprendimas Nr. 40 skirtas ne konkrečiai įmonei ar pramonės šakai, o tam tikriems skatinamiesiems projektams, o tai nėra sinonimai. Be to, Sprendimas Nr. 40 nėra privalomas ir, atsižvelgiant į labai platų Sprendime Nr. 40 nurodytų ekonomikos sektorių ir pramonės šakų spektrą, negalima daryti išvados, kad šiuo sprendimu aiškiai nustatyta, kad įtariamą subsidiją gali gauti tik tam tikros įmonės.

(295) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad nors Bankininkystės įstatyme ir Bendrosiose paskolų taisyklėse nėra nurodyta SPM pramonė, jose daroma nuoroda į valstybės pramonės politiką, kuri išdėstyta 3.1 skirsnyje išvardytuose dokumentuose. Todėl Komisija vėl rėmėsi išvardytais dokumentais ir 3.1 skirsnyje padarytomis išvadomis. Be to, Komisija manė, kad nuorodos į SPM pramonę pakankamai aiškios, nes ji nurodoma arba vartojant pavadinimą, arba nurodant jos gaminamą produktą ar pramonės grupę, kuriai ji priklauso. Be to, ši subsidija yra konkreti, nes Kinijos Vyriausybė remia nedidelę grupę skatinamųjų pramonės šakų, įskaitant SPM pramonę. Tad Komisija nepakeitė savo išvadų.

(296) Todėl Komisija padarė išvadą, kad subsidijos lengvatinio skolinimo forma paprastai nėra skiriamos visai pramonei, o taikomos konkrečiai, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte. Be to, nė viena suinteresuotoji šalis nepateikė jokių įrodymų, kad lengvatinis skolinimas būtų skiriamas remiantis objektyviais kriterijais arba sąlygomis, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies b punkte.

3.4.2.4. Nauda ir subsidijos sumos skaičiavimas

(297) Tada Komisija apskaičiavo kompensuotinos subsidijos sumą. Tai sumai apskaičiuoti ji įvertino gavėjams per tiriamąjį laikotarpį suteiktą naudą. Pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio b punktą gavėjams suteikta nauda yra palūkanų sumos, kurią bendrovė moka už lengvatinę paskolą, ir sumos, kurią bendrovė mokėtų už panašią rinkoje gautą komercinę paskolą, skirtumas.

(298) Šiuo požiūriu Komisija nurodė keletą Kinijos SPM rinkos ypatumų. Kaip paaiškinta 3.4.1.1–3.4.1.7 skirsniuose, iš Kinijos finansų įstaigų teikiamų paskolų matyti didelis valstybės kišimasis, be to, neįmanoma nustatyti palūkanų normų, kurios būtų taikomos veikiančioje rinkoje.

(299) Atrinktų bendrovių grupių bendra finansinė būklė skiriasi. Kiekviena jų tiriamuoju laikotarpiu pasinaudojo skirtingų rūšių paskolomis ar finansine nuoma, kurios skyrėsi, pvz., terminu, užstatu, garantijomis ir kitomis susijusiomis sąlygomis. Dėl šių dviejų priežasčių kiekviena bendrovė mokėjo skirtingą vidutinę palūkanų normą, pagrįstą jos gautų paskolų rinkiniu.

(300) Siekdama atsižvelgti į šiuos ypatumus Komisija atskirai įvertino kiekvienos iš atrinktų eksportuojančių gamintojų grupių finansinę būklę. Šiuo požiūriu Komisija panaudojo lengvatinio skolinimo skaičiavimo metodiką, kuri buvo sukurta atliekant antisubsidijų tyrimus dėl KLR kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno ir KLR kilmės padangų ([85]) ir kuri yra išaiškinta konstatuojamosiose dalyse toliau. Po to Komisija apskaičiavo kiekvienos iš atrinktų eksportuojančių gamintojų grupių dėl lengvatinio skolinimo gautą naudą ir ją paskirstė nagrinėjamajam produktui.

a) CNBM grupė

(301) Kaip paminėta 250–252 konstatuojamosiose dalyse, Kinijos skolinimo finansų įstaigos nepateikė jokio kreditingumo vertinimo. Todėl, siekdama nustatyti naudą, Komisija turėjo įvertinti, ar CNBM grupei taikytos paskolų palūkanų normos atitiko rinkos lygį.

(302) CNBM grupės eksportuojantys gamintojai pranešė, kad jų finansinė padėtis pagal jų finansines sąskaitas yra apskritai pelninga. Vienas eksportuojančių gamintojų neturėjo jokių paskolų. Tačiau Komisija pažymėjo, kad šis gamintojas 65 % savo pirkimų finansavo tam tikra lengvatine trumpalaike finansine priemone (banko akcepto įsakomaisiais vekseliais). Kaip paaiškinta 3.4.3.2 skirsnyje, banko akcepto įsakomieji vekseliai yra skolos priemonės rūšis. Todėl platus jų naudojimas rodo trumpalaikio likvidumo problemas. Antrasis eksportuojantis gamintojas 2016–2018 m. visą laiką veikė pelningai, jo finansiniai rodikliai iš pirmo žvilgsnio buvo geri, pvz., įsiskolinimo koeficientas buvo žemas. Tačiau paaiškėjo, kad jis turi trumpalaikių likvidumo problemų dėl šių priežasčių: bendrovės negrąžinta trumpalaikė skola sudarė beveik 100 % jos apyvartos; bendrovė išleido obligaciją banko paskoloms grąžinti; bendrovė naudojo daug banko akcepto įsakomųjų vekselių savo pirkimams finansuoti, taip pat naudojo atnaujinamąsias paskolas, o tai rodo, kad bendrovės finansinė padėtis gali būti nestabilesnė, nei iš pirmo žvilgsnio atrodytų iš finansinių ataskaitų. Trečiojo eksportuojančio gamintojo padėtis buvo panaši – jis veikė pelningai, tačiau naudojo daug banko akcepto įsakomųjų vekselių ir išleido obligaciją banko paskoloms grąžinti.

(303) Pirmoji tarpinė patronuojančioji bendrovė „China Jushi“ 2016–2017 m. ir per tiriamąjį laikotarpį veikė pelningai, bet naudojo daug banko akcepto įsakomųjų vekselių savo pirkimams finansuoti. Be to, Komisija nustatė, kad kai kurios „China Jushi“ lygmeniu suteiktos paskolos buvo atnaujinamosios paskolos ir kad „China Jushi“ išleido dvi obligacijas banko paskoloms grąžinti. Nustatyta, kad ir antroji tarpinė patronuojančioji bendrovė „Sinoma Technology“ naudojosi atnaujinamosiomis paskolomis.

(304) Kaip nurodyta 207–217 konstatuojamosiose dalyse, patronuojančioji bendrovė CNBM nebendradarbiavo. Tačiau iš viešai prieinamos 2018 m. metinės ataskaitos galima susidaryti panašų vaizdą: bendrovės finansinis svertas aukštas, grynasis skolos ir turto santykis 130 %, o įsiskolinimo koeficientas – 68 %. Tiriamuoju laikotarpiu bendrovė sudarė skolos konvertavimo į nuosavybės vertybinius popierius sandorį su valstybės bankais, kad pagerintų savo skolos struktūrą. Pagal tokį sandorį bendrovė galėtų konvertuoti dalį savo skolos valstybės bankams į akcijas ir taip sumažinti balanse įrašytus įsipareigojimus.

([85]) Žr. 7 išnašoje nurodytų plokščių karštojo valcavimo produktų (152–244 konstatuojamosios dalys) ir padangų (236 konstatuojamoji dalis) bylas.

(305) Komisija pažymėjo, kad įvairioms CNBM grupės bendrovėms Kinijos kredito reitingų agentūra suteikė reitingus nuo AA– iki AA+. Atsižvelgdama į 279–285 konstatuojamosiose dalyse nurodytus Kinijos kredito reitingų bendrus iškraipymus Komisija padarė išvadą, kad šis reitingas nepatikimas.

(306) Komisija manė, kad grupės bendra finansinė būklė atitinka BB reitingą, tai yra aukščiausią reitingą, kuris nebėra laikomas „investiciniu“. „Investicinis reitingas“ reiškia, kad, reitingų agentūros vertinimu, bendrovės išleistų obligacijų veikiausiai pakaks, kad būtų įvykdyti mokėjimo įsipareigojimai, ir bankams leidžiama į jas investuoti.

(307) Po galutinio faktų atskleidimo CNBM grupė tvirtino, kad Komisija bendrą kredito reitingą visai CNBM grupei suteikė daugiausia remdamasi CNBM kredito reitingu, nors CNBM įsiskolinimo lygis negalėjo turėti žalingo poveikio „China Jushi“, kurios tik 27 % priklauso jai. Be to, CNBM negalėjo perduoti savo skolos įsipareigojimų „China Jushi“, nes grupei priklausančios bendrovės yra atskiri ribotos atsakomybės juridiniai asmenys, o tai reiškia, kad akcininkų arba patronuojamųjų bendrovių skolos negalėjo būti perduotos. Be to, kadangi CNBM grupė mano, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai nėra lygiaverčiai trumpalaikėms paskoloms, į juos taip pat neturėtų būti atsižvelgiama vertinant bendrovių kredito reitingą.

(308) Komisija su šiais teiginiais nesutiko. Kaip nurodyta 301–304 konstatuojamosiose dalyse, Komisija atliko individualų kiekvienos šių grupių bendrovės vertinimą. Konkrečiu CNBM grupės atveju, neatsižvelgiant į CNBM lygmeniu apibūdintą padėtį, daugumos tikrintų bendrovių padėtis buvo panaši, įskaitant atnaujinamąsias paskolas, platų banko akceptų naudojimą ir obligacijas, įgytas paskoloms grąžinti. Be to, priešingai, nei teigė bendrovė, skola iš tikrųjų buvo perduota tarp įvairių grupės bendrovių teikiant paskolas tarp bendrovių. Todėl Komisija nusprendė grupei priskirti vieną bendrą kredito reitingą. Galiausiai, kaip minėta 3.4.3.2 skirsnyje, Komisija banko akcepto įsakomuosius vekselius laikė kitos rūšies finansine priemone, lygiaverte trumpalaikei paskolai, kuri gali būti naudojama nustatant kredito reitingus. Todėl bendrovės tvirtinimai buvo atmesti.

(309) Rinkos normai nustatyti prie įprastinės PBOC skolinimo normos pridėta priemoka, tikėtina bendrovių, kurios turi tokį reitingą (BB), išleistų obligacijų atveju.

(310) Ta priemoka nustatyta remiantis „Bloomberg“ duomenimis, pramonės segmentams apskaičiavus JAV AA reitingo įmonių obligacijų ir JAV BB reitingo įmonių obligacijų santykinį skirtumą. Paskui taip apskaičiuotas santykinis skirtumas pridėtas prie PBOC paskelbtų bazinių palūkanų normų tą dieną, kai suteikta paskola ([86]), ir tokiam pačiam laikotarpiui kaip ir susijusi paskola. Tai padaryta atskirai kiekvienai paskolai, kuri buvo suteikta bendrovei.

(311) Po galutinio faktų atskleidimo kelios šalys tvirtino, kad buvo klaidinga naudoti santykinį skirtumą. Visos jos tvirtino, kad Komisija turėtų atsižvelgti į absoliutų, o ne santykinį JAV AA reitingą ir JAV BB reitingą turinčių obligacijų skirtumą. Buvo nurodytos šios priežastys:

1) santykinio skirtumo lygis kinta priklausomai nuo bazinės palūkanų normos lygio JAV: kuo mažesnė palūkanų norma, tuo didesnė bus susijusi priemoka;

2) nustatytos bazinės normos lygis kinta priklausomai nuo PBOC bazinės normos, kuriai ji taikoma, lygio. Kuo didesnė PBOC bazinė norma, tuo didesnė bus apskaičiuojama norma;

3) absoliutus skirtumas iš esmės ilgainiui nesikeičia, o santykinis skirtumas labai svyruoja.

([86]) Fiksuotųjų palūkanų paskolų atveju. Kalbant apie kintamųjų palūkanų normų paskolas, buvo taikoma TL galiojusi PBOC bazinė palūkanų norma.

(312) Šie aspektai jau aptarti per ankstesnius tyrimus ([87]). Kaip matyti iš plokščių karštojo valcavimo produktų bylos 175–187 konstatuojamųjų dalių ir padangų bylos 256 konstatuojamosios dalies, Komisija atmetė tuos argumentus dėl toliau nurodytų priežasčių.

(313) Pirma, Komisija pripažino, kad komerciniai bankai paprastai taiko absoliučiais skaičiais išreikštą priemoką, bet pažymėjo, kad tokia praktika atrodo daugiausia pagrįsta praktiniais sumetimais, nes palūkanų norma galiausiai yra absoliutus skaičius. Tačiau absoliutus skaičius yra rizikos vertinimo rezultatas, pagrįstas santykiniu vertinimu. BB reitingo bendrovės įsipareigojimų nevykdymo rizika yra X % didesnė nei Vyriausybės ar nerizikingos bendrovės įsipareigojimų nevykdymo rizika. Tai santykinis vertinimas.

(314) Antra, palūkanų normos atitinka ne tik bendrovės rizikos profilius, bet ir su konkrečia šalimi ir konkrečia valiuta susijusią riziką. Taigi santykinis skirtumas rodo vyraujančių rinkos sąlygų pasikeitimus, kurie neišreiškiami, jei laikomasi absoliutaus skirtumo logikos. Dažnai, kaip ir šiuo atveju, šalies ir valiutos specifinė rizika ilgainiui keičiasi, o šie skirtumai skiriasi nelygu šalis. Dėl to nerizikingos normos ilgainiui labai keičiasi ir kartais yra mažesnės JAV, kartais – Kinijoje. Šie skirtumai yra susiję su tokiais veiksniais, kaip stebimas ir numatomas BVP augimas, ekonominės nuotaikos ir infliacijos lygis. Kadangi nerizikinga norma ilgainiui keičiasi, toks pats nominalus absoliutus skirtumas gali reikšti labai skirtingą rizikos vertinimą. Pavyzdžiui, jei bankas konkrečios bendrovės įsipareigojimų nevykdymo riziką apskaičiuoja kaip 10 % didesnę nei nerizikinga norma (santykinis skaičiavimas), gaunamas absoliutus skirtumas gali svyruoti nuo 0,1 % (jei nerizikinga norma yra 1 %) iki 1 % (jei nerizikinga norma yra 10 %). Investuotojo požiūriu santykinis skirtumas tokiu atveju yra geresnė priemonė, nes jis parodo pelningumo skirtumo dydį ir kaip jį veikia bazinių palūkanų normų lygis.

(315) Trečia, santykinis skirtumas taip pat nepriklauso nuo šalies. Pavyzdžiui, jei nerizikinga norma JAV yra mažesnė už nerizikingą normą Kinijoje, pritaikius metodą bus gautos didesnės absoliučios priemokos. Kita vertus, jei nerizikinga norma Kinijoje yra mažesnė už nerizikingą normą JAV, pritaikius metodą bus gautos mažesnės absoliučios priemokos.

(316) Dėl trečio punkto, padangų byloje jau išanalizuoti senesni duomenys, iš kurių matyti absoliutaus ir santykinio skirtumo raida per tam tikrą laiką. Analizuodama Komisija nustatė, kad absoliutus skirtumas nėra toks stabilus, kaip įtariama, ir ilgainiui kinta nuo 1 % iki 4,5 %. Be to, per pastaruosius 23 metus santykinis skirtumas keitėsi taip pat kaip absoliutus skirtumas, t. y. kai santykinis skirtumas padidėdavo, padidėdavo ir absoliutus skirtumas, ir atvirkščiai. Dėl įtariamo santykinio skirtumo nestabilumo, pasikeitimų dydis yra panašus – skirtumas tarp didžiausių ir mažiausių skaičių buvo 530 % santykinio skirtumo atveju ir 450 % absoliutaus skirtumo atveju ([88]).

(317) Kinijos Vyriausybė taip pat nesutiko, kad būtų naudojamas už šalies ribų nustatytas lyginamasis dydis. Šiuo atžvilgiu Kinijos Vyriausybė pažymėjo, kad Komisija pirmiausia turėjo ieškoti panašių komercinių paskolų, kurias eksportuojantys gamintojai iš tikrųjų būtų galėję gauti rinkoje. Priešingu atveju lyginamasis dydis turėtų būti grindžiamas tiesioginiais įrodymais ir pagrįstais paaiškinimais, kad visos paskolos atitinkamoje rinkoje buvo iškraipytos dėl valstybės kišimosi, todėl panašios paskolos vidaus rinkoje nebuvo.

([87]) 2017 m. birželio 8 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/969, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai ir kuriuo iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 146, 2017 6 9, p. 17) (toliau – plokščių karštojo valcavimo produktų byla), 2018 m. lapkričio 9 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/1690, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės naujoms ar restauruotoms guminėms pneumatinėms padangoms, naudojamoms autobusams arba sunkvežimiams, kurių apkrovos indeksas didesnis kaip 121, nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/1579, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės naujoms ar restauruotoms guminėms pneumatinėms padangoms, naudojamoms autobusams arba sunkvežimiams, kurių apkrovos indeksas didesnis kaip 121, nustatomas galutinis antidempingo muitas bei laikinojo muito galutinis surinkimas ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/163 (OL L 283, 2018 11 12, p. 1) (toliau – padangų byla).

([88]) Pirmesnėje konstatuojamojoje dalyje nurodyta padangų byla (256 konstatuojamoji dalis).

(318) Šiuo atžvilgiu, kaip paaiškinta 3.4.1.7 skirsnyje, Komisija nustatė, kad Kinijos bendrovėms suteikti vidaus kredito reitingai patys savaime yra nepatikimi ir iškraipyti dėl politikos tikslų skatinti pagrindines strategines pramonės šakas, kaip antai SPM. Todėl Kinijos kredito reitingai nėra patikimas pagrindinio turto kredito rizikos įvertis, tad Komisija turėjo ieškoti neiškraipytais kredito reitingais pagrįsto lyginamojo dydžio. Be to, Komisija pažymėjo, kad atitinkama maždaug 9 % palūkanų norma, taikoma BB reitingą turinčioms bendrovėms, nėra nepagrįsta atsižvelgiant į tai, kad BB reitingą turinčių įmonių obligacijų pelningumas Kinijos vidaus rinkoje tiriamojo laikotarpio pabaigoje buvo 21 % ([89]). Todėl šie tvirtinimai atmesti.

(319) Kinijos Vyriausybė taip pat tvirtino, kad naudoti už šalies ribų nustatytą lyginamąjį dydį buvo netinkama, nes lyginamasis dydis nebuvo tinkamai pakoreguotas, kad atspindėtų Kinijos finansų rinkoje vyraujančias sąlygas, ir kad Komisija, be kitų veiksnių, neatsižvelgė į esamus paskolų dydžio, grąžinimo terminų ir sąlygų skirtumus ir į tai, ar paskolos buvo garantuotosios ar ne.

(320) Komisija nepritarė šiam požiūriui, nes lyginamoji PBOC norma naudojama kaip skaičiavimo atskaitos taškas. Be to, naudojant santykinį skirtumą užregistruojami konkrečios šalies pagrindinių rinkos sąlygų pokyčiai, kurie neatspindimi, kai vadovaujamasi absoliučiu skirtumu, kaip paaiškinta pirmesnėje konstatuojamojoje dalyje. Be to, Komisija pastebėjo, kad neįmanoma į pakaitinį kintamąjį įtraukti visų banko individualaus rizikos vertinimo veiksnių. Tačiau Komisijos skaičiavimo metodikoje atsižvelgiama į atskirų paskolų parametrus, kaip antai paskolos pradžios datą ir trukmę, taip pat į palūkanų normos kintamumą. Todėl Kinijos Vyriausybės tvirtinimai buvo atmesti.

(321) Dėl KLR užsienio valiutomis išduotų paskolų manoma, kad padėtis, susijusi su rinkos iškraipymais ir neegzistuojančiais tinkamais kredito reitingais, yra tokia pati, nes tas paskolas taip pat teikė tos pačios Kinijos finansų įstaigos. Todėl, kaip nustatyta pirmiau, tinkamam lyginamajam dydžiui nustatyti buvo naudojamos įmonių obligacijos atitinkama valiuta, kurioms suteiktas BB reitingas ir kurios buvo išleistos tiriamuoju laikotarpiu.

(322) Be to, kaip paaiškinta 3.4.2.1 skirsnyje, tam tikros bendrovės atnaujinamosios paskolos buvo laikomos požymiu, kad bendrovės finansinė padėtis buvo blogesnė, nei matyti iš pirmo žvilgsnio iš finansinių ataskaitų, ir kad buvo kilusi papildoma rizika, susijusi su trumpalaikėmis likvidumo problemomis. Iš tiesų, atnaujinamosios paskolos paprastai suteikiamos trumpiems laikotarpiams. Mažai tikėtina, kad atnaujinamoji paskola būtų suteikta ilgiau nei dvejiems metams; tai patvirtino ir patikrintų paskolų atrinktoms bendrovėms įrodymai.

(323) Be to, siekdama atsižvelgti į didesnę bankų riziką jiems teikiant trumpalaikį finansavimą bendrovėms, turinčioms atnaujinamųjų paskolų, Komisija vienu punktu sumažino vertinimą pagal rizikos vertinimo skalę ir pritaikė santykiniu skirtumu grindžiamą skaičiavimą visam trumpalaikiam susijusių bendrovių finansavimui. Taigi Komisija palygino JAV AA įmonių obligacijas su JAV B (o ne BB) tos pačios trukmės įmonių obligacijomis. Remiantis „Standard & Poor's“ kredito reitingo apibrėžtimis, B reitingą turintis skolininkas yra labiau pažeidžiamas bei BB reitingą turintys skolininkai, bet toks skolininkas šiuo metu vis dar turi galimybę vykdyti savo finansinius įsipareigojimus. Vis dėlto nepalankios verslo, finansinės ar ekonominės sąlygos gali susilpninti skolininko gebėjimą arba norą įvykdyti savo finansinius įsipareigojimus. Tad šis lyginamasis dydis laikomas tinkamu, kad atspindėtų su atnaujinamųjų paskolų kaip trumpalaikio finansavimo naudojimu susijusią papildomą riziką.

(324) Todėl Komisija panaudojo tai kaip tinkamą lyginamąjį dydį visoms trumpalaikėms skoloms, įskaitant paskolas, kurių terminas yra ne daugiau kaip 2 metai ir kurios suteiktos bendrovėms, kurios naudojasi atnaujinamosiomis paskolomis.

(325) Kitoms paskoloms, kurių terminas yra daugiau kaip 2 metai ir kurios yra suteikiamos atnaujinamųjų paskolų neturinčioms bendrovėms, Komisija taikė bendrą lyginamąjį dydį skirdama aukščiausią neinvesticinio reitingo obligacijų laipsnį, kaip paaiškinta 306 konstatuojamojoje dalyje.

([89]) „Daily Report of China Onshore RMB Bond Market“, 2018 m. liepos 20 d., Informacijos apie obligacijas departamentas, „China Central Depository & Clearing Co. Ltd.“, p. 4.

(326) Komisija nustatė, kad kai kurios grupės bendrovės išleido obligacijas skolai restruktūrizuoti. Šiuo atveju, kaip paaiškinta 3.4.2.2 skirsnyje, Komisija manė, kad susijusių bendrovių finansinė padėtis yra blogesnė, nei matyti iš pirmo žvilgsnio iš finansinių ataskaitų, ir kad yra papildomos rizikos, susijusios su jų trumpalaikiu ir ilgalaikiu finansavimu. Todėl, siekdama atsižvelgti į didesnę riziką, Komisija vienu punktu sumažino vertinimą pagal rizikos vertinimo skalę ir pritaikė santykiniu skirtumu grindžiamą skaičiavimą ir jų ilgalaikiui finansavimui, įskaitant paskolas, palygindama JAV AA įmonių obligacijas su JAV B įmonių obligacijomis.

(327) Galiausiai, kadangi patronuojančioji bendrovė CNBM nebendradarbiavo, iš lengvatinio skolinimo gauta nauda CNBM lygmeniu buvo nustatyta naudojant šiame skirsnyje paaiškintą metodiką, taikytą viešai prieinamai šios bendrovės 2018 m. metinėje ataskaitoje pateiktai informacijai, kaip antai neįvykdytiems įsipareigojimams, vidutinėms kapitalo sąnaudoms ir vidutinei skolinimosi priemonių trukmei.

b) „Yuntianhua“ grupė

(328) Kaip paminėta 250–252 konstatuojamosiose dalyse, Kinijos skolinimo finansų įstaigos nepateikė jokio kreditingumo vertinimo. Todėl, siekdama nustatyti naudą, Komisija turėjo įvertinti, ar „Yuntianhua“ grupei taikytos paskolų palūkanų normos atitiko rinkos lygį.

(329) „Yuntianhua“ grupės eksportuojantys gamintojai pranešė, kad jų finansinė padėtis pagal jų finansines sąskaitas apskritai yra pelninga.

(330) Tačiau trumpalaikio likvidumo analizė kelia susirūpinimą dėl dviejų eksportuojančių bendrovių, nes trumpalaikės skolos per TL sudarė nuo 90 iki daugiau kaip 100 % proc. bendrovių apyvartos ir, palyginti su ankstesniais metais, didėja. Abi bendrovės turi daug trumpalaikių skolų. Nors vienas iš eksportuojančių gamintojų per TL neturėjo paskolų, jis finansavo didžiąją dalį savo pirkimų ir dalį kitų ne veiklos sąnaudų banko akcepto įsakomaisiais vekseliais, t. y. priemone, kurios terminas paprastai yra trumpesnis nei vieni metai.

(331) CPIC, pirmasis tiesioginis akcininkas ir pagrindinis eksportuojančių gamintojų tiekėjas, per TL veikė pelningai. Tačiau jis sumažino ankstesnių metų nuosavo kapitalo grąžą. Be to, bendrovė turi likvidumo problemų, nes jos trumpalaikės skolos sudaro 80–90 % visos skolos. Palyginus bendrovės trumpalaikį turtą su jos trumpalaikiais įsipareigojimais gautas apyvartinis kapitalo rodiklis yra mažesnis nei 1 ([90]), dėl to kyla abejonių dėl bendrovės gebėjimo grąžinti trumpalaikes skolas. Be to, Komisija nustatė, kad bendrovė naudojo daug banko akcepto įsakomųjų vekselių savo pirkimams finansuoti.

(332) „Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd.“, t. y. „Yuntianhua Group“ patronuojančioji bendrovė, dalyvaujanti tiriamojo produkto tiekimo grandinėje, per TL veikė nuostolingai. Palyginus bendrovės trumpalaikį turtą su jos trumpalaikiais įsipareigojimais taikant mažesnį nei 1 apyvartinio kapitalo rodiklį, kyla rimtų abejonių dėl jos likvidumo ir gebėjimo grąžinti trumpalaikes skolas. Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad bendrovė išleido obligacijas aiškiai siekdama grąžinti skolą. Be to, nustatyta, kad naudotos atnaujinamosios paskolos.

(333) Komisija pažymėjo, kad Kinijos kredito reitingų agentūra „Yuntianhua“ grupei buvo suteikusi AA reitingą. Atsižvelgdama į 279–285 konstatuojamosiose dalyse nurodytus Kinijos kredito reitingų bendrus iškraipymus Komisija padarė išvadą, kad šis reitingas nepatikimas.

(334) Komisija manė, kad grupės bendra finansinė būklė atitinka BB reitingą, tai yra aukščiausią reitingą, kuris nebėra laikomas „investiciniu“. „Investicinis reitingas“ reiškia, kad, reitingų agentūros vertinimu, bendrovės išleistų obligacijų veikiausiai pakaks, kad būtų įvykdyti mokėjimo įsipareigojimai, ir bankams leidžiama į jas investuoti.

([90]) Apyvartinio kapitalo rodiklis yra likvidumo rodiklis, kuriuo įvertinamas įmonės gebėjimas per vienus metus įvykdyti trumpalaikius įsipareigojimus. Apyvartinio kapitalo rodiklis išreikštas kaip bendrovės trumpalaikio turto ir jos trumpalaikių įsipareigojimų palyginimas.

(335) Rinkos normai nustatyti prie įprastinės PBOC skolinimo normos pridėta priemoka, tikėtina bendrovių, kurios turi tokį reitingą (BB), išleistų obligacijų atveju.

(336) Ta priemoka nustatyta remiantis „Bloomberg“ duomenimis, pramonės segmentams apskaičiavus JAV AA reitingo įmonių obligacijų ir JAV BB reitingo įmonių obligacijų santykinį skirtumą. Paskui taip apskaičiuotas santykinis skirtumas pridėtas prie PBOC paskelbtų bazinių palūkanų normų tą dieną, kai suteikta paskola ([91]), ir tokiam pačiam laikotarpiui kaip ir susijusi paskola. Tai padaryta atskirai kiekvienai paskolai ir finansinei nuomai, kuri buvo suteikta bendrovei.

(337) Dėl KLR užsienio valiutomis išduotų paskolų manoma, kad padėtis, susijusi su rinkos iškraipymais ir neegzistuojančiais tinkamais kredito reitingais, yra tokia pati, nes tas paskolas taip pat teikė tos pačios Kinijos finansų įstaigos. Todėl, kaip nustatyta pirmiau, tinkamam lyginamajam dydžiui nustatyti buvo naudojamos įmonių obligacijos atitinkama valiuta, kurioms suteiktas BB reitingas ir kurios buvo išleistos tiriamuoju laikotarpiu.

(338) Be to, kaip paaiškinta 3.4.2.1 skirsnyje, tam tikros bendrovės atnaujinamosios paskolos buvo laikomos požymiu, kad bendrovės finansinė padėtis buvo blogesnė, nei matyti iš pirmo žvilgsnio iš finansinių ataskaitų, ir kad buvo kilusi papildoma rizika, susijusi su trumpalaikėmis likvidumo problemomis. Iš tiesų, atnaujinamosios paskolos paprastai suteikiamos trumpiems laikotarpiams. Mažai tikėtina, kad atnaujinamoji paskola būtų suteikta ilgiau nei dvejiems metams; tai patvirtino ir patikrintų paskolų atrinktoms bendrovėms įrodymai.

(339) Be to, siekdama atsižvelgti į didesnę bankų riziką jiems teikiant trumpalaikį finansavimą bendrovėms, turinčioms atnaujinamųjų paskolų, Komisija vienu punktu sumažino vertinimą pagal rizikos vertinimo skalę ir pritaikė santykiniu skirtumu grindžiamą skaičiavimą visam trumpalaikiam susijusių bendrovių finansavimui. Taigi Komisija palygino JAV AA įmonių obligacijas su JAV B (o ne BB) tos pačios trukmės įmonių obligacijomis. Remiantis „Standard & Poor's“ kredito reitingo apibrėžtimis, B reitingą turintis skolininkas yra labiau pažeidžiamas bei BB reitingą turintys skolininkai, bet toks skolininkas šiuo metu vis dar turi galimybę vykdyti savo finansinius įsipareigojimus. Vis dėlto nepalankios verslo, finansinės ar ekonominės sąlygos gali susilpninti skolininko gebėjimą arba norą įvykdyti savo finansinius įsipareigojimus. Tad šis lyginamasis dydis laikomas tinkamu, kad atspindėtų su atnaujinamųjų paskolų kaip trumpalaikio finansavimo naudojimu susijusią papildomą riziką.

(340) Todėl Komisija panaudojo tai kaip tinkamą lyginamąjį dydį visoms trumpalaikėms skoloms, įskaitant paskolas, kurių terminas yra ne daugiau kaip 2 metai ir kurios suteiktos bendrovėms, kurios naudojasi atnaujinamosiomis paskolomis.

(341) Kitoms paskoloms, kurių terminas yra daugiau kaip 2 metai ir kurios yra suteikiamos atnaujinamųjų paskolų neturinčioms bendrovėms, Komisija taikė bendrą lyginamąjį dydį skirdama aukščiausią neinvesticinio reitingo obligacijų laipsnį, kaip paaiškinta 306 konstatuojamojoje dalyje.

(342) Komisija nustatė, kad kai kurios grupės bendrovės išleido obligacijas skolai restruktūrizuoti. Šiuo atveju, kaip paaiškinta 3.4.2.2 skirsnyje, Komisija manė, kad susijusių bendrovių finansinė padėtis yra blogesnė, nei matyti iš pirmo žvilgsnio iš finansinių ataskaitų, ir kad yra papildomos rizikos, susijusios su jų trumpalaikiu ir ilgalaikiu finansavimu. Todėl, siekdama atsižvelgti į didesnę riziką, Komisija vienu punktu sumažino vertinimą pagal rizikos vertinimo skalę ir pritaikė santykiniu skirtumu grindžiamą skaičiavimą ir jų ilgalaikiui finansavimui, įskaitant paskolas, palygindama JAV AA įmonių obligacijas su JAV B įmonių obligacijomis.

3.4.2.5. Išvada dėl lengvatinio finansavimo. Paskolos

(343) Atlikus tyrimą nustatyta, kad visos atrinktos eksportuojančių gamintojų grupės per tiriamąjį laikotarpį naudojosi lengvatiniu skolinimu. Atsižvelgdama į tai, kad buvo skiriamas finansinis indėlis ir eksportuojantiems gamintojams teikiama konkreti nauda, Komisija manė, kad lengvatinis skolinimas turėtų būti laikomas kompensuotina subsidija.

([91]) Fiksuotųjų palūkanų paskolų atveju. Kalbant apie kintamųjų palūkanų normų paskolas, buvo taikoma TL galiojusi PBOC bazinė palūkanų norma.

(344) Atrinktoms bendrovių grupėms per tiriamąjį laikotarpį taikant lengvatinį skolinimą nustatyta subsidijų suma:

Lengvatinis finansavimas: skolinimas

Bendrovė / grupė	Visa subsidijos suma
„Yuntianhua“ grupė	2,53 %
CNBM grupė	7,39 %

3.4.3. *Lengvatinis finansavimas: kitų rūšių finansavimas*

3.4.3.1. Kredito linijos

(345) Atlikus tyrimą paaiškėjo, kad, be paskolų, Kinijos finansų įstaigos skirdamos finansavimą kiekvienai iš atrinktų bendrovių taip pat teikė kredito linijas lengvatinėmis sąlygomis. Tai buvo daroma pagal preliminariąsias sutartis, pagal kurias bankas leidžia atrinktoms bendrovėms naudoti įvairias skolos priemones, kaip antai apyvartinio kapitalo paskolas, banko akcepto įsakomuosius vekselius, dokumentinius vekselius, kitas prekybos finansavimo priemones ir pan., iki tam tikros didžiausios sumos.

(346) Kredito linijos tikslas – nustatyti skolinimosi, kurį bendrovė gali bet kuriuo metu panaudoti savo vykdomoms operacijoms finansuoti taip užtikrindama, kad apyvartinio kapitalo finansavimas būtų lankstus ir prireikus nedelsiant prieinamas, ribą. Atlikus tyrimą nustatyta, kad du atrinkti eksportuojantys gamintojai su skirtingais bankais sudarė kredito linijų sutartis, į kurias buvo įtrauktos įvairios trumpalaikio finansavimo priemonės, skirtos veiklos išlaidoms finansuoti. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad iš esmės visas atrinktų bendrovių trumpalaikis finansavimas turėtų būti skiriamas pagal tam tikrą kredito linijos priemonę, įskaitant banko akcepto įsakomuosius vekselius, kurie reguliariai išduodami vykdomoms operacijoms finansuoti.

(347) Todėl Komisija palygino bendradarbiaujančių bendrovių per tiriamąjį laikotarpį turimų kredito linijų sumą su trumpalaikio finansavimo suma, kuria šios bendrovės naudojosi per tą patį laikotarpį, kad nustatytų, ar visas trumpalaikis finansavimas buvo skiriamas iš kredito linijos. Jei trumpalaikio finansavimo suma viršijo kredito linijos ribą, Komisija padidino esamos kredito linijos sumą suma, kurią eksportuojantys gamintojai faktiškai panaudojo viršydami tą kredito linijos ribą.

(348) Įprastomis rinkos sąlygomis kredito linijoms būtų taikomas vadinamasis „susitarimo“ arba „įsipareigojimo“ mokestis, skirtas banko sąnaudoms ir rizikai atidarant kredito liniją padengti, ir metiniai pratęsimo mokesčiai už kredito linijų galiojimo pratęsimą. Tačiau Komisija nustatė, kad visos atrinktos bendrovės naudojosi kredito linijomis nemokamai.

(349) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisijos tvirtinimas, jog įprastomis rinkos sąlygomis kredito linijoms yra taikomi įsipareigojimo mokesčiai, buvo nepagrįstas atsižvelgiant į jos pačios argumentus orlaivių bylose. Kinijos Vyriausybės teigimu, įsipareigojimo mokesčiai taikomi tik tada, kai kredito linija yra įsipareigota kredito linija. Tačiau Komisija nenustatė, kad nagrinėjamos kredito linijos buvo įsipareigotos kredito linijos. Kinijos Vyriausybė priminė, kad byloje „EC – Aircraft“ pati ES tvirtino, jog tai, kad EIB netaikė įsipareigojimo mokesčių, yra pagrįsta, nes „*i) atvirų sutarčių (t. y. sutarčių, kurių palūkanų normos nėra nustatytos ex ante) atveju nėra tikrumo dėl lėšų prieinamumo laiko ir EIB neįsipareigoja taikyti tikslios palūkanų normos*“.

(350) Atsakydama į šį tvirtinimą Komisija pažymėjo, kad galutinėse išvadose kolegija neatsižvelgė į ES argumentą dėl įsipareigojimų mokesčių tyrimuose „EC-Aircraft“. Visų pirma kolegija nustatė, kad EIB įsipareigojimo mokesčių, kuriais būtų kompensuojamas EIB įsipareigojimas skirti lėšas, netaikymas buvo palankesnis nei panaši komercinio skolintojo paskola ir suteikė naudos ([92]). Tad šis tvirtinimas buvo atmestas.

([92]) Kolegijos ataskaita byloje WT/DS316/R „European Communities and Certain Member States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft“, 2010 m. birželio 30 d., 7.739 ir 7.801 punktai.

(351) Pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio d dalies ii punktą Komisija manė, kad gavėjams tokiu būdu suteikta nauda laikomas sumos, kurią bendrovė sumokėjo kaip mokestį už Kinijos finansų įstaigų teikiamų kredito linijų atidarymą ar pratęsimą, ir sumos, kurią bendrovė mokėtų už panašią komercinę kredito liniją rinkoje, skirtumas.

(352) Atskleidus faktus kelios šalys tvirtino, kad Komisija neanalizavo, ar kredito linijos yra konkrečiai taikomos. Be to, Kinijos Vyriausybė pakartojo savo pastabas, aptartas 3.1 skirsnyje, ir teigė, kad SPM nėra skatinamoji pramonė ir nė vienas iš Komisijos šiuo atžvilgiu nurodytų dokumentų neįrodo, kad SPM pramonei suteiktos kredito linijos yra konkrečios, kaip apibrėžta SKP sutarties 2 straipsnyje.

(353) Komisija atskirai neanalizavo, ar kredito linijos yra konkrečiai taikomos, nes jos yra iš esmės susijusios su kitų rūšių lengvatiniu skolinimu, pavyzdžiui, paskolomis, todėl joms taikoma tokia pati konkretaus taikymo analizė, kaip ir paskolų atveju 3.4.2.3 skirsnyje. Todėl šie tvirtinimai atmesti.

(354) Remiantis viešai prieinamais panašių kredito linijų atidarymo panašiomis (bet neiškraipytomis) aplinkybėmis duomenimis ([93]), nustatytas atitinkamas 1,5 % susitarimo mokesčio lyginamasis dydis. Susitarimo mokesčio suma mokama kaip vienkartinė išmoka kredito linijos atidarymo metu. Todėl Komisija lyginamąjį dydį taikė per tiriamąjį laikotarpį atidarytų kredito linijų sumai.

(355) Remiantis tuo pačiu šaltiniu, iki TL pradžios veikusių ir per TL pratęstų kredito linijų 1,25 % pratęsimo mokestis buvo naudojamas kaip lyginamasis dydis. Pratęsimo mokesčio suma mokama kasmet kaip vienkartinė išmoka kredito linijos pratęsimo metu. Todėl Komisija lyginamąjį dydį taikė per TL pratęstų kredito linijų sumai.

(356) Po galutinio faktų atskleidimo viena iš šalių pateikė pastabų, kad bankai, siekdami apsaugoti didelius komercinius klientus, paprastai atsisako su susitarimo ir pratęsimo mokesčiais susijusių išlaidų. Bendrovė taip pat pateikė kaip pavyzdį banką Jungtinėse Valstijose, kuris netaikė susitarimo mokesčio ir taikė tik 0,25 % metinį pratęsimo mokestį už įsipareigotą kredito liniją nuo 100 001 USD iki 3 mln. USD ([94]). Be to, atsižvelgiant į tai, kad Jungtinės Valstijos yra daug didesnė rinka nei Jungtinė Karalystė ir kad Komisija, siekdama nustatyti kreditingumą, rėmėsi Jungtinių Valstijų obligacijų reitingais, toks lyginamasis dydis buvo laikomas daug tinkamesniu nei Jungtinės Karalystės lyginamasis dydis mažajai pramonei, kurį taikė Komisija.

(357) Komisija atkreipė dėmesį, kad teiginys, jog bankai, siekdami apsaugoti didelius komercinius klientus, paprastai atsisako su susitarimo ir pratęsimo mokesčiais susijusių išlaidų, nebuvo pagrįstas jokiais įrodymais. Be to, Komisija peržiūrėjo bendrovės pasiūlytą lyginamąjį dydį ir nustatė, kad šis lyginamasis dydis buvo konkrečiai susijęs su mažajai pramonei skirtomis kredito linijomis, kurių didžiausia suma – 3 mln. USD, tiksliau susijęs su trumpalaikiais apyvartinio kapitalo poreikiais. Priešingai, Komisijos taikytas lyginamasis dydis turėjo 25 000 GBP minimumo ribą ir neturėjo viršutinės ribos, nebuvo apribojimų, susijusių su suteikto kapitalo naudojimu ar trukme, ir jis buvo atskirtas nuo kito tame pačiame dokumente nurodyto finansinio produkto, tačiau specialiai pritaikyto mažajai pramonei. Todėl Komisijos lyginamasis dydis buvo tinkamesnis dideliems klientams. Be to, skundo pateikėjo kaip pavyzdys nurodytas JAV bankas, teikiantis kredito linijas, buvo bankas, veikiantis tik JAV rinkoje, o HSBC (Komisijos naudojamas lyginamasis dydis) yra pasaulinis bankas, veikiantis ir Kinijos rinkoje. Komisija neturi įrodymų, kad HSBC atleistų nuo mokesčių priklausomai nuo kliento dydžio. Todėl šiuo atžvilgiu Komisijos lyginamasis dydis taip pat atrodė tinkamesnis. Todėl bendrovės tvirtinimai buvo atmesti.

([93]) HSBC UK taikomi mokesčiai: https://www.business.hsbc.co.uk/…/pdfs/en/bus_bnkg_price_list.pdf.
([94]) https://www.pnc.com/en/small-business/borrowing/business-lines-of-credit/secured-businessline-of-credit.html

3.4.3.2. Banko akcepto įsakomieji vekseliai

a) Bendra informacija

(358) Banko akcepto įsakomieji vekseliai yra finansinis produktas, skirtas plėtoti aktyvesnę vidaus pinigų rinką išplečiant kreditus. Tai trumpalaikio finansavimo, pagal kurį galima *„sumažinti davėjo finansavimo išlaidas ir padidinti kapitalo efektyvumą“*, forma ([95]).

(359) Banko akcepto įsakomieji vekseliai gali būti naudojami tik atsiskaitant už tikrus prekybos sandorius, o davėjas turi pateikti pakankamai su tuo susijusių įrodymų, pvz., sudaryti pirkimo ir (arba) pardavimo sutartį, išduoti sąskaitą faktūrą ar pristatymo užsakymą ir pan. Banko akcepto įsakomieji vekseliai, kartu su kitomis priemonėmis, pavyzdžiui, perlaida ar pervedimais, gali būti naudojami kaip įprastinė mokėjimo priemonė vykdant pirkimo sutartis.

(360) Banko akcepto įsakomąjį vekselį išima pareiškėjas (davėjas, kuris taip pat yra pirkėjas pagal pagrindinį komercinį sandorį) ir priima bankas. Priimdamas įsakomąjį vekselį bankas sutinka nustatytą dieną (termino pabaigos dieną) besąlygiškai sumokėti gavėjui / turėtojui įsakomajame vekselyje nurodytą pinigų sumą.

(361) Apskritai banko akcepto sutartyse pateikiamas sandorių, kuriems taikoma įsakomojo vekselio suma, sąrašas, nurodant mokėjimo tiekėjui termino pabaigos dieną ir banko akcepto įsakomojo vekselio termino pabaigos dieną.

(362) Komisija nustatė, kad paprastai banko akcepto įsakomieji vekseliai išduodami pagal banko akcepto įsakomojo vekselio sutartį, kurioje nurodoma banko, tiekėjų ir pirkėjo tapatybė, banko ir pirkėjo įsipareigojimai, taip pat aiški vertė kiekvienam tiekėjui, su tiekėju sutarta mokėjimo termino pabaigos diena ir banko akcepto įsakomojo vekselio termino pabaigos diena.

(363) Komisija taip pat nustatė, kad kredito linijos susitarimuose paprastai nurodoma, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai gali būti naudojami kaip finansavimo ribos taikymas kartu su kitomis trumpalaikėmis finansinėmis priemonėmis, pavyzdžiui, apyvartinio kapitalo paskolomis.

(364) Priklausomai nuo kiekvieno banko nustatytų sąlygų, davėjui gali tekti pervesti nedidelį indėlį į specialią sąskaitą, prisiimti įsipareigojimą ir sumokėti akcepto komisinius. Bet kuriuo atveju davėjas privalo pervesti visą banko akcepto įsakomojo vekselio sumą į tam skirtą sąskaitą ne vėliau kaip banko akcepto įsakomojo vekselio termino pabaigos dieną.

(365) Bankui priėmus banko akcepto įsakomąjį vekselį davėjas jį indosuoja ir perveda gavėjui, kuris taip pat yra tiekėjas pagal pagrindinį komercinį sandorį, kaip sąskaitos faktūros apmokėjimą. Taigi pirkėjo (davėjo) mokėjimo įsipareigojimas tiekėjui (gavėjui) panaikinamas. Atsiranda naujas pirkėjo tokios pačios sumos mokėjimo įsipareigojimas priimančiam bankui (davėjo įsipareigojimas sumokėti bankui iki banko akcepto įsakomojo vekselio termino). Todėl išdavus banko akcepto įsakomuosius vekselius davėjo įsipareigojimas tiekėjui pakeičiamas įsipareigojimu bankui.

(366) Banko akcepto įsakomųjų vekselių terminas skiriasi priklausomai nuo kiekvieno banko nustatytų sąlygų ir gali būti iki 1 metų.

(367) Banko akcepto įsakomojo vekselio gavėjas (arba turėtojas) iki termino turi tris pasirinkimo galimybes:

— palaukti iki termino, kol įsakomąjį vekselį priėmęs bankas sumokės visą nominaliosios vertės sumą,

— indosuoti banko akcepto įsakomąjį vekselį, t. y. naudoti jį kaip mokėjimo priemonę savo įsipareigojimams kitoms šalims padengti, arba

— diskontuoti banko akcepto įsakomąjį vekselį su jį priėmusiu banku arba kitu banku ir gauti pajamas pinigais sumokėjus diskonto normą.

([95]) Žr. „People's Bank of China“ svetainę: https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html.

(368) Banko akcepto įsakomųjų vekselių išdavimo data paprastai atitinka su tiekėju sutartą mokėjimo termino pabaigos dieną, tačiau taip pat tai gali būti ankstesnė arba vėlesnė diena nei mokėjimo termino pabaigos diena. Atlikus tyrimą nustatyta, kad, kiek tai susiję su atrinktomis bendrovėmis, išdavimo data paprastai buvo mokėjimo tiekėjui termino pabaigos diena arba ankstesnė diena, o kai kuriais atvejais net ir po mokėjimo termino pabaigos dienos. Komisija nustatė, kad atrinktų bendrovių banko akcepto įsakomųjų vekselių terminas dažniausiai yra 6–12 mėnesių nuo sąskaitos faktūros apmokėjimo termino pabaigos dienos.

(369) Kalbant apie banko akcepto įsakomųjų vekselių apskaitos tvarką, šie jų davėjų, t. y. atrinktų eksportuojančių gamintojų, sąskaitose pripažįstami kaip įsipareigojimai bankui.

(370) „People's Bank of China" (toliau – CRCP) kreditų informacijos centras pripažįsta banko akcepto įsakomuosius vekselius kaip „neapmokėtą kreditą", kurį teikia bankai tokiu pačiu lygmeniu kaip paskolas, akredityvus ar prekybos finansavimą. Taip pat reikėtų pažymėti, kad CRCP išlaiko finansų įstaigos, kurios suteikia įvairių rūšių paskolas, ir kad dėl to tokios finansų įstaigos pripažino banko akcepto įsakomuosius vekselius kaip įsipareigojimus joms. Be to, per tyrimą surinktuose banko akcepto susitarimuose nustatyta, kad jei pirkėjas neatliks viso mokėjimo banko akcepto įsakomųjų vekselių termino pabaigos dieną, bankas nesumokėtą sumą laikys bankui laiku negrąžinta paskola.

(371) Po galutinio faktų atskleidimo vienas CNBM grupės eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad kredito ataskaitose CRCP nepripažįsta banko akcepto įsakomųjų vekselių kaip įsipareigojimo bankui. Ši suinteresuotoji šalis nurodė pastabą dėl įsipareigojimo CRCP kredito ataskaitoje, kurioje nurodyta, kad *„skolos likutis apima neapmokėtus avansus, paskolas, klasės paskolas, prekybos finansavimą, faktoringą, vekselių diskontavimą, garantijas ir trečiųjų šalių kompensuotas skolas, taip pat turto valdymo bendrovės administruojamas skolas statistikos rengimo metu*". Be to, ji pridūrė, kad vienos iš grupės bendrovių kredito ataskaitoje pateiktoje „suvestinėje informacijoje" nurodomas „einamasis įsipareigojimų balansas", į kurį įtrauktos ne banko akcepto įsakomųjų vekselių sumos, o tik paskolų suma.

(372) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymi, kad kredito ataskaitose banko akcepto įsakomieji vekseliai išvardyti „Neapmokėtų kreditų informacijos santraukoje" kartu su paskolomis, akredityvais, diskontuotais vekseliais, faktoringu ar prekybos finansavimu. Tai, kad banko akcepto įsakomasis vekselis konkrečiu ataskaitos parengimo momentu neįskaitomas į „skolos likutį" arba „einamąjį įsipareigojimų balansą", neturi įtakos jo priskyrimui prie kredito, kurį CRCP aiškiai pripažįsta kredito ataskaitose.

(373) Kaip jau minėta 358 konstatuojamojoje dalyje, banko akcepto įsakomieji vekseliai yra trumpalaikio finansavimo forma. Be to, kaip teigiama „People's Bank of China" svetainėje, *„banko akcepto įsakomuoju vekseliu galima garantuoti pirkėjo ir pardavėjo sutarties sudarymą ir vykdymą, taip pat skatinti kapitalo apyvartą per „Bank of China" suteiktą kreditą*" ([96]). Be to, „DBS Bank" savo svetainėje reklamuoja banko akcepto įsakomuosius vekselius kaip priemonę *„apyvartiniam kapitalui padidinti atidedant mokėjimus*" ([97]).

(374) Komisija nustatė, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai dažniausiai naudojami kaip komercinių sandorių mokėjimo priemonė vietoje pinigų pavedimo, taip sudarant palankesnes sąlygas pinigų apyvartai ir davėjo apyvartiniam kapitalui. Kalbant apie pinigus, priemonė *de facto* suteikia davėjui atidėtą 6 mėnesių arba 1 metų mokėjimo termino pabaigos dieną, nes faktiškai sandorio pinigų suma sumokama pasibaigus banko akcepto įsakomojo vekselio terminui, o ne tada, kai davėjas turėjo sumokėti tiekėjui. Jei tokios finansinės priemonės nebūtų, davėjas arba naudotų savo apyvartinį kapitalą, kuris kainuoja, arba imtų trumpalaikę apyvartinio kapitalo paskolą iš banko, kad sumokėtų savo tiekėjams, o tai taip pat kainuoja. Iš tiesų atsiskaitydamas banko akcepto įsakomuoju vekseliu davėjas naudoja gautas prekes ar suteiktas paslaugas nuo 6 mėnesių iki 1 metų, nemokėdamas jokių pinigų ir nepatirdamas jokių išlaidų. Siekdama parodyti, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai yra naudojami vietoje trumpalaikių paskolų, Komisija nustatė, kad vienas iš atrinktų eksportuojančių gamintojų paskolų neturėjo. Tačiau šio eksportuojančio gamintojo per TL išduoti banko akcepto įsakomieji vekseliai sudarė 70 % jo veiklos sąnaudų. Panašiai banko akcepto įsakomieji vekseliai TL pabaigoje sudarė daugiau nei 53 % visų jo įsipareigojimų.

([96]) Žr. 71 išnašą.
([97]) Žr. „DBS Bank" svetainę: https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance.

(375) Įprastomis rinkos sąlygomis banko akcepto įsakomieji vekseliai, kaip finansinė priemonė, davėjui reikštų finansavimo išlaidas. Atlikus tyrimą nustatyta, kad visos atrinktos bendrovės, kurios tiriamuoju laikotarpiu naudojo banko akcepto įsakomuosius vekselius, mokėjo tik komisinius už banko suteiktą akcepto paslaugą, kurie svyravo nuo 0,05 % iki 0,1 % nominaliosios įsakomojo vekselio vertės. Tačiau nė viena atrinkta bendrovė nepatyrė finansavimo pagal banko akcepto įsakomuosius vekselius išlaidų, atidėdama mokėjimą pinigais už gautas prekes ir suteiktas paslaugas. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad tiriamos bendrovės gavo naudos iš finansavimo banko akcepto įsakomaisiais vekseliais, dėl kurių jos nepatyrė jokių išlaidų.

(376) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad KLR įdiegta banko akceptų sistema visiems eksportuojantiems gamintojams užtikrino nemokamą einamųjų operacijų finansavimą, dėl kurio buvo suteikta kompensuotina nauda, kaip aprašyta 395–399 konstatuojamosiose dalyse, pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį ir 2 dalį.

(377) Po galutinio faktų atskleidimo abu bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai pateikė pastabą, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai nėra paskola ar kokia nors kita finansinės paramos forma ir kad Komisija padarė neteisingą prielaidą, jog banko akcepto įsakomųjų vekselių naudojimo poveikis toks pat kaip trumpalaikių paskolų. Jie teigė, kad mokėjimo termino pabaigos dienos nukėlimas naudojant banko akcepto įsakomąjį vekselį yra ne banko suteikta trumpalaikė paskola be palūkanų, o mokėjimo termino pabaigos dienos nukėlimas, kurį pardavėjas nusprendžia suteikti. „Yuntianhua“ grupė tvirtino, kad Komisija neįrodė, jog banko akcepto įsakomųjų vekselių atveju buvo skirtas finansinis indėlis. Abu bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai tvirtino, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai nesusiję su jokiu finansavimu, nes bankas nė vienai šaliai nepervedė jokių pinigų.

(378) Viena CNBM grupės bendrovė teigė, kad banko akceptu tik siekiama palengvinti sandorius tarp šalių, kurios viena kitos nežino, taip, kad bankas pridėtų savo garantiją, jog mokėjimas bus atliktas termino pabaigos dieną. Be to, banko akcepto įsakomasis vekselis nekeičia mokėjimo termino, kuris iš pradžių buvo numatytas pirkimo–pardavimo sutartyje, todėl bankas, priimdamas įsakomąjį vekselį, nesuteikia trumpalaikės paskolos. Ji taip pat nurodė, kad tai, kaip banko akcepto įsakomieji vekseliai yra įrašomi į bendrovės vidaus apskaitos žurnalus, nekeičia išvados, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai nėra trumpalaikio finansavimo rūšis. Ši šalis taip pat tvirtino, kad atsižvelgiant į tai, jog pagal pirkimo–pardavimo sutartį pardavėjas gauna mokėjimą tik po 6 mėnesių arba 1 metų, pirkėjui nereikia naudoti savo apyvartinio kapitalo arba imti trumpalaikės paskolos, kad galėtų atsiskaityti iš karto, nes pardavėjas jau sutinka, kad mokėjimas bus atidėtas.

(379) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad ji nenustatė, jog banko akcepto įsakomieji vekseliai būtų paskola. Tačiau Komisija padarė išvadą, kad jų ekonominis poveikis panašus į trumpalaikio finansavimo poveikį.

(380) Kaip pažymėta 374 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nustatė, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai dažniausiai naudojami kaip komercinių sandorių mokėjimo priemonė vietoje pinigų pavedimo, taip sudarant palankesnes sąlygas pinigų apyvartai ir davėjo apyvartiniam kapitalui. Komisija taip pat nustatė, kad kalbant apie pinigus šia priemone atidedamas pinigų mokėjimas banko akcepto įsakomojo vekselio termino pabaigos dieną. Iš tiesų tiekėjui sutartyje sutartą mokėjimo termino pabaigos dieną vietoj mokėjimo pinigais sumokama banko akcepto įsakomuoju vekseliu. Pinigų mokėjimas suėjus terminui yra davėjo mokėjimas bankui pagal davėjo ir banko užmegztus sutartinius santykius, susijusius su banko akcepto įsakomuoju vekseliu. Tiekėjai taip pat gali indosuoti banko akcepto įsakomuosius vekselius, kad sumokėtų kitiems tiekėjams (vietoje mokėjimo pinigais). Todėl kaip pažymėta 374 konstatuojamojoje dalyje, naudodamasis banko akcepto įsakomaisiais vekseliais davėjas gali naudoti gautas prekes ar suteiktas paslaugas nuo 6 mėnesių iki 1 metų, nemokėdamas jokių pinigų ir nepatirdamas jokių išlaidų. Komisija taip pat pakartojo, kad „People's Bank of China“ banko akcepto įsakomuosius vekselius pristato kaip priemonę, kuri galėtų *„sumažinti davėjo finansavimo išlaidas ir padidinti kapitalo efektyvumą ir skatinti kapitalo apyvartą per „Bank of China“ suteiktą kreditą*“ ([98]), o „DBS Bank“ banko akcepto įsakomuosius vekselius reklamuoja kaip priemonę *„apyvartiniam kapitalui padidinti atidedant mokėjimus*“ ([99]). Be to, Kinijos Vyriausybė neginčijo Komisijos išvados, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai yra finansavimo forma. Neseniai CBIRC paskelbė pranešimą, kuriame nurodė, kad, siekiant sustiprinti kreditinę paramą pagrindinių įmonių vartotojų grandies įmonėms, bankų finansų įstaigos gali teikti kreditinę paramą vartotojų grandies įmonėms, kad jos įsigytų prekių ir už jas sumokėtų banko akcepto įsakomaisiais vekseliais, vidaus akredityvais, išankstiniu finansavimu ir pan. ([100]) Tai dar vienas įrodymas, kad Kinijos Vyriausybė banko akcepto įsakomuosius vekselius laiko viena iš kreditinės paramos formų.

([98]) Žr. 73 išnašą.
([99]) Žr. 75 išnašą.
([100]) http://www.cbirc.gov.cn/cn/view/pages/ItemDetail.html?docId=895429&itemId=928

(381) Tai, kad išduodant banko akcepto įsakomąjį vekselį bankas nė vienai šaliai neperveda pinigų, nekeičia pirmiau išdėstytų argumentų ir išvadų. Kaip jau paaiškinta, KLR naudojami banko akcepto įsakomieji vekseliai yra komercinių sandorių mokėjimo priemonė, kuri yra naudinga davėjams, nes sudaromos palankesnės sąlygos jų pinigų apyvartai ir apyvartiniam kapitalui. Ekonominiu ir finansiniu požiūriu, naudodamas šią priemonę davėjas gali padengti savo įsipareigojimus nenaudodamas bendrovės finansinių išteklių, todėl tai yra jo ekonominės veiklos finansavimo forma. Priešingai nei tvirtina bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai, šį finansavimą teikia ne tiekėjas, o bankas. Kaip paaiškinta 365 konstatuojamojoje dalyje, bankui priėmus banko akcepto įsakomąjį vekselį ir gavėjui (t. y. tiekėjui) jį indosavus, panaikinamas pirkėjo (davėjo) mokėjimo įsipareigojimas tiekėjui (gavėjui). Iš tiesų gavėjui (tiekėjui) sumokama banko akcepto įsakomuoju vekseliu pirkimo–pardavimo sutartyje sutartu laiku (t. y. mokėjimo termino pabaigos dieną). Tą Kinijos Vyriausybė dar kartą patvirtino per tikrinamąjį vizitą, t. y. kai bendrovė tiekėjui sumoka banko akcepto įsakomuoju vekseliu, ji nebeturi įsipareigojimų tiekėjui, tačiau turi bankui, nes bendrovė, kuri banko prašė išduoti akcepto įsakomąjį vekselį, turės sumokėti bankui visą sumą termino pabaigos dieną. Be to, tiekėjas gali naudoti banko akcepto įsakomąjį vekselį kaip mokėjimo priemonę savo paties įsipareigojimams kitoms šalims padengti. Todėl tiekėjas nenukelia mokėjimo termino pabaigos dienos. Priešingai, bankas 6 mėnesiams arba 1 metams pratęsia faktinį mokėjimą už sandorį, kuriam taikomas banko akcepto įsakomasis vekselis, ir taip leidžia davėjui išvengti bet kokių finansavimo išlaidų.

(382) Komisija nesutiko su pastaba, kad atsižvelgiant į tai, jog pagal pirkimo–pardavimo sutartį pardavėjas gauna mokėjimą tik po 6 mėnesių arba 1 metų, pirkėjui nereikia naudoti savo apyvartinio kapitalo arba imti trumpalaikės paskolos, kad galėtų atsiskaityti iš karto. Komisija taip pat nesutiko su teiginiu, kad tai, kaip atrinkti eksportuojantys gamintojai savo vidaus apskaitos žurnaluose registruoja banko akcepto įsakomuosius vekselius, neturi reikšmės. Iš tiesų, kaip jau minėta, banko akcepto įsakomieji vekseliai yra mokėjimo priemonė, kurią davėjas naudoja savo įsipareigojimams gavėjui vykdyti. Teiginys, kad *„pardavėjas gauna mokėjimą tik po 6 mėnesių arba 1 metų“*, yra faktiškai neteisingas, nes pardavėjas gauna mokėjimą banko akcepto įsakomuoju vekseliu sutartyje nustatytą mokėjimo termino pabaigos dieną. Kaip pažymėta 374 konstatuojamojoje dalyje, pardavėjo ir pirkėjo susitarimu banko akcepto įsakomieji vekseliai komerciniuose sandoriuose nurodyti kaip mokėjimo priemonė vietoje mokėjimo pinigais. Tačiau pinigų mokėjimas už prekes ir paslaugas atidedamas iki banko akcepto įsakomojo vekselio termino pabaigos dienos ir šį atidėjimą suteikia bankas. Kaip jau paaiškinta 365 konstatuojamojoje dalyje, kai pardavėjui sumokama banko akcepto įsakomuoju vekseliu, davėjo įsipareigojimas pardavėjui panaikinamas ir sukuriami du nauji įsipareigojimai: davėjo įsipareigojimas priimančiajam bankui ir priimančiojo banko įsipareigojimas pardavėjui (gavėjui) arba banko akcepto įsakomojo vekselio turėtojui. Priešingai, nei tvirtinta, tai, kaip atrinkti eksportuojantys gamintojai banko akcepto įsakomuosius vekselius registruoja savo vidaus apskaitos žurnaluose, yra svarbus elementas, rodantis, kad, viena vertus, įsipareigojimas pardavėjui panaikinamas sumokant banko akcepto įsakomuoju vekseliu ir, kita vertus, sukuriama naujas davėjo įsipareigojimas bankui. Tai dar vienas įrodymas, kad naudodamas banko akcepto įsakomuosius vekselius kaip mokėjimo priemonę, kurią leidžia įsakomąjį vekselį priėmęs bankas, davėjas neturi mokėti tiekėjui (gavėjui) pinigais sutartyje nustatytą mokėjimo termino pabaigos dieną. Veikiau davėjas įsipareigoja sumokėti pinigus bankui banko akcepto įsakomojo vekselio termino pabaigos dieną, t. y. po 6 mėnesių arba 1 metų. Tą Kinijos Vyriausybė dar kartą patvirtino per tikrinamąjį vizitą, teigdama, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai *„yra įdomūs siekiant palengvinti bendrovės pinigų srautui tenkančią naštą“*.

(383) Komisija taip pat nesutiko su pastaba, kad priimdamas banko akcepto įsakomąjį vekselį bankas paprasčiausiai prideda savo garantiją, jog mokėjimas bus atliktas termino pabaigos dieną. Pirma, kaip jau minėta, banko akcepto įsakomasis vekselis yra mokėjimo priemonė, kuria davėjas įvykdo savo įsipareigojimą gavėjui (tiekėjui). Todėl davėjo mokėjimas tiekėjui atlieamas indosuojant banko akcepto įsakomąjį vekselį, o suėjus terminui davėjas įvykdo savo mokėjimo įsipareigojimą bankui. Antra, banko akcepto įsakomasis vekselis negali būti laikomas paprasčiausia papildoma būsimo mokėjimo garantija, nes banko akcepto įsakomasis vekselis yra pirkimo–pardavimo sutartyse pripažinta mokėjimo priemonė, o davėjo mokėjimo įsipareigojimas tiekėjui panaikinamas atliekant mokėjimą banko akcepto įsakomuoju vekseliu. Pinigų mokėjimas bankui suėjus terminui nėra tiekėjo nukelta mokėjimo termino pabaigos diena, o veikiau įsipareigojimas bankui. Be to, tai patvirtino Kinijos Vyriausybė per tikrinamąjį vizitą, per kurį ji nurodė, kad teisiniu požiūriu banko garantijos ir banko akcepto įsakomojo vekselio skirtumas yra tas, kad *„garantijos atveju už mokėjimą pirmiausia yra atsakinga bendrovė A, o banko akceptų atveju – jį išduodantis bankas“*.

(384) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija pakartojo savo išvadą, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai yra trumpalaikio finansavimo forma, pagal kurią eksportuojantys gamintojai gali šiais vekseliais finansuoti savo pirkimus. Bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams suteikta nauda – sutaupytos finansavimo išlaidos dėl to, kad už finansavimą banko akcepto įsakomaisiais vekseliais nebuvo mokama.

(385) Atsižvelgiant į tai, kad banko akcepto įsakomųjų vekselių tikslas ir poveikis iš esmės yra toks pat kaip trumpalaikių apyvartinio kapitalo paskolų ir kad bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai juos plačiai naudojo savo einamosioms operacijoms finansuoti vietoje trumpalaikių apyvartinio kapitalo paskolų, jų išlaidos turėtų būti tokios pačios kaip finansavimo trumpalaikėmis apyvartinio kapitalo paskolomis išlaidos. Šią išvadą Kinijos Vyriausybė taip pat patvirtino per tikrinamąjį vizitą, per kurį nurodė, kad, kalbant apie bendrovės pasirinkimą tarp banko akcepto įsakomojo vekselio ir trumpalaikės paskolos, pati bendrovė turi nuspręsti, tačiau *„pagal pobūdį abi formos yra vienodos“*.

(386) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija atmetė tvirtinimus, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai nėra trumpalaikio finansavimo forma.

b) Konkrečios subsidijos

(387) Dėl konkrečių subsidijų, kaip minėta 165 konstatuojamojoje dalyje, pagal Sprendimą Nr. 40 finansų įstaigos kreditinę paramą teikia skatinamosioms pramonės šakoms.

(388) Komisija laikėsi nuomonės, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai yra kita lengvatinės finansinės paramos, kurią finansų įstaigos teikia skatinamosioms pramonės šakoms, pavyzdžiui, SPM sektoriui, forma. Iš tiesų, kaip nurodyta 3.1 skirsnyje, SPM sektorius yra vienas iš skatinamųjų pramonės sektorių, todėl jis atitinka reikalavimus gauti visą galimą finansinę paramą. Nepateikta jokių įrodymų, kad bet kuris subjektas KLR (išskyrus skatinamųjų pramonės šakų) galėtų naudotis banko akcepto įsakomaisiais vekseliais tomis pačiomis lengvatinėmis sąlygomis.

(389) Po galutinio faktų atskleidimo CNBM grupė tvirtino, kad banko akcepto įsakomasis vekselis yra visoms KLR pramonės šakoms prieinama įprasta komercinė praktika ir kad vienintelis teisės aktais nustatytas banko akcepto įsakomojo vekselio naudotojo apribojimas yra nurodytas Kinijos Liaudies Respublikos perleidžiamųjų priemonių įstatymo 6 straipsnyje, t. y. *„jeigu asmuo, negalintis vykdyti ar ribotai galintis vykdyti civilinius aktus, pasirašo perleidžiamąsias priemones, parašas laikomas negaliojančiu“*. Ji taip pat tvirtino, kad už prielaidos, jog įtariama subsidijų programa yra konkreti, paneigimą nėra atsakingi eksportuojantys gamintojai ir kad Komisija turi pagrįsti savo išvadą dėl konkretaus taikymo remdamasi tiesioginiais įrodymais, visų pirma lygindama atrinktoms bendrovėms siūlomas sąlygas su kitoms Kinijos bendrovėms siūlomomis sąlygomis. Galiausiai viena CNBM grupės bendrovė paprašė Komisijos paaiškinti, kodėl panaši sistema Kanadoje, kurią Komisija nurodė elektrinių dviračių byloje, nėra laikoma konkrečia subsidijų programa, o KLR sistemą ji laiko konkrečia subsidija.

(390) Šiuo atžvilgiu Komisija nurodė 165 konstatuojamąją dalį, kurioje ji pateikė įrodymų, kad pagal Sprendimą Nr. 40 finansų įstaigos turi teikti kreditinę paramą skatinamosioms pramonės šakoms. Banko akcepto įsakomieji vekseliai kaip finansavimo forma priklauso finansų įstaigų skatinamosioms pramonės šakoms, kaip antai SPM pramonei, skirtai lengvatinės finansinės paramos sistemai.

(391) Komisija nurodė, kad subsidijavimo schemos konkretaus taikymo vertinimą ji grindė turimais Vyriausybės dokumentais, pavyzdžiui, planais ir taisyklėmis, skirtais skatinamosioms pramonės šakoms. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad Kinijos Vyriausybė aiškiai apibrėžė, kurios pramonės šakos yra skatinamosios, ir tam tikras lengvatinio finansavimo lengvatas taikė tik toms pramonės šakoms. Todėl net jei kai kurioms kitoms pramonės šakoms, kurios konkrečiai apibrėžtos kaip skatinamosios, taip pat taikomos tokios pačios arba panašios lengvatinės sąlygos kaip ir SPM pramonei, dėl to lengvatinis finansavimas, visų pirma banko akcepto įsakomieji vekseliai, nepradedami taikyti visoms pramonės šakoms.

(392) Be to, net jei finansavimo forma iš esmės galėtų būti prieinama visų pramonės šakų bendrovėms, dėl konkrečių sąlygų, kuriomis toks finansavimas siūlomas tam tikrų pramonės šakų bendrovėms, pavyzdžiui, dėl atlygio už finansavimą ir finansavimo dydžio sąlygų, jis gali būti konkrečiai taikomas. Iš tiesų, kaip jau minėta, Komisija nustatė, kad visi bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai naudojosi trumpalaikiu finansavimu banko akcepto įsakomaisiais vekseliais nepatirdami jokių išlaidų ir kad kai kurie iš jų naudojo daug banko akcepto įsakomųjų vekselių, palyginti su kitų formų trumpalaikiu finansavimu, pavyzdžiui, trumpalaikėmis paskolomis. Nė viena suinteresuotoji šalis nepateikė jokių įrodymų, kad lengvatinis skolinimas SPM pramonės bendrovėms per banko akcepto įsakomuosius vekselius būtų skiriamas remiantis objektyviais kriterijais arba sąlygomis, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies b punkte.

(393) Atsakydama į pastabą dėl banko akcepto įsakomųjų vekselių sistemos Kanadoje Komisija nurodė, kad pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalį siekiant nustatyti, ar subsidijų programa yra konkrečiai taikoma, vertinamos tik tiriamosios subsidijos. Todėl Komisija neturi įrodyti, kad panašios sistemos kitose šalyse taip pat yra konkrečiai taikomos.

(394) Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytus argumentus, bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų tvirtinimai dėl banko akcepto įsakomųjų vekselių konkretaus taikymo buvo atmesti.

c) Naudos skaičiavimas

(395) Skaičiuodama kompensuotinos subsidijos sumą Komisija įvertino gavėjams tiriamuoju laikotarpiu suteiktą naudą.

(396) Kaip jau minėta 358 ir 373 konstatuojamosiose dalyse, banko akcepto įsakomieji vekseliai yra trumpalaikio finansavimo forma – jais padidinamas davėjo kapitalo efektyvumas sudarant palankesnes sąlygas davėjo apyvartiniam kapitalui ir patenkinant pinigų poreikius, nes jie daugiausia naudojami kaip komercinių sandorių mokėjimo priemonė vietoje pinigų. Komisija nustatė, kad atrinkti eksportuojantys gamintojai naudojosi banko akcepto įsakomaisiais vekseliais, kad patenkintų trumpalaikio finansavimo poreikius nemokant atlygio. Be to, kaip nurodyta 346 konstatuojamojoje dalyje, Komisija laikėsi nuomonės, kad iš esmės kredito linija turėtų apimti visą atrinktų bendrovių trumpalaikį finansavimą, įskaitant banko akcepto įsakomuosius vekselius. Su kredito linijomis susijusi nauda nustatyta 3.4.3.1 skirsnyje.

(397) Todėl Komisija padarė išvadą, kad banko akceptų davėjai turėtų mokėti atlygį už finansavimo laikotarpį. Skaičiavimo tikslais Komisija laikėsi nuomonės, kad finansavimo laikotarpis prasidėjo arba su tiekėju sutartą mokėjimo termino pabaigos dieną tais atvejais, kai banko akcepto įsakomasis vekselis buvo išduotas iki mokėjimo termino pabaigos dienos, arba banko akcepto įsakomojo vekselio išdavimo dieną tais atvejais, kai banko akcepto įsakomasis vekselis buvo išduotas mokėjimo termino pabaigos dieną arba po jos. Laikoma, kad finansavimo laikotarpis baigėsi banko akcepto įsakomojo vekselio termino pabaigos dieną.

(398) Remdamasi pagrindinio reglamento 6 straipsnio b punktu Komisija laikėsi nuomonės, kad taip gavėjams suteikta nauda yra sumos, kurią bendrovė faktiškai sumokėjo kaip atlygį už finansavimą banko akcepto įsakomaisiais vekseliais, ir sumos, kurią ji turėtų sumokėti taikant trumpalaikio finansavimo palūkanų normą, skirtumas.

(399) Komisija nustatė naudą, gautą nesumokėjus trumpalaikio finansavimo išlaidų. Šiuo atžvilgiu, kaip minėta 358 konstatuojamojoje dalyje, banko akcepto įsakomieji vekseliai yra trumpalaikio finansavimo forma. Jų paskirtis iš esmės yra ta pati kaip ir trumpalaikių apyvartinio kapitalo paskolų. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad banko akcepto įsakomųjų vekselių išlaidos turėtų atitikti finansavimo trumpalaikėmis paskolomis išlaidas. Todėl Komisija taikė tą pačią metodiką kaip ir finansavimui trumpalaikėmis paskolomis RMB, kaip aprašyta 3.4.2.4 skirsnyje.

(400) Po galutinio faktų atskleidimo viena CNBM grupės bendrovė pateikė pastabą, kad kadangi banko akcepto įsakomasis vekselis yra pardavėjo pirkėjui suteiktas kreditas, Komisija naudą turėtų apskaičiuoti pagal subsidijų programą „prekių tiekimas ir paslaugų teikimas už mažesnį nei pakankamą atlygį (angl. LTAR)“ ir pirmiausia turėtų nustatyti, ar tiekėjai laikomi valstybinėmis institucijomis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punkte.

(401) Kaip jau paaiškinta 379–383 konstatuojamosiose dalyse, Komisija nesutiko, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai yra pardavėjo suteiktas kreditas, ir padarė išvadą, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai yra lengvatinio finansavimo, kurį bankas teikia davėjui, forma. Todėl pirmesnė pastaba atmesta.

(402) Kita CNBM grupės bendrovė tvirtino, kad Komisija turėjo atimti faktinį nustatytą mokėjimo terminą iš numatomo banko finansavimo laikotarpio.

(403) Kaip paaiškinta 397 konstatuojamojoje dalyje, skaičiuodama finansavimo laikotarpį Komisija atsižvelgė į su tiekėju sutartą mokėjimo termino pabaigos dieną. Tvirtinimą pateikusios CNBM grupės bendrovės atveju atlikus tyrimą nustatyta, kad praktiškai pagrindinių sąskaitų faktūrų mokėjimo termino pabaigos diena jau buvo praėjusi, kai buvo išduoti atitinkami banko akcepto įsakomieji vekseliai, arba kad nebuvo nustatytas ryšys tarp pateiktų sąskaitų faktūrų ir banko akcepto įsakomųjų vekselių. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(404) Viena CNBM grupės bendrovė tvirtino, kad Komisija iš įtariamos naudos turėtų atimti atrinktų gamintojų faktiškai sumokėtus mokesčius. Be to, „Yuntianhua“ grupė tvirtino, kad pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalies a punktą Komisija turi išskaičiuoti visus paraiškos teikimo mokesčius arba kitas išlaidas, kurios neišvengiamai patiriamos norint atitikti reikalavimus subsidijai gauti arba norint gauti subsidiją.

(405) Komisija jau 375 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai mokėjo komisinius už banko suteiktą akcepto paslaugą, kurie svyravo nuo 0,05 % iki 0,1 % nominaliosios banko akcepto įsakomojo vekselio vertės. Iš tiesų šie komisiniai, sumokėti už banko akcepto įsakomojo vekselio įforminimą banke, skiriasi nuo banko teikiamo finansavimo, kurį gaudami bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai nepatiria jokių išlaidų. Šis mokestis mokamas banko administracinėms išlaidoms, susijusioms su banko akcepto įsakomųjų vekselių įforminimu, padengti. Komisija kompensuojama laikė tik banko akcepto įsakomųjų vekselių finansavimo dalį (t. y. dalį, atitinkančią trumpalaikį finansavimą); ji nenagrinėjo, ar akcepto komisiniai taip pat buvo susiję su kompensuotina subsidija. Bet kuriuo atveju mokesčio poveikis subsidijos sumai svyruoja nuo 0,01 % iki 0,04 % priklausomai nuo eksportuojančio gamintojo, todėl jis yra nereikšmingas. Todėl Komisija nemanė, kad reikėtų nagrinėti šio tvirtinimo pagrįstumą ir vertinti, ar ši nauda yra kompensuotina.

(406) Viena CNBM grupės bendrovė tvirtino, kad naudos skaičiavimo pagrindą reikėtų sumažinti jos indėlių kaip garantijos už banko akcepto įsakomuosius vekselius suma.

(407) Šiuo atžvilgiu, kaip Komisija konstatavo ankstesniuose tyrimuose ([101]), pirmiausia reikėtų pažymėti, kad bankai, skirdami finansavimą, paprastai reikalauja iš savo klientų garantijų ir užstatų. Be to, reikėtų pažymėti, kad tokios garantijos naudojamos siekiant užtikrinti, kad eksportuojantis gamintojas prisiimtų finansinę atsakomybę bankui, o ne tiekėjui. Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad Kinijos bankai šių garantijų nereikalauja sistemingai ir jos ne visada yra susijusios su konkrečiais banko akcepto įsakomaisiais vekseliais. Šiuo atžvilgiu indėliai, kaip įtariama, yra ne išankstinis davėjo mokėjimas bankams, o tik papildoma garantija, kurios kartais reikalauja bankai ir kuri neturi jokio poveikio banko sprendimui išduoti banko akcepto įsakomuosius vekselius be papildomų skolinimosi palūkanų davėjui. Be to, jie gali būti įvairių formų, įskaitant terminuotuosius indėlius ir įkeitimus. Indėlių palūkanos yra naudingos davėjui, todėl dėl jų banko akcepto įsakomojo vekselio davėjas nepatiria išlaidų. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(408) Viena CNBM grupės bendrovė tvirtino, kad Komisija į savo skaičiavimus neturėtų įtraukti susijusioms šalims išduotų banko akcepto įsakomųjų vekselių, nes mokėjimo susijusiai šaliai termino pratęsimas per banko akcepto įsakomąjį vekselį nesuteikia gavėjui jokios naudos didesnio likvidumo atžvilgiu, nes dėl jo atitinkama suma sumažėja susijusios sandorio šalies likvidumas.

(409) Šiuo atžvilgiu Komisija primena, kad, kaip nurodyta pirmiau, banko akcepto įsakomasis vekselis yra mokėjimo priemonė, todėl dėl jo nenukeliama su tiekėju sutarta mokėjimo termino pabaigos diena, bet atidedamas mokėjimas pinigais. Gavėjas (tiekėjas) gali naudoti banko akcepto įsakomąjį vekselį kaip mokėjimo priemonę savo paties įsipareigojimams kitoms šalims įvykdyti. Todėl susijusių šalių, kurios gavo banko akcepto įsakomąjį vekselį, likvidumas atitinkamai nesumažėja. Taigi šis tvirtinimas atmestas.

([101]) Žr. 7 išnašoje nurodytos elektrinių dviračių bylos 316 konstatuojamąją dalį.

(410) „Yuntianhua“ grupė tvirtino, kad skaičiuodama kai kurių susijusių bendrovių banko akcepto įsakomuosius vekselius Komisija nenaudojo klausimyno atsakymuose pateiktų duomenų.

(411) Komisija pažymėjo, kad skaičiavimas buvo pagrįstas paskutiniais bendrovių pateiktais ir per patikrinimą vietoje patikrintais duomenimis. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(412) Galiausiai viena CNBM grupės bendrovė pateikė konkretų tvirtinimą dėl susijusios bendrovės išduotų banko akcepto įsakomųjų vekselių, kad būtų išvengta dvigubo skaičiavimo. Komisija šį tvirtinimą atmetė. Tačiau, kadangi šio tvirtinimo informacija yra konfidenciali, Komisija į jį atsakė atskleisdama konkrečiai susijusiai bendrovei skirtą informaciją.

3.4.3.3. Diskontuotos priemonės

(413) Atlikus tyrimą nustatyta, kad Kinijos finansų įstaigos diskontavo tam tikroms atrinktoms bendrovėms gautinas sumas mainais už pinigus.

(414) Per šią operaciją finansų tarpininkai bendrovėms avansu išmokėjo gautinas sumas iki jų termino pabaigos dienos. Bendrovės iš anksto gavo lėšų, pervesdamos būsimų gautinų sumų teises finansų įstaigoms, atskaičius mokesčius ir taikomas diskonto normas.

(415) Taikoma diskonto norma turėtų būti konkrečiai kompensuojama mokėjimo įsipareigojimų neįvykdymo rizika, kuriai didelę įtaką daro paskutinio subjekto, privalančio įvykdyti mokėjimo įsipareigojimą, kredito reitingas.

(416) Atliekant tyrimą nustatytos diskontuotos gautinos sumos buvo įvairių formų – vekseliai, obligacijos, faktoringas, banko akceptai ir komerciniai akceptai. Kiekvienos formos gautinos sumos veikia tam tikromis sąlygomis ir, panašiai, yra susijusios su skirtingu pagrindinės rizikos laipsniu. Banko akcepto įsakomųjų vekselių atveju paskutinis atsakingas subjektas yra banko akcepto emitentas, t. y. bankas. Tačiau kitų formų gautinų sumų, pvz., vekselių ar akredityvų atveju, paskutinis atsakingas subjektas paprastai būtų komercinė bendrovė.

(417) Įprastomis rinkos sąlygomis taikoma diskonto norma turėtų kompensuoti banko išlaidas ir riziką. Tačiau Komisija nustatė, kad tam tikroms atrinktoms bendrovėms galėjo būti taikomos lengvatinės normos, kurios teikia kompensuotiną naudą.

(418) Tokiu būdu gavėjams suteikta nauda būtų Kinijos finansų įstaigų taikomos diskonto normos ir panašiai operacijai rinkoje, pavyzdžiui, trumpalaikėms paskoloms, taikomos diskonto normos skirtumas.

(419) Tačiau remiantis byloje surinkta informacija negalima išskirti skirtingų taikomų diskonto normų. Be to, Komisija apskaičiavo, kad šios formos subsidijavimo nauda šiame tyrime buvo nedidelė. Todėl Komisija nusprendė ją laikyti nekompensuotina.

3.4.3.4. Nuosavo kapitalo programos

3.4.3.4.1. Skolos konvertavimas į nuosavybės vertybinius popierius

a) Bendra informacija

(420) Komisija, remdamasi viešai prieinama informacija, nustatė, kad tiriamuoju laikotarpiu CNBM vykdė skolos konvertavimą į nuosavybės vertybinius popierius iš „Agricultural Bank of China“ (toliau – ABC) ir „Bank of Communications“ (toliau – COMM) už 4 mlrd. RMB. Kaip nurodyta 208–217 konstatuojamosiose dalyse, CNBM nepateikė klausimyno atsakymų ir nebendradarbiavo atliekant tyrimą. Todėl vertindama šį sandorį Komisija turėjo remtis turimais faktais.

(421) ABC ir COMM yra valstybės bankai, kurie laikomi valstybinėmis institucijomis ir (arba) kuriems pavesta arba nurodyta vykdyti funkcijas pagal 3.4.1.4 skirsnį. Be to, atliekant ankstesnius antisubsidijų tyrimus nustatyta, kad ABC ir COMM yra valstybinės institucijos arba kad joms pavesta arba nurodyta vykdyti funkcijas, kurios paprastai pavedamos Vyriausybei ([102]). Šio tyrimo byloje nėra įrodymų, kurie prieštarautų minėtoms ankstesnėms išvadoms.

([102]) Žr. 7 išnašoje nurodytų plokščių karštojo valcavimo produktų ir padangų bylų atitinkamai 96–140 ir 178–218 konstatuojamąsias dalis.

(422) Komisija laikėsi nuomonės, kad bankas nekonvertuotų savo skolos į nuosavybės vertybinius popierius įprastomis rinkos sąlygomis be papildomos kompensacijos. Iš tiesų nuosavybės vertybiniai popieriai yra daug rizikingesnė priemonė nei skola, nes nėra garantijų, kad bankas atgaus savo kapitalo investiciją. Be to, nuosavybės vertybiniai popieriai nebūtinai garantuoja investicijų grąžą, priešingai nei paskolos palūkanų norma. Padidėjusi rizika, kurią bankai prisiima dėl šio skolos konvertavimo į nuosavybės vertybinius popierius, pagrįsta bendrovės 2018 finansinių metų metinėje ataskaitoje pateiktais prastos finansinės padėties įrodymais: bendrovės grynasis skolos santykis yra labai didelis (120–145 %), trumpalaikės paskolos, kurios turi būti grąžintos per vienus metus, yra dvigubai didesnės už bendrovės metinį bendrąjį pelną, o bendri įsipareigojimai sudaro 2/3 jos metinės apyvartos. Galiausiai CNBM svetainėje paskelbtame pranešime spaudai kaip konvertavimo priežastis konkrečiai nurodyti pramonės politikos tikslai ir didelė CNBM ir abiejų bankų strateginio bendradarbiavimo svarba. Visų pirma pranešime spaudai teigiama, kad konvertavimas padės CNBM įgyvendinti „struktūrinę pasiūlos reformą“ kaip pramonės politikos tikslą.

(423) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad tiriamuoju laikotarpiu skolos konvertavimas į nuosavybės vertybinius popierius suteikė CNBM naudos, nes jį lengvatinėmis sąlygomis vykdė valstybinės institucijos ar subjektai, kuriems valstybė pavedė ar nurodė siekti pramonės politikos tikslų.

b) Konkrečios subsidijos

(424) Komisija laikėsi nuomonės, kad lengvatinis finansavimas konvertuojant skolą į nuosavybės vertybinius popierius yra konkreti subsidija, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte, nes investuotojai yra subjektai, veikiantys pagal valstybės politikos gaires, kuriose SPM nurodyta kaip skatinamoji pramonė. Bet kuriuo atveju iš turimos informacijos matyti, kad ši *ad hoc* subsidija buvo suteikta CNBM, todėl ji buvo skirta konkrečiai įmonei.

c) Naudos skaičiavimas

(425) Dėl nebendradarbiavimo negavusi papildomų įrodymų Komisija negalėjo susipažinti su CNBM ir bankų susitarimais. Taigi Komisija negalėjo įvertinti, ar bankų prisiimama didelė rizika buvo kažkaip kompensuota. Tačiau iš visų 422 konstatuojamojoje dalyje paaiškintų elementų matyti, kad CNBM finansinė padėtis yra sudėtinga ir kad šiuo sandoriu buvo siekiama pramonės politikos tikslų, o tai patvirtina išvadą, kad ši priemonė nebuvo taikoma remiantis rinkos logika, atspindinčia didelę faktinę susijusią riziką. Todėl Komisija manė, kad sandoris prilygsta skolos panaikinimui, ir laikė jį dotacija tiriamuoju laikotarpiu. Kadangi visa dotacija buvo paimta per tiriamąjį laikotarpį, ji buvo apskaičiuota remiantis bendra visos grupės apyvarta. Dėl to nustatyta 1,83 % subsidijavimo suma.

3.4.3.4.2 Kitų formų kapitalo injekcijos

a) Bendra informacija

(426) Tiriamuoju laikotarpiu atrinkta bendrovė („Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd“) pasinaudojo valstybės kontroliuojamų subjektų lėšomis, suteiktomis specialių formų kapitalo injekcijomis.

(427) Šios lėšos buvo pervestos nuosavo kapitalo didinimo forma, tačiau tai automatiškai nesuteikė investuotojams visų akcininkų teisių. Lėšos buvo pervestos mainais į būsimą bendrovės gavėjos nuosavo kapitalo dalį, kuri atitektų tik praėjus neapibrėžtam laikotarpiui.

(428) Atlikus tyrimą nustatyta, kad tuo metu, kai bendrovė gavo lėšas, jos buvo įtrauktos į apskaitą kaip kitos nuosavo kapitalo priemonės, nenumatant tikėtino bendrovės nuosavybės dalies pasikeitimo. Investuotojai, nors ir pervedę lėšas, neįgijo viso akcijų paketo teisių ir už tai jiems nebuvo mokamos jokios palūkanos. Tik po neapibrėžto laikotarpio, bet paprastai daugiau nei po metų, ir gavus SASAC patvirtinimą, dalis lėšų buvo pakeista į apmokėtąjį nuosavą kapitalą. Tik tuo metu investuotojai įgijo visas akcininkų teises.

(429) Komisija taip pat nustatė, kad laikotarpis nuo kapitalo injekcijos iki akcininkų teisių suteikimo gali būti ilgesnis nei vieni metai. Šiuo atžvilgiu Komisija nustatė dideles kapitalo injekcijų sumas, kuriomis per visą tiriamąjį laikotarpį nebuvo suteikta jokių akcininkų teisių.

(430) Todėl praktiškai, kol nepripažįstamos akcininkų teisės, ilgesniu nei vienų metų laikotarpiu bendrovė disponuoja lėšomis mainais į būsimą nuosavybės perdavimą, tačiau nepatiria jokių išlaidų.

(431) Įprastomis rinkos sąlygomis, siekdama kompensuoti lėšų panaudojimą, bendrovė perleistų dalį bendrovės nuosavybės teisių netrukus po lėšų gavimo arba įregistruotų lėšas kaip skolą. Tačiau, atsižvelgiant į ypatingas šių susitarimų aplinkybes šioje byloje, ši mišri finansavimo forma iš tiesų yra artimesnė įprastinei akcininko ilgalaikei paskolai be palūkanų, o ne nuosavo kapitalo priemonei.

(432) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija laikėsi nuomonės, kad tiriamuoju laikotarpiu bendrovei „Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd.“, kuri priklauso „Yuntianhua“ grupei, buvo suteikta galimybė ilgą laiką gauti dideles finansavimo sumas nepatiriant jokių išlaidų. Kadangi šios specialios formos kapitalo injekcijos savaime nesuteikė akcininkų teisių investuotojams, Komisija manė, kad jų poveikis buvo panašus į paskolos su nemokamomis palūkanomis poveikį.

b) Valstybės kontroliuojamos investicinės bendrovės, veikiančios kaip valstybinės institucijos

(433) Siekdama nustatyti, ar investuotojai galėtų būti laikomi valstybinėmis institucijomis arba Kinijos Vyriausybės pavedimu ar nurodymu vykdantys Vyriausybės funkcijas, Komisija paprašė „Yuntianhua“ grupės pateikti konkrečios informacijos apie akcininkus, kurie skyrė lėšas pagal kitas nuosavo kapitalo priemones. Investuotojai: „Kunming Heze Investment Center“; „Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center“ ir „Yunnan State-owned Enterprise Reform No.2 Equity Investment Fund Partnership“ („Fund for State-owned enterprise reform“).

(434) Komisija prašė pateikti informacijos apie įmones, pavyzdžiui, pagrindinių akcininkų vardus ir pavardes bei kiekvieno investuotojo direktorių valdybos sudėtį ir taisykles. Komisija taip pat teiravosi informacijos apie minėtų investuotojų investavimo politiką ir išsamesnės informacijos apie konkrečius lėšų pervedimus per kitas nuosavo kapitalo priemones.

(435) Be to, Komisija susisiekė su Kinijos Vyriausybe ir prašė pateikti tokią pačią informaciją, kaip aprašyta 434 konstatuojamojoje dalyje. Kinijos Vyriausybė atsakė neturinti informacijos apie konkrečias bendroves ir visus subjektus Kinijoje, kurių akcijų ji gali turėti. Todėl ji atsisakė atsakyti tiesiogiai, tačiau nukreipė savo atsakymą į susijusios atrinktos bendrovės pateiktiną atsakymą.

(436) Negavusi išsamių atsakymų, pagal 218–220 konstatuojamąsias dalis Komisija nusprendė naudotis turimais faktais, kad nustatytų, ar šie investuotojai gali būti laikomi valstybinėmis institucijomis.

(437) Naudodamasi viešai prieinama informacija, pavyzdžiui, metinėmis ataskaitomis, įmonių žinynuose, investuotojų svetainėse ar viešai prieinamose duomenų bazėse esančia informacija, Komisija nustatė, kad investuotojai, kurie teikė lėšas „Yuntianhua“ grupei naudodami kitas nuosavo kapitalo priemones, iš dalies arba visiškai priklausė valstybei.

(438) Dėl „Kunming Heze Investment Center“ Komisija nustatė, kad daugiau nei 98 % bendrovės akcijų galiausiai priklauso vietos valdžios institucijoms ir valstybės įmonėms ([103]). Tiksliau Komisija nustatė, kad iš visų akcininkų turimų akcijų daugiau kaip 24 % bendrovės akcijų priklauso valstybės įmonei „Yunnan State Owned Capital Operations Ltd“ („Yunnan guoyou ziben yunying youxian gongsi“). Komisija taip pat nustatė, kad daugiau kaip 74 % „Kunming Heze Investment Center“ akcijų priklausė „China Fortune International“ („Huaxin International Trust“), kuri yra valstybės įmonės „China HuJordan Group Co., Ltd“ finansinė bendrovė. Be to, „Kunming Heze Investment Center“ valdo investicinis fondas, įkurtas siekiant investuoti į valstybines provincijų bendroves. Be to, Komisija nustatė, kad šioje bendrovėje ir jos akcininkų tarpe yra teisinių atstovų ir valdybų narių, kurie anksčiau ėjo vykdomąsias pareigas „Yunnan SASAC“, taip pat KKP narių ([104]).

([103]) Žr.: www.cfitc.com/; www.qixin.com/; http://hdcw.chd.com.cn/; www.chd.com.cn; www.gsxt.gov.cn/index.html.
([104]) www.qixin.com/; www.yngyzb.com/ynzb/index.do?url=display&id=935

(439) Dėl „Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center“ ([105]) Komisija nustatė, kad ne mažiau kaip 46 % bendrovės akcijų galiausiai priklauso vietos valdžios institucijoms ir valstybės įmonėms. Tiksliau Komisija nustatė, kad bendrovės akcininkų struktūroje veikia „China Construction Bank Trust“ ir „Yunnan Province State-owned capital operations Jinrun equity investment fund management“.

(440) Komisija taip pat nustatė, kad „Yunnan State-owned Enterprise Reform No.2 Equity Investment Fund Partnership“ („Fund for State-owned enterprise reform“) priklausė valstybės įmonei „Yunnan Energy Investment Group“.

(441) Komisija taip pat nustatė oficialių požymių, kad valstybė kontroliuoja šiuos investuotojus. Visų pirma, neturėdama konkrečios priešingos informacijos, Komisija laikėsi nuomonės, kad valstybės bendrovių, kurioms priklauso nagrinėjami subjektai, valdytojai ir priežiūros institucijos, yra skiriami valstybės ir jai atskaitingi, remiantis 3.4.1.5 ir 3.4.1.6 skirsnių išvadomis.

(442) Be to, kaip paaiškinta 431 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nustatė, kad jų veikla neatitiko vien rinkos logikos ir neatspindėjo faktinės rinkos rizikos, susijusios su tiriamais sandoriais. Veikiau pagal Vyriausybės politiką, kuria siekiama skatinti konkrečias pramonės šakas, kaip nustatyta 3.1 skirsnyje, šie investuotojai veikė neracionaliai, finansiškai remdami eksportuojantį gamintoją.

(443) Atsižvelgdama į minėtas aplinkybes Komisija nustatė, kad valstybės kontroliuojami subjektai, kurie „Yuntianhua“ grupei skyrė lėšas per kitas nuosavo kapitalo priemones, yra valstybinės institucijos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punkte kartu su 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu.

(444) Be to, net jei valstybės kontroliuojami subjektai nebūtų laikomi valstybinėmis institucijomis, Komisija nustatė, kad dėl tų pačių 269 konstatuojamojoje dalyje išdėstytų priežasčių būtų laikoma, kad jie Kinijos Vyriausybės pavedimu ar nurodymu atlieka funkcijas, kurios paprastai pavedamos Vyriausybei, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje. Todėl jų veikla būtų priskiriama Kinijos Vyriausybės veiklai bet kuriuo atveju.

c) Konkrečios subsidijos

(445) Komisija laikėsi nuomonės, kad lengvatinis finansavimas skiriant kapitalo injekcijas yra konkreti subsidija, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte, nes investuotojai yra subjektai, veikiantys pagal valstybės politikos gaires, kuriose SPM nurodyta kaip skatinamoji pramonė. Bet kuriuo atveju iš turimos informacijos matyti, kad ši *ad hoc* subsidija buvo suteikta „Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd“, todėl ji buvo skirta konkrečiai įmonei.

d) Naudos skaičiavimas

(446) Kaip paaiškinta 432 konstatuojamojoje dalyje, Komisija laikėsi nuomonės, kad „Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd.“ gavo didelį finansavimą per nuosavo kapitalo injekcijas, kurių poveikis buvo panašus į finansavimo paskolomis be palūkanų poveikį. Todėl Komisija nusprendė laikytis skaičiavimo metodikos, taikytos paskoloms, kaip aprašyta 3.4.2 skirsnyje. Tai reiškia, kad siekiant nustatyti rinka grįstas paskolų palūkanas ir vėliau jas palyginti su faktine bendrovei taikoma palūkanų norma ir taip nustatyti naudą, PBOC paskelbtoms bazinėms palūkanų normoms taikomas santykinis skirtumas tarp vienodos trukmės JAV AA įmonių obligacijų ir JAV BB arba JAV B įmonių obligacijų. Dėl to nustatyta 0,3 % subsidijavimo suma.

3.4.3.5. Obligacijos

(447) Visos atrinktos bendrovės gavo naudos, nes joms buvo skirtas lengvatinis finansavimas obligacijomis.

a) Valstybės institucijos, veikiančios kaip valstybinės institucijos

(448) Kinijoje obligacijų rinkos dalyviai yra iš esmės tie patys subjektai, kaip tie, kurie vykdo veiklą paskolų rinkoje. Bendrovės, kurios nori išleisti obligacijas, turi pasinaudoti finansų įstaigos, veikiančios kaip garantas, paslaugomis. Garantai organizuoja obligacijų išleidimą ir siūlo palūkanų normas, kuriomis obligacijos bus teikiamos investuotojams. Tie garantai yra tie patys valstybės bankai, kurie taip pat teikia 3.4.2 skirsnyje aptartas lengvatines paskolas. Be to, obligacijas perkantys investuotojai taip pat paprastai yra Kinijos (valstybės) bankai, nes daugiau nei 95 % visos prekybos obligacijomis vyksta tarpbankinėje rinkoje ([106]).

([105]) www.xin.baidu.com/; www.qichacha.com/

([106]) „Goldman Sachs Asset Management“, „Global Liquidity Management“ (2015). *Dažnai užduodami klausimai: Kinijos obligacijų rinka, 2015 m. pirmasis pusmetis*. Taip pat žr. http://www.kwm.com/en/knowledge/insights/chinas-onshore-bond-market-open-for-business-20151216#ref-id-here (žiūrėta 2016 m. lapkričio 16 d.).

(449) Kaip aprašyta 3.4.1.1 skirsnyje, toms finansų įstaigoms būdingas reikšmingas valstybės dalyvavimas ir Kinijos Vyriausybė turi galimybę daryti joms nemenką įtaką.

(450) Bendroji teisinė sistema, kurios laikydamosi tos finansų įstaigos vykdo veiklą ir kuri jau aprašyta 3.4.1 skirsnyje, taip pat taikytina obligacijoms. Be to, obligacijoms konkrečiai taikomi šie reguliuojamieji dokumentai:

1) Kinijos Liaudies Respublikos vertybinių popierių įstatymas, peržiūrėtas ir priimtas 18-ajame Dešimtojo Kinijos Liaudies Respublikos nacionalinio liaudies kongreso nuolatinio komiteto posėdyje 2005 m. spalio 27 d. ir įsigaliojęs 2006 m. sausio 1 d. (aktuali redakcija priimta 2014 m. rugpjūčio 31 d.) (toliau – Vertybinių popierių įstatymas);

2) Įmonių obligacijų išleidimo ir prekybos jomis administracinės priemonės, Kinijos vertybinių popierių reguliavimo komisijos įsakymas Nr. 113, 2015 m. sausio 15 d.;

3) Kinijos Liaudies Respublikos nefinansinių įmonių skolos finansavimo priemonių administravimo tarpbankinėje obligacijų rinkoje priemonės, „People's Bank of China" įsakymas [2008] Nr. 12, 2008 m. balandžio 9 d.;

4) 2011 m. sausio 18 d. Valstybės tarybos paskelbti Įmonių obligacijų administravimo nuostatai.

(451) Pagal reglamentavimo sistemą Kinijoje negalima laisvai išleisti obligacijų arba jomis prekiauti. Kiekvienos obligacijos išleidimui turi pritarti įvairios Vyriausybės institucijos, kaip antai PBOC, NDRC arba CSRC, priklausomai nuo obligacijos rūšies ir emitento tipo. Be to, remiantis Įmonių obligacijų administravimo nuostatais, įmonių obligacijų išleidimui taikomos metinės kvotos.

(452) Be to, pagal Vertybinių popierių įstatymo 16 straipsnį viešas obligacijų leidimas turėtų tenkinti šiuos reikalavimus: *„surinktų lėšų investavimas atitinka valstybės pramonės politiką <…>" ir „surinktos lėšos <…> naudojamos nustatytu tikslu"*. Įmonių obligacijų administravimo nuostatų 12 straipsnyje pakartojama, kad surinktų lėšų paskirtis turi atitikti valstybės pramonės politiką.

(453) Remiantis Įmonių obligacijų išleidimo ir prekybos jomis administracinėmis priemonėmis, viešai išleisti galima siūlyti tik tam tikras obligacijas, atitinkančias griežtus kokybės kriterijus, kaip antai AAA kredito reitingą. Todėl dauguma obligacijų išleidžiama privačiai vadinamiesiems kvalifikuotiems investuotojams, kuriuos patvirtino CSRC ir kurie iš esmės yra Kinijos instituciniai investuotojai.

(454) Galiausiai įmonių obligacijų palūkanų normos nėra nustatomos laisvai, nes Įmonių obligacijų administravimo nuostatų 18 straipsnyje nustatyta, kad *„siūloma įmonių obligacijų palūkanų norma neviršija 40 % vyraujančios palūkanų normos, kurią bankai moka fiziniams asmenims už tokio pat termino terminuotuosius taupomuosius indėlius*".

(455) Komisija taip pat rinko konkrečius įrodymus apie vykdomą reikšmingą kontrolę remdamasi konkrečiais obligacijų leidimais. Tad ji išnagrinėjo visą 450–454 konstatuojamosiose dalyse apibūdintą teisinę aplinką ir konkrečius tyrimo metu nustatytus faktus.

(456) Per tikrinamuosius vizitus nustatyta, kad obligacijas paprastai išleisdavo dvi atrinktos eksportuojančių gamintojų grupės, o jų palūkanų normos būdavo panašios į „People's Bank of China" (toliau – PBOC) bazines palūkanų normas, neatsižvelgiant į bendrovių finansinę ir kredito rizikos padėtį.

(457) Faktiškai obligacijų palūkanų normoms įtaką daro kredito reitingas, kaip ir paskolų atveju. Tačiau, kaip aprašyta 279–285 konstatuojamosiose dalyse, vietos kredito reitingų rinka yra iškreipta, o kredito reitingai – nepatikimi. Tai įrodo ir faktas, kad obligacijų prospektai ir kredito reitingų ataskaitos, susijusios su atrinktų bendrovių išleistomis obligacijomis, neatitiko tikrosios bendrovių padėties.

(458) Pavyzdžiui, išsamiame obligacijų prospekte buvo pateiktas įspėjimas, kad bendrovės pelno lygis mažėjo, kad didelė grynojo turto dalis buvo įkeista už vidaus finansavimo garantijas, kad dėl trumpalaikės skolos grąžinimo buvo daromas didelis spaudimas ir kad bendrovė buvo numačiusi daug kapitalo reikalaujančių projektų, nors skolos ir turto santykis jau buvo aukštas. Vis dėlto ataskaitoje daroma išvada, kad siūlomoms obligacijoms priskirtinas AA+ kredito reitingas.

(459) Atsižvelgdama į minėtas aplinkybes Komisija nustatė, kad Kinijos finansų įstaigos, kurios organizavo obligacijų išleidimą atrinktoms bendrovėms, yra valstybinės institucijos arba joms Vyriausybė paveda arba nurodo atlikti funkcijas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnyje ir 2 straipsnio b punkte ir paaiškinta 3.4.1.5 ir 3.4.1.6 skirsniuose. Be to, naudos gavo atrinkti eksportuojantys gamintojai, nes obligacijos buvo išleistos taikant mažesnes nei rinkos normas, atitinkančias jų tikrąjį rizikos profilį.

b) Konkrečios subsidijos

(460) Komisija nusprendė, kad lengvatinis finansavimas obligacijomis yra konkretus, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte, nes obligacijų negalima išleisti negavus Vyriausybės institucijų patvirtinimo, o KLR vertybinių popierių įstatyme nustatyta, kad obligacijų išleidimas turi atitikti valstybės pramonės politiką. Kaip jau minėta 140–177 konstatuojamosiose dalyse, SPM pramonė laikoma pagrindine / strategine pramone.

c) Naudos skaičiavimas

(461) Kadangi obligacijos iš esmės yra dar vienos rūšies skolos priemonė, panaši į paskolas, ir kadangi paskolų skaičiavimo metodika jau grindžiama obligacijų krepšeliu, Komisija nusprendė taikyti paskolų skaičiavimo metodiką, aprašytą 3.4.2 skirsnyje. Tai reiškia, kad siekiant nustatyti rinka grįstas obligacijų palūkanų normas ir vėliau jas palyginti su faktine bendrovei taikoma palūkanų norma ir taip nustatyti naudą, PBOC paskelbtoms bazinėms palūkanų normoms taikomas santykinis skirtumas tarp vienodos trukmės JAV AA įmonių obligacijų ir JAV BB įmonių obligacijų.

(462) Kaip paaiškinta 291 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nustatė, kad kai kurios bendrovės obligacijas išleidžia siekdamos restruktūrizuoti skolą. Šiais atvejais, kaip paaiškinta 3.4.2.2 skirsnyje, Komisija manė, kad susijusių bendrovių finansinė padėtis yra blogesnė, nei matyti iš pirmo žvilgsnio iš finansinių ataskaitų, ir kad yra papildomos rizikos, susijusios su jų trumpalaikiu ir ilgalaikiu finansavimu. Todėl, siekdama atsižvelgti į didesnę riziką, Komisija vienu punktu sumažino vertinimą pagal rizikos vertinimo skalę ir pritaikė santykiniu skirtumu grindžiamą skaičiavimą ir jų finansavimui, įskaitant obligacijas, palygindama JAV AA įmonių obligacijas su JAV B įmonių obligacijomis.

3.4.3.6. Išvada dėl lengvatinio finansavimo. Kitų rūšių finansavimas

(463) Atlikus tyrimą nustatyta, kad visos atrinktos eksportuojančių gamintojų grupės gavo lengvatinį finansavimą banko akcepto įsakomųjų vekselių ir obligacijų forma, o dvi atrinktos bendrovės tiriamuoju laikotarpiu gavo lengvatinį finansavimą kapitalo injekcijų forma. Atsižvelgdama į tai, kad buvo skiriamas finansinis indėlis ir eksportuojantiems gamintojams teikiama konkreti nauda, Komisija manė, kad šių rūšių lengvatinis finansavimas turėtų būti laikomas kompensuotina subsidija.

(464) Dėl CNBM, kadangi ši bendrovė nebendradarbiavo, iš kitų rūšių lengvatinio finansavimo gauta nauda CNBM lygmeniu buvo nustatyta naudojant kiekviename iš pirmesnių skirsnių paaiškintą metodiką, taikytą viešai prieinamai šios bendrovės 2018 m. metinėje ataskaitoje pateiktai informacijai, kaip antai obligacijų leidimui ir neįvykdytiems įsipareigojimams pagal išduotuosius vekselius.

(465) Atrinktoms bendrovių grupėms per tiriamąjį laikotarpį taikant pirmiau aprašytą lengvatinį finansavimą nustatyta subsidijų suma:

Lengvatinis finansavimas: kitų rūšių finansavimas

Bendrovė / grupė	Visa subsidijos suma
„Yuntianhua“ grupė	6,92 %
CNBM grupė	10,61 %

3.5. **Lengvatinis draudimas. Eksporto kredito draudimas**

(466) Skundo pateikėjas teigė, kad „Sinosure“, be kitų paslaugų, lengvatinėmis sąlygomis skatinamosioms pramonės šakoms teikia trumpalaikį, vidutinės trukmės ir ilgalaikį eksporto kredito draudimą, investicinį draudimą ir obligacijų garantijas. Remiantis neseniai Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) atliktu tyrimu, Kinijos aukštųjų technologijų pramonė, kuriai priklauso ir SPM pramonė, gavo 21 % viso „Sinosure“ teikiamo eksporto kredito draudimo ([107]). Be to, „Sinosure“ ėmėsi aktyvaus vaidmens įgyvendindama iniciatyvą „Pagaminta Kinijoje 2025“, pagal kurią įmonėms rekomenduojama naudotis nacionaliniais kreditų ištekliais, diegiamos mokslinės ir technologinės inovacijos bei modernizuojamos technologijos ir padedama užsienyje investuojančioms įmonėms tapti konkurencingesnėms pasaulinėje rinkoje ([108]).

a) Teisinis pagrindas

1) MOFCOM ir „Sinosure“ bendrai paskelbtas Pranešimas dėl prekybos skatinimo mokslo ir technologijų priemonėmis naudojant eksporto kredito draudimą strategijos įgyvendinimo (*Shang Ji Fa* [2004] Nr. 368);

2) 840-asis planas, įtrauktas į 2009 m. gegužės 27 d. Valstybės tarybos pranešimą;

3) Valstybės tarybos pranešimas apie vystymo ir plėtros valstybės tarnybos strateginį sprendimą dėl spartesnio besivystančių pramonės šakų vystymo (*GuoFa* [2010 m.] Nr. 32, 2010 m. spalio 18 d.) ir jo įgyvendinimo gairės (*GuoFa* [2011 m.] Nr. 310, 2011 m. spalio 21 d.);

4) Pranešimas dėl 2006 m. Kinijos eksportuojamų aukštųjų technologijų produktų žinyno paskelbimo, *Guo Ke Fa Ji Zi* [2006] Nr. 16;

5) 2009 m. spalio 9 d. Mokslo ir technologijų ministerijos pranešimas dėl Kinijos aukštųjų technologijų produktų katalogo sudarymo, G.K.B.J. [2009] Nr. 61.

b) Tyrimo išvados

(467) Abi atrinktos bendrovių grupės per tiriamąjį laikotarpį turėjo galiojančias eksporto draudimo sutartis su „Sinosure“.

(468) Kaip minėta 201 konstatuojamojoje dalyje, „Sinosure“ nepateikė savo įmonės valdymo patvirtinamųjų dokumentų, kaip antai įstatų.

(469) Be to, kaip pažymėta 200 konstatuojamojoje dalyje, „Sinosure“ taip pat nepateikė konkretesnės informacijos apie SPM sektoriaus įmonėms teikiamą eksporto kredito draudimą ir įmokų dydį arba išsamių duomenų apie eksporto kredito draudimo veiklos pelningumą.

(470) Todėl Komisija turėjo papildyti pateiktą informaciją turimais faktais.

(471) Remiantis per ankstesnius antisubsidijų tyrimus pateikta informacija ([109]) „Sinosure“ yra valstybės politikos draudimo bendrovė, kurią valstybė įsteigė ir remia siekdama paremti KLR užsienio ekonomikos ir prekybos plėtrą ir bendradarbiavimą. 100 % bendrovės akcijų priklauso valstybei. Ji turi direktorių valdybą ir stebėtojų tarybą. Vyriausybė įgaliota paskirti ir atleisti bendrovės vyresniąją vadovybę. Remdamasi šia informacija Komisija padarė išvadą, kad esama oficialių požymių, jog Vyriausybė kontroliuoja „Sinosure“.

(472) Komisija toliau rinko informaciją apie tai, ar Kinijos Vyriausybė vykdė reikšmingą „Sinosure“ veiklos, susijusios su SPM pramone, kontrolę. Atsižvelgdama į tai Komisija pažymėjo, kad Kinijos aukštųjų ir naujų technologijų produktų eksporto kataloge stiklo pluošto produktai, įskaitant SPM, konkrečiai išvardyti kaip skatinami eksportuoti produktai ([110]).

([107]) EBPO Kinijos eksporto kredito politikos ir programų tyrimas, p. 7, 32 punktas.
([108]) Žr. „Sinosure“ svetainę, bendrovės profilį – parama iniciatyvai „Pagaminta Kinijoje“.
([109]) Žr. 7 išnašoje nurodytos padangų bylos 429 konstatuojamąją dalį.
([110]) Aukštųjų ir naujų technologijų produktų eksporto katalogas, Nr. 531–545.

(473) Be to, remiantis Pranešimu dėl prekybos skatinimo mokslo ir technologijų priemonėmis naudojant eksporto kredito draudimą strategijos įgyvendinimo, „Sinosure“ turėtų didinti paramą pagrindinėms pramonės šakoms ir produktams stiprindama bendrą aukštųjų ir naujų technologijų produktų eksporto paramą. Ji turėtų laikyti Kinijos aukštųjų ir naujų technologijų produktų eksporto kataloge nurodytas naujų medžiagų ir kitas aukštųjų ir naujų technologijų pramonės šakas savo veiklos prioritetu ir teikti visokeriopą paramą, susijusią su garantijų procedūromis, patvirtinimais su apribojimais, reikalavimų tvarkymo greičiu ir taikomų normų lankstumu. Kalbant apie normų lankstumą, produktams ji turėtų taikyti didžiausią įmokų normos nuolaidą pagal kredito draudimo bendrovės suteiktą kintančią skalę. Kaip minėta 148 ir 162 konstatuojamosiose dalyse, SPM pramonė priskirta platesnei naujų medžiagų kategorijai. Be to, 2017 m. „Sinosure“ metinėje ataskaitoje teigiama, kad „Sinosure“ aktyviai draudė strateginių besiformuojančių pramonės šakų, pavyzdžiui, naujų medžiagų, sandorius ([111]).

(474) Tuo pagrindu Komisija padarė išvadą, kad Kinijos Vyriausybė sukūrė normatyvinį pagrindą, kurio turėjo laikytis Kinijos Vyriausybės paskirti ir jai atskaitingi vadovai ir stebėtojai. Taigi Kinijos Vyriausybė vadovavosi normatyviniu pagrindu, kad vykdytų reikšmingą „Sinosure“ veiklos kontrolę.

(475) Komisija taip pat rinko konkrečius įrodymus apie vykdomą reikšmingą kontrolę remdamasi konkrečiomis draudimo sutartimis. Per tikrinamąjį vizitą „Sinosure“ tvirtino, kad faktiškai jos įmokos atitinka rinkos sąlygas ir yra grindžiamos rizikos vertinimo principais. Tačiau ji nepateikė konkrečių pavyzdžių, susijusių su SPM pramone arba atrinktomis bendrovėmis.

(476) Taigi, neturėdama konkrečių įrodymų, Komisija ištyrė konkrečią „Sinosure“ elgseną, susijusią su atrinktoms bendrovėms suteiktu draudimu. Ta elgsena prieštaravo jos oficialiai pozicijai, nes ji veikė nesiremdama rinkos principais.

(477) Palyginusi visą išmokėtą reikalavimų sumą su bendra apdraustąja suma, remdamasi 2017 m. „Sinosure“ metinėje ataskaitoje pateiktais duomenimis ([112]), Komisija padarė išvadą, kad siekdama padengti reikalavimų sąnaudas (net neįskaičiuojant pridėtinių išlaidų) „Sinosure“ turėtų taikyti vidutiniškai 0,26 % įmoką nuo apdraustosios sumos. Tačiau atrinktų bendrovių mokamos įmokos faktiškai buvo daug mažesnės nei mažiausias mokestis, kurio reikia veiklos sąnaudoms padengti.

(478) Be to, Komisija nustatė, kad keli eksportuojantys gamintojai gavo dalinę arba visą grąžinamąją išmoką už bendrovei „Sinosure“ sumokėtas eksporto kredito draudimo įmokas.

(479) Taigi Komisija padarė išvadą, kad minėtą teisinę sistemą „Sinosure“ įgyvendina vykdydama valdžios funkcijas, susijusias su SPM sektoriumi. „Sinosure“ vykdė valstybinės institucijos funkcijas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punkte kartu su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu, bei pagal atitinkamą PPO teismo praktiką. Be to, atrinkti eksportuojantys gamintojai gavo naudos, nes draudimas buvo suteiktas taikant mažesnes normas nei mažiausias mokestis, kurio reikia, kad „Sinosure“ padengtų savo veiklos sąnaudas.

(480) Komisija taip pat nustatė, kad pagal eksporto draudimo programą teikiamos subsidijos yra konkrečios, nes nevykdant eksporto jų gauti neįmanoma, tad jos priklauso nuo eksporto, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 4 dalies a punkte.

c) Subsidijos sumos skaičiavimas

(481) Per tikrinamąjį vizitą „Sinosure“ teigė, kad rinkoje yra penki rinkos dalyviai ir kad ji neturi informacijos apie savo rinkos dalį. Tačiau, remiantis per ankstesnį antisubsidijų tyrimą, kurio tiriamasis laikotarpis buvo 2016 m. liepos 1 d. – 2017 m. birželio 30 d. ([113]), pateikta informacija, „Sinosure“ tuo metu KLR teko apie 90 % eksporto draudimo vidaus rinkos, todėl ji užėmė dominuojančią padėtį rinkoje. Komisija negalėjo nustatyti rinka grįstos vidaus draudimo įmokos. Taigi, atsižvelgdama į ankstesnius antisubsidijų tyrimus, Komisija panaudojo tinkamiausią išorės lyginamąjį dydį, apie kurį turėjo informacijos, t. y. Jungtinių Amerikos Valstijų „Export-Import Bank“ (toliau – „Ex-Im Bank“) ne finansų įstaigoms taikomas įmokų normas eksportuojant į EBPO šalis.

([111]) 2017 m. „Sinosure“ metinė ataskaita, p. 6.
([112]) 2017 m. „Sinosure“ metinė ataskaita, p. 20.
([113]) Žr. 7 išnašoje nurodytos padangų bylos 427 konstatuojamąją dalį.

(482) Eksporto draudimo įmokų grąžinamosios išmokos per tiriamąjį laikotarpį laikomos dotacija. Kadangi nebuvo įrodymų, kad bendrovės patyrė papildomų išlaidų, dėl kurių reikėtų atlikti koregavimą, nauda buvo apskaičiuota, kaip visa per tiriamąjį laikotarpį gauta grąžinamosios išmokos suma.

(483) Atrinktiems eksportuojantiems gamintojams pagal šią schemą per tiriamąjį laikotarpį nustatyta subsidijų suma:

Lengvatinis finansavimas ir draudimas: eksporto kredito draudimas

Bendrovė / grupė	Subsidijų norma
„Yuntianhua“ grupė	0,43 %
CNBM grupė	0,23 %

3.6. **Vyriausybės tiekiamos prekės už mažesnį nei pakankamą atlygį**

3.6.1. *Žaliavos už mažesnį nei pakankamą atlygį*

(484) Kadangi tirtos bendrovių grupės buvo vertikaliai integruotos, Komisija į tyrimą įtraukė pagrindinius žaliavų tiekėjus, o šių susijusių tiekėjų lygmeniu gautos subsidijos buvo įtrauktos į kiekvienos subsidijavimo schemos skaičiavimus.

(485) Kita vertus, Komisija nerado pakankamai įrodymų, kad pagrįstų teiginį, jog nesusiję tiekėjai prekes SPM gamintojams tiekia už mažesnį nei pakankamą atlygį.

3.6.2. *Žemės naudojimo teisės (ŽNT)*

(486) Visa žemė KLR priklauso valstybei arba yra kolektyvinė, priklausanti kaimams arba miesteliams; tik po to žemės teisinė arba atitinkama nuosavybės teisė gali būti patentuota arba suteikiama korporacijoms arba individualiems savininkams. Žemės sklypai miesto vietovėse priklauso valstybei, o kaimo vietovėse priklauso tiems kaimams ar miesteliams.

(487) Pagal KLR konstitucinę teisę ir Žemės įstatymą, bendrovės ir asmenys gali įsigyti žemės naudojimo teises. Pramoninės paskirties žemė paprastai nuomojama 50 metų, atnaujinat dar 50 metų laikotarpiui.

(488) Kinijos Vyriausybės teigimu, Kinijos Liaudies Respublikos nuosavybės įstatymo 137 straipsnyje nurodyta, kad *„pramonės, verslo, pramogų ar komercinių gyvenamųjų pastatų ir pan. tikslais naudojama žemė, arba du arba daugiau numatytus naudotojus turinti žemė perduodama per aukcioną, konkursą ar teikiant kitus viešus pasiūlymus*“. Be to, Kinijos Vyriausybė nurodė Kinijos Liaudies Respublikos laikinųjų taisyklių dėl teisės naudotis valstybės žeme miesto teritorijose suteikimo ir perdavimo 3 straipsnį. Šiame straipsnyje nustatyta, kad *„bet kuri bendrovė, įmonė, kita organizacija ar asmuo, esantis Kinijos Liaudies Respublikoje arba už jos ribų, gali, jeigu įstatyme nenumatyta kitaip, įgyti teisę naudotis žeme ir dalyvauti žemės vystymo, naudojimo ir valdymo veikloje pagal šių taisyklių nuostatas*“.

(489) Kinijos Vyriausybė mano, kad KLR veikia laisvoji žemės rinka ir kad pramonės įmonės už žemės išperkamosios nuomos teisę sumokėta kaina atitinka rinkos kainą.

a) Teisinis pagrindas

(490) Žemės naudojimo teisės Kinijoje reglamentuojamos Kinijos Liaudies Respublikos žemės administravimo įstatymu. Be to, dalį teisinio pagrindo taip pat sudaro šie dokumentai:

1) Kinijos Liaudies Respublikos nuosavybės įstatymas (Kinijos Liaudies Respublikos Prezidento įsakymas Nr. 62);

2) Kinijos Liaudies Respublikos žemės administravimo įstatymas (Kinijos Liaudies Respublikos Prezidento įsakymas Nr. 28);

3) Kinijos Liaudies Respublikos miestų nekilnojamojo turto administravimo įstatymas (Kinijos Liaudies Respublikos Prezidento įsakymas Nr. 18);

4) Kinijos Liaudies Respublikos laikinosios taisyklės dėl teisės naudotis valstybės žeme miesto teritorijose suteikimo ir perdavimo (Kinijos Liaudies Respublikos valstybės tarybos dekretas Nr. 55);

5) Kinijos Liaudies Respublikos žemės administravimo įstatymo įgyvendinimo reglamentas (Kinijos Liaudies Respublikos Valstybės tarybos įsakymas [2014] Nr. 653);

6) Valstybei priklausančių statybų paskirties žemės naudojimo teisių suteikimo per konkursą, aukcionus ir kotiravimą nuostatos (CSRC pranešimas Nr. 39);

7) Valstybės tarybos pranešimas dėl aktualių klausimų, susijusių su žemės kontrolės stiprinimu (*Guo Fa* (2006) Nr. 31).

b) Tyrimo išvados

(491) Remiantis Valstybei priklausančių statybų paskirties žemės naudojimo teisių suteikimo per konkursą, aukcionus ir kotiravimą nuostatų 10 straipsniu, vietos valdžios institucijos žemės kainas nustato pagal miesto žemės vertinimo sistemą, kuri atnaujinama tik kas trejus metus, ir Vyriausybės pramonės politiką.

(492) Per tikrinamąjį vizitą Kinijos Vyriausybė nurodė, kad 2019 m. gegužės mėn. Finansų ministerija paskelbė Pramoninės paskirties žemės naudojimo gaires, kad rinkos dalyviams suteiktų išsamesnės informacijos apie žemės naudojimo teises ir užtikrintų pasiūlą atsižvelgiant į rinkos poreikius. Šiose gairėse teigiama, kad sudaromos vienodos sąlygos ir visi rinkos dalyviai vienodomis sąlygomis gali naudotis pramonine žeme. Tačiau šios gairės nebuvo taikomos tiriamuoju laikotarpiu ir atrinktiems eksportuojantiems gamintojams įsigyjant žemės naudojimo teises.

(493) Ankstesniuose tyrimuose Komisija nustatė, kad KLR už žemės naudojimo teises mokėtos kainos nėra tipiškos rinkos kainos, nustatytos pagal pasiūlą ir paklausą laisvojoje rinkoje, nes nustatyta, kad aukcionų sistema nebuvo aiški, skaidri ir iš esmės neveikė, o kainas pasirinktinai nustatė valdžios institucijos. Kaip minėta ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje, valdžios institucijos kainas nustato remdamosi Miesto teritorijų žemės vertinimo sistema, pagal kurią nustatydamos pramoninės paskirties žemės kainą jos be kitų kriterijų turi remtis pramonės politika.

(494) Šiame tyrime nenustatyta jokių pastebimų pokyčių šioje srityje. Pavyzdžiui, Komisija nustatė, kad tik kai kurie atrinkti eksportuojantys gamintojai įsigydami žemės naudojimo teises dalyvavo konkurse arba panašiame viešame procese, net ir neseniai įsigydami žemėnaudos teises. Žemės naudojimo teises daugeliui atrinktų bendrovių už suderėtą kainą suteikė vietos valdžios institucijos.

(495) Komisija pažymėjo, kad be miestų žemės stebėsenos sistemos veikia ir dinamiška žemės stebėsenos sistema. Atlikusi Kinijos Liaudies Respublikos kilmės saulės baterijų plokščių priemonių galiojimo termino peržiūrą ([114]) Komisija nustatė, kad šios kainos yra didesnės nei minimalios lyginamosios kainos, kurios nustatomos pagal miesto teritorijų žemės vertinimo sistemą ir naudojamos vietos valdžios institucijų, nes miesto teritorijų žemės vertinimo sistemos lyginamosios kainos atnaujinamos tik kas trejus metus, o pagal dinaminės stebėsenos sistemą kainos atnaujinamos kas ketvirtį. Vis dėlto nebuvo jokių požymių, kad žemės kainos būtų nustatomos pagal dinaminės stebėsenos sistemos kainas. Iš tiesų, per saulės baterijų plokščių tyrimą Kinijos Vyriausybė patvirtino, kad miesto teritorijų žemės kainų dinaminės stebėsenos sistemoje stebimi tam tikrų KLR teritorijų (t. y. 105 miestų) žemės kainų lygių svyravimai ir ši sistema yra skirta žemės kainų raidai vertinti. Tačiau rengiant konkursus ir aukcionus pradinės kainos nustatomos pagal lyginamuosius dydžius, nustatytus žemės vertinimo sistemoje. Ši situacija nebuvo pasikeitusi per TL. Be to, šiuo atveju daugumai atrinktų bendrovių grupių žemės sklypai buvo paskirti.

([114]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2017/366 (OL L 56, 2017 3 3, p. 1) (Saulės baterijų plokštės) 421 ir 425 konstatuojamosios dalys.

(496) Dėl žemės sklypų, kurie buvo skirti konkurso būdu, Komisija nustatė, kad kiekvienu atveju buvo tik vienas konkurso dalyvis, o sumokėta kaina atitiko pradinę konkurso kainą. Nesant papildomos išsamios informacijos apie faktinį aukciono procesą, buvo neaišku, ar pradinė kaina buvo nustatyta nepriklausomai ir atitiko žemės naudojimo teisės rinkos vertę.

(497) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad taikant konkurso procedūrą galiausiai gauta kaina ne tik atspindi kainą, už kurią pardavėjas nori parduoti, arba pradinę kainą, kuria teikiamas pasiūlymas, bet ir kainą, kurią pirkėjai nori mokėti, tad kaina, galiausiai nustatyta taikant tokią procedūrą, atspindi ir paklausą, ir pasiūlą. Jei, pasibaigus konkurso procedūrai, galutinė kaina „*atitiko pradinę konkurso kainą*“, tai tiesiog reiškia, kad tai yra tuo metu paklausą ir pasiūlą atspindinti kaina. Komisija sutiko su Kinijos Vyriausybe dėl aprašytų konkurso procedūrų pagrindinių principų, tačiau pažymėjo, kad tokia procedūra gali veikti tik tada, kai yra keli konkurso dalyviai tam tikram žemės sklypui įsigyti. Tačiau Komisija per šį tyrimą ar net per ankstesnius tyrimus nerado nė vieno atvejo, kad konkurse žemei įsigyti dalyvautų daugiau nei vienas dalyvis ir būtų galima stebėti paklausos ir pasiūlos sąveiką. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(498) Be to, Komisija taip pat nustatė, kad kai kurios bendrovės iš vietos valdžios institucijų gavo grąžinamąsias išmokas, kuriomis buvo kompensuotos už žemės naudojimo teises sumokėtos kainos. Be to, kai kurios CNBM grupės bendrovių įsigytos žemės naudojimo teisės turėjo būti apmokėtos tik praėjus keleriems metams pradėjus naudotis žeme.

(499) Minėti įrodymai prieštarauja Kinijos Vyriausybės tvirtinimams, kad KLR žemės naudojimo teisių kainos atitinka rinkos kainas, nustatomas pagal pasiūlą ir paklausą laisvojoje rinkoje.

c) Išvada

(500) Iš šio tyrimo išvadų matyti, kad su žemės naudojimo teisių įsigijimu susijusi padėtis KLR yra neskaidri, o kainas pasirinktinai nustato valdžios institucijos.

(501) Todėl Kinijos Vyriausybės suteikiamos žemės naudojimo teisės turėtų būti laikomos subsidija, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktyje ir 2 dalyje, nes Vyriausybė tiekia prekes ir bendrovėms gavėjoms tokiu būdu suteikiama nauda. Kaip paaiškinta 491–499 konstatuojamosiose dalyse, KLR nėra veikiančios žemės rinkos, o iš to, kad naudojamas išorinis lyginamasis dydis (žr. 506–515 konstatuojamąsias dalis), matyti, kad atrinkti eksportuojantys gamintojai už žemės naudojimo teises sumokėjo gerokai mažiau, palyginti su įprastine rinkos kaina.

(502) Atsižvelgdama į tam tikroms pramonės šakoms priklausančioms bendrovėms suteiktą lengvatinę prieigą prie pramoninės paskirties žemės, Komisija pažymėjo, kad vietos valdžios institucijų nustatyta kaina turi atspindėti valstybės pramonės politiką, kaip minėta 493 konstatuojamojoje dalyje. Pagal šią pramonės politiką SPM pramonė įvardyta kaip skatinamoji pramonė ([115]). Be to, Valstybės tarybos sprendimu Nr. 40 reikalaujama, kad valdžios institucijos užtikrintų, kad žemė būtų skiriama skatinamosioms pramonės šakoms. Sprendimo Nr. 40 18 straipsnyje aiškiai nustatyta, kad ribojamosioms pramonės šakoms žemės naudojimo teisės nebus suteikiamos. Tai rodo, kad pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a ir c punktus ši subsidija yra konkreti, nes žemę lengvatinėmis sąlygomis gali naudoti tik tam tikrų pramonės šakų bendrovės (šiuo atveju – SPM sektoriaus), o Vyriausybės taikoma tvarka šioje srityje neaiški ir neskaidri.

(503) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė pakartojo pastabas dėl 3.1 skirsnio ir žemės naudojimo teisių ir nurodė, kad nė vienas iš Komisijos nurodytų dokumentų nėra tiesiogiai susijęs su SPM ir nė viename iš jų nenustatyta, kad žemės naudojimo teisės, kaip įtariama, lengvatinėmis sąlygomis suteikiamos tik tam tikroms įmonėms. Be to, Valstybės tarybos sprendime Nr. 40 neminima, kad valdžios institucijos turėtų užtikrinti, kad žemė būtų skiriama skatinamosioms pramonės šakoms.

([115]) Žr. 3.1 skirsnį.

(504) Atsakydama Komisija priminė 3.1 skirsnyje jau išnagrinėtus argumentus ir pabrėžė, kad SPM iš tiesų yra skatinamoji pramonės šaka. Be to, Valstybės tarybos sprendimo Nr. 40 XII straipsnyje nurodyta, kad „*Pramonės restruktūrizavimo žinynas* yra svarbus dokumentas dėl investicijų, Vyriausybės vykdomo investicinių projektų valdymo ir mokesčių, kreditų, *žemės* (*pabraukta papildomai)* ir importo bei eksporto politikos rengimo ir įgyvendinimo“. Be to, Sprendimo Nr. 40 įžangoje teigiama, kad „*visi susiję departamentai spartina atitinkamos mokesčių, kreditų, žemės (pabraukta papildomai), importo ir eksporto ir pan. politikos rengimą ir keitimą ir stiprina koordinavimą su pramonės politika, kad būtų toliau tobulinama pramonės restruktūrizavimo skatinimo politikos sistema*“. Priešingai, Sprendimo Nr. 40 XVIII straipsnyje dėl pramonės šakų, priklausančių ribojamųjų kategorijai, nustatyta, kad „investicijas valdantys departamentai nenagrinėja, netvirtina ir neregistruoja, jokia finansų įstaiga negali suteikti jokių paskolų, *jokie* kiti *departamentai, atsakingi už žemės valdymą*, miestų planavimą ir statybą, aplinkos apsaugą, kokybės tikrinimą, gaisrų gesinimą, muitus, pramonę ir prekybą ir pan. *negali vykdyti atitinkamų procedūrų*“ (pabraukta papildomai). Taigi skatinamųjų pramonės šakų pramonės politika ir žemės skyrimo politika yra aiškiai susijusios. Todėl Kinijos Vyriausybės tvirtinimai buvo atmesti.

(505) Taigi, Komisija šią subsidiją laikė kompensuotina.

d) Subsidijos sumos skaičiavimas

(506) Kaip ir ankstesniuose tyrimuose ([116]), taip pat remiantis pagrindinio reglamento 6 straipsnio d dalies ii punktu, kaip išorinis lyginamasis dydis ([117]) naudotos Taivano, Penghu, Dzinmeno ir Madzu atskirosios muitų teritorijos (Kinijos Taipėjaus) žemės kainos. Gavėjams suteikta nauda skaičiuojama atsižvelgiant į kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo už žemės naudojimo teises faktiškai sumokėtos sumos (t. y. faktinės sumokėtos kainos, kuri nurodyta sutartyje, ir, jei taikoma, sutartyje nurodytos kainos atskaičius vietos valdžios institucijų grąžintas sumas ir (arba) dotacijas) ir sumos, kurią paprastai reikėtų mokėti remiantis Kinijos Taipėjaus lyginamuoju dydžiu, skirtumą.

(507) Komisijos nuomone, Kinijos Taipėjus yra tinkamas išorinis lyginamasis dydis dėl šių priežasčių:

— Kinijos Taipėjaus ir daugumos KLR provincijų ir miestų, kuriuose įsikūrę atrinkti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai, panašus ekonominio išsivystymo lygis, BVP ir ekonominė struktūra,

— nedidelis fizinis atstumas tarp KLR ir Taipėjaus,

— aukštas Kinijos Taipėjaus ir daugelio KLR provincijų pramonės infrastruktūros lygis,

— stiprūs Kinijos Taipėjaus ir KLR ekonominiai ryšiai ir tarpvalstybinė prekyba,

— didelis gyventojų tankis daugelyje KLR provincijų ir Kinijos Taipėjuje,

— žemės tipas ir sandoriai susijusiam Kinijos Taipėjaus lyginamajam dydžiui apskaičiuoti panašūs į KLR ir

— bendros demografinės, lingvistinės ir kultūrinės Kinijos Taipėjaus ir KLR savybės.

(508) Remdamasi ankstesniuose tyrimuose ([118]) taikyta metodika Komisija naudojo Kinijos Taipėjaus vidutinę vieno kvadratinio metro žemės kainą, pakoreguotą atsižvelgiant į infliaciją ir BVP pokyčius nuo atitinkamų žemės naudojimo teisių sutarčių sudarymo dienos. Informacija apie pramoninės paskirties žemės kainas nuo 2015 m. gauta iš Taivano ekonomikos reikalų ministerijos Pramonės departamento interneto svetainės ([119]). Ankstesnių metų kainos pataisytos remiantis TVF paskelbtomis 2015 m. Taivano infliacijos normomis ir Taivano BVP vienam gyventojui einamosiomis kainomis JAV doleriais raida.

([116]) Be kita ko, žr. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 452/2011, OL L 128, 2011 5 14, p. 18 (*Plonas kreidinis popierius*), Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 215/2013, OL L 73, 2013 3 15, p. 16 (*Organinėmis medžiagomis dengti plieno produktai*), Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2017/366, OL L 56, 2017 3 3, p. 1 (*Saulės baterijų plokštės*), Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 1379/2014, OL L 367, 2014 12 23, p. 22 (*Stiklo pluošto gijos*), Komisijos įgyvendinimo sprendimą 2014/918, OL L 360, 2014 12 17, p. 65 (*Poliesterių kuokšteliniai pluoštai*).

([117]) Bendrojo Teismo patvirtinta byloje T-444/11 *Gold East Paper ir Gold Huasheng Paper prieš Tarybą,* 2014 m. rugsėjo 11 d. Bendrojo Teismo sprendimas, ECLI:EU:T:2014:773.

([118]) Žr. 499 konstatuojamąją dalį.

([119]) http://lvr.land.moi.gov.tw/login.action

(509) Po galutinio faktų atskleidimo kelios šalys tvirtino, kad Kinijos Taipėjus nebuvo tinkamas išorės lyginamasis dydis. Viena šalis pasiūlė vietoj Kinijos Taipėjaus naudoti Indiją dėl šių priežasčių:

— pramoninės žemės kainos buvo renkamos didesniame skaičiuje skirtingų pramonės teritorijų Biharo, Maharaštros ir Tamil Nadu valstijose,

— šios trys valstijos yra labai industrializuotos, jų sparti ekonominė plėtra ir pramonės infrastruktūra yra panašios į Kinijos,

— šios trys valstijos geografiškai yra arti viena kitos ir Kinijos,

— Indija ir Kinija turi nusistovėjusius ekonominius ryšius ir vykdo tarpvalstybinę prekybą,

— 22 miestų gyventojų tankis yra panašus į Kinijos industrializuotų miestų,

— ir Kinijoje, ir Indijoje yra daug laisvų žemės plotų, kuriuos būtų galima naudoti ateityje, priešingai nei Taivane, kuris yra izoliuotoje saloje,

— pagaliau pramoninės žemės kainų duomenys Indijoje yra viešai prieinami.

(510) Tačiau ši šalis pateikdama tvirtinimą neatsižvelgė į esminį savo analizės aspektą, t. y. šių provincijų ekonominės plėtros lygį. Remiantis viešais šaltiniais šių Indijos provincijų BVP vienam gyventojui yra gerokai mažesnis nei miestų/provincijų, kuriuose yra įsisteigę eksportuojantys gamintojai. Iš tiesų Maharaštros BVP vienam gyventojui ([120]), kuris yra didžiausias iš visų trijų nurodytų provincijų BVP, 2018–2019 m. siekė tik 3 000 USD, o BVP vienam gyventojui Džedziango provincijoje (skundo pateikėjo naudotoje dėl palyginimo) 2018 m. siekė 14 907 USD ([121]). Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir į 507 konstatuojamojoje dalyje išvardytus veiksnius, šį tvirtinimą teko atmesti.

(511) Be to, Kinijos Vyriausybė teigė, kad šiuo atveju turėtų būti naudojamos šalies vidaus kainos, nes privačios bendrovės taip pat užsiima žemės naudojimo teisių pernuomojimu arba perdavimu Kinijoje, todėl Kinijos Vyriausybė nėra vienintelė rinkos dalyvė. Siekdama išnagrinėti šį tvirtinimą Komisija pirmiausia turėtų nustatyti privačių rinkos dalyvių žemės rinkos pobūdį ir dydį, palyginti su Vyriausybės valdoma rinka, taip pat bet kokį galimą centrinės ir vietos valdžios institucijų kišimąsi į, kaip įtariama, privačiai valdomos žemės rinką. Be to, reikėtų turėti išsamius ir naujausius duomenis apie sandorių kainodarą. Tačiau Kinijos Vyriausybė nepateikė jokių statistinių ar kitokių duomenų, kad Komisija galėtų išnagrinėti pasiūlymą, o Komisija taip pat nerado jokių viešai prieinamų duomenų šiuo klausimu. Be to, net jei tokia informacija būtų gauta, ji būtų susijusi tik su antrine perdavimų rinka, nes pirminėje rinkoje yra tik vienas dalyvis (t. y. pirminį žemės naudojimo teisių paskirstymą visada atlieka Kinijos Vyriausybė). Iš tiesų pirminė paskirstymo 50 metų laikotarpiui rinka skiriasi nuo nuomos antrinėje rinkoje, kuri paprastai turėtų būti daug trumpesniam laikotarpiui, arba bent jau su skirtingomis perkainojimo, nutraukimo ir kt. sąlygomis. Todėl Komisija ir toliau rėmėsi apie pirminę rinką, t. y. šiuo atveju tiriamą rinką, turima informacija.

(512) Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad jei Komisija nuspręstų taikyti išorinį lyginamąjį dydį, reikėtų atlikti koregavimą atsižvelgiant į gyventojų tankio veiksnį, o tai savo ruožtu daro poveikį paklausai ir atitinkamai kainoms. Iš tiesų, 2015–2018 m. Kinijos Taipėjuje gyventojų tankis buvo 4,4 karto didesnis nei Kinijoje. Visų pirma, nors 2015–2018 m. Kinijos gyventojų tankis buvo apie 147 žmonių viename kvadratiniame kilometre žemės, tuo pačiu laikotarpiu Kinijos Taipėjaus gyventojų tankis buvo apie 650 žmonių viename kvadratiniame kilometre žemės. Todėl su žeme susijusi padėtis ir kainos šiose dviejose šalyse yra nepalyginamos.

([120]) https://en.wikipedia.org/wiki/Economy_of_Maharashtra
([121]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang

(513) Tačiau Komisija pažymėjo, kad Kinijos Vyriausybė palygino visos šalies gyventojų tankio duomenis. Atidžiau pažvelgus į eksportuojančių gamintojų faktinių vietovių gyventojų tankį, atrodo, kad gyventojų tankis yra gana panašus. Pavyzdžiui, 2018 m. Džedziango gyventojų tankis buvo 560 žmonių/km^2, o Šandongo gyventojų tankis – 640 žmonių/km^2 ([122]). Todėl Komisija manė, kad koregavimas būtų nepagrįstas.

(514) Kinijos Vyriausybė taip pat paprašė Komisijos pateikti papildomos informacijos apie žemės rūšies ir sandorių, naudotų nustatant atitinkamą lyginamąjį dydį, panašumą, kaip minėta 507 konstatuojamojoje dalyje. Šiuo atžvilgiu Komisija pabrėžė, kad abiem atvejais sandoriai yra susiję su pramoninėse zonose esančia tam tikro dydžio pramonine žeme.

(515) Pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį subsidijos suma buvo paskirstyta per tiriamąjį laikotarpį, taikant įprastinį pramoninės žemės naudojimo teisių galiojimo laiką, t. y. 50 metų. Tada ši suma buvo paskirstyta visai atitinkamos bendrovės apyvartai per tiriamąjį laikotarpį, nes subsidija nepriklauso nuo eksporto ir ją skiriant neatsižvelgta į perdirbtą, pagamintą, eksportuotą arba vežtą kiekį.

(516) Po galutinio faktų atskleidimo „Yuntianhua“ grupė tvirtino, kad buvo padaryta vertės, naudotos konkrečioje žemės naudojimo teisių sutartyje, korektūros klaida. Komisija priėmė šį tvirtinimą ir atitinkamai patikslino vertę.

(517) Po galutinio faktų atskleidimo CNBM grupė teigė, kad viena žemės naudojimo teisių sutartis turėtų būti išbraukta, nes ji buvo gauta po tiriamojo laikotarpio. Be to, 2018 m. įsigytų žemės naudojimo teisių nauda turėtų būti apskaičiuota *pro rata* tiriamuoju laikotarpiu. Galiausiai CNBM grupė teigė, kad kitam žemės sklypui, kurį susijusi bendrovė įsigijo 1998 m., o eksportuojantis gamintojas nusipirko 2004 m., Komisija turėjo naudoti 2004 m. sandorio duomenis naudai apskaičiuoti. Komisija atmetė pirmąjį tvirtinimą, nes aptariama žemės naudojimo teisių pirkimo sutartis jau buvo pasirašyta 2018 m., todėl nuosavybės teisė buvo perduota bendrovei tiriamuoju laikotarpiu. Komisija priėmė antrąjį tvirtinimą dėl skaičiavimo *pro rata* ir atitinkamai pakoregavo naudos skaičiavimą visoms bendrovėms, kurios žemės naudojimo teises įsigijo 2018 m. Paskutinis tvirtinimas buvo atmestas, nes 2004 m. sandoris buvo susijęs su perdavimu tarp bendrovių, todėl jis neatspindėjo tikrosios vertės, kuria grupė iš pradžių įsigijo žemę.

(518) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo CNBM grupė tvirtino, kad apskaičiuodama naudą Komisija turėjo remtis žemės sklypų gavimo data kaip atskaitos tašku. Tačiau, kaip minėta pirmesnėje konstatuojamojoje dalyje, nuosavybės teisę į žemę su atitinkamomis teisėmis ir įsipareigojimais bendrovė jau buvo įgijusi pirkimo sutarties sudarymo dieną. Be to, žemės kaina, kuria remiantis skaičiuojama nauda, taip pat buvo nustatyta pirkimo sutartyje. Todėl bendrovės tvirtinimai buvo atmesti.

(519) Atrinktiems eksportuojantiems gamintojams per tiriamąjį laikotarpį nustatyta tokia subsidijų suma:

Žemės naudojimo teisių suteikimas už mažesnį nei pakankamą atlygį

Bendrovė / grupė	Subsidijų norma
„Yuntianhua“ grupė	4,08 %
CNBM grupė	3,63 %

3.7. **Vyriausybės negautos arba nesurinktos pajamos**

3.7.1. *Elektros energijos tiekimas lengvatiniu tarifu*

(520) Visos atrinktos bendrovės pirko elektros energiją.

([122]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang

(521) Atrinktų bendrovių elektros energijos pirkimo kaina atitiko oficialiai nustatytus kainų lygius, kurie stambiems pramonės pirkėjams nustatomi provincijos lygmeniu. Kaip nustatyta ankstesniuose tyrimuose ([123]), pagal šį kainų lygį šiems stambiems pramonės pirkėjams nesuteikiamas konkretus pranašumas. Tačiau Komisija nustatė, kad tirtos dviejų atrinktų grupių bendrovės gavo naudos dėl jų elektros energijos sąnaudų dalies sumažinimo arba kompensavimo dotacijų forma.

a) Teisinis pagrindas

— 2018 m. liepos 16 d. paskelbtas Nacionalinės plėtros ir reformų komisijos ir Nacionalinės energijos administracijos aplinkraštis dėl aktyvaus į rinką orientuotų energijos sandorių skatinimo ir tolesnio prekybos mechanizmo tobulinimo, *Fa Gua Yun Xing* [2018] Nr. 1027,

— Kelios Kinijos komunistų partijos centrinio komiteto ir Valstybės tarybos nuomonės apie tolesnį elektros energijos sistemos reformos tobulinimą (*Zhong Fa* [2015] Nr. 9),

— Šandongo ekonomikos ir informacinių technologijų komiteto pranešimas dėl 2017 m. pastangų kurti elektros energijos rinką, LJXDL [2017] Nr. 93,

— Nacionalinės energijos administracijos Šandongo priežiūros biuro pranešimas dėl 2017 m. prekybos elektros energija tiesioginių taisyklių pakeitimo, (LJNSC) [2017] Nr. 36.

b) Tyrimo išvados

(522) Komisija nustatė, kad kai kuriems pagrindiniams dideliems pramoniniams elektros energijos vartotojams leidžiama elektros energiją pirkti tiesiogiai iš elektros energijos gamintojų, o ne iš tinklo, pasirašant tiesioginio pirkimo sutartis arba įgijus teisę dalyvauti *„į rinką orientuotoje prekybos elektros energija sistemoje“*. Kai kurios atrinktos bendrovės buvo sudariusios tokias tiesioginio elektros energijos pirkimo sutartis arba buvo įgijusios teisę tiriamuoju laikotarpiu dalyvauti „į rinką orientuotoje prekybos elektros energija sistemoje“. Daugelio tirtų bendrovių kainos, mokėtos pagal tokias sutartis / tokioje sistemoje, buvo mažesnės nei fiksuotos kainos, provincijos lygmeniu nustatytos dideliems pramoniniams klientams.

(523) Šiuo metu ne visi dideli pramoniniai vartotojai turi galimybę sudaryti tokias tiesiogines sutartis arba įgyti teisę dalyvauti *„į rinką orientuotoje prekybos elektros energija sistemoje“*. Nacionaliniu lygmeniu Kinijos komunistų partijos centrinio komiteto ir Valstybės tarybos nuomonėse dėl tolesnio elektros energijos sistemos reformos tobulinimo nurodoma, kad, pavyzdžiui, *„įmonės, kurios neatitinka nacionalinės pramonės politikos ir kurių produktai ir procesai yra pašalinti, neturėtų dalyvauti tiesioginiuose sandoriuose“* ([124]).

(524) Tiesioginę prekybą elektros energija faktiškai vykdo provincijos. Bendrovės turi kreiptis į provincijos valdžios institucijas, kad šios patvirtintų jų dalyvavimą bandomojoje tiesioginio elektros energijos pardavimo schemoje, ir turi atitikti tam tikrus kriterijus.

(525) Pavyzdžiui, Nacionalinės energijos administracijos Šandongo priežiūros biuro pranešime dėl 2017 m. prekybos elektros energija tiesioginių taisyklių pakeitimo nustatyta, kad Šandongo provincijoje *„tiesioginėje prekyboje elektros energija dalyvaujantys vartotojai tvirtinami pagal 2017 m. prieigos sąlygas, kurias patvirtino Šandongo ekonomikos ir informacinių technologijų komitetas. Kad galėtų dalyvauti tiesioginėje prekyboje elektros energija, elektros energiją parduodančios įmonės pateikia registracijos paraišką Šandongo elektros energijos prekybos centrui ir, jam peržiūrėjus ir paskelbus paraišką, gali dalyvauti tiesioginėje prekyboje elektros energija“*. Šiuo atžvilgiu Šandongo ekonomikos ir informacinių technologijų komisijos pranešime pateikiamas reikalavimus atitinkančių įmonių, galinčių dalyvauti į rinką orientuotoje prekybos elektros energija sistemoje, sąrašas ([125]).

([123]) 2013 m. kovo 11 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 215/2013, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės organinėmis medžiagomis dengtiems plieno produktams nustatomas kompensacinis muitas (OL L 73, 2013 3 15, p. 16), 182 konstatuojamoji dalis.
2011 m. gegužės 6 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 451/2011, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito, nustatyto importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plonam kreidiniam popieriui, galutinis surinkimas (OL L 128, 2011 5 14, p. 1).

([124]) Kelios Kinijos komunistų partijos centrinio komiteto ir Valstybės tarybos nuomonės apie tolesnį elektros energijos sistemos reformos tobulinimą (*Zhong Fa* [2015] Nr. 9).

([125]) Pavyzdžiui, Šandongo ekonomikos ir informacinių technologijų komisijos pranešimas dėl 2015 m. tiesioginių elektros energijos sandorių bandomųjų vartotojų sąrašo paskelbimo, L.J.X.D.L [2015] Nr. 9 ir Šandongo ekonomikos ir informacinių technologijų komisijos pranešimas dėl 2017 m. tiesioginių elektros energijos sandorių bandomųjų vartotojų sąrašo paskelbimo, L.J.X.D.L. [2017] Nr. 117.

(526) Kai kurių bendrovių atveju faktiškai nėra jokio rinka grįsto derybų arba konkursų proceso, nes pagal tiesiogines sutartis perkami kiekiai nėra grindžiami tikrąja pasiūla ir paklausa. Iš tikrųjų, energijos gamintojai ir vartotojai negali laisvai parduoti arba pirkti visos savo elektros energijos tiesiogiai. Jų veiksmai ribojami nustatant kiekybines kvotas, kurias jiems paskirsto vietos valdžios institucija.

(527) Be to, nors dėl kainų turėtų tiesiogiai derėtis elektros energijos gamintojai ir elektros energijos vartotojai arba dėl jos turėtų būti deramasi per tarpines paslaugų bendroves, sąskaitas faktūras bendrovėms iš tiesų išrašo valstybinė elektros energijos tinklų bendrovė. Pavyzdžiui, Nacionalinės energijos administracijos Šandongo priežiūros biuro pranešime dėl 2017 m. prekybos elektros energija tiesioginių taisyklių pakeitimo nustatyta, kad „*Šandongo valstybinė elektros energijos tinklų bendrovė taikys tiesioginės prekybos elektros energija mokestį*“ ir kad „*Šandongo valstybinė elektros energijos tinklų bendrovė išduos PVM sąskaitą faktūrą vartotojams ir elektros energijos gamybos įmonėms*“.

(528) Galiausiai visas pasirašytas tiesiogines sutartis reikia pateikti vietos valdžios institucijos registrui.

(529) 2018 m. Kinijos Vyriausybė paskelbė Nacionalinės plėtros ir reformų komisijos ir Nacionalinės energijos administracijos aplinkraštį dėl aktyvaus į rinką orientuotų energijos sandorių skatinimo ir tolesnio prekybos mechanizmo tobulinimo (*Fa Gua Yun Xing* [2018] Nr. 1027). Tačiau Komisija pažymi, kad šis teisės aktas paskelbtas tiriamuoju laikotarpiu ir dar neįgyvendintas. Be to, nors aplinkraščiu siekiama didinti tiesioginių sandorių elektros energijos rinkoje skaičių, jame konkrečiai minimos tam tikros pramonės šakos, įskaitant statybinių medžiagų pramonę ir aukštųjų technologijų pramonę, kaip remiamos ir elektros energijos rinkos liberalizavimu besinaudojančios pramonės šakos. Visų pirma aplinkraštyje nustatyta „*parama vartotojams, kurie per metus suvartoja daugiau kaip 5 mln. kWh elektros energijos, kad galėtų vykdyti tiesioginius elektros energijos sandorius su elektros energijos gamybos įmonėmis. 2018 m. bus liberalizuoti anglies, geležies ir plieno, spalvotųjų metalų, statybinių medžiagų ir kitų keturių pramonės šakų elektros energijos gamybos planai*“. Be to, aplinkraštyje nurodoma „*parama besiformuojančioms pramonės šakoms, kuriančioms didelę pridėtinę vertę, pavyzdžiui, aukštųjų technologijų, interneto, didelių duomenų kiekių ir aukštos kokybės gamybos pramonės šakoms, taip pat įmonėms, turinčioms išskirtinių pranašumų ir savybių bei kuriančioms aukštųjų technologijų turinį, kad galėtų dalyvauti sandoriuose be įtampos lygio ir energijos vartojimo apribojimų*“.

(530) Todėl teisės aktuose numatytas atrankinis tiesioginių sandorių elektros energijos rinkoje taikymas tam tikroms pramonės šakoms, pavyzdžiui, statybinių medžiagų ir aukštųjų technologijų pramonės šakoms. Dėl tokio selektyvaus taikymo valstybė šių pramonės šakų bendrovėms taiko mažesnes elektros energijos kainas.

c) Išvada

(531) Komisija mano, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį ir 2 dalį nagrinėjamas sumažintas elektros energijos tarifas yra subsidija, nes teikiamas finansinis indėlis – Kinijos Vyriausybė (t. y. tinklo operatorius) negauna pajamų, o susijusioms bendrovėms suteikiama nauda. Gavėjų nauda prilygsta sumai, kurią pavyksta sutaupyti dėl mažesnių elektros energijos tarifų, nes elektros energija tiekiama mažesne nei įprasta tinklo kaina, kurią moka kiti dideli pramoniniai vartotojai, negalintys naudotis tiesioginiu tiekimu. Ši subsidija yra konkreti, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte, nes pačiuose teisės aktuose nustatyta, kad ši schema taikoma tik įmonėms, kurios atitinka tam tikrus valstybės nustatytus pramonės politikos tikslus ir kurių produktai ar procesai nėra atmesti kaip neatitinkantys reikalavimų.

(532) Taigi Komisija padarė išvadą, kad tiriamuoju laikotarpiu buvo taikoma subsidijų schema ir kad ji buvo konkreti, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte ir 3 dalyje.

(533) Atskleidus faktus Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad Komisija neįrodė, jog subjektai, tiekiantys elektros energiją, kaip įtariama, lengvatiniais tarifais, t. y. elektros energijos gamintojai ir valstybinės elektros energijos tinklų bendrovės, yra valstybinės institucijos arba veikia Vyriausybės pavedimu ar nurodymu.

(534) Šiuo atžvilgiu, kaip paaiškinta 523–528 konstatuojamosiose dalyse, Komisija pažymėjo, kad tiesioginės prekybos elektros energija sistemą ir sąlygas, kuriomis bendrovėms leidžiama dalyvauti, nustato valstybė ir įgyvendina provincijos. Iš tiesų, bendrovės turi gauti provincijos valdžios institucijų sutikimą dalyvauti tiesioginėje elektros energijos bandomojoje schemoje. Be to, kaip jau minėta 527 konstatuojamojoje dalyje, nors dėl kainų turėtų tiesiogiai derėtis elektros energijos gamintojai ir elektros energijos vartotojai arba dėl jos turėtų būti deramasi per tarpines paslaugų bendroves, sąskaitas faktūras bendrovėms išrašo valstybinė elektros energijos tinklų bendrovė. Atsižvelgdama į tai, kad tiesioginės prekybos elektros energija sistemą kuria ir kontroliuoja valstybė, o įgyvendina per provincijų valdžios institucijas, ir į tai, kad valstybinė elektros energijos tinklų bendrovė išrašo sąskaitas faktūras, Komisija padarė išvadą, kad suderėtus lengvatinius tarifus taiko valstybinės institucijos. Todėl Kinijos Vyriausybės tvirtinimas buvo atmestas.

(535) Be to, Kinijos Vyriausybė laikėsi nuomonės, kad Komisija neįrodė, kodėl elektros energijos tiekimas taikant, kaip įtariama, lengvatinius tarifus yra konkreti subsidija, kaip apibrėžta SKP sutarties 2 straipsnyje. Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad Kinijos komunistų partijos centrinio komiteto ir Valstybės tarybos nuomonėmis dėl tolesnio elektros energijos sistemos reformos tobulinimo, kurias nurodė Komisija, nenustatomos sąlygos šią subsidiją skirti tik tam tikroms įmonėms, nes nuomonės yra ne privalomos, o tik rekomendacija. Be to, Kinijos Vyriausybė laikėsi nuomonės, kad Komisijos tvirtinimas dėl konkretaus taikymo yra nenuoseklus, nes, viena vertus, Komisija teigė, kad SPM yra skatinamoji pramonės šaka, o, kita vertus, ji teigė, kad tik kai kurios atrinktos bendrovės atitiko kriterijus dalyvauti tiesioginės prekybos elektros energija sistemoje.

(536) Šiuo atžvilgiu, kaip nurodyta 523 konstatuojamojoje dalyje, šiuo metu ne visi dideli pramoniniai vartotojai turi galimybę sudaryti tokias tiesiogines sutartis arba įgyti teisę dalyvauti „*į rinką orientuotoje prekybos elektros energija sistemoje*“. Iš tiesų bendrovės turi kreiptis į provincijos valdžios institucijas, kad šios patvirtintų jų dalyvavimą bandomojoje tiesioginio elektros energijos pardavimo schemoje, ir turi atitikti tam tikrus kriterijus, pvz., „*laikytis nacionalinės pramonės politikos*“. Tai, kad Kinijos komunistų partijos centrinio komiteto ir Valstybės tarybos nuomonės dėl tolesnio elektros energijos sistemos reformos tobulinimo gali būti *de jure* neprivalomos, neturi reikšmės, nes atlikus tyrimą nustatyta, kad tik tam tikros bendrovės gavo leidimą dalyvauti tiesioginės prekybos elektros energija sistemoje, todėl naudojosi sumažintomis elektros energijos kainomis. Be to, tai, kad bendrovėms, norinčioms pasinaudoti sumažintomis elektros energijos kainomis, turi būti suteiktas specialus leidimas, taip pat rodo, kad ši schema yra konkreti. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(537) Po galutinio faktų atskleidimo viena iš CNBM grupės bendrovių nesutiko su Komisijos išvada, kad tai, jog tam tikroms bendrovėms leidžiama dalyvauti į rinką orientuotoje elektros energijos sistemoje ir pirkti elektros energiją tiesiogiai iš elektros energijos tiekėjų, o ne per valstybinį tinklą, yra Kinijos Vyriausybės „negautos pajamos“. Ši suinteresuotoji šalis nurodė, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnyje subsidija apibrėžiama taip: „*Vyriausybės pajamų, kurios kitu atveju būtų gautos, yra atsisakoma arba jos nesurenkamos*“, ir kad Kinijos Vyriausybė aiškiai nepardavė elektros energijos eksportuojantiems gamintojams per valstybinį tinklą, todėl Kinijos Vyriausybė negavo jokių pajamų už naudojimąsi valstybiniu tinklu.

(538) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Kaip jau minėta 527 konstatuojamojoje dalyje, nors dėl kainų turėtų tiesiogiai derėtis elektros energijos gamintojai ir elektros energijos vartotojai arba dėl jos turėtų būti deramasi per tarpines paslaugų bendroves, sąskaitas faktūras bendrovėms visada išrašo valstybinė elektros energijos tinklų bendrovė. Todėl 534 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad, kadangi tiesioginės prekybos elektros energija sistemą kuria ir kontroliuoja valstybė, o įgyvendina provincijų valdžios institucijos, ir kad sąskaitas faktūras išrašo valstybinė elektros energijos tinklų bendrovė, suderėtus lengvatinius tarifus taiko valstybinės institucijos. Todėl pasirinktinai taikydama lengvatinius elektros energijos tarifus tik tam tikriems pramoniniams vartotojams, nors oficialiai nustatytos kainos, paprastai taikomos visiems pramoniniams vartotojams, yra didesnės, valstybė, tarpininkaujant valstybinei elektros energijos tinklų bendrovei, nesurinko pajamų iš elektros energijos pardavimo oficialiai nustatytomis kainomis. Ši praktika įvardijama taip: „*Vyriausybės pajamų, kurios kitu atveju būtų gautos, yra atsisakoma arba jos nesurenkamos*“, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnyje. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

d) Subsidijos sumos skaičiavimas

(539) Kompensuotinos subsidijos suma apskaičiuota atsižvelgiant į gavėjams per tiriamąjį laikotarpį suteiktą naudą. Gavėjams suteikta nauda apskaičiuota kaip bendros elektros energijos kainos, mokėtinos taikant įprastą tinklo tarifą, ir bendros elektros energijos kainos, mokėtinos taikant lengvatinį tarifą, skirtumas.

(540) Atrinktiems eksportuojantiems gamintojams pagal šią schemą per tiriamąjį laikotarpį nustatyta subsidijų suma:

Elektros energijos tiekimas lengvatiniu tarifu

Bendrovė / grupė	Subsidijų norma
„Yuntianhua“ grupė	0,05 %
CNBM grupė	0,28 %

3.7.2. *Atleidimo nuo mokesčių ir mokesčių mažinimo programos*

3.7.2.1. ĮPM lengvatos aukštųjų ir naujų technologijų įmonėms

(541) Remiantis Kinijos Liaudies Respublikos įmonių pelno mokesčio įstatymu ([126]) (toliau – ĮPM įstatymas), aukštųjų ir naujų technologijų įmonėms, kurioms valstybė turi skirti esminę paramą, vietoj standartinio 25 % mokesčio tarifo taikomas sumažintas 15 % įmonių pelno mokesčio tarifas.

a) Teisinis pagrindas

(542) Šios programos teisinis pagrindas – ĮPM įstatymo 28 straipsnis ir KLR įmonių pelno mokesčio įstatymo įgyvendinimo taisyklių ([127]) 93 straipsnis, taip pat:

— Mokslo ir technologijų ministerijos, Finansų ministerijos ir Valstybinės mokesčių administracijos aplinkraštis dėl aukštųjų technologijų įmonių pripažinimo administracinių priemonių peržiūros ir paskelbimo, G.K.F.H. [2016] Nr. 32,

— Mokslo ir technologijų ministerijos, Finansų ministerijos ir Valstybinės mokesčių administracijos pranešimas apie aukštųjų ir naujų technologijų įmonių pripažinimo gairių peržiūrą, išleidimą ir paskelbimą, GKFH [2016] Nr. 195,

— Valstybinės mokesčių administracijos pranešimas [2017] Nr. 24 apie lengvatinės pelno mokesčio politikos taikymą aukštųjų technologijų įmonėms ir

— NDRC, Mokslo ir technologijų ministerijos, Prekybos ministerijos ir Nacionalinio intelektinės nuosavybės biuro parengtos Aukštųjų technologijų pramonės naujausių pagrindinių prioritetinių plėtros sričių gairės (2011 m.).

b) Tyrimo išvados

(543) Bendrovės, kurios gali pasinaudoti mokesčio lengvata, vykdo veiklą tam tikrose pagrindinėse aukštųjų ir naujų technologijų srityse, kurias remia valstybė, ir įgyvendina patvirtintus prioritetus valstybės remiamose aukštųjų technologijų srityse, išvardytose Aukštųjų technologijų pramonės naujausių pagrindinių prioritetinių plėtros sričių gairėse. Tose gairėse aiškiai paminėtos gamybos technologijos ir pagrindinės žaliavos stiklo, įskaitant SPM, srityje, kuri yra prioritetinė.

([126]) Kinijos Liaudies Respublikos Prezidento įsakymas Nr. 23.

([127]) Kinijos Liaudies Respublikos įmonių pelno mokesčio įstatymo įgyvendinimo taisyklės (2007 m. gruodžio 6 d. Valstybės tarybos įsakymas Nr. 512) su pakeitimais, padarytais Valstybės tarybos sprendimu iš dalies pakeisti kai kurias administracines taisykles 2019 m. balandžio 23 d. Valstybės tarybos įsakymu Nr. 714).

(544) Be to, kad atitiktų reikalavimus, bendrovės turi tenkinti šiuos kriterijus:

— išleisti tam tikrą pardavimo pajamų dalį moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai,

— užtikrinti, kad aukštųjų technologijų, produktų ir paslaugų pajamos sudarytų tam tikrą bendrų įmonės pajamų dalį, ir

— užtikrinti, kad tam tikrą visų įmonės darbuotojų dalį sudarytų techninis personalas.

(545) Pagal šią priemonę naudą gaunančios bendrovės turi pateikti pelno mokesčio deklaracijas ir atitinkamus priedus. Faktinis naudos dydis įtrauktas į mokesčių deklaraciją.

(546) Komisija manė, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį ir 2 dalį ši mokesčio atskaita yra subsidija, nes teikiamas finansinis indėlis – Kinijos Vyriausybė negauna pajamų, o susijusioms bendrovėms suteikiama nauda.

(547) Gavėjams suteikta nauda lygi sutaupytų mokesčių sumai. Ši subsidija yra konkreti, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte, nes pačiuose teisės aktuose nustatyta, kad ši schema taikoma tik įmonėms, vykdančioms veiklą tam tikrose valstybės nustatytose prioritetinėse aukštųjų technologijų srityse, kaip antai tam tikrų pagrindinių SPM sektoriaus technologijų srityje.

(548) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad ĮPM lengvatos aukštųjų ir naujų technologijų įmonėms nėra konkrečios, nes teisės aktuose, pagal kuriuos veikia ši programa, aiškiai nustatyti objektyvūs tinkamumo kriterijai ([128]) ir šie kriterijai taikomi automatiškai, t. y. atitinkamos valdžios institucijos neturi jokios veiksmų laisvės nustatyti šį konkretų mokesčio tarifą, kai tenkinamos tinkamumo sąlygos. Kinijos Vyriausybė nurodo SKP sutarties 2 išnašą, pagal kurią tinkamumo kriterijai laikomi objektyviais, jei jie yra neutralūs, nesudaro palankesnių sąlygų tam tikroms įmonėms, yra ekonominio pobūdžio ir taikomi horizontaliai. Kinijos Vyriausybė laikėsi nuomonės, kad taip yra tinkamumo gauti šį lengvatinį mokesčio tarifą kriterijų atveju, nes galimybė naudotis šia lengvatine mokesčio norma suteikiama visoms įmonėms ir pirmenybė neteikiama jokioms įmonėms, nes visų ekonomikos sektorių bendrovės atitinka reikalavimus gauti aukštųjų ir naujų technologijų sertifikatą. Be to, Kinijos Vyriausybė nurodė Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-586/14 *Xinyi PV products prieš Komisiją* ([129]), paaiškindama, kad: „*šias lengvatas kompetentingos institucijos skyrė ne savo nuožiūra, bet kai buvo įvykdytos objektyvios jų skyrimo sąlygos, t. y. atitinkama įmonė priklausė aukštųjų technologijų sektoriui (…). Bet kuriuo atveju iš Kinijos Liaudies Respublikos įmonių pelno mokesčio įstatymo 28 straipsnio ir šio įstatymo įgyvendinimo taisyklių 93 straipsnio matyti, kad mokesčių lengvatos, suteiktos aukštųjų technologijų sektoriaus įmonėms, kaip antai pareiškėjui, ko Komisija neginčija, suteikiamos tik jei laikomasi tam tikrų objektyvių sąlygų, tiksliau, be kita ko, aptariamos įmonės veikia naujų pažangių technologijų sektoriuje, jos turi intelektinės nuosavybės teises, jų prekės ar paslaugos priklauso aukštųjų technologijų sektoriams, kuriuos konkrečiai remia valstybė, mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros išlaidos sudaro tam tikrą visų jų pajamų procentinę dalį ir tam tikrą visų darbuotojų dalį sudaro techniniai darbuotojai*.“

(549) Komisija su Kinijos Vyriausybės nuomone nesutiko dėl toliau nurodytų priežasčių. ĮPM mokesčio IV skyriuje pateiktos nuostatos dėl lengvatinio apmokestinimo tvarkos. ĮPM įstatymo 25 straipsnyje, kuris yra IV skyriaus apibendrinamasis straipsnis, nustatyta, kad „*valstybė suteikia pelno mokesčio lengvatas įmonėms, susijusioms su pramonės šakomis ar projektais, kurių plėtrą konkrečiai remia ir skatina valstybė*“. Įstatymo 28 straipsnyje, kuris taip pat yra šio skyriaus dalis, nustatyta, kad „*įmonių pelno mokesčio norma aukštųjų ir naujų technologijų įmonėms, kurioms reikia specialios valstybės paramos, sumažinama iki 15 %*“. Įmonių pelno mokesčio įstatymo įgyvendinimo taisyklių 93 straipsnyje patikslinama, kad:

([128]) Aukštųjų ir naujų technologijų įmonės pripažinimo administracinės priemonės.

([129]) 2016 m. kovo 16 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimo *Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd prieš Europos Komisiją* byloje T-586/14, 70–71 punktai.

„Įmonių pelno mokesčio įstatymo 28 straipsnio 2 dalyje nurodytos „valstybės remtinos svarbios aukštųjų ir naujų technologijų įmonės“ reiškia įmones, kurioms priklauso pagrindinės intelektinės nuosavybės teisės ir kurios atitinka šias sąlygas:

1) *patenka į pagrindinių valstybės remiamų aukštųjų ir naujų technologijų sričių aprėptį;*

2) *mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros išlaidų dalis pardavimo pajamose yra ne mažesnė už nustatytą dalį;*

3) *aukštųjų technologijų, produktų ir paslaugų pajamos sudaro ne mažesnę už nustatytą bendrų įmonės pajamų dalį;*

4) *techniniai darbuotojai sudaro ne mažesnę už nustatytą visų įmonės darbuotojų dalį;*

5) *kitos sąlygos, nustatytos Aukštųjų technologijų įmonių pripažinimo administravimo priemonėse*.“

(550) Pirmiau minėtose nuostatose aiškiai nurodyta, kad sumažintas įmonių pelno mokesčio tarifas taikomas tik „*valstybės remtinoms svarbioms aukštųjų ir naujų technologijų įmonėms*“, kurioms priklauso pagrindinės intelektinės nuosavybės teisės ir kurios atitinka tam tikras sąlygas, pavyzdžiui, „*patenka į pagrindinių valstybės remiamų aukštųjų ir naujų technologijų sričių aprėptį*“.

(551) Kaip nurodyta 543 konstatuojamojoje dalyje, valstybės remiamos aukštųjų technologijų sritys yra išvardytos Aukštųjų technologijų pramonės naujausių pagrindinių prioritetinių plėtros sričių gairėse, o šiose gairėse kaip prioritetinė sritis aiškiai minimos gamybos technologijos ir pagrindinės stiklo žaliavos, įskaitant SPM.

(552) Atsižvelgdama į tai, kad sumažintas įmonių pelno mokesčio tarifas taikomas tik valstybės remtinoms svarbioms aukštųjų ir naujų technologijų įmonėms, kurios patenka į pagrindinių valstybės remiamų aukštųjų ir naujų technologijų aprėptį, Komisija padarė išvadą, kad ši priemonė nėra taikoma remiantis objektyviais kriterijais ar sąlygomis, kuriomis nesudaromos palankesnės sąlygos tam tikroms įmonėms. Šią išvadą patvirtina ir tai, kad „Aukštųjų technologijų pramonės pagrindinės prioritetinės plėtros sritys“ yra tam tikru metu pagal prioritetus atrinktos aukštųjų technologijų pramonės sritys ir, tikėtina, kad laikui bėgant jos keisis. Todėl, priešingai, nei tvirtina Kinijos Vyriausybė, teisės aktuose, kuriais reglamentuojamas sumažintas įmonių pelno mokesčio tarifas, nėra nustatyti objektyvūs tinkamumo kriterijai.

(553) Dėl Teismo bylos T-586/14 išvadų Komisija pažymėjo, kad ETT sprendimą byloje C-301/16 P panaikino ([130]). Be to, Bendrojo Teismo pareiškimas buvo padarytas atsižvelgiant į pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 7 dalį, taigi kitomis aplinkybėmis.

(554) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija patvirtino, kad priemonė yra konkrečiai taikoma, ir atmetė Kinijos Vyriausybės tvirtinimus

c) Subsidijos sumos skaičiavimas

(555) Kompensuotinos subsidijos suma apskaičiuota atsižvelgiant į gavėjams per tiriamąjį laikotarpį suteiktą naudą. Gavėjams suteikta nauda apskaičiuota iš visų pagal įprastinį mokesčių tarifą mokėtinų mokesčių sumos atėmus visą pagal sumažintą mokesčių tarifą mokėtinų mokesčių sumą.

(556) Šiai konkrečiai schemai nustatyta subsidijos suma buvo 0,88 % „Yuntianhua“ grupei ir 2,98 % – CNBM grupei.

3.7.2.2. Įmonių pelno mokesčio atskaita mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros išlaidoms

(557) Pagal mokesčių atskaitą moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai bendrovėms taikoma lengvatinė apmokestinimo tvarka už jų MTP veiklą tam tikrose valstybės nustatytose aukštųjų technologijų prioritetinėse srityse ir kai MTP veiklos išlaidos viršija tam tikrą ribą.

([130]) 2018 m. vasario 28 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje *Europos Komisija prieš Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd*, C-301/16 P.

(558) Tiksliau patirtoms MTP išlaidoms naujoms technologijoms, produktams ir amatams kurti, kurios nesudaro nematerialiojo turto ir kurios įskaičiuojamos į šio termino pelną ir nuostolius, taikoma papildoma 50 % atskaita po atskaitymo atsižvelgiant į tikrąją padėtį. Kai minėtos MTP išlaidos sudaro nematerialųjį turtą, joms taikoma amortizacija, pagrįsta 150 % nematerialiojo turto sąnaudų.

a) Teisinis pagrindas

(559) Programos teisinis pagrindas – ĮPM įstatymo 30 straipsnio 1 dalis kartu su KLR įmonių pelno mokesčio įstatymo įgyvendinimo taisyklėmis, taip pat šie pranešimai:

— Finansų ministerijos, Valstybinės mokesčių administracijos ir Mokslo ir technologijų ministerijos pranešimas dėl MTP išlaidų atskaitos prieš mokesčius politikos tobulinimo (*Cai Shui* [2015] Nr. 119),

— 2015 m. Valstybinės mokesčių administracijos pranešimas Nr. 97 dėl klausimų, susijusių su įmonių mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros išlaidų papildomos atskaitos prieš mokesčius politikos,

— 2017 m. Valstybinės mokesčių administracijos pranešimas Nr. 40 dėl klausimų, susijusių su mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros išlaidų papildomos atskaitos prieš mokesčius reikalavimus atitinkančia apskaičiavimo apimtimi, ir

— NDRC, Mokslo ir technologijų ministerijos, Prekybos ministerijos ir Nacionalinio intelektinės nuosavybės biuro parengtos Aukštųjų technologijų pramonės naujausių pagrindinių prioritetinių plėtros sričių gairės (2011 m.).

b) Tyrimo išvados

(560) Per ankstesnius tyrimus ([131]) Komisija nustatė, kad „*naujos technologijos, produktai ir amatai*“, kuriems gali būti taikoma mokesčių atskaita, priklauso tam tikroms valstybės remiamoms aukštųjų technologijų sritims ir dabartiniams valstybės remiamų aukštųjų technologijų sričių prioritetams, kaip nurodyta Aukštųjų technologijų pramonės naujausių pagrindinių prioritetinių plėtros sričių gairėse.

(561) Komisija manė, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį ir 2 dalį ši mokesčio atskaita yra subsidija, nes teikiamas finansinis indėlis – Kinijos Vyriausybė negauna pajamų, o susijusioms bendrovėms suteikiama nauda. Gavėjams suteikta nauda lygi sutaupytų mokesčių sumai. Ši subsidija yra konkreti, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte, nes pačiuose teisės aktuose nustatyta, kad ši priemonė taikoma tik įmonėms, patiriančioms tam tikrų MTP išlaidų tam tikrose valstybės nustatytose aukštųjų technologijų srityse, kaip antai SPM sektoriuje.

(562) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad papildoma MTP išlaidų atskaitos programa nėra konkreti. Kinijos Vyriausybė pateikė nuorodą į SKP sutarties 2.1 straipsnio b dalį, kurioje nustatyta, kad subsidija nėra konkreti, jeigu subsidiją skirianti institucija arba teisės aktai, pagal kuriuos veikia subsidiją skirianti institucija, nustato objektyvius kriterijus ar sąlygas, reglamentuojančias teisę gauti subsidiją ir jos dydį, jeigu i) teisė gauti subsidiją suteikiama automatiškai; ii) tokių kriterijų ar sąlygų griežtai laikomasi ir iii) jie aiškiai išdėstyti įstatymuose, kituose teisės aktuose ar kituose oficialiuose dokumentuose taip, kad juos būtų galima patikrinti. Kinijos Vyriausybės nuomone, teisės aktuose, pagal kuriuos taikoma ši programa, aiškiai nustatyti objektyvūs teisės gauti subsidiją kriterijai ir šie kriterijai taikomi automatiškai. Kitaip tariant, atitinkamos valdžios institucijos neturi jokios veiksmų laisvės nustatyti šį konkretų mokesčio tarifą, kai tenkinamos tinkamumo sąlygos.

(563) Komisija nurodė ĮPM mokesčio IV skyrių, kuriame pateiktos nuostatos dėl lengvatinio apmokestinimo tvarkos. ĮPM įstatymo 25 straipsnyje, kuris yra IV skyriaus apibendrinamasis straipsnis, nustatyta, kad „*valstybė suteikia pelno mokesčio lengvatas įmonėms, susijusioms su pramonės šakomis ar projektais, kurių plėtrą konkrečiai remia ir skatina valstybė*“. 30 straipsnio 1 dalyje, kuri taip pat yra šio skyriaus dalis, nustatyta, kad „*mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros išlaidos, kurias įmonės patiria kurdamos naujas technologijas, naujus produktus ir naujus amatus*“ gali būti papildomai atskaitomos apskaičiuojant apmokestinamąsias pajamas. Įmonių pelno mokesčio įstatymo įgyvendinimo taisyklių 95 straipsnyje paaiškinama, ką reiškia „*MTP išlaidos, patirtos siekiant kurti naujas technologijas, naujus produktus ir naujus amatus*“, nustatytos ĮPM įstatymo 30 straipsnio 1 dalyje.

([131]) Žr. 7 išnašoje nurodytų plokščių karštojo valcavimo produktų ir padangų bylų atitinkamai 330 ir 521 konstatuojamąsias dalis.

(564) Pirmiau minėtose nuostatose aiškiai nurodyta, kad papildoma MTP išlaidų atskaita taikomas tik įmonėms, kurios *„kuria naujas technologijas, naujus produktus ir naujus amatus“* ir *„yra susijusios su pramonės šakomis ar projektais, kurių plėtrą konkrečiai remia ir skatina valstybė“*.

(565) Kaip nurodyta 560 konstatuojamojoje dalyje, aukštųjų technologijų sritys, kurias remia valstybė, ir dabartiniai prioritetai valstybės remiamose aukštųjų technologijų srityse, yra išvardyti Aukštųjų technologijų pramonės naujausių pagrindinių prioritetinių plėtros sričių gairėse. Kaip patikslinta 543 konstatuojamojoje dalyje, tose gairėse aiškiai paminėtos gamybos technologijos ir pagrindinės žaliavos stiklo, įskaitant SPM, srityje, kuri yra prioritetinė.

(566) Atsižvelgdama į tai, kad papildoma MTP išlaidų atskaita taikoma tik pramonės šakų, kurias konkrečiai remia ir skatina valstybė, įmonėms, kaip nurodyta Aukštųjų technologijų pramonės naujausių pagrindinių prioritetinių plėtros sričių gairėse, Komisija padarė išvadą, kad ši priemonė nėra taikoma remiantis objektyviais kriterijais ar sąlygomis, kuriomis tam tikroms įmonėms (net ne visoms aukštųjų ir naujų technologijų įmonėms) nesudaromos palankesnės sąlygos nei kitoms. Šią išvadą patvirtina ir tai, kad „Aukštųjų technologijų pramonės pagrindinės prioritetinės plėtros sritys“ yra tam tikru metu pagal prioritetus atrinktos aukštųjų technologijų pramonės sritys ir, tikėtina, kad laikui bėgant jos keisis. Priešingai, nei tvirtina Kinijos Vyriausybė, teisės aktuose, kuriais reglamentuojama papildoma MTP išlaidų atskaita, nėra nustatyti objektyvūs tinkamumo kriterijai ar sąlygos. Todėl Komisija patvirtino, kad priemonė yra konkrečiai taikoma, ir atmetė Kinijos Vyriausybės tvirtinimus.

c) Subsidijos sumos skaičiavimas

(567) Kompensuotinos subsidijos suma apskaičiuota atsižvelgiant į gavėjams per tiriamąjį laikotarpį suteiktą naudą. Gavėjams suteikta nauda apskaičiuota iš visų pagal įprastinį mokesčių tarifą mokėtinų mokesčių sumos atėmus sumas, mokėtinas po papildomos 50 % faktinių MTP išlaidų atskaitos.

(568) Šiai konkrečiai schemai nustatyta subsidijos suma buvo 1,06 % „Yuntianhua“ grupei ir 0,17 % – CNBM grupei.

3.7.2.3. Atleidimas nuo dividendų tarp kvalifikuotų įmonių rezidenčių

(569) ĮPM įstatyme numatytos pelno mokesčio lengvatos įmonėms, susijusioms su pramonės šakomis ar projektais, kurių plėtrą konkrečiai remia ir skatina valstybė, be to, pagal jį reikalavimus atitinkančios įmonės rezidentės atleidžiamos nuo pelno iš investicijų į nuosavą kapitalą, pavyzdžiui, dividendų ir premijų, mokesčių.

a) Teisinis pagrindas

(570) Programos teisinis pagrindas – ĮPM įstatymo 26 straipsnio 2 dalis kartu su KLR įmonių pelno mokesčio įstatymo įgyvendinimo taisyklėmis.

b) Tyrimo išvados

(571) Komisija nustatė, kad kai kurios atrinktų grupių bendrovės buvo atleistos nuo kvalifikuotų įmonių rezidenčių dividendų pajamoms taikomo pelno mokesčio.

(572) Klausimyno atsakymuose Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad ši schema nėra subsidija, nes ji susijusi su pelnu atskaičius mokesčius, o atleidimu nuo mokesčio siekiama išvengti dvigubo apmokestinimo, taigi nauda nesuteikiama. Kinijos Vyriausybė taip pat tvirtino, kad schema nėra konkreti, nes ji yra bendrai ir vienodai taikoma remiantis objektyviais kriterijais, nes visos KLR bendrovės rezidentės turi teisę investuoti į kitas bendroves rezidentes ir būti atleistos nuo mokesčio.

(573) Šiuo atžvilgiu daroma nuoroda į ĮPM 25 straipsnį, kuris priklauso tam pačiam skyriui kaip 26 straipsnio 2 dalis, t. y. IV skyriui „Lengvatinė mokesčių politika“ ir yra šio skyriaus apibendrinamasis straipsnis. Šiame straipsnyje nustatyta, kad *„valstybė suteikia pelno mokesčio lengvatas įmonėms, susijusioms su pramonės šakomis ar projektais, kurių plėtrą konkrečiai remia ir skatina valstybė*“. Be to, 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad atleidimas nuo mokesčių taikomas pelnui iš investicijų į nuosavą kapitalą tarp *„reikalavimus atitinkančių įmonių rezidenčių*“, todėl atrodo, kad jis taikomas tik tam tikroms įmonėms rezidentėms.

(574) Remiantis tuo, kas išdėstyta, ir ankstesnių antisubsidijų tyrimų ([132]) išvadomis manoma, kad tokia lengvatinė mokesčių politika taikoma tik tam tikroms pramonės šakoms ir projektams, t. y. pramonės šakoms, kurias valstybė konkrečiai remia ir skatina, pavyzdžiui, SPM pramonei, todėl yra konkrečiai taikoma. Iš byloje surinktų įrodymų taip pat matyti, kad šia schema pasinaudojusios bendrovės turėjo naujų ir aukštųjų technologijų sertifikatą. Remiantis tuo, kas išdėstyta, Kinijos Vyriausybės tvirtinimus teko atmesti

(575) Komisija mano, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį ir 2 dalį ši schema yra subsidija, nes teikiamas finansinis indėlis – Kinijos Vyriausybė negauna pajamų, o susijusioms bendrovėms suteikiama nauda. Gavėjams suteikta nauda lygi sutaupytų mokesčių sumai. Ši subsidija yra konkreti, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte, nes pačiuose teisės aktuose nustatyta, kad šis atleidimas taikomas tik kvalifikuotoms įmonėms rezidentėms, kurioms didžiąją dalį paramos skiria ir kurių plėtrą skatina valstybė.

c) Subsidijos sumos skaičiavimas

(576) Komisija subsidijos sumą apskaičiavo taikydama įprastinį mokesčio tarifą dividendų pajamoms, kurios buvo atskaitytos iš apmokestinamųjų pajamų.

(577) Šiai konkrečiai schemai nustatyta subsidijos suma buvo 0,02 % „Yuntianhua“ grupei ir 2,10 % – CNBM grupei.

3.7.2.4. Pagreitintas įrangos, kurią naudoja aukštųjų technologijų įmonės, nusidėvėjimas

(578) ĮPM įstatymo 32 straipsnyje nustatyta: *„kai įmonės ilgalaikio turto pagreitintas nusidėvėjimas yra tikrai būtinas dėl technologijų pažangos ar kitų priežasčių, gali būti sumažintas nusidėvėjimo metų skaičius arba gali būti priimtas pagreitinto nusidėvėjimo metodas*“.

a) Teisinis pagrindas

(579) Programos teisinis pagrindas – ĮPM įstatymo 32 straipsnis kartu su KLR įmonių pelno mokesčio įstatymo įgyvendinimo taisyklėmis, taip pat šie pranešimai:

— Finansų ministerijos ir Valstybinės mokesčių administracijos pranešimas apie įrangos ir priemonių išskaitymo politiką įmonių pelno mokesčio tikslais (*Cai Shui* [2018] Nr. 54),

— Finansų ministerijos ir Valstybinės mokesčių administracijos pranešimas apie įmonių pelno mokesčio politikos, taikomos ilgalaikio turto pagreitintam nusidėvėjimui, sureguliavimą (*Cai Shui* [2014] Nr. 75) ir

— Finansų ministerijos ir Valstybinės mokesčių administracijos pranešimas apie įmonių pelno mokesčio politikos, taikomos ilgalaikio turto pagreitintam nusidėvėjimui, sureguliavimą (*Cai Shui* [2015] Nr. 106).

b) Tyrimo išvados

(580) Remiantis Pranešimu apie įrangos ir priemonių išskaitymo politiką įmonių pelno mokesčio tikslais (*Cai Shui* [2018] Nr. 54), *„jeigu per laikotarpį nuo 2018 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. įmonės naujai įsigytos įrangos ar priemonių vieneto vertė neviršija penkių milijonų RMB, įmonei leidžiama įtraukti šią vertę į einamojo laikotarpio sąnaudas ir išlaidas kaip vienkartinę sumą, atskaitytiną apskaičiuojant įmonės apmokestinamąsias pajamas, ir jai nebereikia kasmet skaičiuoti nusidėvėjimo*“. Šis teisės aktas nėra skirtas konkrečiai pramonės šakai.

([132]) Žr. 2019 m. sausio 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2019/72, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės elektriniams dviračiams nustatomas galutinis kompensacinis muitas (OL L 16, 2019 1 18, p. 5).

(581) Turtui, kurio vieneto vertė viršija 5 mln. RMB, toliau taikomas Pranešimas apie įmonių pelno mokesčio politikos, taikomos ilgalaikio turto pagreitintam nusidėvėjimui, sureguliavimą (*Cai Shui* [2014] Nr. 75) ir Pranešimas apie įmonių pelno mokesčio politikos, taikomos ilgalaikio turto pagreitintam nusidėvėjimui, sureguliavimą (*Cai Shui* [2015] Nr. 106). Remiantis tais pranešimais, ilgalaikiam turtui, kurį įsigyja 10 pagrindinių pramonės šakų bendrovės, gali būti taikomas pagreitinto nusidėvėjimo metodas.

(582) Komisija nustatė, kad tiriamuoju laikotarpiu atrinktos bendrovės netaikė turto, kurio vieneto vertė viršija 5 mln. RMB, pagreitinto nusidėvėjimo metodo. Todėl, kadangi šiam turtui netaikomas Pranešimas *Cai Shui* [2014] Nr. 75 ir Pranešimas *Cai Shui* [2015] Nr. 106, Komisija nustatė, kad eksportuojantys gamintojai nesinaudojo kompensuotinomis subsidijomis.

c) Išvada

(583) Komisija manė, kad eksportuojantys gamintojai pagal šią programą nesinaudojo kompensuotinomis subsidijomis.

3.7.2.5. Atleidimas nuo žemės naudojimo mokesčio

(584) Paprastai organizacija arba asmuo, naudojantys žemę miestuose, apskričių ir administraciniuose miesto rajonuose ir pramonės ir kasybos rajonuose, moka miesto žemės naudojimo mokestį. Žemės naudojimo mokestį renka vietos, kurioje žemė naudojama, mokesčių administratorius. Tačiau tam tikrų kategorijų žemei, kaip antai iš jūros atkovotai žemei, žemei, skirtai naudoti valdžios institucijoms, liaudies organizacijoms ir kariniams padaliniams jų tikslais, žemei, skirtai naudoti institucijoms, kurios finansuojamos Finansų ministerijos skiriamais valstybės įnašais, religinių šventyklų žemei, viešiesiems parkams, viešosioms istorinėms ir vaizdingoms vietovėms, keliams, viešiesiems skverams, pievoms ir kitai miesto viešajai žemei, žemės naudojimo mokestis netaikomas.

a) Teisinis pagrindas

(585) Šios programos teisinis pagrindas:

— Kinijos Liaudies Respublikos nekilnojamojo turto mokesčio laikinosios taisyklės (*Guo Fa* [1986] Nr. 90, su pakeitimais, padarytais 2011 m.) ir

— Kinijos Liaudies Respublikos laikinosios taisyklės dėl miestų žemės naudojimo mokesčio (Kinijos Liaudies Respublikos Valstybės tarybos įsakymas [2013] Nr. 645).

b) Tyrimo išvados

(586) Viena iš atrinktų bendrovių grupių gavo naudos dėl Žemės naudojimo biuro grąžintų žemės naudojimo mokesčių, nors jos netgi nepateko į jokias kategorijas, kurioms pagal minėtus nacionalinius aktus buvo taikoma išimtis.

c) Išvada

(587) Komisija mano, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i arba ii papunktį ir 2 dalį šis atleidimas nuo mokesčių yra subsidija, nes teikiamas finansinis indėlis – tiesiogiai pervedamos lėšos (grąžinamas sumokėtas mokestis) arba Kinijos Vyriausybė negauna pajamų (nesumokėtas mokestis), o susijusiai bendrovei suteikiama nauda. Gavėjams suteikta nauda lygi grąžintų / sutaupytų mokesčių sumai. Ši subsidija yra konkreti, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte, nes bendrovės gavo mokesčio lengvatą, nors neatitiko jokių objektyvių kriterijų, išvardytų 584 konstatuojamojoje dalyje.

(588) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija neįrodė, jog atleidimas nuo žemės naudojimo mokesčio yra konkretus, nes bendrovėms buvo sumažintas mokestis, nors jos neatitiko nė vieno iš 584 konstatuojamojoje dalyje nurodytų objektyvių kriterijų, t. y. „*teisės aktuose nustatytų kriterijų, kad būtų galima pasinaudoti šiuo atleidimu*“.

(589) Šiuo atžvilgiu, kaip paaiškinta 584 konstatuojamojoje dalyje, Komisija pažymėjo, kad pagal teisės aktuose nustatytą taisyklę organizacija arba asmuo, naudojantis žemę miestuose, apskričių miesteliuose, administraciniuose miestuose ir pramonės bei kasybos rajonuose, paprastai moka miesto žemės naudojimo mokestį. Šios taisyklės išimtis – žemės naudojimo mokestis netaikomas tam tikrų kategorijų žemei ([133]). Atlikus tyrimą nustatyta, kad bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo, kuris buvo atleistas nuo žemės naudojimo mokesčio, naudojama žemė nepriskiriama jokiai žemės kategorijai, kuriai pagal įstatymą netaikomas žemės naudojimo mokestis. Todėl negalima daryti išvados, kad šie eksportuojantys gamintojai atitiktų kokius nors objektyvius kriterijus, nustatytus teisės aktuose dėl žemės naudojimo mokesčio. Todėl priemonė, kurią taikant šie eksportuojantys gamintojai atleidžiami nuo žemės naudojimo mokesčio, yra konkreti, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte. Todėl tvirtinimas atmestas.

d) Subsidijos sumos skaičiavimas

(590) Kompensuotinos subsidijos suma apskaičiuota atsižvelgiant į gavėjams per tiriamąjį laikotarpį suteiktą naudą. Ši nauda laikyta per tiriamąjį laikotarpį grąžinta suma.

(591) Pagal šią konkrečią schemą nustatyta CNBM grupei taikyta subsidijų suma yra 0,17 %.

3.7.2.6. Visos kitos atleidimo nuo mokesčių schemos ir mokesčių mažinimo programos

(592) Bendra atrinktiems eksportuojantiems gamintojams pagal visas mokesčių schemas per tiriamąjį laikotarpį nustatyta subsidijų suma:

Atleidimo nuo mokesčių ir mokesčių mažinimo programos

Bendrovė / grupė	Subsidijos suma
„Yuntianhua“ grupė	1,91 %
CNBM grupė	5,42 %

3.8. **Dotacijų programos**

3.8.1. *Dotacijos, susijusios su technologijų modernizavimu, atnaujinimu arba pertvarkymu*

(593) Atrinktos bendrovės naudojosi įvairiomis dotacijomis, susijusiomis su MTP, technologijų modernizavimu ir inovacijomis, kaip antai MTP užduočių pagal Mokslo ir technologijų paramos planus rėmimu, svarbių pramonės šakų prisitaikymo, atgaivinimo ir technologijų atnaujinimo investicijų skatinimu ir kt.

a) Teisinis pagrindas

— 13-asis technologinių inovacijų penkmečio planas,

— Valstybės tarybos gairės dėl įmonių technologijų atnaujinimo skatinimo, *Guo Fa* [2012] 44,

— 2015 m. NDRC ir MIIT paskelbtas Pramonės atgaivinimo ir technologijų atnaujinimo darbo planas,

— NDRC pranešimas dėl 2015 m. pramonės technologijų MTP fondo lėšų paskirstymo aukštųjų technologijų pramonei plano,

— 2006 m. Valstybės tarybos paskelbta Vidutinės trukmės ir ilgalaikė technologinės ir mokslo plėtros programa (2006–2020 m.),

— 2011 m. patikslintos Nacionalinio paramos mokslui ir technologijoms plano administracinės priemonės,

— 2011 m. patikslintos Nacionalinės aukštųjų technologijų mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros plano (plano Nr. 863) administracinės priemonės,

([133]) Kaip antai iš jūros atkovotai žemei, žemei, skirtai naudoti valdžios institucijoms, liaudies organizacijoms ir kariniams padaliniams jų tikslais, žemei, skirtai naudoti institucijoms, kurios finansuojamos Finansų ministerijos skiriamais valstybės įnašais, religinių šventyklų žemei, viešiesiems parkams, viešosioms istorinėms ir vaizdingoms vietovėms, gatvėms, keliams, viešiesiems skverams, pievoms ir kitai miesto viešajai žemei.

— Specialiųjų fondų, skirtų nepriklausomų inovacijų laimėjimų pertvarkymui Šandongo provincijoje, administravimo priemonės,

— Laikinosios pramonės pertvarkymo ir modernizavimo valdymo priemonės (*Cai Jian* [2012] 567),

— Laikinoji pramonės modernizavimui ir efektyvumo didinimui skirto specialiojo fondo priemonė (*Lu Cai Qi* 2014, Nr. 24),

— Pramonės pertvarkymo ir iniciatyvos „Pagaminta Kinijoje 2025“ fondų / pažangiosios gamybos modernizavimo valdymo priemonės,

— Valstybės tarybos pranešimas dėl iniciatyvos „Pagaminta Kinijoje 2025“ (Nr. 28 [2015]),

— Pažangiosios gamybos bandomasis parodomasis projektas ir

— vietos / provincijos lygmeniu: pranešimai apie steigiamus specialiuosius fondus techniniam atnaujinimui, specialiuosius fondus pramonės atgaivinimui, specialiuosius fondus techniniam pertvarkymui ir specialiuosius fondus pramonės plėtrai.

b) Išvada

(594) Pagal Gaires dėl įmonių technologijų atnaujinimo skatinimo (3.2 straipsnis) centrinės ir vietos valdžios institucijos raginamos toliau didinti finansinės paramos sumą ir investicijas sutelkiant dėmesį į pramonės pertvarkymą ir modernizavimą svarbiose srityse ir esminius technologijų atnaujinimo klausimus. Be to, valdžios institucijos turėtų nuolat diegti inovacijas ir tobulinti fondų valdymo metodus, lanksčiai taikyti įvairių rūšių paramos priemones ir didinti fiskalinių lėšų naudojimo veiksmingumą.

(595) Pirmiau minėtos gairės praktiškai įgyvendinamos Pramonės atgaivinimo ir technologijų atnaujinimo darbo planu, pagal kurį steigiami specialieji technologinės pažangos ir technologijų pertvarkymo projektų fondai. Iš tų fondų skiriamos investicijų subsidijos ir suteikiamos paskolų nuolaidos. Fondais turi būti naudojamasi laikantis nacionalinės makroekonominės politikos, pramonės politikos ir regioninės plėtros politikos.

(596) Pagal šią programą suteiktos dotacijos yra subsidija, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje ir 2 dalyje, t. y. pervedant Kinijos Vyriausybės lėšas dotacijų forma nagrinėjamojo produkto gamintojams.

(597) Komisija taip pat nustatė, kad pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punktą šios subsidijos yra laikomos konkrečiomis, nes teisę naudotis šiomis subsidijomis turi tik pagrindinėse srityse ar technologijų srityse, įtrauktose į reguliariai skelbiamas gaires, administracines priemones ir katalogus, į kurias įtraukta ir SPM pramonė, veikiančios bendrovės. Bet kuriuo atveju nustatytos dotacijos buvo skiriamos konkrečiai bendrovei.

c) Subsidijos sumos skaičiavimas

(598) Nauda skaičiuojama kaip per tiriamąjį laikotarpį gauta arba tiriamajam laikotarpiui priskirta suma, kai suma sumažinama per ilgalaikio turto, su kuriuo susijusi dotacija, naudingo tarnavimo laiką. Komisija svarstė, ar taikyti papildomą metinę komercinę palūkanų normą pagal Komisijos gairių dėl subsidijos sumos skaičiavimo F skirsnio a dalį ([134]). Tačiau toks metodas apima daug sudėtingų hipotetinių veiksnių, apie kuriuos nebuvo tikslios informacijos. Todėl Komisija manė, kad tikslingiau priskirti sumas tiriamajam laikotarpiui pagal susijusio ilgalaikio turto nusidėvėjimo normas, laikantis ankstesniuose tyrimuose taikytos skaičiavimo metodikos ([135]).

([134]) OL C 394, 1998 12 17, p. 6.

([135]) Pvz., Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) 452/2011, OL L 128, 2011 5 14, p. 18 (*Plonas kreidinis popierius*), Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2013/215, OL L 73, 2013 3 11, p. 16 (*Organinėmis medžiagomis dengti plieno produktai*), Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/366, OL L 56, 2017 3 3, p. 1 (*Saulės baterijų plokštės*), Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 1379/2014, OL L 367, 2014 12 23, p. 22 (*Stiklo pluošto gijos*), Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2014/918, OL L 360, 2014 12 16, p. 65 (*Poliesterių kuokšteliniai pluoštai*).

3.8.2. *Aplinkos apsaugos dotacijos – energijos taupymo, išsaugojimo ir išmetamųjų teršalų mažinimo dotacijos*

(599) Abi atrinktos bendrovių grupės naudojosi įvairiomis dotacijomis, susijusiomis su aplinkos apsauga ir išmetamųjų teršalų mažinimu, kaip antai, pvz., aplinkos apsaugos ir išteklių išsaugojimo paskatos, sinerginio išteklių naudojimo skatinimas, paskatų fondai energijos taupymo projektams, energijos valdymo demonstracinių centrų paskatos, dotacijos, susijusios su oro taršos mažinimo projektais, paskatos žiedinės ekonomikos projektams.

a) Teisinis pagrindas

— Kinijos Liaudies Respublikos energijos taupymo įstatymas, 2007 m. spalio 28 d. patikslinta ir priimta redakcija ir 2016 m. liepos 2 d. iš dalies pakeista redakcija,

— Kinijos Liaudies Respublikos švaresnės gamybos skatinimo įstatymas, Kinijos Liaudies Respublikos Prezidento įsakymas Nr. 54, su pakeitimais, padarytais 2012 m. vasario 29 d.,

— Švarios gamybos tikrinimo priemonės, NDRC ir Aplinkos ministerijos dekretas Nr. 38, priimtas 2016 m. liepos 1 d.,

— Pranešimas apie laikinųjų energijos taupymo ir išmetamųjų teršalų mažinimo subsidijų administravimo priemonių paskelbimą ir platinimą, Finansų ministerijos įsakymas [2015] Nr. 161,

— 2015 m. balandžio 3 d. Pramonės ir informacinių technologijų ministerijos (MIIT) paskelbti 2015 m. pagrindiniai energijos taupymo ir plataus naudojimo pramonėje aspektai.

b) Išvada

(600) Energijos taupymo, išsaugojimo ir išmetamųjų teršalų mažinimo programa yra subsidija, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje ir 2 dalyje, t. y. pervedant Kinijos Vyriausybės lėšas dotacijų forma nagrinėjamojo produkto gamintojams.

(601) Komisija taip pat nustatė, kad pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punktą ši subsidijų programa yra laikoma konkrečia, nes teisę naudotis šiomis subsidijomis turi tik pagrindinių technologijų srityse veikiančios arba pagrindinius produktus, įtrauktus į reguliariai skelbiamas gaires ir katalogus, gaminančios bendrovės. Visų pirma, 2015 m. MIIT dokumente statybinių medžiagų pramonė, kuriai priskiriamos SPM, konkrečiai nurodyta kaip pramonė, kuriai skiriamos paskatos, susijusios su energijos taupymu.

c) Subsidijos sumos skaičiavimas

(602) Nauda apskaičiuota pagal 598 konstatuojamojoje dalyje aprašytą metodiką.

3.8.3. *Savivaldybių ir regionų institucijų suteiktos* ad hoc *dotacijos*

(603) Skundo pateikėjas skunde pateikė įrodymų, kad SPM pramonei KLR įvairaus lygmens valdžios institucijos, t. y. vietos, regionų ir nacionalinės valdžios institucijos, gali skirti įvairias vienkartines arba tęstines dotacijas.

(604) Atlikus tyrimą nustatyta, kad abi atrinktos bendrovių grupės gavo didelių vienkartinių arba tęstinių dotacijų iš įvairių lygmenų valdžios institucijų, todėl laikoma, kad jos per tiriamąjį laikotarpį gavo naudos. Kai kurias iš šių dotacijų atrinktos bendrovės jau buvo nurodžiusios savo klausimyno atsakymuose, o kitos buvo nustatytos per tikrinamuosius vizitus. Nė viena iš jų nebuvo atskleista Kinijos Vyriausybės klausimyno atsakymuose.

a) Teisinis pagrindas

(605) Tas dotacijas bendrovėms skyrė nacionalinės, provincijų, miestų, apskričių ar rajonų valdžios institucijos ir visos jos buvo konkrečiai taikomos atrinktoms bendrovėms arba konkrečiai taikomos pagal vietovę ar pramonės šakos tipą. Teisinės informacijos apie konkrečius teisės aktus, pagal kuriuos suteiktos šios dotacijos, jei apskritai jos turi teisinį pagrindą, nepateikė nė viena atrinkta bendrovė. Tačiau Komisijai kai kuriais atvejais buvo pateikta valdžios institucijos išduoto dokumento, pridedamo prie lėšų skyrimo, kopija (toliau – pranešimas).

b) Tyrimo išvados

(606) Kadangi skunde buvo nurodyta ir (arba) atrinktų bendrovių apskaitos dokumentuose nustatyta daug dotacijų, šiame reglamente pateikiama tik pagrindinių nustatytų faktų santrauka. Įrodymų, kad taikyta daug dotacijų ir kad jos buvo teikiamos įvairiais Kinijos Vyriausybės lygmenimis, pradžioje pateikė dvi atrinktos bendrovės. Visi nustatyti faktai, susiję su šiomis dotacijomis, buvo pateikti atskiroms bendrovėms skirtuose specialiuose faktų atskleidimo dokumentuose.

(607) Tokių dotacijų pavyzdžiai – patentų fondai, mokslo ir technologijų fondai ir apdovanojimai, verslo plėtros fondai, eksporto skatinimo fondai, pramonės kokybės didinimo ir efektyvumo stiprinimo dotacijos, municipaliniai paramos prekybai fondai, ekonomikos ir prekybos plėtros fondai, gamybos saugos apdovanojimai, paramos fondai, veikiantys rajonų arba provincijų lygmeniu, įrangai importuoti suteikiamų paskolų palūkanų nuolaidos.

c) Išvada

(608) Tos dotacijos yra subsidijos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje ir 2 dalyje, teikiamos pervedant Kinijos Vyriausybės lėšas dotacijų forma nagrinėjamojo produkto gamintojams.

(609) Tos dotacijos taip pat laikomos konkrečiomis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte ir 3 dalyje, nes remiantis bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų pateiktais susijusiais dokumentais jos teiktos tik tam tikroms bendrovėms ar konkretiems projektams konkrečiuose regionuose ir (arba) SPM pramonei. Be to, kai kurios dotacijos priklauso nuo eksporto, kaip apibrėžta 4 straipsnio 4 dalies a punkte. Tos dotacijos neatitinka pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytų nekonkrečių subsidijų reikalavimų, nes teisės naudotis sąlygos ir faktiniai įmonių atrankos, kad jos įgytų teisę jomis pasinaudoti, kriterijai nėra skaidrūs, objektyvūs ir nėra taikomi automatiškai.

(610) Visais atvejais bendrovės pateikė informacijos apie dotacijos sumą ir ją suteikusį subjektą. Be to, susijusios bendrovės dažniausiai tokias pajamas nurodydavo savo sąskaitose prie „subsidijų pajamų“, o šias sąskaitas tikrindavo nepriklausomi auditoriai. Tai įvertinta kaip tiesioginis įrodymas, kad buvo teikiamos subsidijos ir atitinkamai gauta nauda.

(611) Todėl Komisija nusprendė, kad patikrinti nustatyti faktai yra pagrįstas šio subsidijavimo lygio rodiklis. Kadangi toms dotacijoms būdingi bendri bruožai, jas teikia viešojo sektoriaus institucija ir jos yra ne atskiros subsidijų programos dalis, o atskiros dotacijos skatinamajam sektoriui, Komisija jas įvertino kartu.

d) Subsidijos sumos skaičiavimas

(612) Nauda apskaičiuota pagal 598 konstatuojamojoje dalyje aprašytą metodiką.

3.8.4. *Kitos dotacijos*

(613) Atrinkti eksportuojantys gamintojai per tiriamąjį laikotarpį negavo jokio finansinio indėlio pagal 3.3 skirsnio v dalyje nurodytas kitas dotacijų programas.

3.8.5. *Pastabos dėl dotacijų*

(614) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija neįrodė, jog įvairios savivaldybių ir (arba) regioninės valdžios institucijų suteiktos dotacijos, susijusios su technologijų modernizavimu, atnaujinimu arba pertvarkymu ir aplinkos apsauga ir *ad hoc* dotacijos, kurias, kaip įtariama, gavo atrinktos bendrovės, yra konkrečios. Kinijos Vyriausybės teigimu, Komisija nenurodė jokios konkrečios nuostatos, kuria aiškiai įpareigojama teikti lengvatas SPM pramonei, taigi nesilaikė kolegijos sprendime „EC – Aircraft“ nustatyto reikalavimo, pagal kurį norint išsiaiškinti, ar subsidija yra konkreti, reikia nustatyti aiškų apribojimą, susijusį su įtariama subsidija, tik „*tam tikroms įmonėms*“, kad „<…> *subsidijos nėra pakankamai lengva gauti visuose ekonomikos sektoriuose*“ ir kad apribojimu turi būti „*aiškiai nustatyti reikalavimai, nepaliekant neapibrėžtų detalių*“.

(615) Kinijos Vyriausybė taip pat nurodė, kad dėl savivaldybių / regiono valdžios institucijų suteiktų *ad hoc* dotacijų Komisija nepateikė argumentų ar įrodymų, kad šios dotacijos yra konkrečios, o tiesiog teigė, kad *„atrodo jos yra konkrečiai taikomos atrinktoms bendrovėms arba konkrečiai taikomos atsižvelgiant į pramonės šakos vietovę ar rūšį“*. Kinijos Vyriausybės teigimu, vien tai, kad atrodo, jog dotacija yra konkreti, nėra pakankamas įrodymas, kad priemonė iš tiesų yra konkreti.

(616) Šiuo atžvilgiu Kinijos Vyriausybė priminė, kad, kaip Apeliacinis komitetas nusprendė byloje „US – DRAMs (CVD)“, Komisija turi *„pateikti pagrįstą ir tinkamą savo išvadų paaiškinimą“* ir užtikrinti, kad *„šių išvadų pagrindimas būtų išdėstytas tyrimą atliekančios institucijos sprendime“*. Kinijos Vyriausybė pabrėžė, kad Komisijos nuoroda į tai, kad susijusi bendrovė šias pajamas dažniausiai įrašydavo į skiltį „subsidijų pajamos“, nėra laikoma pagrįstu ir tinkamu paaiškinimu.

(617) Kinijos Vyriausybė taip pat pažymėjo, kad vien tai, jog subsidiją teikia regiono valdžios institucija, nereiškia, kad subsidija yra konkreti, ir nurodė Apeliacinio komiteto išvadą byloje „US – CVD (China)“, kad subsidija, kurią gali gauti visos regiono įmonės, nebus konkreti, jei to regiono subsidiją skirianti valdžios institucija yra regiono valdžios institucija.

(618) Komisija jau aptarė dotacijų konkretų taikymą 597, 601 ir 609 konstatuojamosiose dalyse. Iš tiesų reikalavimus atitinka tik pagrindinėse srityse ar technologijų srityse, įtrauktose į gaires, administracines priemones ir katalogus, veikiančios bendrovės. Be to, bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai pateikė su dotacijomis susijusius dokumentus, pavyzdžiui, teisinius dokumentus ir pranešimus dėl dotacijų skyrimo, iš kurių matyti, kad dotacijos buvo suteiktos bendrovėms, priklausančioms tam tikroms konkrečioms pramonės šakoms ar sektoriams ir (arba) dalyvaujančioms valstybės skatinamuose konkrečiuose pramonės projektuose. Todėl Komisija pakartojo savo išvadą, kad šiomis dotacijomis gali naudotis tik *„tam tikros įmonės“* ir kad jų nėra *„lengva gauti visuose ekonomikos sektoriuose“*. Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad sąlygos gauti šias dotacijas nebuvo aiškios ir objektyvios ir jos nebuvo taikomos automatiškai; todėl jos neatitiko pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytų nekonkrečių subsidijų reikalavimų.

(619) Dėl *ad hoc* dotacijų Kinijos Vyriausybė nepateikė jokių papildomų įrodymų, pagrindžiančių jos tvirtinimą, kad jos yra nekonkrečios. Komisija pakartojo, kad remdamasi turimais įrodymais ji padarė išvadą, kad šios dotacijos neatitinka pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytų nekonkrečių subsidijų reikalavimų.

(620) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija atmetė Kinijos Vyriausybės tvirtinimus.

3.8.6. *Bendra visų dotacijų suma*

(621) Kadangi patronuojančioji bendrovė CNBM nebendradarbiavo, iš dotacijų gauta nauda CNBM lygmeniu buvo nustatyta naudojant 3.8.1–3.8.3 skirsniuose paaiškintą metodiką, remiantis viešai prieinama šios bendrovės 2018 m. metinėje ataskaitoje pateikta informacija, kaip antai apie sumas, įrašytas prie Vyriausybės subsidijų, Vyriausybės finansavimą ir kitas pajamas.

(622) Bendra atrinktiems eksportuojantiems gamintojams pagal visas dotacijas per tiriamąjį laikotarpį nustatyta subsidijų suma:

Dotacijos

Bendrovė / grupė	Subsidijos suma
„Yuntianhua“ grupė	1,09 %
CNBM grupė	3,15 %

3.9. **Išvada dėl subsidijavimo**

(623) Remdamasi šiuo tyrimo etapu turima informacija Komisija pagal pagrindinio reglamento nuostatas apskaičiavo atrinktų bendrovių kiekvienos subsidijos ar subsidijų programos sumas ir šias sumas sudėjo, kad apskaičiuotų bendrą kiekvieno eksportuojančio gamintojo subsidijavimo sumą per tiriamąjį laikotarpį. Bendram subsidijavimo lygiui apskaičiuoti Komisija pirmiausia apskaičiavo subsidijavimo procentinį dydį, t. y. subsidijos sumos, palyginti

su bendra bendrovės apyvarta, procentinį dydį. Tada šis procentinis dydis panaudotas skaičiuojant nagrinėjamojo produkto eksportui į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį suteiktą subsidiją. Vėliau apskaičiuota subsidijos suma už į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį eksportuoto nagrinėjamojo produkto toną, o toliau nurodyti skirtumai buvo apskaičiuoti kaip to paties eksportuoto produkto vienos tonos kainos, draudimo ir frachto (CIF) vertės procentinis dydis.

(624) Po galutinio ir papildomo galutinio faktų atskleidimo CNBM grupė tvirtino, kad apskaičiuodama bendrą naudą procentais pagal subsidijų sumas visiems eksportuojantiems gamintojams ir taikydama šią bendrą naudą procentais abiejų eksportuojančių gamintojų bendrai į ES eksportuotų SPM vertei, Komisija neteisingai priskyrė vieno iš eksportuojančių gamintojų („Jushi Group“), kaip įtariama, gautas subsidijas abiejų eksportuojančių gamintojų („Jushi Group“ ir „Hengshi“) bendrai apyvartai. Dėl to grupės subsidijų norma buvo pernelyg padidinta. CNBM grupės teigimu, Komisija pirmiausia turėjo apskaičiuoti subsidijos sumą už į ES eksportuojamą vienetą atskirai kiekvienai bendrovei. Tik tada, apskaičiuojant bendrą subsidijų normą, turėtų būti sumuojama kiekvienos bendrovės subsidijų suma.

(625) Kaip minėta 97 konstatuojamojoje dalyje, Komisija priminė, kad siekdama užtikrinti, kad priemonės būtų įgyvendinamos veiksmingai, visų pirma, siekdama užkirsti kelią eksporto srautų nukreipimui per susijusią bendrovę, kuriai taikomas mažiausias muitas, Komisija eksportuojančių gamintojų ryšį paprastai nustato remdamasi Sąjungos muitinės kodekso įgyvendinimo akto 127 straipsnyje nustatytais kriterijais. Be to, kompensuotinų subsidijų sumos skaičiavimas remiantis į Sąjungą eksportuojamu nagrinėjamuoju produktu reiškia, kad jei bendrovės yra susijusios, o pinigai yra pakeičiami, jos gali šias lengvatas naudoti nagrinėjamajam produktui vienodai, taigi ir nepriklausomai nuo konkretaus eksportuojančio gamintojo. Šiuo atveju, kadangi „Henghsi“ ir „Jushi Group“ gamina ir eksportuoja nagrinėjamąjį produktą, o „Jushi Group“ taip pat gamina pagrindinę žaliavą, kuri naudojama „Hengshi“ eksportuojamam produktui gaminti, nustatant joms suteiktų kompensuotinų subsidijų sumą reikėtų atsižvelgti į tai, kad dėl jų ryšio jos gali nukreipti šią naudą nagrinėjamajam produktui, kuris yra eksportuojamas į Sąjungą, taip, kaip jos mano esant tinkama. Todėl tiems eksportuojantiems gamintojams suteikta nauda, susijusi su nagrinėjamuoju produktu, turėtų būti nustatyta kaip viena bendra suma grupei.

(626) CNBM pasiūlytoje metodikoje į tai neatsižvelgiama ir būtų gauti klaidingi rezultatai. Kaip pavyzdį galima pateikti dviejų susijusių SPM gamintojų (A ir B bendrovių) atvejį, kai visos subsidijos buvo skiriamos bendrovei A, o ne bendrovei B. Be to, daroma prielaida, kad bendrovė A visą savo SPM produkciją pardavė vidaus rinkoje bendrovei B, o bendrovė B, be visų savo produktų, reeksportavo visus A bendrovės produktus. Pagal CNBM pasiūlytą skaičiavimo metodiką pagal šį scenarijų subsidijavimo suma būtų 0 %, kadangi subsidijos suma bendrovei A už į ES eksportuotą vienetą būtų 0 ir kadangi bendrovei A skirtų subsidijų negalima skirti B eksportuotiems produktams. Todėl Komisija atmetė CNBM grupės tvirtinimą.

(627) CNBM grupė taip pat teigė, kad Komisija padarė įvairių klaidų nustatydama subsidijų perleidimą tarp susijusių bendrovių. Pirma, Komisija klaidingai apibendrino procentines vertes su skirtingais vardikliais, nes subsidijų sumos, paskirstytos „Jushi Group“ apyvartai, buvo pridėtos prie subsidijų sumų, paskirstytų „Jushi“ ir „Hengshi“ bendrai apyvartai.

(628) Antra, Komisija nustatė, kad „China Jushi“ ir „Zhengshi Holding Group“ gautos subsidijos buvo perleistos eksportuojantiems gamintojams kaip „investicijos į patronuojamąsias bendroves“. Tačiau nėra pagrindo, kuriuo remiantis esamas akcijų paketas *ipso facto* būtų perleistas kaip įtariama nauda „Jushi Group“. Antra, Komisija turėtų atsižvelgti ne tik į „China Jushi“ ilgalaikes investicijas į jos patronuojamųjų įmonių, bet ir į „asocijuotųjų ir bendrųjų įmonių“ nuosavą kapitalą. Trečia, jei Komisija norėtų atlikti perleidimo analizę, ji bet kuriuo atveju turėtų paskirstyti įtariamas subsidijas, kurias gavo „China Jushi“, bendrai „China Jushi“ apyvartai. Ketvirta, jei būtų manoma, kad patronuojančioji bendrovė visas gautas subsidijas perleidžia savo patronuojamosioms bendrovėms, „Jushi Group“ visas savo subsidijas turėjo perleisti savo patronuojamosioms bendrovėms. Todėl Komisija turėjo apskaičiuoti 0 % subsidijos normą „Jushi Group“.

(629) Trečia, po papildomo galutinio faktų atskleidimo CNBM grupė teigė, kad Komisija neįrodė, kodėl „Zhengshi Holding“, kaip įtariama, gautos subsidijos buvo naudingos SPM eksportui į Sąjungą. Taigi, nesant ryšio tarp Vyriausybės, kaip įtariama, suteiktų subsidijų ir nagrinėjamojo produkto gamybos bei eksporto, nebuvo galima įrodyti, kad eksportuojamam produktui tos subsidijos buvo naudingos. Šiomis aplinkybėmis CNBM grupė pažymėjo, kad, kaip savo klausimyno atsakymuose paaiškino „Zhengshi Holding“, jos pagrindinė veikla yra žaliavų pirkimas susijusiai bendrovei, kuri yra nerūdijančiojo plieno gamintoja. Be to, „Zhengshi Holding“ apyvarta buvo didelė ir ji turėjo būti naudojama kaip paskirstymo raktas.

(630) Ketvirta, įtariama „Jushi Group“ perleista nauda buvo grindžiama „Jushi Group“ turimu „Hubei Hongjia“ akcijų paketu, nors „Hubei Hongjia“ yra SPM gamintojų gamybos išteklių tiekėja.

(631) Penkta, paskirstymo raktas „Jushi Hong Kong“ buvo grindžiamas apyvarta ir buvo daroma prielaida, kad visas pardavimas buvo skirtas „Jushi Group“.

(632) Šešta, Komisija nepateikė jokio paaiškinimo, kaip įtariama CNBM gauta nauda buvo perleista „Jushi Group“ ir „Hengshi“. Komisija turėjo analizuoti taip pat, kaip ir „Jushi Group“ susijusių bendrovių atveju, ir atlikti perleidimo analizę remdamasi pardavimu. Jei Komisija tvirtina, kad nereikėjo atlikti perleidimo tarp susijusių subjektų analizės (*quod non*), gautos subsidijos turėjo būti paskirstytos bendrai visų neva įmonių grupės bendrovių apyvartai.

(633) Siekdama atsakyti į šias pastabas Komisija pirmiausia paaiškino, kaip buvo sumuojamos įvairių CNBM grupės susijusių bendrovių subsidijos. Komisija pirmiausia nustatė kiekvienos susijusios bendrovės gautų subsidijų sumą. Tada Komisija naudojo paskirstymo raktą, kad nustatytų, kuri šių subsidijų dalis buvo susijusi su eksportuojančiais gamintojais. Pavyzdžiui, gamybos procese naudojamų medžiagų, gamybos išteklių ar turto tiekėjams šis paskirstymo raktas buvo pagrįstas šių tiekėjų apyvartos su eksportuojančiais gamintojais dalimi. Tada gautai subsidijos sumai buvo pritaikytas paskirstymo raktas. Gauta „paskirstyta“ subsidijos suma buvo pridėta prie eksportuojančių gamintojų subsidijos sumos. Galiausiai, siekiant apskaičiuoti subsidijavimo procentinę dalį, t. y. subsidijų normą, bendra eksportuojančio gamintojo subsidijų suma (įskaitant iš susijusių bendrovių paskirstytas subsidijų sumas) buvo padalyta iš eksportuojančio gamintojo apyvartos.

(634) Todėl dėl pirmojo punkto, kurį nurodė CNBM grupė, iš tikrųjų nebuvo pridėtos procentinės vertės su skirtingais vardikliais: buvo tik paskirstytos ir vėliau pridėtos subsidijų sumos. Subsidijos procentinei daliai apskaičiuoti galiausiai buvo naudojamas tik vienas vardiklis.

(635) Kalbant apie antrajame punkte minėtas kontroliuojančiąsias bendroves „China Jushi“ ir „Zhengshi Holding Group“, paskirstymo raktas iš tiesų buvo pagrįstas kontroliuojančiosios bendrovės investicijų į eksportuojantį gamintoją dalimi. Kontroliuojančiųjų bendrovių atveju apyvarta pagrįsti paskirstymo raktai dažnai neturi prasmės, nes pagrindinė tokių bendrovių veikla yra ne prekių pardavimas ar gamybos išteklių tiekimas, o investavimas.

(636) Šiuo atžvilgiu „China Jushi“ atvejis yra unikalus, nes bendrovė vykdo kelias funkcijas. Viena vertus, ji veikia kaip daugumos grupei priklausančių eksportuojančių gamintojų naudojamų žaliavų centrinis perkantysis subjektas. Kita vertus, ji perparduoda eksportuojančių gamintojų pagamintas prekes vidaus rinkoje. Negana to, „China Jushi“ vykdo kai kurias pagrindinės buveinės funkcijas kaip patronuojančioji bendrovė, pavyzdžiui, atlieka centrinio finansavimo eksportuojantiems gamintojams funkciją arba suteikia administracinį pastatą „Jushi Group“ valdymo funkcijoms vykdyti. Todėl apyvartos naudoti kaip paskirstymo rakto neįmanoma, nes gautųsi nelogiškos nuorodos. Iš tiesų tam tikra subsidijų procentinė dalis turėtų būti paskirstyta eksportuojantiems gamintojams remiantis medžiagų pardavimu gamintojams, tačiau vėliau tam tikra gamintojų subsidijų dalis turėtų būti vėl perskirstyta „China Jushi“ remiantis pagamintų prekių pardavimu „China Jushi“.

(637) Kadangi „China Jushi“ tuo pat metu buvo ir pagrindinė „Jushi Group“ investuotoja, ir vykdė tam tikras funkcijas, kurios būdingos kontroliuojančiosioms ir (arba) patronuojančiosioms bendrovėms, Komisija laikėsi nuomonės, kad paskirstymas remiantis investicijomis geriau atspindėtų tikruosius „China Jushi“ ir eksportuojančio gamintojo ryšius. Tačiau Komisija pripažino, kad taip pat turėjo būti atsižvelgta į investicijas į asocijuotąsias ir bendrąsias įmones, ir atitinkamai pakoregavo paskirstymo raktą.

(638) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo CNBM grupė pridūrė, kad pagrindinė „China Jushi“ veikla, remiantis jos faktine veikla, audituotomis sąskaitomis ir didelėmis pajamomis iš prekybos veiklos, yra prekybos bendrovės veikla. Nelogiškos problemos neturėtų būti aktualios, nes jos taip pat iškyla eksportuojančio gamintojo ir kitų susijusių bendrovių tarpusavio sandorių atveju. Be to, Komisija neįrodė, kad „China Jushi“ vykdė reikšmingą investicinę veiklą arba kad veikė kaip būstinė, vykdė finansinę veiklą arba finansinius pervedimus, kurie reikštų, kad „China Jushi“ nukreipė subsidijas savo patronuojamosioms bendrovėms. Priešingai, eksportuojantis gamintojas tiriamuoju laikotarpiu faktiškai mokėjo dividendus „China Jushi“. Be to, Komisija neįrodė, kad tarp „China Jushi“ gautų subsidijų ir nagrinėjamojo produkto gamybos bei eksporto buvo koks nors ryšys. Galiausiai, kadangi „China Jushi“ taip pat yra kitų „Jushi“ bendrovių, kurias ji kontroliuoja turėdama 100 % „Jushi Group“ akcijų, patronuojančioji bendrovė, reikia daryti prielaidą, kad subsidijos buvo perleistos ne tik „Jushi Group“, bet ir daugeliui kitų jos patronuojamųjų bendrovių.

(639) Komisija nesutiko su CNBM grupės analize. „China Jushi“ apyvarta iš prekybos veiklos iš tiesų buvo didelė, kaip jau aprašyta 636 konstatuojamojoje dalyje. Tačiau „China Jushi“ taip pat vykdė reikšmingą investicinę veiklą, kaip matyti iš jos turto, pajamų ir pinigų srautų sąskaitų. Iš tikrųjų 94 % jos veiklos pajamų buvo gauta iš investicijų pajamų. Be to, kaip jau minėta, „China Jushi“ taip pat vykdė tam tikras funkcijas, kurios būdingos kontroliuojančiosioms ir (arba) patronuojančiosioms bendrovėms, pavyzdžiui, centrinio finansavimo veiklą. Pavyzdžiui, Komisija pažymėjo, kad vienos iš „China Jushi“ išleistų obligacijų tikslas buvo *„grąžinti emitento ir jo patronuojamosios bendrovės „Jushi Group“ banko paskolas“*. Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad paskolos buvo paimtos *„„China Jushi“ ir jos patronuojamųjų bendrovių vardu“*, o vienu atveju paskolos, kuri buvo suteikta „China Jushi“, kapitalą turėjo grąžinti jos patronuojamoji bendrovė „Jushi Group“. Todėl Komisija laikėsi savo pozicijos dėl investicijų, kaip paskirstymo rakto, naudojimo. Kartu iš šių sandorių buvo matyti, kad tarp „China Jushi“ gautų subsidijų ir nagrinėjamojo produkto gamybos bei eksporto buvo aiškus ryšys. Galiausiai tai, kad „Jushi Group“ taip pat turi kelias patronuojamąsias bendroves, nėra svarbu, nes investicijos nebuvo naudojamos kaip paskirstymo raktas eksportuojančio gamintojo lygmeniu. Todėl bendrovės tvirtinimai buvo atmesti.

(640) Dėl „Zhengshi Holding“ Komisija sutiko su tuo, kad „Zhengshi Holding“ apyvartą daugiausia sudaro įsigytų žaliavų perpardavimas susijusiam plieno gamintojui, t. y. bendrovei, kuri nėra niekaip susijusi su SPM ar šiuo tyrimu. Tačiau Komisija taip pat nustatė, kad „Zhengshi Holding“ turi žemės naudojimo teises į žemės sklypą, kuriuo naudojasi kita susijusi bendrovė, įtraukta į šį tyrimą. Šiuo atžvilgiu yra aiškus ryšys tarp „Zhengshi Holding“ gautų subsidijų ir nagrinėjamojo produkto gamybos bei eksporto. Kadangi „Zhengshi Holding“ pardavimas yra visiškai atsietas nuo esamo ryšio su SPM gamyba ir kadangi „Zhengshi Holding“ tuo pat metu yra ir kontroliuojančioji bendrovė, vykdanti reikšmingą investicinę veiklą, kaip matyti iš jos turto, pajamų ir pinigų srautų sąskaitų, Komisija manė, kad jos investicijomis pagrįstas paskirstymas geriau atspindėtų realius „Zhengshi Holding“ ir SPM gamintojo ryšius. Tačiau peržiūrėdama subsidijas lengvatiniam finansavimui, kurias gavo „Zhengshi Holding“, Komisija pastebėjo, kad atlikdama vertinimą ji padarė klaidą, nes visas finansavimas buvo aiškiai skirtas nerūdijančio plieno gamybai. Taigi naudos skaičiavimas buvo atitinkamai pakoreguotas.

(641) „Hubei Hongjia“ atveju paskirstymo raktas iš tiesų turėjo būti taikomas „Hubei Hongjia“ pagamintų medžiagų pardavimui. Todėl paskirstymo raktas buvo atitinkamai pakeistas. Dėl „Jushi Hong Kong“ Komisija taip pat pritarė bendrovės pastaboms ir parinko tikslesnį paskirstymo raktą, t. y. „Jushi Hong Kong“ parduotų prekių, kurios buvo nupirktos iš „Jushi Group“, dalį.

(642) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo CNBM grupė tvirtino, kad jei „Jushi Hong Kong“ nevykdė pardavimo „Jushi Group“, tada „Jushi Hong Kong“ neturėtų būti įtraukta. Komisija primena, kad „Jushi Hong Kong“ yra eksportuojančio gamintojo „Jushi Group“ susijęs prekiautojas, todėl eksportuoja „Jushi Group“ pagamintas SPM. Kadangi yra tiesioginis ryšys tarp „Jushi Hong Kong“ gautų subsidijų ir nagrinėjamojo produkto eksporto, tikslinga kaip paskirstymo raktą naudoti eksporto iš „Jushi Group“ dalį (palyginti su produktų eksportu iš kitų šaltinių). Todėl Komisija šio tvirtinimo nepriėmė.

(643) Dėl paskutinio punkto, susijusio su CNBM subsidijų sumų perleidimu, Komisija primena, kad CNBM nebendradarbiavo atliekant tyrimą ir kad subsidijų suma turėjo būti nustatyta remiantis turimais faktais. Tokiomis aplinkybėmis Komisija nusprendė, kad tinkamiausias būdas būtų apskaičiuoti CNBM gautas subsidijas proporcingai įmonių grupės bendrai konsoliduotai apyvartai. Taigi Komisija taikė pačios CNBM grupės pasiūlytą skaičiavimo metodiką. Todėl tas tvirtinimas buvo atmestas.

(644) Pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 3 dalį neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms bendra subsidijų suma apskaičiuota remiantis atrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams nustatyta bendra vidutine svertine kompensuotinų subsidijų suma, išskyrus nereikšmingas sumas ir subsidijų sumą, nustatytą subjektams, kuriems taikomos pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies nuostatos. Tačiau nustatydama šias sumas Komisija atsižvelgė į išvadas, iš dalies pagrįstas turimais faktais. Iš tiesų, Komisija mano, kad tais atvejais naudojami turimi faktai nedarė didelio poveikio informacijai, kuri buvo reikalinga subsidijavimo sumai sąžiningai nustatyti, kad eksportuotojams, kurie nebuvo pakviesti bendradarbiauti atliekant tyrimą, nebūtų daromas poveikis dėl šio metodo taikymo ([136]).

(645) Atsižvelgdama į aukštą Kinijos eksportuojančių gamintojų bendradarbiavimo lygį ir į atrinktų bendrovių tipiškumą pagal teises naudotis subsidija, „visoms kitoms bendrovėms“ Komisija nustatė didžiausios sumos, nustatytos atrinktoms bendrovėms, dydžio sumą. Visoms kitoms bendrovėms nustatyta suma buvo taikoma toms bendrovėms, kurios atliekant tyrimą nebendradarbiavo.

Bendrovės pavadinimas	Kompensuotinų subsidijų suma
„Yuntianhua“ grupė	17,02 %
CNBM grupė	30,73 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	24,85 %
Visos kitos bendrovės	30,73 %

4. SUBSIDIJAVIMAS. EGIPTAS

4.1. Šio tyrimo aprėpčiai priskiriamos subsidijos ir subsidijų programos

(646) Remiantis skunde, pranešime apie inicijavimą ir Komisijos klausimyno atsakymuose pateikta informacija nagrinėtas įtariamas subsidijavimas Egipto Vyriausybei teikiant tokias subsidijas:

i) lengvatinės politikos paskolos, kredito linijos, kitas finansavimas, draudimas ir garantijos;

ii) negautos pajamos pagal tiesioginio atleidimo nuo mokesčių ir mokesčių mažinimo programas:

— ĮPM lengvatos įmonėms, įsikūrusioms specialiojoje ekonominėje zonoje;

iii) negautos pajamos pagal netiesioginių mokesčių ir importo tarifų programas:

— atleidimas nuo pridėtinės vertės mokesčio (PVM) ir importo tarifo lengvatos už naudojimąsi importuojama įranga,

— atleidimas nuo PVM ir importo tarifų atidėjimas už importuotus gamybos išteklius, naudotus eksportuotose gatavose prekėse;

iv) Vyriausybės tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos už mažesnį nei pakankamą atlygį:

— Vyriausybės elektros energijos tiekimas už mažesnį nei pakankamą atlygį,

— Vyriausybės žemės suteikimas už mažesnį nei pakankamą atlygį.

([136]) Taip pat žr. *mutatis mutandi*, WT/DS294/AB/RW, *US – Zeroing* (21.5 straipsnis DSU), 2009 m. gegužės 14 d. Apeliacinio komiteto ataskaitos 453 punktą.

4.2. **Sueco ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zona (toliau – SETC zona)**

4.2.1. *Įvadas ir susiję faktai*

(647) Įtariamas subsidijavimas Egipte buvo teikiamas dviem susijusioms bendrovėms, veikiančioms Kinijos ir Egipto Sueco ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonoje (toliau – SETC zona). Zona apima 7,34 km^2 teritoriją, kuri yra suskirstyta į 1,34 km^2 pradinę zoną ir 6 km^2 plėtros zoną.

(648) Šią specialiąją ekonominę zoną Kinija ir Egiptas kartu įsteigė dar XX a. 10-ajame dešimtmetyje. Tuo metu tuometinis Egipto prezidentas lankėsi Kinijos specialiosiose ekonominėse zonose ir išreiškė norą pasinaudoti Kinijos specialiųjų zonų pavyzdžiu ir panašią struktūrą sukurti Egipte. Dėl to 1997 m. Kinijos ir Egipto Ministrai Pirmininkai pasirašė susitarimo memorandumą, kuriame abi šalys „*susitaria bendradarbiauti kuriant laisvąją ekonominę zoną Sueco kanalo šiaurinėje dalyje, Kinijai dalijantis patirtimi kurti specialiąsias ekonomines zonas, atnaujinant tyrimus dėl zonos ir skatinant susijusį Kinijos verslo sektorių skirti finansavimą zonoje vykdytiniems projektams*“ ([137]).

(649) Rengdamasi sudaryti šį susitarimą Kinija paskyrė Tiandzino savivaldybėje įsteigtą valstybės valdomą įmonę „Tianjin Teda Investment Holding Co., Ltd.“ (toliau – „Tianjin TEDA“) vykdyti šią užduotį Kinijos vardu. „Tianjin TEDA“ prisijungė prie Egipto Sueco kanalo administracijos, Egipto nacionalinio banko ir dar keturių Egipto valstybės įmonių siekiant įsteigti Egipto ir Kinijos bendrąją įmonę (toliau – ECJV) ekonominei zonai kurti ir statyti. Kinijai priklausė 10 %, o Egiptui – 90 % ECJV akcijų. 1998 m. Sueco gubernija ECJV perdavė atitinkamą Sueco kanalo zonos šiaurės vakarų įlankoje esantį žemės sklypą. Tačiau po to projektas keletą metų praktiškai nebuvo vykdomas ([138]).

(650) 2002 m. Egipto Vyriausybė platesnę 20 km^2 teritoriją, kurioje buvo SETC zona, t. y. Sueco ekonominės zonos šiaurės vakarų įlanką, oficialiai priskyrė specialiajai ekonominei zonai (toliau – SEZ) ([139]). Todėl Egipto įstatymo Nr. 83/2002 dėl specialiųjų ekonominių zonų (toliau – Įstatymas Nr. 83/2002) nuostatos dabar taip pat taikomos SETC zonai.

(651) Naujas postūmis atsirado 2006 m., kai Kinija nusprendė toliau skatinti Kinijos bendroves investuoti užsienyje pagal „Go Global“ politiką. Šiomis aplinkybėmis MOFCOM pasiūlė sukurti vadinamąsias „*užsienio prekybos ir bendradarbiavimo zonas*“, o SETC zona tapo viena iš pirmųjų iš 18 oficialiai patvirtintų zonų ([140]). 2006 m. Pekine vykusiame Kinijos ir Afrikos bendradarbiavimo forumo aukščiausiojo lygio susitikime Kinijos Prezidentas Hu Jintao paskelbė, kad „*per artimiausius trejus metus Afrikos šalyse bus sukurtos trys–penkios užsienio ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonos*“ ([141]).

(652) 2007 m. MOFCOM surengė konkursą paskirti antros grupės oficialiai patvirtintų užsienio prekybos ir ekonominio bendradarbiavimo zonų vystytojus. SETC zonos konkursą laimėjo „Tianjin TEDA“. 2008 m. spalio mėn. „Tianjin TEDA“ su Kinijos ir Afrikos plėtros fondu įsteigė bendrąją įmonę – pagrindinį Kinijos investicinį subjektą bendradarbiavimo zonoje „China-Africa TEDA Investment Co., Ltd.“ (toliau – „China-Africa TEDA“). „China-Africa TEDA“ kartu su ECJV įsteigė naują bendrovę „Egypt TEDA Investment Co.“ (toliau – „Egypt TEDA“) SETC zonos plėtrai Egipte skatinti. Šį kartą Kinijai atiteko 80 % akcijų, o Egiptui (atstovaujamam ECJV) – 20 % akcijų. Po to, kai 2008 m. buvo oficialiai įsteigta bendrovė, veikla šioje zonoje sparčiai pasistūmėjo. 2009 m. lapkričio 7 d. tuometiniai abiejų šalių Ministrai Pirmininkai atidarė pradinę zoną ir SETC zoną įvardijo kaip svarbų abiejų šalių ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo projektą ([142]). Iki 2011 m. pabaigos buvo baigta kurti visa pradinės zonos infrastruktūra ([143]).

([137]) Egipto Arabų Respublikos ir Kinijos Liaudies Respublikos 1997 m. balandžio 18 d. susitarimo memorandumas.
([138]) Valstybės tarybos plėtros ir mokslinių tyrimų centro ataskaita „Tvaraus vystymosi patirtis Kinijos ir Egipto Sueco ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonoje“, 2019 m. rugpjūčio 6 d. (toliau – Valstybės tarybos ataskaita).
([139]) Žr. 2003 m. vasario 15 d. Egipto Arabų Respublikos Prezidento dekretą Nr. 35.
([140]) TEDA 10 metų suvestinė ataskaita (2008–2018 m.), p. 4.
([141]) Valstybės tarybos ataskaita, taip pat žr. 104 išnašą.
([142]) TEDA 10 metų suvestinė ataskaita (2008–2018 m.), p. 11.
([143]) Valstybės tarybos ataskaita, taip pat žr. 104 išnašą.

(653) 2012 m., po pilietinių neramumų Egipte, Prezidentas M. Morsi oficialaus vizito Kinijoje metu pasakė, kad ši zona yra pagrindinis dvišalio šių dviejų šalių bendradarbiavimo projektas, ir išreiškė viltį, kad vis daugiau Kinijos įmonių investuos Egipte per šią zoną ir vėliau vykdytinus projektus, taigi dalyvaus Egipto atkūrimo programoje ([144]).

(654) 2013 m. „Egypt TEDA“ ir Egipto valdžios institucijos pasirašė sutartį dėl 6 km^2 plėtros zonos žemės. Nuo 2013 m. užsienio prekybos ir ekonominio bendradarbiavimo zonos, pavyzdžiui, SETC zona, taip pat buvo toliau plėtojamos pagal Sausumos ir jūros kelių iniciatyvą. Todėl kitose šalyse esantys parkai tapo svarbia Kinijos bendrovių investavimo užsienyje priemone. Todėl, ypač nuo 2013 m., SETC zona įtraukta į beveik visus svarbius abiejų Vyriausybių bendradarbiavimo dokumentus ([145]).

(655) 2014 m. Egiptas pradėjo įgyvendinti Sueco kanalo koridoriaus plėtros planą. Pagal šį planą pradinė zona 2015 m. oficialiai buvo įtraukta į platesnę Sueco kanalo ekonominę zoną, apimančią visą 461 km^2 Sueco kanalo teritoriją. Pagal Įstatymą Nr. 83/2002 ir jo dalinius pakeitimus visa teritorija dabar laikoma specialiąja ekonomine zona ([146]).

(656) 2015 m. gruodžio mėn. Prezidentas A. F. Sisi lankėsi Kinijoje ir pareiškė, kad Egiptas pritaria Prezidento Xi Jinpingo pasiūlymui bendradarbiauti įgyvendinant Sausumos ir jūros kelių iniciatyvą ir toliau plėtoti projektus Egipte. 2016 m. sausio 21 d. abu prezidentai oficialiai pradėjo SETC zonos plėtros projektą, skirtą 6 km^2 teritorijos plėtrai. Per Xi Jinpingo oficialų vizitą Egipte 2016 m. sausio 21 d. abi Vyriausybės taip pat pasirašė Kinijos Liaudies Respublikos prekybos ministerijos ir Egipto Arabų Respublikos Sueco kanalo ekonominės zonos bendrosios administracijos susitarimą dėl Sueco ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonos (toliau – Bendradarbiavimo susitarimas). Bendradarbiavimo susitarime išsamiau paaiškinta SETC zonos svarba ir teisinis statusas ([147]).

(657) Per tikrinamąjį vizitą Egipto Vyriausybėje ji patvirtino, kad šiuo Bendradarbiavimo susitarimu susisteminta nuo 2006 m. šioje zonoje nusistovėjusi praktika. Taigi pagrindinis Bendradarbiavimo susitarimo tikslas buvo aiškiai raštu apibrėžti šio bendradarbiavimo tvarką ir oficialiai įtvirtinti pagal Sausumos ir jūros kelių iniciatyvą, taip pat įtvirtinti Kinijos Vyriausybės paramą užsienyje veikiančioms bendrovėms. Tačiau, nepaisant aiškių Komisijos prašymų, nebuvo pateikta jokios išsamesnės informacijos apie Bendradarbiavimo susitarimo parengiamuosius darbus.

(658) Pagal Bendradarbiavimo susitarimą abi Vyriausybės kartu vysto SETC zoną. Jos tai daro atsižvelgdamos į savo atitinkamas nacionalines strategijas (Kinijos sausumos ir jūros kelių iniciatyvą ir Egipto Sueco kanalo koridoriaus plėtros planą). Tuo tikslu Egipto Vyriausybė teikia žemę, darbo jėgą ir tam tikras mokesčių lengvatas, o šioje zonoje veikiančios Kinijos bendrovės vykdo gamybą naudodamos savo išteklius ir skirdamos savo vadovus. Kompensuodama Egipto lėšų trūkumą, Kinijos Vyriausybė taip pat remia šį projektą suteikdama reikiamus finansinius išteklius „Egypt TEDA“ ir Kinijos įmonėms, veikiančioms SETC zonoje.

(659) SETC zonoje veikiantys SPM gamintojai „Jushi Egypt“ ir „Hengshi Egypt“ yra įsteigti pagal Egipto teisę, juos įsteigė Kinijos patronuojančiosios bendrovės („Jushi China“ ir „Hengshi China“). SPM gamintojų patronuojančiosios bendrovės yra susijusios, o pagrindinė šių dviejų bendrovių patronuojančioji bendrovė priklauso Valstybės turto priežiūros ir administravimo komisijai (SASAC). Jos gavo atitinkamų Kinijos valdžios institucijų ([148]) pritarimą įsteigti patronuojamąją bendrovę Egipte. Patronuojamosios bendrovės finansuojamos Kinijos lėšomis, jos naudoja iš Kinijos importuotus gamybos išteklius ir įrangą, joms vadovauja Kinijos vadovai ir jos naudojasi Kinijos praktine patirtimi. Jos Egipte gamina SPM, kurios iš SETC zonos eksportuojamos į ES.

([144]) TEDA 10 metų suvestinė ataskaita (2008–2018 m.), p. 53.
([145]) Valstybės tarybos ataskaita, taip pat žr. 104 išnašą.
([146]) 2015 m. rugpjūčio 19 d. Egipto Arabų Respublikos Prezidento dekretas Nr. 330 dėl Sueco kanalo ekonominės zonos sukūrimo.
([147]) Valstybės tarybos plėtros ir mokslinių tyrimų centro ataskaita „Tvaraus vystymosi patirtis Kinijos ir Egipto Sueco ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonoje“, 2019 m. rugpjūčio 6 d.
([148]) Nacionalinės plėtros ir reformų komisijos (NDRC) ir Prekybos ministerijos (MOFCOM).

(660) Siekdamos užtikrinti sklandų minėto Bendradarbiavimo susitarimo įgyvendinimą, abi Vyriausybės taip pat sukūrė trijų lygių konsultacijų mechanizmą. Šiomis aplinkybėmis Egipto Arabų Respublikos Sueco kanalo ekonominės zonos bendroji administracija ir Kinijos Liaudies Respublikos Tiandzino savivaldybės prekybos komisija pasirašė Bendradarbiavimo susitarimą dėl Kinijos ir Egipto Sueco ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonos administracinės komisijos įsteigimo pirmojo lygio tarpvyriausybinėms konsultacijoms. Antruoju lygiu, siekiant užtikrinti Kinijos Tiandzino savivaldybės kompetentingų administracijos departamentų ir Egipto Sueco kanalo ekonominės erdvės institucijos atitinkamų kompetentingų departamentų techninio lygmens diskusijas, buvo sukurtas Sueco ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo valdymo komitetas. Nuo 2017 m. vyksta reguliarūs šių komisijų posėdžiai. Trečiuoju lygiu „Egypt TEDA“ ir atitinkami Egipto partneriai praneša apie problemas ir sunkumus, kylančius pirmiau nurodytais Vyriausybės lygmenimis.

4.2.2. *Dalinis nebendradarbiavimas ir rėmimasis turimais faktais apie Sueco EPB zoną*

4.2.2.1. Pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymas Egipto Vyriausybei

(661) Komisija savo klausimyne, rašte dėl informacijos neišsamumo ir tikrinamojo vizito metu prašė Egipto Vyriausybės pateikti tam tikrą informaciją apie Sueco ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zoną Egipte. Šiuose prašymuose pateikti informaciją, be kita ko, prašyta pateikti informaciją apie teisinę ir institucinę sistemą, taip pat apie Kinijos ir Egipto pasirašytus tarpvyriausybinius susitarimus.

(662) Šiomis aplinkybėmis Egipto Vyriausybė pateikė 2016 m. KLR prekybos ministerijos ir Egipto Arabų Respublikos Sueco kanalo ekonominės zonos bendrosios administracijos susitarimą dėl Sueco ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonos. Tačiau Komisija vis dar neturi informacijos apie ankstesnius susitarimus, susitarimo memorandumus ar kitus dokumentus, kuriuos Kinijos Vyriausybė ir Egipto Vyriausybė pasirašė dėl SETC zonos. Pavyzdžiui, Komisija rado viešai prieinamų nuorodų į 1997 m. Kinijos Liaudies Respublikos Vyriausybės (toliau – Kinijos Vyriausybė), atstovaujamos Ministro Pirmininko Li Pengo, ir Egipto Vyriausybės, atstovaujamos Ministro Pirmininko Kamal alGanzouri, susitarimo memorandumą dėl laisvosios prekybos zonos sukūrimo Egipte.

(663) Komisija taip pat neturi dokumentų, susijusių su 2016 m. susitarimo įgyvendinimu ir Egipto Vyriausybės bei Kinijos Vyriausybės įdiegtais konsultacijų mechanizmais. Pavyzdžiui, Komisija rado viešai prieinamų nuorodų į Bendradarbiavimo susitarimą dėl Kinijos ir Egipto Sueco ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonos administracinės komisijos įsteigimo, kurį pasirašė Sueco kanalo ekonominės zonos bendroji administracija ir KLR Tiandzino prekybos komisija. Be to, 2017 m. balandžio mėn. oficialiai sudarytas Kinijos ir Egipto TEDA Sueco ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonos jungtinis valdymo komitetas. 2017 m. liepos mėn. buvo sudarytas Tarpvyriausybinis koordinavimo komitetas, kuris surengė pirmąjį bendrą posėdį. Komisija negavo rašytinių dokumentų, susijusių su posėdžiais, surengtais pagal šiuos įvairius konsultacijų mechanizmus, išskyrus apie vieną Administracinės komisijos posėdį.

(664) Neturėdama šios informacijos Komisija nusprendė, kad negavo svarbios su šiuo tyrimo aspektu susijusios informacijos.

4.2.2.2. Pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymas Kinijos Vyriausybei

(665) Komisija savo klausimyne, rašte dėl informacijos neišsamumo ir tikrinamojo vizito metu prašė Kinijos Vyriausybės pateikti informacijos apie užsienio investicijas apskritai, užsienio ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonas apskritai ir konkrečiai apie SETC zoną Egipte. Šiuose prašymuose pateikti informaciją, be kita ko, prašyta pateikti informacijos apie Kinijos prekybos ministerijos patvirtintas užsienio ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonų teisines ir institucines sistemas, Kinijos ir Egipto tarpvyriausybinius susitarimus, taip pat įvairių Kinijos valstybės subjektų vaidmenį ir veikla SETC zonoje.

(666) Kinijos Vyriausybė kelis kartus pakartojo mananti, kad Komisijos prašymai, be kitų nuostatų, neatitinka SKP sutarties 1, 2, 4, 11.2 ir 11.3 straipsnių, taip pat Reglamento (ES) 2016/1037 (toliau – pagrindinis reglamentas) 2, 3, 4 straipsnių ir 10 straipsnio 2 ir 3 dalių, todėl neatsakė į nė vieną Komisijos pateiktą klausimą. Komisija su tuo nesutiko. Atsižvelgdama į Kinijos Vyriausybės dalyvavimą SETC zonoje vykdomose operacijose ir susitarimus su Egipto Vyriausybe, Komisija laikėsi nuomonės, kad Kinijos Vyriausybė taip pat turėjo dalyvauti šioje tyrimo dalyje, kad suteiktų daugiau aiškumo.

(667) Neturėdama šios informacijos Komisija nusprendė, kad negavo svarbios su šiuo tyrimo aspektu susijusios informacijos.

(668) Todėl Komisija pranešė Egipto Vyriausybei ir Kinijos Vyriausybei, kad nagrinėjant SETC zonoje įsikūrusių bendrovių įtariamą subsidijavimą ir jo mastą jai gali tekti naudotis turimais faktais pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalį. Egipto Vyriausybė ir Kinijos Vyriausybė su tuo nesutiko ir pabrėžė, kad jos visapusiškai bendradarbiavo su Komisija. Tačiau Komisija laikėsi nuomonės, kad tiksli informacija apie abiejų Vyriausybių bendradarbiavimą kuriant ir administruojant SETC zoną yra labai svarbi bylos teisiniam vertinimui, kaip paaiškinta 4.2.3 skirsnyje. Deja, po atitinkamo patikrinimo ji gavo tik du svarbius dokumentus ir negalėjo patikrinti jų autentiškumo. Be to, ji negalėjo dalyvauti jokioje tolesnėje diskusijoje su Egipto Vyriausybe dėl svarbių detalių, kurios padėtų atskleisti abiejų Vyriausybių bendradarbiavimo šioje zonoje mastą ir lygį.

(669) Todėl Komisija šiais klausimais taikė pagrindinio reglamento 28 straipsnį ir rėmėsi dėl šių aspektų turimais faktais.

4.2.3. *Teisinis vertinimas*

(670) Egipto ir Kinijos Vyriausybės glaudžiai bendradarbiauja dėl SETC zonos valdymo eksportuojančios šalies teritorijoje. Egipto ir Kinijos Vyriausybės sutelkė savo išteklius, kad SETC zonoje gamybą vykdančioms bendrovėms būtų sudarytos palankios sąlygos ir taip joms suteikta naudos. Glaudžiu bendradarbiavimu sutelkti ištekliai padeda siekti bendro tikslo ir suteikti naudos bendram naudos gavėjui („Jushi Egypt“ ir „Hengshi Egypt“).

(671) 2019 m. rugpjūčio 7 d. pastabose Kinijos Vyriausybė nurodė, kad Komisija negali teisiškai ištirti, kokia šio glaudaus bendradarbiavimo dalis tenka Kinijai, t. y. kokie yra įtariami Kinijos bankų finansiniai indėliai Egipte veikiančioms bendrovėms. Pagal SKP sutarties 1.1 straipsnio a dalį subsidija laikoma suteikta tik tuo atveju, jei Vyriausybė arba valstybinė institucija PPO narės teritorijoje skiria finansinį indėlį. Taigi, Kinijos Vyriausybės teigimu, bet koks įtariamas tiesioginis Kinijoje veikiančios finansų įstaigos lėšų pervedimas SPM gamintojams ir (arba) eksportuotojams trečiosiose šalyse *„negali būti priskirtas Kinijai arba laikomas Kinijos Vyriausybės finansiniu indėliu“* ([149]). Kinijos Vyriausybės nuomone, pati Komisija pritarė *„teritoriniam subsidijavimo apribojimui“* plokščių karštojo valcavimo produktų byloje, kai ji pagal pagrindinio reglamento 5 konstatuojamąją dalį pareiškė, kad *„subsidijuojančios šalies teritorijoje turi būti skirtas Vyriausybės arba valstybinės institucijos finansinis indėlis“* ([150]). Be to, taikant SKP sutarties 1.1 straipsnio a dalies 1 punktą, visuose tokiuose straipsniuose, kaip antai GATT XVI straipsnyje, SKP sutarties 2.1 ir 2.2 straipsniuose dėl konkretaus taikymo, SKP sutarties 14 straipsnyje dėl naudos skaičiavimo ir SKP sutarties 25.2 straipsnyje dėl pranešimo reikalavimų, yra nurodyta, kad gavėjas turėtų būti įsikūręs subsidijuojančios PPO narės teritorijoje; be to, Kinijos stojimo protokolo 10 skirsnyje reikalaujama, kad šalis praneštų apie bet kokią subsidiją, *„suteiktą ar toliau taikomą jos teritorijoje“* ([151]). Galiausiai, Kinijos Vyriausybės nuomone, derybų dėl susitarimo istorija rodo, kad susitarimas netaikomas Vyriausybės už jos teritorijos ribų atliekamiems mokėjimams.

(672) Komisija pastebėjo, kad šios pastabos susijusios su klausimu, ar Kinijos Vyriausybė pagal SKP sutartį yra atskaitinga už subsidijų teikimą prekių, eksportuojamų į trečiąsias PPO nares, gamybai užsienyje. Tačiau jomis neatsakoma į atskirą klausimą, ar tam tikrais atvejais eksportuojančios šalies Vyriausybė pagal SKP sutartį yra atskaitinga už tai, kad aktyviai siekė gauti, pripažino ir priėmė tokias subsidijas joje gaminamų produktų naudai.

(673) Todėl Komisija turėjo teisę patikrinti, ar „Jushi“ ir „Hengshi Egypt“ skirti ištekliai gali būti laikomi Egipto Vyriausybės suteiktomis kompensuotinomis subsidijomis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2, 3 ir 4 straipsniuose.

4.2.3.1. Vyriausybės ar valstybinės institucijos finansinis indėlis

(674) Pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punktą yra laikoma, kad subsidija yra suteikta, jeigu kilmės arba eksportuojančios valstybės Vyriausybė skyrė finansinį indėlį. Panašiai, SKP sutarties 1.1 straipsnio a dalies 1 punkte teigiama, kad subsidija laikoma suteikta, *„jei Vyriausybė ar bet kuri finansinį institucija yra suteikusi finansinį indėlį“*.

([149]) 2019 m. rugpjūčio 7 d. Kinijos Vyriausybės pastabų 72 punktas.
([150]) 7 išnašoje nurodytos padangų bylos 396 konstatuojamoji dalis.
([151]) 2019 m. rugpjūčio 7 d. Kinijos Vyriausybės pastabų 74–84 punktai.

(675) Egipto Vyriausybė abiem bendrovėms skyrė žemę ir suteikė keletą mokesčių lengvatų. Todėl šias subsidijas administruoja ir teikia tiesiogiai Egipto Vyriausybė.

(676) Tačiau nuo 1997 m., kai buvo sudarytas susitarimo memorandumas, Egipto Vyriausybė aktyviai siekė remti zoną ne tik tiesiogiai skirdama žemę ir suteikdama mokesčių lengvatas, bet ir netiesiogiai, gavusi Kinijos Vyriausybės sutartą paramą SETC zonos plėtrai jos teritorijoje. Iš tiesų pagal susitarimo memorandumą Egipto Vyriausybė aiškiai „*skatina (-o) atitinkamą Kinijos verslo sektorių prisidėti prie toje zonoje įgyvendintinų projektų*“. Po Prezidento M. Morsi vizito į Kiniją 2012 m. rugpjūčio mėn. SETC zona sulaukė „*precedento neturinčio Egipto Vyriausybės dėmesio ir paramos*“ ([152]). Pagal 2016 m. bendradarbiavimo susitarimo 1 straipsnį abi šalys susitarė plėtoti zoną „*pagal (…) galiojančius abiejų šalių įstatymus ir kitus teisės aktus*“. Teisės akto, kuriuo įgyvendinamas Bendradarbiavimo susitarimas, 1 straipsnyje taip pat nurodyta, kad „*pagal daugiašalius ir dvišalius susitarimus ir pagal galiojančius įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriuos pasirašė arba taiko Kinijos Liaudies Respublika ir Egipto Arabų Respublika, įsteigiamas valdymo komitetas,* [atsakingas už kasdienio darbo bendradarbiavimo zonoje koordinavimą ir administravimą]“. Pagal Bendradarbiavimo susitarimo 4 straipsnį abi šalys pažadėjo „*remti ir lengvinti bendradarbiavimo zonos kūrimą, užtikrinti palankesnes sąlygas verslui ir zonos veikimui*“. Tuo tikslu Egiptas sutiko, kad Kinija šiai zonai suteiktų „*užsienio prekybos ir bendradarbiavimo zonos*“ statusą. Bendradarbiavimo susitarimo 4 straipsnio 1 dalyje Kinija patvirtino, kad aptariama zona „*turi teisę į atitinkamą Kinijos Vyriausybės teikiamą politinę paramą ir palankesnes sąlygas užsienio ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonoms*“. Be to, pagal Bendradarbiavimo susitarimo 5 straipsnį Kinijos Vyriausybė aiškiai įsipareigojo „*remti*“ zoną ir, be kita ko, „*skatinti atitinkamas finansų įstaigas teikti finansines priemones*“ toje zonoje veikiančioms bendrovėms ir vykdomoms investicijoms. Galiausiai, pagal to paties susitarimo 7 straipsnį ir Egipto Vyriausybė, ir Kinijos Vyriausybė įsipareigojo, kad visi galiojantys ar būsimi įstatymai, kuriais nustatomas palankesnis režimas nei Bendradarbiavimo susitarimu, bus viršesni už pastarąjį. Kinijos Vyriausybės lengvatinis finansavimas abiem šios zonos SPM gamintojams yra šių įsipareigojimų rezultatas ir turėtų būti vertinamas atsižvelgiant į šias aplinkybes.

(677) Egipto ir Kinijos Vyriausybės bendromis pastangomis siekė kelių tikslų.

(678) Egipto Vyriausybė, kaip pareikšta aukščiausiu politiniu lygmeniu ([153]), siekė pritraukti Kinijos investicijas, praktinę patirtį ir kapitalą, kad būtų skatinama Sueco kanalo zonos ekonominė plėtra ir kuriamos darbo vietos. Remiantis 2013 m. lapkričio mėn. Egipto planavimo departamento paskelbtu 2022 m. Egipto perspektyvų ilgalaikiu planavimu, SETC zona bus labai svarbi modernizuojant Egipto pramonę, per eksportą gaunant pajamas užsienio valiuta, kuriant mokesčių sistemą ir sprendžiant nedarbo problemą ([154]).

(679) Kinijos motyvacija buvo kitokia. Žvelgiant iš pačių bendrovių perspektyvos, Egiptas turi tam tikrų privalumų – mažesnės darbo sąnaudos ir trumpesnis pristatymo į pagrindines rinkas, pavyzdžiui, ES, laikas. Be to, 2014 m. „Jushi China“ išleistame obligacijų prospekte nurodyta: „*dėl prekybos apsaugos kliūčių padidėjo Kinijos stiklo pluošto eksporto rinkos kainos, o tai daro neigiamą poveikį „Jushi Group“ stiklo pluošto eksportui. … 2013 m. pradėjus veikti „Jushi Egyptian Glass Fiber Co., Ltd.“, minėtų trijų regionų produktų paklausą patenkins „Jushi Egypt“. Minėti trys regionai nenustatys antidempingo muitų „Jushi Egyptian“ produktams, o antidempingo politikos poveikis „Jushi Group“ bus gerokai sumažintas. Preliminarus „Jushi Egyptian“ stiklo pluošto produktų kainodaros pirmiau minėtų trijų regionų pirkėjams principas yra pasidalyti dėl tarifų sutaupytomis lėšomis su pirkėjais ir visiškai pasinaudoti emitento dėl antidempingo muitų ir siuntimo išlaidų sutaupytomis lėšomis*.“ Iš tiesų, nuo 2011 m. ([155]) ir nuo 2014 m. pabaigos ([156]) Kinijos kilmės SPP (pagrindinis SPM gamybos išteklius, sudarantis apie 70 % SPM gamybos sąnaudų) importui ES buvo taikomi antidempingo ir kompensaciniai muitai, o ES yra vienas iš „trijų regionų“, minimų obligacijų prospekte.

([152]) TEDA 10 metų suvestinė ataskaita, p. 41.

([153]) Prezidento M. Morsi pastabos per 2012 m. rugpjūčio mėn. vizitą Kinijoje, TEDA 10 metų suvestinė ataskaita, p. 47 ir 53. Prezidento A. F. Sisi pastabos per 2016 m. gruodžio mėn. vizitą Kinijoje, TEDA 10 metų suvestinė ataskaita (2008–2018 m.), p. 94.

([154]) TEDA 10 metų suvestinė ataskaita (2008–2018 m.), p. 59.

([155]) 2011 m. kovo 9 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 248/2011, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito, nustatyto tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės ištisinių gijų stiklo pluošto produktams, galutinis surinkimas (OL L 67, 2011 3 15, p. 1).

([156]) 2014 m. gruodžio 16 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1379/2014, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės stiklo pluošto gijų produktams nustatomas galutinis kompensacinis muitas ir iš dalies keičiamas Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 248/2011, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės ištisinių gijų stiklo pluošto produktams nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 367, 2014 12 23, p. 22).

(680) Kinijos Vyriausybės požiūriu, remiantis MOFCOM 13-uoju užsienio prekybos plėtros penkmečio planu, vienas iš pagrindinių šio plano uždavinių yra stiprinti bendradarbiavimą prekybos srityje su kitomis šalimis pagal Sausumos ir jūros kelių iniciatyvą, siekiant skatinti ir plėsti, be kita ko, aukštųjų technologijų produktų, pavyzdžiui, SPM, eksportą. Plane teigiama: „*Stabilizuoti naudingų produktų, pavyzdžiui, darbui imlių produktų, eksportą į minėtas šalis, pasinaudoti galimybėmis tokioms šalims kurti infrastruktūrą ir skatinti didelių sukomplektuotos įrangos rinkinių, technologijų, standartų ir paslaugų eksportą. Prisitaikyti prie šių šalių pramonės pertvarkymo ir modernizavimo tendencijų ir paspartinti elektromechaninių ir aukštųjų technologijų produktų eksportą. ... Spartinti besiformuojančių rinkų plėtrą ir, visapusiškai apsvarsčius ekonominį mastą, augimo spartą, išteklių skyrimą, rizikos laipsnį ir kitus veiksnius, atrinkti kelias besiformuojančias rinkas pirminei plėtrai. Plėsti pažangios techninės įrangos eksportą ir skatinti aukštos kokybės, aukšto lygio ir lyginamąjį pranašumą turinčių pramonės šakų ir produktų eksportą*“. Šiems uždaviniams įgyvendinti skirtos priemonės apima „*valstybės lygmens ekonominės ir technologinės plėtros zonų ir įvairių parkų plėtrą*“.

(681) Kaip nurodyta viename straipsnyje, „*remiantis Vyriausybės departamentų gairėmis pagal Sausumos ir jūros kelių iniciatyvą ir atsižvelgiant į priimančiosios šalies aukščiausio lygio strategiją, užsienio bendradarbiavimo zonos tapo priemone įgyvendinti Sausumos ir jūros kelių iniciatyvą ir tarptautinį bendradarbiavimą gamybos pajėgumų srityje*“ ([157]).

(682) Taigi užsienio zonos padeda Kinijai siekti kelių strateginių tikslų. Pirma, jos galėtų padėti padidinti Kinijoje gaminamų mašinų ir įrenginių paklausą. Antra, Kinijos bendrovės, gamindamos užsienyje ir eksportuodamos į Europą arba Šiaurės Ameriką, galėtų išvengti trinties prekybos srityje ir eksportui iš Kinijos sudaromų kliūčių. Trečia, jos galėtų prisidėti prie Kinijos pastangų skatinti vidaus restruktūrizavimą ir pakelti vertės grandinę savo šalyje į aukštesnį lygį ([158]).

(683) Iš to, kas išdėstyta pirmiau, matyti, kad Egipto Vyriausybė tikėjosi, kad Kinija finansuos glaudų bendradarbiavimą SETC zonoje, ir tą finansavimą vertino palankiai, nes siekė paskatinti vieno iš skurdžiausių regionų vystymąsi. Kinijos Vyriausybė tikėjosi, kad Kinijos bendrovės galės vykdyti veiklą už Kinijos teritorijos ribų ir plėsti savo eksportą pagal Sausumos ir jūros kelių iniciatyvą (galbūt išvengti prekybos apsaugos priemonių taikymo).

(684) Šiomis aplinkybėmis Komisija laikėsi nuomonės, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkte vartojamas terminas „Vyriausybės“ turėtų apimti ne tik tiesiogiai Egipto Vyriausybės nustatytas priemones, bet ir Kinijos Vyriausybės nustatytas priemones, kurias, remiantis turimais įrodymais, galima priskirti Egipto Vyriausybei.

(685) Kaip Apeliacinis komitetas nusprendė byloje „US-Gasoline“ ([159]), PPO teisės negalima aiškinti atskirai nuo bendrosios tarptautinės teisės. Taigi bendrieji tarptautinės teisės principai yra PPO teisinės sistemos, kuri nėra atskira sistema, dalis ([160]). Pagal Susitarimo dėl ginčų sprendimo 3.2 straipsnį ir Vienos konvencijos dėl tarptautinių sutarčių teisės 31 straipsnio 3 dalies c punktą vertinant sutarties sąlygų kontekstą reikia atsižvelgti į „*visas šalių tarpusavio santykiams taikytinas atitinkamas tarptautinės teisės normas*“.

(686) Šios normos apima tarptautinę paprotinę teisę ([161]), kuri iš esmės yra privaloma visoms PPO narėms, įskaitant Egiptą, Kiniją ir Europos Sąjungą. Svarbi tarptautinės paprotinės teisės dalis yra teisės normos dėl valstybės atsakomybės, kurias kodifikavo Tarptautinės teisės komisija (TTK straipsniai dėl valstybių atsakomybės už tarptautinės teisės pažeidimus) ([162]), vadovaudamasi savo įgaliojimais pagal JT Chartijos 13 straipsnio 1 dalies a punktą.

([157]) Afrikos vystymosi metinė ataskaita Nr. 19 (2016–2017 m., Afrikos geltonosios knygos, p. 13).

([158]) D. Brautigam ir Xiaoyang Tang; „Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas, World Development Vol. 63“, 2014 m., p. 78–91.

([159]) WT/DS2/AB/R – *US – Reformulated Gasoline*, 1996 m. gegužės 20 d. priimta Apeliacinio komiteto ataskaita, p. 17.

([160]) Išsamiau žr. J. Pauwelyn, „The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go?“, *American Journal of International Law* (2001), p. 535, ir Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (CUP 2015).

([161]) WT/DS379 – *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, Apeliacinio komiteto ataskaita, priimta 2011 m. kovo 11 d., 308 punktas; M.E. Villiger, *Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties* (Martinus Nijhoff, 2009), p. 433.

([162]) Tarptautinės teisės komisija, Straipsnių dėl valstybių atsakomybės už tarptautinės teisės pažeidimus projektas, 2001 m. lapkričio mėn., priedas Nr. 10 (A/56/10), IV.E.1 skyrius.

(687) TTK straipsnių normos taip pat yra aktualios, kaip apibrėžta Vienos konvencijos dėl tarptautinių sutarčių teisės 31 straipsnio 3 dalies c punkte, nes jose pateikiamos priskyrimo sąvokos, t. y. kai tam tikri veiksmai ar neveikimas gali būti priskirti vienai valstybei, net jei tie veiksmai ar neveikimas neišplaukia tiesiogiai tos valstybės, aiškinimo gairės. Šiuo atveju priskyrimo sąvoka tampa aktualia aiškinant SKP sutarties 1.1 straipsnio a dalies 1 punkto apibendrinime vartojamą terminą „*Vyriausybės*“ ir visų pirma siekiant teisingai priskirti elgesį esant situacijai, kai dvi valstybės bendradarbiauja subsidijų atžvilgiu, kaip yra šiuo atveju ([163]).

(688) Todėl aiškinant SKP sutarties 1.1 straipsnio a dalies 1 punkto pradžioje pavartotą sąvoką „*Vyriausybės*“ galima remtis Tarptautinės teisės komisijos straipsniais ir elgseną (subsidijos suteikimą) priskirti Egipto Vyriausybei net ir tais atvejais, kai finansinį indėlį skyrė ne tiesiogiai Egipto Vyriausybė.

(689) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad TTK straipsnių 11 straipsnyje, be kita ko, nustatyta, kad „*elgsena, kuri valstybei nėra priskirtina pagal pirmesnius straipsnius, vis dėlto pagal tarptautinę teisę laikoma tos valstybės veiksmais, jeigu ir tiek, kiek valstybė pripažįsta tokią elgseną ir priima kaip savo pačios*“. TTK pastaboje dėl 11 straipsnio aiškinama, kad „*[elgsenos priskyrimo valstybei jai pripažįstant ir priimant elgseną kaip savo pačios] principo taikymo atvejų galima rasti teismų sprendimuose ir valstybių praktikoje*“ ([164]). Kaip primenama tų pačių pastabų 6 konstatuojamojoje dalyje, reikalaujama, kad valstybė „*nustatytų aptariamą elgseną ir pripažintų ją kaip savo pačios*“.

(690) Nuo pat projekto pradžios 1997 m. Egipto Vyriausybė „Jushi Egypt“ ir „Hengshi Egypt“ bendrovėms skirtą Kinijos finansavimą įtraukė į savo politiką šioje zonoje. 2012 m. rugpjūčio mėn. vizito į Kiniją metu Prezidentas M. Morsi pasidžiaugė Kinijos investicijomis ir kapitalu, o 2013 m. lapkričio mėn. Egipto planavimo departamentas pripažino, kad Kinijos finansuojama SETC zona bus labai svarbi modernizuojant Egipto pramonę. Per kitą vizitą į Kiniją 2014 m. gruodžio mėn. Prezidentas A. F. Sisi „*pareiškė, kad Prezidento Xi Jinpingo pasiūlymas kartu kurti Sausumos ir jūros kelių iniciatyvą suteikė svarbią galimybę Egipto atkūrimui ir Egiptas buvo pasirengęs aktyviai dalyvauti ir teikti paramą. Egiptas norėjo bendradarbiauti su Kinija rengiant Sueco kanalo koridoriaus, Sueco ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonos ir pan. projektus ir pritraukti Kinijos įmonių investicijas į Egiptą.*“ ([165])

(691) Kinijos Sausumos ir jūros kelių iniciatyva yra žinoma visuomenėje. 2015 m. gegužės 13 d. Valstybės tarybos gairių dėl tarptautinės gamybos pajėgumų stiprinimo ir bendradarbiavimo įrangos gamybos srityje 30–36 straipsniuose nurodyta visa politikos parama, kurią gali gauti užsienyje investuojančios bendrovės. Šios paramos priemonės apima fiskalinės ir mokestinės paramos politiką, lengvatines paskolas, finansinę paramą sindikuotosiomis paskolomis, eksporto kreditus ir projektų finansavimą, investicijas į nuosavą kapitalą ir galiausiai eksporto kredito draudimą. 31 straipsnyje minimos „lengvatinės paskolos“, kuriomis „*remiamos įmonės, norinčios eksportuoti didelius sukomplektuotos įrangos rinkinius, dalyvauti sudarant sutartis ir vykdant didelio masto investicinius projektus*“. Kaip neseniai kitoje byloje ([166]) nustatė Komisija, faktiškai vykdydami šią politiką bankai ar specialiai įsteigtas Šilko kelio fondas suteikė daug lengvatinio finansavimo pagal Gairių 35 straipsnį.

(692) Egipto prezidentai neabejotinai žinojo, kad Kinijos sausumos ir jūros kelių iniciatyvai skiriamas didelis valstybės finansavimas lengvatinio finansavimo ir kitų finansinių priemonių forma, todėl kartu su Kinija steigiant SETC zoną buvo aiškiai pripažįstama ir priimama aukščiausiu politiniu lygmeniu tokia Kinijos Vyriausybės finansinė parama.

([163]) WT/DS379/AB/R, 304–322 punktai.

([164]) Tarptautinės teisės komisija, Straipsnių dėl valstybių atsakomybės už tarptautinės teisės pažeidimus projektas, 2001 m. lapkričio mėn., priedas Nr. 10 (A/56/10), p. 52, nuo 3 konstatuojamosios dalies iki 11 straipsnio.

([165]) TEDA 10 metų suvestinė ataskaita (2008–2018 m.), p. 94.

([166]) 2018 m. lapkričio 9 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/1690, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės naujoms ar restauruotoms guminėms pneumatinėms padangoms, naudojamoms autobusams arba sunkvežimiams, kurių apkrovos indeksas didesnis kaip 121, nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/1579, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės naujoms ar restauruotoms guminėms pneumatinėms padangoms, naudojamoms autobusams arba sunkvežimiams, kurių apkrovos indeksas didesnis kaip 121, nustatomas galutinis antidempingo muitas bei laikinojo muito galutinis surinkimas ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/163 (OL L 283, 2018 11 12, p. 1), 409–412 konstatuojamosios dalys.

(693) Tai, kad Egiptas pripažino ir priėmė Kinijos skiriamą lengvatinį finansavimą, patvirtinama ir 2016 m. bendradarbiavimo susitarimo tekste. Kaip nustatyta Bendradarbiavimo susitarimo 1 straipsnyje, Egiptas aiškiai sutiko, kad Kinija gali taikyti savo įstatymus veiklos vykdytojams SETC zonoje arba su veikla SETC zonoje susijusioms operacijoms. Tuo tikslu Egipto Vyriausybė taip pat sutiko, kad Kinija pagal savo įstatymus SETC zoną paskelbtų „užsienio investicijų zona“. Kadangi „užsienio investicijų zonos“ yra Sausumos ir jūros kelių iniciatyvos priemonė, kaip nurodyta 681 konstatuojamojoje dalyje, ir kadangi pagal šią iniciatyvą kaip priemonė naudojamas lengvatinis finansavimas, kaip aprašyta 691 konstatuojamojoje dalyje, toks pripažinimas Bendradarbiavimo susitarimo 4 straipsnyje, kuriame Kinija taip pat patvirtino, kad atitinkama zona *„turi teisę į atitinkamą Kinijos Vyriausybės teikiamą politinę paramą ir palankesnes sąlygas užsienio ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonoms“*, lėmė tai, kad „Jushi Egypt“ ir „Hengshi Egypt“ įgijo teisę prašyti lengvatinio skolinimo iš Kinijos politikos bankų ir lengvatinio eksporto draudimo sąlygų. Egiptas taip pat sutiko su 5 straipsniu, pagal kurį Kinijos Vyriausybė taip pat remia bendradarbiavimo zoną *„skatindama atitinkamas finansų įstaigas skirti finansavimo priemones bendradarbiavimo zonoje vykdomiems investiciniams projektams, jeigu laikomasi skolinimo sąlygų ir paskolų naudojimo reikalavimų“*. Kaip jau buvo nustatyta ankstesniame tyrime, Kinijos lengvatinis finansavimas skiriamas ne pagal aiškiai nustatytas finansavimo programas, kuriose nustatyti griežti tinkamumo kriterijai, o pagal aukščiausiu lygiu nustatytas tam tikras skatinamąsias pramonės šakas ([167]). Oficialus SETC zonos Egipte pripažinimas Kinijos bendrovių užsienio investicijų zona po bendro abiejų prezidentų susitarimo ir 5 straipsnyje numatytas „skatinimas“ puikiai dera su įprastu Kinijos politikos bankų taikomu lengvatinio finansavimo aktyvavimo modeliu.

(694) Todėl Egipte įsteigtiems Kinijos subjektams skirtas Kinijos lengvatines priemones Egiptas „identifikavo“ ir „pripažino kaip savo priemones“.

(695) Be to, Egipto pareigūnai nuolat dalyvavo 660 konstatuojamojoje dalyje nurodytame trijų lygių įgyvendinimo mechanizme. Įgyvendinimo mechanizmo paskirtis pagal Įgyvendinimo susitarimo 2 straipsnio V dalį – *„koordinuoti ir palengvinti atitinkamų finansų įstaigų, įskaitant (bet neapsiribojant) bankų įstaigas, draudimo įstaigas ir įvairius fondus, kurie teikia kreditinę paramą bendradarbiavimo zonai ir gyvenamosiose vietovėse įsikūrusioms įmonėms, veiklą ir padėti bendradarbiavimo zonai ir gyvenamosiose vietovėse įsikūrusioms įmonėms ištirti daugiau finansavimo kanalų“*. To paties dokumento 2 straipsnio 4 dalyje pareigūnai įpareigojami *„dėti visas pastangas, kad visa Kinijos skatinamoji politika ir Egipto įstatymai ir kiti teisės aktai būtų įgyvendinami sklandžiai“*. Tai rodo, kad Egiptas ir Kinija vienodai supranta, kad Kinija lėšas skiria ne rinkos normomis, kurias „Jushi Egypt“ ir „Hengshi Egypt“ būtų galėjusios gauti iš tarptautinių rinkos investuotojų, tačiau aktyviai užtikrina valstybės paskatas, kitaip tariant suteikia naudos ar lengvatų.

(696) Įgyvendindamas šią nuostatą Egiptas taip pat parodė visiškai pritariąs Kinijos lengvatiniam finansavimui, skirtam šioje zonoje veikiantiems SPM gamintojams. Atsižvelgdama į tai, kad abi Vyriausybės iš dalies nebendradarbiavo (žr. 4.2.2 skirsnį) dėl šio esminio tyrimo aspekto, Komisija negalėjo nustatyti išsamesnės informacijos šiuo klausimu; tačiau iš turimų įrodymų matyti, kad abi Vyriausybės bendradarbiavo, kaip aprašyta pirmiau, siekdamos naudos zonoje įsikūrusiems SPM eksportuojantiems gamintojams.

(697) Remiantis įrodymais galima daryti išvadą, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punktą Kinijos valstybinių institucijų finansiniai indėliai „Jushi“ ir „Hengshi Egypt“ lengvatinio finansavimo forma gali būti priskirti Egipto Vyriausybei, kaip kilmės arba eksportuojančios šalies Vyriausybei. Iš įrodymų matyti, kad Egipto Vyriausybė, laikydamasi sutartų įsipareigojimų plėtoti ir remti ekonominę veiklą zonoje, pritarė Kinijos Vyriausybės lengvatinei finansinei paramai zonoje veikiantiems SPM gamintojams.

(698) Šiomis aplinkybėmis Komisija taip pat pažymėjo, kad Vyriausybių galimybė netiesiogiai per privačias institucijas skirti finansinį indėlį nėra numatyta nei pagal pagrindinį reglamentą, nei SKP sutartį ([168]). Iš tiesų tais atvejais, kai Vyriausybės paveda arba nurodo privačioms institucijoms atlikti tam tikrą veiksmą, pagrindinis klausimas yra tai, ar tarp Vyriausybės veiksmo ir privačios institucijos elgsenos yra „akivaizdus ryšys“ ([169]). Panašiai šiuo atveju yra aiškus ir akivaizdus ryšys tarp pozityvių veiksmų, kurių Kinija ėmėsi siekdama suteikti sutartą finansinę paramą SPM eksportuojantiems gamintojams, ir Egipto Vyriausybės.

([167]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/1690 377 konstatuojamoji dalis.
([168]) Žr. pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktį ir SKP sutarties 1.1 straipsnio a dalies 1 punkto iv papunktį.
([169]) Apeliacinio komiteto ataskaita *US – DRAMs* (WT/DS296/A/R), 112 punktas.

(699) Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad lengvatinis finansavimas, kurį Kinijos Vyriausybė suteikė SPM eksportuojantiems gamintojams šioje zonoje, yra Egipto Vyriausybės finansinis indėlis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies i punkte ([170]).

4.2.3.2. Nauda

(700) Tada Komisija svarstė, ar pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalį šie finansiniai indėliai, priskirtini Egipto Vyriausybei, suteiktų naudos „Jushi“ ir „Hengshi Egypt“. Ji priminė, kad šios dvi bendrovės veikia Egipte ir yra įsteigtos pagal Egipto įstatymus. Todėl iš esmės buvo tikslinga nagrinėti, ar šie finansavimo gavėjai gavo geresnes sąlygas nei būtų gavę Egipto finansų rinkoje. Komisija patikrino šį aspektą ir įsitikino, kad sąlygos buvo geresnės.

(701) Tačiau Komisija taip pat atsižvelgė į išskirtines šio atvejo aplinkybes. Kaip nurodyta 659 konstatuojamojoje dalyje, eksportuojantys gamintojai yra susiję su Kinijos patronuojančiosiomis bendrovėmis, kurias galiausiai valdo SASAC. Kinijos valstybinės institucijos suteikė lengvatinį finansavimą po derybų ir atitinkamų dokumentų pasirašymo Kinijoje, o gavėjai jį gavo tiesiogiai arba netiesiogiai per savo patronuojančiąją bendrovę Kinijoje (bendrovių tarpusavio paskolos). Be to, kaip nustatyta Bendradarbiavimo susitarimo 1 straipsnyje, Egipto Vyriausybė sutiko, kad šie subjektai gautų lengvatinę paramą, taigi ir pigias paskolas pagal Kinijos teisę, t. y. Kinijos sąlygomis. Kinijos valstybinės institucijos šį finansavimą teikė pagal Bendradarbiavimo susitarimo 5 straipsnį, vadovaudamosi Kinijoje įgyvendinama lengvatinio finansavimo politika, kaip nurodyta 3.4 skirsnyje. Kaip paaiškinta 657 konstatuojamojoje dalyje, šiomis Bendradarbiavimo susitarimo nuostatomis kodifikuota ankstesnė nusistovėjusi praktika.

(702) Todėl Komisija padarė išvadą, kad, priimdama ir pripažindama Kinijos valstybinių institucijų finansinius indėlius „Jushi“ ir „Hengshi Egypt“, Egipto Vyriausybė taip pat priėmė ir pripažino jais suteiktą naudą. Todėl ji nustatė lengvatinio finansavimo rinkos normas ir atitinkamai apskaičiavo naudą (žr. 4.3 skirsnį). Ji pažymėjo, kad taikant šį pagrįstą metodą subsidijų sumos buvo mažesnės, nei nustatytos taikant hipotetinį Egipto lyginamąjį dydį.

4.2.3.3. Konkrečios subsidijos

(703) Dėl trečiojo punkto, susijusio su konkrečiu taikymu, Komisija nagrinėjo, ar šios subsidijos buvo konkrečios, kaip reikalaujama pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2–4 dalyse.

(704) Pripažindama ir priimdama lengvatinį finansavimą Egipto Vyriausybė tapo lengvatinį finansavimą teikiančia institucija. Visų pirma Egipto Vyriausybė pripažino ir priėmė Kinijos Vyriausybės sprendimą SETC zoną paskelbti užsienio investicijų teritorija pagal Bendradarbiavimo susitarimo 4 straipsnį ir pritarė visapusiškam jo įgyvendinimui, be kita ko, Kinijos Vyriausybei teikiant lengvatinį finansavimą.

(705) Šios subsidijos buvo skiriamos tik bendrovėms, veikiančioms Sueco kanalo teritorijoje (kurios dalis yra SETC zona). Todėl Komisija padarė išvadą, kad tai yra regioninės subsidijos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 3 dalyje, ir pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2–4 dalis priklauso subsidiją suteikusios valdžios institucijos jurisdikcijai.

4.2.3.4. Išvada

(706) Taigi Komisija nustatė, kad subsidijos, kurias Egiptas tiesiogiai suteikė SETC zonoje veiklą vykdančioms bendrovėms (žemės skyrimas, mokesčių lengvatos), ir subsidijos, netiesiogiai suteiktos Kinijos Vyriausybės lengvatinio finansavimo forma, pagal pagrindinio reglamento 2–4 straipsnius yra kompensuotinos. Pastarosios priskirtinos Egiptui dėl to, kad Egiptas pripažino ir priėmė Kinijos Vyriausybės priemones kaip savo pačios, pavyzdžiui, pagal Bendradarbiavimo susitarimą, glaudų bendradarbiavimą ir įvairių lygių bendradarbiavimo mechanizmus. Finansiniais indėliais taip pat suteikta nauda ir jie buvo konkrečiai taikomi. Toliau Komisija išsamiau išnagrinėjo visas susijusias subsidijas.

([170]) Be to, nagrinėjami faktai taip pat gali būti vertinami atsižvelgiant į TTK straipsnių 16 straipsnį. Glaudus Egipto ir Kinijos Vyriausybių bendradarbiavimas ne tik lėmė tai, kad Egipto Vyriausybė pripažino ir priėmė Kinijos veiksmus, bet ir veikiausiai padėjo išvengti faktinių ir galimų muitų, kuriuos ES nustatė Kinijos nagrinėjamojo produkto, pagaminto Egipte, eksportui.

(707) Po faktų atskleidimo Egipto Vyriausybė nesutiko su šiomis išvadomis ir nurodė penkis punktus. Pirma, Kinijos Vyriausybės suverenių veiksmų buvo neįmanoma priskirti Egipto Vyriausybei pagal tarptautinę teisę. Antra, Komisija nepaisė savo pagrindinio reglamento, pagal kurį subsidiją teikianti institucija turi būti įsisteigusi savo teritorijoje. Trečia, Kinijos veiksmų priskyrimas Egiptui taip pat pažeidė PPO teisę, kurios negalima aiškinti pagal TTK straipsnių dėl valstybių atsakomybės 11 straipsnį. Ketvirta, TTK straipsnių 11 straipsnis nagrinėjamiems faktams net nebuvo taikomas. Penkta, „Jushi" ir „Hengshi China" skirti finansiniai indėliai neatitiko pagrindinio reglamento 3 straipsnyje nustatytų reikalavimų dėl konkretumo.

(708) Kinijos Vyriausybė taip pat nesutiko su tuo, kad paskolas, kurias Kinijos finansų įstaigos suteikė SETC zonoje įsisteigusioms Egipto bendrovėms, ir paskolas tarp Egipte įsisteigusių bendrovių ir jų patronuojančiosios bendrovės, Komisija laikė kompensuotinomis subsidijomis. Pirmiausia ji teigė, kad subsidijos negalima „sukurti" Kinijai, o vėliau „perkelti" į Egiptą, nes tai prieštarautų teisėtoms užsienio investicijoms. Kinijos Vyriausybė taip pat laikėsi nuomonės, kad SKP sutarties tekstas, kontekstas, objektas ir tikslas neleidžia išplėsti „Vyriausybės ar valstybinės institucijos" aprėpties ir į ją įtraukti trečiosios šalies. Trečia, Kinijos Vyriausybė teigė, kad TTK straipsnių dėl valstybių atsakomybės 11 straipsniu negalima remtis kaip svarbiu kontekstu, nes jis nėra susijęs su tuo pačiu dalyku kaip SKP sutarties 1.1 straipsnio a dalies 1 punktas. NET jei TTK straipsnių 11 straipsnis būtų aktualus, būtų akivaizdus neatitikimas SKP sutarties 1.1 straipsnio a dalies 1 punktui. Tokiu atveju, pagal Kinijos Vyriausybės ketvirtą punktą, pastarasis kaip *lex specialis* būtų viršesnis už pirmesnįjį.

(709) Iš pradžių Komisija pastebėjo, kad nei Kinijos Vyriausybė, nei Egipto Vyriausybė nepateikė jokių pastabų dėl faktų, susijusių su šių dviejų Vyriausybių bendradarbiavimu, tikslumo, kaip aprašyta 4.2.1 skirsnyje.

(710) Komisija pažymėjo, kad dalis Egipto ir Kinijos Vyriausybių prieštaravimų iš dalies sutapo, o dalis buvo pateikti kaip atskiri argumentai. Komisija sutampančius aspektus išnagrinėjo kartu, o likusius kiekvienos Vyriausybės pateiktus argumentus – atskirai.

(711) Kinijos Vyriausybės nuomone, Komisijai nepavyko nustatyti, kad Kinija būtų suteikusi finansinį indėlį Egipte veikiančioms bendrovėms. Taigi ji „sukūrė" Kinijos Vyriausybės subsidiją, kurią vėliau galėtų „perkelti" Egiptui, bandydama „įteisinti" šį metodą neteisingai taikydama TTK straipsnių 11 straipsnį situacijai, kai, Kinija neteikė jokios kompensuotinos subsidijos. Pritaikiusi tokį neleistiną mechanizmą ES ėmė kurti kliūtis „teisėtoms užsienio investicijoms".

(712) Komisija pažymėjo, kad šis politinis argumentas grindžiamas dviem abejotinomis teisinėmis prielaidomis. Pirma, Kinijos veiksmai turi atitikti visus subsidijos kriterijus pagal SKP sutartį, kad atsirastų įsipareigojimas. Antra, jei taip nėra, pagal SKP sutartį ES neleidžiama laikyti kompensuotina jokios Egipte veikiančių bendrovių gautos paramos. Tačiau šis argumentas apima faktinį ir normatyvinį aspektą. Kaip paaiškinta pirmiau, Egipto Vyriausybė tikėjosi, kad Kinijos finansų įstaigos skirs lengvatinį skolinimą bendrovėms Egipte, palankiai jį įvertino (jo faktą) ir pripažino bei priėmė kaip savo pačios lengvatinį skolinimą. Tai, ar dėl tokio lengvatinio skolinimo taip pat atsiranda (normatyviniu požiūriu) tarptautinė Kinijos atsakomybė už SKP sutarties pažeidimą, nėra aktualu. Kitaip tariant, Komisija Egipto Vyriausybei priskyrė Kinijos „elgseną" (t. y. lengvatinio skolinimo skyrimą), o ne „teisės pažeidimus". Todėl Komisija atmetė pirmąjį Kinijos Vyriausybės tvirtinimą, kad ji pirmiausia turėjo įrodyti, jog Kinijos Vyriausybė suteikė subsidiją, kaip apibrėžta SKP sutartyje, o to nepadariusi per klaidą „sukūrė" Kinijos Vyriausybės subsidiją nagrinėjamojo produkto eksportuojančių gamintojų naudai.

(713) Egipto Vyriausybė savo pirmame punkte pabrėžė suverenumo principą tarptautinėje teisėje. Jos nuomone, veiksmas gali būti priskirtas valstybei tik tada, kai jis vykdomas tos valstybės įgaliojimu. Todėl subjektų, kuriems suteikti Kinijos valdžios įgaliojimai, veiksmai priskirtini tik Kinijos valstybei. Per 2020 m. kovo 18 d. klausymą Egipto Vyriausybė išdėstė savo argumentus ir nurodė vienos valstybės karinių pajėgų, dislokuotų kitos valstybės teritorijoje gavus tos valstybės sutikimą, pavyzdį. Egipto Vyriausybės nuomone, bet kokie kviečiamosios valstybės karinių pajėgų veiksmai galėtų būti priskirti tik kviečiamajai valstybei ir dėl jų neatsirastų priimančiosios valstybės atsakomybė.

(714) Komisija tą tvirtinimą atmetė. Pagal suverenios lygybės tarptautinėje teisėje principą, įtvirtintą JT Chartijos 2 straipsnio 1 dalyje, draudžiama, kad viena valstybė vykdytų savo įgaliojimus kitos valstybės teritorijoje prieš teritorinės valstybės valią. Tačiau valstybės gali savo teritorijoje leisti kitai valstybei imtis veiksmų. Tuomet kviečiamosios valstybės veiksmai priimančiosios valstybės teritorijoje gali būti priskirti priimančiajai valstybei. Egipto Vyriausybės per klausymą paminėtame pavyzdyje ši taisyklė tiesiogiai išplaukia iš 1974 m. JT Generalinės Asamblėjos rezoliucijos Nr. 3314 (XXIX) dėl agresijos apibrėžties, kuri plačiai laikoma tarptautinės paprotinės teisės kodifikavimu. Pagal tos rezoliucijos 3 straipsnio f dalį vienos valstybės agresija kitos valstybės atžvilgiu apibrėžiama ne tik kaip tiesioginės atakos per valstybės organus, bet ir kaip *„valstybės veiksmas leisti savo teritoriją, kurią ji skyrė kitos valstybės dispozicijai, naudoti tai kitai valstybei vykdyti agresijos veiksmą trečiosios valstybės atžvilgiu“*. Akivaizdu, kad jei Kuba būtų leidusi Sovietų Sąjungai 1962 m. Kubos teritorijoje užpulti Jungtines Valstijas Rusijos raketomis, dėl šio leidimo būtų atsiradusi tarptautinė Kubos atsakomybė už agresijos veiksmus prieš Jungtines Valstijas. Todėl tarptautinėje teisėje pripažįstama galimybė kviečiamosios valstybės veiksmus priskirti priimančiajai valstybei ir net už tai skirti sankcijas priimančiajai valstybei, jei kviečiamosios valstybės veiksmai kenkia trečiajai valstybei.

(715) Antra, Egipto ir Kinijos Vyriausybės tvirtino, kad Kinijos Vyriausybės elgsenos niekaip negalima priskirti Egiptui pagal ES pagrindinį reglamentą. „Vyriausybės“ apibrėžtis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punktą yra aiškiai susijusi su subsidiją teikiančios institucijos teritorija. Toje nuostatoje žodžiu „teritorijoje“ buvo siekiama užtikrinti teisinį tikrumą ir jo negalima aiškinti neatsižvelgiant į PPO ar tarptautinę teisę.

(716) Pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punkte nustatyta: *„Vyriausybė – Vyriausybė ar bet kuri valstybinė institucija, esanti kilmės valstybės ar eksportuojančios valstybės teritorijoje“*. Komisija sutiko su Egipto Vyriausybe, kad ši nuostata apima Vyriausybės, iš kurios teritorijos subsidijuojami produktai yra eksportuojami į Europos Sąjungą, veiksmą. Šis atvejis yra būtent toks. Nagrinėjamasis produktas gaminamas Egipte ir iš Egipto eksportuojamas į Europos Sąjungą. Egipto Vyriausybė yra įsikūrusi Egipto teritorijoje. Tačiau pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punkte nekalbama atskirai apie tai, kokius veiksmus Vyriausybė gali leisti savo teritorijoje ir pripažinti kaip savo pačios. Kaip ir sąvoka „valstybinė institucija“, sąvoka „Vyriausybė“ gali būti aiškinama atsižvelgiant į jos kontekstą, objektą ir tikslą. Taigi veiksmai, priskirtini kilmės arba eksportuojančios šalies Vyriausybei, gali būti ne tik veiksmai, kuriuos tiesiogiai vykdo tokia Vyriausybė, bet ir veiksmai, priskirtini tokiai Vyriausybei. Tai taip pat patvirtinama pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytomis sąlygomis, susijusiomis su „Vyriausybės“ finansiniu indėliu. Dėl tų pačių priežasčių Egipto Vyriausybės argumentai, susiję su keliomis SKP sutarties nuostatomis (pvz., 1.1 straipsnio a dalies 1 punktas, 13 straipsnis, 18.1 straipsnio a dalis ir 63 išnaša), nėra aktualūs. Nors tiesa, kad pagrindinis reglamentas *„turi būti aiškinamas kiek įmanoma atsižvelgiant į atitinkamas SKP sutarties nuostatas“* ([171]), šios nuostatos neprieštarauja teiginiui, kad kita valstybė gali suteikti finansinį indėlį, kurį teritorinė Vyriausybė pripažįsta ir priima kaip savo pačios.

(717) Todėl antrasis Egipto ir Kinijos Vyriausybių tvirtinimas dėl tariamai griežtos teritoriškumo sąvokos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punktą ir SKP sutarties 1.1 straipsnio a dalies 1 punktą buvo atmestas.

(718) Trečiasis Egipto Vyriausybės prieštaravimas buvo susijęs su TTK straipsnių dėl valstybių atsakomybės svarba šiuo atžvilgiu. Jos nuomone, nėra įgaliojimų remtis TTK straipsnių 11 straipsniu, nes Apeliacinis komitetas byloje *US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (China)* ([172]) rėmėsi tik 4, 5 ir 8 straipsniais. Panašiai Kinijos Vyriausybė teigė, kad TTK straipsnių 11 straipsnis ir SKP sutarties 1.1 straipsnio a dalies 1 punktas nėra susiję su tuo pačiu dalyku, kaip reikalaujama Vienos konvencijos dėl tarptautinių sutarčių teisės 31 straipsnio 3 dalies c punkte. NET darant prielaidą, kad TTK straipsnių 11 straipsnis yra aktualus, SKP sutarties 1.1 straipsnio a dalies 1 punktas bet kuriuo atveju būtų *lex specialis* ir viršesnis.

([171]) Byla T-300/16, 2019 m. balandžio 10 d. Bendrojo Teismo (pirmoji išplėstinė kolegija) sprendimas *Jindal Saw Ltd ir Jindal Saw Italia SpA prieš Europos Komisiją* ECLI:EU:T:2019:235, 101 punktas; taip pat 2017 m. liepos 11 d. sprendimas byloje T 67/14 *Viraj Profiles prieš Tarybą*, nepaskelbtas, EU:T:2017:481, 88 punktas.

([172]) WT/DS379/AB/R, Apeliacinio komiteto ataskaita *US – AD and CVD (China)*, 309 punktas.

(719) Komisija tą tvirtinimą atmetė. Nėra pagrindo teigti, kad aiškinant PPO taisykles tik tam tikri tarptautinės paprotinės teisės principai, įtvirtinti TTK straipsnių dėl valstybių atsakomybės 4, 5 ar 8 straipsniuose, yra aktualūs o kiti – ne. PPO apeliacinis komitetas visada taikė bendrosios paprotinės teisės sąvokas, kurios buvo aktualios vertinant nagrinėjamus faktus. Be priskyrimo taisyklių, pvz., *estoppel* ar sąžiningumo principai, taip pat yra PPO teisinės sistemos dalis. Šiuo atveju Egipto Vyriausybė neginčijo faktinių aplinkybių, kad ji pakvietė teikti, pripažino ir padėjo įgyvendinti Kinijos lengvatinį finansavimą Egipte veikiančioms bendrovėms. Šiuo tikslu galima remtis TTK straipsnių 11 straipsnio, kuris taip pat nurodytas tarptautinių investicijų teismų praktikoje, aiškinamosiomis gairėmis ([173]). Todėl TTK straipsnių 11 straipsnis yra svarbi tarptautinės teisės norma, kaip apibrėžta Vienos konvencijos dėl tarptautinių sutarčių teisės 31 straipsnio 3 dalies c punkte, aiškinant SKP sutartyje vartojamą sąvoką „Vyriausybės“. Tai reiškia, kad taip pat nėra pagrindo taikyti sąvoką „*lex specialis*“. Tai kolizinė teisės norma, kai dviejose tarptautinės teisės normose yra vienos kitoms prieštaraujančių normatyvinių nuostatų, kuriomis reglamentuojamos tos pačios faktinės aplinkybės. Šiuo atveju taip nėra, nes TTK straipsnių 11 straipsnis neprieštarauja SKP sutarties 1.1 straipsnio a dalies 1 punktui, o padeda tinkamai atskirti vienos Vyriausybės elgseną nuo kitos, kuri pripažįsta ir priima tokią elgseną kaip savo pačios.

(720) Pagal ketvirtąjį Egipto Vyriausybės prieštaravimą TTK straipsnių 11 straipsnis nagrinėjamiems faktams netaikomas. Pagal šį straipsnį valstybė gali prisiimti atsakomybę dėl elgsenos kaip teises po žemės įsigijimo perimanti valstybė. Vyriausybė taip pat gali pripažinti, kad privati jos piliečių elgsena yra jos pačios elgsena. Tačiau šiame straipsnyje nenumatyta, kad valstybė priimtų užsienio valstybės veiksmus kaip savo pačios.

(721) Komisija taip pat paneigė šį prieštaravimą. TTK straipsnių 11 straipsnio pavadinimas yra „elgsena, kurią valstybė pripažįsta ir priima kaip savo pačios“, neatsižvelgiant į pirminio veiksmo vykdytoją. Be JT Generalinės Asamblėjos patvirtinimo 1974 m. Rezoliucijoje 3314 (XXIX) (žr. 714 konstatuojamąją dalį), Tarptautinis Teisingumo Teismas taip pat patvirtino valstybių laisvę priimti kitų šalių veiksmus kaip savo pačių ([174]). Todėl remiantis tarptautine praktika negalima paremti Egipto nuomonės, kad priskyrimas pagal TTK straipsnių 11 straipsnį apsiriboja teritorinio teisių perėmimo atvejais arba tuo, kad Vyriausybė pripažįsta ir priima privačius teisės pažeidimus savo valstybės teritorijoje.

(722) Penktuoju prieštaravimu Egipto Vyriausybė teigė, kad Kinijos Vyriausybės finansiniai indėliai subjektams Egipte nebuvo konkretūs. Ji nurodė pagrindinį reglamentą, pagal kurį finansinio indėlio gavėjas turi priklausyti „*subsidiją suteikusios valdžios institucijos jurisdikcijai*“. Jos nuomone, formuluotė „subsidiją suteikusi valdžios institucija“ nereiškia „*pripažįstanti ir priimanti institucija*“. Be to, ankstesniuose tyrimuose Kinijos subjektams subsidiją teikianti institucija visada buvo Kinijos Vyriausybė. Egipto Vyriausybė padarė išvadą, kad Kinijos Vyriausybės finansinis indėlis negali būti konkretus, nes „*Egipte įsikūrusios įmonės nepriklauso Kinijos jurisdikcijai*“. Pateikdama antrąjį prieštaravimą Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad jurisdikcija pagal SKP sutarties 2.2 straipsnį turėtų būti vertinama atsižvelgiant į valstybės „teritorinę jurisdikciją“.

(723) Komisija pakartojo mananti, kad Egipto Vyriausybė yra subsidiją teikianti institucija, nes ji priėmė ir pripažino Kinijos lengvatinį skolinimą. Kadangi „Jushi Egypt“ ir „Hengshi Egypt“ veikia specialiojoje ekonominėje zonoje, šios bendrovės taip pat priklausė Egipto Vyriausybės jurisdikcijai. Ši finansinė parama taip pat buvo konkrečiai skirta tik šioje zonoje veikiančioms bendrovėms, taigi konkreti.

([173]) *Mondev International Ltd. prieš Jungtines Amerikos Valstijas* (ICSID papildomų sąlygų byla Nr. ARB (AF)/99/2), 2002 m. spalio 11 d. sprendimas, 115 punktas ir 47 pastaba.

([174]) TTT, *Konvencijos dėl kelio užkirtimo genocido nusikaltimui ir baudimo už jį taikymas (Bosnija ir Hercegovina prieš Serbiją ir Juodkalniją)*, 2007 m. vasario 27 d. sprendimas, 414 punktas). Toje byloje Tarptautinis Teisingumo Teismas rėmėsi prielaida, kad Serbijos ir Juodkalnijos federalinė valstybė teisiškai galėjo pripažinti ir priimti genocido aktus, kuriuos Bosnijos ir Hercegovinos teritorijoje per pilietinį karą toje šalyje 1991–1995 m. įvykdė Serbų Respublikos, *de facto* Serbijos valstybės, organizuotos karinės pajėgos. Tačiau jis konstatavo, kad praktiškai tokio pripažinimo ir priėmimo nebuvo.

(724) NET jei reikėtų įrodyti, kad Kinijos Vyriausybė naudojosi jurisdikcija šių bendrovių atžvilgiu iki kol Egipto Vyriausybė priėmė Kinijos elgseną kaip savo, *quod non*, rezultatas nesikeistų. Pasirašydama Bendradarbiavimo susitarimo 1 straipsnį ir 4 straipsnio 1 dalį Egipto Vyriausybė sutiko, kad zonoje veikiančios bendrovės gaus *„atitinkamą politinę paramą ir pagalbą, kurią Kinijos Vyriausybė teikia užsienio ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonoms“*, ir kad zona bus plėtojama pagal „abiejų šalių“ įstatymus. Todėl Egipto Vyriausybė ne tik naudojosi savo teritorine jurisdikcija, bet ir leido Kinijai teikti konkrečią pagalbą tik toms bendrovėms, kurios yra įsikūrusios *„užsienio ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonose“*. Todėl šis tvirtinimas atmestas.

(725) Galiausiai Komisija dar kartą patvirtino savo išvadą, kad Egipto Vyriausybė pripažino ir priėmė kaip savo pačios paramą kapitalo investicijoms, paskolas „Jushi Egypt“ ir žemės skyrimą „TEDA Egypt“, todėl teikė konkrečias subsidijas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2–4 straipsniuose.

4.3. **Lengvatinis finansavimas**

4.3.1. *Politikos bankų paskolos „Jushi Egypt“*

4.3.1.1. Valstybės bankai, veikiantys kaip valstybinės institucijos

(726) Atitinkamai 2012 ir 2016 m. CDB ir EXIM suteikė „Jushi Egypt“ dvi paskolas, kurių bendra suma – 200 mln. USD. Pirmoji paskola buvo panaudota gamyklos veiklos pradžiai, o antroji – papildomos gamybos linijos plėtros projektui finansuoti.

(727) Komisija pirma tikrino, ar šie bankai buvo valstybinės institucijos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnyje ir 2 straipsnio b punkte. Taigi Komisija rinko informaciją apie valstybei priklausančias valstybės bankų akcijas ir oficialius Vyriausybės kontrolės požymius tuose bankuose. Be to, Komisija paprašė pateikti informacijos apie tai, ar Kinijos Vyriausybė vykdė reikšmingą valstybės bankų veiklos kontrolę, susijusią su jų skolinimo politika ir rizikos vertinimu. Kaip minėta 3.4.1.1 ir 3.4.1.4 skirsniuose, tiek EXIM, tiek CDB yra Kinijos valstybės bankai ir yra oficialių požymių, kad Kinijos Vyriausybė kontroliuoja šiuos bankus. Be to, 3.4.1.3 ir 3.4.1.5 skirsniuose Komisija padarė išvadą, kad Kinijos Vyriausybė sukūrė normatyvinį pagrindą, kurio turėjo laikytis Kinijos Vyriausybės paskirti ir jai atskaitingi vadovai ir stebėtojai. Todėl Kinijos Vyriausybė rėmėsi normatyviniu pagrindu, kad galėtų vykdyti reikšmingą valstybės bankų veiklos kontrolę, susijusią su jų paskolomis SPM pramonei.

(728) EXIM ir CDB paskoloms, kurios buvo suteiktos „Jushi Egypt“, buvo taikoma ne tik 3.4.1.1 skirsnyje nurodyta bendroji teisinė sistema, bet ir toliau nurodytos teisinės nuostatos.

(729) 2009 m. lapkričio 6 d. „China-Africa TEDA“ ir EXIM pasirašė susitarimo memorandumą dėl strateginio bendradarbiavimo, į kurį įtrauktas strateginio bendradarbiavimo užsienio prekybos ir ekonominio bendradarbiavimo zonose planas, kuriam iš viso numatyta iki 6 mlrd. RMB.

(730) 2009 m. lapkričio 7 d. šešios Afrikos ekonomikos ir prekybos bendradarbiavimo zonos, įskaitant SETC zoną, pasirašė Kinijos užsienio (Afrikos) ekonomikos ir prekybos bendradarbiavimo zonų ir Kinijos ir Afrikos plėtros fondo (toliau – CADF), kuris yra CDB patronuojamoji įmonė, bendro susitikimo paktą.

(731) Be to, 2013 m. MOFCOM paskelbė pranešimą dėl aspektų, susijusių su „China Development Bank“ parama užsienio ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonų steigimui ir plėtrai. Pranešime teigiama, kad MOFCOM ir CDB *„teiks politinę paramą investicijoms ir finansavimui įmonėms, įskaitant įmones, patenkančias į tinkamumo kriterijus atitinkančias bendradarbiavimo zonas“*. CDB *„patikslins pagrindines prioritetinio finansavimo bendradarbiavimo zonoje sąlygas pagal Prekybos ministerijos ir Finansų ministerijos reikalavimus“*, o CDB *„pasirinktinai rems statybos ir bendradarbiavimo projektus, kuriems MOFCOM kartu su šalių, kuriose įsteigtos bendradarbiavimo zonos, Vyriausybėmis skyrė daug dėmesio“*.

(732) 2016 m. Kinijos ir Egipto bendradarbiavimo susitarimo 4 straipsnyje teigiama, kad *„Kinijos Vyriausybė bendradarbiavimo zoną įvardija kaip Kinijos užsienio ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zoną. Bendradarbiavimo zonai suteiktos teisės į atitinkamą Kinijos Vyriausybės teikiamą politinę paramą ir palankesnes sąlygas užsienio ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonoms“*. Be to, pagal 5 straipsnį Kinijos Vyriausybė taip pat remia bendradarbiavimo zoną *„skatindama atitinkamas finansų įstaigas skirti finansavimo priemones bendradarbiavimo zonoje vykdomiems investiciniams projektams, kurie atitinka skolinimo sąlygas ir paskolų naudojimo reikalavimus“*.

(733) „Bendradarbiavimo susitarimo dėl Kinijos ir Egipto Sueco ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonos valdymo komiteto sudarymo“, kuriuo įgyvendinamas minėtas susitarimas, 2 straipsnio IV dalyje taip pat nurodyta, kad atitinkamų Tiandzino liaudies Vyriausybės ir Sueco kanalo ekonominės zonos bendrosios administracijos departamentų sudarytas valdymo komitetas *„stengiasi dėti visas pastangas, kad būtų sklandžiai įgyvendinama visa skatinamoji politika pagal Kinijos ir Egipto įstatymus ir kitus teisės aktus“*, o 2 straipsnio V dalyje papildoma, kad jis *„koordinuoja ir palengvina atitinkamų finansų įstaigų, įskaitant (bet neapsiribojant) bankų įstaigas, draudimo įstaigas ir įvairius fondus, kurie teikia kreditinę paramą bendradarbiavimo zonai ir joje įsikūrusioms įmonėms, veiklą ir padeda bendradarbiavimo zonai ir joje įsikūrusioms įmonėms rasti daugiau finansavimo kanalų“*.

(734) Komisija nustatė, kad visos Kinijos valstybės finansų įstaigos, įskaitant EXIM ir CDB, pirmiau nurodytą teisinę sistemą įgyvendino vykdydamos Vyriausybės funkcijas SPM sektoriuje. Taigi jie buvo valstybinės institucijos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punkte kartu su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu, bei pagal atitinkamą PPO teismo praktiką.

(735) Be to, net jei valstybės bankai nebūtų laikomi valstybinėmis institucijomis, Komisija nustatė, kad dėl tų pačių kaip 3.4.1.6 skirsnyje išdėstytų priežasčių būtų laikoma, kad jie Kinijos Vyriausybės pavedimu ar nurodymu atlieka funkcijas, kurios paprastai pavedamos Vyriausybei, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje.

4.3.1.2. Nauda ir subsidijos sumos skaičiavimas

(736) Kaip pažymėta 700 konstatuojamojoje dalyje, Komisija manė, kad iš esmės analizuojant Egipte įsikūrusius naudos gavėjus būtų tikslinga ištirti, ar šiems paskolų gavėjams buvo taikytos geresnės sąlygos nei Egipto finansų rinkoje. Komisija išnagrinėjo šį aspektą ir patvirtino, kad subsidijavimo suma būtų didesnė, jei būtų taikomos panašios Egipto skolinimo normos (18,3 %) ([175]). Tačiau, atsižvelgdama į 701 konstatuojamojoje dalyje minėtas išskirtines aplinkybes, Komisija kompensuotinos subsidijos sumą apskaičiavo atsižvelgdama į tai, kad subsidijos gavėjai gavo Kinijos lengvatinį finansavimą. Tai sumai apskaičiuoti Komisija įvertino gavėjams per tiriamąjį laikotarpį suteiktą naudą. Pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio b punktą gavėjams suteikta nauda yra palūkanų sumos, kurią bendrovė moka už lengvatinę paskolą, ir sumos, kurią bendrovė mokėtų už panašią rinkoje gautą komercinę paskolą, skirtumas.

(737) Kaip minėta 3.4.2.4 skirsnyje, Komisija nusprendė EXIM ir CDB lengvatinių paskolų rinkos palūkanų normas nustatyti atsižvelgdama į Kinijos rinkos investuotojams taikomas hipotetines lyginamąsias normas pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio b punktą. Per tikrinamąjį vizitą Kinijos Vyriausybės patalpose Komisija nustatė, kad vienas iš bankų, kuris suteikė finansavimą „Jushi Egypt“, nustatydamas finansavimo kainą konkrečiai atsižvelgė į šalies riziką, susijusią su investicijomis Egipte. Kadangi nebuvo bendradarbiaujama, šis (šie) bankas (-ai) išsamesnės informacijos nepateikė. Todėl Komisija nusprendė taikyti tą pačią skaičiavimo metodiką kaip ir kitoms paskoloms užsienio valiuta, kurias suteikė Kinijos finansų įstaigos KLR, ir pridėjo rizikos priedą, susijusį su investicijomis Egipte, kaip nurodyta toliau.

(738) Taigi, remdamasi 3.4.2.4 skirsnyje aprašyta skaičiavimo metodika, Komisija pirmiausia nustatė „Jushi Egypt“ kredito reitingą, rodantį bendrovės finansinę padėtį. Kaip minėta 306 konstatuojamojoje dalyje, Komisija manė, kad „Jushi Group“ bendra finansinė padėtis atitinka BB reitingą, tai yra aukščiausią reitingą, kuris nebėra laikomas „investiciniu“. Analizė tęsta 749–750 konstatuojamosiose dalyse. Atsižvelgdama į teikiamas atnaujinamąsias paskolas ir skolos panaikinimą Komisija padarė išvadą, kad JAV B (o ne BB) įmonių obligacijos būtų tinkamesnės rinka grindžiamam lyginamajam dydžiui nustatyti.

([175]) Egipto centrinio banko statistika: 2018 m. paskolų Egipto svarais (toliau – EGP) vidutinės palūkanų normos, remiantis bankų, kuriuose laikomi indėliai sudaro 80 % visų bankų sistemoje laikomų indėlių, kas mėnesį skaičiuojamu palūkanų normų svertiniu vidurkiu, žr. https://www.cbe.org.eg/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx.

(739) Kaip ir kitų paskolų užsienio valiuta, kurias KLR suteikė Kinijos finansų įstaigos, atveju, nustatant tinkamą lyginamąjį dydį buvo naudojamos JAV doleriais per tiriamąjį laikotarpį išleistos B reitingo įmonių obligacijos.

(740) Iš tiesų visos kitos Kinijos finansų įstaigų suteiktos paskolos buvo suteiktos Kinijos bendrovėms, įsikūrusioms Kinijos vidaus rinkoje. Tuo tarpu „Jushi Egypt“ yra įsikūrusi šalyje, kurioje buvo pilietinių ir politinių neramumų, taip pat įvairių teroristinių išpuolių tuo metu, kai buvo suteiktos paskolos, todėl jos kredito rizika skiriasi nuo Kinijos bendrovių kredito rizikos, susijusios su pačioje šalyje vyraujančiomis išorės sąlygomis. Todėl Komisija prie atrinktoms Kinijos bendrovėms nustatytos lyginamosios normos pridėjo priemoką, kad būtų atsižvelgta į šalies rizikos įtaką rinkos normai.

(741) Su šalies rizika susijusi priemoka buvo nustatyta remiantis EBPO eksporto kreditams taikoma šalių rizikos klasifikacija ir EBPO nustatytu atitinkamu minimaliu priemokos dydžiu ([176]). Nustatyta, kad su EXIM banko suteiktomis paskolomis susijusi šalies rizika buvo 2,37 %, o su CDB suteiktomis paskolomis – 2,44 %.

(742) Po galutinio faktų atskleidimo „Jushi Egypt“ tvirtino, kad apskaičiuodama iš paskolų gaunamą naudą Komisija turėjo remtis Egipto banko 2013 ir 2016 m. bendrovei pateiktais dviem pasiūlymais. Komisija peržiūrėjo šiuos pasiūlymus, tačiau nusprendė, kad tai nėra tipiški panašios komercinės paskolos, kurią įmonė iš tikrųjų galėjo gauti rinkoje, pasiūlymai.

(743) Komisija nustatė, kad pasiūlymuose nėra jokio bendrovei siūlomo faktinio finansinio produkto aprašymo, tik apskritai nurodyta palūkanų norma už „kreditų“ teikimą. Todėl Komisija negali nustatyti, ar pasiūlymas iš tikrųjų yra susijęs su pačia paskola, ar su kitais finansiniais produktais, pavyzdžiui, kredito linijos atidarymu, prekybos finansavimu (akredityvais, įsakomaisiais vekseliais, faktoringu ir t. t.). NET jei būtų manoma, kad pasiūlymas yra susijęs su paskola, trūksta kitos svarbios informacijos, pavyzdžiui, apie banko siūlomos įtariamos paskolos trukmę ir siūlomų kreditų dydį (t. y. didžiausią sumą, kurią bankas būtų pasiruošęs skirti bendrovei). Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad CDB ir EXIM suteiktos paskolos buvo ilgalaikės, kelis šimtus milijonų USD siekiančios paskolos dideliems ilgalaikio turto projektams. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad ji negali naudotis „Jushi Egypt“ nurodytu pakaitiniu kintamuoju.

(744) Galiausiai Komisija pastebėjo, kad net jei Komisija atsižvelgtų į bendrovės pateiktą lyginamąjį dydį, naudos skaičiavimas iš esmės nesikeistų, nes siūloma Egipto banko norma atitiko bazinę normą, kurią Komisija nustatė apskaičiuodama lyginamąjį dydį ir kuri buvo taikyta paskolai USD, kurią Kinijos bankas suteikė vidaus (Kinijos) BB reitingą turinčiam pirkėjui. Taigi iš tų paskolų matyti, kad „Jushi Egypt“ iš tiesų gavo naudos dėl mažesnių palūkanų normų, palyginti su rinkos lyginamaisiais dydžiais. Todėl bendrovės tvirtinimas buvo atmestas.

4.3.2. *Politikos bankų paskolos „Jushi Egypt“ per patronuojančiąją bendrovę „Jushi“ Kinijoje*

(745) 2014–2018 m. „Jushi“ (Kinija) suteikė „Jushi Egypt“ įvairių bendrovių tarpusavio paskolų, kurių bendra suma – 260 mln. USD.

(746) Tačiau Komisija nustatė, kad pati „Jushi“ (Kinija) šias bendrovių tarpusavio paskolas suteikė naudodamasi Kinijos finansų įstaigų išorės finansavimu. Kitaip tariant, vietoj to, kad „Jushi Egypt“ paskolas tiesiogiai gautų iš Kinijos bankų, „Jushi“ (Kinija) iš šių įstaigų gavo lengvatinį finansavimą ir tada iš tų paskolų gautą naudą nukreipė gamybos veiklai vykdyti Egipte („Jushi Egypt“). Tai patvirtina „Jushi China“ pelno mokesčio ataskaita, iš kurios matyti, kad kategorijoje „užsienio pajamos“ nurodytos palūkanų pajamos iš paskolos, suteiktos „Jushi Egypt“, panaudotos palūkanoms, kurias „Jushi“ (Kinija) mokėjo už išorės finansavimą, kompensuoti. Be to, iš oficialių dokumentų, susijusių su veiklos pradžios ir plėtros projektais Egipte, pavyzdžiui, Nacionalinės plėtros ir reformų komisijos (NDRC) ir MOFCOM Vyriausybės patvirtinimų ir įvairių galimybių studijų, matyti, kad du trečdaliai Egipto projekto finansuojami išorės finansavimu (o ne pačios bendrovės gaunamomis pajamomis). 4.3.1.1 skirsnyje minėtų paskolų, kurias tiesiogiai suteikė EXIM ir CDB, nepakanka, kad susidarytų visa išorės finansavimo suma, kurios reikia gamybos veiklai STEC zonoje plėtoti. Todėl buvo reikalingas papildomas netiesioginis finansavimas per

([176]) Daugiau informacijos žr. 2019 m. sausio mėn. Susitarimą dėl oficialiai remiamų eksporto kreditų, TAD/PG (2019)1, ir Susitarimo dėl oficialiai remiamų eksporto kreditų dalyvių šalių rizikos klasifikaciją.

bendrovių tarpusavio paskolas. Komisija nenustatė konkrečios banko paskolos, tiesiogiai susijusios su Egipto projektu. Tačiau 2014 m. „Jushi“ (Kinija) išleido obligaciją įvairioms banko paskoloms pakeisti, kad pagerintų savo skolos struktūrą. Ši obligacija, kurios prospekte ne kartą minimas kapitalo poreikis Egipto projektui vykdyti, patvirtina, kad „Jushi“ (Kinija) buvo reikalinga išorės finansinė parama, kad bendrovė galėtų vykdyti gamybos veiklą Egipte. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad pagrindinės lengvatinės paskolos, teikiamos per „Jushi“ (Kinija), taip pat priskirtinos Egipto Vyriausybei taip, kaip Kinijos finansų įstaigų suteiktos tiesioginės paskolos „Jushi Egypt“.

(747) Kadangi visos šios paskolos iš esmės gali būti prilygintos paskoloms, kurias Kinijos Vyriausybė suteikė Kinijos bendrovei, kuri vėliau iš jų gautą naudą perkėlė gamybos veiklai vykdyti kitoje šalyje, Komisija nusprendė šias paskolas laikyti kitomis Kinijos vidaus paskolomis Kinijos SPM gamintojui. Šiomis aplinkybėmis, kaip minėta 266 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nustatė, kad visos Kinijos valstybės finansų įstaigos, kurios teikė paskolas „Jushi“ (Kinija) ir „Jushi Egypt“, yra valstybinės institucijos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punkte kartu su 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu ir remiantis atitinkama PPO teismų praktika.

(748) Tada Komisija apskaičiavo kompensuotinos subsidijos sumą. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad „Jushi“ (Kinija) bendrovei „Jushi Egypt“ taikė 7,5 % nominaliąją palūkanų normą. Tačiau jokio bendrovei „Jushi“ (Kinija) suteikto finansavimo palūkanų norma nebuvo tokia didelė. Iš tiesų vidutinė palūkanų norma, taikyta „Jushi“ (Kinija) per TL, buvo 4,4 %. Tai dar kartą patvirtina „Jushi“ (Kinija) pelno mokesčio ataskaita, kurioje finansavimo išlaidos, išskaičiuotos iš apmokestinamųjų pajamų, atitiko 4,3 % palūkanų normą. Todėl taikydama 3.4.2.4 skirsnyje pateiktą skaičiavimo metodiką Komisija palygino vidutinę palūkanų normą, kurią „Jushi“ (Kinija) mokėjo už likusią bendrovių tarpusavio paskolos sumą per TL, su norma, kurią bendrovė turėtų mokėti už panašią rinkoje gautiną komercinę paskolą.

(749) Be to, Komisija nustatė, kad tiriamuoju laikotarpiu „Jushi Egypt“ negrąžino skolos patronuojančiajai bendrovei laikydamasi terminų. Iš tiesų 91 mln. USD, kurie turėjo būti grąžinti „Jushi“ (Kinija) 2018 m., tiriamojo laikotarpio pabaigoje dar nebuvo grąžinti. Be to, Komisija nustatė kelis atvejus, kai per „Jushi“ (Kinija) gautos lėšos buvo skirtos neįvykdytiems skoliniams kapitalo įsipareigojimams už EXIM ir CDB paskolas padengti.

(750) Siekdama atsižvelgti į bankams tenkančią didesnę riziką dėl teikiamų atnaujinamųjų paskolų ir skolos panaikinimo, Komisija nusprendė vienu punktu sumažinti vertinimą pagal rizikos vertinimo skalę ir, siekdama nustatyti rinkos lyginamąjį dydį, naudoti JAV B (o ne BB) įmonių obligacijas, kaip nurodyta 339 konstatuojamojoje dalyje.

(751) Visi šiame skirsnyje aprašyti su šiuo finansavimu susiję elementai aiškiai rodo, kad „Jushi“ (Kinija) visą naudą, gautą iš Kinijos finansų įstaigų skirto lengvatinio finansavimo, nukreipė „Jushi Egypt“. Be to, po to, kai „Jushi Egypt“ negrąžino skolos „Jushi“ (Kinija) laikydamasi terminų, pastaroji bendrovė atitinkamai nepakoregavo palūkanų normos ir nesiėmė jokių priemonių, kad parodytų realią bendrovių tarpusavio paskolos, kurios suma ilgainiui didėjo, riziką. Dėl visų šių priežasčių taip apskaičiuota nauda buvo priskirta „Jushi Egypt“ ([177]).

(752) Po galutinio faktų atskleidimo „Jushi Egypt“ tvirtino, kad, priešingai, nei nurodyta ankstesnės konstatuojamosios dalies išnašoje, Komisija „Jushi Egypt“ skirtas paskolas laikė kompensuotinomis tiek „Jushi“ (Kinija), tiek „Jushi Egypt“ atžvilgiu. Tai faktiškai neteisinga, nes, kaip matyti iš Kinijos bendrovei pateikto specialaus faktų atskleidimo 2.3 priedo, nauda, gauta iš Egiptui skirtos bendrovių tarpusavio paskolos, buvo atimta iš naudos, gautos iš „Jushi“ (Kinija) suteiktų paskolų. Todėl tas tvirtinimas buvo atmestas.

(753) „Jushi Egypt“ taip pat teigė, kad Komisija neturėjo sumažinti „Jushi Egypt“ kredito reitingo nuo AA iki B remdamasi tuo, kad „Jushi Egypt“ negrąžino skolos savo patronuojančiajai bendrovei laikydamasi terminų arba kad kai kuriais atvejais „Jushi Egypt“ patronuojančioji bendrovė grąžino paskolas jos vardu. Tai, kad „Jushi Egypt“ įmonių grupė nusprendė, jog būtų geriau, kad išlaidas padengtų kitas grupės subjektas siekiant išsaugoti kito subjekto pinigų srautą, nereiškia, kad tas kitas subjektas nebūtų įvykdęs savo įsipareigojimo, jeigu tai būtų įsipareigojimas bankui. Be to, „Jushi Egypt“ teigė, kad Komisija sumažino „Jushi Egypt“ reitingą keturiais punktais – nuo AA iki B, nors 750 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad „Jushi Egypt“ vertinimas pagal rizikos vertinimo skalę sumažintas tik vienu punktu.

([177]) Siekdama aiškumo Komisija patvirtino, kad „Jushi“ (Kinija) gautos paskolos, kurių nauda galiausiai buvo nukreipta „Jushi“ (Egiptas), nebuvo įtrauktos į „Jushi“ (Kinija) nustatytą subsidijavimo sumą.

(754) Pirma, Komisija pažymėjo, kad jai nepavyko nustatyti jokio kredito reitingo, kurį bendrovei „Jushi Egypt“ būtų suteikęs išorės subjektas, ir kad „Jushi Egypt“ taip pat nepateikė jokių įrodymų šiuo klausimu. Taigi, „Jushi Egypt“ niekada neturėjo „AA“ kredito reitingo kaip atskaitos taško. Todėl Komisija turėjo nustatyti „Jushi Egypt“ kredito reitingą remdamasi byloje turimais faktais. Atsižvelgdama į didelę bendrovių tarpusavio paskolų iš patronuojančiosios bendrovės sumą ir į tai, kad „Jushi Group“ veikė kaip CDB ir EXIM paskolų garantas, Komisija nustatė, kad „Jushi Egypt“ kredito reitingas buvo glaudžiai susijęs su jos patronuojančiosios bendrovės reitingu, kuriai, kaip minėta 306 konstatuojamojoje dalyje, buvo nustatytas BB reitingas. Taigi šis BB kredito reitingas buvo Komisijos atskaitos taškas.

(755) Antra, kaip paaiškinta 750 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nusprendė vertinimą pagal rizikos vertinimo skalę sumažinti vienu punktu, t. y. iš BB į B, nes bendrovė per kelerius metus nepadengė įsipareigojimų. Iš tiesų Komisija pažymėjo, kad nors CDB ir EXIM suteiktos paskolos buvo grąžintos laikantis terminų, bendri bendrovės įsipareigojimai per kelerius metus iš tikrųjų padidėjo. Taigi „Jushi Egypt“ išorės skolą pakeitė grupės vidaus skola, tačiau savo įsipareigojimų bankams nevykdė. Priešingai, nei teigia „Jushi Egypt“, taip pat yra požymių, kad bendrovė nebūtų galėjusi įvykdyti savo įsipareigojimų, jei visi jos kreditoriai būtų buvę išorės bankai. Pavyzdžiui, nors bendrovė 2015 ir 2016 m. veikė nuostolingai, o 2016 m. nuosavas kapitalas buvo neigiamas, tais metais ji vis dar vykdė didelius kapitalo grąžinimus CDB, iš viso 54 mln. USD (apie 546 mln. EGP). Taigi bendrovė nebūtų galėjusi vykdyti savo išorės įsipareigojimų be patronuojančiosios bendrovės finansinės paramos.

(756) Atsižvelgdama į išdėstytas aplinkybes Komisija šiuos tvirtinimus atmetė.

(757) Todėl patvirtinta, kad Kinijos politikos bankai bendrovei „Jushi Egypt“ tiesiogiai arba per patronuojančiąją bendrovę „Jushi“ (Kinija) teikė subsidijas lengvatinio finansavimo forma, kurių suma „Jushi Egypt“ sudarė 4,87 %.

4.3.3. *Parama kapitalo investicijoms*

(758) Be tiesioginių paskolų ir bendrovių tarpusavio paskolų, „Jushi Egypt“ savo finansinius poreikius turėjo patenkinti ir didindama savo kapitalą.

(759) Per ankstesnius tyrimus nustatyta, kad Kinijos grupių patronuojančiosios bendrovės gavo dideles subsidijas dotacijų, lengvatinio finansavimo ir kapitalo injekcijų forma užsienio investicijoms remti pagal Sausumos ir jūros kelių iniciatyvą. Tai nustatyta per neseniai baigtą antisubsidijų tyrimą dėl padangų (toliau – padangų tyrimas) ([178]).

a) Teisinis pagrindas

1) 2016 m. gruodžio 26 d. Prekybos ministerijos (toliau – MOFCOM) paskelbtas13-asis užsienio prekybos plėtros penkmečio planas;

2) 2015 m. paskelbtos Valstybės tarybos gairės dėl tarptautinės gamybos pajėgumų ir bendradarbiavimo įrangos gamybos srityje skatinimo (toliau – Gairės);

3) 2016–2020 m. statybinių medžiagų pramonės plėtros planas, Pramonės ir informacinių technologijų ministerija, GXBG [2016] Nr. 315;

4) 13-asis pluoštinių ir kompozitinių medžiagų pramonės penkmečio planas;

5) iniciatyva „Pagaminta Kinijoje 2025“, Valstybės Taryba, 2015 m. liepos 7 d.

b) Tyrimo išvados

(760) Tiriamuoju laikotarpiu „Jushi Egypt“ pasinaudojo valstybės kontroliuojamo subjekto CNBM dotacijomis, suteiktomis per kapitalo injekcijas, visų pirma per įmokėtąjį kapitalą.

(761) 2012 m. akcininkai skyrė net 42,6 mln. USD įnašą „Jushi Egypt“ įsteigti. Nuo to laiko „Jushi Egypt“ kapitalas iki tiriamojo laikotarpio buvo padidintas net iki 162 mln. USD. TL pabaigoje „Jushi Egypt“ kapitalas buvo maždaug keturis kartus didesnis nei 2012 m.

([178]) Žr. 7 išnašoje nurodytos padangų bylos 3.7 skirsnį.

(762) „Jushi Egypt“ visiškai priklauso „Jushi Group“, kuri visiškai priklauso „China Jushi“. Pagrindinė „China Jushi“ akcininkė yra CNBM kontroliuojančioji bendrovė, kuriai nuo 2010 m. nuolat priklausė daugiau kaip 25 % jos akcijų.

(763) Tuo pačiu metu, kai buvo didinamas „Jushi Egypt“ kapitalas, panašiu mastu padidėjo CNBM dalyvavimas bendrovės „China Jushi“ kapitalo struktūroje. Tiksliau CNBM nuo 2010 m. iki 2018 m. pabaigos, t. y. per TL, šešis kartus padidino savo įmokėtąjį kapitalą į „China Jushi“ nuo 154 mln. RMB (23,3 mln. USD) 2010 m. iki 944 mln. RMB (142,8 mln. USD) 2018 m.

(764) Panašaus pobūdžio tiek „Jushi Egypt“, tiek „China Jushi“ kapitalo didinimo tendencija ir mastas aiškiai rodo, kad CNBM iki TL telkė lėšas „Jushi Egypt“ kapitalui padidinti per „China Jushi“.

(765) Be įmokėtojo kapitalo didinimo, CNBM bendrovėms „China Jushi“ ir „Jushi Group“ nemažai lėšų pervedė per kitų rūšių kapitalo sąskaitas.

(766) Siekdama nustatyti pervedimo pobūdį ir aplinkybes, kuriomis pasikeitė atitinkamų bendrovių kapitalo nuosavybė, Komisija stengėsi susipažinti su atitinkama CNBM informacija. Tačiau, kaip paaiškinta 3.2.2 skirsnyje, CNBM per tyrimą nebendradarbiavo. Negavusi jokių CNBM atsakymų ir taikydama pagrindinio reglamento 28 straipsnio nuostatas Komisija, darydama išvadas dėl CNBM, turėjo iš dalies remtis turimais faktais. Visų pirma Komisija turėjo remtis turimais faktais, kad nustatytų kapitalo, kurį CNBM suteikė „Jushi Egypt“, be kita ko, per „China Jushi“, finansavimo šaltinį.

(767) Kad padarytų šią išvadą Komisija nustatė, kad CNBM aiškiai įsipareigojo investuoti užsienyje į skatinamąsias pramonės šakas. Šiuo atžvilgiu CNBM savo metinėje ataskaitoje, interneto svetainėje ir gamyklose reklamuojasi kaip *„aktyvi Sausumos ir jūros kelių iniciatyvos dalyvė“*. Pavyzdžiui, ji *„įgyvendino 312 cemento projektų 75 šalyse ir regionuose visame pasaulyje, daugiau kaip 60 stiklo pluošto projektų, 33 investicinius projektus, pastatė 5 sandėlius užsienyje, eksploatavo 14 užsienio statybinių medžiagų prekybos centrų tinklų ir visame pasaulyje valdė daugiau kaip 30 gamyklų“* ([179]).

(768) Tiksliau kalbant apie SPM, CNBM 2012 m. įsteigė „Jushi Egypt“ – vertikaliai integruotą SPM gamintoją Egipte ir Kinijos eksportuojančio gamintojo „Jushi“ patronuojamąją įmonę. Vėlesniais metais buvo vykdomi keli svarbūs investiciniai projektai, kuriais siekta išplėsti „Jushi Egypt“ gamybos pajėgumus. Be to, 2015 m. CNBM įsteigė „Hengshi Egypt“ – Kinijos eksportuojančio gamintojo „Hengshi“ patronuojamąją įmonę. Šis vertikaliai neintegruotas Egipto SPM gamintojas pagrindines žaliavas gauna iš susijusios bendrovės „Jushi Egypt“. Be to, remiantis viešai prieinama informacija, buvo pasirašytos sutartys netolimoje ateityje Egipte įsteigti naują bendrovę, susijusią su „Taishan“ (dar vienu iš CNBM grupės eksportuojančių gamintojų).

(769) Be to, „Jushi China“ įsteigė keletą užsienio gamybos ir prekybos patronuojamųjų bendrovių Pietų Afrikoje, Pietų Korėjoje, Italijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje, Kanadoje, Indijoje, Singapūre, Japonijoje, JAV ir Honkonge. 2016 m. CNBM grupė skyrė daugiau kaip 5 mlrd. RMB (747,38 mln. USD) savo globalizacijos strategijai pagal 13-ąjį penkmečio planą (2016–2020 m.), įskaitant pirmiau minėtus Egipto projektus, taip pat 300 mln. USD investicijų gamybai JAV gamykloje vykdyti nuo 2018 m. ([180]) Indijoje planuojama iki 2020 m. vidurio pastatyti 100 000 tonų gamybos pajėgumų gamyklą. Per tiriamąjį laikotarpį taip pat buvo sėkmingai įgyvendinami kiti planai dėl SPM gamyklos Turkijoje.

(770) Visi šie užsienio projektai atitinka platesnę Kinijos investavimo užsienyje politiką. Šiuo klausimu CNBM pirmininkas Song Zhipingas, pavyzdžiui, nurodė: *„„Jushi US“ projekto pasirašymas yra svarbus „China Jushi“ globalizacijos strateginės plėtros etapas ir svarbus žingsnis į priekį siekiant aukštesnių tikslų. Tai turi ir didelės reikšmės CNBM ir net visos Kinijos statybinių medžiagų pramonės globalizacijai.“*

([179]) Informacinis stendas prie įėjimo į „Jushi Egypt“ gamyklą.

([180]) „China Jushi Online News Center“, taip pat straipsnis „Jushi plans to establish a factory in India“, *JEC Composites News*, 2016 m. rugpjūčio 4 d., http://www.jeccomposites.com/knowledge/intemational-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india (paskutinį kartą žiūrėta 2020 m. vasario 3 d.).

(771) Be to, kaip minėta 148 konstatuojamojoje dalyje, iniciatyvos „Pagaminta Kinijoje 2025“ veiksmų gairėse ([181]) nustatyta 10 strateginių sektorių, įskaitant SPM. Kalbant apie šias pagrindines pramonės šakas, plano „Pagaminta Kinijoje 2025“ 3.9 skyriuje aiškiai nurodyta, kad Kinija:

a) *„rems įmonių susijungimus, investicijas į nuosavą kapitalą ir investicijas į rizikos kapitalą užsienyje.*

b) *Aktyviai dalyvaus tarptautiniame pramonės srities bendradarbiavime ir jį skatins, taip pat įgyvendins pagrindinius strateginius planus, pavyzdžiui, Šilko kelio ekonominę juostą ir 21-ojo amžiaus jūrų šilko kelią, siekdama paspartinti su aplinkinėmis šalimis susietos infrastruktūros kūrimą ir glaudų pramonės srities bendradarbiavimą.*

c) *Naudosis „atvėrimo“ prie sienų galimybe ir reikalavimus atitinkančiose šalyse pastatys keletą gamybinio bendradarbiavimo parkų užsienyje.*

d) *Skatins aukštos kokybės įrangos, pažangių technologijų ir stiprių pramonės šakų perkėlimą į užsienį*“.

(772) Kitame interviu Song Zhipingas paminėjo, kad žvelgiant iš įmonės perspektyvos CNBM ypatingą dėmesį skyrė su Sausumos ir jūros kelių iniciatyva susijusiai nacionalinei politikai ir kad ši iniciatyva *„iš tiesų yra tik kartą pasitaikanti galimybė Kinijos statybinių medžiagų grupei*“. Jis taip pat nurodė, kad investavimas užsienyje yra susijęs su finansiniu bendradarbiavimu ir jis veiks tik tada, kai *„sujungsime finansinius išteklius, valstybių fondų bendradarbiavimą, pirkėjo kreditus, finansinę nuomą ir kitus metodus ir užtikrinsime abipusį bendradarbiavimą vykdant investicijas užsienyje*“. Be to, Song Zhipingas pareiškė, kad *„tarptautinis bendradarbiavimas pajėgumų srityje turi būti derinamas su nacionaline politika pagal Sausumos ir jūros kelių iniciatyvą, ypač su šalies finansų politika. Mes vykdydavome paprastas investicijas, skolindavomės ir skolindavome lėšas investicijoms, tačiau tai nebuvo masiška. Norėčiau taikyti modelį, panašų į Kinijos „Guoxin Holdings“ modelį, pagal kurį bendrovės prisideda 10 %, o valstybė užsienio valiutos atsargomis – 90 % Turime pakeisti savo ankstesnę priklausomybę nuo paskolų ir ieškoti naujų verslo finansavimo ir organizavimo modelių. Manau, kad turėtume visapusiškai išnaudoti dabartinius didelius šalies finansinius pranašumus, skatinti statybinių medžiagų investicinių fondų steigimą ir sutelkti daugiau kapitalo investicijoms, kad galėtume padėti statybinių medžiagų įmonėms investuoti užsienyje*“.

(773) Šiai vizijai pritaria Kinijos Vyriausybė, kaip matyti iš Valstybės tarybos SASAC direktoriaus Xiao Yaqingo kalbos CNBM surengtoje konferencijoje: *„centrinės įmonės yra nacionalinės ekonomikos pagrindas ir turėtų būti glaudžiai susietos su Sausumos ir jūros kelių nacionaline strategija, pasinaudojant pranašiais gamybos pajėgumais, pabrėžiant pagrindines sritis ir skatinant bendradarbiavimą tarptautinių gamybos pajėgumų bei įrangos srityje. Jos imasi vadovaujamo vaidmens kuriant naują šalies investavimo užsienyje vizitinę kortelę. Pastaraisiais metais „China Building Materials“ ir „China Materials Group“ paspartino investavimą užsienyje ir pasiekė puikių rezultatų, be to, labai svarbu, kad grupė buvo restruktūrizuota, kad galėtų tapti Kinijos statybinių medžiagų pramonės tarptautinimo lydere. Po reorganizacijos naujos bendrovės pradiniai planuojami investiciniai projektai Sausumos ir jūros kelių iniciatyvoje dalyvaujančiose šalyse sudarys daugiau kaip 90 mlrd. juanių investicijų.*“ ([182])

(774) Kaip paaiškinta 93 konstatuojamojoje dalyje, atlikus tyrimą nustatyta, kad „CNBM Building“ yra Kinijos valstybės įmonė, tiesiogiai ir netiesiogiai priklausanti CNBM patronuojančiajai bendrovei, kuri savo ruožtu visiškai priklauso SASAC. SASAC yra pagrindinis subjektas, per kurį Kinijos Vyriausybė keliais būdais kontroliuoja valstybės įmones, kad jos įgyvendintų Vyriausybės politiką ir planus, užuot vadovavusios rinkos logika savo verslo veikloje ([183]). Nedarant poveikio išvadai, kad CNBM yra valstybinė institucija, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnyje, remiantis visais pirmiau pateiktais įrodymais galima daryti išvadą, kad gamindamos ir eksportuodamos nagrinėjamąjį produktą CNBM ir „Jushi Group“ apskritai vykdo pramonės ir Vyriausybės politiką, įskaitant Sausumos ir jūros kelių iniciatyvą ir investavimo užsienyje politiką.

([181]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf

([182]) „Xiao Yaqing: To build a „going out“ national new business card after the reorganization of the enterprise“, šaltinis – *Sina Finance Author*: *Sina Finance Published*: 2016 08 29.

([183]) Žr., be kita ko, Komisijos tarnybų darbinį dokumentą dėl didelių Kinijos Liaudies Respublikos ekonomikos iškraipymų prekybos apsaugos tyrimų tikslais (2017 m. gruodžio 20 d., SWD(2017) 483 *final*/2): https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf.

(775) Būtent šiomis aplinkybėmis CNBM gavo Vyriausybės finansinį indėlį, kad galėtų įgyvendinti šią politiką, be kita ko, finansuoti savo investicijas Egipte į nagrinėjamojo produkto gamybą. Kadangi CNBM ir Kinijos Vyriausybė šiuo klausimu visiškai nebendradarbiavo, Komisija negalėjo nustatyti faktinio finansavimo šaltinio ir išsamiai pagrįsti, ar šį finansinį indėlį skyrė SASAC, ar Šilko kelio fondas (toliau – SRF), įsteigtas Sausumos ir jūros kelių strategijai įgyvendinti. Tačiau remdamasi turimais faktais pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnį Komisija padarė išvadą, kad ir SASAC ([184]), ir SRF ([185]), teikdamos finansinį indėlį CNBM, yra valstybinės institucijos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnyje ir 2 straipsnio b punkte. Bet kuriuo atveju, net jei SASAC ir SRF nebūtų valstybinės institucijos, pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies iv punktą būtų laikoma, kad Vyriausybė joms pavedė arba nurodė vykdyti Vyriausybės politiką ir funkcijas ([186]).

(776) Be to, dėl nepakankamo bendradarbiavimo remdamasi visais pirmiau nurodytais įrodymais dėl projektų, vykdomų ne Kinijoje, įskaitant Egiptą, finansavimo pagal Sausumos ir jūros kelių iniciatyvą, taip pat padangų bylos išvadomis, Komisija padarė išvadą, kad CNBM gavo finansinį indėlį dotacijų forma, kuris vėliau buvo kelis kartus iš eilės panaudotas kapitalo įnašams, siekiant padidinti „Jushi Egypt“ turimą kapitalą jos veiklai Egipte.

(777) Kadangi CNBM nepateikė papildomų įrodymų, Komisija, remdamasi viešai prieinamais įrodymais, nusprendė kelis kartus iš eilės vykdytus „Jushi Egypt“ kapitalo didinimus laikyti kompensuotinais, nes tai buvo valstybės remiamos nuosavo kapitalo injekcijos siekiant Egipte sukurti ir išplėsti CNBM gamybos infrastruktūrą. Tokia parama taip pat būtų skiriama pagal punktus, dėl kurių Kinija ir Egiptas susitarė Bendradarbiavimo susitarime dėl SETC zonos įkūrimo, būtų priskirta Egiptui dėl tų pačių priežasčių, kaip paaiškinta 706 konstatuojamojoje dalyje, ir atitinkamai priskirta iš Egipto eksportuojamiems produktams.

c) Nauda

(778) Tada Komisija nagrinėjo, ar Kinijos Vyriausybės per SASAC ir (arba) SRF suteiktu finansiniu indėliu „Jushi Egypt“ buvo suteikta nauda. Vėlgi, kadangi CNBM nebendradarbiavo, Komisija savo išvadas turėjo grįsti turimais faktais pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnį.

(779) Iš b poskirsnyje pateiktų įrodymų matyti, kad SASAC ir SRF yra pavesta ir jie siekia įgyvendinti Vyriausybės politiką ir planus, be kita ko, teikdami finansinę paramą ir finansavimą skatinamiesiems sektoriams, įskaitant SPM, pagal investavimo užsienyje strategiją. Teikdami finansavimą SASAC ir SRF nesilaiko rinkos principų ir elgsenos, o įgyvendina atitinkamą Vyriausybės politiką. Svarbus jų veiklos, atsietos nuo rinkos, pavyzdys nustatytas padangų byloje, kai SRF skyrė dotaciją grupės patronuojančiajai bendrovei patronuojamajai bendrovei ES įsigyti. Be to, padangų byloje Komisija nustatė, kad tokie projektai vykdomi pagal panašų modelį ([187]). Todėl galima pagrįstai daryti prielaidą, kad CNBM, kaip pagrindinė centrinė valstybės įmonė, veikia pagal tą patį modelį ir naudojasi panašiomis subsidijomis.

(780) Komisija taip pat pažymėjo, kad kelis kartus iš eilės lygiagrečiai įvykdyti „Jushi Egypt“ kapitalo didinimai, kuriems lėšų skyrė „China Jushi“, beveik atitiko sumą, kurios po šio reglamento 4.3 skirsnyje aprašyto lengvatinio finansavimo suteikimo dar trūko Egipte vykdytam investicijų projektui. Kaip paaiškinta 763–766 konstatuojamosiose dalyse, CNBM kelis kartus iš eilės vykdytų „Jushi Group“ ir „China Jushi“ kapitalo didinimų dydis ir mastas iš esmės atitiko „Jushi Egypt“ kapitalo didinimų, kurie buvo reikalingi trūkstamam finansavimui padengti, dydį ir mastą. Tai visiškai atitiko SASAC ir SRF veikimo ir finansavimo tikslą, kaip aiškiai nurodė CNBM atstovai ir SASAC bei SRF pareigūnai.

([184]) Įrodymai, kuriais grindžiama išvada, kad SASAC yra valstybinė institucija, pateikti, be kita ko, Komisijos tarnybų darbinio dokumento SWD(2017) 483 5 skirsnyje, žr. ankstesnę išnašą.

([185]) Įrodymų, kuriais grindžiama išvada, kad SRF yra valstybinė institucija, galima rasti, be kita ko, padangų byloje, kaip nurodyta 7 išnašoje, visų pirma to reglamento 3.7 skirsnio 341–360 konstatuojamosiose dalyse.

([186]) Taip pat žr. padangų reglamento 358 konstatuojamąją dalį.

([187]) Žr. 7 išnašoje nurodytą padangų bylą.

(781) Remdamasi turimais įrodymais ir vadovaudamasi pagrindinio reglamento 28 straipsniu Komisija padarė išvadą, kad SASAC ir (arba) SRF finansiniu indėliu suteikta nauda, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje.

d) Subsidijos sumos skaičiavimas

(782) Kaip paaiškinta 207–217 konstatuojamosiose dalyse, CNBM patronuojančioji bendrovė nepateikė klausimyno atsakymų. Todėl nebuvo įmanoma patikrinti patronuojančiosios bendrovės lygmeniu gautų subsidijų, susijusių su grupės užsienio investicijomis į nagrinėjamąjį produktą, ir nustatyti tikslios naudos sumos.

(783) Tad Komisija, taikydama pagrindinio reglamento 28 straipsnį, rėmėsi turimais faktais, kad nustatytų subsidijos sumą, kurią SASAC arba SRF dotacijų forma skyrė kaip finansinį indėlį. Kaip paaiškinta pirmiau, Komisija nustatė, kad kapitalas buvo vienu metu didinamas įvairiose grupės bendrovėse Kinijoje, o galiausiai tuo pačiu mastu ir tuo pačiu laikotarpiu nukreiptas į „Jushi Egypt“. Kadangi CNBM šias lėšas gavo iš SASAC ir (arba) SFR ir jos buvo skirtos investicijoms Egipte pagal Sausumos ir jūros kelių iniciatyvą ir investavimo užsienyje politiką, CNBM paprasčiausiai jas nukreipė bendrovei „Jushi Egypt“ jomis nepasinaudodama, nes tai būtų neatitikę lėšų paskirties. Tai dar kartą patvirtina tai, kad Egipto investicijų į „Jushi Egypt“ trūkstamo finansavimo suma iš esmės atitiko kapitalo didinimo sumą.

(784) Siekdama nustatyti lėšų, kurias CNBM nukreipė „Jushi Egypt“ kaip nuosavo kapitalo injekcijas, sumą, Komisija išanalizavo ir atsekė kelis iš eilės susijusių bendrovių, t. y. „Jushi Egypt“, „Jushi Group“ ir „China Jushi“, kurių pagrindinė akcininkė yra CNBM, kapitalo didinimus.

(785) Sekdama lėšų kelią Komisija nagrinėjo ne tik įmokėtuoju kapitalu, bet ir kitomis nuosavo kapitalo priemonėmis vykdytus kapitalo didinimus. Tiksliau, nustatyta, kad nemažą dalį šių lėšų sudaro tarpinių bendrovių „China Jushi“ ir „Jushi Group“ kapitalo perteklius. Konkrečiai kalbant apie šias tarpines bendroves, Komisija pastebėjo, kad tam tikrais atvejais didinant nuosavą kapitalą šioms bendrovėms pervestų lėšų suma buvo didesnė už sumas, kurias bendrovė vėliau užregistravo kaip įmokėtąjį kapitalą. Todėl bendrovė galėjo naudotis šiomis lėšomis nesikeičiant, kaip būtų galima tikėtis, bendrovės nuosavybės struktūrai. Atsižvelgdama į kapitalo injekcijas įmokėtuoju kapitalu ir sumas, nustatytas kitų rūšių kapitalo sąskaitose, pavyzdžiui, kapitalo perviršį, Komisija galėjo nustatyti, kad daugiau kaip 87 % „Jushi Egypt“ nuosavo kapitalo galima priskirti CNBM. Todėl bendra naudos gavėjo naudos, gautos taikant šį metodą, suma būtų 142,8 mln. USD.

(786) Tačiau dėl ribotos galimybės susipažinti su išsamesne informacija Komisija negalėjo nustatyti tikslios visų šių lėšų kilmės, todėl ji negalėjo pakankamai patikimai nustatyti, ar visas sumas, esančias kitose „Jushi Egypt“ kapitalo sąskaitose, nukreipė ir pervedė CNBM.

(787) Todėl Komisija laikėsi atsargesnio požiūrio, daugiausia dėmesio skirdama tik įmokėtojo kapitalo sumų, kurių šaltinis veikiausiai buvo CNBM, pokyčiams. Tiksliau Komisija tiesiog atsižvelgė į CNBM įmokėtojo kapitalo didinimą „China Jushi“ nuo 2010 m. ir į kartu vykdytą kapitalo didinimą „Jushi Egypt“ nuo 2012 m. Todėl Komisija manė, kad 51 % „Jushi Egypt“ nuosavo kapitalo (arba 82,7 mln. USD) skyrė CNBM, pasinaudodama iš SASAC arba SRF gautu finansiniu indėliu.

(788) Kai buvo nustatyta visa dotacijų suma, Komisija pagal pagrindinio reglamento 6 ir 7 straipsnius apskaičiavo „Jushi Egypt“ tiriamuoju laikotarpiu suteiktą naudą. Dotacijomis, kurios buvo suteiktos nuosavo kapitalo didinimo forma, suteikta nauda turėtų būti priskirta TL, atsižvelgiant į nuosavo kapitalo, kuris nėra ilgalaikis turtas ir todėl jam paprastai būtų taikomos paskirstymo nuostatos pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 4 dalį, amortizacijos laikotarpį.

(789) Kadangi CNBM nebendradarbiavo, Komisija neturėjo jokios papildomos informacijos apie jokį konkretų susitarimą su SASAC arba SRF dėl dotacijos, susijusios su investicijomis į nuosavą kapitalą, naudojimo. Padangų byloje Komisija dotacijos sumą paskirstė septynerių metų laikotarpiui, nes jis atitiko vidutinę SRF investicijų trukmę ir kitą šiam sandoriui paimtą paskolą ([188]). Tačiau, kadangi šiuo atveju nebuvo bendradarbiaujama ir nebuvo pasiektas konkretus akcininkų susitarimas, Komisija nusprendė laikytis konservatyvaus požiūrio ir taikyti vidutinį „Jushi Egypt“ turto naudingo tarnavimo laiką, remdamasi prielaida, kad finansavimas buvo panaudotas trūkstamam investicinio projekto finansavimui padengti pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį kartu su 7 straipsnio 4 dalimi, kuriose numatyta, kad, jei aplinkybės tai pateisina, gali būti taikomas kitoks amortizacijos laikotarpis. Tuo remdamasi Komisija naudojo dvylikos metų amortizacijos laikotarpį. Dėl to nustatyta 1,65 % subsidijavimo suma.

e) Pastabos dėl paramos kapitalo investicijoms

(790) Po galutinio faktų atskleidimo CNBM grupė tvirtino, kad Komisija neįrodė, jog nuosavas kapitalas yra priskirtinas CNBM ir, tiksliau, kad jis gautas ne iš „China Jushi“ ar „Jushi Group“ pelno. Šiuo klausimu bendrovė taip pat tvirtino, kad Komisija nepaaiškino, kodėl CNBM nuo 2010 m. kasmet skyrė lėšų „China Jushi“, tačiau kai kuriais iš tų metų lėšos buvo pervestos tik „Jushi Group“ ir „Jushi Egypt“. Be to, ji tvirtino, kad Komisija neįrodė, jog parama kapitalo investicijoms yra priskirtina kokiai nors valstybinei institucijai, todėl ji negali būti laikoma subsidija. Galiausiai CNBM grupė reikalavo, kad, jei Komisija toliau laikysis savo požiūrio, ji turi atskleisti, kodėl ji mano, kad egzistuoja tam tikras paramos kapitalui modelis tarp CNBM bei „China Jushi“ ir tarp „Jushi Group“ bei „Jushi Egypt“.

(791) Pirma, dėl lėšų kilmės Komisija pažymėjo, kad bendrovė nepateikė jokių papildomų įrodymų tvirtinimui pagrįsti. Vis dėlto Komisija toliau analizavo susijusių bendrovių sąskaitas, kad nustatytų, ar nuosavas kapitalas buvo didinamas iš jų pelno. Komisija pastebėjo, kad joks nuosavo kapitalo didinimas nebuvo susijęs su pelnu arba nepaskirstytųjų pajamų sąskaitomis. Vis dėlto Komisija nustatė, kad tam tikras „China Jushi“ nuosavo kapitalo didinimas 2012 m. ir 2016 m. galėtų būti priskirtas kapitalo atsargoms. Tačiau bendrovė nepateikė informacijos apie lėšų kapitalo atsargų sąskaitose kilmę. Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad viena iš CNBM grupės bendrovių gavo vyriausybės subsidijų ir jas įtraukė į kapitalo atsargų sąskaitą. Todėl Komisija padarė išvadą, kad nepaskirstytasis pelnas arba pajamos nėra lėšų, naudojamų „Jushi Egypt“ nuosavo kapitalo didinimui nuo 2012 m., šaltinis.

(792) Antra, dėl momento, kada lėšos buvo pervestos „Jushi Group“ ir „Jushi Egypt“, Komisija pažymėjo, kad CNBM grupė nepateikė jokių papildomų įrodymų, kuriais būtų galima pagrįsti ar paaiškinti jos nuosavo kapitalo didinimo tvarkaraštį. Komisija taip pat pažymėjo, kad, be kapitalo perkėlimo iš bendrovės į bendrovę laiko skirtumų, didinant nuosavą kapitalą taip pat atsižvelgiama į skirtingus „Jushi Egypt“ kapitalo reikalavimus, susijusius su investicijomis per analizuotą laikotarpį.

(793) Trečia, dėl to, ar lėšos, kuriomis remiamas kapitalo didinimas, gali būti gautos iš valstybinės institucijos, Komisija 775 konstatuojamojoje dalyje pažymėjo, kad net jei jos nebūtų gautos iš valstybinės institucijos, pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies iv punktą būtų laikoma, kad ir SASAC, ir SRF Vyriausybės pavedimu arba nurodymu vykdė Vyriausybės politiką ir funkcijas.

(794) Galiausiai dėl atskleistų faktų apie tai, kaip buvo nustatytas kapitalo paramos modelis tarp CNBM bei „China Jushi“ ir tarp „Jushi Group“ bei „Jushi Egypt“, Komisija pažymėjo, kad ši informacija buvo pateikta. 758–789 konstatuojamosiose dalyse išsamiai paaiškinti nustatyti faktai ir subsidijos sumai apskaičiuoti taikyta metodika. Be to, konkrečiai bendrovei skirtame faktų atskleidimo dokumente bendrovei buvo pateikta išsami informacija apie Komisijos turimus įrodymus ir atliktą analizę dėl CNBM kapitalo paramos „China Jushi“ ir „Jushi Group“ kapitalo paramos „Jushi Egypt“.

(795) Atsižvelgdama į išdėstytus argumentus Komisija atmetė šiuos tvirtinimus.

([188]) Padangų reglamento 418 konstatuojamoji dalis.

(796) CNBM grupė taip pat tvirtino, kad Komisija nenustatė naudos dydžio ir turi įrodyti, kodėl kiekvienas nuosavo kapitalo finansavimas neatitinka įprastos investavimo praktikos.

(797) Komisija priminė, kad tyrimo metu tikrintojų grupė siekė susipažinti su atitinkama CNBM informacija. Tačiau, kaip paaiškinta 3.2.2 skirsnyje, atliekant tyrimą CNBM nebendradarbiavo ir Komisija, darydama išvadas dėl CNBM, turėjo remtis turimais faktais. Be to, 778–781 konstatuojamosiose dalyse aprašyta, kaip buvo nustatyta nauda. Iš esmės paaiškinta, kad teikdamos finansavimą SASAC ir SRF nesilaikė rinkos principų, o siekė įgyvendinti atitinkamą Vyriausybės politiką. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(798) CNBM grupė taip pat teigė, kad negalima manyti, jog visos CNBM suteiktos lėšos gautos iš valstybinių institucijų. Todėl Komisija negali daryti išvados, kad visa įtariama CNBM kapitalo parama „China Jushi“ yra subsidija. Tad bendrovė teigė, kad nauda negali būti didesnė už nustatytą CNBM subsidijų normą Kinijoje, padaugintą iš kapitalo paramos sumos. CNBM grupė taip pat tvirtino, kad Komisija neteisingai apskaičiavo naudą, nes nemanė, kad CNBM parama kapitalo investicijoms buvo suteikta mainais į akcijas, taigi ir dividendus.

(799) Pirma, Komisija pažymėjo, kad bendrovė nepateikė jokių papildomų įrodymų tvirtinimui pagrįsti. Kartu Komisija primena, kad atliekant tyrimą CNBM nebendradarbiavo ir Komisija, darydama išvadas dėl CNBM, turėjo remtis turimais faktais. Šiuo atžvilgiu Komisija priminė, kad 3.4 ir 3.8 skirsniuose nustatyta CNBM subsidijų norma buvo pagrįsta paskolomis ir dotacijomis, kurios matomos viešai skelbiamoje CNBM audito ataskaitoje, todėl ji savo išvadas labai apdairiai susiejo tik su tam tikromis subsidijomis pagal konkrečias subsidijavimo schemas, kurias galima lengvai nustatyti ir kurios nėra susijusios su aptariama subsidijavimo schema. Todėl, jei Komisija padarė klaidą, ji taip elgėsi iš atsargumo.

(800) Galiausiai Komisija pažymėjo, kad tyrime nenagrinėjama, ar iš CNBM pervestos lėšos buvo pervestos mainais už akcijas. Atlikus tyrimą nustatyta priešingai – CNBM gavo finansinius indėlius iš Vyriausybės, kad įgyvendintų jos politiką, ir šie finansiniai indėliai buvo gauti dotacijų, kurios vėliau buvo naudojamos kaip kapitalo įnašai „Jushi Egypt“ veiklai finansuoti, forma.

(801) Atsižvelgdama į išdėstytus argumentus Komisija atmetė šį tvirtinimą.

(802) CNBM grupė taip pat tvirtino, kad Komisija neatsižvelgė į EGP vertę tuo metu, kai buvo teikiama parama kapitalo investicijoms. Kadangi 2016 m. pabaigoje EGP labai nuvertėjo, tai savo ruožtu dirbtinai padidino „Jushi Egypt“ gautą naudą pagal šią schemą. Komisija pripažino, kad 2016 m. EGP labai nuvertėjo. Ji taip pat pažymėjo, kad keli iš eilės kapitalo didinimai į „Jushi Egypt“ finansines ataskaitas per TL iš tiesų buvo įtraukti pagal ankstesnius valiutos kursus. Todėl pagal „Jushi Egypt“ finansinėse ataskaitose taikytą metodiką Komisija atitinkamai pakoregavo finansuoto kapitalo valiutos kursą.

(803) Galiausiai CNBM grupė tvirtino, kad paramos kapitalo investicijoms nauda neturėtų būti paskirstyta tam tikram laikotarpiui. Bendrovė teigė, kad nėra įrodymų, siejančių „Jushi“ gautas kapitalo investicijas su ilgalaikio turto įsigijimu.

(804) Komisija pažymėjo, kad nebuvo pateikta jokių papildomų įrodymų šiam tvirtinimui pagrįsti. Komisija taip pat priminė, kad naujos gamyklos įrengimas apima ilgalaikio turto įsigijimą. Be to, atlikus tyrimą surinkta esminių įrodymų, kad nuo „Jushi Egypt“ įsteigimo bendrovė įsigijo ir statė ilgalaikį turtą. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

4.4. **Eksporto kredito draudimas**

(805) Tiriamuoju laikotarpiu „Jushi Egypt“ taip pat naudojosi „Sinosure“ teikiamu eksporto kredito draudimu pagal „Jushi China“ pasirašytą susitarimą, kuris taip pat apėmė „Jushi Egypt“ eksportą. Už eksportą iš Egipto mokėtina įmoka nesiskyrė nuo prašomos įmokos už eksportą iš KLR.

(806) Kaip minėta 3.5 skirsnyje, „Sinosure“ priklauso Kinijos Vyriausybei, kuri vykdo reikšmingą kontrolę, todėl yra laikoma valstybine institucija. Bet kuriuo atveju jai pavedimus ar nurodymus teikia Kinijos Vyriausybė. Be to, 3.5 skirsnyje jau buvo nustatyta, kad Kinijos SPM gamintojų mokamos įmokos buvo pagrįstos lengvatinėmis sąlygomis. Tai, kad prašoma įmoka už eksportą iš Egipto nesiskiria nuo įmokos už eksportą iš Kinijos, aiškiai rodo, kad „Sinosure“, nustatydama eksporto kredito draudimo kainą, neatsižvelgė į šalies riziką ir kad išvados dėl eksporto iš „Jushi China“ taip pat taikomos ir „Jushi Egypt“.

(807) Todėl Komisija padarė išvadą, kad „Sinosure“ buvo valstybinė institucija, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punkte kartu su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu, bei pagal atitinkamą PPO teismo praktiką, arba veikė Kinijos Vyriausybės pavedimu arba nurodymu. Be to, „Jushi Egypt“ gavo naudos, nes draudimas buvo suteiktas taikant mažesnes normas nei mažiausias mokestis, kurio reikia, kad „Sinosure“ padengtų savo veiklos sąnaudas.

(808) Komisija taip pat nustatė, kad pagal eksporto draudimo programą teikiamos subsidijos yra konkrečios, nes nevykdant eksporto jų gauti neįmanoma, tad jos priklauso nuo eksporto, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 4 dalies a punkte.

(809) Tačiau, nedarydama poveikio išvadai dėl šios programos kompensuotinumo, atsižvelgdama į tai, kad galima kompensuotina nauda būtų nedidelė, Komisija nusprendė šios programos toliau nevertinti.

4.5. **Prekių tiekimas už mažesnį nei pakankamą atlygį**

4.5.1. *Elektros energijos tiekimas už mažesnį nei pakankamą atlygį*

(810) Nenustatyta jokios naudos, susijusios su elektros energijos tiekimu už mažesnį nei pakankamą atlygį, nes elektros energijos tarifai Egipte nustatomi nacionaliniu lygmeniu, o eksportuojantys gamintojai moka įprastą tarifą, kurį moka pramoniniai vartotojai pagal įtampos intervalą.

(811) Nebuvo nustatyta jokios naudos, susijusios su dujų tiekimu už mažesnį nei pakankamą atlygį. Dujų tarifai nustatyti tam tikriems pramonės sektoriams, tačiau eksportuojantys gamintojai priklauso likusiai pramoninių naudotojų kategorijai, kuriai netaikomas mažiausias tarifas. Taigi, tai nebuvo konkreti subsidija ir nebuvo suteikta jokia nauda.

4.5.2. *Žemės skyrimas už mažesnį nei pakankamą atlygį*

4.5.2.1. „Jushi Egypt“ žemės įsigijimas

a) Teisinis pagrindas

(812) Šios programos teisinis pagrindas:

— Įstatymas Nr. 83/2002 dėl specialiųjų ekonominių zonų (toliau – Įstatymas Nr. 83/2002),

— Egipto Arabų Respublikos prezidento dekretas dėl Įstatymo Nr. 27/2015, kuriuo iš dalies keičiamos tam tikros įstatymo dėl specialiųjų ekonominių zonų nuostatos, išleistos Įstatymu Nr. 83/2002 (toliau – Įstatymas Nr. 27/2015),

— 1997 m. Įstatymas Nr. 8 dėl investicijų garantijų ir paskatų (toliau – Įstatymas Nr. 8/1997),

— Investicijų įstatymas, patvirtintas 2017 m. Įstatymu Nr. 72,

— 2017 m. Ministro pirmininko rezoliucijos Nr. (2310) dėl investicijų įstatymo, patvirtinto 2017 m. Įstatymu Nr. 72, vykdomųjų taisyklių paskelbimo, projektas.

b) Tyrimo išvados

(813) Pagal Įstatymo Nr. 83/2002 su pakeitimais, padarytais 2015 m., 5 straipsnį Sueco kanalo ekonominėje zonoje *„žemės nuosavybė priklauso tos zonos administracijai*“. Nuo 2015 m. visos žemės nuosavybės iš Bendrosios administracijos įsigyti nebeįmanoma. Šiuo metu Bendroji administracija Egipto vystytojui „Main Development Company“ (toliau – MDC) suteikia tik uzufrukto teisę į žemę. Tada MDC uzufrukto teisę į žemę konkurso būdu perduoda subvystytojams, kaip antai TEDA. Šie subvystytojai tuomet išnuomoja žemę toje zonoje įsikūrusioms bendrovėms.

(814) Tačiau kai 2011 m. „Jushi Egypt“ pradėjo statyti savo gamyklą, vis dar buvo galima įsigyti visas žemės nuosavybės teises iš Egipto valdžios institucijų. Tuo metu „Jushi Egypt“ iš TEDA nusipirko žemės sklypą. TEDA savo ruožtu šį sklypą nusipirko 1998 m. per savo pirmtakę, Egipto ir Kinijos bendrąją įmonę, iš Sueco gubernatoriaus už itin mažą kainą (mažiau nei 1 USD/m^2) ir be jokios konkurso procedūros. 1998 m. įsigijusi žemę TEDA investavo į pagrindinę infrastruktūrą, kad neišplėtota tuščia žemė taptų perspektyvi pramonės projektams.

(815) Šiuo atžvilgiu Komisija patikrino, ar ECJV ir TEDA buvo valstybinės institucijos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnyje ir 2 straipsnio b punkte. Todėl Komisija rinko informaciją apie valstybės nuosavybę ir ieškojo oficialių požymių, kad Vyriausybė vykdo šių subjektų kontrolę. Komisija taip pat analizavo, ar kontrolė buvo reikšminga.

(816) Pirma, Komisija nustatė, kad ECJV ir TEDA yra susiję subjektai ir kad abu jie visiškai priklauso valstybei. Iš tiesų, kaip minėta 649 konstatuojamojoje dalyje, „Tianjin TEDA“ yra Tiandzino savivaldybės valdoma valstybės įmonė, kuri įsteigė bendrąją įmonę su Egipto Sueco kanalo administracija, Egipto nacionaliniu banku ir dar keturiomis Egipto valstybės įmonėmis, kad būtų sukurta ECJV ekonominei zonai vystyti ir statyti. Kinijai priklausė 10 %, o Egiptui – 90 % ECJV akcijų ([189]). Be to, kaip minėta 651 konstatuojamojoje dalyje, 2008 m. spalio mėn. „Tianjin TEDA“ įsteigė bendrąją įmonę su Kinijos ir Afrikos plėtros fondu (CDB patronuojamoji įmonė) kaip pagrindinį Kinijos investicinį subjektą bendradarbiavimo zonoje – „China-Africa TEDA Investment Co., Ltd.“ (toliau – „China-Africa TEDA“). „China-Africa TEDA“ kartu su ECJV įsteigė naują bendrovę TEDA, kad paskatintų SETC zonos plėtrą Egipte. Šį kartą Kinijai atiteko 80 % akcijų, o Egiptui (atstovaujamam ECJV) – 20 % akcijų.

(817) Komisija taip pat nustatė oficialių požymių, kad valstybė kontroliuoja šiuos investuotojus. Kadangi abu subjektai visiškai priklauso valstybei, Kinijos ir Egipto Vyriausybės oficialiai juos visiškai kontroliuoja. Visų pirma, neturėdama konkrečios priešingos informacijos, Komisija laikėsi nuomonės, kad aptariamų subjektų vadovai ir priežiūros institucijos yra skiriami valstybės ir yra jai atskaitingi, kaip ir kitose tų šalių valstybės bendrovėse.

(818) Todėl pradinis žemės skyrimas ECJV už mažesnę nei 1 USD/m^2 pirkimo kainą pagal taikomą teisinę sistemą tikrai reiškė, kad Egipto Vyriausybė skyrė finansinį indėlį ([190]). Vėliau ECJV perdavė žemę bendrovei TEDA – tai buvo susijusių bendrovių tarpusavio sandoris, įvykdytas už perdavimo kainą tarp tų pačių sandorio dalyvių.

(819) Galiausiai dėl TEDA žemės pardavimo „Jushi Egypt“ Komisija pažymėjo, kad didžiausia TEDA akcininkė, kuriai priklauso 75 % akcijų, yra bendrovė „China Africa TEDA Investment Company“, kuriai priklauso ir dauguma vietų TEDA direktorių valdyboje. „China Africa TEDA Investment Company“ galutinis kontroliuojantis subjektas yra CDB, kuris valstybine institucija įvardytas jau 257 konstatuojamojoje dalyje. Be to, remiantis klausimyno atsakymuose TEDA pateikta informacija, „China Africa TEDA Investment Company“ verslo veiklą – „*investicijos į įvairius projektus šalyje* (t. y. Kinijoje) *ir už jos ribų. Tokie projektai turi būti patvirtinti pagal teisės aktus, o atitinkamiems departamentams juos patvirtinus, pagal juos galima vykdyti verslo veiklą*“. Iš šios formuluotės matyti, kad visoms Kinijos užsienio investicijoms būtinas MOFCOM ir NDRC leidimas ir kad „China Africa TEDA Investment Company“ vykdo Kinijos Vyriausybės pramonės politiką investuodama į Kinijos Vyriausybės patvirtintus ir skatinamus pramonės projektus. TEDA savo viziją ir misiją apibūdina taip: „*Vizija: investuoti į Kiniją remiantį tarptautinį pramonės parką ir vystyti jame veiklą – pirmiausia Egipte, o vėliau Afrikoje ir net visose pasaulio šalyse. Misija: skatinti Kinijos įmones investuoti užsienyje, tada skatinti Kinijos įmonių tarptautinimo procesą*“ ([191]). TEDA savo leidiniuose taip pat aiškiai kalba apie MOFCOM ir Tiandzino savivaldybės dėmesį, motyvaciją ir paramą jai vykdant savo veiklą.

([189]) Valstybės tarybos plėtros ir mokslinių tyrimų centro ataskaita „Tvaraus vystymosi patirtis Kinijos ir Egipto Sueco ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonoje“, 2019 m. rugpjūčio 6 d. (toliau – Valstybės tarybos ataskaita).

([190]) Įstatymo Nr. 83/2002 su pakeitimais, padarytais 2015 m., 38(bis A) straipsnis; Įstatymo Nr. 8/1997 20(bis) ir 28 straipsniai.

([191]) TEDA 10 metų suvestinė ataskaita (2008–2018 m.), p. 4.

(820) Atsižvelgdama į minėtas aplinkybes Komisija nustatė, kad valstybės kontroliuojami subjektai, kurie „Jushi Egypt“ skyrė žemę, yra valstybinės institucijos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punkte kartu su 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu. Iš tiesų, veiksmai, kurių ėmėsi TEDA, tiesiogiai kontroliuojama Kinijos Vyriausybės ir glaudžiai bendradarbiaujant Egipto ir Kinijos Vyriausybėms, gali būti priskiriami Egipto Vyriausybei, kaip paaiškinta 4.2.3.1 skirsnyje, kaip dalis lengvatinės paramos Egipto SPM gamintojams.

(821) Be to, net jei valstybės kontroliuojami subjektai nebūtų laikomi valstybinėmis institucijomis, remdamasi 815–820 konstatuojamosiose dalyse pateiktais ir įrodymais, susijusiais su glaudžiu Kinijos ir Egipto Vyriausybių bendradarbiavimu, Komisija nustatė, kad būtų laikoma, kad jie Kinijos ir Egipto Vyriausybių pavedimu ar nurodymu atlieka funkcijas, kurios paprastai pavedamos Vyriausybei, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje. Todėl jų veikla būtų priskiriama Egipto Vyriausybės veiklai bet kuriuo atveju.

(822) Po galutinio faktų atskleidimo ir Egipto Vyriausybė, ir eksportuojantys gamintojai teigė, kad Komisija negali manyti, jog Kinijos valstybinių institucijų arba privačių institucijų, veikiančių Kinijos Vyriausybės pavedimu arba nurodymu, veiksmai pagal pagrindinį reglamentą yra laikytini subsidijomis, nes šie veiksmai nepriskiriami kilmės arba eksportuojančios šalies Vyriausybei.

(823) Tačiau, kaip jau minėta 816–820 konstatuojamosiose dalyse, Komisija laikėsi nuomonės, kad TEDA yra ne tik Kinijos valstybinė institucija, bet ir valstybinė institucija, kurią bendrai kontroliuoja Kinijos ir Egipto Vyriausybės, ir kad veiksmai, kuriuos tiesiogiai kontroliuoja Kinijos Vyriausybė, gali būti priskirti Egipto Vyriausybei, atsižvelgiant ir į glaudų Kinijos ir Egipto Vyriausybių bendradarbiavimą. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad TEDA akcininkai taip pat yra valstybei priklausančios Egipto valstybinės institucijos, pavyzdžiui, Egipto Sueco kanalo administracija ir Egipto nacionalinis bankas, kuriems atstovaujama TEDA direktorių valdyboje. Tai rodo, kad Egipto Vyriausybė galėjo pripažinti ir priimti TEDA veiksmus. Galiausiai, kaip minėta 821 konstatuojamojoje dalyje, net jei TEDA nebūtų laikoma valstybine institucija, Komisija manė, kad ji veikia Kinijos Vyriausybės ir Egipto Vyriausybės pavedimu arba nurodymu.

(824) Be žemės skyrimo 2011 m., „Jushi Egypt“ 2016 m. iš Egipto plėtros bendrovės įsigijo gretimą žemės sklypą. Šis Egipto vystytojas savo ruožtu taip pat pirko šią žemę iš to paties žemės sklypo, kuris 1998 m. buvo skirtas Egipto ir Kinijos bendrajai įmonei. Komisija analizavo, ar Egipto Vyriausybė pavedė arba nurodė Egipto vystytojui skirti žemę „Jushi Egypt“ lengvatinėmis sąlygomis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje.

(825) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad Sueco kanalo ekonominės zonos valdžios institucijos tikrai dalyvavo pardavimo „Jushi Egypt“ sandoryje. Iš tiesų Egipto vystytojas turėjo parduoti savo sklypą, nes neturėjo pakankamai lėšų žemės vystymui pagal savo pradinės pirkimo sutarties su Egipto Vyriausybe nuostatas dėl pramonės plėtros. Iš „Jushi Egypt“ vidaus susirašinėjimo matyti, kad dėl žemės sklypo pardavimo buvo deramasi su Sueco kanalo ekonominės zonos bendrąja administracija, kuri pardavimą ir patvirtino. „Jushi Egypt“ vadovybė šiame susirašinėjime taip pat įvertino, kad Egipto vystytojas tikriausiai būtų gavęs geresnę kainą už savo žemę, jei jam būtų leista ją laisvai siūlyti rinkoje. Tai ypač svarbu atsižvelgiant į tai, kad sklypas, kuris priklausė Egipto vystytojui, buvo greta sklypo, kuris jau priklausė „Jushi Egypt“, o tai leistų „Jushi Egypt“ išplėsti savo jo veiklą vienoje vietoje. Atsižvelgiant į tai, pirkimo sutarties 3 straipsnyje nustatyta, kad jei „*Sueco kanalo specialiosios ekonominės zonos bendroji administracija per šešis mėnesius nepatvirtina sutarties, B Šalis („Jushi Egypt“) turi teisę laikyti, kad A Šalis (vystytojas) pažeidė šią sutartį, ir ši sutartis automatiškai panaikinama*“. Be to, pagal 7 straipsnį „*B Šalis pateikia Sueco kanalo specialiosios ekonominės zonos bendrajai administracijai rašytinį prašymą B Šaliai A Šalies vardu parengti pramoninį projektą ir gauti patvirtinimus. Sueco kanalo specialiosios ekonominės zonos bendroji administracija sutinka registruoti žemę B Šalies vardu, išnagrinėti ir patvirtinti galutinę žemės pardavimo sutartį ir kreiptis dėl žemės sertifikato į notaro biurą B Šalies vardu*“.

(826) Be to, „Jushi Egypt“ pasiūlė sumokėti visas baudas, kurias Egipto vystytojas turėjo sumokėti Sueco kanalo ekonominės zonos bendrajai institucijai. Tačiau vėliau šį baudos mokestį bendroji administracija „Jushi Egypt“ kompensavo.

(827) Taigi Egipto Vyriausybė naudojosi privačiu subjektu kaip priemone finansiniam indėliui skirti, o privatus subjektas neturėjo kito pasirinkimo, kaip parduoti žemę „Jushi Egypt“ už Egipto Vyriausybės nustatytą kainą ir laikydamasis kitų sąlygų. Todėl Komisija padarė išvadą, kad, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunkčio pirmoje įtraukoje, Egipto vystytojui valstybė pavedė arba nurodė vykdyti Vyriausybės politiką, kuri taip pat įtvirtinta Bendradarbiavimo susitarime, ir skirti „Jushi Egypt“ žemę už lengvatinę kainą.

(828) Komisija paprašė Egipto Vyriausybės pateikti statistinius duomenis apie Sueco kanalo ekonominėje zonoje taikomas žemės kainas, taip pat konkurso procedūras, susijusias su vystytojų pirkimo sandoriais. Tačiau Egipto Vyriausybė negalėjo pateikti jokių statistinių duomenų ar informacijos apie konkurso procedūras, susijusiais su aptariamu laikotarpiu ar sandoriais. Egipto Vyriausybė galėjo pateikti tik informaciją, susijusią su konkurso procedūromis dėl kito žemės sklypo uzufrukto teisės suteikimo TEDA 2016 m.

(829) Po galutinio faktų atskleidimo Egipto Vyriausybė ir eksportuojantys gamintojai tvirtino, kad Komisija rėmėsi neteisingais faktais, kad padarytų išvadą, jog „Wadi Degla“ veikė Egipto Vyriausybės pavedimu arba nurodymu. Tiksliau jie tvirtino, kad:

— „Wadi Degla“ yra ne vystytojas, o polietileno vamzdžių ir jungiamųjų detalių gamintojas,

— „Wadi Degla“ aptariamą žemę pirko ne iš Egipto Vyriausybės, o iš Egipto ir Kinijos bendrovės,

— Sueco kanalo ekonominės zonos bendroji administracija nedalyvavo „Jushi Egypt“ ir „Wadi Degla“ derybose, o paprasčiausiai pritarė žemės pardavimui ir uždėjo savo antspaudą,

— „Jushi Egypt“ darbuotojų vidinėse diskusijose tik aiškinama, kodėl „Wadi Degla“ norėjo greitai parduoti savo žemę. „Wadi Degla“ norėjo greitai parduoti savo žemę ir sutiko su maža kaina, nes ji neišvystė žemės pagal savo teisinius įsipareigojimus. Todėl Egipto Vyriausybė „Wadi Degla“ skyrė baudą už įsipareigojimų nevykdymą. Egipto Vyriausybė grąžino „Jushi Egypt“ sumokėtą baudą, nes „Jushi Egypt“ vystė žemę. Kadangi „Jushi Egypt“ laikėsi savo teisinės pareigos vystyti žemę, nebuvo pagrindo skirti baudos. Todėl „Wadi Degla“ žemės pardavimo veiksmas buvo tik šalutinis poveikis, atsiradęs dėl to, kad Egipto Vyriausybė „Wadi Degla“ skyrė baudą, o tai nėra pavedimas ar nurodymas.

(830) Dėl pirmojo punkto, remiantis Komisijos turima bendrovės interneto svetainėje pateikta informacija ([192]), „Wadi Degla“ yra ne vamzdžių ir jungiamųjų detalių gamintoja, o nekilnojamojo turto vystytoja, vykdanti projektus įvairiose vietose, įskaitant Ain Sokhna.

(831) Dėl antrojo punkto Komisija neginčija, kad „Wadi Degla“ įsigijo aptariamą žemę iš Egipto ir Kinijos bendrovės. Tačiau nagrinėjamas sandoris yra kitoks, t. y. „Wadi Degla“ pardavimo „Jushi Egypt“ sandoris. Be to, jei reikėtų atsižvelgti į visus ankstesnius sandorius, reikia pridurti, kad Egipto ir Kinijos bendrovė pirmiausia pirko žemę iš Egipto Vyriausybės.

(832) Dėl trečiojo ir ketvirtojo punktų Komisija pripažino, kad „Wadi Degla“, be kita ko, norėjo parduoti savo žemę dėl to, kad jos neišvystė pagal teisinius įsipareigojimus. Tačiau, kaip nurodyta 825 konstatuojamojoje dalyje, bendrovė taip pat galėjo parduoti savo žemę laisvojoje rinkoje už geresnę kainą. „Jushi“ vadovybės vidaus korespondencijoje ne tik paaiškinama, kodėl „Wadi Degla“ norėjo parduoti savo žemę, bet ir aiškiai nurodoma, kad Sueco kanalo ekonominės zonos bendroji administracija dalyvavo derybose dėl pardavimo sandorių. Tiksliau šiuose elektroniniuose laiškuose, be kita ko, teigiama, kad „Jushi Egypt“ „*pasiekė konsensusą*“ su „Wadi Degla“ ir Sueco kanalo ekonominės zonos vyriausiuoju teisininku, kad sutartį „ *jau patvirtino Sueco kanalo ekonominės zonos pirmininkas*“ ir kad Sueco kanalo ekonominė zona „*Ministro pirmininko tarnybai pateiks specialų prašymą*“ dėl baudos grąžinimo. Todėl šie tvirtinimai atmesti.

([192]) http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223 (paskutinį kartą žiūrėta 2020 m. balandžio 2 d.).

4.5.2.2. „Hengshi Egypt“ pastatų nuoma

(833) Komisija taip pat nustatė, kad „Hengshi Egypt“ nuomojasi pastatus iš TEDA. Kaip minėta pirmiau, TEDA iš pradžių žemę šiems pastatams pirko iš susijusios bendrovės, kuri savo ruožtu pirko ją lengvatine kaina iš Egipto valdžios institucijų. Atlikus tyrimą nustatyta, kad nors TEDA gauna pelno iš nuomos sutarčių, TEDA taikomos nuomos kainos vis tiek yra daugiau nei perpus mažesnės už vidutinę kainą, kurią konkurentai taiko Sueco kanalo ekonominėje zonoje. Taigi, kaip nuspręsta 820 ir 821 konstatuojamosiose dalyse, Komisija laikėsi nuomonės, kad TEDA pastatų nuoma už mažesnį nei pakankamą atlygį „Hengshi Egypt“ yra priskirtina Egipto Vyriausybei.

(834) Po galutinio faktų atskleidimo „Hengshi Egypt“ pareiškė, kad Komisija pripažino kompensuojama „Nile Group Plastic Industry“ pastatų nuomą „Hengshi Egypt“ („Hengshi Egypt“ 2.3 priedo Nr. 4 ir 6), nenustačiusi, kad „Nile Group Plastic Industry“ yra valstybinė arba privati institucija, veikianti eksportuojančios šalies Vyriausybės pavedimu arba nurodymu. Be to, „Nile Group Plastic Industry“ prašoma kaina visada buvo mažesnė už TEDA kainas.

(835) Iš tiesų bendrovės nurodyti sandoriai yra susiję su pastatais, kurie priklauso TEDA ir kuriuos TEDA nuomoja „Nile Group Plastic Industry“. Pagal abiejų bendrovių draugišką susitarimą „Nile Group Plastic Industry“ šiuos pastatus trumpam ir laikinam 2 mėnesių laikotarpiui pernuomojo „Hengshi Egypt“. Iš tiesų „Hengshi Egypt“ perėmė iš TEDA pastatų, kuriuose iš pradžių veikė „Nile Group Plastic Industry“, nuomą, tačiau persikėlė į patalpas beveik baigiantis „Nile Group Plastic Industry“ ir TEDA nuomos sutarčiai. Pasibaigus šiam trumpam pereinamajam laikotarpiui, „Hengshi Egypt“ toliau nuomojosi tą pačią erdvę tiesiogiai iš TEDA. Be to, „Nile Group Plastic Industry“ ir „Hengshi Egypt“ nuomos kaina atitiko TEDA 2017 m. panašiems pastatams nustatytą kainoraštį. Kadangi sandoris buvo susijęs su laikinu susitarimu, pagal kurį TEDA ir toliau buvo nuomojamų pastatų savininkas, ir kadangi nuomos kainos atitiko TEDA nustatytas nuomos kainų ribas, Komisija nepriėmė bendrovės tvirtinimo šiuo klausimu.

4.5.2.3. Išvada

(836) Iš šio tyrimo išvadų matyti, kad žemės skyrimo ir įsigijimo Sueco kanalo ekonominėje zonoje kainas nustato Egipto valdžios institucijos, o Sueco kanalo ekonominėje zonoje taikoma kainodara yra neskaidri. Žemę lengvatinėmis sąlygomis suteikė arba išnuomojo valstybinės arba privačios institucijos, veikiančios valstybės pavedimu arba nurodymu.

(837) Todėl Egipto Vyriausybės žemės skyrimas už mažesnį nei pakankamą atlygį turėtų būti laikomas subsidija, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktyje ir 2 dalyje, nes Vyriausybė tiekia prekes ir bendrovėms gavėjoms tokiu būdu suteikiama nauda.

(838) Programa yra konkreti, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte, nes žemę už mažesnį nei pakankamą atlygį SETC zonoje gali gauti tik tam tikroje geografinė teritorijoje įsisteigusios bendrovės.

4.5.2.4. Subsidijos sumos skaičiavimas

(839) Kompensuotinos subsidijos suma skaičiuojama atsižvelgiant į gavėjams, kaip nustatyta, tiriamuoju laikotarpiu suteiktą naudą. Gavėjams suteikta nauda skaičiuojama atsižvelgiant į eksportuojančio gamintojo už žemę faktiškai sumokėtos sumos ir sumos, kuri paprastai turėtų būti sumokėta remiantis rinka grindžiamu lyginamuoju dydžiu, skirtumą. Nauda, kurią „Jushi Egypt“ gavo pirkdama žemę, apskaičiuota, kaip nurodyta toliau.

(840) Kaip minėta 828 konstatuojamojoje dalyje, Egipto Vyriausybė negalėjo pateikti jokios informacijos ar statistinių duomenų apie žemės pirkimo kainas. Egipto Vyriausybė tik pateikė informaciją apie sandorius, susijusius su uzufrukto teise į žemę. Iš tiesų, 2016 m. ekspertų komitetas atliko nekilnojamojo turto vertinimą, kad sudarytų uzufrukto teisės į žemę Sueco kanalo ekonominėje zonoje kainų žemėlapį. Remiantis šiuo tyrimu nustatyta vidutinė metinė uzufrukto teisės į žemę vertė platesnėje Sueco kanalo ekonominėje zonoje. Kita vertus, 2016 m. TEDA pasirašė uzufrukto teisės į žemę sutartį su MDC, siekdama dar 6 km^2 išplėsti esamą SETC zoną. Komisija vidutinę metinę uzufrukto teisės į žemę vertę Sueco kanalo ekonominėje zonoje padaugino iš sutarties dėl uzufrukto teisės į žemę, pasirašytos su TEDA dėl 6 km^2 zonos plėtros, galiojimo trukmės. Komisija laikėsi nuomonės, kad tai yra bendra neišvystytos žemės pirkimo vertė vystytojui.

(841) Siekiant atsižvelgti į vystytojo žemės sklypo vystymo išlaidas, TEDA investicijų išlaidos už m^2 buvo apskaičiuotos remiantis viešai prieinama informacija. Remiantis šia informacija ([193]), numatyta 230 mln. USD investicija į 6 km^2 zonos plėtrą. Taip pat buvo įtrauktas vystytojo pelnas.

(842) Gauta išvystytos žemės 1 m^2 kaina buvo pritaikyta „Jushi Egypt“ įsigytam žemės plotui ir palyginta su „Jushi Egypt“ faktiškai sumokėta pirkimo kaina. 2011 m. įsigyto žemės sklypo 2016 m. pirkimo kaina buvo pakoreguota atsižvelgiant į infliaciją ir BVP raidą. Ši raida apskaičiuota remiantis TVF paskelbtu 2016 m. Egipto infliacijos lygiu ir Egipto BVP vienam gyventojui einamosiomis kainomis JAV doleriais raida. 2016 m. įsigytam žemės sklypui taikyta priemoka, kad būtų atsižvelgta į pirkėjui patogią sklypo geografinę padėtį (šalia „Jushi Egypt“ esamos infrastruktūros).

(843) Vadovaujantis pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalimi dėl subsidijos sumų priskyrimo turtui, kuris nėra nusidėvėjęs, subsidijos suma buvo priskirta tiriamajam laikotarpiui, beprocentei paskolai pritaikius viešai prieinamą ir atitinkamą Egipto skolinimo palūkanų normą tiriamuoju laikotarpiu, kurią paskelbė Pasaulio bankas ([194]).

(844) Po galutinio ir papildomo galutinio faktų atskleidimo „Jushi Egypt“ tvirtino, kad nustatydama žemės pardavimo lyginamąjį dydį Komisija padarė keletą klaidų.

1) Iš vidaus susirašinėjimo dėl žemės sklypo įsigijimo iš „Wadi Degla“ matyti, kad „Jushi Egypt“ žemės kainą įvertino 1 000–1 200 EGP/m^2. Ši kaina visų pirma turėjo būti laikoma lyginamuoju dydžiu.

2) Uzufrukto vertė uzufrukto galiojimo laikotarpiu nėra visiška žemės nuosavybė, nes uzufruktas pagal pobūdį skiriasi nuo visiškos nuosavybės.

3) Hipotetinis žemės vertinimas, kurį užsakė Sueco kanalo ekonominės zonos bendroji administracija, nėra panašus lyginamasis dydis, nes tai hipotetinė kaina, už kurią Sueco kanalo ekonominės zonos bendroji administracija nesugebėjo parduoti jokio žemės sklypo.

4) Visa žemės sklypo uzufrukto teisės vertė yra ne metinė uzufrukto nuomos kaina, padauginta iš bendros uzufrukto trukmės, o metinė uzufrukto nuomos kaina, padalyta iš vidutinės investicijų grąžos. Taip yra todėl, kad pradinė metinė uzufrukto suma dėl infliacijos kasmet nuvertėja. Todėl Komisija turi padalyti metinę kainą už kvadratinį metrą JAV doleriais iš vidutinio pelno, kurio TEDA tikisi už žemę.

5) 230 mln. investicijų sąnaudas JAV doleriais, apie kurias paskelbė „TEDA Egypt“, sudaro uzufrukto teisės į žemę kaina ir investicijos į joje esančių gyvenamųjų rajonų, paslaugų zonų ir gamyklų statybą. „Jushi Egypt“ nupirktuose žemės sklypuose jų nebuvo, nes „Jushi Egypt“ nusipirko tuščią žemę.

6) Komisija turi naudoti valiutos kursą pardavimo metu, kad perskaičiuotų lyginamąjį dydį JAV doleriais į EGP.

(845) Dėl pirmo punkto, Komisija negalėjo naudoti CNBM grupės pasiūlytos kainos, nes ji buvo susijusi su subjektyviu aptariamo eksportuojančio gamintojo vidaus vertinimu, neparemtu jokiais įrodymais, pagrįstais rinkos parametrais, todėl negalėjo būti laikoma patikimu žemės sklypo vertės pakaitiniu kintamuoju.

(846) Dėl antro punkto, Komisija pripažįsta, kad visiška nuosavybė skiriasi nuo uzufrukto teisės, tačiau kadangi Egipto Vyriausybė negalėjo pateikti jokios informacijos ar statistinių duomenų apie žemės pirkimo kainas, Komisija laikėsi nuomonės, kad tai yra geriausia turima informacija lyginamajam dydžiui nustatyti.

([193]) Guangdongo provincijos prekybos departamento investavimo užsienyje viešoji tarnyba, http://go.gdcom.gov.cn/article.php?typeid=31&contentId=13961 (paskutinį kartą žiūrėta 2020 m. sausio 2 d.), taip pat pristatymas „China-Egypt TEDA Suez Economic and Trade Cooperation Zone“ ttp://www.bern-cci.ch/export/fr1/marche.html (paskutinį kartą žiūrėta 2020 m. sausio 2 d.).

([194]) Pasaulio banko ataskaita „Doing Business 2020, Egypt, Arab Rep.“, taip pat žr. https://data.worldbank.org/indicator/FR.INR.LEND?locations=EG.

(847) Dėl trečio punkto, Komisija priminė, kad minėtą vertinimą sudarė Egipto Vyriausybės užsakytas nepriklausomas tyrimas, kuriame nurodyta tikroji žemės vertė, t. y. kaina, už kurią žemė paprastai turėtų būti parduodama. Tai, kad Egipto Vyriausybė faktiškai nepardavė žemės sklypų už šią kainą, neturi įtakos jų tikrajai vertei.

(848) Dėl ketvirto punkto, Komisija laikėsi nuomonės, kad uzufrukto vertė paprastai nustatoma kaip pagrindinio turto rinkos vertės (t. y. visos nuosavybės vertės) procentinė dalis, nelygu uzufrukto trukmė, t. y. kuo uzufrukto trukmė ilgesnė, tuo uzufrukto vertė artimesnė visos nuosavybės vertei. Kadangi visos žemės nuosavybės teisės pagal apibrėžtį yra neribotos trukmės, metinę uzufrukto normą padauginus iš 50 metų Komisijos apskaičiuotas lyginamasis dydis visada būtų mažesnis už tikrąją visos nuosavybės vertę. Be to, Komisija pažymėjo, kad konkrečiame 2016 m. TEDA pasirašytos uzufrukto sutarties pavyzdyje visa uzufrukto suma turėjo būti sumokėta kaip vienkartinė išmoka uzufrukto teisės taikymo pirmąją dieną. Kadangi faktiškai tokių metinių nuomos mokesčių nebuvo, tvirtinimas netenka galios.

(849) Dėl penkto punkto, Komisija pažymėjo, kad „Jushi Egypt“ iš tiesų įsigijo žemę be pastatų. Tačiau šioje žemėje jau buvo galima naudotis visomis būtinomis komunalinėmis paslaugomis, taip pat keliais ir nuotekų valymo, viešojo apšvietimo, saugumo ir kitomis TEDA teikiamomis paslaugomis. Lengvai pasiekiamoje ir išvystytoje zonoje esančio žemės sklypo kaina negali būti lyginama su atokiai esančio tuščio sklypo kaina. Be to, nekilnojamojo turto vystytojai, kaip antai TEDA, pajamas paprastai gauna parduodami žemę ir nuomodami zonoje esančius pastatus ir infrastruktūrą. Jei vystymo sąnaudos nebūtų įskaičiuotos į žemės rinkos kainą, vystytojai visų pirma nebūtų skatinami vykdyti jokių investicijų.

(850) Dėl paskutinio punkto Komisija pažymėjo, kad ji pakoregavo 2016 m. kainą remdamasi realia Egipto BVP raida nuo 2011 m. Tai reiškia, kad infliacija, kurią, lėmė EGP nuvertėjimas, palyginti su USD, jau buvo įtraukta į BVP koregavimą. Todėl dėl tolesnių koregavimų atsižvelgiant į valiutos kurso pokyčius atsirastų dvigubas skaičiavimas.

(851) Remiantis išdėstytais argumentais bendrovės tvirtinimai buvo atmesti. Tačiau peržiūrėdama bendrovės tvirtinimus Komisija pažymėjo, kad ji padarė korektūros klaidą, susijusią su palūkanų norma, naudota skaičiuojant naudą. Ji buvo atitinkamai pakoreguota.

(852) Nauda, susijusi su „Hengshi Egypt“ žemės nuoma, apskaičiuota palyginus vidutinę nuomos kainą, kurią konkurentai taikė Sueco kanalo ekonominėje zonoje, remiantis 2018 m. TEDA užsakytu rinkos tyrimu, su 2018 m. „Hengshi Egypt“ faktiškai sumokėta nuomos kaina.

(853) Po galutinio ir papildomo galutinio faktų atskleidimo Egipto Vyriausybė ir „Hengshi Egypt“ tvirtino, kad Komisija nenustatė, jog nuomojant pastatus „Hengshi Egypt“ buvo gauta naudos, nes i) Komisija nepalygino TEDA nuomos „Hengshi Egypt“ kainų su konkurento kainomis Sueco kanalo ekonominėje zonoje, nes ji naudojo IDG, kuri yra įsikūrusi ne Sueco kanalo ekonominėje zonoje, o Vakarų Kairo laisvojoje zonoje „spalio 6 d.“ kainas; ii) Komisija rėmėsi vidiniu orientacinio pobūdžio tyrimu ir iii) Komisija nenustatė, kad „TEDA Egypt“ kainos būtų palankesnės už rinkos kainas toje pačioje geografinėje vietovėje, nes kitos bendrovės, įsisteigusios netoli, bet už TEDA zonos ribų, nusprendė nesinuomoti iš TEDA, net jei kainos buvo mažos.

(854) Dėl pirmo punkto Komisija pažymi, kad bendrovė klaidingai manė, jog Komisija lyginamąją nuomos kainą grindė IDG „spalio 6 d.“ kaina. Kaip minėta 845 konstatuojamojoje dalyje, Komisija iš tiesų naudojo vidutinę nuomos kainą, t. y. 88 EPG/m^2, kurią, remiantis TEDA užsakytu rinkos tyrimu, keli konkurentai 2019 m. taikė Sueco kanalo ekonominėje zonoje. Vėliau ši kaina buvo pakoreguota atsižvelgiant į tame pačiame tyrime nurodytą metinį kainos padidinimą 10 %, kad ji būtų susieta su tiriamuoju laikotarpiu. Gautas 80 EGP/m^2 lyginamasis dydis yra lygus IDG „spalio 6 d.“ nustatytai kainai, tačiau nebuvo pagrįstas pačia IDG taikoma kaina.

(855) Dėl konkurentų palyginimo tyrime pagal vietą Komisija pažymėjo, kad, remiantis IDG interneto svetaine, bendrovė vykdo keletą projektų įvairiose vietovėse, iš kurių vienas tikrai vykdomas Vakarų Kairo teritorijoje. Tačiau ji taip pat vykdo projektą Port Saide Sueco kanalo ekonominėje zonoje. Kita vertus, kitas tyrime minimas konkurentas SIDC yra 100 % įsikūręs Sueco kanalo ekonominėje zonoje ([195]). Galiausiai Komisija laikėsi nuomonės, kad kainos visose į tyrimą įtrauktose vietovėse buvo panašios, nes pati TEDA nusprendė palyginti savo nuomos sąlygas su šiomis bendrovėmis ir (arba) projektais. Šiuo atžvilgiu Komisija nesutiko su antru „Hengshi Egypt“ pateiktu punktu, t. y. kad lyginamajai kainai nustatyti neturėjo būti naudojamas vidinis tyrimas, kuriuo remiantis įvertintas kasmetinis nuomos kainų didinimas. Komisija pažymėjo, kad skyrius, kuriame lyginamos kainos, vadinamas rinkos tyrimu. Todėl TEDA manė, kad ji atlieka rinkos, kurioje veikia, tyrimą. Be to, TEDA į lentelę, kurią naudojo Komisija, įtraukė savo nuomos duomenis, taip parodydama, kad ji save lygino su kitais vystytojais. Galiausiai išvadose TEDA paminėjo, kad vienas iš teigiamų jos kainų didinimo 2019 m. aspektų buvo „prisitaikymas prie rinkos kainų“. Remdamasi šiais įrodymais Komisija padarė išvadą, kad TEDA požiūriu vidinis tyrimas buvo patikimas panašių kainų rinkoje rodiklis, todėl tvirtinimas turėtų būti atmestas.

(856) Dėl trečio Egipto Vyriausybės ir „Hengshi Egypt“ pateikto punkto Komisija laikėsi nuomonės, kad tai, jog kitos netoli esančios bendrovės nusprendė nesinuomoti iš TEDA, nėra patikimas rodiklis, kad jos nuomos kainos nėra pakankamai konkurencingos. Iš tiesų nebuvo pateikta jokių papildomų įrodymų dėl šių bendrovių naudojamos žemės nuosavybės (pirkimo, uzufrukto, nuomos) arba dėl pagrindinių priežasčių, dėl kurių jos nusprendė įsisteigti už TEDA zonos ribų. Pavyzdžiui, „Saint Gobain“ yra didelėse patalpose įsikūrusi bendrovė, vykdanti gamybinę veiklą, kuriai tikriausiai reikėjo daugiau erdvės ir specifinių charakteristikų patalpų, kurių TEDA negalėjo pasiūlyti standartinėse nuomojamose gamyklose. Šiuo atžvilgiu Komisija taip pat nori pabrėžti, kad visi gamybos subjektai TEDA valdomoje zonoje visiškai arba iš dalies priklauso Kinijos juridiniams arba fiziniams asmenims ir kad TEDA misija – skatinti Kinijos įmones investuoti užsienyje, kaip minėta 819 konstatuojamojoje dalyje. Komisijos žiniomis, nė viena iš „Hengshi Egypt“ paminėtų netoli esančių bendrovių nepriklauso Kinijai.

(857) Galiausiai „Hengshi Egypt“ nesutiko su tuo, kad Komisija naudojo tą pačią nuomos kainą gamykloms ir sandėliams, taip pat sutartims, kurios buvo pradėtos prieš tiriamąjį laikotarpį. Komisija primena, kad TEDA atliktame rinkos tyrime nurodyta tik gamyklų ir sandėlių bendra kaina. Todėl Komisija taip pat negalėjo atskirti gamyklų ir sandėlių kainų. Be to, Komisija pažymėjo, kad ji naudojo 2018 m. TEDA faktiškai taikytas kainas. Tai, kad TEDA 2018 m. nekoregavo kai kurių sutarčių nuomos kainų, šiuo atžvilgiu nėra aktualu. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(858) Tad galutinė nustatyta subsidijos skiriant žemę už mažesnį nei pakankamą atlygį suma sudarė 1,93 %.

4.6. **Negautos pajamos**

4.6.1. *Įmonių pelno mokesčio lengvatos*

a) Teisinis pagrindas:

— Pelno mokesčio įstatymas, priimtas 2005 m. Įstatymu Nr. 91, ir

— 2017 m. Investicijų ministerijos dekretas Nr. 16, kuriuo prie Egipto apskaitos standarto Nr. 13 pridedamas priedas (A) „Valiutos kursų pasikeitimo poveikis“.

b) Tyrimo išvados

(859) „Jushi“ ir „Hengshi Egypt“ moka įprastą 22,5 % Egipto pelno mokestį.

(860) 2016 m. Egipto Vyriausybė, remdamasi Tarptautinio valiutos fondo rekomendacija, nusprendė Egipto svaro (toliau – EGP) fiksuotą valiutos kursą pakeisti kintamu valiutos kursu. Todėl Egipto svaras per mėnesį nuvertėjo beveik perpus kitų pagrindinių valiutų, pavyzdžiui, JAV dolerio ir euro, atžvilgiu. Siekdama spręsti šio staigaus valiutos kurso svyravimo problemą, Egipto Vyriausybė paskelbė specialųjį apskaitos standartą ir specialią mokesčių taisyklę užsienio valiutos kursų skirtumams vertinti. Todėl bendrovėms buvo daugiau leista iš savo apmokestinamųjų pajamų atskaityti užsienio valiutos kursų skirtumus dėl EGP nuvertėjimo.

([195]) Išsamesnės informacijos žr. https://www.idg-egypt.com/ apie IDG ir https://sidc.com.eg/ apie SIDC (paskutinį kartą žiūrėta 2020 m. balandžio 1 d.).

(861) Nors šis teisės aktas buvo bendrai taikomas visoms Egipto bendrovėms ir juo buvo siekiama kompensuoti neigiamą Egipto valiutos nuvertėjimo poveikį, jis *de facto* suteikė didelės naudos tam tikram skaičiui Egipto bendrovių, t. y. bendrovėms, kurios orientuojasi į eksportą ir beveik visą savo veiklą vykdo užsienio valiuta, pavyzdžiui, JAV doleriais arba eurais. Ši konkreti bendrovių kategorija dėl EGP nuvertėjimo nepatyrė jokių faktinių nuostolių, bet mokesčių tikslais galėjo pasinaudoti Egipto Vyriausybės paskelbtu specialiu apskaitos standartu. Todėl bendrovės, vykdančios veiklą užsienio valiuta, mokesčių tikslais nurodo patiriančios nuostolių, nors jų finansinė padėtis gali rodyti stabilų pelną. Tuo tarpu Egipto bendrovės, vykdančios savo veiklą EGP, patyrė faktinių nuostolių, turėjusių realų poveikį jų verslui, kuris buvo kompensuotas taikant specialią Egipto Vyriausybės nustatytą mokesčių taisyklę.

(862) „Jushi“ ir „Hengshi Egypt“ gavo naudos iš šios priemonės, nes atlikus tyrimą nustatyta, kad jos vykdo veiklą beveik išimtinai JAV doleriais arba eurais ir beveik neturi sandorių Egipto svarais. Iš tiesų jos beveik išimtinai orientuotos į eksportą, importuoja beveik visą savo įrangą, o jų paskolos yra gautos ir didžioji dalis medžiagų yra įsigytos užsienio valiuta. Todėl „Jushi“ ir „Hengshi Egypt“ užregistruoti nuostoliai dėl EGP nuvertėjimo nėra faktiniai visų pirma dėl didelių paskolų užsienio valiuta ir naudojami tik mokesčių tikslais apmokestinamosioms pajamoms sumažinti.

(863) Be to, mokesčio atskaita turėjo būti laikina priemonė, taikoma tik sandoriams, kuriems poveikis padarytas nuvertėjimo metu. Nepaisant to, tiriamuoju laikotarpiu „Jushi“ ir „Hengshi Egypt“ atskaitė dideles sumas iš savo apmokestinamųjų pajamų pagal realizuotų ir nerealizuotų užsienio valiutos kursų skirtumus. Todėl, remiantis jų pelno mokesčio ataskaitomis, jie veikė mažiau pelningai ar net nuostolingai, nors jų finansinės ataskaitos rodė, kad jų pelnas buvo stabilus ir tvarus.

c) Išvada

(864) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad šios mokesčių lengvatos yra Egipto Vyriausybės negautos pajamos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje, ir suteikė naudos pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalį.

(865) Be to, pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies c punktą jos yra *de facto* konkrečiai taikomos eksportuojantiems gamintojams „Jushi“ ir „Hengshi Egypt“, nes jos daugiausia taikomos tam tikrai grupei bendrovių, kurios savo veiklą vykdo beveik vien užsienio valiuta.

(866) Po galutinio faktų atskleidimo Egipto Vyriausybė ir eksportuojantys gamintojai pažymėjo, kad 2016 m. speciali mokesčių taisyklė, pagal kurią nuostoliai dėl užsienio valiutos keitimo laikomi mokesčių nuostoliais, negali būti laikoma subsidija, nes ja nesuteikiama nauda ir ji nėra konkrečiai taikoma. Pirma, kadangi ši mokesčių taisyklė buvo priimta siekiant kompensuoti Vyriausybės patirtus nuostolius, nauda nesuteikiama. Antra, kadangi visi subjektai, kuriuos panašiai paveikė dėl Vyriausybės patirti nuostoliai, galėjo pasinaudoti šia mokesčių taisykle, ši schema negali būti laikoma konkrečia.

(867) Komisija 861 konstatuojamojoje dalyje pripažino, kad šis teisės aktas buvo bendrai taikomas visoms Egipto bendrovėms ir juo buvo siekiama kompensuoti neigiamą Egipto valiutos nuvertėjimo poveikį. Tačiau Komisija taip pat nurodė, kad bendrovės, kurių veikla daugiausia orientuota į eksportą ir kurios beveik visą savo veiklą vykdo užsienio valiuta, pavyzdžiui, JAV doleriais arba eurais, iš šio teisės akto gavo neproporcingai daug naudos. Iš tiesų šios bendrovės dėl EGP nuvertėjimo nepatyrė jokių didelių faktinių nuostolių, nes nuostolius dėl valiutų kurso, patirtus dėl jų pirkimo ir (arba) įsipareigojimų JAV doleriais, būtų galima kompensuoti padidėjusiu jų pardavimo JAV doleriais valiutos kursu. Todėl, užuot kompensavus dėl Vyriausybės patirtus nuostolius, šiuo teisės aktu faktiškai sukurta mokesčių lengvata, kuri konkrečiai taikoma tokio tipo bendrovėms. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

d) Subsidijos sumos skaičiavimas

(868) Eksportuojančių gamintojų gauta nauda buvo nustatyta remiantis 2018 m. pelno mokesčio deklaracijoje pateikta informacija. Pirma, buvo nustatyta suma, atskaityta iš apmokestinamųjų pajamų pagal pirmiau minėtą nuostatą. Antra, šiai atskaitytai sumai buvo pritaikytas bendrai taikomas 22,5 % mokesčio tarifas. Galiausiai ši suma buvo išreikšta visos eksportuojančių gamintojų apyvartos tiriamuoju laikotarpiu procentine dalimi.

(869) Pagal šią mokesčių programą nustatyta subsidijos suma yra 1,43 %.

4.6.2. *Atleidimas nuo PVM ir importo muitų lengvatos importuojamai įrangai*

(870) Pagal šią programą Sueco kanalo ekonominėje zonoje įsikūrusios bendrovės atleidžiamos nuo PVM ir importo muitų už gamybos procese naudojamos įrangos importą.

a) Teisinis pagrindas

(871) Šios programos teisinis pagrindas:

— Įstatymas Nr. 83/2002 dėl specialiųjų ekonominių zonų (toliau – Įstatymas Nr. 83/2002),

— Egipto Arabų Respublikos prezidento dekretas dėl Įstatymo Nr. 27/2015, kuriuo iš dalies keičiamos tam tikros įstatymo dėl specialiųjų ekonominių zonų nuostatos, išleistos Įstatymu Nr. 83/2002 (toliau – Įstatymas Nr. 27/2015),

— Investicijų įstatymas, priimtas 2017 m. Įstatymu Nr. 72,

— 2017 m. Ministro pirmininko rezoliucijos Nr. (2310) dėl investicijų įstatymo, priimto 2017 m. Įstatymu Nr. 72, vykdomųjų taisyklių paskelbimo, projektas,

— PVM įstatymas, priimtas 2016 m. Įstatymu Nr. 67,

— PVM įstatymo vykdomosios taisyklės, Finansų ministerijos dekretas Nr. 66/2017.

b) Tyrimo išvados

(872) Pagal Įstatymo Nr. 83/2002 su pakeitimais, padarytais Įstatymu Nr. 27/2015, 22 straipsnį Sueco kanalo ekonominė zona finansų ministro dekretu yra atskiros muitų teritorijos dalis. Šios atskiros muitų teritorijos veiklą prižiūri aukščiausias muitinės komitetas, kurį įsteigė zonos administracijos pirmininkas.

(873) Be to, pagal Įstatymo Nr. 83/2002 42 straipsnį importuotai įrangai, įrankiams ar aparatams mokesčiai ir muitai netaikomi tol, kol jie priskiriami prekėms ar paslaugoms, pagamintoms ar suteiktoms vykdant licencijuotą veiklą Sueco kanalo ekonominėje zonoje. Kita vertus, kadangi Sueco kanalo ekonominė zona nėra tik eksporto zona, visi mokesčiai ir muitai turi būti mokami už visus produktus, išleistus į vidaus rinką už Sueco kanalo ekonominės zonos ribų.

(874) Galiausiai pagal atitinkamus įstatymus už Sueco kanalo ekonominės zonos ribų įsikūrusios bendrovės iš anksto sumoka importo PVM ir jį išskaičiuoja iš PVM, taikomo jų pardavimui vidaus rinkoje, arba, jei taikoma, kreipiasi dėl grąžinimo, kai gatavos prekės eksportuojamos. Sueco kanalo ekonominėje zonoje įsikūrusioms bendrovėms PVM išskaičiuojamas, todėl iš pat pradžių jis nėra taikomas pagal Finansų ministerijos ir Sueco kanalo ekonominės zonos bendrosios administracijos susitarimo raštą šiuo klausimu.

(875) Komisija nustatė, kad nuo 2017 m. ir per visą tiriamąjį laikotarpį PVM ir importo muitai atrinktoms bendrovėms už importuojamą įrangą iš tiesų nebuvo taikomi. Iki 2017 m. bendrovės faktiškai mokėjo importo muitus bei PVM/bendrąjį pardavimo mokestį už importuotą įrangą, nes jos dar nebuvo prisijungusios prie Sueco kanalo ekonominės zonos. Tačiau 2017 m. bendrovėms prisijungus prie Sueco kanalo ekonominės zonos mokesčių ir administracinio režimo, eksportuojantys gamintojai pasinaudojo lengvatine apmokestinimo tvarka zonoje, įskaitant atleidimą nuo PVM ir muitų tarifų.

(876) Egipto bendrovės, perkančios mašinas, kurioms taikomas 5 % PVM tarifas, paprastai šias sumas turėtų naudoti kaip kreditą būsimiems mokėjimams ([196]). Tačiau tais atvejais, kai kredito likutis išlaikomas daugiau kaip 6 mokestinius laikotarpius (mėnesius) iš eilės, t. y. tais atvejais, kai bendrovės daug eksportuoja ir negali kompensuoti gamybos ištekliaus PVM kaip kredito būsimiems mokėjimams, registruotas asmuo raštu pateikia prašymą, nurodydamas kredito likučio sumą. Egipto mokesčių administratorius per 45 dienas nuo prašymo pateikimo dienos turėtų patikrinti, ar likutis yra teisingas, ir jį grąžinti.

([196]) 2016 m. įstatymo Nr. 67 22 straipsnis.

(877) Tačiau atlikus tyrimą nustatyta, kad praktiškai Egipto Vyriausybė negrąžina iš anksto sumokėto PVM, todėl tokioms bendrovėms mokestis sudaro faktines sąnaudas. Iš tiesų, išanalizavus „Jushi Egypt“ bendrojo pardavimo mokesčio / PVM kreditus, įtrauktus į 2016–2018 m. metines ataskaitas, paaiškėjo, kad sumos, kurias Egipto Vyriausybė turėjo sumokėti „Jushi Egypt“, po kelerių metų vis dar buvo nesumokėtos ([197]), o „Jushi Egypt“ patvirtino, kad nesitiki gauti kompensacijų ([198]). „Hengshi Egypt“ bendrovė pateikė prašymą grąžinti PVM/bendrąjį pardavimo mokestį už įrangą ir medžiagas. Galiausiai grąžinamoji išmoka buvo gauta už įrangą, įsigytą ne anksčiau nei prieš 3 metus, tačiau kompensuotos sumos nepadengė prašomų sumų ir nebuvo pateikta jokių įrodymų, kodėl vienos išlaidos kompensuotos, o kitos ne. Tai rodo, kad Egipto Vyriausybė PVM geriausiu atveju kompensuoja gerokai vėluodama ir bet kuriuo atveju savavališkai ir neskaidriai.

(878) Taip pat reikia atsižvelgti į tai, kad įranga, naudojama produktams, įskaitant tiriamąjį produktą, gaminti, greičiausiai bus naudojama visą jos naudingo tarnavimo laiką Egipto teritorijoje ir nebus reeksportuojama ar parduodama vidaus rinkoje, todėl nėra jokio kito pagrindo atleisti nuo muitų ir PVM už jos įsigijimą, tik naudos suteikimas Sueco kanalo ekonominėje zonoje įsikūrusioms bendrovėms. Todėl tai yra negautos pajamos be pateisinamos priežasties nemokamų muitų ir PVM forma, nes ši įranga, už kurią už Sueco kanalo ekonominės zonos ribų įsikūrę gamintojai paprastai turi mokėti muitą ir PVM, naudojama tiriamojo produkto vietinei gamybai.

(879) Todėl, kadangi 2017 m. eksportuojantiems gamintojams buvo taikomas lengvatinis režimas pagal Sueco kanalo ekonominės zonos teisinį režimą, jie buvo *de facto* atleisti nuo PVM už importuojamas mašinas. Šis atleidimas nuo mokesčio reiškia negautas pajamas, nes, kaip nurodyta pirmiau, nors PVM galiausiai turėtų būti grąžintas, iš esmės nėra įrodymų, kad seniau Egipto Vyriausybė būtų kompensavusi „Jushi Egypt“ už mašinas sumokėtą PVM. Iš tikrųjų iš turimų įrodymų matyti, kad kai „Jushi Egypt“ buvo įsikūrusi už zonos ribų, ji šių grąžinamųjų išmokų negavo.

(880) Sueco kanalo ekonominėje zonoje įsikūrusios bendrovės, kurios neturi mokėti PVM iš anksto, *de facto* atleidžiamos nuo PVM ir dėl to nepatiria faktinių sąnaudų, be to, sumažėja administracinė našta, susijusi su prašymu grąžinti PVM arba kompensuoti PVM kreditus. Ta pati išvada dar aiškiau taikoma ir atleidimui nuo importuojamos įrangos importo muitų.

(881) Po galutinio faktų atskleidimo Egipto Vyriausybė ir eksportuojantys gamintojai iškėlė įvairių klausimų. Pirma, pajamos, susijusios su „Jushi Egypt“ ir „Hengshi Egypt“ taikoma apmokestinimo tvarka Sueco kanalo ekonominėje zonoje, šiuo metu negaunamos ne dėl to, kad anksčiau Egipto Vyriausybė ne visada šioms bendrovėms laiku grąžindavo visą PVM (kai bendrovės nepriklausė Sueco kanalo ekonominei zonai).

(882) Antra, Komisija palygino ginčijamą apmokestinimo tvarką su hipotetine apmokestinimo tvarka, ekstrapoliuota atsižvelgiant į „Jushi Egypt“ ir „Hengshi Egypt“ padėtį prieš joms prisijungiant prie Sueco kanalo ekonominės zonos, o ne ginčijamą apmokestinimo tvarką su Egipto PVM taisyklėmis, taikomomis įrangos ir žaliavų importui.

(883) Trečia, tikrinamojo vizito metu Komisija nepateikė jokių klausimų Egipto Vyriausybei ir su ja nediskutavo dėl PVM administravimo Egipte.

(884) Ketvirta, Egipto Vyriausybė priminė, kad SKP sutarties 27 straipsnyje reikalaujama, kad besivystančioms šalims, kurios yra PPO narės, būtų taikomas specialus ir diferencijuotas režimas. Todėl Komisija neturėtų bausti už tai, kad Egipto Vyriausybė ne visada turėjo išteklių laiku grąžinti mokėtiną PVM kredito sumą.

(885) Penkta, pati Komisija pripažino, kad „Jushi Egypt“ ir „Hengshi Egypt“ galiausiai iš Egipto Vyriausybės gavo dalį PVM, sumokėto prieš prisijungiant prie Sueco kanalo ekonominės zonos. Todėl visa paprastai mokėtina PVM suma negali būti laikoma nauda. Be to, kadangi „Jushi Egypt“ PVM kredito likutis šiuo metu mažėja, nes „Jushi Egypt“ gauna daugiau gautinų PVM sumų, visa įprastu atveju mokėtina PVM suma būtų buvusi iš dalies išskaityta iš gautino PVM. Galiausiai, 2020 m. pradžioje PVM sumos, kurias „Jushi Egypt“ turėjo sumokėti už 2017–2018 m. vykdytą importą, buvo sumokėtos ir Egipto Vyriausybės jas išskaičiavo iš „Jushi Egypt“ PVM kredito. Dėl to nauda nebeteikiama.

([197]) Iš tiesų, didžioji dalis 2016–2018 m. metinėse ataskaitose nurodytų grąžintinų PVM arba kitų netiesioginių mokesčių yra susiję su pirkimais iš užsienio pagal 10 % bendrojo pardavimo mokesčio režimą, kuris galiojo iki 2016 m. liepos mėn.

([198]) Pasaulio banko ataskaitoje „Doing Business in Egypt 2020“ Egiptas mokesčių klausimais užima 156-ą vietą iš 190.

(886) Šešta, eksportuojančių gamintojų PVM kreditas buvo susijęs su PVM už įrangą, o ne už žaliavas. Dėl didelių pradinių investicijų į ilgalaikį turtą Egipto Vyriausybė negalėjo laiku joms visiškai grąžinti už mašinas sumokėto PVM. Tačiau žaliavų atveju taip nebuvo, todėl PVM netaikymas žaliavoms nebuvo subsidija.

(887) Galiausiai, kadangi Komisija teisingai manė, kad už eksportuojamų produktų gamybos išteklius neturėjo būti mokami jokie importo muitai, ji turėjo taikyti tuos pačius argumentus ir dėl PVM už eksportuojamų produktų gamybos išteklius. Reiškia Komisija, norėdama apskaičiuoti naudą, turi priskirti tiriamuoju laikotarpiu mokėtino PVM sumą medžiagų, panaudotų tik vidaus rinkoje parduodamoms prekėms gaminti, kiekiams.

(888) Atsakydama į šiuos tvirtinimus Komisija norėtų paaiškinti, kad jos tikslas nėra nubausti Egipto Vyriausybę už išteklių trūkumą arba kritikuoti pačią Egipto PVM sistemą. Komisija taip pat pažymėjo, kad šiuo atžvilgiu Egipto Vyriausybės argumente paminėtas SKP sutarties 27 straipsnis neturi reikšmės. Svarbiausia nuostata, taikoma kompensacinių muitų tyrimuose, yra 27 straipsnio 10 dalis, kurioje kalbama tik apie tam tikras *de minimis* ribas, o kitos 27 straipsnio nuostatos daugiausia susijusios su besivystančių šalių eksporto subsidijomis. Šiuo atveju Egipto Vyriausybė remiasi 27 straipsniu, kad pateisintų PVM kreditų negrąžinimą mokesčių mokėtojams, kuriems ši nuostata neturi reikšmės.

(889) Dėl tvirtinimo, susijusio su prašymais pateikti informacijos apie PVM sistemą, Komisija nuo pat tyrimo pradžios prašė pateikti informacijos apie tai, kaip veikia PVM sistema Egipte – tiek klausimyne, tiek raštuose dėl informacijos neišsamumo. Be to, per tikrinamąjį vizitą buvo iškelti bendri klausimai dėl iš eksportuojančių gamintojų surinktų mokesčių sumos. Todėl Komisija manė, kad ji gavo pakankamai informacijos per tyrimą apie pačią PVM sistemą.

(890) Tačiau Komisija pažymėjo, kad apmokestinimo PVM tvarka Sueco kanalo ekonominėje zonoje įsikūrusioms bendrovėms yra kitokia. Iš tiesų Sueco kanalo ekonominėje zonoje bendrovės neturi mokėti PVM iš anksto (toliau – 1 scenarijus). Tačiau panašioje padėtyje esantys mokesčių mokėtojai, tiksliau bendrovės, nepriklausančios Sueco kanalo ekonominei zonai, turi sumokėti PVM iš anksto (toliau – 2 scenarijus). Šiuo etapu nesvarbu, ar šis PVM galiausiai turi būti sumokėtas, ar grąžintas. Svarbu tai, kad pagal 1 scenarijų Egipto Vyriausybė iš pradžių nesurinks jokių pajamų, o pagal 2 scenarijų Egipto Vyriausybė iš pradžių surinks visas pajamas visais atvejais.

(891) Pagal atitinkamą Egipto normatyvinį pagrindą, atsiskaitymo dieną pagal 1 scenarijų galutinę atsiskaitymo sumą bendrovės turės sumokėti, o pagal 2 scenarijų dalis Egipto Vyriausybės surinktų pajamų bendrovėms turės būti grąžintos (jeigu PVM turės būti grąžintas). Jei šis atsiskaitymo procesas bus greitas ir patikimas, tuomet nauda, jei pagal 1 scenarijų mokesčio nereikia mokėti iš anksto, bus lygi su pinigų srautu susijusiam pranašumui ir bus laikoma, kad ši nauda gaunama tiek laiko, kiek užtruktų mokesčio grąžinimas. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad, kaip jau minėta 876 konstatuojamojoje dalyje, teisės aktais nustatytas tokio atsiskaitymo terminas yra 6 mėnesiai nuo kredito suteikimo dienos.

(892) Tačiau Komisija nustatė, kad Egipte su bendrovėmis, veikiančiomis pagal 2 scenarijų, atsiskaitoma ir atitinkamos lėšos geriausiu atveju joms grąžinamos labai pavėluotai ir kad mokesčių grąžinimo kriterijai yra labai neaiškūs. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad Egipto Vyriausybė neginčijo šio fakto. Pinigų srauto naudą Sueco kanalo ekonominės zonos bendrovėms lemia tai, kad iki galutinio atsiskaitymo, kurio data neaiški (1 scenarijus), Egipto Vyriausybė iš Sueco kanalo ekonominės zonos bendrovių iš viso nerenka jokio PVM, priešingai nei iš Sueco kanalo ekonominei zonai nepriklausančių bendrovių, iš kurių mokesčiai surenkami iš karto, o grąžinami daug vėliau ir be konkrečios datos (2 scenarijus). Todėl Sueco kanalo ekonominės zonos bendrovės gauna naudos dėl lengvatinės PVM tvarkos, palyginti su bendrovėmis, kurios nepriklauso Sueco kanalo ekonominei zonai. Suma, kurios Egipto Vyriausybė nesurinko iš Sueco kanalo ekonominės zonos bendrovių, yra negautos arba nesurinktos pajamos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje.

(893) Kad būtų aiškiau, pažymėtina, kad, be atitinkamos Egipto PVM sistemos, Komisija nagrinėjo ir eksportuojančių gamintojų padėtį prieš prisijungiant prie Sueco kanalo ekonominės zonos ir po prisijungimo prie jos. Iš tiesų, prieš prisijungiant prie Sueco kanalo ekonominės zonos, jų padėtis buvo panaši į bendrovių, nepriklausančių Sueco kanalo ekonominei zonai, padėtį tiriamuoju laikotarpiu pagal 2 scenarijų. Šiuo atžvilgiu Egipto Vyriausybė neginčijo to, kad „Jushi Egypt“ sukaupė labai didelį PVM kreditą prieš prisijungdama prie Sueco kanalo ekonominės zonos ir kad Egipto Vyriausybė negalėjo grąžinti šio kredito. Taigi „Jushi Egypt“ PVM kredito padėtis, susidariusi prieš jai prisijungiant prie Sueco kanalo ekonominės zonos, rodo, kad pirmesnėje konstatuojamojoje dalyje aprašyta padėtis atitiko Sueco kanalo ekonominei zonai nepriklausančių bendrovių padėtį per TL.

(894) Dėl penkto punkto, kurį iškėlė Egipto Vyriausybė ir eksportuojantys gamintojai, pažymėtina, kad galutinė prekių, kurioms taikomas PVM, paskirties vieta ir tai, kad „Jushi Egypt“ ilgainiui galėjo atskaityti kai kurias mokėtinas PVM sumas iš savo pradinio PVM kredito, nekeičia Komisijos išvadų, nes jos nedaro poveikio pradiniam skirtingam požiūriui į bendroves, veikiančias zonoje ir už jos ribų, ir bet kuriuo atveju šie atskaitymai yra susiję ne su aktyviu Egipto Vyriausybės grąžinamųjų išmokų mokėjimu, o veikiau su PVM prievole, kuri atsirado šioms bendrovėms.

(895) Tuo pačiu metu Komisija taip pat pripažino, kad vienas iš dviejų eksportuojančių gamintojų vieną kartą gavo mokesčių grąžinimą už kai kuriuos savo įrangos pirkimus, nors ir ne per TL, ir po kelerių metų vėlavimo. Be to, Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad naujasis PVM įstatymas Egipte buvo priimtas tik prieš pat tiriamąjį laikotarpį ir kad įgyvendinimo teisės aktas dar praktiškai neveikė tiriamuoju laikotarpiu. Atsižvelgdama į šį pereinamąjį etapą Komisija iš Egipto Vyriausybės argumento suprato, kad PVM grąžinimas gali būti gerokai atidėtas, nes Egipto Vyriausybė yra besivystanti šalis, kurioje už naująją sistemą atsakingų administracijos darbuotojų skaičius nėra optimalus ir gali pritrūkti biudžeto lėšų, tad grąžinti PVM per nustatytą laikotarpį gali būti sunku. Todėl, atsižvelgdama į šias išskirtines ir, tikėtina, laikinas aplinkybes Egipte, Komisija, skaičiuodama dėl atleidimo nuo PVM gautą naudą, nusprendė atsižvelgti tik į eksportuojantiems gamintojams dėl pinigų srauto atsiradusį pranašumą. Naudos skaičiavimo metodika, kaip aprašyta 899 konstatuojamojoje dalyje, buvo atitinkamai pakoreguota.

(896) Dėl šešto punkto Komisija pažymėjo, kad nors „Hengshi Egypt“ kažkuriuo metu gavo grąžinamąją išmoką už iš anksto už mašinas sumokėtą PVM, ji niekada negavo jokios už medžiagas sumokėtos PVM grąžinamosios išmokos, nors bendrovė to prašė. Taigi išvados dėl PVM už mašinas *a fortiori* taikomos PVM už medžiagas. Todėl tas tvirtinimas buvo atmestas.

c) Išvada

(897) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad ši programa laikoma finansiniu indėliu Egipto Vyriausybės negautų pajamų forma, kaip apibrėžta 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje, nes reikalavimus atitinkančios įmonės atleidžiamos nuo PVM ir (arba) tarifų, kurie kitomis aplinkybėmis turėtų būti mokami. Ji taip pat suteikia naudos bendrovėms gavėjoms, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje, nes jų finansinė padėtis yra geresnė nei tuo atveju, jei schema nebūtų taikoma. Iš tiesų, jei schema nebūtų taikoma, importuodamos įrangą jos būtų sumokėję PVM ir importo muitus.

(898) Ši programa yra konkreti subsidija, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte, nes ji nėra bendrai taikoma Egipte ir taikoma tik bendrovėms, įsikūrusioms specialiosiose ekonominėse zonose, pavyzdžiui, Sueco kanalo ekonominėje zonoje. Pagal teisės aktus, kuriais vadovaudamasi veikia subsidijas teikianti institucija, subsidiją gali gauti tik įmonės, kurios yra įsikūrusios Sueco kanalo ekonominėje zonoje.

d) Subsidijos sumos skaičiavimas

(899) Kompensuotinos subsidijos suma skaičiuojama atsižvelgiant į gavėjams, kaip nustatyta, tiriamuoju laikotarpiu suteiktą naudą. Gavėjams suteikta nauda laikoma:

1) suma, susidariusi dėl atleidimo nuo importuotos įrangos muitų. Siekiant užtikrinti, kad kompensuotina suma apimtų tik tiriamąjį laikotarpį, gauta nauda buvo amortizuota per visą įrangos naudingo tarnavimo laiką pagal įprastas bendrovės apskaitos procedūras, išskyrus vienos iš turto kategorijų atveju, kai amortizacijos laikotarpis buvo pritaikytas taip, kad geriau atspindėtų faktinį naudingo tarnavimo laiką, kurį patikrino Komisijos tarnybos.

2) Kalbant apie negautas pajamas dėl *de facto* atleidimo nuo PVM, nauda pradžioje buvo apskaičiuota atsižvelgiant į visą paprastai mokėtiną, bet per tiriamąjį laikotarpį už importuotos įrangos pirkimą (per TL) nesumokėtą PVM sumą. Tačiau, kaip minėta 895 konstatuojamojoje dalyje, gavusi pastabą dėl galutinio faktų atskleidimo, Komisija, skaičiuodama naudą dėl atleidimo nuo PVM, nusprendė atsižvelgti tik į su pinigų srautu susijusį eksportuojančių gamintojų įgytą pranašumą. Naudos skaičiavimo metodika buvo atitinkamai pakoreguota, todėl nauda dėl pinigų srauto, susijusio su PVM išskaičiavimu, laikyta lygia vidutinei indėlių Egipte per TL palūkanų normai (12,32 %), pritaikytai PVM sumoms, kurios buvo išskaičiuotos už prekes, įsigytas nuo 2017 m.

(900) Po galutinio faktų atskleidimo „Jushi Egypt“ pareiškė, kad 2018 m. Komisija importuojamiems filjeriniams stiklo lydymo indams taikė 5 % muitą, nors 2018 m. jiems buvo taikomas 2 % muitas. Bendrovė taip pat teigė, kad Komisija turėjo paskirstyti PVM už importuojamas mašinas remdamasi nusidėvėjimu per tiriamąjį laikotarpį pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį. Komisija sutiko su šiais tvirtinimais ir atitinkamai pakoregavo subsidijos sumos skaičiavimą.

(901) Eksportuojantiems gamintojams pagal šio tipo subsidijas per tiriamąjį laikotarpį nustatyta subsidijų suma sudarė 0,13 %.

4.6.3. *Importuojamoms medžiagoms taikomas atleidimas nuo PVM ir importo muitų lengvatos*

(902) Pagal Įstatymą Nr. 83/2002 specialiojoje ekonominėje zonoje veikiantiems subjektams leidžiama importuoti žaliavas nemokant jokių muitų, pardavimo mokesčių ar kitų mokesčių ar rinkliavų, kurie kitu atveju būtų mokėtini, jei šie importuojami produktai būtų reeksportuojami arba perdirbami į tolesnės gamybos grandies produktą ir tada eksportuojami.

a) Teisinis pagrindas

(903) Šios programos teisinis pagrindas:

— Įstatymas Nr. 83/2002 dėl specialiųjų ekonominių zonų (toliau – Įstatymas Nr. 83/2002),

— 2002 m. Ministro pirmininko dekretas Nr. 1625 „Specialiųjų ekonominių zonų įstatymo vykdomosios taisyklės“,

— Egipto Arabų Respublikos prezidento dekretas dėl Įstatymo Nr. 27/2015, kuriuo iš dalies keičiamos tam tikros įstatymo dėl specialiųjų ekonominių zonų nuostatos, išleistos Įstatymu Nr. 83/2002 (toliau – Įstatymas Nr. 27/2015),

— Investicijų įstatymas, patvirtintas 2017 m. Įstatymu Nr. 72,

— 2017 m. Ministro pirmininko rezoliucijos Nr. (2310) dėl investicijų įstatymo, patvirtinto 2017 m. Įstatymu Nr. 72, vykdomųjų taisyklių paskelbimo, projektas,

— PVM įstatymas, priimtas 2016 m. Įstatymu Nr. 67,

— PVM įstatymo vykdomosios taisyklės, Finansų ministerijos dekretas Nr. 66/2017.

b) Tyrimo išvados

(904) Kaip minėta 872 konstatuojamojoje dalyje, Sueco kanalo ekonominė zona priklauso atskirai muitų teritorijai. Pagal Įstatymo Nr. 83/2002 42 straipsnį iš kitų šalių importuotoms žaliavoms, prekėms, atsarginėms dalims ir kitoms medžiagoms arba sudedamosioms dalims netaikomi mokesčiai ir muitai, jei jos priskiriamos prekėms ar paslaugoms, pagamintoms ar suteiktoms vykdant licencijuotą veiklą Sueco kanalo ekonominėje zonoje. Kita vertus, visi mokesčiai ir muitai turi būti mokami už visus produktus, išleistus į vidaus rinką už Sueco kanalo ekonominės zonos ribų.

(905) Tyrimo metu Komisija nustatė, kad pagal minėto Įstatymo Nr. 83/2002 straipsnio nuostatas abu eksportuojantys gamintojai buvo atleisti nuo PVM ir importo muitų už gamybos išteklius, naudojamus eksportuojamoms gatavoms prekėms (ir visų pirma nagrinėjamajam produktui) gaminti.

(906) Dėl importo muitų netaikymo – tokia tvarka atitinka pagrindinio reglamento I priedo i punkte aprašytą sąlyginio apmokestinimo muitu schemą. Pagal I priedo i punktą pakaitinė sąlyginio neapmokestinimo sistema gali būti laikoma eksporto subsidija tiek, kiek sąlyginis neapmokestinimas importo rinkliava yra didesnis už importo rinkliavas, kuriomis buvo apmokestinti importuojami gamybos ištekliai, kurių buvo prašoma sąlyginai neapmokestinti.

(907) Siekdama nustatyti, ar susidarė tokia permokėta atsisakytų išieškoti muitų suma pagal pagrindinio reglamento III priedo II punktą, Komisija paprašė Egipto Vyriausybės pateikti papildomos informacijos apie sąlyginio apmokestinimo muitu schemą apskritai ir konkrečiau apie pagalbinių stebėsenos ir tikrinimo procedūrų parengimą ir veiksmingą taikymą.

(908) Remiantis iš pradžių gauta informacija, paaiškėjo, kad Egipto Vyriausybė įdiegė sąlyginio apmokestinimo muitu sistemos priežiūros teisinę sistemą, įskaitant, kai taikoma, sumokėtų importo muitų grąžinimą. Tačiau, per tikrinamuosius vizitus abiejų eksportuojančių gamintojų patalpose paaiškėjo, kad ta sistema nėra veiksmingai taikoma praktikoje. Per tiriamąjį laikotarpį nė vienas eksportuojantis gamintojas nemokėjo jokių importo muitų arba PVM už įsigytas medžiagas, nesvarbu, ar jos buvo naudojamos vidaus rinkoje, ar eksportui parduodamoms gatavoms prekėms. Paprastai užstatas turi būti pervedamas į užblokuotą muitinės sąskaitą, iš kurios muitai gali būti mokami periodiškai. Tačiau tiriamuoju laikotarpiu nebuvo pervestas joks užstatas ir valdžios institucijos nesurinko jokių sumų.

(909) Pasibaigus tiriamajam laikotarpiui „Jushi Egypt“ Egipto valdžios institucijoms sumokėjo nedidelę sumą, kaip įtariama, padengiančią permokėtą atsisakytų išieškoti muitų sumą už pardavimą vidaus rinkoje. Tačiau nebuvo pateikta jokių įrodymų, kad šis mokėjimas iš tiesų buvo atliktas už permokėtą atsisakytų išieškoti muitų sumą už pardavimą vidaus rinkoje arba buvo susijęs su pardavimu vidaus rinkoje per tiriamąjį laikotarpį. Tačiau taip pat buvo įrodymų, kad „Jushi Egypt“ gavo kompensaciją už ankstesniais laikotarpiais sumokėtus importo muitus, prieš atleidžiant ją nuo importo muitų.

(910) Po tolesnių diskusijų su Egipto Vyriausybe Komisija gavo papildomos informacijos, rodančios, kad muitų surinkimo Sueco kanalo ekonominėje zonoje stebėsenos ir tikrinimo sistema tiriamuoju laikotarpiu iš tiesų buvo vis dar kuriama. Pavyzdžiui, Importo muitų balanso tikslinimo komitetas buvo įsteigtas tik 2019 m. pagal Muitinės vadovo dekretą Nr. 158, Muitinės tikrinimo komitetas 2019 m. vis dar buvo steigiamas, o vykdomosios procedūros dar nebuvo paskelbtos. Todėl Komisija padarė išvadą, kad veiksmingos ir tinkamos sąlyginio apmokestinimo muitais sistemos nebuvo.

(911) Be to, kaip minėta 876 konstatuojamojoje dalyje, PVM už importuojamas prekes išskaitomas, o ne sumokamas iš anksto Sueco kanalo ekonominėje zonoje. Mokesčių administratorius tik pasilieka teisę išsireikalauti PVM vėliau.

(912) Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad tam tikriems iš Egipte įsikūrusių tiekėjų gautiems gamybos ištekliams, kuriuos „Jushi Egypt“ naudojo gamybos procese, buvo taikomas standartinis PVM tarifas, neatsižvelgiant į tai, kad bendrovė buvo įsikūrusi specialiojoje zonoje, kurioje PVM paprastai neturėjo būti mokamas. Dėl šių sandorių „Jushi Egypt“ susikaupė PVM kreditas. Ir atvirkščiai, specialiojoje zonoje esančių bendrovių tarpusavio gamybos išteklių pardavimui nebuvo taikomas vidaus PVM, neatsižvelgiant į tai, ar prekės, pagamintos naudojant tokius gamybos išteklius, būtų eksportuojamos, ar parduodamos vidaus rinkoje.

(913) Visi šie duomenys rodo, kad ši specialioji zona nėra klasikinė eksporto perdirbimo zona, ji taip pat skiriasi nuo kitų Egipto specialių laisvųjų zonų; tai yra unikali ir mišri specialioji zona, pasižyminti keliomis specifinėmis savybėmis, dėl kurių ji išsiskiria iš kitų zonų. Neatrodo, kad šioje zonoje taikytini įstatymai ir kiti teisės aktai būtų taikomi praktiškai, todėl Komisija savo išvadas grindė savo supratimu, kaip šioje zonoje praktiškai vykdoma veikla.

(914) Be to, dar svarbiau yra tai, kad šioje zonoje nėra administracinių institucijų, atsakingų už mokesčių sistemos administravimą, priežiūrą ir vykdymą, ir kokių nors mokestinių prievolių, susijusių su šioje zonoje taikoma specialia mokesčių sistema, todėl ji yra unikali teritorija, kurioje įsisteigusios bendrovės gali visiškai laisvai ir be jokių galimų pasekmių laikytis mokesčių taisyklių arba jų nesilaikyti. Todėl, atsižvelgdama į ypatingas šios zonos aplinkybes ir remdamasi turima informacija, Komisija nusprendė neapmokestinimą PVM už importuotus gamybos išteklius laikyti *de facto* atleidimu nuo tokio PVM mokėjimo, neatsižvelgiant į tai, ar gamybos ištekliai vėliau įtraukiami į eksportuojamus ar vidaus rinkoje parduodamus gatavus produktus.

c) Išvada

(915) Todėl Komisija padarė išvadą, kad Egipto Vyriausybės sąlyginio apmokestinimo muitu stebėsenos sistema nebuvo veiksmingai taikoma ir dėl visų pirmesniame skirsnyje paaiškintų ir 913 konstatuojamojoje dalyje apibendrintų priežasčių negali būti laikoma tokia sistema. Iš tiesų, kaip paaiškinta 908–914 konstatuojamosiose dalyse, atlikus tyrimą nustatyta, kad Egipto Vyriausybė net neįsteigė institucijos, atsakingos už zonoje esančių subjektų mokestinių prievolių, įskaitant už importuojamas medžiagas mokėtinus muitus ir PVM, administravimą ir vykdymo užtikrinimą.

(916) Be to, Komisija nustatė, kad dėl eksportuojamoms gatavoms prekėms pagaminti naudojamos gamybos ištekliams taikytos sąlyginio apmokestinimo muitu sistemos buvo negautos pajamos ir tai yra kompensuotina subsidija, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje, nes dėl jos susidaro permokėta sąlyginio apmokestinimo importo mokesčiais, anksčiau surinktais už importuojamus gamybos išteklius, dėl kurių reikalaujama sąlyginio apmokestinimo, suma. Egipto Vyriausybė taip pat toliau nenagrinėjo aptariamų sandorių.

(917) Šios permokėtos atsisakytų išieškoti muitų sumos taip pat yra konkreti subsidija, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte, nes jos nėra bendrai taikomos Egipte ir taikomos tik bendrovėms, įsikūrusioms Sueco kanalo ekonominėje zonoje.

(918) Be to, importuotų medžiagų *de facto* atleidimas nuo PVM yra finansinis indėlis Egipto Vyriausybės negautų pajamų forma, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje, nes reikalavimus atitinkančios įmonės atleidžiamos nuo PVM, kuris kitomis aplinkybėmis turėtų būti mokamas. Taip pat pagal šią programą bendrovėms gavėjoms suteikiama nauda, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje. Ši programa yra konkreti subsidija, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte, nes pagal teisės aktus nuo PVM atleidžiamos tik Sueco kanalo ekonominėje zonoje įsikūrusios įmonės.

(919) Po galutinio faktų atskleidimo Egipto Vyriausybė ir eksportuojantys gamintojai tvirtino, kad 2019 m. pradžioje „Jushi Egypt“ sumokėjo užstatą už muitus. Jie taip pat pateikė papildomų įrodymų, kad visi 2017 ir 2018 m. muitai buvo sumokėti. Be to, jos tvirtino, kad net jei už muitus mokėtinos sumos nebūtų sumokėtos 2020 m., Komisija negalėtų tikėtis tobulo mokesčių administravimo iš tokios besivystančios šalies kaip Egiptas. Šiuo atžvilgiu Egipto Vyriausybė labai atidžiai pritaikė sąlyginio apmokestinimo muitu sistemą „Jushi Egypt“, nes Egipto Vyriausybė jau buvo parengusi vartojimo ataskaitas ir vykdė jų stebėseną per kelis mėnesius nuo „Jushi Egypt“ prisijungimo prie Sueco kanalo ekonominės zonos. Po trejų metų Egipto Vyriausybė susigrąžino visus muitus ir mokėtiną PVM iš „Jushi Egypt“ ir „Hengshi Egypt“. Todėl Egipto Vyriausybė teigė, kad ji turi tinkamą sąlyginio apmokestinimo muitu sistemą, užtikrinančią, kad nesusidarytų permokėta atsisakytų išieškoti muitų suma.

(920) Be to, pasak Egipto Vyriausybės, pagal Egipto civilinio kodekso 377 straipsnį ir Pinigų teismo sprendimą Nr. 915/43 Egipto Vyriausybė turi 5 metus importo muitams susigrąžinti. Todėl Egipto Vyriausybė negalėjo negauti pajamų, kol tas laikotarpis nesibaigė, nes Egipto Vyriausybė vis dar turėjo teisę į muitus ir laiku juos susigrąžino.

(921) Galiausiai „Jushi Egypt“ tvirtino, kad pardavimas „Hengshi Egypt“ pagal Egipto teisę yra vertinamas taip pat kaip ir pardavimas eksportui žaliavų importo muitų atžvilgiu, nes „Hengshi Egypt“ veikia Sueco kanalo ekonominėje zonoje. Be to, „Hengshi Egypt“ visai nevykdė pardavimo vidaus rinkoje, nes visą savo produkciją eksportavo. Todėl, jei „Jushi Egypt“ nebūtų atleista nuo žaliavų importo muitų, jis vis tiek nebūtų turėjusi mokėti importo muitų už žaliavas, skirtas parduoti vidaus rinkoje „Hengshi Egypt“. Po papildomo galutinio faktų atskleidimo „Jushi Egypt“ pakartojo šį argumentą.

(922) Komisija peržiūrėjo pateiktus įrodymus dėl muitų mokėjimo ir nustatė, kad Komisijai pradėjus tyrimą Egipto Vyriausybė 2019 m. pabaigoje inicijavo patikrinimą eksportuojančio gamintojo patalpose. Po šio patikrinimo Egipto Vyriausybė iš bendrovės susigrąžino tam tikrą muitų už importuotas medžiagas sumą, susijusią su 2017, 2018 ir 2019 m. Remdamasi pateiktais įrodymais ir atsižvelgdama į tai, kad dėl kelionių apribojimų, susijusių su COVID-19 pandemija, nebuvo įmanoma vietoje patikrinti šių naujų įrodymų, Komisija priėmė tvirtinimą ir pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalį išskaitė už importuotas medžiagas per tiriamąjį laikotarpį sumokėtų muitų sumą.

(923) Tačiau Komisija nemanė, kad dėl šių išskaitymų būtų galima suabejoti išvadomis dėl pačios subsidijavimo schemos. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad muitų susigrąžinimą paskatino Komisijos vykdomas tyrimas, o ne pačios Egipto Vyriausybės muitų surinkimo stebėsenos ir tikrinimo sistema. Egipto Vyriausybė taip pat neginčijo to, kad tiriamuoju laikotarpiu tokios sistemos nebuvo. Dėl stebėsenos ir tikrinimo sistemos laikino neveikimo Komisija pažymėjo, kad nors „Jushi Egypt“ prie Sueco kanalo ekonominės zonos prisijungė tik 2017 m., paskutinis muitų

surinkimo sistemos teisės aktų pakeitimas atliktas dar 2015 m., kai atsakomybė už muitų surinkimą buvo perduota Sueco kanalo ekonominės zonos bendrajai administracijai. Be to, išsamioje muitinės ataskaitoje, kurią Egipto Vyriausybė pateikė kaip pastabų dėl galutinio faktų atskleidimo I priedą, patvirtinta, kad bendrai muitų surinkimo teisės aktai galioja jau nuo 2006 m. Todėl Egipto Vyriausybė turėjo pakankamai laiko įdiegti veikiančią muitų surinkimo sistemą.

(924) Dėl „Jushi Egypt“ pardavimo „Hengshi Egypt“ Komisija jau 912–913 konstatuojamosiose dalyse pažymėjo, kad gamybos išteklių pardavimui tarp specialioje zonoje įsikūrusių bendrovių niekada nebuvo taikomi jokie mokesčiai, o tai rodo, kad Sueco kanalo ekonominė zona buvo speciali zona, pasižyminti keletu specifinių savybių, dėl kurių ji išsiskiria iš kitų zonų. Tai, kad „Hengshi Egypt“ vykdo tik pardavimą eksportui, šiuo atžvilgiu neturi reikšmės ir Komisijos išvadų nekeičia. Todėl Egipto Vyriausybės ir eksportuojančių gamintojų tvirtinimai apskritai dėl Komisijos nustatytų faktų pagrįstumo ir konkrečiai dėl pardavimo „Hengshi Egypt“ buvo atmesti.

d) Subsidijos sumos skaičiavimas

(925) Kalbant apie importo muitus, gavėjui suteikta nauda laikomas skirtumas tarp tiriamuoju laikotarpiu mokėtinų importo muitų sumos ir faktinės tiriamuoju laikotarpiu sumokėtų importo muitų sumos.

(926) Siekdama nustatyti mokėtiną importo muitų sumą Komisija laikėsi nuomonės, kad vidutinis visų rūšių gatavų prekių suvartojimo santykis yra tas pats, nes jos visos priklauso tai pačiai bendrajai produktų kategorijai. Suvartojimo santykį Komisija nustatė remdamasi eksportuojančių gamintojų įrašais. Pirma, ji nustatė per tiriamąjį laikotarpį importuotų medžiagų kiekį. Antra, ji apskaičiavo eksportuojančių gamintojų pardavimo vidaus rinkoje santykį šį pardavimą palyginusi su visu pardavimu. Trečia, Komisija šį pardavimo vidaus rinkoje santykį pritaikė visai importuotų medžiagų apimčiai ir nustatė importuotų medžiagų kiekį, už kurį turėtų būti mokami importo muitai.

(927) Galiausiai, siekdama nustatyti naudos dydį, Komisija apskaičiavo importo muito sumą, mokėtiną už medžiagų, panaudotų vidaus rinkoje parduodamoms prekėms gaminti, kiekį.

(928) Kalbant apie negautas pajamas dėl *de facto* atleidimo nuo PVM, nauda pradžioje buvo apskaičiuota atsižvelgiant į visą paprastai mokėtiną, bet per tiriamąjį laikotarpį už įsigytus importuotus gamybos išteklius nesumokėtą PVM sumą.

(929) Po galutinio faktų atskleidimo Komisija pakoregavo skaičiavimo metodiką atsižvelgdama į naudos dėl *de facto* atleidimo nuo PVM skaičiavimą, kaip minėta 895 konstatuojamojoje dalyje. Dėl to nauda iš pinigų srauto dėl PVM išskaitymo buvo laikoma lygia vidutinei indėlių Egipte palūkanų normai per TL (12,32 %), pritaikytai PVM sumoms, kurios buvo išskaitytos už medžiagas, įsigytas nuo 2017 m., ir apskaičiuotai *pro rata* PVM sumoms, kurios buvo išskaitytos per TL. Neturėdama informacijos apie medžiagų, pirktų iki TL, sumą, Komisija manė, kad ši suma turėtų būti lygi sumoms, kurios buvo nustatytos per TL, ir pakoreguota atsižvelgiant į prekių, parduotų tarp dviejų laikotarpių, sąnaudų skirtumą.

(930) Eksportuojantiems gamintojams pagal šio tipo subsidijas per tiriamąjį laikotarpį nustatyta subsidijų suma sudarė 0,95 %.

4.7. **Išvada dėl subsidijavimo**

(931) Remdamasi šiuo tyrimo etapu turima informacija Komisija pagal pagrindinio reglamento nuostatas apskaičiavo eksportuojančių gamintojų kiekvienos subsidijos ar subsidijų programos sumas ir šias sumas sudėjo, kad apskaičiuotų bendrą kiekvieno eksportuojančio gamintojo subsidijavimo sumą per tiriamąjį laikotarpį. Bendram subsidijavimo lygiui apskaičiuoti Komisija pirmiausia apskaičiavo subsidijavimo procentinį dydį, t. y. subsidijos sumos, palyginti su bendra bendrovės apyvarta, procentinį dydį. Tada šis procentinis dydis panaudotas skaičiuojant nagrinėjamojo produkto eksportui į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį suteiktą subsidiją. Vėliau apskaičiuota subsidijos suma už į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį eksportuoto nagrinėjamojo produkto toną, o toliau nurodyti skirtumai buvo apskaičiuoti kaip to paties eksportuoto produkto vienos tonos kainos, draudimo ir frachto (CIF) vertės procentinis dydis.

(932) Kadangi „Jushi“ ir „Hengshi Egypt“ yra susijusios bendrovės, šiems eksportuojantiems gamintojams buvo nustatyta viena subsidijų suma. Po galutinio ir papildomo galutinio faktų atskleidimo CNBM grupė pateikė tuos pačius argumentus dėl skaičiavimo metodikos, taikytos nustatant bendrą subsidijų sumą susijusioms bendrovėms, kuriuos grupės subjektai jau buvo pateikę ir kurie buvo aptarti 624–626 konstatuojamosiose dalyse. Šis tvirtinimas buvo atmestas kartu su grupės Kinijos subjektų pateiktais argumentais.

(933) CNBM grupė taip pat konkrečiai paprašė Komisijos pažymėti skaičiavimo laukelius, iš kurių būtų matyti, kad buvo apskaičiuotas dviejų susijusių eksportuojančių gamintojų individualių subsidijų sumų svertinis vidurkis. Šiuo atžvilgiu Komisija nurodė informaciją, pateiktą galutiniame ir papildomame galutiniame faktų atskleidimo dokumentuose. Komisija negalėjo priimti šio tvirtinimo, nes, jos nuomone, „Excel“ lentelėse yra pateikta visa būtina informacija, įskaitant kiekvienam laukeliui naudotas formules, todėl bendrovė galėjo susipažinti su taikyta skaičiavimo metodika.

(934) Be to, kadangi bendradarbiaujantys Egipto eksportuojantys gamintojai yra vieninteliai SPM gamintojai Egipte, Komisija visoms kitoms bendrovėms nustatė sumą, kuri prilygo didžiausiai bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams nustatytai sumai:

Bendrovės pavadinimas	Kompensuotinų subsidijų suma
CNBM grupė, Egiptas	10,9 %
Visos kitos bendrovės	10,9 %

5. ŽALA

5.1. **Sąjungos pramonės apibrėžtis**

(935) Panašų produktą tiriamuoju laikotarpiu Sąjungoje gamino 16 gamintojų. Jie sudaro Sąjungos pramonę, apibrėžtą pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje.

(936) Nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu bendra SPM gamybos apimtis Sąjungoje siekė beveik 115 000 tonų. Komisija šį skaičių nustatė remdamasi patikrintais skundo pateikėjo klausimyno atsakymais, kurie buvo sutikrinti ir, kai tinkama, atnaujinti pagal patikrintus atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymus. Kaip nurodyta 83 konstatuojamojoje dalyje, atrinktos bendrovės – tai keturi Sąjungos gamintojai, kurie pagamina daugiau kaip 40 % viso panašaus produkto Sąjungoje.

5.2. **Sąjungos suvartojimas**

(937) Siekdama nustatyti Sąjungos suvartojimą ir importo apimtį Komisija rėmėsi pakoreguotais Eurostato duomenimis ir laikėsi skundo pateikėjo pasiūlytos metodikos. Remiantis 10 skaitmenų lygio TARIC duomenimis, iš naudojamų importo statistinių duomenų buvo išbraukta nedidelė gamybos išteklių dalis. Remdamasi iš bendradarbiaujančių KLR ir Egipto eksportuojančių gamintojų gauta informacija Komisija patikrino ir patvirtino skundo pateikėjo skaičiavimus, susijusius tuo, kokią importo pagal KN kodus ([199]), nurodytus pranešime apie inicijavimą ([200]), dalį sudarė nagrinėjamasis produktas.

(938) Importo iš kitų trečiųjų šalių apimtis ir vertė atliekant tyrimą buvo nustatytos remiantis tiesioginėmis žiniomis apie bendroves, gaminančias SPM kitose trečiosiose šalyse ir importuojančias jas į Sąjungą. Dėl visų trečiųjų šalių, be skunde paminėtų skaičių, skundo pateikėjas pateikė atnaujintą rinkos informaciją, susijusią su tiriamuoju laikotarpiu.

(939) Komisija nustatė Sąjungos suvartojimą remdamasi viso Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungos rinkoje apimtimi, prie jos pridėjus Eurostato duomenų bazėje COMEXT užregistruotą importą iš visų trečiųjų šalių, pakoreguota, kaip aprašyta 937 ir 938 konstatuojamosiose dalyse.

([199]) Kombinuotosios nomenklatūros kodai.
([200]) KN kodai 7019 39 00, 7019 40 00, 7019 59 00 ir 7019 90 00.

(940) Sąjungos suvartojimo raida:

2 lentelė

Sąjungos suvartojimas (tonomis)

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	Tiriamasis laikotarpis
Bendras Sąjungos suvartojimas	153 287	175 827	181 464	168 270
Indeksas	*100*	*115*	*118*	*110*

Šaltinis: COMEXT, skundas.

(941) Per nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos suvartojimas padidėjo nuo maždaug 153 000 tonų 2015 m. iki maždaug 168 000 tonų per tiriamąjį laikotarpį, t. y. 9,8 %.

(942) Savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo vienas iš CNBM grupės (Kinija) eksportuojančių gamintojų paprašė papildomo faktų atskleidimo, kuriame būtų paaiškinti pagrindiniai importo ir suvartojimo duomenys ir išsami jų nustatymo metodika. Šalys teigė, kad tai būtina, nes skunde naudojami skaičiai skiriasi nuo atskleistų skaičių.

(943) Tvirtinimas, kad susiję skaičiai nebuvo atskleisti, yra neteisingas. Skaičiai, naudoti SPM suvartojimui Sąjungoje nustatyti, buvo atskleisti visoms suinteresuotosioms šalims 2020 m. vasario 27 d. galutinio faktų atskleidimo dokumente. Skunde naudoti skaičiai skiriasi ne dėl to, kad pasikeitė metodika, o dėl to, kad, viena vertus, nuo skundo iki tyrimo praėjo skirtingi laikotarpiai, kaip paaiškinta pirmiau, ir, kita vertus, dėl to, kad tyrimo metu buvo surinkti išsamesni duomenys. Skundo pateikėjas turėjo remtis rinkos tyrimais, kad galėtų išbraukti importo pagal atitinkamus KN kodus, kurie nebuvo susiję su SPM, duomenis, tačiau Komisija turi prieigą prie TARIC lygmens importo duomenų. Kaip minėta 937 konstatuojamojoje dalyje, Komisija šiuos duomenis naudojo, kad galėtų išbraukti produktus, kurie buvo importuoti pagal kitiems produktams skirtus TARIC kodus. Be laikotarpių skirtumų, Komisija turėjo prieigą prie atrinktų Sąjungos gamintojų faktinių duomenų ir tam tikrais atvejais patikrinus šiuos duomenis buvo peržiūrėti nurodyti duomenys.

(944) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė pakartojo, kad dėl skundo pateikėjų atliktų importo duomenų koregavimų importo iš Rusijos apimtis veikiausiai buvo pernelyg maža, o KLR taikyta metodika buvo kitokia ir nepalanki KLR.

(945) Kaip nurodyta 18 konstatuojamojoje dalyje, importo iš Rusijos duomenys buvo pagrįsti Eurostato duomenimis, sutikrintais su importo iš dviejų žinomų Rusijos SPM gamintojų duomenimis. Bendradarbiaujančių Kinijos eksportuojančių gamintojų per tyrimą nurodyta SPM eksporto apimtis sudarė visą Eurostato pagal atitinkamus TARIC kodus užregistruotą importą, todėl visas eksportas buvo laikomas nagrinėjamojo produkto eksportu.

(946) Todėl tvirtinimas, kad taikant importo apimties nustatymo metodiką gaunami šališki rezultatai, buvo atmestas.

5.3. **Importas iš nagrinėjamųjų šalių**

5.3.1. *Bendras importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikio vertinimas*

(947) Komisija nagrinėjo, ar nagrinėjamųjų šalių kilmės SPM importą reikėtų vertinti bendrai pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 3 dalį.

(948) Pagal tą nuostatą importas iš daugiau nei vienos šalies turi būti bendrai vertinamas tik tuomet, jeigu nustatoma, kad:

a) nustatyta su importu iš kiekvienos šalies susijusi kompensuotinų subsidijų suma yra didesnė už *de minimis* ribą, nustatytą pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5 dalyje, o importo iš kiekvienos šalies apimtis nėra nereikšminga, ir

b) atsižvelgus į importuotų produktų konkurencijos sąlygas ir į importuotų produktų ir panašaus produkto Sąjungoje konkurencijos sąlygas, importo poveikį vertinti bendrai yra tikslinga.

(949) Nustatyta su importu iš KLR ir Egipto susijusi kompensuotinų subsidijų suma buvo didesnė už *de minimis* ribą, nustatytą pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5 dalyje. Importo apimtis nebuvo nežymi, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 10 straipsnio 9 dalyje. Iš tikrųjų per tiriamąjį laikotarpį importo iš KLR rinkos dalis buvo 22,3 % (37 558 tonos), o importo iš Egipto – 9,1 % (15 334 tonos).

(950) Subsidijuojamo importo iš KLR ir Egipto bei šio importo ir panašaus produkto importo ir pardavimo Sąjungoje konkurencijos sąlygos buvo panašios. Tiksliau importuojami produktai konkuravo tarpusavyje ir su Sąjungoje gaminamomis SPM, nes jie buvo parduodami tais pačiais pardavimo kanalais ir panašių kategorijų pirkėjams. Kalbant apie importo kainas, 4 lentelėje parodyta, kad, nors bendri kainų lygiai kiekvienoje nagrinėjamojoje šalyje skyrėsi, tendencijos iš esmės buvo tokios pačios, t. y. per nagrinėjamąjį laikotarpį buvo stebimas bendras sumažėjimas (2017 m. ir per tiriamąjį laikotarpį padėtis stabilizavosi) ir dėl to Sąjungos rinkoje Sąjungos pramonės pardavimo kainos buvo smarkiai priverstinai sumažintos.

(951) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė pakartojo, kad reikalavimai subsidijuojamo importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikį vertinti bendrai nebuvo tenkinami, nes tai prieštarautų Komisijos praktikai reikalauti, kad importas iš nagrinėjamųjų šalių būtų panašus pagal bendrą apimtį, rinkos dalį ir kainą, o šis panašumas, Kinijos Vyriausybės teigimu, šiuo atveju nenurodytas kalbant apie importą iš KLR ir Egipto. Pagrįsdama šį tvirtinimą Kinijos Vyriausybė rėmėsi ankstesniais antidempingo tyrimais ([201]) ir PPO kolegija vamzdžių ir vamzdelių jungiamųjų detalių byloje ([202]). Kinijos Vyriausybė taip pat tvirtino, kad vien importas iš Kinijos nedarė jokios žalos, nes jo tendencijos buvo panašios į Sąjungos pramonės pardavimo apimties tendencijas.

(952) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė taip pat tvirtino, kad per šį tyrimą iš Egipto į Sąjungą iki 2017 m. nebuvo importuota, todėl didžiąją tiriamojo laikotarpio dalį tas importas nekonkuravo su importu iš Kinijos. Be to, Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad 2015–2018 m. importo iš Egipto ir Kinijos apimtys ir rinkos dalys kito priešingai. Galiausiai Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad importo iš Egipto kainos buvo visą laiką mažesnės už importo iš Kinijos kainas. Todėl Kinijos Vyriausybė padarė išvadą, kad tarp importo iš Kinijos ir importo iš Egipto nebuvo panašių konkurencijos sąlygų, dėl to tas importas neturėtų būti vertinamas bendrai.

(953) Komisija primena, kad faktų, ar konkrečiu atveju tenkinamos bendro vertinimo sąlygos, analizė atliekama kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgiant į kiekvieno atvejo ypatumus ir faktus.

(954) Priešingai, nei tvirtino Kinijos Vyriausybė, pagrindinio reglamento 8 straipsnio 3 dalyje nėra nustatytas reikalavimas, kad importas turėtų būti panašus pagal apimtį, rinkos dalį ir kainą, tačiau nustatyta, kad bendras importo poveikio vertinimas gali būti atliekamas atsižvelgiant į importuotų produktų konkurencijos sąlygas ir importuotų produktų ir panašaus produkto Sąjungoje konkurencijos sąlygas. Ši analizė gali apimti tokius elementus kaip importo apimtis, rinkos dalis ir importo kaina, tačiau tai nereiškia, kad šie elementai turi būti panašūs absoliučiaisiais skaičiais.

(955) Šiuo atveju, kaip jau minėta 33 konstatuojamojoje dalyje, 2015–2017 m. importas iš Kinijos ir Egipto didėjo, tačiau importo iš Egipto apimtis padidėjo daugiau, ypač 2016–2017 m. Tačiau tai nepaneigia išvados, kad importas iš abiejų šalių konkuravo tarpusavyje ir su Sąjungos pramonės pardavimu Sąjungos rinkoje. Tai, kad importą iš Kinijos iš dalies nusvėrė importas iš Egipto, taip pat parodė, kad šio importo konkurencijos sąlygos buvo panašios. Be to, nepaisant per TL sumažėjusios importo iš Kinijos apimties, bendras importo lygis per nagrinėjamąjį laikotarpį išliko didelis ir per tą patį laikotarpį apskritai didėjo.

([201]) Tam tikri plokšti karštojo valcavimo produktai iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno (Brazilija, Iranas, Rusija, Ukraina), OL L 258, 2017 10 6, p. 24, 234–240 konstatuojamosios dalys, PPO kolegijos ataskaita „EC – Tube or Pipe Fittings“, 7.245–7.267 punktai.

([202]) PPO kolegijos ataskaita „Mexico – Steel Pipes and Tubes“, 7.56 punktas.

(956) Kalbant apie importo kainas, kaip jau nurodyta 950 konstatuojamojoje dalyje, priešingai, nei tvirtina Kinijos Vyriausybė, nepaisant vidutiniškai mažesnių importo iš Egipto kainų, bendros Kinijos ir Egipto kainų tendencijos buvo panašios, t. y. per visą nagrinėjamąjį laikotarpį kainos mažėjo ir dėl jų nuolat priverstinai mažintos Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungos rinkoje kainos.

(957) Todėl Komisija atmetė Kinijos Vyriausybės argumentus dėl bendro subsidijuojamo importo iš KLR ir Egipto poveikio vertinimo. Tad Kinijos Vyriausybės argumentas, kad vien importas iš Kinijos nebūtų padaręs žalos, nėra aktualus.

(958) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, padaryta išvada, kad pagrindinio reglamento 8 straipsnio 3 dalyje nustatyti kriterijai buvo tenkinami ir siekiant nustatyti žalą importas iš KLR ir Egipto buvo nagrinėjamas bendrai.

5.3.2. *Importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis ir rinkos dalis*

(959) Kaip paaiškinta 937 ir 938 konstatuojamosiose dalyse, importo apimtį ir kainas Komisija nustatė remdamasi pakoreguotais Eurostato duomenimis. Importo rinkos dalis buvo nustatyta lyginant importo apimtį su Sąjungos suvartojimu. Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo ir kaip minėta 944 konstatuojamojoje dalyje, Kinijos Vyriausybė nurodė, kad importo iš Kinijos apimties nustatymo metodika buvo šališka. Dėl 945 konstatuojamojoje dalyje išdėstytų priežasčių šiuo klausimu pateikti argumentai buvo atmesti.

(960) Importo į Sąjungą iš KLR ir Egipto raida:

3 lentelė

Importo apimtis ir rinkos dalis

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	Tiriamasis laikotarpis
Importas iš KLR (tonomis)	34 470	42 507	44 278	37 558
Indeksas	*100*	*123*	*129*	*109*
Importas iš Egipto (tonomis)	108	417	6 092	15 334
Indeksas	*100*	*386*	*5 641*	*14 198*
Importas iš nagrinėjamųjų šalių (tonomis)	34 578	42 924	50 370	52 892
Indeksas	*100*	*124*	*145*	*153*
Rinkos dalis (KLR)	22,5 %	24,2 %	24,4 %	22,3 %
Indeksas	*100*	*108*	*109*	*99*
Rinkos dalis (Egiptas)	0,1 %	0,2 %	3,4 %	9,1 %
Indeksas	*100*	*337*	*4 765*	*12 934*
Nagrinėjamosioms šalims tenkanti rinkos dalis	22,6 %	24,4 %	27,8 %	31,4 %
Indeksas	*100*	*108*	*123*	*139*

Šaltinis: COMEXT, nagrinėjamųjų šalių eksportuojančių gamintojų atrankos formos atsakymai.

(961) Importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo 53 % – nuo beveik 35 000 tonų 2015 m. iki beveik 53 000 tonų per tiriamąjį laikotarpį. Taigi nagrinėjamųjų šalių rinkos dalis padidėjo nuo 22,6 % 2015 m. iki 31,4 % per tiriamąjį laikotarpį – beveik 9 procentiniais punktais. Ji didėjo visą nagrinėjamąjį laikotarpį ir absoliučiaisiais skaičiais, ir santykinai.

5.3.3. *Importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos ir priverstinis kainų mažinimas*

(962) Kaip paaiškinta 937 konstatuojamojoje dalyje, importo kainų tendencijas Komisija nustatė remdamasi Eurostato duomenimis.

(963) Tuo remiantis, vidutinės importo į Sąjungą iš nagrinėjamųjų šalių kainos raida:

4 lentelė

Importo kainos (EUR/kg)

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	Tiriamasis laikotarpis
Importo kaina (KLR)	1,78	1,75	1,69	1,63
Indeksas	*100*	*99*	*95*	*91*
Importo kaina (Egiptas)	1,36	1,40	1,32	1,32
Indeksas	*100*	*103*	*98*	*97*
Importo iš nagrinėjamųjų šalių kaina	1,78	1,75	1,64	1,54
Indeksas	*100*	*99*	*92*	*86*

Šaltinis: COMEXT.

(964) Importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos visuomet buvo mažesnės nei vidutinės atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo kainos, kaip parodyta 8 lentelėje. Vidutinės importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos sumažėjo nuo 1,78 EUR/kg iki 1,54 EUR/kg per nagrinėjamąjį laikotarpį, t. y. beveik 14 %.

(965) Priverstinį kainų mažinimą per tiriamąjį laikotarpį Komisija taip pat nustatė lygindama:

— iš atrinktų Kinijos ir Egipto bendradarbiaujančių gamintojų importuoto kiekvienos rūšies produkto vidutines svertines kainas pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje ([203]), nustatytas remiantis CIF kaina (kaina, draudimas ir frachtas) ir tinkamai pakoreguotas siekiant atsižvelgti tik į KLR muitus ir į abiejų šalių išlaidas po importo, ir

— atrinktų Sąjungos gamintojų kiekvienos rūšies produkto atitinkamas vidutines svertines pardavimo kainas, taikytas nesusijusiems pirkėjams Sąjungos rinkoje, pakoreguotas atsižvelgiant į gamintojo kainas EXW sąlygomis.

(966) Lygintos kiekvienos rūšies produkto kainos, kurios prireikus buvo tinkamai pakoreguotos, atskaičius lengvatas ir nuolaidas. Komisija nustatė, kad skaičiuojant priverstinį kainų mažinimą tikslinga neįtraukti rinkinių. Kadangi rinkiniai sudaromi individualiai, lyginant veikiausiai būtų lyginami skirtingi rinkiniai. Palyginus gautas rezultatas išreikštas hipotetinės apyvartos tiriamuoju laikotarpiu procentine dalimi. Ji nustatoma vidutinę Sąjungos pramonės kiekvienos rūšies produkto pardavimo kainą padauginant iš panašių į Sąjungą eksportuojamų rūšių produktų kiekių. Nustatytas reikšmingas 15,4–55,8 % KLR vykdomas priverstinis kainų mažinimas ir 30,5–54,9 % Egipto vykdomas priverstinis kainų mažinimas, kuriuos įvertinus bendradarbiaujantiems atrinktiems KLR eksportuojantiems gamintojams nustatytas 32,3 % vidutinis svertinis skirtumas, o bendradarbiaujantiems Egipto eksportuojantiems gamintojams – 31,5 % vidutinis svertinis skirtumas.

([203]) SPM dažniausiai gaminamos pagal užsakymą pagal pirkėjo specifikacijas; todėl daugiausia parduodama tiesiogiai nepriklausomiems galutiniams pirkėjams. Pardavimas didmenininkams sudarė [1–5 %] bendro nagrinėjamųjų šalių pardavimo (o kita dalis buvo parduodama galutiniams naudotojams). [95–99 %] Kinijos eksportuojančių gamintojų ir Egipto eksportuojančių gamintojų pardavimo vykdoma parduodant tiesiogiai į Sąjungą (likusi dalis – per susijusius importuotojus). Atrinkti Sąjungos gamintojai taip pat parduoda daugiausia tiesiogiai to paties tipo galutiniams pirkėjams ir tai sudaro [90–95 %] viso jų pardavimo, ir tik [5–10 %] parduodama didmenininkams.

(967) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo vienas iš CNBM grupės (Kinija) eksportuojančių gamintojų pateikė bendro pobūdžio nuorodą į per atskirą antidempingo tyrimą jo pateiktas pastabas dėl priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumų skaičiavimo. Jis pakartojo tas pačias pastabas šiame antisubsidijų tyrime. Tačiau šios pastabos buvo susijusios su konkrečiais antidempingo tyrimo aspektais ir jose buvo daroma nuoroda į konkrečius Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([204]) straipsnius, o CNBM grupė (Kinija) nepatikslino, kurios pastabos būtų susijusios būtent su šiuo antisubsidijų tyrimu. Komisija į visas šiuo atžvilgiu pateiktas pastabas atsakė Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) 2020/492, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės austoms ir (arba) siūtoms stiklo pluošto medžiagoms nustatomi galutiniai antidempingo muitai ([205]) (toliau – Reglamentas (ES) 2020/492). Todėl šiame reglamente nagrinėjamos tik tos pastabos, kurios buvo konkrečiai susijusios su priverstinio kainų mažinimo skirtumų skaičiavimu.

(968) Kalbant apie elementus, į kuriuos atsižvelgiama skaičiuojant priverstinį kainų mažinimą (visų pirma, eksporto kainą), Komisija turi nustatyti pirmąjį momentą, kada prasideda (arba gali prasidėti) konkurencija su Sąjungos pramone Sąjungos rinkoje. Šis momentas faktiškai yra pirmojo nesusijusio importuotojo mokama pirkimo kaina, nes ta bendrovė iš principo gali rinktis: pirkti iš Sąjungos pramonės arba iš užsienio pirkėjų. Kita vertus, susijusių importuotojų perpardavimo kainos nėra tas momentas, kada prasideda tikroji konkurencija. Tai tėra momentas, kada eksportuotojo sukurtos pardavimo struktūros bando rasti pirkėjų, bet tai vyksta jau po to, kai yra priimtas sprendimas importuoti. Iš tiesų, kai eksportuojantis gamintojas sukuria Sąjungoje savo susijusių bendrovių sistemą, šios bendrovės jau būna nusprendusios, kad jų prekės bus tiekiamos iš užsienio. Taigi turėtų būti lyginamas momentas iš karto po to, kai prekė kerta Sąjungos sieną, o ne vėlesniu etapu platinimo grandinėje, pvz., kai prekės parduodamos galutiniam naudotojui.

(969) Šis metodas taip pat užtikrina nuoseklumą tais atvejais, kai eksportuojantis gamintojas parduoda prekes tiesiogiai nesusijusiam pirkėjui (importuotojui arba galutiniam naudotojui), nes pagal šį scenarijų perpardavimo kainos iš esmės nebūtų naudojamos. Pasirinkus kitą metodą eksportuojantys gamintojai būtų diskriminuojami remiantis vien jų naudojamu pardavimo kanalu.

(970) Šiuo atveju negalima naudoti importo kainos jos nominaliąja verte, nes eksportuojantis gamintojas ir importuotojas yra susiję. Todėl, norint nustatyti patikimą importo kainą įprastomis rinkos sąlygomis, ji turi būti iš naujo apskaičiuota naudojant susijusio importuotojo pradinio momento perpardavimo kainą.

(971) Komisija taip pat pažymi, kad šiuo konkrečiu atveju didžioji dalis Sąjungos pramonės ir eksportuojančių gamintojų pardavimo vykdoma tiesiogiai (t. y. be prekiautojų ar importuotojų). Šis tiesioginis pardavimas sudaro [daugiau kaip 95 %] Sąjungos pramonės pardavimo ir [daugiau kaip 95 %] eksportuojančių gamintojų pardavimo.

(972) Nors Komisija nekeičia nuomonės dėl išdėstyto pagrindimo, siekdama išsamumo ji atliko papildomą priverstinio kainų mažinimo skaičiavimą.

(973) Komisija atsižvelgė tik į tiesioginį Sąjungos pramonės ir eksportuojančių gamintojų pardavimą, kuris, kaip minėta pirmiau, sudaro didžiąją abiejų šalių pardavimo dalį. Remiantis šiuo skaičiavimu nustatyta, kad dėl CNBM grupės (Kinija), CNBM grupės (Egiptas) ir „Yuntianhua“ grupės kainų Sąjungos pramonės kainos priverstinai mažintos atitinkamai 45,4 %, 30,8 % ir 14,7 %.

(974) Apibendrinant, nepriklausomai nuo to, kaip skaičiuojami priverstinio kainų mažinimo skirtumai, jie ženkliai nesiskiria. Todėl visi šie tvirtinimai buvo atmesti.

(975) Po galutinio faktų atskleidimo „Yuntianhua“ grupė paprašė papildomo faktų atskleidimo dėl išsamaus priverstinio kainų mažinimo skaičiavimo pagal kiekvienos rūšies produktą ir nurodė savo pastabas, pateiktas per atskirą antidempingo tyrimą atsakant į papildomą to tyrimo galutinį faktų atskleidimą, nurodytą 121 konstatuojamojoje dalyje. Pateikusi pastabas „Yuntianhua“ grupė paprašė jai atskleisti visų rūšių Sąjungos pramonės parduotų produktų pardavimo apimtį ir kainas neatsižvelgiant į tai, kiek atrinktų Sąjungos gamintojų pardavė konkrečios rūšies produktus. Ji atmetė Komisijos nuomonę, kad, jei pardavimo duomenys, susiję su tam tikra produkto rūšimi,

([204]) 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016 6 30, p. 21) (toliau – pagrindinis antidempingo reglamentas).

([205]) OL L 108, 2020 4 6, p. 1. 387–400 konstatuojamosios dalys.

būtų susiję tik su dviem ar mažiau Sąjungos gamintojų, trečioji šalis galėtų atsekti duomenis ir nustatyti Sąjungos pramonės gamintoją. Kadangi „Yuntianhua“ grupė neturi tinkamų žinių apie rinką, kad tą padarytų, ji taip pat tvirtino, kad nėra jokio pagrindo šiuos duomenis laikyti konfidencialiais. Kita vertus „Yuntianhua“ grupė teigė, kad Komisija turėtų bent pateikti prasmingą nekonfidencialią skaičiavimų santrauką ir nurodyti pardavimo duomenų, susijusių su tam tikrų rūšių produktais, kuriuos gamino du ar mažiau Sąjungos gamintojų, intervalus.

(976) Duomenys, susiję tik su vienu ar dviem Sąjungos gamintojais, negali būti atskleisti dėl konfidencialumo priežasčių. Tas pat taikoma ir eksportuojantiems gamintojams, kurie neturi pateikti individualios informacijos, net ir anonimiškai. Atlikus tyrimą nustatyta, kad SPM rinka yra palyginti skaidri, nes didelių kiekių naudotojai produktą perka tik iš tam tikro skaičiaus sertifikuotų Sąjungos ir Kinijos gamintojų. Todėl galima pagrįstai manyti, kad Sąjungos ir nagrinėjamųjų šalių SPM gamintojai dažnai žino, kas tiekia tam tikros rūšies produktą. Taigi atskleidus duomenų intervalą kiltų didelė rizika atskleisti konfidencialius verslo duomenis, kuriuos Komisija siekia apsaugoti. Bet kuriuo atveju Komisija atskleidė išsamius visų rūšių produktų, kuriuos pagamino trys ar daugiau Sąjungos gamintojų ir kurie sudarė apie 70 % „Yuntianhua“ grupės Sąjungai parduoto kiekio ir daugiau kaip 70 % Sąjungos pramonės parduoto atitinkamų rūšių produktų kiekio, skaičiavimus. „Yuntianhua“ grupė neiškėlė jokių klausimų dėl šių skaičiavimų. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(977) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Yuntianhua“ grupė tvirtino, kad priverstinio kainų mažinimo skaičiavimai nebuvo grindžiami kainų palyginimu tuo pačiu prekybos lygiu, ir apskritai nurodė savo pastabas, pateiktas per atskirą antidempingo tyrimą po galutinio ir papildomo galutinio to tyrimo faktų atskleidimo, tačiau nepatikslino, kuriuos konkrečiai tvirtinimus ji turėjo omenyje. Panašų tvirtinimą po galutinio faktų atskleidimo pateikė ir Kinijos Vyriausybė.

(978) Kaip minėta 971 konstatuojamojoje dalyje, [daugiau kaip 95 %] Sąjungos pramonės pardavimo buvo tiesioginis pardavimas. Be to, kaip pažymėta 973 konstatuojamojoje dalyje, priverstinio kainų mažinimo skirtumų skaičiavimai, pagrįsti pardavimu galutiniams naudotojams ir tik tiesioginiu pardavimu, rodo visų eksportuojančių gamintojų, įskaitant „Yuntianhua“ grupę, vykdomo priverstinio kainų mažinimo skirtumus. Todėl ši pastaba buvo atmesta.

(979) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Yuntianhua“ grupė taip pat pakartojo savo tvirtinimą, kad turėjo būti atlikta kiekvieno segmento žalos analizė. Šiam tvirtinimui pagrįsti „Yuntianhua“ grupė, kaip ir pirmiau, tik apskritai nurodė pastabas, pateiktas per atskirą antidempingo tyrimą po galutinio ir papildomo galutinio to tyrimo faktų atskleidimo, tačiau nepatikslino, kuriuos konkrečiai tvirtinimus ar argumentus ji turėjo omenyje. „Yuntianhua“ grupė visų pirma tvirtino, kad atrinkti Sąjungos gamintojai specializuojasi ir gamina tam tikrų rūšių SPM konkrečiai tam tikram naudotojui. Ji teigė, kad tai buvo konkrečiam pirkėjui skirti PĮG produktai, kurių atžvilgiu priverstinis kainų mažinimas nebuvo apskaičiuotas. Šiems produktams neturėtų būti nustatytos jokios priemonės.

(980) Eksportuojančio gamintojo prielaida yra faktiškai klaidinga. Atlikus tyrimą nustatyta, kad SPM buvo gaminamos ne PĮG pagrindu. Komisija nustatė, kad daugeliui naudojimo paskirčių SPM gaminamos pagal pirkėjų specifikacijas, todėl didžioji dalis pardavimo (tiek Sąjungos gamintojų, tiek eksportuojančių gamintojų) vykdoma tiesiogiai nepriklausomiems galutiniams pirkėjams. Taigi SPM rinkai yra būdingas pardavimas pagal pirkėjų specifikacijas ir tai jokiu būdu nereiškia, kad egzistuoja atskiras PĮG segmentas. Tai matyti ir iš „Yuntianhua“ grupei atskleistų duomenų. Apie 70 % „Yuntianhua“ grupės į Sąjungą eksportuotų tam tikrų rūšių produktų pagamino 3 arba 4 atrinkti Sąjungos gamintojai. Komisija taip pat pažymi, kad tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės ir „Yuntianhua“ grupės pardavimas sutapo 92 %. Tai taip pat prieštarauja tam, kad rinkoje yra konkreti specializacija ir kad Sąjungos gamintojai gamina vienos ar kelių rūšių produktą konkrečiam naudotojui. Be to, teiginys, kad dėl tų rūšių produktų, kuriuos gamino tik vienas ar du Sąjungos gamintojai, pardavimo kainų nebuvo priverstinai mažinamos Sąjungos pramonės pardavimo kainos, yra neteisingas. Komisija nustatė, kad priverstinis kainų mažinimas buvo vykdomas dėl keturių iš septynių rūšių produktų, kurių atveju išsamių skaičiavimų nebuvo galima atskleisti dėl

konfidencialumo priežasčių. Tai reiškia, kad iš 18 sutampančių produkto rūšių tik dėl keturių rūšių produktų (kurie sudaro nedidelę „Yuntianhua“ grupės eksporto apimties procentinę dalį) Sąjungos pramonės pardavimo kaina nebuvo priverstinai mažinama. Be abejo, priverstinio kainų mažinimo nustatymas produkto rūšių lygmeniu yra tik tarpinis ir parengiamasis kainų palyginimo pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 2 dalį, etapas, t. y. priverstinio kainų mažinimo nustatymas viso nagrinėjamojo produkto atžvilgiu. Remiantis tuo, kas išdėstyta, tvirtinimas, kad turėjo būti atlikta atskira skirtingų segmentų analizė, buvo atmestas.

(981) Pastabose, pateiktose po galutinio faktų atskleidimo, „Yuntianhua“ grupė teigė, kad Komisija į išvadas dėl žalos įtraukė produktus, kurie nėra nagrinėjamasis produktas, tvirtindama, kad vienos rūšies produktas buvo importuojamas pagal KN kodą, kuris nebuvo įtrauktas į tyrimą.

(982) Kaip Komisija nurodė pranešime, kuriuo inicijuojamas šis tyrimas, „KN ir TARIC kodai pateikiami tik kaip informacija“. Jie nėra tiriamojo produkto aprašymas. Iš tiesų šiuo konkrečiu atveju jau 2020 m. sausio 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) 2020/44, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti tam tikras importuojamas Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės austas ir (arba) siūtas stiklo pluošto medžiagas ([206]), buvo pažymėta, kad net inicijavus tyrimą importuojamas tiriamasis produktas buvo dažnai neteisingai deklaruojamas.

(983) Be to, atliekant tyrimą atrinktų eksportuojančių gamintojų paprašyta nurodyti produkto, kuris atitinka pranešime apie tyrimo inicijavimą pateiktą aprašymą, eksportą į Sąjungą. Todėl „Yuntianhua“ grupė nurodė konkrečios aptariamos rūšies produktą kaip nagrinėjamąjį produktą. Bet kuriuo atveju per patikrinimą vietoje buvo patikrinta ir patvirtinta, kad į tyrimo aprėptį patenka visų klausimyne nurodytų rūšių produktas. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

5.4. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

5.4.1. *Bendrosios pastabos*

(984) Pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 5 dalį nagrinėjant subsidijuojamo importo poveikį Sąjungos pramonei buvo įvertinti visi ekonominiai rodikliai, nagrinėjamuoju laikotarpiu turėję įtakos Sąjungos pramonės būklei.

(985) Kaip minėta 83 konstatuojamojoje dalyje, nustatant galimą žalą Sąjungos pramonei atlikta atranka.

(986) Makroekonominiai rodikliai: gamyba, gamybos pajėgumai, pajėgumų naudojimas, pardavimo apimtis, rinkos dalis, augimas, užimtumas, našumas, kompensuotinų subsidijų sumos dydis ir atsigavimas nuo buvusio subsidijavimo.

(987) Mikroekonominiai rodikliai: vidutinės vieneto kainos, vieneto sąnaudos, vidutinės darbo sąnaudos, pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą.

5.4.2. *Makroekonominiai rodikliai*

5.4.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

(988) Visos Sąjungos gamybos, gamybos pajėgumų ir pajėgumų naudojimo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

5 lentelė

Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	Tiriamasis laikotarpis
Gamybos apimtis (kg)	124 892 518	134 134 913	130 312 563	114 509 129
Indeksas	*100*	*107*	*104*	*92*

([206]) OL L 16, 2020 1 21, p. 1.

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	Tiriamasis laikotarpis
Gamybos pajėgumai (kg)	196 926 458	200 135 505	199 124 465	193 699 831
Indeksas	*100*	*102*	*101*	*98*
Pajėgumų naudojimas	63 %	67 %	65 %	59 %
Indeksas	*100*	*106*	*103*	*93*

Šaltinis: skundas, patikrinti atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(989) Per nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos pramonės gamyba svyravo ir sumažėjo 8 %. Kadangi gamybos pajėgumai nagrinėjamuoju laikotarpiu praktiškai nesikeitė, pajėgumų naudojimas sumažėjo nuo 63 % iki 59 %.

(990) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad gamyba ir gamybos pajėgumai sumažėjo tik paskutiniais nagrinėjamojo laikotarpio metais ir tai negali būti laikoma bendra tendencija. Tad neigiama tendencija būtų matoma tik tiriamuoju laikotarpiu ir tuo remiantis negalima daryti išvados, kad Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala. Todėl Komisijos analizė neatitiktų tikslo žalos tendencijų analizei pasirinkti trejų metų laikotarpį.

(991) Priešingai nei tvirtino Kinijos Vyriausybė, nuo 2016 m. iki tiriamojo laikotarpio, t. y. trejus metus iš eilės, gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas nuolat mažėjo, taigi mažėjimo tendencija pastebėta ne tik paskutiniais nagrinėjamojo laikotarpio metais. Komisijos nuomone, tai, kad 2015–2016 m. gamybos apimtis ir gamybos pajėgumai padidėjo, neleidžia abejoti šia bendra mažėjimo tendencija. Bet kuriuo atveju laikotarpiai iki tiriamojo laikotarpio yra referenciniai, su kuriais lyginamas tiriamasis laikotarpis, siekiant įvertinti, ar šiuo metu Sąjungos pramonei yra padaryta materialinė žala. Nereikalaujama, kad visą nagrinėjamąjį laikotarpį būtų nuosekliai stebima mažėjimo tendencija. Iš tiesų paprastai neigiami veiksniai yra ryškesni ir labiau koncentruoti, todėl rodo materialinę žalą tiriamuoju laikotarpiu.

(992) Todėl šis argumentas buvo atmestas.

5.4.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

(993) Sąjungos pramonės pardavimo apimties ir rinkos dalies raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

6 lentelė

Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	Tiriamasis laikotarpis
Pardavimo apimtis Sąjungos rinkoje (tonomis)	112 925	125 056	123 108	106 723
Indeksas	*100*	*111*	*109*	*95*
Rinkos dalis	73,7 %	71,1 %	67,8 %	63,4 %
Indeksas	*100*	*97*	*92*	*86*

Šaltinis: skundas, patikrinti atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(994) Sąjungos pramonės pardavimo apimtis nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 5 %, o bendras importas iš KLR ir Egipto padidėjo 53 %. Atsižvelgiant į padidėjusį suvartojimą, tai reiškė, kad Sąjungos pramonės rinkos dalis sumažėjo nuo 73,7 % 2015 m. iki 63,4 % per tiriamąjį laikotarpį, t. y. sumažėjo daugiau nei 10 procentinių punktų, o KLR ir Egipto rinkos dalis padidėjo nuo 22,6 % 2015 m. iki 31,4 % per tiriamąjį laikotarpį, t. y. padidėjo beveik 9 procentiniais punktais.

(995) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungos rinkoje apimtis akivaizdžiai nemažėjo, nes 2015–2017 m. ji padidėjo 9 % ir sumažėjo tik 2017–2018 m. Be to, Kinijos Vyriausybė teigė, kad apskritai Sąjungos pramonės pardavimo apimtis 2015–2018 m. sumažėjo tik 5 %, o daugiausia – 2018 m., todėl nebuvo aiškios mažėjimo tendencijos nagrinėjamuoju laikotarpiu.

(996) Priešingai, nei tvirtina Kinijos Vyriausybė, Sąjungos pramonės pardavimo apimtis nuosekliai mažėjo nuo 2016 m. iki tiriamojo laikotarpio, t. y. trejus metus iš eilės. Tai akivaizdi mažėjimo tendencija, nepaisant pradinio padidėjimo 2015–2016 m. Be to, šią tendenciją taip pat reikėtų vertinti atsižvelgiant į bendrą nagrinėjamuoju laikotarpiu didėjantį suvartojimą, kaip nurodyta 940 konstatuojamojoje dalyje, dėl kurio Sąjungos pramonės rinkos dalis nagrinėjamuoju laikotarpiu dar labiau sumažėjo.

(997) Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(998) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Sąjungos pramonės SPM importas iš jos susijusių bendrovių Indijoje ir Rusijoje turėtų būti įtrauktas į Sąjungos pramonės pardavimą ir rinkos dalį, nes šis importas atspindėtų Sąjungos pramonės sąmoningą sprendimą perkelti gamybą iš Sąjungos.

(999) Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungos rinkoje apimtis apima tik Sąjungos gamintojų pagamintus produktus, skirtus parduoti Sąjungos rinkoje. Sąjungos pramonės rinkos dalis grindžiama Sąjungos pramonės gaminamo panašaus produkto pardavimu Sąjungos rinkoje. Todėl importas iš Sąjungos pramonės, net jei tai importas iš bendrovių, susijusių su Sąjungos gamintojais, turėtų būti laikomas ne Sąjungos pramonės pardavimu, o importu iš kitų trečiųjų šalių. Importas iš kitų trečiųjų šalių nagrinėjamas atliekant priežastinio ryšio analizę, visų pirma 1044–1050 konstatuojamosiose dalyse.

(1000) Todėl šis argumentas buvo atmestas.

5.4.2.3. Augimas

(1001) Iš pirmiau pateiktų gamybos, pardavimo apimties ir rinkos dalies duomenų matyti, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos pramonė augančioje rinkoje negalėjo augti nei absoliučiaisiais skaičiais, nei pagal suvartojimą.

5.4.2.4. Užimtumas ir našumas

(1002) Užimtumo ir našumo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

7 lentelė

Užimtumas ir našumas

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	Tiriamasis laikotarpis
Darbuotojų skaičius	1 184	1 221	1 207	1 197
Indeksas	*100*	*103*	*102*	*101*
Našumas (kg/darbuotojui)	105 504	109 839	108 001	95 665
Indeksas	*100*	*104*	*102*	*91*

Šaltinis: skundas, patikrinti atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(1003) Per nagrinėjamąjį laikotarpį užimtumas Sąjungoje buvo palyginti stabilus ir tik šiek tiek padidėjo 1 %. Iš tikrųjų užimtumas negalėjo padidėti tiek pat, kiek suvartojimas, nes pardavimo ir gamybos apimtis sumažėjo. Kadangi gamyba sumažėjo 8 %, Sąjungos pramonės našumas nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 9 %.

(1004) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad stabilus užimtumas reiškė, jog Sąjungos pramonė buvo tikra, kad gamybos ir pardavimo apimties sumažėjimas nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio buvo tik laikinas, todėl nereikėjo mažinti darbo jėgos. Kinijos Vyriausybė padarė išvadą, kad tai rodo, jog Sąjungos pramonė nepatyrė jokios materialinės žalos.

(1005) Kinijos Vyriausybės pareiškimas nebuvo pagrįstas jokiais patvirtinamaisiais įrodymais. Todėl įtariama Sąjungos pramonės strategija, susijusi su jos užimtumo rodikliais, laikyta grynai hipotetine. Be to, tyrimo faktai nepatvirtino tokios prielaidos, nes Sąjungos pramonė patyrė materialinę žalą, kaip paaiškinta šiame skirsnyje. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

5.4.2.5. Kompensuotinų subsidijų sumos dydis ir atsigavimas nuo buvusio subsidijavimo

(1006) Nustatytos subsidijų sumos gerokai viršijo *de minimis* lygį. Atsižvelgiant į importo iš KLR ir Egipto apimtį ir kainas, faktinių subsidijavimo sumų dydis Sąjungos pramonei buvo reikšmingas.

5.4.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

5.4.3.1. Kainos ir kainoms poveikį darantys veiksniai

(1007) Atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo pirkėjams Sąjungoje vidutinių svertinių vieneto pardavimo kainų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

8 lentelė

Vidutinės pardavimo kainos Sąjungoje (EUR/kg)

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	Tiriamasis laikotarpis
Vidutinė 1 kg pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje EXW sąlygomis kaina	2,20	2,11	2,10	2,05
Indeksas	*100*	*96*	*96*	*93*
Gamybos sąnaudos (EUR/kg)	2,18	2,15	2,15	2,25
Indeksas	*100*	*99*	*99*	*103*

Šaltinis: patikrinti atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(1008) Nors Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo 3 %, pirmiausia dėl didelės apimties sutarčių vėjo jėgainių sektoriuje nutraukimo, vidutinė Sąjungos pramonės vieneto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje kaina per tiriamąjį laikotarpį sumažėjo 7 %. Tai rodo, kad kainos buvo smarkiai smukdomos dėl sparčiai didėjančios nagrinėjamojo produkto importo apimties. Kaip paaiškinta 1016 ir 1030 konstatuojamosiose dalyse, tai turėjo didelės įtakos Sąjungos pramonės finansinei padėčiai, nes Sąjungos pramonė tiriamuoju laikotarpiu veikė nuostolingai.

(1009) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad nėra jokio ryšio tarp importo iš nagrinėjamųjų šalių ir gamybos sąnaudų padidėjimo, nes jis rodo tik darbo sąnaudų padidėjimą.

(1010) Nors gamybos sąnaudos padidėjo dėl padidėjusių darbo sąnaudų, jos daugiausia padidėjo dėl to, kad dėl subsidijuojamo importo mažomis kainomis sumažėjo Sąjungos pramonės gamybos ir pardavimo apimtis. Sumažėjus gamybos apimčiai padidėjo vieneto gamybos sąnaudos, nes pastoviosios išlaidos buvo paskirstytos mažesnei gamybos apimčiai. Be to, gavus mažesnius užsakymus reikia įdėti daugiau darbo, kad mašinos būtų priderintos užsakymams, reiškia reikia daugiau žmogaus darbo valandų, o tai turėjo įtakos darbo sąnaudoms produkcijos vienetui.

(1011) Todėl šis argumentas buvo atmestas.

5.4.3.2. Darbo sąnaudos

(1012) Atrinktų Sąjungos gamintojų vidutinių darbo sąnaudų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

9 lentelė

Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos (EUR)

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	Tiriamasis laikotarpis
Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos	50 005	51 591	52 483	53 092
Indeksas	*100*	*103*	*105*	*106*

Šaltinis: atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(1013) Nuo 2015 m. iki tiriamojo laikotarpio atrinktų Sąjungos gamintojų vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos padidėjo 6 %.

5.4.3.3. Atsargos

(1014) Sąjungos gamintojų atsargų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

10 lentelė

Atsargos

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	Tiriamasis laikotarpis
Laikotarpio pabaigos atsargos (kg)	5 426 656	6 841 685	6 941 733	6 822 739
Indeksas	*100*	*126*	*128*	*126*
Laikotarpio pabaigos atsargos gamybos procentine dalimi	4,3 %	5,1 %	5,3 %	6,0 %
Indeksas	*100*	*117*	*122*	*137*

Šaltinis: patikrinti atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(1015) Nepaisant to, kad įprastomis rinkos sąlygomis SPM daugiausia gaminamos pagal užsakymą ir jų atsargų nėra, per nagrinėjamąjį laikotarpį jų atsargos padidėjo net 26 %. Tai paaiškinama tuo, kad Sąjungos pramonė buvo priversta kompensuoti prarastus didelės apimties užsakymus, kuriuos perėmė jos konkurentai iš nagrinėjamųjų šalių. Stengdamasi išlaikyti mažesnes vidutines vieneto sąnaudas Sąjungos pramonė siekė užtikrinti, kad įrangos prastova būtų kuo trumpesnė, ir gamino SPM, kurių nebuvo galima iš karto parduoti pirkėjams.

5.4.3.4. Pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą

(1016) Atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumo, pinigų srauto, investicijų ir investicijų grąžos raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

11 lentelė

Pelningumas, pinigų srautas, investicijos ir investicijų grąža

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	Tiriamasis laikotarpis
Pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje pelningumas (pardavimo apyvartos %)	2,5 %	2,2 %	2,0 %	–3,4 %
Indeksas	*100*	*88*	*80*	*– 139*
Pinigų srautas (EUR)	8 928 397	5 507 539	8 100 306	1 257 171
Indeksas	*100*	*62*	*91*	*14*
Investicijos (EUR)	4 572 837	5 164 214	3 963 173	5 050 438
Indeksas	*100*	*113*	*87*	*110*
Investicijų grąža	15 %	14 %	13 %	–17 %
Indeksas	*100*	*93*	*89*	*– 118*

Šaltinis: patikrinti atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(1017) Komisija atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumą nustatė panašaus produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje grynąjį pelną neatskaičius mokesčių išreiškusi šio pardavimo apyvartos procentine dalimi. Pelningumas per nagrinėjamąjį laikotarpį mažėjo ir per tiriamąjį laikotarpį tapo neigiamas.

(1018) Grynasis pinigų srautas yra Sąjungos gamintojų pajėgumas patiems finansuoti savo veiklą. Nagrinėjamuoju laikotarpiu grynojo pinigų srauto raidos tendencija buvo neigiama. Grynasis pinigų srautas nuolat mažėjo, ypač tiriamojo laikotarpio pabaigoje.

(1019) Investicijos per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo 10 %, bet per nagrinėjamąjį laikotarpį nuolat keitėsi. Didžioji dalis investicijų buvo skirtos gamybos linijos techninei priežiūrai. Į naujus SPM pajėgumus nebuvo investuojama, o tai rodo ir mažėjančią rinkos dalį.

(1020) Investicijų grąža išreiškiama investicijų grynosios buhalterinės vertės pelno procentiniu dydžiu. Jos raida per nagrinėjamąjį laikotarpį buvo neigiama ir per tiriamąjį laikotarpį tapo neigiama.

(1021) Savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo CNBM grupė (Kinija) paprašė Komisijos paaiškinti neatitikimą tarp Sąjungos pramonės pelningumo ir pardavimo kainų, nurodytų skunde ir galutinio faktų atskleidimo dokumente.

(1022) Šalims atskleisti Komisijos nustatyti faktai pagrįsti tiksliais atrinktų Sąjungos gamintojų mikroekonominiais duomenimis, kuriuos Komisija patikrino vietoje. Kita vertus, kaip nurodė eksportuojantis gamintojas pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo, skundas iš tiesų *„neapima [tiriamojo laikotarpio] ir jam netaikomos tokios pačios įrodymų rinkimo ir atskleidimo prievolės“*. Kiti veiksniai, dėl kurių gali atsirasti skirtumų, yra pardavimo duomenų patikslinimas po tikrinamųjų vizitų ir bendrovės, kuri nedalyvavo rengiant skundą, priskyrimas prie atrinktų Sąjungos gamintojų.

(1023) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė pažymėjo, kad nors 2015–2018 m. pelningumas, pinigų srautas ir investicijų grąža mažėjo, šį mažėjimą daugiausia lėmė 2018 m. sumažėjimas.

(1024) Kaip paaiškinta 1017 konstatuojamojoje dalyje, pelningumas akivaizdžiai mažėjo per visą nagrinėjamąjį laikotarpį. Ši tendencija ypač ryški nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio. Kinijos Vyriausybės pastaba šios analizės nepaneigia. Tas pat pasakytina apie investicijų grąžą. Kinijos Vyriausybės pastaba nepaneigia 1020 konstatuojamojoje dalyje pateiktos Komisijos analizės.

(1025) Tačiau Kinijos Vyriausybės teiginys dėl pinigų srauto yra faktiškai neteisingas. Pinigų srautas gerokai sumažėjo jau 2015–2016 m., o ne tik nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio. Todėl šis teiginys buvo atmestas.

(1026) Galiausiai Kinijos Vyriausybė teigė, kad nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio investicijos padidėjo, o pelningumas, pinigų srautas ir investicijų grąža sumažėjo. Kinijos Vyriausybė teigė, kad, atsižvelgiant į stabilų užimtumą tuo pačiu laikotarpiu, tai reiškia, kad Sąjungos pramonė nepatyrė materialinės žalos ir yra tikra dėl ateities.

(1027) Kaip ir 1004 ir 1005 konstatuojamosiose dalyse, šis teiginys nebuvo paremtas jokiais įrodymais, dėl to laikytas visiškai hipotetiniu. Kaip minėta 1019 konstatuojamojoje dalyje, didžioji investicijų dalis buvo susijusi su gamybos linijos priežiūra ir į naujus SPM pajėgumus nebuvo investuojama, o tai rodo mažėjančią rinkos dalį.

(1028) Todėl remiantis tuo, kas išdėstyta, visi argumentai, susiję su pelningumu, pinigų srautu, investicijomis ir investicijų grąža, buvo atmesti.

5.5. **Išvada dėl žalos**

(1029) Nagrinėjamuoju laikotarpiu visų pagrindinių žalos rodiklių raida buvo neigiama. Gamybos apimtis sumažėjo maždaug 8 %, o pardavimo apimtis – 5 %. Atsižvelgiant į padidėjusį suvartojimą, dėl sumažėjusios pardavimo apimties rinkos dalis per tiriamąjį laikotarpį sumažėjo nuo 73,7 % 2015 m. iki 63,4 %, t. y. daugiau nei 10 procentinių punktų.

(1030) Be to, neigiama tendencija matyti ir iš pagrindinių finansinių rodiklių, kurie atspindi akivaizdų kainų smukdymą Sąjungos rinkoje, kaip parodyta 8 lentelėje. Taigi per nagrinėjamąjį laikotarpį vieneto pardavimo kainos sumažėjo 7 %, o Sąjungos pramonės vieneto gamybos sąnaudos padidėjo 3 %. Vidutinės vieneto sąnaudos padidėjo dėl sumažėjusios gamybos apimties, nes vėjo jėgainių pramonė ėmė itin daug pirkti iš Kinijos ir Egipto gamintojų, o ne Sąjungos pramonės. Todėl Sąjungos pramonės pelningumas iš 2,5 % pelno 2015 m. virto - 3,4 % nuostoliais per tiriamąjį laikotarpį. Panašus neigiamas poveikis padarytas ir pinigų srautui bei investicijų grąžai.

(1031) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad, „Vitrulan Group“ 2019 m. lapkričio mėn. įsigijus vieno iš atrinktų Sąjungos gamintojų, t. y. „Ahlstrom-Munksjö“, stiklo pluošto armavimo verslą (t. y. SPM gamybą), reikėtų iš naujo įvertinti to Sąjungos gamintojo per tyrimą pateiktą informaciją. Kinijos Vyriausybė teigė, kad naujasis savininkas iš tikrųjų ketina naudoti SPM produkciją tik uždarajam naudojimui, todėl šie produktai nebekonkuruos su likusių Sąjungos gamintojų produkcija Sąjungos rinkoje. Kinijos Vyriausybė taip pat tvirtino, kad naujasis savininkas nurodė, jog tikimasi, kad dėl įsigijimo jo grupė labai išaugs, o tai prieštarautų Komisijos išvadoms, kad Sąjungos pramonė patyrė materialinę žalą.

(1032) Vieno iš atrinktų Sąjungos gamintojų SPM verslas buvo įsigytas po tiriamojo laikotarpio, todėl tai neturėjo poveikio šio Sąjungos gamintojo pateiktiems (ir Komisijos patikrintiems) duomenims, susijusiems su tiriamuoju laikotarpiu ir nagrinėjamuoju laikotarpiu. Kadangi atliekant tyrimą analizuojama tik Sąjungos pramonės padėties raida nagrinėjamuoju laikotarpiu, į jokius pokyčius po tiriamojo laikotarpio atsižvelgti negalima, todėl šis argumentas buvo atmestas.

(1033) Dėl pirkėjo viešo teiginio, kad dėl įsigijimo jo bendrovė turėtų labai išaugti, kuris nebuvo daugiau pagrįstas jokiais įrodymais, negalima suabejoti išsamia Komisijos atlikta visos Sąjungos pramonės žalos rodiklių nagrinėjamuoju laikotarpiu analize. Ši analizė aiškiai parodė, kad Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala ir šios išvados negalima paneigti tokia nepagrįsta pastaba. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(1034) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija savo išvadas dėl žalos daugiausia grindė paskutiniais nagrinėjamojo laikotarpio metais (t. y. tendencijomis nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio), neatsižvelgdama į ankstesnius nagrinėjamojo laikotarpio metus, iš kurių matyti teigiamos arba stabilios tendencijos, o kai kuriais atvejais – ne tokios akivaizdžios neigiamos tendencijos. Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad tuo remdamasi Komisija padarė klaidingą išvadą, kad Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala.

(1035) Į šias pastabas atsakyta 991, 996 ir 1023–1028 konstatuojamosiose dalyse. Kaip nurodyta šiose konstatuojamosiose dalyse, šis tvirtinimas buvo nepagrįstas, todėl atmestas.

(1036) Galiausiai pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad mažai tikėtina, jog Sąjungos pramonė patirs materialinę žalą ateityje.

(1037) Pagrindinio reglamento 8 straipsnio 4 dalyje nurodytų žalos rodiklių tendencijos buvo nustatytos šio tyrimo nagrinėjamuoju laikotarpiu. Buvo surinkti ir patikrinti su šiuo laikotarpiu susiję Sąjungos pramonės duomenys ir tuo remiantis nustatytos aiškios blogėjimo tendencijos, rodančios materialinę žalą. Tirti duomenis pasibaigus šiam nustatytam laikotarpiui reikalavimo nėra. Iš tiesų pagrindinio reglamento 11 straipsnio 1 dalyje (paskutinėje pastraipoje) nustatyta, kad paprastai neturėtų būti atsižvelgiama į informaciją, susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio. Kinijos Vyriausybė nepateikė jokios informacijos ar kitų įrodymų, kuriais remiantis būtų galima suabejoti Komisijos išvadomis arba pagrįsti nukrypimą nuo 11 straipsnio 1 dalies bendrosios taisyklės. Todėl tvirtinimas laikytas hipotetiniu ir atmestas.

(1038) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonė akivaizdžiai patyrė materialinę žalą.

6. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

(1039) Remdamasi pagrindinio reglamento 8 straipsnio 5 dalimi Komisija nagrinėjo, ar dėl subsidijuojamo importo iš KLR ir Egipto Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala. Remdamasi pagrindinio reglamento 8 straipsnio 6 dalimi Komisija taip pat nagrinėjo, ar kiti žinomi veiksniai galėjo tuo pat metu daryti žalą Sąjungos pramonei. Komisija užtikrino, kad žala, kuri galėjo būti padaryta dėl tų kitų veiksnių, nebūtų priskirta subsidijuojamam importui iš KLR ir Egipto. Šie veiksniai – importas iš kitų trečiųjų šalių, 2017–2018 m. sumažėjusi SPM paklausa, žaliavų sąnaudų raida, sau padaryta žala dėl nepakankamai lankstaus tiekimo ir 2017–2018 m. sumažėjęs vėjo jėgainių įrengimas.

6.1. **Subsidijuojamo importo poveikis**

(1040) Importo iš KLR ir Egipto apimtis ir bendra rinkos dalis per nagrinėjamąjį laikotarpį atitinkamai padidėjo 53 % ir 39 %. Šis padidėjimas yra daug didesnis nei beveik 9 % suvartojimo padidėjimas per tą patį laikotarpį. Kita vertus, Sąjungos pramonė prarado daugiau nei 5 % pardavimo apimties ir daugiau nei 10 procentinių punktų rinkos dalį. Be to, importo iš KLR ir Egipto kainos per nagrinėjamąjį laikotarpį vidutiniškai sumažėjo beveik 14 %, o Sąjungos pramonės kainos per tiriamąjį laikotarpį buvo priverstinai sumažintos 15,4–55,8 % arba vidutiniškai 32,3 %. Dėl tokių mažų importo iš KLR ir Egipto kainų per tiriamąjį laikotarpį kainoms buvo daromas didelis spaudimas ir Sąjungos pramonė negalėjo didinti savo kainų tiek, kad jos viršytų vidutines gamybos sąnaudas. Priešingai, per nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos pramonės kainos sumažėjo beveik 7 %. Taigi Sąjungos pramonės pelningumas nuolat mažėjo ir per tiriamąjį laikotarpį nuostoliai sudarė - 3,4 %.

(1041) Iš žalos rodiklių analizės 935–1038 konstatuojamosiose dalyse matyti, kad Sąjungos pramonės ekonominė padėtis per nagrinėjamąjį laikotarpį pablogėjo ir tai sutapo su subsidijuojamo importo iš KLR ir Egipto, dėl kurio priverstinai mažintos Sąjungos pramonės kainos, padidėjimu per tiriamąjį laikotarpį.

(1042) Vienas naudotojas tvirtino, kad laikas, kai Sąjungos pramonė patyrė materialinę žalą ir padidėjo importas iš nagrinėjamųjų šalių, nesutapo. Tas naudotojas tvirtino, kad nuo 2017 m. iki tiriamojo laikotarpio pablogėjus Sąjungos pramonės padėčiai importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis ir rinkos dalis faktiškai sumažėjo.

(1043) Tačiau, kaip parodyta 3 lentelėje (960 konstatuojamojoje dalyje), nuo 2017 m. iki tiriamojo laikotarpio importas iš nagrinėjamųjų šalių padidėjo nuo 50 370 tonų iki 52 892 tonų, o rinkos dalis – nuo 27,8 % iki 31,4 %. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

6.2. **Kitų veiksnių poveikis**

6.2.1. *Importas iš kitų trečiųjų šalių*

(1044) Importo iš kitų trečiųjų šalių apimties raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

12 lentelė

Importas iš trečiųjų šalių

Šalis		2015 m.	2016 m.	2017 m.	Tiriamasis laikotarpis
Indija	Importo apimtis (tonomis)	1 057	2 495	3 290	3 095
	Indeksas	*100*	*236*	*311*	*293*
	Rinkos dalis	0,7 %	1,4 %	1,8 %	1,8 %
	Indeksas	*100*	*206*	*263*	*267*
	Importo kaina (EUR/kg)	1,45	1,46	1,42	1,34
	Indeksas	*100*	*101*	*98*	*93*
Rusija	Importo apimtis (tonomis)	2 071	2 013	2 047	2 352
	Indeksas	*100*	*97*	*99*	*114*
	Rinkos dalis	1,4 %	1,1 %	1,1 %	1,4 %
	Indeksas	*100*	*85*	*84*	*103*
	Importo kaina (EUR/kg)	1,47	1,41	1,39	1,31
	Indeksas	*100*	*96*	*94*	*89*
Kitos trečiosios šalys (išskyrus Indiją ir Rusiją)	Importo apimtis (tonomis)	2 657	3 339	2 649	3 208
	Indeksas	*100*	*126*	*100*	*121*
	Rinkos dalis	1,7 %	1,9 %	1,5 %	1,9 %
	Indeksas	*100*	*110*	*84*	*110*
	Importo kaina (EUR/kg)	2,39	2,20	2,16	2,12
	Indeksas	*100*	*92*	*90*	*89*

Šaltinis: COMEXT, Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai, skundo pateikėjo pateikti rinkos duomenys.

(1045) Importas iš kitų trečiųjų šalių buvo daugiausia vykdomas iš dviejų šalių – Indijos ir Rusijos. Šių dviejų šalių individuali rinkos dalis per tiriamąjį laikotarpį buvo didesnė nei 1 %, o importas iš likusių trečiųjų šalių kiekvienu individualiu atveju sudarė mažiau nei 1 % rinkos dalies, o kartu – 1,9 %.

(1046) Indijos eksportuotojai yra susiję su Sąjungos pramone. Importo iš Indijos rinkos dalis per nagrinėjamąjį laikotarpį laipsniškai didėjo nuo 0,7 % iki 1,8 %. Tačiau toks pardavimas tarp bendrovių nedarė jokio spaudimo Sąjungos kainoms, nes jis buvo vykdomas sandorių kainos lygmeniu. Aptariamas importas susijęs su pusgaminiais, naudojamais galutiniam produktui gaminti, pasitelkiant konkretaus Europos gamintojo technologiją, ir neparduodamais atvirojoje rinkoje. Todėl Komisija padarė išvadą, kad dėl tokio importo žala Sąjungos pramonei nebuvo daroma.

(1047) Per nagrinėjamąjį laikotarpį importo iš Rusijos rinkos dalis išliko stabili ir 2015–2017 m. net šiek tiek sumažėjo, o per tiriamąjį laikotarpį pasiekė panašų lygį kaip 2015 m. Nors dėl importo iš Rusijos kainų buvo priverstinai vidutiniškai mažinamos Sąjungos gamintojų kainos, atsižvelgiant į bendrą rinkos dalį ir tendenciją, nėra tikėtina, kad jos turėjo įtakos patirtai žalai. Kainos tikriausiai buvo reakcija į KLR ir Egipto daromą spaudimą kainoms. Taigi importas iš Rusijos nebuvo susijęs su tuo, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos pramonė prarado rinkos dalį. Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad Rusijos eksportuotojai yra Sąjungos pramonės susijusios bendrovės, tad tas importas nedarė jokio spaudimo Sąjungos kainoms, nes tai buvo pardavimas tarp bendrovių sandorių kainomis.

(1048) Taigi Komisija padarė išvadą, kad dėl importo iš kitų trečiųjų šalių nedaryta 984–1038 konstatuojamosiose dalyse aprašyta žala.

(1049) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Sąjungos pramonė, nukreipusi gamybą į Rusiją ir Indiją, pati sau darė žalą. Tačiau Kinijos Vyriausybė neatkreipė dėmesio į Komisijos analizę šio reglamento 1046 ir 1047 konstatuojamosiose dalyse, kuriose padaryta aiški išvada, kad importas iš Indijos ir Rusijos nebuvo žalos Sąjungos pramonei priežastis.

(1050) Komisija nustatė, kad iš Indijos iš tiesų buvo importuojami pusgaminiai, kuriuos Sąjungos gamintojas naudojo panašiam produktui gaminti. Panašiai ir importas iš Rusijos, nors vidutiniškai pigesnis nei Sąjungos pramonės produktas, nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo pastovus ir, kaip nustatyta, žalos Sąjungos pramonei nedarė. Todėl importas iš šių dviejų šalių negali būti laikomas sau padaryta žala. Tad šis tvirtinimas buvo atmestas.

6.2.2. *SPM paklausos Sąjungoje sumažėjimas nuo 2017 m. iki tiriamojo laikotarpio*

(1051) Vienas naudotojas tvirtino, kad Sąjungos pramonei žalą padarė nuo 2017 m. iki tiriamojo laikotarpio sumažėjęs suvartojimas, o kitas naudotojas tvirtino, kad žalą padarė tai, kad per tą patį laikotarpį buvo įrengiama mažiau vėjo jėgainių. Tuo, kad 2017–2018 m. suvartojimas sumažėjo - 7,3 %, negalima paaiškinti to, kad per tą patį laikotarpį Sąjungos gamintojų pardavimo apimtis sumažėjo - 13,3 %, ypač atsižvelgiant į tai, kad importas iš nagrinėjamųjų šalių padidėjo 5 % nuo 50 370 tonų iki 52 892 tonų, o rinkos dalis per tą patį laikotarpį nuo 2017 m. iki tiriamojo laikotarpio padidėjo nuo 27,8 % iki 31,4 %.

(1052) Tai, kad žalą padarė ne 2018 m. sumažėjęs suvartojimas, tampa dar aiškiau, kai vertinamas visas nagrinėjamasis laikotarpis, o ne lyginami tik dveji paskutiniai metai. Per nagrinėjamąjį laikotarpį suvartojimas Sąjungoje didėjo, Sąjungos pramonės rinkos dalis per tą patį laikotarpį nuolat mažėjo, o nagrinėjamųjų šalių rinkos dalis nuolat didėjo. Apskritai padidėjusiu suvartojimu Sąjungos pramonė negalėjo pasinaudoti, nes iš nagrinėjamųjų šalių buvo vykdomas subsidijuojamas importas, dėl kurio nuolat buvo priverstinai labai mažinamos Sąjungos pramonės pardavimo kainos. Nors Sąjungos pramonė nuostolių pradėjo patirti tik per tiriamąjį laikotarpį, jau ir kitais metais matyti nuolatinis jų pelno mažėjimas – pradedant 2015–2017 m., kaip parodyta 1016 konstatuojamojoje dalyje.

(1053) Todėl tie tvirtinimai buvo atmesti.

(1054) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Sąjungos pramonės padėtis priklausė nuo Sąjungos suvartojimo raidos, o ne nuo importo iš trečiųjų šalių. Kinijos Vyriausybė teigė, kad tai įrodo faktas, kad 2015–2016 m. padidėjus suvartojimui Sąjungos pramonė gavo daugiausia naudos, nes pardavimo apimtis padidėjo maždaug 12 000 metrinių tonų. Be to, Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija neatsižvelgė į Sąjungos pramonės pardavimo apimties sumažėjimo ir paklausos Sąjungoje sumažėjimo sąsają ir padarė išvadą, kad Sąjungos pramonės pardavimo apimtis 2017–2018 m. sumažėjo daugiau nei Sąjungos suvartojimas.

(1055) Nors suvartojimo sumažėjimas turėtų vienodai veikti Sąjungos pramonę ir importą iš nagrinėjamųjų šalių, atlikus tyrimą nustatyta, kad nepaisant nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio mažėjusio suvartojimo, importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis padidėjo 8 %, o rinkos dalis – 3,6 procentinio punkto nuo 27,8 % iki 31,4 %, tuo tarpu Sąjungos pramonės pardavimo apimtis ir rinkos dalis sumažėjo. Primenama, kad atlikus tyrimą nustatyta, kad importas iš nagrinėjamųjų šalių buvo subsidijuojamas ir pateko į Sąjungos rinką kainomis, dėl kurių buvo priverstinai labai mažinamos Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungos rinkoje kainos. Panašiai 2015–2016 m., kai suvartojimas padidėjo, importas iš nagrinėjamųjų šalių padidėjo 24 %, o rinkos dalis – 1,8 procentinio punkto, tuo tarpu Sąjungos pramonės pardavimo apimtis padidėjo tik 11 %, o rinkos dalis sumažėjo net 2,6 procentinio punkto. Todėl teiginys, kad Sąjungos pramonė daugiausia pasinaudojo tokiu suvartojimo padidėjimu, yra neteisingas.

(1056) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad 2019 m. labai padidėjo vėjo jėgainių įrengimas, ir tikimasi, kad šis didėjimas tęsis ir ateityje. Kadangi vėjo energijos pramonė yra pagrindinė SPM suvartojimo varomoji jėga, tai turėtų teigiamą poveikį Sąjungos pramonei. Pagrįsdama savo tvirtinimą Kinijos Vyriausybė nurodė leidinį „Wind Europe“, kuriame pateikti vėjo jėgainių įrengimo plėtros iki 2019 m. statistiniai duomenys, įskaitant tam tikrą prognozę dėl vėjo jėgainių įrengimo ateityje.

(1057) Kaip minėta, teigiama Sąjungos SPM suvartojimo raida nebūtinai daro teigiamą poveikį Sąjungos pramonės padėčiai. Kaip nurodyta 1055 konstatuojamojoje dalyje, dėl 2015–2016 m. padidėjusio suvartojimo padidėjo importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis ir rinkos dalis, o Sąjungos pramonė negalėjo visapusiškai pasinaudoti tuo padidėjimu ir per šį laikotarpį net prarado rinkos dalį. Nors iš „Wind Europa“ statistinių duomenų matyti, kad 2019 m. vėjo jėgainių įrengimo tendencijos buvo teigiamos, iš jų taip pat matyti, kad 2019 m. jų buvo vis dar mažiau įrengiama nei 2017 m. 2017 m. jau pastebėta suvartojimo mažėjimo tendencija, o Sąjungos pramonės padėtis pablogėjo. Apibendrinant, vien tai, kad 2019 m. vėjo jėgainių įrengimas padidėjo, neleidžia daryti jokios išvados dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių apimties raidos ir Sąjungos pramonės padėties tais metais.

(1058) Todėl visi šie argumentai turėjo būti atmesti.

6.2.3. *Žaliavų sąnaudų padidėjimas*

(1059) Abu bendradarbiaujantys naudotojai teigė, kad žalą padarė padidėjusios iš KLR importuojamos pagrindinės žaliavos (SPP) sąnaudos, nes šiems produktams buvo nustatyti galutiniai kompensaciniai muitai, ir padidėjusios energijos sąnaudos. Vidutinės Sąjungos pramonės vieneto sąnaudos per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo tik 3 %, o importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos sumažėjo beveik 14 % ir Sąjungos kainos buvo priverstinai sumažintos 32,3 %. Todėl padarytą žalą galima sieti ne su padidėjusiomis sąnaudomis, o su spaudimu, kurį darė subsidijuojamas importas, dėl kurio Sąjungos pramonė negalėjo didinti savo kainų padidėjus sąnaudoms.

(1060) Todėl tie tvirtinimai buvo atmesti.

6.2.4. *Nepakankamas Sąjungos pramonės lankstumas*

(1061) Naudotojai teigė, kad Sąjungos pramonė nėra pakankamai lanksti ir tiekia tik didelius kiekius vykdydama ilgalaikius įsipareigojimus, tačiau tai kelia didelę finansinę riziką naudotojams (vėjo energijos sektoriui), kurie vietoj jos pasirinko kitus tiekėjus. Tačiau atlikus tyrimą paaiškėjo, kad vėjo energijos sektoriuje įgyvendinama tiekimo diversifikavimo politika ir Sąjungos SPM gamintojai visuomet įtraukiami į jo tiekimo grandinę. Iš tyrimo taip pat matyti, kad vėjo energijos gamintojas pirkimo iš kelių šaltinių strategiją gali vykdyti ir vien tik su Sąjungos SPM gamintojais. Tai rodo, kad yra Sąjungos SPM gamintojų, vėjo energijos pramonei produkto kokybę užtikrinančių tokiomis sąlygomis, kokiomis pramonė to reikalauja, kaip išsamiau paaiškinta 1081 konstatuojamojoje dalyje.

(1062) Todėl šie argumentai buvo atmesti.

(1063) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Kinijos gamintojai, teikdami integruotas rinkinių formavo paslaugas, turi teisėtą konkurencinį pranašumą, o Sąjungos pramonė nesugebėjo tinkamai pakeisti savo verslo strategijos, kad patenkintų šią paklausą.

(1064) Kaip nurodyta 1107 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonei priklauso specializuotos rinkinių formavimo bendrovės, kurios atlieka šią funkciją. Taigi naudotojai gali gauti tokius pačius rinkinius iš Sąjungos šaltinių, o ne pirkti juos iš Kinijos gamintojų. Nors Kinijos gamintojai gali turėti logistinį pranašumą dėl vienu mažiau pervežimo tarp SPM gamybos ir rinkinių formavimo įmonių, Kinijos Vyriausybė neįrodė, kaip tai galėtų turėti didelį poveikį rinkai, kurios varomoji jėga yra kainų konkurencija ir produktų kokybė.

(1065) Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(1066) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Sąjungos pramonė nesugebėjo tinkamai pritaikyti savo verslo strategijos prie sumažėjusio pardavimo sumažindama užimtumo lygį ir kad Sąjungos pramonė netgi padidino investicijas.

(1067) Komisija pažymėjo, kad atleidus darbuotojus trumpuoju laikotarpiu gali padidėti išlaidos ir kad Sąjungos pramonė tada turėtų orientuotis į mažesnius užsakymus, kurie dėl dažnesnio mašinų pritaikymo yra imlesni darbo jėgai. Dėl investicijų, kaip minėta 1019 konstatuojamojoje dalyje, atlikus patikrinimus nustatyta, kad daugiausia jos buvo susijusios su būtinais techninės priežiūros ir pakeitimo darbais, o ne su gamybos pajėgumų didinimu.

(1068) Todėl šis tvirtinimas atmestas.

6.3. **Išvada dėl priežastinio ryšio**

(1069) Komisija padarė išvadą, kad laikas, kai labai padidėjo importas iš nagrinėjamųjų šalių ir pablogėjo Sąjungos pramonės padėtis, akivaizdžiai sutapo.

(1070) Komisija taip pat tyrė kitus žalos veiksnius ir šiuo tyrimo etapu nenustatė jokių kitų veiksnių, kurie būtų susiję su Sąjungos pramonės patirta materialine žala. Faktiškai dėl jokių kitų veiksnių, vertintų atskirai arba bendrai, nekyla abejonių, kad tarp subsidijuojamo importo iš KLR bei Egipto ir Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos yra tikras ir stiprus ryšys.

(1071) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad Komisija neatsižvelgė į tai, kad materialinę žalą darė ir kiti veiksniai, kaip antai suvartojimo sumažėjimas. Šiomis aplinkybėmis Kinijos Vyriausybė nurodė *PPO apeliacinio komiteto sprendimą byloje „US – Hot Rolled Steel“* ir tvirtino, kad Komisija turėjo atskirti dėl kitų veiksnių daromą žalingą poveikį nuo subsidijuojamo importo žalingo poveikio. Kaip nustatyta 1044–1068 konstatuojamosiose dalyse ir atsižvelgiant į 1070 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas išvadas, kad nenustatyta, jog kuris nors kitas veiksnys būtų susijęs su Sąjungos pramonei padaryta žala, šis tvirtinimas buvo atmestas.

7. **SĄJUNGOS INTERESAI**

(1072) Remdamasi pagrindinio reglamento 31 straipsniu Komisija nagrinėjo, ar, nepaisant išvados dėl žalingo subsidijavimo, galima padaryti aiškią išvadą, kad šiuo atveju kompensuotinų subsidijų dydį atitinkančių kompensacinių priemonių nustatymas neatitiktų Sąjungos interesų. Nustatant Sąjungos interesus įvertinti visi susiję interesai, tarp jų – Sąjungos pramonės, importuotojų, naudotojų, tiekėjų ir pagalbinių pramonės šakų, kaip antai pjaustytojų ir (arba) rinkinių formuotojų, interesai.

7.1. **Sąjungos pramonės interesai**

(1073) Per tyrimą nustatyta, kad materialinę žalą Sąjungos pramonei padarė subsidijuojamas importas, dėl kurio tiriamuoju laikotarpiu buvo priverstinai mažintos Sąjungos pramonės kainos ir darytas spaudimas kainoms – dėl to buvo prarasta didelė rinkos dalis ir patirti nuostoliai, kaip išsamiau aprašyta 984–1069 konstatuojamosiose dalyse.

(1074) Sąjungos pramonei bus naudingos priemonės, kurios veikiausiai užkirs kelią tolesniam importo iš KLR ir Egipto antplūdžiui labai mažomis kainomis. Be tokių priemonių Kinijos ir Egipto gamintojai ir toliau eksportuos subsidijuojamą SPM į Sąjungos rinką ir darys tolesnį spaudimą kainoms, o Sąjungos pramonė negalės parduoti SPM tokia kaina, kad gautų pakankamą pelną, ir dėl to patirs tolesnę materialinę žalą.

7.2. **Naudotojų interesai**

(1075) Vėjo jėgainių gamintojai yra didžiausi SPM naudotojai, kurių SPM paklausa Sąjungoje sudaro 60–70 %. Kiti naudotojai – laivų (maždaug 11 %), sunkvežimių (maždaug 8 %) ir sporto įrangos (apie 2 %) gamintojai, taip pat vamzdynų rekonstrukcijos sistemų tiekėjai (apie 8 %).

(1076) Inicijavus tyrimą buvo susisiekta su 25 žinomais Sąjungos naudotojais, kurie buvo pakviesti bendradarbiauti. Du vėjo jėgainių gamintojai pareiškė nesutinkantys su galimomis priemonėmis SPM. Trys vėjo jėgainių gamintojai pranešė apie save, bet nepareiškė savo nuomonės, nors buvo paraginti tai padaryti pranešime apie tyrimo inicijavimą ir naudotojų klausimynuose, į kuriuos jie atsakė. Priemonėms prieštaraujantiems abiem vėjo jėgainių gamintojams pritarė asociacija, atstovaujanti Europos vėjo energijos pramonei. Tačiau vienas iš jos narių, Prancūzijos vėjo energijos asociacija, aiškiai pareiškė, kad laikosi neutralios pozicijos dėl galimų muitų. Penki vėjo jėgainių gamintojai, įskaitant „Vestas“ ir SGRE, pateikė klausimyno atsakymus. Vienas vėjo jėgainių gamintojas pareiškė, kad SPM perka tik iš įvairių Sąjungos gamintojų. Galimoms priemonėms pritarė įvairūs slidinėjimo įrangos gamintojai ir įvairios rinkinių formavimo bendrovės.

7.2.1. *Vėjo jėgainių gamintojai*

(1077) Vėjo jėgainės yra dviejų pagrindinių rūšių: i) jūros, kurios paprastai yra didesnės ir skirtos eksploatuoti jūroje netoli pakrantės, ir ii) sausumos, kurios yra skirtos eksploatuoti sausumoje.

(1078) Sąjungos vėjo jėgainių parkų projektus tradiciškai įgyvendina projektų plėtotojai – energetikos bendrovės ar investuotojai, o ne patys vėjo jėgainių gamintojai. Iš pradžių valstybės narės garantavo vėjo jėgainių parkuose gaminamos energijos supirkimo tarifus, bet nuo 2014 m. parama skiriama tik konkursus, kuriuose dalyvauja įvairūs projektų plėtotojai, laimėjusiems projektams, pastaruoju metu neatsižvelgiant į energijos rūšį (t. y. vėjo energijos projektai gali konkuruoti su saulės energijos projektais).

(1079) „Vestas“ ir SGRE yra vieni iš didžiausių vėjo jėgainių gamintojų Sąjungoje, kuriems kartu tenka daugiau nei 20 % visos SPM paklausos Sąjungoje. Kartu jie importuoja daugiau nei 30 % viso iš nagrinėjamųjų šalių importuojamo kiekio. Abi bendrovės pateikė kelias pastabas, būtent dėl i) tiekimo stabilumo sumažėjimo; ii) vėjo energijos pramonės konkurencingumo sumažėjimo; iii) rizikos, kad gamybą gali tekti perkelti kitur, ir iv) suderinamumo su Sąjungos atsinaujinančiosios energijos tikslais, jeigu priemonės būtų nustatytos.

i) Tiekimo stabilumas

(1080) „Vestas“ ir SGRE tvirtino, kad jėgainių mentėse naudojamoms SPM taikomas sudėtingas sertifikavimo procesas ir ilgi aktyvių bandymų etapai. Naudotojai taip pat teigė, kad tik Kinijos SPM gamintojai dėl jų vertikaliosios integracijos gali per trumpą laiką tiekti didelius vienodos kokybės produktų kiekius. Jie taip pat tvirtino, kad Sąjungos gamintojų gamybos apimtis nėra pakankama, nes ji yra mažesnė už visą Sąjungos suvartojimą. Naudotojų teigimu, dėl šių priežasčių vėjo jėgainių pramonė negali greitai keisti tiekėjų ir net jeigu galėtų, Sąjungoje negaminama pakankamai SPM.

(1081) Nors dauguma Sąjungos gamintojų nėra vertikaliai integruoti, atlikus tyrimą paaiškėjo, kad siekdami išvengti su tiekimu susijusių sunkumų vėjo jėgainių gamintojai paprastai laikosi pirkimo iš kelių šaltinių strategijos ir reguliariai perka tos pačios rūšies SPM iš Sąjungos gamintojo ir Kinijos ar Egipto gamintojo. Tačiau Komisija taip pat gavo duomenų iš trečiojo vėjo jėgainių gamintojo, kurio šaltiniai yra tik Sąjungos gamintojai. Tai, kad tarp konkrečios rūšies SPM šaltinių visada būna Sąjungos gamintojų, kurie yra vertikaliai integruoti ir neintegruoti, rodo, jog SPM, kurių reikia vėjo jėgainėms gaminti, gali tiekti ir neintegruoti gamintojai.

(1082) Kalbant apie gamybos pajėgumus Sąjungoje, kaip parodyta 5 lentelėje, šiuo metu Sąjungoje pagaminama mažiau, nei suvartojama (kaip parodyta 2 lentelėje), tačiau bendri Sąjungos gamybos pajėgumai yra didesni už suvartojimą. Atlikus tyrimą paaiškėjo, kad dėl padidėjusio subsidijuojamo importo iš KLR ir Egipto mažomis kainomis, dėl kurio Sąjungos pramonė neteko rinkos dalies, šiuo metu yra daugiau nei 40 % nepanaudotų pajėgumų. Tokių nepanaudotų pajėgumų turi 16 Sąjungos gamintojų, tad Sąjunga yra konkurencinga rinka, turinti įvairių vidaus tiekimo šaltinių. Be to, galima nesunkiai sukurti papildomus pajėgumus, nes reikia tik nedidelių investicijų. Sąjungos pramonė jau tiekia medžiagas vėjo jėgainių pramonei, taigi yra sertifikuota tiekėja ir sąžiningomis rinkos sąlygomis gali nesunkiai padidinti tiekiamą kiekį.

(1083) Be to, vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu vėjo jėgainių gamintojai galės sertifikuoti papildomus Sąjungos arba kitų subsidijavimo nevykdančių šalių SPM gamintojus. Kaip minėta 1076 konstatuojamojoje dalyje, vienas iš vėjo jėgainių gamintojų laikėsi pirkimo iš kelių šaltinių strategijos ir produktą pirko tik iš Sąjungos gamintojų. Be to, Sąjungoje yra pakankamai nepanaudotų pajėgumų gamybą padidinti tiek, kad būtų patenkinta didelių vėjo jėgainių gamintojų paklausa.

(1084) Todėl tie tvirtinimai buvo atmesti.

ii) Vėjo energijos pramonės konkurencingumas

(1085) Bendradarbiaujantys vėjo jėgainių gamintojai teigė, kad bet koks SPM kainų padidėjimas padarytų didelį poveikį jų konkurencingumui. Jie tvirtino, kad SPM sąnaudų dalį reikia vertinti mentės gamybos, o ne viso vėjo jėgainių parko lygmeniu. Jie taip pat teigė, kad dėl galimų muitų padidėjusių sąnaudų negalima perkelti vėjo jėgainių parko plėtotojams, nes tarp pasiūlymo dėl vėjo jėgainių parko projekto pateikimo ir faktinio įgyvendinimo praeina daug laiko. Vėjo jėgainių gamintojų teigimu, dėl muitų padidėjusios sąnaudos padarys poveikį ilgalaikiam visos vėjo energijos pramonės technologiniam išlikimui Sąjungoje, nes, norint ir toliau pirmauti naudojantis veiksmingiausiomis technologijomis, būtina daug investuoti į mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą.

(1086) Iš tyrimo matyti, kad jėgainių mentės parduodamos ne atskirai, o kaip vėjo jėgainės dalis. Be to, vėjo jėgainių projektų plėtotojai reguliariai perka papildomą vėjo jėgainių parko infrastruktūrą iš vėjo jėgainių gamintojų. Taigi, kalbant apie vėjo jėgainių gamintojų konkurencingumą, SPM sąnaudos turėtų būti nustatomos jas susiejant su visa vėjo jėgaine arba visa vėjo jėgainių parko technologija, kurią parduoda vėjo jėgainių gamintojai, o ne tik su menčių gamyba, kaip teigiama, nes tai neperteiktų rinkos realijų.

(1087) SPM ir epoksidinė derva yra dvi pagrindinės sudedamosios dalys, naudojamos vėjo jėgainių mentėms gaminti. Taigi SPM sudaro [10–35 %] mentės žaliavų sąnaudų priklausomai nuo to, kiek panaudojama SPM ir kiek – kitų medžiagų. Tačiau atlikus tyrimą taip pat paaiškėjo, kad menčių gamyba yra imli darbui, tad bendrose mentės gamybos sąnaudose SPM dalis yra daug mažesnė ir sudaro tik [4–14 %]. Ši dalis sumažėja iki [0,1–2 %] bendrų vėjo jėgainės sąnaudų ir viso vėjo jėgainių parko statybos sąnaudų.

(1088) Atsižvelgiant į tai, kad SPM sudaro tik tokią nedidelę vėjo jėgainių parko sąnaudų dalį ([0,1–2 %]), manoma, kad galutinių muitų, taikomų SPM, poveikis bendrų vėjo jėgainių parko sąnaudų daliai yra nedidelis, ypač todėl, kad didelė dalis SPM perkama Sąjungoje. Atlikus tyrimą buvo nustatyta, kad Sąjungos vėjo jėgainių gamintojai taip pat turi nemenką derybinę galią, kad perkeltų papildomas sąnaudas vėjo jėgainių parkų plėtotojams, nes kartu jie yra pagrindiniai vėjo jėgainių tiekėjai Sąjungos rinkoje. Turint omenyje, kad SPM sudaro tik labai nedidelę vėjo jėgainių parko sąnaudų dalį, pelningumas turėtų būti toks, kad būtų galima užtikrinti tokias investicijas į mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą, kurios yra būtinos norint toliau pirmauti naudojantis veiksmingiausia technologija.

(1089) Nors negalima atmesti galimybės, kad tokį sąnaudų perkėlimą gali apsunkinti konkurencinis netiesioginio dalyvavimo konkurse pobūdis, reikėtų atsižvelgti į tai, kad, priešingai nei SPM gamintojų atveju, bendradarbiaujančių vėjo jėgainių gamintojų finansinė padėtis yra gera dėl gaunamo pelno, kuris leidžia nesunkiai absorbuoti nedidelį muitų poveikį. Be to, abu bendradarbiaujantys vėjo jėgainių gamintojai ne tik parduoda vėjo jėgaines, bet ir teikia paskesnes techninės priežiūros paslaugas vėjo jėgainių parkų plėtotojams. Tokios sutartys yra labai pelningos. Apie su aptarnavimu susijusios veiklos dalies patrauklumą byloja ir tai, kad vienas iš bendradarbiaujančių naudotojų neseniai įsigijo nemokaus konkurento aptarnavimo skyrių ([207]).

(1090) Taigi Komisija nustatė, kad vėjo jėgainių gamintojai galėtų nesunkiai absorbuoti bet kokias dėl kompensacinių muitų padidėjusias sąnaudas, kurių negalima perkelti vėjo jėgainių parkų plėtotojams. Be to, kaip nurodyta 1083 konstatuojamojoje dalyje, vėjo jėgainių gamintojai taip pat galėtų pakeisti tiekėją ir SPM pirkti iš šaltinio, kuris nebūtų susijęs su subsidijavimu, Sąjungoje ar kitur.

([207]) 2019 m. spalio mėn. „Siemens Gamesa“ įsigijo tam tikrą bendrovės „Senvion“ turtą.

(1091) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, visi tvirtinimai dėl vėjo jėgainių gamintojų konkurencingumo buvo atmesti.

iii) Menčių gamybos perkėlimas

(1092) Bendradarbiaujantys naudotojai taip pat tvirtino, kad padidėjus menčių gamybos sąnaudoms tektų perkelti gamybą iš Sąjungos ir Sąjunga prarastų tūkstančius darbo vietų.

(1093) Kalbant apie sausumos jėgainių menčių gamybą, atlikus tyrimą paaiškėjo, kad tokios gamybos perkėlimas jau vyksta ir netaikant priemonių SPM. Jis vyksta dėl vėjo jėgainių parkų projektų rinkos augimo už Sąjungos ribų ir dėl sumažėjusio naujų Sąjungos vėjo jėgainių parkų projektų plėtojimo. Pavyzdžiui, Vokietijoje dabar pasiektas žemiausias lygis per pastaruosius 20 metų. Dar viena priežastis – didelės menčių gamybos darbo sąnaudos. Atlikus tyrimą paaiškėjo, kad menčių gamyba yra imli darbui ir kad darbo sąnaudos viršija SPM sąnaudas [300–700 %]. Todėl dėl mažesnių darbo sąnaudų trečiosiose šalyse menčių gamintojai labai suinteresuoti perkelti gamybą. Muitų nustatymas SPM darytų labai nedidelį poveikį arba jokio poveikio.

(1094) Atlikus tyrimą taip pat paaiškėjo, kad jūros jėgainių menčių atveju vežimo išlaidos atlieka svarbesnį vaidmenį nei menčių žaliavų, kaip antai SPM, sąnaudos. Jūros jėgainių mentės yra ilgesnės ir sunkesnės nei sausumos jėgainių mentės, tad jų vežimas yra sudėtingesnis ir brangesnis. Todėl kompensacinių muitų nustatymas nagrinėjamajam produktui tikriausiai nepaskatins perkelti jūros jėgainių menčių gamybos.

(1095) Taigi tvirtinimai dėl menčių gamybos perkėlimo į kitas trečiąsias šalis buvo atmesti.

iv) Atsinaujinančiosios energijos politika

(1096) Vienas naudotojas tvirtino, kad priemonių nustatymas būtų nesuderinamas su Sąjungos atsinaujinančiosios energijos politikos tikslais, nes dėl to gerokai padidėtų vėjo jėgainių gamybos sąnaudos. Jis pagrindė savo tvirtinimą pateikdamas nuorodą į Komisijos parengtą Europos pramonės iniciatyvą vėjo energijos srityje, kurioje nustatytas tikslas iki 2020 m. sumažinti vėjo jėgainių ir jų sudedamųjų dalių gamybos sąnaudas 20 %.

(1097) Kaip aprašyta 1085–1090 konstatuojamosiose dalyse, atlikus tyrimą šis tvirtinimas liko nepatvirtintas, nes buvo nustatyta, kad bet kokios kompensacinės priemonės padarytų tik nedidelį poveikį vėjo jėgainių gamintojų sąnaudoms. Be to, tas naudotojas taip pat neparodė, kaip kompensacinės priemonės SPM, kurios sudaro tik nedidelę vėjo jėgainių parko technologijų sąnaudų dalį, užkirstų kelią laipsniškam vėjo energijos dalies didėjimui Europoje arba neleistų pasiekti 2020 m. tikslo. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

7.2.2. *Slidžių gamintojai ir kiti naudotojai*

(1098) Keli slidinėjimo pramonės naudotojai teigė, jog jų tiekimo stabilumui būtina, kad Sąjungoje būtų SPM gamintojų, nes jiems reikia vietos partnerio, su kuriuo jie galėtų glaudžiai bendradarbiauti ir iš kurio galėtų gauti pagal užsakymą mažesniais kiekiais gaminamas SPM, kurios šiuo metu už Sąjungos ribų negaminamos. Be to, jie pabrėžė, kad Sąjungos SPM pramonė yra labai svarbi partnerė tobulinant jų produktus ir plėtojant naujus sprendimus. Pastaraisiais metais bendradarbiaujant su SPM gamintojais mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros srityje pavyko keliais aspektais padidinti veiksmingumą, pagerinti produktų savybes ir sukurti naujus, labiau aplinką tausojančius produktus. Tie naudotojai tvirtino, kad Sąjungos slidžių gamintojai negali tokiu pat lygmeniu bendradarbiauti su Kinijos ar Egipto SPM tiekėjais, nes netektų galimybės toliau pirmauti (žaliųjų ir tvarių) inovacijų srityje ir jiems patiems kiltų didesnis importo nesąžiningos konkurencijos sąlygomis pavojus.

(1099) Komisija nusprendė, kad pateikti argumentai yra įtikinami, ypač dėl mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros pramonės sektoriuje, kuriame MTP atlieka labai svarbų vaidmenį. Iš eksportuojančių gamintojų argumentų minėtais klausimais negauta. Tačiau Komisija taip pat pažymėjo, kad slidžių gamintojai naudoja mažiau SPM nei vėjo jėgainių gamintojai.

(1100) Kiti Sąjungos naudotojai per tyrimą apie save nepranešė.

(1101) Taigi Komisija padarė išvadą, kad naudotojai nepateikė įtikinamų priežasčių, dėl kurių nereikėtų nustatyti kompensacinių priemonių, bet pateikė argumentų, kad Sąjungos SPM pramonės išlikimas būtų svarbus kelioms naudotojų grupėms.

7.3. **Tiekėjai**

(1102) Apie save pranešė du Sąjungos pagrindinių SPM gamybos išteklių SPP gamintojai ir Sąjungos SPP gamintojams atstovaujanti asociacija, kurie pateikė argumentų už kompensacinių priemonių nustatymą. Jie tvirtino, kad Sąjungos SPP gamintojai nukentėtų, jeigu netektų pagrindinių užsakovų, nes tuomet kiltų pavojus jų pačių išlikimui Sąjungoje.

(1103) Todėl Komisija padarė išvadą, kad priemonių nustatymas akivaizdžiai atitinka Sąjungos SPP gamintojų, tiekiančių šiuos produktus SPM gamintojams, interesus.

7.4. **Importuotojai**

(1104) Kaip minėta 85 konstatuojamojoje dalyje, apie save pranešė tik vienas nepriklausomas importuotojas, bet jis iš KLR importavo tik nedidelius SPM kiekius iki 25 tonų. Kadangi didžiausių kiekių naudotojams reikia specialių pagal užsakymą gaminamų SPM, tai nėra produktas, kurį reguliariai dideliais kiekiais importuotų nepriklausomi prekiautojai.

(1105) Todėl Komisija padarė išvadą, kad nesusiję importuotojai nepateikė įtikinamų priežasčių netaikyti priemonių, nes jie importuoja tik nedidelius SPM kiekius.

7.5. **Pjaustymo ir rinkinių formavimo paslaugų teikėjai**

(1106) Vis dažniau naudotojams, ypač vėjo jėgainių sektoriuje, reikia suformuotų SPM rinkinių, kai medžiagos supjaustomos tam tikra forma ir sujungiamos susiuvant įvairius SPM sluoksnius, taip paspartinant tolesnės gamybos grandies pramonės gamybą. Pastaraisiais metais Sąjungoje susiformavo tokių paslaugų teikėjų rinka. Apie save pranešė viena pjaustymo įmonė, pateikusi argumentų už kompensacinių priemonių nustatymą. Kadangi Kinijos ir Egipto eksportuojantys gamintojai vis dažniau integruoja tokias papildomas paslaugas, priešingai nei Sąjungos pramonė, paslaugų teikėjai netektų didelės savo verslo dalies, jeigu rinkoje nebeliktų Sąjungos gamintojų. Pjaustytojų vertinimu, Sąjungos pjaustymo pramonėje dirba daugiau nei 2 000 žmonių.

(1107) Todėl Komisija padarė išvadą, kad priemonių nustatymas akivaizdžiai atitinka Sąjungos rinkinių formavimo ir pjaustymo paslaugų teikėjų SPM gamintojams interesus.

7.6. **Kiti tvirtinimai**

(1108) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Egipto Vyriausybė priminė, kad Europos Sąjunga padėjo Egiptui skatinti vystymąsi pagal Asociacijos susitarimą ir kaimynystės politiką ir kad priemonės prieštarautų šiai politikai. Komisija pažymėjo, kad į tai nėra aplinkybė, į kurią reikėtų atsižvelgti analizuojant Sąjungos interesus pagal pagrindinio reglamento 31 straipsnį. Bet kuriuo atveju atlikus tyrimą nekilo abejonių dėl Egipto pastangų plėtoti, modernizuoti ir remti pajamų augimą ir užimtumo lygį.

7.7. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(1109) Komisija nustatė, kad priemonių nustatymas akivaizdžiai atitinka Sąjungos SPM pramonės interesus, nes dėl nagrinėjamojo produkto subsidijuojamo importo kyla pavojus jos išlikimui. Sąjungos SPM pramonės išlikimas yra svarbus norint užtikrinti tiekimo jos pirkėjams stabilumą Sąjungoje, ypač kalbant apie naudotojus, kurie priklauso nuo glaudaus bendradarbiavimo ir kuriems reikia mažesnių specialių SPM kiekių, kurių neįmanoma įsigyti iš KLR ar Egipto. Kai kuriems naudotojams taip pat itin svarbu išlaikyti Sąjungoje naujų SPM kūrimą, kad jie neatsidurtų nepalankioje padėtyje konkuruodami su importu iš už Sąjungos ribų. Be to, Sąjungos SPM pramonės išlikimas taip pat yra itin svarbus Sąjungos SPP tiekėjų ir Sąjungos pjaustymo ir rinkinių formavimo paslaugų teikėjų išlikimui.

(1110) Tačiau, kaip paaiškinta 1077–1097 konstatuojamosiose dalyse, priemonių nustatymas vėjo jėgainių gamintojams nepadarytų didelio neigiamo poveikio.

(1111) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad nėra jokių įtikinamų priežasčių, kad kompensacinių priemonių nustatymas importuojamoms KLR ir Egipto kilmės SPM neatitiktų Sąjungos interesų.

8. GALUTINĖS KOMPENSACINĖS PRIEMONĖS

(1112) Atsižvelgiant į padarytas išvadas dėl subsidijavimo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų ir į pagrindinio reglamento 15 straipsnį, turėtų būti nustatytas galutinis kompensacinis muitas.

8.1. **Galutinių kompensacinių priemonių dydis**

(1113) Pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje nustatyta, kad galutinio kompensacinio muito dydis neturi viršyti apskaičiuotos kompensuotinų subsidijų sumos.

(1114) 15 straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje nurodoma: „*Jeigu remdamasi visa pateikta informacija Komisija gali padaryti aiškią išvadą, kad priemonių sumos nustatymas pagal trečią pastraipą neatitinka Sąjungos interesų, kompensacinio muito suma turi būti mažesnė, jeigu tokio mažesnio muito pakaktų atitaisyti žalą Sąjungos pramonei*“.

(1115) Komisijai tokia informacija nebuvo pateikta, todėl kompensacinių priemonių lygis bus nustatytas remiantis 15 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa.

(1116) Remiantis tuo, kas išdėstyta, galutinio kompensacinio muito normos, išreikštos CIF kaina Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, turėtų būti tokios:

Nagrinėjamoji šalis	Bendrovė	Kompensacinio muito norma
KLR	CNBM grupė	30,7 %
	„Yuntianhua“ grupė	17,0 %
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	24,8 %
	Visos kitos bendrovės	30,7 %
Egiptas	CNBM grupė	10,9 %
	Visos kitos bendrovės	10,9 %

(1117) Antisubsidijų tyrimas buvo atliekamas lygiagrečiai su atskiru antidempingo tyrimu dėl to paties KLR ir Egipto kilmės nagrinėjamojo produkto, per kurį Komisija nustatė žalos pašalinimo lygio neviršijančias antidempingo priemones. Komisija užtikrino, kad nustačius bendrą muitą, atspindintį subsidijavimo lygį ir visą dempingo lygį, subsidijavimo poveikis nebūtų kompensuotas du kartus (dvigubas skaičiavimas) pagal pagrindinio reglamento 24 straipsnio 1 dalį ir 15 straipsnio 2 dalį, taip pat pagal atitinkamą taikytiną teismų praktiką.

(1118) KLR atveju normalioji vertė buvo apskaičiuota pagal 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([208]) 2 straipsnio 6a dalį, atsižvelgiant į neiškraipytas sąnaudas ir pelną atitinkamoje išorės tipiškoje šalyje. Todėl, vadovaudamasi pagrindinio reglamento 15 straipsnio 2 dalimi ir siekdama išvengti dvigubo skaičiavimo, Komisija pirmiausia nustatė galutinį kompensacinį muitą, lygų nustatytai galutinei subsidijavimo sumai, o po to – likusį galutinį antidempingo muitą, kuris atitinka susijusį dempingo skirtumą, sumažintą kompensacinio muito suma ir iki atitinkamo žalos pašalinimo lygio, nustatyto per atskirą antidempingo tyrimą. Kadangi Komisija sumažino nustatytą dempingo skirtumą atimdama visą KLR nustatytą subsidijavimo sumą, dvigubo skaičiavimo klausimas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 24 straipsnio 1 dalyje, neiškilo.

(1119) Kalbant apie Egiptą, Komisija nagrinėjo, ar kai kurios subsidijavimo schemos yra nuo eksporto priklausančios subsidijos, dėl kurių sumažėja eksporto kainos ir atitinkamai padidėja dempingo skirtumai, kad galėtų nuspręsti, ar reikia sumažinti dempingo skirtumą subsidijų sumomis, nustatytomis atsižvelgiant į nuo eksporto priklausančias subsidijas, pagal pagrindinio reglamento 24 straipsnio 1 dalį. Todėl, kadangi Komisija nelaikė kompensuotinomis jokių nuo eksporto priklausančių subsidijavimo schemų, ji, be Reglamentu (ES) 2020/492 nustatyto antidempingo muito, nustatė galutinį kompensacinį muitą, lygų nustatytai galutinei subsidijavimo sumai.

([208]) Ši metodika nustatyta 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/2321, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ir Reglamentas (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 338, 2017 12 19, p. 1).

(1120) Atsižvelgdama į aukštą Kinijos ir Egipto eksportuojančių gamintojų bendradarbiavimo lygį Komisija nustatė, kad atrinktoms bendrovėms nustatytas didžiausias muitas būtų tipiškas muitas visoms kitoms bendrovėms. Toms bendrovėms, kurios atliekant tyrimą nebendradarbiavo, bus taikomas visoms kitoms bendrovėms nustatytas muitas.

(1121) Pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 3 dalį neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams bendra subsidijų suma apskaičiuota remiantis atrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams nustatyta bendra vidutine svertine kompensuotinų subsidijų suma, išskyrus nereikšmingas sumas ir prekėms, kurioms taikomos pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies nuostatos, nustatytą subsidijų sumą. Tačiau nustatydama šias sumas Komisija atsižvelgė ir į išvadas, iš dalies pagrįstas turimais faktais. Iš tiesų, Komisija mano, kad tais atvejais naudoti turimi faktai nedarė didelio poveikio informacijai, kuri buvo reikalinga subsidijavimo sumai sąžiningai nustatyti, kad eksportuotojams, kurie nebuvo pakviesti bendradarbiauti atliekant tyrimą, nebūtų daromas poveikis dėl šio metodo taikymo.

(1122) Remiantis tuo, kas išdėstyta, nustatytos šios muitų normos:

Nagrinėjamoji šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas (*)	Subsidijavimo suma	Žalos pašalinimo lygis	Kompensacinio muito norma	Antidempingo muito norma
KLR	CNBM grupė	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
	„Yuntianhua“ grupė	64,7 %	17,0 %	37,6 %	17,00 %	37,6 %
	Kitos per antisubsidijų ir antidempingo tyrimus bendradarbiavusios bendrovės, išvardytos I priede	64,7 %	24,8 %	37,6 %	24,8 %	37,6 %
	Kitos per antidempingo tyrimą bendradarbiavusios, bet per antisubsidijų tyrimą nebendradarbiavusios bendrovės, išvardytos II priede	64,7 %	30,7 %	37,6 %	30,7 %	34,0 %
	Visos kitos bendrovės	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
Egiptas	CNBM grupė	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %
	Visos kitos bendrovės	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %

(*) Nustatytas per antidempingo tyrimą.

(1123) Remiantis šiame skirsnyje išdėstyta metodika, CNBM grupės ir visų kitų nebendradarbiaujančių bendrovių atveju atitinkamas dempingo skirtumas, atėmus galutinę subsidijavimo sumą, buvo mažesnis už žalos pašalinimo lygį, nustatytą atliekant antidempingo tyrimą. Todėl buvo nustatytas galutinis kompensacinis muitas, lygus nustatytai galutinei subsidijavimo sumai, ir galutinis antidempingo muitas, lygus atitinkamam dempingo skirtumui, atėmus kompensacinio muito sumą. „Yuntianhua“ grupei buvo nustatytas galutinis kompensacinis muitas, lygus nustatytai galutinei subsidijavimo sumai, ir galutinis antidempingo muitas, lygus žalos pašalinimo lygiui, nes jis buvo mažesnis už atitinkamą dempingo skirtumą, iš jo atėmus kompensacinio muito sumą. Kalbant apie Egiptą, kaip paaiškinta 1119 konstatuojamojoje dalyje, dvigubo skaičiavimo klausimas neiškilo.

(1124) Šiame reglamente konkrečioms bendrovėms nurodyta kompensacinio muito norma nustatyta remiantis šio tyrimo išvadomis. Taigi ji atitinka atliekant šį tyrimą nustatytą susijusios bendrovės padėtį. Todėl ši muito norma (kitaip nei muitas visos šalies mastu, taikomas visoms kitoms bendrovėms) yra taikoma tik importuojamiems nagrinėjamosios šalies kilmės produktams, pagamintiems nurodytos bendrovės. Importuojamiems produktams, pagamintiems bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, negali būti taikomos šios normos, todėl jiems turėtų būti taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta muito norma.

(1125) Pasikeitus pavadinimui bendrovė gali prašyti taikyti šias individualias muito normas. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai. Prašyme turi būti pateikta visa susijusi informacija, leidžianti įrodyti, kad pasikeitimas nedaro poveikio bendrovės teisei naudotis jai jau taikoma muito norma. Jei bendrovės pavadinimo pakeitimas nedaro poveikio jos teisei naudotis jai taikoma muito norma, pranešimas apie pavadinimo pakeitimą bus paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.*

(1126) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas nurodė, kad iš esmės sutinka su išvadomis. Kartu jis pažymėjo, kad faktų atskleidimo dokumente nebuvo nagrinėta kompensacinių muitų ir per lygiagretų tyrimą nustatytų antidempingo muitų sąveika. Skundo pateikėjas nurodė, kad nėra nei teisinio, nei ekonominio pagrindo paprasčiausiai apriboti bendrą antidempingo ir antisubsidinių priemonių lygį ir kad jei mažesnio muito taisyklės netaikymas antisubsidijų tyrime turi kokią nors reikšmę, visas kompensacinis muitas turi būti nustatytas neatsižvelgiant į mažesnio muito taisyklės taikymą antidempingo tyrime. Dėl Kinijos eksportuojančių gamintojų skundo pateikėjas teigė, kad antisubsidijų ir antidempingo muitas gali būti bendras net jei normalioji vertė yra nustatyta tipiškoje šalyje, kaip paaiškinta 1118 konstatuojamojoje dalyje, išskyrus eksporto subsidijų atvejus. Šiuo atžvilgiu jis teigė, kad nėra būtina nustatyti ryšio tarp dempingo lygio ir Vyriausybės paramos bei subsidijų, jei tokios yra, sumos ir kad subsidijavimas daro didesnį poveikį, nei tik poveikį gamybos sąnaudoms. Normaliąją vertę apskaičiuojant pagal tipišką šalį negalima atsižvelgti į visą subsidijavimo poveikį ir visus Kinijos ekonomikos iškraipymus – Kinijos eksportuojantys gamintojai tiesiog prilyginami kitoms šalims, kurioms ši metodika netaikoma ir leidžiamas bendras vertinimas.

(1127) Skundo pateikėjas pridūrė, kad nėra teisinio pagrindo daryti prielaidą, jog tipiškoje šalyje visos sąnaudos ir kainos yra nesusijusios su konkrečioms bendrovėms skirtomis subsidijomis ir kad todėl šiais atvejais nėra prasmės atlikti antisubsidijų ir antidempingo tyrimų. Jis rėmėsi atitinkama Pasaulio prekybos organizacijos (toliau – PPO) jurisprudencija, t. y. ginču WT/DS 379 *United States – Definitive Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* ([209]) (toliau – DS 379), kuriame PPO apeliacinis komitetas nusprendė, kad to paties subsidijavimo pripažinimas kompensuotinu du kartus tuo pačiu metu nustatant antidempingo muitus, apskaičiuotus remiantis išorės tipiška šalimi, ir kompensacinius muitus neatitinka PPO sutarties dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių 19 straipsnio 3 dalies. Skundo pateikėjas pabrėžė, kad PPO apeliacinis komitetas taip pat nustatė, kad dvigubas skaičiavimas atsirastų „nebūtinai kiekvienu atveju, kai vienu metu nustatomi muitai“, jis veikiau priklausytų nuo to, ar ir kokiu mastu nustatyta, kad konkrečiu atveju dėl vidaus subsidijų sumažėjo produkto eksporto kaina ([210]).

(1128) Be to, skundo pateikėjas nurodė su KLR susijusią padėtį, kai taikomas antidempingo muitas grindžiamas žalos skirtumu, nes jis yra mažesnis už dempingo skirtumą – taip yra „Yuntianhua“ grupės atveju. Be visų pirmesnėse konstatuojamosiose dalyse paaiškintų argumentų, jis teigė, kad šiuo atveju paprasčiausiai nėra galimybės atlikti dvigubo skaičiavimo, nes žalos skirtumu pagrįstas antidempingo muitas nustatomas visiškai neatsižvelgiant į normaliąją vertę, nustatytą remiantis išorės tipiška šalimi. Todėl dvigubo skaičiavimo klausimas net nekyla, o PPO jurisprudencija byloje DS 379 taip pat netaikoma. Skundo pateikėjas padarė išvadą, kad panaikinus mažesnio muito taisyklę antisubsidijų tyrimuose, bendrų antidempingo ir kompensacinių muitų nebegalima apriboti žalos skirtumu.

(1129) Po galutinio faktų atskleidimo „Yuntianhua“ grupė tvirtino, kad Komisija neatliko dvigubo skaičiavimo analizės, kad nustatytų, ar nustačius antidempingo priemonę ir kompensacinius muitus tos pačios subsidijos būtų kompensuojamos du kartus arba kokiu mastu. Neatlikus analizės pažeidžiama bendrovės teisė į gynybą.

(1130) Dėl galimo dvigubo skaičiavimo „Yuntianhua“ grupė taip pat nurodė PPO bylą DS 379, kaip ir skundo pateikėjas. Ji pabrėžė, kad pagal tą sprendimą be veiksnių, į kuriuos buvo atsižvelgta nustatant tinkamą antisubsidijų muito sumą, tyrimą atliekanti institucija turi išnagrinėti įrodymus, ar ir kokiu mastu tos pačios subsidijos

([209]) WT/DS379/AB/R (*US – Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*), 2011 m. kovo 11 d. Apeliacinio komiteto ataskaita.

([210]) Žr. WT/DS379/AB/R, 583 ir 599 punktai.

kompensuojamos du kartus, kai tuo pačiu metu nustatomi antidempingo ir antisubsidijų muitai. Ši šalis nurodė, kad Komisija bendrojo faktų atskleidimo dokumento 747 konstatuojamojoje dalyje pripažino dvigubo skaičiavimo klausimą, norėdama parodyti, kad bylos DS 379 faktai nesiskiria nuo šio tyrimo faktų. Tuo remdamasi ji padarė išvadą, kad pareiga įrodyti, jog dvigubo skaičiavimo nebuvo, tenka Komisijai ir kad iki šiol ji neatskleidė tokios analizės, todėl faktų atskleidimas buvo nepakankamas ir neišsamus.

(1131) „Yuntianhua“ grupės teigimu, prievolė atlikti dvigubo skaičiavimo analizę nėra susijusi su mažesnio muito taisyklės taikymu lygiagrečiame antidempingo tyrime, jei dempingo skirtumas visiškai sutampa su subsidijų skirtumu. Šiuo atžvilgiu ši šalis teigė, kad abiejuose tyrimuose yra tik vienas žalos pašalinimo lygis, o tai reiškia, kad turėtų būti taikomas įprastas metodas, pagal kurį pirmiausia turi būti derinamas kompensacinis muitas, o vėliau – antidempingo muitas, sumažintas žalos skirtumu. Todėl, jei Komisija nustatytų visą kompensacinį muitą ir tik sumažintų antidempingo muitą tokiu žalos pašalinimo lygio skirtumu, tai prieštarautų pagrindiniam antidempingo reglamentui ir Komisijos nustatytiems faktams lygiagrečiame antidempingo tyrime, kuriame padaryta išvada, kad žalos pašalinimo lygio dydžio muito pakanka Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti.

(1132) Kinijos Vyriausybė taip pat pateikė pastabų dėl galimo dvigubo skaičiavimo, kad atsakytų į skundo pateikėjo pateiktas pastabas, nurodytas 1126–1128 konstatuojamosiose dalyse. Kinijos Vyriausybė taip pat rėmėsi PPO DS 379 sprendimu ([211]), kad padarytų išvadą, jog dvigubos taisomosios priemonės neatitinka susijusių PPO taisyklių ir atitinkamų 1127 konstatuojamojoje dalyje nurodytų pagrindinio reglamento nuostatų. Dėl šio tyrimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad dvigubas skaičiavimas būtų, jei Komisija neapribotų viso kompensacinio ir antidempingo muito žalos pašalinimo lygiu, nes tas pats subsidijavimo klausimas pirmiausia būtų sprendžiamas per dempingo skirtumą, o tada vėl per subsidijų skirtumą. Kinijos Vyriausybė pabrėžė, kad, kalbant apie CNBM grupę, atliekant antidempingo tyrimą normalioji vertė apskaičiuota remiantis neiškraipytais skaičiais, kuriems makroekonominis ir mikroekonominis subsidijavimas neturėjo poveikio, todėl į subsidijavimo KLR aspektą jau atsižvelgta. Atsižvelgiant į tai, kad „Yuntianhua“ grupei antidempingo muitas grindžiamas žalos pašalinimo lygiu, jeigu kompensacinis muitas atspindėtų visą subsidijavimo sumą, jis taip pat būtų skaičiuojamas du kartus, nes abu tyrimai apima tą patį eksportą ir tą pačią įtariamą materialinę žalą, o vidaus subsidijų logika yra ta, kad jos vienodai veikia tiek pardavimą vidaus rinkoje, tiek eksportui. Dėl pastarojo aspekto Kinijos Vyriausybė teigė, kad eksporto kaina, kuria remiantis apskaičiuotas žalos skirtumas, yra mažesnė nei nustatyta subsidijavimo suma, susijusi su vidaus subsidijomis. Taigi įtariama subsidijavimo suma būtų apskaitoma du kartus, t. y. ir netiesiogiai per žalos skirtumą, nustatant antidempingo muitą. Galiausiai Kinijos Vyriausybė pažymėjo, kad tokiu būdu nustatyti žalos skirtumai taip pat gali būti pernelyg dideli, nes Komisija neatsižvelgė į Kinijos eksportuojančių gamintojų ir ES pramonės pardavimo prekybos lygio skirtumą. Dėl šio paskutinio tvirtinimo Komisija pažymėjo, kad į jį atsakyta 977 ir 978 konstatuojamosiose dalyse.

(1133) Dėl skundo pateikėjo, „Yuntianhua“ grupės ir Kinijos Vyriausybės tvirtinimų, susijusių su jų teisės į gynybą pažeidimu dėl to, kad nebuvo atskleista antidempingo ir kompensacinių muitų sąveikos analizė ir galimas dvigubas skaičiavimas, Komisija iš pradžių pažymėjo, kad ji to nepadarė, nes tuo metu, kai buvo atskleisti šio tyrimo faktai, antidempingo tyrimas tebevyko ir nebuvo oficialiai galiojančių antidempingo priemonių. Todėl dėl tokios analizės būtų susidaryta išankstinė nuomonė dėl antidempingo tyrimo rezultatų ir bet kuriuo atveju būtų pagrįsta hipotetiniais priemonių, dėl kurių vis dar teikiamos pastabos ir atliekama analizė, lygiais. Komisija negalėjo atlikti šalių prašytos analizės iki šio tyrimo faktų atskleidimo, tačiau atkreipė visų šalių dėmesį ir įsipareigojo išnagrinėti šį klausimą, kaip nurodyta bendrojo faktų atskleidimo dokumento 747 konstatuojamojoje dalyje. Bet kuriuo atveju Komisija pažymėjo, kad šiame skirsnyje išsamiai išnagrinėti šie klausimai ir visos iki šiol šalių pateiktos pastabos ir kad šis skirsnis buvo atskleistas šalims, kad jos galėtų visiškai pasinaudoti savo teise į gynybą. Todėl visų šalių tvirtinimai šiuo klausimu buvo atmesti.

([211]) Kinijos Vyriausybė visų pirma nurodė galutinės ataskaitos 143–158, 541 ir 543 punktus.

(1134) Dėl galimo dvigubo skaičiavimo klausimo ir nuorodos į atitinkamas PPO sprendimo DS 379 byloje dalis ir aplinkybes, kurias nurodė skundo pateikėjas, „Yuntianhua“ grupė ir Kinijos Vyriausybė, Komisija priminė, kad PPO sutarties dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių 19 straipsnio 3 dalis yra atspindėta pagrindinio antisubsidijų reglamento 15 straipsnio 2 dalies nuostatoje. Todėl ji padarė išvadą, kad su ta nuostata susijusi PPO jurisprudencija, visų pirma PPO sprendimas byloje DS 379, yra tinkamas pagrindinio reglamento 15 straipsnio 2 dalies taikymo šiame tyrime aiškinimas. Komisija taip pat priminė, kad dabartiniai tyrimai yra pirmieji lygiagretūs antidempingo ir kompensaciniai tyrimai po to, kai buvo atlikti teisės aktų pakeitimai, kuriais buvo nustatyta nauja skaičiavimo metodika, taikytina antidempingo bylose pagal pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 6a dalį ([212]), ir naujos nuostatos dėl mažesnio muito taisyklės taikymo antidempingo ir antisubsidijų tyrimuose, modernizuojant prekybos apsaugos tyrimus ([213]). Komisija taip pat pažymėjo, kad bet kuriuo atveju, net ir anksčiau atliekant bendrus antisubsidijų ir antidempingo tyrimus iki šių teisės aktų pakeitimų, šio klausimo faktiškai nekilo ([214]).

(1135) Dėl sprendimo DS 379 byloje Komisija atsižvelgė į visas šalių pateiktas nuorodas. Pirmiausia ji pažymėjo, kad PPO apeliacinis komitetas paaiškino, jog dvigubas skaičiavimas (arba dviguba taisomoji priemonė) yra susijęs su situacijomis, kai tuo pačiu metu taikant kompensacinius ir antidempingo muitus tiems patiems importuojamiems produktams tas pats subsidijavimas bent iš dalies kompensuojamas du kartus, ir tikėtina, kad taip atsitiks, jei dempingo skirtumas bus skaičiuojamas pagal metodiką, pagrįstą, be kita ko, trečiosios šalies sąnaudomis ar kainomis ([215]). Tokiais atvejais antidempingo muitas *gali* ištaisyti arba kompensuoti vidaus subsidiją tiek, kiek tokia subsidija padėjo sumažinti eksporto kainą ([216]). Dvigubos taisomosios priemonės taip pat *gali* būti taikomos, kai tam pačiam produktui nustatomi kompensaciniai ir antidempingo muitai, atsižvelgiant į vidaus subsidijas, teikiamas rinkos ekonomikos šalyse, kai antidempingo tyrimuose naudojama nesubsidijuota, apskaičiuotoji arba trečiosios šalies normalioji vertė ([217]). Dvigubo skaičiavimo atvejais kompensacinis muitas nebūtų „atitinkamo dydžio“ pagal PPO SKP sutarties 19 straipsnio 3 dalį. Komisija taip pat pažymėjo, kad PPO apeliacinis komitetas konkrečiai atmetė teiginį, kad dvigubas skaičiavimas būtinai atsiranda kiekvienu vienu metu taikomų muitų atveju, kai normalioji vertė nustatoma remiantis trečiųjų šalių sąnaudomis ir kainomis. Jis nusprendė, kad tai priklauso nuo to, ar ir kokiu mastu vidaus subsidijos sumažino produkto eksporto kainą, ir nuo to, ar tyrimą atliekanti institucija ėmėsi būtinų taisomųjų veiksmų, kad pakoreguotų savo metodiką siekdama atsižvelgti į faktinę padėtį ([218]). Apeliacinis komitetas padarė išvadą, kad prievolė įvertinti, ar kompensacinis muitas yra „atitinkamo dydžio“, apima reikalavimą tyrimą atliekančiai institucijai atlikti pakankamai kruopštų atitinkamų faktų tyrimą ir prašymą juos pateikti, taip pat pagrįsti savo sprendimą turimais tiesioginiais įrodymais ([219]).

(1136) Taikydama šiuos principus pagrindinio reglamento 15 straipsnio 2 dalies aiškinimui šiame tyrime, Komisija pažymėjo, kad jos metodas išskaičiuoti visą subsidijos sumą iš dempingo skirtumo, nes apskaičiuodama normaliąją vertę ji taikė pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 6a dalimi pagrįstą metodiką, visiškai atitiko šiuos principus. Komisija pripažino skundo pateikėjo argumentą, kad net ir šiuo atveju kompensacinius ir antidempingo muitus iš esmės būtų galima sumuoti. Tačiau ji pažymėjo, kad byloje nėra jokių tiesioginių įrodymų, ar ir kokiu mastu KLR vidaus subsidijos turėjo įtakos eksporto kainai. Be to, byloje nebuvo įrodymų, kad neiškraipytos vertės tipiškoje šalyje, naudotos normaliajai vertei antidempingo tyrime apskaičiuoti, būtų susijusios su nauda iš vidaus subsidijavimo, o tai galėtų būti taip pat svarbus šios analizės elementas. Tuo remdamasi Komisija atmetė skundo pateikėjo tvirtinimus ir priėmė „Yuntianhua“ grupės ir Kinijos Vyriausybės tvirtinimus šiuo aspektu.

(1137) Dėl skundo pateikėjo, „Yuntianhua“ grupės ir Kinijos Vyriausybės argumentų, susijusių su atvejais, kai taikomas antidempingo muitas grindžiamas žalos pašalinimo lygiu, nes jis yra mažesnis už dempingo skirtumą pagal pagrindinio antidempingo reglamento 9 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą, Komisija atkreipė dėmesį į kelis dalykus.

([212]) Ten pat, žr. 182 išnašą.
([213]) Šie pakeitimai nustatyti 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2018/825 (OL L 143, 2018 6 7, p. 1).
([214]) Žr., pavyzdžiui, Tarybos įgyvendinimo reglamento, kuriuo importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plonam kreidiniam popieriui nustatomas galutinis antisubsidijų muitas, (OL L 128, 2011 5 14, p. 18) 269–274 konstatuojamąsias dalis.
([215]) DS 379, 541–542 punktai.
([216]) DS 379, 543 punktas.
([217]) DS 379, 543 punktas.
([218]) DS 379, 599 punktas.
([219]) DS 379, 602 punktas.

Pirma, ji paaiškino, kad atvejai, kai galimas dvigubas skaičiavimas, kuriam taikoma pagrindinio reglamento 15 straipsnio 2 dalis ir 24 straipsnio 1 dalis, turi būti atskirti nuo mažesnio muito taisyklės, kurios objektas ir tikslas skiriasi, taikymo. Ji taip pat nurodė, kad sprendimas DS 379 yra aktualus tik aiškinant 15 straipsnio 2 dalį ir neturi įtakos mažesnio muito taisyklės taikymui pagal pagrindinio antidempingo reglamento 9 straipsnio 4 dalį ir pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalį.

(1138) Atlikdama šį tyrimą Komisija pirmiausia išnagrinėjo, ar nebuvo dvigubo skaičiavimo pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 2 dalį ir 24 straipsnio 1 dalį, laikydamasi šiame skirsnyje aprašyto metodo ir išskaičiuodama visą subsidijos sumą iš dempingo skirtumo. Tada Komisija nagrinėjo, ar mažesnio muito taisyklė buvo taikoma kiekviename tyrime, kuris buvo vykdytas po 1134 konstatuojamojoje dalyje minėtų teisės aktų pakeitimų. Šiame antisubsidijų tyrime, kadangi mažesnio muito taisyklė nebuvo taikoma pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalį, nebuvo reikalo analizuoti ir net nustatyti žalos pašalinimo lygio. Todėl Komisija taikė visą nustatytą subsidijavimo sumą. Tačiau per lygiagretų antidempingo tyrimą mažesnio muito taisyklė taikyta pagal pagrindinio antidempingo reglamento 9 straipsnio 4 dalį. Todėl Komisija apskaičiavo žalos pašalinimo lygį ir, iš dempingo skirtumo atėmusi visą subsidijavimo sumą, taikomo antidempingo muito dydį apribojo žalos pašalinimo lygiu, kaip buvo „Yuntianhua“ grupės atveju.

(1139) Dėl „Yuntianhua“ grupės ir Kinijos Vyriausybės argumentų, kad abiejuose tyrimuose yra tik vienas ir tas pats žalos pašalinimo lygis, nes tie tyrimai apima tą patį importą, todėl nustačius bendrą muitą, viršijantį šį žalos pašalinimo lygį, tai reikštų dvigubą skaičiavimą, Komisija pažymėjo, kad šiuo argumentu sumaišomi du veiksmai – atitinkamų subsidijų sumų ir nustatytų dempingo *skirtumų* dvigubo skaičiavimo išvengimas, ir, antrasis, analizavimas, ar ir kaip mažesnio muito taisyklė yra aktuali šiam tyrimui. Kaip paaiškinta pirmesnėje konstatuojamojoje dalyje, po 2018 m. padarytų teisės aktų pakeitimų, šiame antisubsidijų tyrime Komisija padarė išvadą, kad pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa nebuvo taikoma, o mažesnio muito taisyklė buvo taikoma per atskirą antidempingo tyrimą dėl to paties produkto. Pagrindas antisubsidijų tyrimuose taikyti pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalies ketvirtą pastraipą yra išsamiai aprašytas Reglamento (ES) 2018/825 10 konstatuojamojoje dalyje, kurioje nustatyta, kad „trečiųjų valstybių taikomos kompensuotinos subsidijos itin iškraipo prekybą“ ir todėl „mažesnio muito taisyklė apskritai nebegali būti toliau taikoma“. Todėl šių šalių siūlymas bendro kompensacinio ir dempingo muito dydį apriboti žalos pašalinimo lygiu, nustatytu atliekant antidempingo tyrimą, prieštarauja pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 daliai kartu su Reglamento (ES) 2018/825 10 konstatuojamąją dalimi. Dėl Kinijos Vyriausybės pateikto argumento dėl „netiesioginio“ dvigubo skaičiavimo dėl to, kad eksporto kaina, kuria remiantis apskaičiuotas žalos skirtumas, yra mažesnė už nustatytą vidaus subsidijų sumą, Komisija dar kartą atkreipė dėmesį į tai, kad bandoma sumaišyti dvigubo atitinkamų subsidijų sumų skaičiavimo ir nustatytų dempingo *skirtumų* klausimą su atskiru žalos pašalinimo lygio skaičiavimo siekiant taikyti mažesnio muito taisyklę etapu. Mažesnio muito taisyklė aktuali tik atskirame antidempingo tyrime, o eksporto kaina, naudojama žalos pašalinimo lygiui apskaičiuoti, yra faktinė CIF kaina su būtinais koregavimais, kaip paaiškinta Reglamento (ES) 2020/492 270–272 konstatuojamosiose dalyse, laikantis visų antidempingo (ir antisubsidijų) tyrimų praktikos, kai taikoma mažesnio muito taisyklė, nekoreguojant nustatytų vidaus subsidijų. Todėl Komisija atmetė „Yuntianhua“ grupės ir Kinijos Vyriausybės argumentus šiuo klausimu.

(1140) Atsižvelgdama į visas šias aplinkybes Komisija patvirtino įvairiems eksportuojantiems gamintojams taikytinus muitus, kaip nurodyta šio reglamento 1122 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje ir 1 bei 2 straipsniuose.

(1141) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo bendradarbiaujantys susiję Egipto eksportuojantys gamintojai pažymėjo, kad Komisija jau nagrinėjo lengvatų sumas, kurias „Jushi Egypt“ pervedė „Hengshi Egypt“, atlikdama lygiagretų antidempingo tyrimą. Jie teigė, kad per tą tyrimą apskaičiuodama normaliąją vertę Komisija neatsižvelgė į „Hengshi Egypt“ užregistruotą pusverpalių pirkimo iš „Jushi Egypt“ kainą ir ją pakeitė „Jushi Egypt“ pusverpalių pardavimo nesusijusiems vidaus pirkėjams kaina pagal pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 5 dalį. Šių šalių teigimu, taip pažeidžiama pagrindinio antisubsidijų reglamento 24 straipsnio 1 dalis, kuria užkertamas kelias dvigubam skaičiavimui, kai iškyla klausimas dėl eksporto subsidijų per lygiagrečius tyrimus, nes Komisija jau nagrinėjo per antidempingo tyrimą subsidijų sumą, kurią „Jushi Egypt“ perleido „Hengshi Egypt“ parduodama pusverpalius.

(1142) Komisija pirmiausia pažymėjo, kad ji nelaiko kompensuotinomis jokių nuo eksporto priklausomų subsidijų Egipte, kaip paaiškinta 1119 konstatuojamojoje dalyje, todėl šiuo atveju 24 straipsnio 1 dalis netaikoma. Todėl šį tvirtinimą būtų galima atmesti vien šiuo pagrindu. Bet kuriuo atveju Komisija pažymėjo, kad antidempingo byloje atliktas koregavimas buvo susijęs su tuo, kad pusverpalių pardavimo kaina tarp šių susijusių subjektų neatspindėjo kainos įprastomis rinkos sąlygomis. Taigi, kaina tarp susijusių subjektų buvo pakoreguota atsižvelgiant į vyraujančią nesusijusių sandorių Egipto rinkoje vidaus rinkos kainą, nes ji neatspindėjo rinkos sąlygų, kaip išsamiai paaiškinta galutinio antidempingo reglamento 310–332 konstatuojamosiose dalyse. Antisubsidijų tyrime visiškai nenagrinėjamas Egipte subsidijuojamas gamybos išteklių, t. y. pusverpalių, tiekimas už mažesnį nei pakankamą atlygį, jau nekalbant apie eksporto subsidiją, skirtą šiems pusverpaliams. Todėl koregavimo teisinis pagrindas, t. y. pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 5 dalis, ir jį pagrindžiančios sąlygos bei aplinkybės neturi nieko bendra su galimo dvigubo skaičiavimo atveju pagal pagrindinio antisubsidijų reglamento 24 straipsnio 1 dalį. Todėl šios šalies tvirtinimas yra visiškai nepagrįstas ne tik faktiniu ir teisiniu, bet ir grynai teoriniu požiūriu. Tuo remdamasi Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(1143) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas nesutiko su Komisijos taikyta metodika dėl muitų derinimo. Ši šalis teigė, kad galutiniame faktų atskleidime nebuvo atsižvelgta į skundo pateikėjo teiginį, kad tais atvejais, kai antidempingo muitas grindžiamas žalos skirtumu, bet kuriuo atveju jau nėra dvigubo skaičiavimo rizikos, nes 1136 konstatuojamojoje dalyje pateiktas paaiškinimas laikytas nepakankamu. Skundo pateikėjo teigimu, tais atvejais, kai dempingo muitas neviršija žalos skirtumo, nėra faktinio dvigubo skaičiavimo pavojaus, todėl eksportuojantiems gamintojams, kurių antidempingo muitas grindžiamas žalos skirtumu, teisiškai privalomas bendras muito dydis yra visas kompensacinis muitas, pridėjus žalos skirtumu pagrįstą antidempingo muitą be jokių atskaitymų ar koregavimų. Skundo pateikėjas teigė, kad ši metodika lėmė savavališką rezultatą, kai eksportuojantiems gamintojams, kurie nebendradarbiavo atliekant antisubsidijų tyrimą, buvo veiksmingai atlyginta nustatant mažesnę bendrą muito normą, nes jiems buvo taikomas 33,6 % antidempingo muitas (dempingo skirtumas atėmus kompensacinį skirtumą), kuris buvo mažesnis už 37,6 % žalos pašalinimo lygį. Vietoj to skundo pateikėjas pasiūlė, kad jų bendras muitas būtų iš viso 68,7 %, susidarantis dėl 31,1 % kompensacinio muito ir 37,6 % žalos skirtumo, t. y. iš viso 68,7 %. Tai būtų atlygis už (dalinį) nebendradarbiavimą.

(1144) Be to, skundo pateikėjas teigė, kad priimdama „Yuntianhua“ grupės ir Kinijos Vyriausybės tvirtinimus, kaip nurodyta 1136 konstatuojamojoje dalyje, Komisija iš esmės atlygino už (dalinį) nebendradarbiavimą ir priėmė nepagrįstus tvirtinimus. Šios šalies teigimu, tai, kad nėra toje pačioje konstatuojamojoje dalyje paaiškintų atitinkamų įrodymų, *per se* negali pateisinti konservatyviausios metodikos taikymo, ypač tais atvejais, kai (iš dalies) nebendradarbiaujama, nes dėl šios metodikos kyla rizika, kad muitai neturės reikiamo taisomojo poveikio, ypač atsižvelgiant į Kinijos eksportuojančių gamintojų grobuonišką veiklą, kaip rodo jų agresyvus atsargų kaupimas. Skundo pateikėjas savo tvirtinimą grindė tuo, kad „Yuntianhua“ grupė ir Kinijos Vyriausybė nepateikė konkrečių su bendrove susijusių duomenų, iš kurių būtų matyti faktinis dvigubo skaičiavimo bendrovės lygmeniu poveikis, ir tuo, kad jų pastabos yra abstrakčios, netikslios ir be jokių susijusių faktinių įrodymų. Pripažindamas, kad PPO byloje DS 379 nusprendė, jog Komisija, kaip tyrimą atliekanti institucija, turi atlikti tinkamą tyrimą, kad išvengtų dvigubo skaičiavimo rizikos, skundo pateikėjas teigė, kad akivaizdu, jog eksportuojantys gamintojai turi pateikti įrodymų, kad dvigubas skaičiavimas būtų susijęs su jų konkrečių muitų deriniu, remiantis jų konkrečiomis faktinėmis aplinkybėmis, o to jie nepadarė. Skundo pateikėjas taip pat nurodė CNBM grupės atvejį, nes ši grupė net nepateikė jokių tvirtinimų dėl dvigubo skaičiavimo ir todėl jai iš esmės būtų atlyginta už (dalinį) nebendradarbiavimą be jokio teisinio ar faktinio pagrindimo.

(1145) Remdamasis pirmiau išdėstytais argumentais, skundo pateikėjas paprašė, kad: i) bendrovėms, bendradarbiaujančioms tik atliekant antidempingo tyrimą, Komisija turėtų nustatyti bendrus muitus, kurie būtų lygūs bendram kompensacinio muito ir žalos skirtumo dydžiui; ii) CNBM grupei ir visiems nebendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams Komisija turėtų nustatyti visą kompensacinį muitą ir antidempingo muitą, pagrįstą dempingo skirtumu, nes bendrovė nepateikė jokio pagrįsto, su konkrečia bendrove susijusio tvirtinimo, paremto įrodymais dėl dvigubo skaičiavimo; iii) „Yuntianhua“ grupei ir abiejuose tyrimuose bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams bendras muito dydis yra tinkamas, tačiau Komisija turėtų peržiūrėti ir patikslinti savo metodiką.

(1146) Komisija nesutiko su skundo pateikėjo tvirtinimais. Dėl tvirtinimo, kad galutiniame faktų atskleidime nebuvo atsižvelgta į skundo pateikėjo pateiktą argumentą, Komisija pakartojo, kad visame šiame skirsnyje, visų pirma 1135–1138 konstatuojamosiose dalyse ir konkrečiai 1136 konstatuojamojoje dalyje, pateiktais paaiškinimais visiškai atsakė į šį argumentą. Be to, Komisija pažymėjo, kad žalos skirtumas skaičiuojamas kartu su dempingo skirtumu, kad būtų galima atlikti palyginimą siekiant taikyti mažesnio muito taisyklę. Kai muitas grindžiamas žalos skirtumu, tai nereiškia, kad dempingas nebuvo vykdomas arba kad dempingo skirtumas buvo visiškai nereikšmingas, nes viena iš būtinų antidempingo muitų taikymo sąlygų yra tai, kad dempingas turi viršyti *de minimis* lygį. Todėl tais atvejais, kai faktiniam muitui nustatyti naudojamas žalos skirtumas, nes jis yra mažesnis

už dempingo skirtumą pagal pagrindinio antidempingo reglamento 9 straipsnio 4 dalį ir (arba), atitinkamais atvejais, pagrindinio antisubsidijų reglamento 15 straipsnio 2 dalį, nereiškia, kad faktiškai nevykdytas dempingas (arba subsidijavimas), viršijantis žalos pašalinimo lygį. Todėl ir šiais atvejais taip pat yra dvigubo skaičiavimo galimybė, jei atitinkama faktinė padėtis ir taikytina jurisprudencija rodo, kad taip yra šiuo atveju. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(1147) Dėl tvirtinimo, susijusio su Kinijos eksportuojančiais gamintojais, bendradarbiaujančiais atliekant antidempingo, bet ne antisubsidijų tyrimą, skundo pateikėjas iš esmės siūlo prie viso subsidijų skirtumo pridėti didesnį žalos skirtumą, o ne dempingo skirtumą. Ši šalis nenurodė nei teisinio, nei faktinio pagrindo, nei šio siūlymo priežasties. Komisija pažymėjo, kad ši siūloma metodika prieštarautų pagrindinio antidempingo reglamento 9 straipsnio 4 dalies antrai pastraipai, kuri buvo taikyta atliekant antidempingo tyrimą, kaip aprašyta galutinio antidempingo reglamento 7.1 ir 7.2 skirsniuose, skundo pateikėjui nepateikus jokio kito teisinio ar faktinio pagrindimo, išskyrus būtinybę neatlyginti už nebendradarbiavimą. Šiuo atžvilgiu Komisija priminė, kad dalinis arba visiškas nebendradarbiavimas yra teisiškai neaktualus taikant mažesnio muito taisyklę pagal pagrindinio antidempingo reglamento 9 straipsnio 4 dalį ir kad bet kuriuo atveju šios šalys bendradarbiavo atliekant antidempingo, o ne antisubsidijų tyrimą. Todėl Komisija patvirtino, kad jos metodika, aprašyta 1117–1118 ir 1136–1137 konstatuojamosiose dalyse ir taikyta šiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams tik per antidempingo tyrimą, yra pagrįsta ir atmetė skundo pateikėjo tvirtinimą.

(1148) Dėl skundo pateikėjo tvirtinimų, susijusių su „Yuntianhua“ grupe ir CNBM grupe, kurios nepateikė su konkrečiomis bendrovėmis susijusių įrodymų, iš kurių būtų matyti faktinis dvigubo skaičiavimo poveikis bendrovės lygmeniu, ir kurioms iš esmės buvo atlyginta nepaisant to, kad jos iš dalies nebendradarbiavo, Komisija atkreipė dėmesį į kelis dalykus. Kaip pripažįsta pats skundo pateikėjas ir kaip visiškai aišku iš PPO sprendimo byloje DS 379, išsamiai paaiškinto 1135–1136 konstatuojamosiose dalyse, Komisija neturėjo jokių įrodymų, kad nebuvo galimo dvigubo skaičiavimo sumuojant antidempingo ir kompensacinius muitus. Be kitų šiam tikslui svarbių elementų, iš kurių kai kurie išvardyti 1136 konstatuojamojoje dalyje, grobuoniška Kinijos eksportuojančių gamintojų elgsena, kuri matyti iš agresyvaus atsargų kaupimo, dėl kurios taisomasis muitų poveikis gali būti nepakankamas, kaip tvirtina skundo pateikėjas, šiuo atveju nėra susijęs veiksnys. Todėl, kadangi šiuo tikslu byloje nėra jokių kitų svarbių įrodymų, Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(1149) Dėl paskutinio skundo pateikėjo bendro pobūdžio prašymo, kad Komisija peržiūrėtų ir paaiškintų „Yuntianhua“ grupei ir abiejuose tyrimuose bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams taikytą metodiką, Komisija pažymėjo, kad skundo pateikėjas nepateikė jokios papildomos informacijos ir nepaaiškino, kaip Komisija turėtų peržiūrėti ir paaiškinti šią metodiką. Be to, Komisija pabrėžė, kad šis bendro pobūdžio prašymas neatitinka skundo pateikėjo principinio pritarimo bendro muito tinkamumui. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(1150) Galiausiai skundo pateikėjas paprašė Komisijos galutiniame reglamente nurodyti, kad visi tvirtinimai dėl dvigubo skaičiavimo koregavimo gali būti priimti nustatant bendrą antidempingo ir kompensacinių muitų dydį tik tuo atveju, jei jie pagrįsti su konkrečia bendrove susijusiais faktiniais įrodymais, kad gali būti atliekamas dvigubas skaičiavimas, ir kad nesant tokių įrodymų eksportuojančio gamintojo tvirtinimas dėl dvigubo skaičiavimo turi būti atmestas kaip nepagrįstas. Šiuo atžvilgiu Komisija pirmiausia nurodė, kad iš esmės reglamentai, kuriais nustatomos laikinosios ir (arba) galutinės priemonės, yra susiję su konkrečiu tiriamuoju produktu ir tyrimo išvadomis, todėl negali būti naudojami bendros politikos teiginiams arba principiniams pareiškimams daryti būsimuose tyrimuose šalių prašymu. Kartu Komisija pakartojo, kad šiame tyrime taikant atitinkamas taisykles ir PPO bylos DS 379 jurisprudenciją, kaip išsamiai paaiškinta 1135–1136 ir 1148 konstatuojamosiose dalyse, turi būti nustatyta, ar vykdomas faktinis dvigubas skaičiavimas lygiagrečiuose tyrimuose, kai metodika, kaip nustatyta pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 6a dalyje, naudojama remiantis turimais tiesioginiais įrodymais. Tai, kad šiuo konkrečiu atveju nėra tokių įrodymų, nes nė viena iš šalių neprašė eksportuojančių gamintojų pateikti atitinkamų įrodymų, nereiškia, kad bet kurioje byloje ateityje šių įrodymų nebūtų galima prašyti ir jie būtų svarbūs įrodymai, kad Komisija galėtų nuspręsti, ar panašiuose lygiagrečiuose tyrimuose vykdomas galimas dvigubas skaičiavimas.

(1151) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo „Yuntianhua“ grupė taip pat paprašė Komisijos atskleisti tikslų „Yuntianhua“ grupės dempingo skirtumą netaikant dvigubo skaičiavimo ir paaiškinti KLR nustatytų subsidijų atskaitymą.

(1152) Be to, „Yuntianhua“ grupė nurodė papildomo faktų atskleidimo 85 konstatuojamąją dalį ir tai, kad dvigubas skaičiavimas turėtų būti nagrinėjamas pagal pagrindinio reglamento 24 straipsnio 1 dalį. Ši šalis teigė, kad antidempingo ir antisubsidijų muitai yra susiję su ta pačia padėtimi, todėl nėra teisinio pagrindo lygiagrečiai nustatyti abu muitus.

(1153) „Yuntianhua“ grupė taip pat suabejojo galutinio faktų atskleidimo 745 konstatuojamojoje dalyje pateiktu teiginiu, kad Komisijai nebuvo pateikta jokios informacijos, kuria būtų galima pagrįsti žalos skirtumo taikymą šiuo atveju. Ši šalis teigė, kad Komisija pagal pagrindinio antidempingo reglamento 7 straipsnio 2b dalį nustatė, kad žalos skirtumo netaikymas prieštarautų Sąjungos interesams, ir kad nors Sąjungos interesų vertinimas visiškai atitinka galutiniame antisubsidijų tyrimo faktų atskleidime pateiktą vertinimą, Komisija padarė kitokią išvadą netaikyti žalos skirtumo. Ši šalis taip pat nurodė reglamentą, kuriuo nustatomas laikinasis antidempingo muitas *karštojo valcavimo nerūdijančiojo plieno* byloje ([220]), kuriame Komisija nustatė, kad siekiant pagrįsti žalos skirtumo taikymą dėl Sąjungos interesų pakanka, kad būtų poveikis tiekimo grandinėms. Kadangi antisubsidijų tyrime antisubsidijų muitai taip pat daro neigiamą poveikį ES naudotojams, nors to nepakanka, kad kompensaciniai muitai nebūtų nustatyti, ši šalis daro išvadą, kad Komisija šiame antisubsidijų tyrime „Yuntianhua“ grupei turėtų taikyti bent žalos skirtumą pagal analogiją su sprendimu *karštojo valcavimo nerūdijančiojo plieno* byloje.

(1154) Dėl „Yuntianhua“ grupės prašymo atskleisti „tikslų dempingo skirtumą“ Komisija pažymėjo, kad dempingo skirtumai, kaip nurodyta reglamente, kuriuo nustatomos antidempingo priemonės, nesikeitė. Be to, kaip paaiškinta 70 konstatuojamojoje dalyje, „Yuntianhua“ grupės dempingo *skirtumas* lieka toks pat, koks buvo nustatytas atliekant antidempingo tyrimą ir atskleistas grupei atliekant tą tyrimą. Tačiau tam tikrų šalių, įskaitant „Yuntianhua“ grupę, atveju, kaip paaiškinta pirmiau, antidempingo ir kompensacinių priemonių nustatymas kartu gali reikšti dvigubą skaičiavimą ir (arba) nuo kompensacinių priemonių nustatymo dienos būtina atsižvelgti į mažesnio muito taisyklės taikymo rezultatus. Taigi tokiais atvejais Komisija turi atitinkamai pakeisti antidempingo muito *normą*. Laikydamasi tos pačios logikos Komisija taip pat pažymi, kad, jei ateityje kompensacinės priemonės būtų panaikintos, taikytina antidempingo muito norma turėtų būti iš dalies pakeista proporcingai pagal antidempingo reglamentu nustatytus skirtumus, kaip nurodyta šio reglamento 2 straipsnio 3 dalyje.

(1155) Dėl dempingo muito šiai šaliai skaičiavimo, kaip paaiškinta 1117–1118 konstatuojamosiose dalyse – tais atvejais, kai normalioji vertė buvo apskaičiuota pagal pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 6a dalį, – Komisija visiškai išvengė dvigubo skaičiavimo. Šiuo tikslu Komisija per antisubsidijų tyrimą pirmiausia nustatė visą kompensacinį muitą, o tada iš dalies pakeitė galutinį antidempingo muitą. Kad apskaičiuotų iš dalies pakeistą antidempingo muitą, Komisija iš nustatyto dempingo skirtumo atėmė per šį tyrimą nustatytą subsidijų skirtumą. „Yuntianhua“ grupei Komisija pirmiausia nustatė 17,0 % dydžio kompensacinį muitą. Tada, siekdama išvengti dvigubo skaičiavimo, Komisija iš 64,7 % dempingo skirtumo, nustatyto atliekant antidempingo tyrimą, atėmė visą 17,0 % kompensacinį muitą. Gautas 47,7 % antidempingo muitas. Tačiau pagal mažesnio muito taisyklę, nustatytą pagrindinio antidempingo reglamento 7 straipsnio 2 dalyje, galutinė muito suma, nustatyta „Yuntianhua“ grupei antidempingo tyrime, negalėjo būti didesnė nei 37,6 % žalos pašalinimo lygis.

(1156) Dėl antrojo „Yuntianhua“ grupės argumento, pagrįsto pagrindinio reglamento 24 straipsnio 1 dalimi, Komisija priminė, kad, kaip paaiškinta 1117–1118 konstatuojamosiose dalyse, siekdama išvengti dvigubo skaičiavimo, Komisija sumažino nustatytą dempingo muito normą iš jos atėmusi visą subsidijavimo sumą. Todėl nebuvo dvigubo skaičiavimo nei pagal pagrindinio reglamento 24 straipsnio 1 dalį, kaip teigė ši šalis, nei pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 2 dalį. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

([220]) 2020 m. balandžio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/508, kuriuo tam tikriems importuojamiems Indonezijos, Kinijos Liaudies Respublikos ir Taivano kilmės karštai valcuotiems nerūdijančiojo plieno lakštams ir ritiniams nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 110, 2020 4 8, p. 3).

(1157) Dėl paskutinio „Yuntianhua“ grupės tvirtinimo, susijusio su žalos skirtumu, Komisija nurodė savo teiginius 1114 ir 1139 konstatuojamosiose dalyse, kuriose paaiškinta, kad žalos skirtumas šiame antisubsidijų tyrime nėra aktualus, nes pagal 15 straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje numatytą taisyklę mažesnio muito taisyklė netaikoma, nebent Komisija gali padaryti aiškią išvadą, kad *„remiantis visa pateikta informacija“* kompensacinis muitas turėtų būti nustatytas žalos pašalinimo lygio dydžio, jei pastarasis mažesnis. Kadangi nė viena šalis nepateikė jokios informacijos šiuo klausimu pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalį, Komisija neturėjo atlikti jokio vertinimo šiuo klausimu, nes kompensacinis muitas turi būti pagrįstas nustatyta kompensuotinų subsidijų suma. Todėl prašymas šiame antisubsidijų tyrime taikyti žalos skirtumą neturėtų jokio teisinio pagrindo ir būtų tiesiog neteisėtas. Todėl šį tvirtinimą būtų galima atmesti vien šiuo pagrindu. Bet kuriuo atveju Komisija pažymėjo, kad nuoroda į precedentą, susijusį su *karštojo valcavimo nerūdijančiuoju plienu*, teisiniu ir faktiniu požiūriu nėra aktuali. Teisiniu požiūriu tai buvo antidempingo tyrimas, o šalies nurodyta atitinkama analizė buvo pagrįsta pagrindinio antidempingo reglamento 7 straipsnio 2b dalimi. Mažesnio muito taisyklės taikymo teisinis pagrindas pasikeitė dėl 2018 m. padarytų teisės aktų pakeitimų, o pagrindinio antidempingo reglamento 7 straipsnio 2 dalyje – 7 straipsnio 2b dalyje nustatytos taikymo sąlygos dabar skiriasi nuo pagrindinio antisubsidijų reglamento 15 straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų. Be to, ši šalis maišo konkretų Sąjungos interesų tyrimą, atliktą pagal pagrindinio antidempingo reglamento 7 straipsnio 2b dalį, su įprastu Sąjungos interesų tyrimu, atliktu pagal pagrindinio antidempingo reglamento 21 straipsnį ir analogišką pagrindinio antisubsidijų reglamento 31 straipsnio nuostatą, kuris, atsižvelgiant į kontekstą ir paskirtį, skiriasi ir kurio pastaraja nuostata ši šalis rėmėsi savo argumentams pagrįsti. Dėl visų šių priežasčių Komisija šį tvirtinimą atmetė.

8.2. **Speciali stebėsenos išlyga**

(1158) Siekiant sumažinti priemonių vengimo riziką, kylančią dėl didelių muitų normų skirtumų, reikia specialių priemonių, kad būtų užtikrintas individualių kompensacinių muitų taikymas. Bendrovės, kurioms nustatyti individualūs kompensaciniai muitai, valstybių narių muitinėms privalo pateikti galiojančią komercinę sąskaitą faktūrą. Sąskaita faktūra turi atitikti šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje išdėstytus reikalavimus. Be tokios sąskaitos faktūros importuojamiems produktams turėtų būti taikomas visoms kitoms bendrovėms galiojantis kompensacinis muitas.

(1159) Nors tokią sąskaitą faktūrą būtina pateikti valstybių narių muitinėms, kad jos importuojamiems produktams taikytų individualias kompensacinio muito normas, ji nėra vienintelis elementas, į kurį muitinės turėtų atsižvelgti. Iš tikrųjų, net jeigu valstybių narių muitinės gauna šią sąskaitą faktūrą, atitinkančią visus šio reglamento 1 straipsnio 3 dalies reikalavimus, jos vis tiek privalo atlikti įprastas patikras ir, kaip visais kitais atvejais, gali reikalauti papildomų dokumentų (vežimo dokumentų ir kt.), kad patikrintų deklaracijos duomenų tikslumą ir užtikrintų, kad tolesnis mažesnės muito normos taikymas būtų pagrįstas ir atitiktų muitų teisės reikalavimus.

(1160) Jeigu nustačius susijusias priemones labai padidėja bendrovių, kurioms taikomos mažesnės individualios muito normos, eksportuojamas kiekis, tokį padidėjimą būtų galima laikyti prekybos pobūdžio pasikeitimu dėl nustatytų priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 23 straipsnio 1 dalyje. Tokiomis aplinkybėmis ir jeigu tenkinamos sąlygos, gali būti inicijuojamas vengimo tyrimas. Atliekant šį tyrimą galima, be kita ko, išnagrinėti, ar reikia panaikinti individualią (-ias) muito normą (-as) ir atitinkamai nustatyti muitą visos šalies mastu.

(1161) Siekiant užtikrinti, kad kompensacinis muitas būtų taikomas tinkamai, visoms kitoms bendrovėms nustatytas muito dydis turėtų būti taikomas ne tik nebendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams, bet ir tiems gamintojams, kurie tiriamuoju laikotarpiu į Sąjungą neeksportavo.

9. **REGISTRACIJA**

(1162) Kaip minėta 1.2 skirsnyje, Komisija nustatė reikalavimą registruoti importuojamas nagrinėjamųjų šalių kilmės SPM. Registracija buvo vykdoma siekiant galimai surinkti muitus atgaline data, kaip numatyta pagrindinio reglamento 16 straipsnio 4 dalyje.

(1163) Kadangi laikinieji muitai nebuvo nustatyti, jie negalėjo būti taikomi atgaline data. Todėl importo registracija turėtų būti nutraukta.

10. FAKTŲ ATSKLEIDIMAS

(1164) Suinteresuotosioms šalims buvo pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis buvo ketinama rekomenduoti tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės austoms ir (arba) siūtoms stiklo pluošto medžiagoms (SPM) nustatyti galutinį kompensacinį muitą. Suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė pateikti pastabų dėl konkrečiai joms atskleistų skaičiavimų tikslumo.

(1165) Atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 ([221]) 109 straipsnį, jei suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, mokėtinų delspinigių norma yra Europos Centrinio Banko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms taikoma norma, paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusi kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinę dieną.

(1166) Kaip paaiškinta 1117–1119 konstatuojamosiose dalyse, Komisija iš dempingo skirtumo atėmė dalį subsidijų sumos, kad išvengtų dvigubo skaičiavimo. Taigi, jei galutiniai kompensaciniai muitai būtų keičiami ar naikinami, antidempingo muitų dydis turėtų būti automatiškai didinamas tokia pačia dalimi, kad būtų atspindėtas faktinis dvigubo skaičiavimo dėl šio pakeitimo ar panaikinimo mastas. Antidempingo muitai turėtų būti pakeisti nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

(1167) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([222]) 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės medžiagoms iš austų ir (arba) ištisinėmis gijomis siūtų stiklo pluošto pusverpalių ir (arba) verpalų su kitais elementais ar be jų, išskyrus įmirkytus ar iš anksto įmirkytus produktus ir tinklines medžiagas, kurių akučių ilgis ir plotis didesni nei 1,8 mm ir svoris didesnis nei 35 g/m2, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 ir ex 7019 90 00 (TARIC kodai 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 ir 7019 90 00 80), nustatomas galutinis kompensacinis muitas.

2. Galutinio kompensacinio muito norma, taikoma 1 dalyje aprašyto produkto, kurį pagamino toliau nurodytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokia:

Nagrinėjamoji šalis	Bendrovė	Galutinis kompensacinis muitas	Papildomas TARIC kodas
KLR	Jushi Group Co. Ltd; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	30,7 %	C531

([221]) 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

([222]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21, su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2018/825, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ir Reglamentas (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 143, 2018 6 7, p. 1).

Nagrinėjamoji šalis	Bendrovė	Galutinis kompensacinis muitas	Papildomas TARIC kodas
	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	17,0 %	C532
	Kitos per antisubsidijų ir antidempingo tyrimus bendradarbiavusios bendrovės, išvardytos I priede	24,8 %	Žr. I priedą.
	Kitos per antidempingo tyrimą bendradarbiavusios, bet per antisubsidijų tyrimą nebendradarbiavusios bendrovės, išvardytos II priede	30,7 %	Žr. II priedą.
	Visos kitos bendrovės	30,7 %	C999
Egiptas	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	10,9 %	C533
	Visos kitos bendrovės	10,9 %	C999

3. 2 dalyje arba I ar II priede nurodytoms bendrovėms nustatytos individualios kompensacinio muito normos taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išdavusio subjekto atstovo, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: „*Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad (kiekis) šioje sąskaitoje faktūroje nurodyto (nagrinėjamasis produktas), parduodamo eksportuoti į Europos Sąjungą, (nagrinėjamoji šalis) pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas) (papildomas TARIC kodas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga*.“ Jeigu tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta muito norma.

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

5. Tais atvejais, kai iš tam tikriems eksportuojantiems gamintojams nustatyto antidempingo muito atimamas kompensacinis muitas, pagal Reglamento (ES) 2016/1037 21 straipsnį pateikus muito grąžinimo prašymą taip pat pradedamas tam eksportuojančiam gamintojui nustatyto dempingo skirtumo, nustatyto muito grąžinimo tiriamuoju laikotarpiu, vertinimas.

2 straipsnis

Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/492 iš dalies keičiamas taip:

1) 1 straipsnio 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Galutinis antidempingo muitas, taikomas 1 dalyje aprašyto produkto, kurį pagamino toliau nurodytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra toks:

Nagrinėjamoji šalis	Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas	Papildomas TARIC kodas
KLR	Jushi Group Co. Ltd; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	69,0 %	C531
	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	37,6 %	C532
	Kitos per antisubsidijų ir antidempingo tyrimus bendradarbiavusios bendrovės, išvardytos I priede	37,6 %	Žr. I priedą.
	Kitos per antidempingo tyrimą bendradarbiavusios, bet per antisubsidijų tyrimą nebendradarbiavusios bendrovės, išvardytos II priede	34,0 %	Žr. II priedą.
	Visos kitos bendrovės	69,0 %	C999
Egiptas	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	20,0 %	C533
	Visos kitos bendrovės	20,0 %	C999

3. 2 dalyje arba I ar II prieduose nurodytoms bendrovėms nustatytos individualios muito normos taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išdavusio subjekto atstovo, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: „*Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad (kiekis) šioje sąskaitoje faktūroje nurodyto (nagrinėjamasis produktas), parduodamo eksportuoti į Europos Sąjungą, (nagrinėjamoji šalis) pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas) (papildomas TARIC kodas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.*“ Jeigu tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikomas visoms kitoms bendrovėms nustatytas muitas.“;

2) įterpiama nauja 1 straipsnio 5 dalis:

„5. Jei Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2020/776 (*) 1 straipsniu nustatyti galutiniai kompensaciniai muitai būtų pakeisti arba panaikinti, šio straipsnio 2 dalyje arba I ar II prieduose nurodyti muitai nuo šio reglamento įsigaliojimo turi būti padidinti tokia pačia dalimi, kuri atitiktų bendrovei nustatytą atitinkamą faktinį dempingo skirtumą arba žalos skirtumą.

(*) 2020 m. birželio 12 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/776, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės austoms ir (arba) siūtoms stiklo pluošto medžiagoms nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/492, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės austoms ir (arba) siūtoms stiklo pluošto medžiagoms nustatomi galutiniai antidempingo muitai (OL L 189, 2020 6 15, p. 1).“;

3) įterpiama nauja 1 straipsnio 6 dalis:

„6. Tais atvejais, kai iš tam tikriems eksportuojantiems gamintojams nustatyto antidempingo muito atimamas kompensacinis muitas, pagal Reglamento (ES) 2016/1037 21 straipsnį pateikus muito grąžinimo prašymą taip pat pradedamas tam eksportuojančiam gamintojui nustatyto dempingo skirtumo, nustatyto muito grąžinimo tiriamuoju laikotarpiu, vertinimas.“;

4) priedas pakeičiamas I priedu ir II priedu.

3 straipsnis

1. Muitinėms nurodoma nutraukti importo registraciją, kuri buvo nustatyta pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) 2020/44 1 straipsnį.

2. Registruotam importui galutinis kompensacinis muitas atgaline data netaikomas.

3. Pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) 2020/44 1 straipsnį surinkti duomenys nebesaugomi.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2020 m. birželio 12 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN

I PRIEDAS

Kitos per antisubsidijų ir antidempingo tyrimus bendradarbiavusios bendrovės

Bendrovės pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Changzhou Pro-Tech Industry Co., Ltd	C534
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd	C535
Neijiang Huayuan Electronic Materials Co., Ltd	C537
NMG Composites Co., Ltd	C538
Zhejiang Hongming Fiberglass Fabrics Co., Ltd	C539

II PRIEDAS

Kitos per antidempingo tyrimą bendradarbiavusios, bet per antisubsidijų tyrimą nebendradarbiavusios bendrovės

Bendrovės pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
Jiangsu Jiuding New Material Co., Ltd	C536